

CHECKED

Ent. 080582

॥ अथ शिक्षादिवेदपडंगप्रारंभः ॥

0.11.1

R
Sams
571 2'25
~~571 2'25~~
~~571 2'25~~
Si 579 sik

Line 080552

R
Sams
571 2'25
Si 579 sik

वेदषडंगानामनुक्रमणिका ।

विषयः		पृष्ठं.	विषयः		पृष्ठं.
१ शिक्षा	पाणिनीया	१-३	॥ निरुक्तं	यास्कस्य	
२ ज्योतिषं	लगधस्य	४-५	उत्तरषट्कं		१-४२
३ छंदः	पिंगलनागस्य	६-८	५ श्रौतसूत्रं	आश्वलायनीयं	
४ निघंटुः	यास्कस्य	९-१६	पूर्वषट्कं		१-४२
॥ निरुक्तं	यास्कस्य		उत्तरषट्कं		१-२६
पूर्वषट्कं		१-३६	॥ गृह्यसूत्रं	आश्वलायनीयं	१-१८
			६ अष्टाध्यायी (सूत्रपाठः)	पाणिनीये	१-३६

इमानि पुस्तकानि प्राचीनपुस्तकैः वैदिकपाठक्रमेण संवाद्य वैदिकद्वारा च संशोध्य तत्र श्रौतसूत्रमेतावन्तं
केनाप्यमुद्रितं च मुद्रयित्वाऽध्येतृवर्गसौलभ्यायास्माभिर्मुद्रितानि । मूल्यं १।.

अथशिक्षा-पाणिनीया ।

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ अथ शिक्षाप्रवक्ष्यामि पाणिनीयं मतं तथा ॥ शास्त्रानुपूर्वतद्विधाद्यथोक्तलोक-
वेदयोः ॥ प्रसिद्धमपिशब्दार्थमविज्ञातमबुद्धिभिः ॥ पुनर्व्यक्तीकरिष्यामि वाचउच्चारणे विधिं ॥ त्रिषष्टिश्चतुःषष्टि-
र्वावर्णाः शंभुमते मताः ॥ प्राकृते संस्कृते चापि स्वयंप्रोक्ताः स्वयं भूवा ॥ स्वराविंशतिरेकश्च स्पर्शानां पञ्चविंशतिः ॥
यादयश्च स्मृता ह्यष्टौ चत्वारश्च यमाः स्मृताः ॥ अनुस्वारो विसर्गश्च कः खः पौचापि पराश्रितौ ॥ दुःस्पृष्टश्चेति विज्ञेयो लृ-
कारः प्लुत एव च ॥ १ ॥ आत्मा बुद्ध्या समेत्यर्थान् मनो युङ्गे विवक्षया ॥ मनः कायाग्निमाहंतिस प्रेरयति मारुतम् ॥
मारुतस्तूरसिचरन्मंद्रं जनयति स्वरम् ॥ प्रातः सवनयोगंतच्छंदोगायत्रमाश्रितम् ॥ कंठे माध्यंदिनयुगं मध्यमंत्रैष्ठुभा-
नुगम् ॥ तारंतार्तीयसवनं शीर्षण्यं जागतानुगम् ॥ सोदीर्घो मूर्ध्न्यभहतो वक्रमापद्य मारुतः ॥ वर्णान्जनयते तेषां वि-
भागः पञ्चधा स्मृतः ॥ स्वरतः कलातः स्थानात्प्रयत्नानुप्रदानतः ॥ इति वर्णविदः प्राहुर्निपुणं तन्निबोधत ॥ २ ॥
उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरितश्च स्वरास्त्रयः ॥ ह्रस्वो दीर्घः प्लुत इति कालतो नियमा अचि ॥ उदात्ते निषादगांधारा वनुदा-
त्तऋषभधैवतौ ॥ स्वरितप्रभवा ह्येते षड्जमध्यमपंचमाः ॥ अष्टौ स्थानानि वर्णानामुरः कंठः शिरस्तथा ॥ जिह्वामूल-

शिक्षा.

॥ १ ॥

चदंताश्चनासिकोष्ठौचतालुच ॥ ओभावश्चविवृत्तिश्चशषसारेफएवच ॥ जिह्वामूलमुपध्माचगतिरष्टविधोष्मणः ॥
यद्योभावप्रसंधानमुकारादिपरंपदं ॥ स्वरांतंतादृशंविद्याद्यदन्यद्व्यक्तमूष्मणः ॥ ३ ॥ हकारंपंचमैर्युक्तमंतःस्थाभि-
श्चसंयुतं ॥ औरस्यंतंविजानीयात्कंठ्यमाहुरसंयुतं ॥ कंठ्यावहाविचुयशास्तालव्याओष्ठजावुपू ॥ स्युर्मूर्धन्याऋडु-
रपादंत्यालृतुलसाःस्मृताः ॥ जिह्वामूलेतुकुःप्रोक्तोदंत्योष्ठ्योवःस्मृतोबुधैः ॥ एऐतुकंठतालव्याओऔकंठोष्ठजौ
स्मृतौ ॥ अर्धमात्रातुकंठ्यास्यादेकारैकारयोर्भवेत् ॥ ओकारौकारयोर्मात्रातयोर्विवृतसंवृतं ॥ संवृतंमात्रिकंज्ञेयं-
विवृतंतुद्विमात्रिकं ॥ घोषावासंवृताःसर्वेअधोषाविवृताःस्मृताः ॥ ४ ॥ स्वराणामूष्मणांचैवविवृतंकरणंस्मृतं ॥
तेभ्योपिविवृतावेङ्गताभ्यामैचौतथैवच ॥ अनुस्वारयमानांचनासिकास्थानमुच्यते ॥ अयोगवाहाविज्ञेयाआश्रय-
स्थानभागिनः ॥ अलाबुवीणानिर्घोषोदंत्यमूल्यस्वराननु ॥ अनुस्वारस्तुकर्तव्यो नित्यंहोःशषसेषुच ॥ अनुस्वारे-
विवृत्यांतुविरामेचाक्षरद्वये ॥ द्विरोष्ठ्यौतुविगृहीयाद्यत्रौकारवकारयोः ॥ व्याघ्रीयथाहरेत्पुत्रान्दंष्ट्राभ्यांनचपी-
डयेत् ॥ भीतापतनभेदाभ्यांतद्वद्वर्णान्प्रयोजयेत् ॥ ५ ॥ यथासौराष्ट्रिकानारीतक्रैत्यभिभाषते ॥ एवंरंगाःप्रयो-
क्तव्याःखेअरौइवखेदया ॥ रंगवर्णप्रयुंजीरन्नोग्रसेत्पूर्वमक्षरं ॥ दीर्घस्वरंप्रयुंजीयात्पश्चान्नासिक्यमाचरेत् ॥ हृदये-
चैकमात्रस्त्वर्धमात्रस्तुमूर्धनि ॥ नासिकायांतथार्धचरंगस्यैवंद्विमात्रता ॥ हृदयादुत्करेतिष्ठन्कांस्येनसमनुस्वरन् ॥

पाणि.

॥ १ ॥

मार्दवंचद्विमात्रं च जघन्याँ इति निदर्शनं ॥ मध्येतुकं पयेत्कंपमुभौ पाश्वौ समौ भवेत् ॥ सरंगं कं पयेत्कंपं रथीवेति निदर्शनं ॥ एवं वर्णाः प्रयोक्तव्यानाव्यक्तानचपीडिताः ॥ सम्यग्वर्णप्रयोगेण ब्रह्मलोके महीयते ॥ ६ ॥ गीतीशीघ्री शिरःकंपीतथालिखितपाठकः ॥ अनर्थज्ञोल्पकंठश्च षडेते पाठकाधमाः ॥ माधुर्यमक्षरव्यक्तिः पदच्छेदस्तु सुस्वरः ॥ धैर्यलयसमर्थश्च षडेते पाठका गुणाः ॥ शंकितं भीतमुद्धृष्टमव्यक्तमनुनासिकं ॥ काकस्वरं शिरसि गतं तथा स्थानविवर्जितं ॥ उपांशुदष्टं त्वरितं निरस्तं विलं वितं गद्गदितं प्रगीतं ॥ निष्पीडितं ग्रस्तपदाक्षरं च वदेन्न दीनं न तु सानुनास्यं ॥ प्रातःपठेन्नित्यमुरःस्थितेन स्वरेण शार्दूलरुतोपमेन ॥ मध्यं दिने कंठगतेन चैव चक्राह्वसंकूजितसंनिभेन ॥ तारंतु विद्यात्सवनं तृतीयं शिरो गतं तच्च सदा प्रयोज्यं ॥ मयूरहंसान्यभृतस्वराणां तु ल्येन नादेन शिरःस्थितेन ॥ ७ ॥ अचो स्पृष्टायणस्त्वीषन्नेमस्पृष्टाश्लः स्मृताः ॥ शेषाः स्पृष्टाहलः प्रोक्तानि बोधानुप्रदानतः ॥ अमोनुनासिकानहोनादिनो हृष्यः स्मृताः ॥ ईषन्नादायणं जश्च श्वासिनस्तु खफादयः ॥ ईषच्छ्वासांश्च रोविद्याद्गोर्धामैतत्प्रचक्षते ॥ दाक्षीपुत्रः पाणिनिना येनेदं व्यापितं भुवि ॥ छंदःपादौ तु वेदस्य हस्तौ कल्पोऽथ पठ्यते ॥ ज्योतिषामयनं च क्षुर्निरुक्तं श्रोत्रमुच्यते ॥ शिक्षाघ्राणं तु वेदस्य मुखं व्याकरणं स्मृतं ॥ तस्मात्सांगमधीत्येव ब्रह्मलोके महीयते ॥ ८ ॥ उदात्तमाख्यातिवृषांगुलीनां प्रदेशिनी मूलनिविष्टमूर्धा ॥ उपांतमध्ये स्वरितं धृतं च कनिष्ठिकायामनुदात्तमेव ॥ उदात्तं प्रदेशिनीं विद्यात्प्रचयं मध्यतो-

शिक्षा.

॥ २ ॥

गुलिं ॥ निहतंतुकनिष्ठिक्यास्वरितोपकनिष्ठिकां ॥ अंतोदात्तमाद्युदात्तमुदात्तमनुदात्तनीचस्वरितं ॥ मध्योदात्त-
स्वरितंभ्युदात्तंअनुदात्तमितिनवपदशय्या ॥ अग्निःसोमःप्रवोवीर्यंहविषांस्वर्बृहस्पतिरिंद्राबृहस्पती ॥ अग्निरित्यंतो-
दात्तंसोमइत्याद्युदात्तंप्रेत्युदात्तंवइत्यनुदात्तंवीर्यनीचस्वरितं ॥ हविषांमध्योदात्तंस्वरितिस्वरितं ॥ बृहस्प-
तिरितिभ्युदात्तमिंद्राबृहस्पतीइतिअनुदात्तं ॥ अनुदात्तोहृदिज्ञेयोमूर्ध्वुदात्तउदाहृतः ॥ स्वरितःकर्णमूलीयःस-
र्वास्येप्रचयःस्मृतः ॥ ९ ॥ चापस्तुवदतेमात्रांद्विमात्रंत्वेववायसः ॥ शिखीरौतित्रिमात्रंतुनकुलस्त्वर्धमात्रकं ॥
कुतीर्थादागतंदग्धमपवर्णंचभक्षितं ॥ नतस्यपाठेमोक्षोस्तिपापाहेरिवकिल्बिषात् ॥ सुतीर्थादागतंव्यक्तंस्वाम्नाय्यं-
सुव्यवस्थितं ॥ सुस्वरेणसुवक्त्रेणप्रयुक्तंब्रह्मराजते ॥ मंत्रोहीनःस्वरतोवर्णतोवामिथ्याप्रयुक्तोनतमर्थमाह ॥ सवाग्व-
ज्रोयजमानंहिनस्तिथेद्रशत्रुःस्वरतोपराधात् ॥ अवक्षरंहनायुष्यंविस्वरंव्याधिपीडितं ॥ अक्षताशस्वरूपेणवज्रंप-
ततिमस्तके ॥ हस्तहीनंतुयोधीतेस्वरवर्णविवर्जितं ॥ ऋग्यजुःसामभिर्दग्धोवियोनिमधिगच्छति ॥ हस्तेनवेदंयोधीते-
स्वरवर्णार्थसंयुतं ॥ ऋग्यजुःसामभिःपूतोब्रह्मलोकेमहीयते ॥ १० ॥ शंकरःशांकरींप्रादाहाक्षीपुत्रायधीमते ॥
वाङ्मयेभ्यःसमाहृत्यदेवींवाचमितिस्थितिः ॥ येनाक्षरसमान्नायमधिगम्यमहेश्वरात् ॥ कृत्स्नंव्याकरणंप्रोक्तंतस्मै-
पाणिनयेनमः ॥ येनधौतागिरःपुंसांविमलैःशब्दवारिभिः ॥ तमश्चाज्ञानजंभिन्नंतस्मैपाणिनयेनमः ॥ अज्ञानांधस्य

पाणि.

॥ २ ॥

लोकस्यज्ञानांजनशलाकया ॥ चक्षुरुन्मीलितंयेनतस्मैपाणिनयेनमः ॥ त्रिनयनमभिमुखनिःसृतामिमांयइहपठेत्प्र-
यतश्चसदाद्विजः ॥ सभवतिधनधान्यपशुपुत्रकीर्तिमानतुलंचसुखंसमश्रुतेदिवीतिदिवीति ॥ ११ ॥ अथशिक्षामा-
त्मोदात्तश्चहकारंस्वराणांयथागीत्यचोस्पृष्टोदात्तंचापस्तुशंकरएकादश ॥ ॥ इतिपाणिनीयशिक्षासमाप्ता ॥ ॥

॥ इतिपाणिनीयशिक्षासंपूर्णा ॥

अथज्योतिषं-लगधः ।

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ पंचसंवत्सरमयंयुगाध्यक्षंप्रजापतिं ॥ दिनत्वयनमासांगंप्रणम्यशिरसाशुचिः ॥
प्रणम्यशिरसाकालमभिवाद्यसरस्वतीं ॥ कालज्ञानंप्रवक्ष्यामिलगधस्यमहात्मनः ॥ ज्योतिषामयनंकृत्स्नंप्रवक्ष्याम्य-
नुपूर्वशः ॥ विप्राणांसंमतंलोकेयज्ञकालार्थसिद्धये ॥ निरेकंद्वादशार्धाब्दंद्विगुणंगतसंज्ञिकं ॥ षष्ट्याषष्ट्यायुतंद्वाभ्यां-
पर्वणाराशिरुच्यते ॥ स्वरार्कमेकेसोमार्कौयदासाकंसवासर्वा ॥ स्यात्तदादियुगमाघस्तपःशुक्लोदिनंत्यजः ॥ १.॥
प्रपद्येतेश्रविष्ठादौसूर्याचांद्रमसाबुदक् ॥ सार्पार्थेदक्षिणार्कस्तुमाघश्रावणयोःसदा ॥ घर्मवृद्धिरपांप्रस्थःक्षपाहासउ-
दगतौ ॥ दक्षिणेतौविपर्यस्तौषण्मुहूर्त्ययनेनतु ॥ द्विगुणंसप्तमंचाहुरयनाद्यंत्रयोदश ॥ चतुर्थदशमंचैवद्विर्युग्माद्यं,
बहुलेप्युतौ ॥ वसुस्त्वष्टाभगोजश्चमित्रःसर्पाश्विनौजलं ॥ धाताकश्यपाद्याश्वार्थपंचनभस्त्वृतुः ॥ भांशाःस्युरष्ट-
काःकार्याःपक्षाद्वादशचोद्गताः ॥ एकादशगुणःस्योनःशुक्लेधंचैवदेवायदि ॥ २ ॥ कार्याभांशाष्टकास्थानेकलाएका-
न्नविंशतिः ॥ ऊनस्थानेद्विसप्ततीरुद्धपेदूनसंमिताः ॥ त्र्यहंशीभशेषोदिवसांशभागश्चतुर्दशस्याप्युपनीतभिन्नं ॥
भार्धेधिकेचाधिगतेपरेशेद्वाबुत्तमंकनवकैरवेद्यं ॥ पक्षात्पंचदशाच्चोर्ध्वतद्भुक्तमितिनिर्दिशेत् ॥ नवभिस्तूद्गतोशः

ज्योति.

॥ ४ ॥

स्यादूनांशद्व्यधिकेनतु ॥ जौद्राघःखेश्वेहीरोषाचिन्मूषण्यःसोमाधानः ॥ रेमृधाश्वाओजस्तृप्वोह्येष्ठाइत्यृक्षार्लिगैः ॥
जाबाद्यंशैःसमंविद्यात्पूर्वार्धेपार्वसूत्तरे ॥ भादानांशाच्चतुर्दशीकाष्ठानांदेविनाकलाः ॥ ३ ॥ कलादशचविंशस्या-
द्विमुहूर्तस्तुनाडिके ॥ द्वित्रिंशस्तत्कलानांतुषट्शतीत्र्यधिकंभवेत् ॥ नाडिकेद्वेमुहूर्तस्तुपंचाशत्पलमाषकं ॥ माष-
कात्कुंभकोद्रोणःकुटपैर्वर्धतेत्रिभिः ॥ सप्तसकुंभयुक्स्थोनःसूर्याद्योनित्रयोदश ॥ नवमानिचपंचाहःकाष्ठाःपंचाक्षराः
स्मृताः ॥ श्रविष्ठाभ्यांगुणाभ्यस्तान्प्राग्विलग्नान्विनिर्दिशेत् ॥ सूर्यान्मासान्षलभ्यस्तान्विद्याच्चांद्रमसानृतून ॥
अतीतपर्वभागेषुशोधयेद्विगुणांतिथिं ॥ तेषुमंडलभागेषुतिथिनिष्ठांगतोरविः ॥ ४ ॥ याःपर्वभादानकलास्तासुस-
प्तगुणांतिथिं ॥ प्रक्षिपेत्कलासमूहस्तुविद्यादादानकीःकलाः ॥ यदुत्तरस्यायनतोयनंस्याच्छेषंतुयद्दक्षिणतोयनस्य ॥
तदेवपञ्चाद्विगुणंद्विभक्तंसद्वादशंस्याद्विवसप्रमाणं ॥ तदर्धंदिनभागानांसदापर्वणिपर्वणि ॥ ऋतुशेषंतुतद्विद्यात्सं-
ख्यायसहपर्वणां ॥ इत्युपायसमुद्देशोभूयोप्येनंप्रकल्पयेत् ॥ ज्ञेयराशिं गताभ्यस्तान्विभजेज्ज्ञानराशिषु ॥ अग्निः
प्रजापतिःसोमोरुद्रोदितिर्बृहस्पतिः ॥ सर्पाश्चपितरश्चैवभगश्चैवार्यमापिच ॥ ५ ॥ सवितात्वष्टाथवायुश्चंद्राग्नीमि-
त्रएवच ॥ इंद्रोनिर्ऋतिरापोवैविश्वेदेवास्तथैवच ॥ विष्णुर्वसवोवरुणोजएकपात्तथैवच ॥ अहिर्बुध्न्यस्तथापूषाश्वि-
नौयमएवच ॥ नक्षत्रदेवताएताएताभिर्नक्षत्रकर्मणि ॥ यजमानस्यशास्त्रज्ञैर्नामनक्षत्रजंस्मृतं ॥ इत्येतन्मासवर्षाणां-

वेदांगं

॥ ४ ॥

मुहूर्तोदयपर्वणां ॥ दिनत्वयनमासांगंव्याख्यातंलगधोब्रवीत् ॥ सोमसूर्यस्त्रिचरितोलोकाँलोकेचसंमितं ॥ सोम-
 सूर्यस्त्रिचरितोविद्वान्वेदविदश्रुते ॥ ६ ॥ विषुवंतद्गुणंद्वाभ्यांरूपहीनंतुषड्गुणं ॥ यल्लब्धंतानिपर्वाणितथोर्ध्वसातिथि
 र्भवेत् ॥ माघशुक्लप्रवृत्तस्तुपौषकृष्णसमापिनः ॥ युगस्यपंचवर्षाणिकालज्ञानंप्रचक्षते ॥ तृतीयांनवमींचैवपौर्णमा-
 सीत्रयोदशीं ॥ षष्ठींचविषुवांप्रोक्तोद्वादश्यांचसमंभवेत् ॥ चतुर्दशीमुपवसथस्तथाभवेद्यथोदितोदिनमुपैतिचंद्र-
 माः ॥ माशुक्लाह्निकोयुंक्तेश्रविष्ठायांचवार्षिकीं ॥ यथाशिखामयूराणांनागानांमणयोयथा ॥ तद्वद्वेदांगशास्त्रा-
 णांज्योतिषंमूर्धनिस्थितं ॥ वेदाहियज्ञार्थमभिप्रवृत्ताःकालानुपूर्वाविहिताश्चयज्ञाः ॥ तस्मादिदंकालविधानशास्त्रं-
 योज्योतिषंवेदसवेदयज्ञान्योज्योतिषंवेदसवेदयज्ञानिति ॥ ७ ॥ ॥ पंचसंवत्सरंप्रपद्ये तेकार्याःकलादशचयाःपर्व-
 सविताविषुवंसप्त ॥ ॥ इतिवेदांगज्योतिषंसमाप्तम् ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इतिवेदांगज्योतिषसंपूर्णं ॥

अथछन्दः-पिंगलनागः ।

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐम् ॥ मयरसतजभनलगसंमितंभ्रमतिवाङ्मयंजगतिथस्य ॥ सजयतिपिंगलनागःशि-
वप्रसादाद्विशुद्धमतिः ॥ त्रिगुरुंविद्धिमकारंलघ्वादिसमन्वितंयकाराख्यं ॥ लघुमध्यमंतुरेफंसकारमंतेगुरुनिवद्धं ॥
लघ्वंत्यंहितकारंजकारमुभयोर्लघुंविजानीयात् ॥ आदिगुरुंचभकारंनकारमिहपैंगलेत्रिलघुं ॥ दीर्घसंयोगपरंतथा-
स्वरव्यंजनांतमूष्मांतं ॥ सानुस्वारंचगुरुंकचिदवसानेपिलघ्वंत्यं ॥ आदिमध्यावसानेषुयरतायांतिलाघवं ॥ भज-
सागौरवंयंतिमनौतुगुरुलाघवं ॥ त्रिविरामंदशवर्णषण्मात्रमुवाचपिंगलःसूत्रं ॥ छंदोवर्गपदार्थप्रत्ययहेतोश्चशा-
स्त्रादौ ॥ १ ॥ धीश्रीस्त्रीम् । वरासाय् । कागुहार् । वसुधाम् । सातेकत् । कदासज् । किंवदभ्र् । नहसन् ।
गृल् । गंते । ध्रादिपरः । हे । लौसः । ग्लौ । अष्टौवसवइति ॥ २ ॥ छंदः । गायत्री । दैव्येकं । आसुरीपंच-
दश । प्राजापत्याष्टौ । यजुषांपद् । साम्नांद्विः । ऋचांत्रिः । द्वौद्वौसाम्नांवर्धेत । त्रींस्त्रीनृचां । चतुरश्चतुरःप्रा-
जापत्यायाः । एकैकंशेषे । जह्यादासुरी । तान्युष्णिगनुष्टुब्बहृतीपंक्तित्रिष्टुब्जगत्यः । तिस्रस्तिस्रःसनाह्यएकैका-
ब्राह्म्यः । प्राग्यजुषामार्ष्यइति ॥ ३ ॥ पादः । इयादिपूरणः । गायत्र्यावसवः । जगत्याआदित्याः । विराजो-

छंदः
॥ ६ ॥

दिशः । त्रिष्टुभोरुद्राः । एकद्वित्रिचतुष्पादुक्तपादं । आद्यंचतुष्पादुत्तुभिः । कचित्रिपादविभिः । सापादनिचृत् । षट्सप्तकयोर्मध्येष्टावतिपादनिचृत् । द्वौनवकौषट्कश्चनागी । विपरीतावाराही । षट्सप्तकाष्टकैर्वर्धमानां । विपरीताप्रतिष्ठा । तृतीयं द्विपाज्जागतगायत्राभ्यां । त्रिपात्रैष्टुभैः । उष्णिग्गायत्रौजागतश्च । ककुम्मध्येचेदंत्यः । पुरउष्णिक्पुरः ॥ ४ ॥ परोष्णिक्परः । चतुष्पादविभिः । अनुष्टुप्गायत्रैः । त्रिपात्कचिज्जागताभ्यांच । मध्येतेच । बृहती जागतस्त्रयश्चगायत्राः । पथ्यापूर्वश्चेत्तृतीयः । न्यंकुसारिणीद्वितीयः । स्कंधोग्रीवीक्रौष्टुकेः । उरोबृहतीयास्कस्य । उपरिष्टाद्बृहत्यंते । पुरस्ताद्बृहतीपुरः । कचिन्नवकाश्चत्वारः । वैराजौगायत्रौच । त्रिभिर्जागतैर्महाबृहती । सतोबृहतीतांडिनः । पंक्तिर्जागतौगायत्रौच । पूर्वौचेदयुजौसतःपंक्तिः । विपरीतौच ॥ ५ ॥ आस्तारपंक्तिःपरतः । प्रस्तारपंक्तिःपुरतः । विष्टारपंक्तिरंतः । संस्तारपंक्तिर्वहिः । अक्षरपंक्तिःपंचकाश्चत्वारः । द्वावप्यल्पशः । पदपंक्तिःपंच । चतुष्कषट्कौत्रयश्च । पथ्यापंचभिर्गायत्रैः । जगतीषड्भिः । एकेनत्रिष्टुब्ज्योतिष्मती । तथाजगती । पुरस्ताज्ज्योतिःप्रथमेन । मध्येज्योतिर्मध्यमेन । उपरिष्टाज्ज्योतिरंत्येन । एकस्मिन्पंचकेछंदःशंकुमती । षट्केकुम्भती । त्रिपादनिष्ठमध्यापिपीलिकमध्या । विपरीतायवमध्या । ऊनाधिकेनैकेननिचृद्भुरिजौ । द्वाभ्यांविराट्स्वराजौ । आदितःसंदिग्धे ॥ ६ ॥ देवतादितश्च । अग्निःसवितासोमोबृहस्पतिर्मित्रावरुणाविंद्रोविश्वेदेवादेवताः । स्वराःषड्जऋषभगांधारमध्यमपंचम-

वेदांगं

॥ ६ ॥

धैवतनिषादाः । सितसारंगपिशंगकृष्णनीललोहितगौरावर्णाः । आग्निवेद्यकाश्यपगौतमांगिरसभार्गवकौशिकवासि-
 ष्ठानिगोत्राणि । श्यामान्यतिच्छंदांसि । रोचनाभाःकृतयः । अनुक्तानांकामतोवर्णाइति ॥ ७ ॥ चतुःशतमुत्कृतिः ।
 चतुरश्चतुरस्त्यजेदुत्कृतेः । तान्यभिसंव्याप्रेभ्यःकृतिः । प्रकृत्याचोपसर्गवर्जितः । धृत्यष्टिशक्नीजगत्यः । पृथक्-
 पृथक्पूर्वतएतान्येवैषां । द्वितीयंद्वितीयमतितः । अथलौकिकं । आत्रैष्टुभाच्चयदार्षं । पादश्चतुर्भागः । यथा-
 वृत्तसमाप्तिर्वा । लःसमुद्रागणः । गौगंतमध्यादिर्नलश्च । स्वराअर्धचार्यार्धं । अत्रायुइनज् । षष्ठोज् । न्लौवा ।
 न्लौचेत्पदंद्वितीयादि । सप्तमःप्रथमादि । अंत्येपंचमः ॥ ८ ॥ षष्ठश्चल् । त्रिषुगणेषुपादःपथ्याद्येच । विपुला-
 न्या । चपलाद्वितीयचतुर्थौगमध्येजौ । पूर्वमुखपूर्वा । जघनपूर्वेतरत्र । उभयोर्महाचपला । आद्यर्धसमागीतिः ।
 अंत्येनोपगीतिः । उत्क्रमेणोद्गीतिः । अर्धेवसुगणआर्यागीतिः । वैतालीयंद्विःस्वराअयुक्पादेयुग्वसवोतेर्गः ।
 गौपच्छंदसिकं । आपातलिकाभगौग् । शेषेपरेणयुइनसाकं । षट्चामिश्रायुजि । पंचमेनपूर्वःसाकंप्राच्यवृत्तिः ।
 अयुक्कृततीयेनोदीच्यवृत्तिः । आभ्यांयुगपत्प्रवृत्तकं । अयुक्चारुहासिनी ॥ ९ ॥ युगपरांतिका । गंताद्विर्वसवो-
 मात्रासमकलनवमः । द्वादशश्चवानवासिका । विश्लोकःपंचमाष्टमौ । चित्रानवमश्च । परयुंक्तेनोपचित्रा । एभिः
 पादाकुलकं । गीत्यार्यालः । शिखाविपर्यस्तार्धा । लःपूर्वश्चेज्योतिः । गश्चेत्सौम्या । चूलिकैकान्नत्रिंशदशेकत्रिंशदं-

छंदः
॥ ७ ॥

तेर् । साग्येननसमालांगलइति ॥ १० ॥ वृत्तं । सममर्धसमंविषमंच । समंतावत्कृत्वःकृतमर्धसमंविषमंच ।
राश्यूनं । ग्लितिसमानी । ल्गितिप्रमाणी । वितानमन्यत् । पादस्यानुष्टुब्बक्रं । नप्रथमात्स्त्रौ । द्वितीयचतुर्थयो
रश्च । वान्यत् । यच्चतुर्थात् । पथ्यायुजोर् । विपरीतैकीयं । चपलायुजोर् । विपुलायुगलःसप्तमः । सर्वतःसैतव-
स्य । भ्रौन्तौच । प्रतिपादंचतुर्वृद्धापदचतुरूध्वं । गावंतआपीडः ॥ ११ ॥ गावादौचेत्प्रत्यापीडः । प्रत्यापीडो-
गावादौच । प्रथमस्यविपर्यासेमंजरीलवत्यमृतधाराः । उद्गतामेकतसजौस्त्रौन्सौज्जौभ्रौज्जौगूस्त्रौस्त्रौगू । तृती-
यस्यसौरभकंनौभ्रौ । ललितंनौसौ । उपस्थितप्रचुपितं पृथगाद्यमूसौज्जौभ्रौगूस्त्रौभ्रौगूस्त्रौन्सौ । वर्धमानंतृतीये-
नौस्त्रौन्सौ । शुद्धविराट्पभंतज्जाः । अर्धे । उपचित्रकंसौस्त्रौगूभ्रौगू । द्रुतमध्याभौभ्रौज्जौज्यौ । वेगवतीस्मै-
सौभ्रौभ्रौगू । भद्रविराट्जौगूगंस्त्रौज्जौगू । केतुमतीस्त्रौगूभ्रौन्सौ । आख्यानकीर्तौज्जौगूज्जौगू । विप-
रीताख्यानकीर्तौज्जौगूगंस्त्रौज्जौगू । हरिणपुतासौस्त्रौभ्रौभ्रौ । अपरवक्रंनौलौभ्रौज्जौ । पुष्पिताग्रानौयौन्सौ-
ज्जौगू ॥ १२ ॥ यवमतीजौजौभ्रौज्जौगू । शिखैकान्नत्रिंशदेकत्रिंशदंतेर् । खंजामहत्ययुजीति ॥ १३ ॥ यतिर्वि-
विच्छेदः । तनुमध्याल्यौ । कुमारललिताज्जौगू । माणवकाक्रीडितकंभ्तौलौ । चित्रपदाभौषौ । विद्युन्मालामौ-
गौ । भुजगशिशुभृतानौम् । हलमुखीनौम् । शुद्धविराण्स्त्रौज्जौ । पणवोभ्रौगू । रुक्मवतीभ्रौगू । मयूरसा-

वेदांगं

॥ ७ ॥

रिणीजौगौ । मत्ताम्भौसौ । उपस्थिताजौजौ । एकरूपंसौजौग । इन्द्रवज्रातौजौग । उपेन्द्रवज्राज्जौग ।
 वाद्यंताबुपजातयः । दोधकम्भौम्भौग । शालिनीम्तौलौगसमुद्रऋषयः ॥ १४ ॥ वातोर्मिम्भौलौग । भ्रमरवि-
 लसितम्भौन्लौग । रथोद्धतानौलौग । स्वागतानौम्भौग । वृत्तानौलौग । इयेनीजौलौग । जगती । वंशस्थाज्जौ-
 जौ । इन्द्रवंशातौजौ । द्रुतविलंबितम्भौम्भौ । तोटकंसः । पुटोनौम्यौवसुसमुद्राः । जलोद्धतगतिज्जौज्जौरसर्तवः ।
 भुजंगप्रयातयः । स्रग्विणीरः । प्रमिताक्षरास्जौसौ । वैश्वदेवीमौयाविन्द्रियऋषयः । नवमालिनीन्जौभ्याविति
 ॥ १५ ॥ प्रहर्षिणीम्भौजौगत्रिकदशकौ । रुचिराज्भौस्जौगसमुद्रनवकौ । मत्तमयूरास्तौय्सौग । असंवाधाम्तौ-
 न्सौगाविन्द्रियनवकौ । अपराजितानौसौलौगस्वरऋषयः । प्रहरणकलितानौम्भौलौग । वसंततिलकाद्भौजौगौ ।
 सिंहोन्नताकाश्यपस्य । उद्धर्षिणीसैतवस्य । चंद्रावर्तानौनौम्भौ । मालर्तुनवकौचेत् । मणिगुणनिकरोवस्वऋषयः ।
 मालिनीनौम्यौय्च । ऋषभगजविलसितम्भौनौन्गौस्वरनवकौ । हरिणीन्सौम्भौलौगसमुद्रऋषयः । पृथ्वीज्जौ-
 ज्जौलौगवसुनवकौ । वंशपत्रपतितम्भौन्भौन्लौगदिगृषयः । मंदाक्रांताम्भौन्तौद्रौगसमुद्रर्तुस्वराः । शिखरिणीय्मौ-
 न्सौम्भौगृतुरुद्राः । कुसुमितलतावेलितामृतान्यौयाविन्द्रियर्तुस्वराः ॥ १६ ॥ शार्दूलविक्रीडितम्भौज्जौतौगादित्य-
 ऋषयः । सुवदनाम्भौम्भौलौगस्वरऋषिरसाः । ग्लितिवृत्तं । स्रग्धराम्भौम्भौय्यत्रिःसप्तकाः । मद्रकम्भौम्भौन्गौ-

छंदः
॥ ८ ॥

दिगादित्याः । अश्वललितंजौभ्रौभ्रौभ्रौगुद्रादित्याः । मत्ताक्रीडामौलौनौनलौगवसुपंचदशकौ । तन्वीभ्तौन्सौ-
भौन्ग्रौद्विरादित्याः । कौचपदाभ्रौभ्रौनौनौगभूतेंद्रियवस्वृषयः । भुजंगविजृंभितंमौलौनौसौलौगवसुरुद्रऋषयः ।
अपवाहकोम्रौनौनौन्सौगौनवकर्तुरसेंद्रियाणि । दंडकोनौरः । प्रथमश्चंडवृष्टिप्रयातः । अन्यत्ररातमांडव्याभ्यां ।
शेषःप्रचितइति ॥ १७ ॥ अत्रानुक्तंगाथा । द्विकौगलौ । मिश्रौच । पृथग्लामिश्राः । वसवस्त्रिकाः । लर्धे ।
सैकेग । प्रतिलोमगुणंद्विर्लाघं । ततो ग्येकंजह्यात् । द्विरर्धे । रूपेशून्यं । द्विःशून्ये । तावदर्धेतद्गुणितं । द्विर्धूनं ।
तदंतानां । एकोनेद्धा । परेपूर्णपरेपूर्णमिति ॥ १८ ॥ मयद्वादशधीःपंचदशछंदःषोडशपादःपरोष्णिक्प्रस्तारपंक्ति-
विंशतिविंशतिरेकविंशतिर्देवतादितोष्टौचतुःशतंषष्ठोविंशतिर्विंशतिर्युगपरांतिकात्रयोदशवृत्तंगावादौविंशतिर्विंशति-
र्यवमतीत्रीणियतिर्विंशतिर्वातोमीमष्टादशप्रहर्षिणीविंशतिःशार्दूलविक्रीडितपञ्चदशात्रानुक्तंसप्तदशाष्टादश ॥ १९ ॥
इतिछंदःसमाप्तः ॥

॥

॥

॥ इतिवेदांगछंदःसमाप्तः ॥

वेदांगं

॥ ८ ॥

अथ निघंटुः यास्कः ।

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐम् ॥ गौः । ग्मा । ज्मा । क्ष्मा । क्षा । क्षुमा । क्षोणी । क्षितिः । अवनिः । उर्वी ।
पृथ्वी । मही । रिपः । अदितिः । इळा । निर्ऋतिः । भूः । भूमिः । पूषा । गातुः । गोत्रेत्येकविंशतिः पृथिवी-
नामधेयानि ॥ १ ॥ हेम । चंद्रं । रुक्मं । अयः । हिरण्यं । पेशः । कृशनं । लोहं । कनकं । कांचनं । भर्म ।
अमृतं । मरुत् । दत्रं । जातरूपमितिपंचदशहिरण्यनामानि ॥ २ ॥ अंबरं । वियत् । व्योम । बर्हिः । धन्व ।
अंतरिक्षं । आकाशं । आपः । पृथिवी । भूः । स्वयंभूः । अध्वा । पुष्करं । सर्गरः । समुद्रः । अध्वरमितिषोळं-
शांतरिक्षनामानि ॥ ३ ॥ स्वः । पृश्निः । नाकः । गौः । विष्टप् । नभइतिषट्साधारणानि ॥ ४ ॥ खेदयः ।
किरणाः । गावः । रश्मयः । अभीश्वः । दीधितयः । गर्भस्तयः । वनं । उस्त्राः । वर्मवः । मरीचिपाः । मयूखाः ।
सप्तऋषयः । साध्याः । सुपर्णाइतिपंचदशरश्मिनामानि ॥ ५ ॥ आताः । आशाः । उपराः । आष्ठाः । काष्ठाः ।
व्योम । कुकुर्भः । हरितइत्यष्टौदिङ्नामानि ॥ ६ ॥ श्यावी । क्षपा । शर्वरी । अक्तुः । ऊर्म्यी । राम्या ।
यम्या । नम्या । दोषा । नक्ता । तमः । रजः । असिक्री । पर्यस्वती । तमस्वती । घृताची । शिरिणा । मोकी ।
शोकी । ऊर्धः । पर्यः । हिमा । वस्वीतित्रयोविंशतीरात्रिनामानि ॥ ७ ॥ विभावरी । सूनरी । भास्वती । ओ-

निघंटुः

॥ ९ ॥

दंती । चित्रामघा । अर्जुनी । वाजिनी । वाजिनीवती । सुम्नावरी । अहना । द्योतना । श्वेत्या । अरुषी ।
सूनृता । सूनृतावती । सूनृतावरीतिषोळशेषोनामानि ॥ ८ ॥ वस्तोः । द्युः । भानुः । वासरं । स्वसराणि ।
घंसः । घर्मः । घृणः । दिनं । दिवा । दिवोदिवे । द्यविद्यवीतिद्वादशाहर्नामानि ॥ ९ ॥ अद्रिः । ग्रावा ।
गोत्रः । वलः । अश्रः । पुरुभोजाः । वलिशानः । अश्मा । पर्वतः । गिरिः । ब्रजः । चरुः । वराहः । शंबरः ।
रौहिणः । रैवतः । फलिगः । उपरः । उपलः । चमसः । अहिः । अश्वं । बलाहकः । मेघः । दृतिः । ओदनः ।
वृषंधिः । वृत्रः । असुरः । कोशइतित्रिंशन्मेघनामानि ॥ १० ॥ श्लोकः । धारा । इळा । गौः । गौरी । गांधर्वी ।
गभीरा । गंभीरा । मंद्रा । मंद्राजनी । वाशी । वाणी । वाणीची । वाणः । पविः । भारती । घमनिः ।
नाळी । मेळिः । मेना । सूर्या । सरस्वती । निवित् । स्वाहा । वग्नुः । उपब्धिः । मायुः । काकुत् । जिह्वा ।
घोषः । स्वरः । शब्दः । स्वनः । ऋक् । होत्रा । गीः । गाथा । गुणः । धेना । ग्राः । विपा । नना । कशा ।
धिषणा । नौः । अक्षरं । मही । अदितिः । शची । वाक् । अनुष्टुप् । धेनुः । वल्गुः । गल्दा । सरः । सुपर्णी ।
बेकुरेतिसप्तपंचाशद्वाङ्नामानि ॥ ११ ॥ अर्णः । क्षोदः । क्षद्रं । नभः । अंभः । कबैधं । सलिलं । वाः । वनं ।
घृतं । मधु । पुरीषं । पिप्पलं । क्षीरं । विषं । रेतः । कशः । जन्म । बृबूकं । बुसं । तुड्या । बर्बुरं । सुक्षेम ।

वेदांगं

॥ ९ ॥

धरुणं । सुरा । अरिंदानि । ध्वस्मन्वत् । जामि । आयुधानि । क्षपः । अहिः । अक्षरं । स्रोतः । तृप्तिः ।
रसः । उदुकं । पर्यः । सरः । भेषजं । सहः । शवः । यहः । ओजः । सुखं । क्षत्रं । आवयाः । शुभं । यादुः ।
भूतं । भुवनं । भविष्यत् । आपः । महत् । व्योम । यशः । महः । सर्णीकं । स्वृतीकं । सतीनं । गहनं ।
गभीरं । गंभरं । ई । अन्नं । हविः । सद्म । सदनं । ऋतं । योनिः । ऋतस्ययोनिः । सत्यं । नीरं । रयिः ।
सत् । पूर्णं । सर्वं । अक्षितं । बर्हिः । नाम । सर्पिः । अपः । पवित्रं । अमृतं । इंदुः । हेम । स्वः । सर्गाः ।
शंबरं । अभ्वं । वपुः । अंबु । तोयं । तूयं । कृपीटं । शुक्रं । तेजः । स्वधा । वारिं । जलं । जलाशं । इदमि
त्येकशतमुदकनामानि ॥ १२ ॥ अवनयः । यव्याः । खाः । सीराः । स्रोत्याः । एन्यः । धुनयः । रुजानाः ।
वंक्षणाः । खादोअर्णाः । रोधचक्राः । हरितः । सरितः । अग्रुवः । नभन्वः । वध्वः । हिरण्यवर्णाः । रोहितः ।
सस्रुतः । अर्णाः । सिंधवः । कुल्याः । वर्यः । उर्वर्यः । इरावत्यः । पार्वत्यः । स्रवत्यः । ऊर्जस्वत्यः । पर्यस्वत्यः ।
तरस्वत्यः । सरस्वत्यः । हरस्वत्यः । रोधस्वत्यः । भास्वत्यः । अजिराः । मातरः । नद्यइतिसप्तत्रिंशन्नदीना-
मानि ॥ १३ ॥ अत्यः । हर्यः । अर्वा । वाजी । सप्तिः । बर्हिः । दधिकाः । दधिकावा । एतग्वः । एतशः ।
पैद्मः । दौर्गहः । औच्चैश्रवसः । तार्क्ष्यः । आशुः । ब्रध्नः । अरुषः । मांश्चत्वः । अव्यथयः । इयेनासः ।

निघंटुः

॥१०॥

सुपर्णाः । पतंगाः । नरः । ह्यार्याणां । हुंसासः । अश्वाइतिषड्विंशतिरश्वनामानि ॥ १४ ॥ हरीइंद्रस्य । रोहि-
तोमेः । हरितआदित्यस्य । रासभावश्विनोः । अजाःपूष्णः । पृषत्योमरुतां । अरुण्योगावउषसां । श्यावाः
सवितुः । विश्वरूपाबृहस्पतेः । नियुतोवायोरितिदशादिष्टोपयोजनानि ॥ १५ ॥ भ्राजते । भ्राशते । भ्राश्यति ।
दीदर्यति । शोचति । मंदते । भंदते । रोचते । ज्योतते । द्योतते । द्युमदित्येकादशज्वलतिकर्माणः ॥ १६ ॥
जमत् । कल्मलीकिनं । जंजणाभवन् । मल्मलाभवन् । अर्चिः । शोचिः । तपः । तेजः । हरः । हृणिः । शृंगा-
णिशृंगाणीत्येकादशज्वलतोनामधेयानि ॥ १७ ॥ गौर्हेमांबरस्वः । खेदयआताः श्यावीविभावरीवस्तोरद्विश्लोकोर्णो-
वनयोत्योहरीइंद्रस्यभ्राजतेजमदितिसंसदश ॥ इतिनिघंटुप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अपः । अम्रः । दंसः । वेषः । वेपः । विष्टी । व्रतं । कर्वरं । कुरुणं । शकर्म । क्रतुः । करणानि । करांसि ।
करिंक्रत् । करंती । चक्रत् । कर्त्वी । कर्तोः । कर्तव्यै । कृत्वी । धीः । शची । शमी । शिमी । शक्तिः । शिल्प-
मितिषड्विंशतिःकर्मनामानि ॥ १ ॥ तुक् । तोकं । तनयः । तोकर्म । तकर्म । शेषः । अम्रः । गयः । जाः ।
अपत्यं । यहुः । सनुः । नपात् । प्रजा । बीजमितिपंचदशापत्यनामानि ॥ २ ॥ मनुष्याः । नरः । ध्रुवाः ।
जंतवः । विशः । क्षितयः । कृष्टयः । चर्षणयः । नहुषः । हरयः । मर्याः । मर्त्याः । मर्ताः । व्राताः । तुर्वशाः ।

वेदांगं

॥ १० ॥

दुह्यवः । आयवः । यदवः । अनवः । पुरवः । जगतः । तस्थुषः । पंचजनाः । विवस्वतः । पृतनाइतिपंचविं-
 शतिर्मनुष्यनामानि ॥ ३ ॥ आयती । च्यवाना । अभीशू । अमवाना । विनंगुसौ । गर्भस्ती । कुरस्त्रौ । बाहू ।
 भुरिजौ । क्षिपस्ती । शक्ररी । भरित्रेइतिद्वादशबाहुनामानि ॥ ४ ॥ अग्रुवः । अण्व्यः । क्षिपः । विशः ।
 शर्याः । रशनाः । धीतयः । अथर्यः । विपः । कक्ष्याः । अवनयः । हरितः । स्वसारः । जामयः । सनाभयः ।
 योक्त्राणि । योजनानि । धुरः । शाखाः । अभीशवः । दीर्घितयः । गर्भस्तयइतिद्वाविंशतिरंगुलिनामानि ॥ ५ ॥
 वश्मि । उश्मसि । वेति । वेनति । वेसति । वांछति । वष्टि । वनोति । जुषते । हर्यति । आचके । उशिक् ।
 मन्यते । छन्त्सत् । चाकनत् । चक्रमानः । कनति । कानिषदित्यष्टादशकान्तिकर्माणः ॥ ६ ॥ अंधः । वाजः ।
 पयः । श्रवः । पृक्षः । पितुः । सुतः । सिनै । अवः । क्षु । धासिः । इरा । इळा । इषै । ऊर्क । रसः । स्वधा ।
 अर्कः । क्षद्म । नेमः । ससं । नमः । आयुः । सनृता । ब्रह्म । वर्चैः । कीलालं । यशइत्यष्टाविंशतिरश्वनामानि
 ॥ ७ ॥ आवयति । भवति । बभस्ति । वेति । वैवेष्टि । अविष्यन् । वप्सति । भुसथः । वव्धां । हरतीतिदशा-
 त्तिकर्माणः ॥ ८ ॥ ओजः । पाजः । शवः । तवः । तरः । त्वक्षः । शर्धः । वार्धः । नृम्णं । तर्विषी । शुष्मं ।
 शुष्णं । दक्षः । वीळु । च्यौलं । शूपं । सहः । यहः । वर्धः । वर्गः । वृजिनं । वृक् । मज्मना । पौस्यानि ।

निघंटुः

॥११॥

धूर्णसिः । द्रविणं । स्पंद्रासः । शंबरमित्यष्टाविंशतिर्बलनामानि ॥ ९ ॥ मधं । रेक्णः । रिक्थं । वेदः । वरिवः ।
श्वात्रं । रक्षं । रयिः । क्षत्रं । भगः । मीढुं । गयः । घुम्नं । इन्द्रियं । वसु । रायः । राधः । भोजनं । तना ।
नृम्णं । बंधुः । मेधा । यशः । ब्रह्म । द्रविणं । श्रवः । वृत्रं । वृतमित्यष्टाविंशतिरेवधननामानि ॥ १० ॥
अघ्न्या । उच्चा । उच्चिया । अही । मही । अदितिः । इळा । जगती । शकरीतिनवगोनामानि ॥ ११ ॥ रेळते ।
हेळते । भामते । भृणीयते । भ्रीणाति । भ्रेषति । दोधति । वनुष्यति । कंपते । भोजतइतिदशक्रुध्यतिकर्माणः
॥ १२ ॥ हेळः । हरः । हृणिः । त्यजः । भामः । एहः । हूरः । तपुषी । जूर्णिः । मन्युः । व्यथिरित्येकादश-
क्रोधनामानि ॥ १३ ॥ वर्तते । अयते । लोटते । लोठते । स्यंदते । कसति । सर्पति । स्यमति । स्रवति ।
संम्रते । अवति । श्रोतति । ध्वंसति । वेनति । माष्टि । भुरण्यति । शवति । कालयति । पेलयति । कंठति ।
पिस्यति । बिस्यति । मिस्यति । प्रवते । लुवते । च्यवते । कवते । गवते । नवते । क्षोदति । नक्षति । सक्षति ।
न्यक्षति । सचति । ऋच्छति । तुरीयति । चतति । अतति । गाति । इयक्षति । सश्चति । त्सरति । रंहति ।
यतते । अमति । ध्रजति । रजति । लजति । क्षियति । धमति । मिनाति । ऋणवति । ऋणोति । स्वरति ।
सिसति । वेषिष्टि । योषिष्टि । रिणाति । रीयते । रेजति । दध्यति । दुभ्रोति । युध्यति । धन्वति । अरुषति ।

वेदांगं

॥ ११ ॥

आर्यति । डीर्यते । तर्कति । दीर्यति । ईषति । फणति । हर्नति । अर्दति । मर्दति । सर्षते । नसते । हर्षति । इर्यति ।
 ईर्ते । ईर्षते । अर्यति । श्वात्रति । गंति । आगनीगंति । जंगति । जिन्वति । जसति । गमति । ध्रति ।
 ध्राति । ध्रयति । वहते । रथर्यति । जेहते । प्वःकति । धुंपति । प्साति । वाति । याति । इषति । द्राति ।
 द्रूळति । एजति । जर्मति । जवति । वंचति । अनिति । पर्वते । हंति । सेधति । अगन् । अजगन् । जिगाति ।
 पतति । इन्वति । द्रमति । द्रवति । वेति । हर्यतात् । एति । जगायात् । अयुथुरितिद्वाविंशतंगतिकर्माणः
 ॥ १४ ॥ नु । मधु । द्रवत् । ओषं । जीराः । जूर्णिः । शूर्ताः । शूघनासः । शीभं । तृषु । तूर्यं । तूर्णिः ।
 अजिरं । भुरण्युः । शु । आशु । प्राशुः । तूतुजिः । तूतुजानः । तुज्यमानासः । अज्राः । साचीवित् ।
 शुगत् । ताजत् । तरणिः । वातरंहाइतिषड्विंशतिःक्षिप्रनामानि ॥ १५ ॥ तळित् । आसात् । अंबरं ।
 तुर्वशं । अस्तमीके । आके । उपाके । अर्वाके । अंतमानां । अवमे । उपमइत्येकादशांतिकनामानि ॥ १६ ॥
 रणः । विवाक् । विखादः । नदनुः । भरं । आक्रंदे । आहवे । आजौ । पृतनाज्यं । अभीके । समीके ।
 ममसत्यं । नेमधिता । संकाः । समितिः । समनं । मीढे । पृतनाः । स्पृधः । मृधः । पृत्सु । समत्सु ।
 समर्यं । समरणे । समोहे । समिथे । संख्ये । संगे । संयुगे । संगथे । संगमे । वृत्रतूर्ये । पृक्षे । आणौ ।

निघंटुः

॥१२॥

शूरसातौ । वाजसातौ । समनीके । खलै । खजे । पौंस्ये । महाधने । वाजे । अज्म । सङ्ग । संयत् ।
संवतइतिषट्चत्वारिंशत्संग्रामनामानि ॥ १७ ॥ इन्वति । नक्षति । आक्षाणः । आनद् । आष्ट । आपनः ।
अशत् । नशत् । आनशे । अश्रुतइतिदशव्याप्तिकर्माणः ॥ १८ ॥ दुभ्नोति । श्रथति । ध्वरति । धूर्वति ।
वृणक्ति । वृश्चति । कृण्वति । कुंतति । श्वसिति । नभते । अर्दयति । स्तृणाति । स्नेहयति । यातयति ।
स्फुरति । स्फुलति । निवपंतु । अवतिरति । वियातः । आतिरत् । तळित् । आखंडल । द्रूणाति । रम्णाति ।
शृणाति । शम्नाति । तुणेढि । ताढि । नितोशते । निर्वह्यति । मिनाति । मिनोति । धमतीतित्रयस्त्रिंशद्वध-
कर्माणः ॥ १९ ॥ दिद्युत् । नेमिः । हेतिः । नमः । पविः । सूकः । वृकः । वधः । वज्रः । अर्कः । कुत्सः ।
कुलिशः । तुंजः । तिग्मः । मेनिः । स्वर्धितिः । सार्यकः । परशुरित्यष्टादशवज्रनामानि ॥ २० ॥ इरज्यति ।
पत्यते । क्षयति । राजतीतिचत्वारण्यैश्वर्यकर्माणः ॥ २१ ॥ राष्ट्री । अर्यः । नियुत्वान् । इनइनइतिचत्वारीश्व-
रनामानि ॥ २२ ॥ अपस्तुङ्गानुष्याआयत्युगुवोवृश्म्यंधुआवयत्योजोमधमभ्यारेळतेहेळोवर्तेतेनुतळिद्रणइन्वतिदु-
भ्नोतिदिद्युदिरज्यतिराष्ट्रीद्वाविंशतिः ॥ इतिनैघंटुकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ॐउरु । तुवि । पुरु । भूरि । शश्वत् । विश्वं । परीणसा । व्यानशिः । शतं । सहस्रं । सलिलं । कुविदि-

वेदागं

॥ १२ ॥

तिद्वादशबहुनामानि ॥ १ ॥ ऋहन् । ह्रस्वः । निघृष्वः । मायुकः । प्रतिष्ठा । कृधु । वृक्षकः । दुभ्रं । अमकः ।
 क्षुल्लकः । अल्पइत्येकादशह्रस्वनामानि ॥ २ ॥ महत् । ब्रधः । ऋष्वः । बृहत् । उक्षितः । तवसः । तविषः ।
 महिषः । अम्बः । ऋभुक्षाः । उक्षाः । विहायाः । युहः । ववक्षिथ । विवक्षसे । अंभृणः । माहिन् । गभीरः ।
 ककुहः । रभसः । ब्राधन् । विरप्शी । अद्भुतं । बंहिष्ठः । बर्हिषदितिपंचविंशतिर्महन्नामानि ॥ ३ ॥ गयः ।
 कृदरः । गर्तः । हर्म्य । अस्तं । पस्त्यं । दुरोणे । नीलं । दुर्याः । स्वसराणि । अमा । दभे । कृत्तिः । योनिः ।
 सद्म । शरणं । वरूथं । छर्दिः । छदिः । छाया । शर्म । अज्मेतिद्वाविंशतिर्गृहनामानि ॥ ४ ॥ हरज्यति ।
 विधेम । सपर्यति । नमस्यति । दुवस्यति । ऋधोति । ऋणद्धि । ऋच्छति । सपति । विवासतीतिदशपरिचरण-
 कर्माणः ॥ ५ ॥ शिंवाता । शतरा । शार्तपंता । शिल्गुः । स्युमकं । शेवृधं । मयः । सुगम्यं । सुदिनं ।
 शूषं । शुनं । शग्मं । भेषजं । जलाषं । स्योनं । सुम्रं । शेवं । शिवं । शं । कमितिर्विंशतिःसुखनामानि ॥ ६ ॥
 निर्णिक् । वत्रिः । वर्षः । वपुः । अमतिः । अप्सः । प्सु । अम्रः । पिष्टं । पेशः । कृशनं । मरुत् । अर्जुनं ।
 ताम्रं । अरुषं । शिल्पमितिषोडशरूपनामानि ॥ ७ ॥ अस्त्रेमा । अनेमा । अनेद्यः । अनवद्यः । अनभिशस्त्यः ।
 उक्प्यः । सुनीथः । पाकः । वामः । वयुनमितिदशप्रशस्यनामानि ॥ ८ ॥ केतुः । केतः । चेतः । चित्तं । ऋतुः ।

निघंटुः

॥१३॥

असुः । घीः । ऋची । माया । वयुन । अभिरुयेत्येकादशप्रज्ञानामानि ॥ ९ ॥ बद् । श्रत् । सुत्रा । अद्धा ।
इत्या । ऋतमितिषट्सत्यनामानि ॥ १० ॥ चिक्व्यत् । चाकनत् । अचक्ष्म । चष्टे । विचष्टे । विचर्षणिः ।
विश्वचर्षणिः । अवचाकशदित्यष्टौपश्यतिकर्माणः ॥ ११ ॥ हिकै । नुकै । सुकै । आहिकै । आकी । नकिः ।
माकिः । नकी । आकृतमिति नवोत्तराणि पदानि सर्वपदसमाम्नानाय ॥ १२ ॥ इदमिव । इदंयथा । अग्निर्नये ।
चतुरश्विहर्दमानात् । ब्राह्मणाव्रतचारिणः । वृक्षस्यनुतेपुरुहूतवयाः । जारआभर्ग । मेषोभूतोऽभियंनयः । तद्रूपः ।
तद्वर्णः । तद्वत् । तथेत्युपमाः ॥ १३ ॥ अर्चति । गायति । रेभति । स्तोभति । गूर्धयति । गुणाति । जरते ।
हयते । नदति । पृच्छति । रिहति । धमति । कृपायति । कृपण्यति । पनस्यति । पनायते । वल्गायति । मंदते ।
भंदते । छंदति । छंदयते । शशमानः । रंजयति । रजयति । शंसति । स्तौति । यौति । रौति । नौति । भनति ।
पणायति । पणते । सपति । पपृक्षाः । महयति । वाजयति । पूजयति । मन्यते । मंदति । रसति । स्वरति ।
वेनति । मंद्रयते । जल्पतीति चतुश्चत्वारिंशदर्चतिकर्माणः ॥ १४ ॥ विप्रः । विग्रः । गृत्सः । धीरः । वेनः ।
वेधाः । कण्वः । ऋभुः । नवेदाः । क्विः । मनीषी । मंधाता । विधाता । विपः । मनश्चित् । विपश्चित् ।
विपन्यवः । आकेनिपः । उशिजः । कीस्तासः । अद्धातयः । मतयः । मनुथाः । वाघतइति चतुर्विंशतिर्मेधाविना-

वेदांगं
॥ ३ ॥

॥ १३ ॥

मानि ॥ १५ ॥ रेभः । जरिता । कारुः । नृदः । स्तामुः । कीरिः । गौः । सूरिः । नादः । छंदः । स्तुप् । रुद्रः ।
 कृपण्युरिति त्रयोदशस्तोतृनामानि ॥ १६ ॥ यज्ञः । वेनः । अध्वरः । मेधः । विदथः । नार्थः । सर्वनं । होत्रा ।
 इष्टिः । देवताता । मखः । विष्णुः । इंदुः । प्रजापतिः । धर्मइति पंचदशयज्ञनामानि ॥ १७ ॥ भरताः ।
 कुरवः । वाघतः । वृकबर्हिषः । यतसुचः । मरुतः । सुबाधः । देवयवइत्यष्टावृत्विङ्नामानि ॥ १८ ॥ ईर्महे ।
 यामि । मन्महे । दुद्धि । शुग्धि । पूधि । मिर्मिद्धि । मिमीहि । रिरिद्धि । रिरीहि । पीपरत् । यंतारः । यंधि ।
 इषुध्यति । मदेमहि । मनामहे । मायतइतिसप्तदशयाच्चाकर्माणः ॥ १९ ॥ दाति । दाशति । दासति । राति ।
 रासति । पुणक्षि । पुणाति । शिक्षति । तुंजति । मंहतइति दशदानकर्माणः ॥ २० ॥ परिस्त्रव । पर्वस्व ।
 अभ्यर्ष । आशिषइति चत्वारोध्येषणाकर्माणः ॥ २१ ॥ स्वपिति । सस्तीति द्वौ स्वपितिकर्माणौ ॥ २२ ॥ कूपः ।
 कातुः । कर्तः । वव्रः । काटः । स्वातः । अवतः । क्रिधिः । सूदः । उत्सः । ऋश्यदात् । कारोतरात् । कुशयः ।
 केवटइति चतुर्दशकूपनामानि ॥ २३ ॥ तपुः । तक्का । रिम्वा । रिपुः । रिक्का । रिहायाः । तायुः । तस्करः ।
 वनर्गुः । हुरश्चित् । मुषीवान् । मलिभ्लुचः । अघशंसः । वृकइति चतुर्दशैवस्तेननामानि ॥ २४ ॥ निण्वं । सुस्वः ।
 सनुतः । हिरुक् । प्रतीच्यं । अपीच्यमिति षण्णिर्णीतांतर्हितनामधेयानि ॥ २५ ॥ आके । पराके । पराचैः ।

निघंटुः
॥१४॥

आरे । परावतइतिपंचदूरनामानि ॥ २६ ॥ प्रहं । प्रदिवः । प्रवयाः । सनेमि । पूर्य । अहायेतिषट्पुराणनामा-
नि ॥ २७ ॥ नव । नूत । नूतनं । नव्यं । इदा । इदानीमितिषळेवनवनामानि ॥ २८ ॥ प्रपित्वे । अमीके ।
दुधं । अर्भकं । तिरः । सतः । त्वः । नेमः । ऋक्षाः । स्तुभिः । वृषीभिः । उपजिहिका । ऊर्दरं । कृदरं ।
रंभः । पिनाकं । मेना । ग्राः । शेषः । वैतसः । अया । एना । सिषक्तु । सचते । भ्यसते । रेजतइतिषड्विंश-
तिद्विंशउत्तराणिनामानि ॥ २९ ॥ स्वधे । पुरंधी । धिषणे । रोदसी । क्षोणी । अंभसी । नभसी । रजसी ।
सदसी । सद्मनी । घृतवती । बहुले । गभीरे । गंभीरे । ओण्यौ । चम्बौ । पाम्बौ । मही । उर्वी । पृथ्वी ।
अदिती । अही । दूरेअंते । अपारेअपारेइतिचतुर्विंशतिर्द्यावापृथिव्योर्नामधेयानिनामधेयानि ॥ ३० ॥ उर्व । ह-
न्महद्भ्यश्चरज्यतिशिंवातानिर्णिगस्त्रेमाकेतुर्वदचिक्वद्विकमिदमिवाचंतिविप्रोरेभोयज्ञोभरताईमहेदातिपरिस्त्रवस्वपि-
तिकूपस्त्रिपुर्निण्यमाकेप्रहंनवंप्रपित्वेस्वधेत्रिंशत् ॥ इतिनैघंटुकेनृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

ॐ जहा । निधा । शिताम । मेहना । दमूनाः । मूषः । इषिरेण । कुरुतन । जठरै । तितउ । शिप्रै । मध्या ।
मंदू । इमांतासः । कार्यमानः । लोधं । शीरं । विद्रधे । द्रुपदे । तुग्वनि । नंसते । नसतः । आहूनसः । अद्म-
सत् । इग्मिणः । वाहः । परितक्म्या । सुविते । दयते । नूचित् । नूच । द्रावने । अकूपारस्य । शिशीते ।

वेदांगं
॥ ४ ॥

॥ १४ ॥

सुतुकः । सुप्रायणाः । अप्रायुवः । च्यवनः । रजः । हरः । जुहुरे । व्यंतः । क्राणाः । वाशी । विषुणः । जामिः ।
 पिता । शंयोः । अदितिः । एरिरे । जसुरिः । जरते । मंदिने । गौः । गातुः । दंसयः । तूताव । चयसे ।
 वियुते । ऋधक् । अस्याः । अत्येतिद्विषष्टिः पदानि ॥ १ ॥ सखि । वाहिष्ठः । दूतः । वावशानः । चार्थ । अंधः ।
 असंश्रंती । वनुष्यति । तरुष्यति । भंदनाः । आहूनः । नदः । सोमोअक्षाः । श्वात्रं । ऊतिः । हासमाने । पङ्भिः ।
 ससं । द्विता । ब्राः । वराहः । स्वसराणि । शर्याः । अर्केः । पविः । वक्षः । धन्व । सिन । इत्था । सचा ।
 चित । आ । घुम्नं । पवित्रं । तोदः । स्वंचाः । शिपिविष्टः । विष्णुः । आघृणिः । पृथुज्याः । अथर्यु । काणुका ।
 अघ्रिगुः । आंगुषः । आपांतमन्युः । इमशा । उर्वशी । वयुनं । वाजपस्त्यं । वाजगंध्यं । गध्यं । गर्धिता ।
 कौरयाणः । तौरयाणः । अहयाणः । हरयाणः । आरितः । ब्रंदी । निष्पपी । तूर्णांशं । क्षुपं । निचुपुणः ।
 पदि । पादुः । वृकः । जोषवाकं । कृत्तिः । श्वघ्नी । समस्य । कुटस्य । चर्षणिः । शंबः । केपयः । तूतुमाकृषे ।
 अंसत्रं । काकुदं । बीरिटे । अच्छ । परि । ई । सी । एनं । एनां । सृणिरितिचतुरुत्तरमशीतिः पदानि ॥ २ ॥
 आशुशुक्षणिः । आशाभ्यः । काशिः । कुणारं । अलातृणः । सललूकं । कल्पयं । विष्नुहः । वीरुधः । नक्षहाभं ।
 अस्कृधोयुः । निशुंभाः । बृबहुक्थं । ऋदूदरः । ऋदूपे । पुलुकामः । असिन्वती । कपना । भाऽऋजीकः ।

निघंटुः

॥१५॥

रुजानाः । जुर्णिः । ओमना । उपलप्रक्षिणी । उपसि । प्रकलवित् । अभ्यर्धयज्वा । ईक्षे । क्षोणस्य । अस्मे ।
पार्थः । सवीमनि । सप्रथाः । विदधानि । श्रायंतः । आशीः । अजीगः । अमूरः । शशमानः । देवोदेवाच्या-
कृपा । विजामातुः । ओमासः । सोमानै । अनवायं । किमीदिने । अमवान् । अमीवा । दुरितं । अप्वा ।
अमतिः । श्रुष्टी । पुरंधिः । रुशत् । रिशार्दसः । सुदत्रः । सुविदत्रः । आनुषक् । तुर्वणिः । गिर्वणसे । असूर्ते-
सूर्ते । अम्यक् । यादश्मिन् । जारयार्थि । अग्रिया । चनः । पचता । शुरुधः । अमिनः । जज्जतीः । अप्रति-
ष्कुतः । शशदानः । सृप्रः । सुशिप्रः । शिप्रै । रंसु । द्विबर्होः । अक्रः । उराणः । स्तियांनां । स्तिपाः । जबारु ।
जरुथं । कुलिशः । तुंजः । बर्हणा । ततनुष्टि । इलीबिशः । कियेधाः । भ्रिमिः । विष्पितः । तुरीपं । रास्पिनः ।
क्रंजतिः । क्रुजुनीती । प्रतद्वसू । हिनोत । चोष्कूयमाणः । चोष्कूयते । सुमत् । दिविष्टिषु । दूतः । जिन्वति ।
अमत्रः । ऋचीषमः । अनर्शरातिं । अनर्वा । असाभि । गल्दया । जल्हवः । बकुरः । बेकनाटान् । अभिधेतन ।
अंहुरः । बतः । वाताप्यं । चाकन् । रथर्यति । असक्रां । आधवः । अनवन्नवः । सदान्वे । शिरिंबिठः ।
पराशरः । क्रिर्विर्दती । करूळती । दनः । शरारुः । इदंयुः । कीकटेषु । बुंदः । वृंदं । किः । उल्बं । ऋबीसमृ-
बीसमितित्रयस्त्रिंशच्छतंपदानि ॥ ३ ॥ जहासस्त्रिमाशुशुक्षणिस्त्रीणि ॥ इतिनैघंटुकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

वेदागं

॥ ४ ॥

॥ १५ ॥

॥ ॐ अग्निः । ज्ञातवेदाः । वैश्वानरइतित्रीणिपदानि ॥ १ ॥ द्रविणोदाः । इध्मः । तनूनपात् । नराशंसः ।
 इल्लः । बर्हिः । द्वारः । उषासानक्ता । दैव्याहोतारा । तिस्रोदेवीः । त्वष्टा । वनस्पतिः । स्वाहाकृतयइतित्रयो-
 दशपदानि ॥ २ ॥ अश्वः । शकुनिः । मंडूकाः । अक्षाः । ग्रावाणः । नराशंसः । रथः । दुंदुभिः । इषुधिः ।
 हस्तघ्नः । अभीशवः । धनुः । ज्या । इषुः । अश्वः । अश्वार्जनी । उल्लखलं । वृषभः । द्रुघणः । पितुः । नद्यः । आपः ।
 ओषधयः । रात्रिः । अरण्यानी । श्रद्धा । पृथिवी । अप्वा । अग्रायी । उल्लखलमुसले । हविर्धाने । द्यावा-
 पृथिवी । विपादछुतुद्री । आली । शुनासीरो । देवीजोष्टी । देवीऊर्जाहुतीतिषट्त्रिंशत्पदानि ॥ ३ ॥ वायुः ।
 वरुणः । रुद्रः । इंद्रः । पर्जन्यः । बृहस्पतिः । ब्रह्मणस्पतिः । क्षेत्रस्यपतिः । वास्तोष्पतिः । वाचस्पतिः ।
 अपांनपात् । यमः । मित्रः । कः । सरस्वान् । विश्वकर्मा । तार्क्ष्यः । मन्युः । दधिक्काः । सविता । त्वष्टा ।
 वातः । अग्निः । वेनः । असुनीतिः । क्रतुः । इंदुः । प्रजापतिः । अहिः । अहिर्बुध्न्यः । सुपर्णः । पुरुरवाइति-
 द्वात्रिंशत्पदानि ॥ ४ ॥ इयेनः । सोमः । चंद्रमाः । मृत्युः । विश्वानरः । धाता । विधाता । मरुतः ।
 रुद्राः । क्रभवः । अंगिरसः । पितरः । अथर्वाणः । भृगवः । आश्याः । अदितिः । सुरमा । सरस्वती ।
 वाक् । अनुमतिः । राका । सिनीवाली । कुहूः । यमी । उर्वशी । पृथिवी । इंद्राणी । गौरी । गौः ।

निघंटुः

॥१६॥

धेनुः । अह्या । पथ्या । स्वस्तिः । उषाः । इळा । रोदसीतिषट्त्रिंशत्पदानि ॥ ५ ॥ अश्विनौ । उषाः ।
सूर्या । वृषाकपायी । सरण्यूः । त्वष्टा । सविता । भगः । सूर्यः । पूषा । विष्णुः । विश्वानरः । वरुणः ।
केशी । केशिनः । वृषाकपिः । यमः । अजएकपात् । पृथिवी । समुद्रः । अथर्वा । मनुः । दुध्यङ्ग ।
आदित्याः । सप्तऋषयः । देवाः । विश्वेदेवाः । साध्याः । वसवः । वाजिनः । देवपत्न्योदेवपत्न्यइत्येकत्रिंश-
त्पदानि ॥ ६ ॥ अग्निर्देविणोदाअश्वोवायुःइत्येनौश्विनौषट् ॥ इतिनैघंटुकेपंचमोऽध्यायः ॥

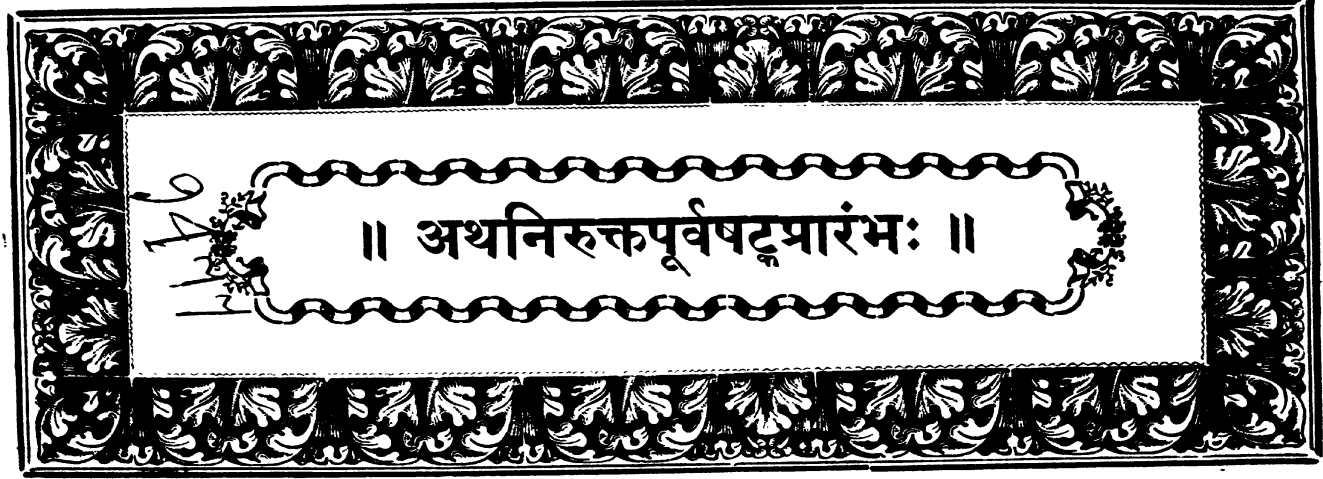
इदं पुस्तकं पणशीकरोपाहलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा संस्कृतं तच्च तुकाराम जावजी इत्येतैः
स्वीये “ निर्णयसागराख्य ” मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । शके १८३६, सन १९१४.

॥ शिक्षादिवेदांगचतुष्टयसमाप्तम् ॥

वेदांगं

॥ ५ ॥

॥ १६ ॥

॥ अथनिरुक्तपूर्वषट्प्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐ॥ समाम्नायःसमाम्नातःसव्याख्यातव्यस्तमिमंसमाम्नायैनिघंटवइत्याचक्षतेनिघंटवःकस्मा
 न्निगमाइमेभवंतिच्छंदोभ्यःसमाहृत्यसमाहृत्यसमाम्नातास्तेनिगंतवएवसंतोनिगमनान्निघंटवउच्यंतइत्यौपमन्यवोऽपि
 वाहननादेवस्युःसमाहृताभवंतियद्वासमाहृताभवंतितद्यान्येतानिचत्वारिपदजातानिनामाख्यातेचोपसर्गनिपाताश्च
 तानीमानिभवंतितत्रैतन्नामाख्यातयोर्लक्षणंप्रदिशंतिभावप्रधानमाख्यातैसत्त्वप्रधानानिनामानितद्यत्रोभेभावप्रधाने
 भवतःपूर्वापरीभूतंभावमाख्यातेनाचष्टैव्रजतिपचतीत्युपक्रमप्रभृत्यपवर्गपर्यंतैमूर्तसत्त्वभूतैसत्त्वनामभिर्ब्रज्यापक्तिरि
 त्यदइतिसत्त्वानामुपदेशौगौरवःपुरुषोहस्तीतिभवतीतिभावस्यास्तेशेतैव्रजतितिष्ठतीतीन्द्रियनित्यवचनमौदुंबरायणः
 ॥ १ ॥ तत्रचतुष्टुनोपपद्यतैयुगपदुत्पन्नानांवाशब्दानामितरेतरोपदेशःशास्त्रकृतोयोगश्चव्याप्तिमत्त्वात्तुशब्दस्याणी
 यस्वाच्चशब्देनसंज्ञाकरणंव्यवहारार्थलोकेतेषांमनुष्यवद्देवताभिधानैपुरुषविद्यानित्यत्वात्कर्मसंपत्तिर्मन्त्रोवेदेषड्भाव
 विकाराभवंतीतिवार्प्यायणिर्जायतेऽस्तिविपरिणमतेवर्धतेऽपक्षीयतेविनश्यतीतिजायतइतिपूर्वभावस्यादिमाचष्टेना
 परभावमाचष्टेनप्रतिषेधत्यस्तीत्युत्पन्नस्यसत्त्वस्यावधारणैविपरिणमतइत्यप्रच्यवमानस्यतत्त्वाद्विकारैवर्धतइतिस्वांगा
 भ्युच्चयैसांयौगिकानांवार्धानांवर्धतेविजयेनेतिवार्धतेशरीरेणेतिवाऽपक्षीयतइत्येतेनैवव्याख्यातःप्रतिलोमंविनश्य
 तीत्यपरभावस्यादिमाचष्टेनपूर्वभावमाचष्टेनप्रतिषेधति ॥ २ ॥ अतोऽन्येभावविकाराएतेषामेवविकाराभवंतीतिह

निरुक्त

॥ २ ॥

स्माहतेयथावचनमभ्यूहितव्याननिर्वद्धाउपसर्गा'अर्थाग्निराहुरितिशाकटायनो'नामाख्यातयोस्तु'कर्मोपसंयोगद्योतका
भवंत्युच्चावचाःपदार्थाभवन्तीतिगार्ग्यस्तद्यऽएषुपदार्थः'प्राहुरिमेतन्नामाख्यातयो'रर्थविकरणमाइत्यवर्गार्थे'प्रपरेत्येतस्य
प्रातिलोम्यमभीत्याभिमुख्यप्रतीत्येतस्यप्रातिलोम्यमतिसुइत्यभिपूजितार्थे'निर्दुरित्येतयोःप्रातिलोम्यन्यवेतिविनिग्र
हार्थीया'उदित्येतयोःप्रातिलोम्यंसमित्येकीभावव्यपेत्येतस्यप्रातिलोम्यमन्वितिसादृश्यापरभावंमपीतिसंसर्गमुपेत्युप
जनपरीतिसर्वतोभावमधीत्युपरिभावंमैश्वर्यवैवमुच्चावचानर्थान्प्राहुस्तउपेक्षितव्याः ॥ ३ ॥ अथनिपाता'उच्चाव
चेष्वर्थेषुनिपतंत्यप्युपमार्थे'ऽपिकर्मोपसंग्रहार्थे'ऽपिपदपूर्णास्तेषामेतेचत्वारउपमार्थे'भवन्तीवेतिभाषायांचान्वध्यायं
चाग्निरिवेन्द्रइवेतिनेतिप्रतिषेधार्थीयोभाषाया'मुभयमन्वध्यायनै'न्द्रदेवमंसतेतिप्रतिषेधार्थीयःपुरस्तादुपाचारस्तस्य
यत्प्रतिषेधति'दुर्मदासोनसुरायामित्युपमार्थीयउपरिष्टादुपाचारस्तस्ययेनोपमिमीते'चिदित्येषो'ऽनेककर्माचार्यश्चिदिदं
ब्रूयादितिपूजाया'माचार्यःकस्मादाचार्यआचारंग्राहयत्याचिनोत्यर्थानाचिनोतिबुद्धिमितिवादधिचिदित्युपमार्थे'कु
ल्माषांश्चिदाहरेत्यवकुत्सिते'कुल्माषाःकुलेषुसीदन्तिनुइत्येषो'ऽनेककर्मेदंनुकरिष्यतीतिहेत्वपदेशैकथंनुकरिष्यतीत्यनुप
ष्टेनन्वेतदकार्षीदितिचाथाप्युपमार्थे'भवति ॥ वृक्षस्यनुते'पुरुहूतव्याः ॥ वृक्षस्येवतेपुरुहूतशाखावयाःशाखावेते
र्वातायनाभवन्तिशाखाःखशयाःशक्नोतेर्वा'श्रयस्यागमादर्थपृथक्त्वमहविज्ञायतेनत्वौ'देशिकमिवविग्रहेण'पृथक्त्वात्सक

पूर्वष.
अ. १

॥ २ ॥

मोंपसंग्रहश्चेतिसमुच्चयार्थउभाभ्यांसंप्रयुज्यतेऽहंचत्वंचवृत्रहन्नित्येतस्मिन्नेवार्थेदेवेभ्यश्चपितृभ्यएत्याकारोवेतिविचारार्थेहंताहंपृथिवीमिमांनिदधानीहवेहवेत्यथापिसमुच्चयार्थेभवति ॥ ४ ॥ वायुर्वात्वामनुर्वात्वेति । अहइतिचहइतिचविनिग्रहार्थीयौपूर्वेणसंप्रयुज्येतैअयमहेदंकरोत्वयमिदमिदंहकरिष्यतीदंनकरिष्यतीत्यथाप्युकारएतस्मिन्नेवार्थेउत्तरेणमृषेमेवदंतिसत्यमुतेवदंतीत्यथापिपदपूरणइदमुतदुहीत्येषोऽनेककर्मदंहकरिष्यतीतिहेत्वपदेशेकथंहकरिष्यतीत्यनुपृष्टेकथंहिव्याकरिष्यतीत्यसूयायांकिलेतिविद्याप्रकर्षएवंकिलेत्यथापिनननुइत्येताभ्यांसंप्रयुज्यतेऽनुपृष्टेन किलैवंननुकिलैवंमेतिप्रतिषेधेमाकार्षीमांहाषीरितिचस्त्वितिचस्वलुकृत्वास्वलुकृतमथापिपदपूरणएवंस्वलुतद्वभूवेति शश्वदितिचिचिकित्सार्थीयोभाषायांशश्वदेवमित्यनुपृष्टएवंशश्वदित्यस्वयंपृष्टेनूनमितिचिचिकित्सार्थीयोभाषायांमुभयमन्वध्यायैविचिकित्सार्थीयश्चपदपूरणश्चांगस्त्यइंद्रायहविर्निरुप्यमरुद्भ्यःसंप्रदित्सांचकारसइंद्रएत्यपरिदेवयांचक्रे - ॥ ५ ॥ ननूनमस्तिनोश्वःकस्तद्वेदयदद्भुतं । अन्यस्यचित्तमभिसंचरेण्यमुताधीतंविनश्यति ॥ ननूनमस्त्यद्यतनं नोएवश्वस्तनमद्यास्मिन्द्यविद्युरित्यहोनामधेयद्योततइतिसतःश्वउपाशंसनीयःकालोह्योहीनःकालः ॥ कस्तद्वेदयदद्भुतं ॥ कस्तद्वेदयदभूतमिदमपीतरदद्भुतमभूतमिवान्यस्यचित्तमभिसंचरेण्यमभिसंचार्यन्योनानेयश्चित्तंचेततैरुताधीतंविनश्यतीत्यप्याध्यातंविनश्यत्याध्यातमभिप्रेतमथापिपदपूरणः ॥ ६ ॥ नूनंसातेप्रतिवरंजरित्रेदुहीयदिन्द्रद

निरुक्त

॥ ३ ॥

क्षिणामधोनी । शिक्षास्तोतृभ्योमातिधुग्भगोनोबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ सातेप्रतिदुग्धांवरंजरित्रैवरोवरयितव्यो
भवतिजरितागरितादक्षिणामधोनीमधवतीमधमितिधननामधेयमंहतेर्दानकर्मणोदक्षिणादक्षतेःसमर्धयतिकर्मणो
व्यृद्धंसमर्धयतीत्यपिवाप्रदक्षिणागमनाद्दिशमभिप्रेत्यदिग्धस्तप्रकृतिर्दक्षिणोहस्तोदक्षतेरुत्साहकर्मणोदाशतेर्वास्याहा
नकर्मणोहस्तोहंतेःप्राशुर्हननेदेहिस्तोतृभ्यःकामान्मास्मानतिदंहीर्मास्मानतिहायदाभगोनोऽस्तुबृहद्वदेमस्वेवेदनेभ
गोभजतेर्बृहदितिमहतोनामधेयपरिवृढंभवतिवीरवंतःकल्याणवीरावावीरोवीरयत्यमित्रान्वेतेर्वास्याद्रतिकर्मणोवी
रयतेर्वासीमितिपरिग्रहार्थीयोवापदपूरणोवा । प्रसीमादित्योऽसृजत् ॥ प्रासृजदितिवाप्रासृजत्सर्वतइतिवाविसीम
तःसुरुचोवेनआवरितिचव्यवृणोत्सर्वतआदित्यःसुरुचआदित्यरश्मयःसुरोचनादपिवासीमेत्येतदनर्थकमुपबंधमाद
दीतपंचमीकर्माणंसीमन्ःसीमर्तःसीमातोमर्यादातःसीमामर्यादाविषीव्यतिदेशावितित्वइतिविनिग्रहार्थीयंसर्वनामानु
दात्तमर्धनामेत्येके ॥ ७ ॥ ऋचांत्वःपोषमास्तेपुपुष्वान्गायत्रंत्वोगायतिशक्नीषु । ब्रह्मात्वोवदतिजातविद्यांयज्ञस्यमा
त्रांविमिमीतउत्त्वः ॥ इत्यृत्विक्कर्मणांविनियोगमाचष्टऋचामेकःपोषमास्तेपुपुष्वान्होतगर्चनीगायत्रमेकोगायतिशक्
रीषूद्रातागायत्रंगायतेःस्तुतिकर्मणःशक्यंऋचःशक्नोतेस्तद्यदाभिर्वृत्रमशक्यंतुतच्छक्नीषांशक्नीत्वमिति विज्ञायते
ब्रह्मैकोजातेजातेविद्यांवदतिब्रह्मासर्वविद्यःसर्ववेदितुमर्हतिब्रह्मापरिवृढःश्रुततोब्रह्मपरिवृढंसर्वतोयज्ञस्यमात्रांविमि

पूर्वष.
अ. १

॥ ३ ॥

मीतएकोऽध्वर्युरध्वर्युरध्वर्युरध्वरंयुनक्त्यध्वरस्यनेताध्वरं कामयतइतिवापिवाधीयानेयुरुपबंधोऽध्वरइतियज्ञनाम
 ध्वरतिर्हि साकर्मात्तत्प्रतिषेधोनिपातइत्येकैतत्कथमनुदात्तप्रकृतिनामस्याद्गृह्ययंतु भवत्युतत्वं सख्ये स्थिरपीतमाहुरि
 तिद्वितीयायामुतोत्वस्मैतन्वं विसस्रइतिचतुर्थ्यामथापिप्रथमाबहुवचने ॥ ८ ॥ अक्षुण्वन्तःकर्णवंतःसखायोमनोजवे
 ष्वसमाबभूवुः । आदघ्नासउपकक्षासउत्वेहृदाइवस्नात्वाउत्वेदहश्रे ॥ अक्षिमंतःकर्णवंतःसखायोऽक्षिचष्टेरनक्तेरि
 त्याग्रायणस्तस्मादेतेव्यक्ततरेइवभवतइतिहविज्ञायतैकर्णःकृततेर्निकृत्तद्वारोभवत्युच्छतेरित्याग्रायणःकृच्छंतीवखेउ
 दगंतामितिहविज्ञायतैमनसांप्रजवेष्वासमाबभूवुरास्यदघ्नाअपरउपकक्षदघ्नाअपरआस्यमस्यतेरास्यंदतएनदन्नमिति .
 वादघ्नंदध्यतेःस्रवतिकर्मणोदस्यतेर्वास्याद्विदस्ततरंभवतिप्रस्नेयाहृदाइवैकैप्रस्नेयादहशिरस्नानार्हाहृदोहादतेःशब्दक
 र्मणोहृदादतेर्वास्याच्छीतीभावकर्मणोऽथापिसमुच्चयार्थेभवतिपर्यायाइवत्वदाश्विनमाश्विनंचपर्यायाश्चेत्यथयेप्रवृत्तेऽ
 र्थेऽमिताक्षरेषुग्रंथेषुवाक्यपूरणाआगच्छंतिपदपूरणास्तैमिताक्षरेष्वनर्थकाःकमीमिद्विति ॥ ९ ॥ निष्टुत्कासंश्चि
 दिन्नरोभूरितोकावृकादिव । विभ्यस्यंतोववाशिरेशिशिरंजीवनायकं ॥ शिशिरंजीवनाय ॥ शिशिरंशृणातेःशम्नाते
 र्वा । एमेनंसृजतासुते । आसृजतैनंसुते । तमिद्धंधंतुनोगिरः । तंवर्धयंतुनोगिरःस्तुतयोगिरोगृणातेः । अयमुत्तस
 मंतसि । अयंतेसमतसीवोऽपिदृश्यतैसुविदुरिवसुविज्ञायेतेइवाथापिनेत्येपइदित्येतेनंप्रयुज्यतेपरिभये ॥ १० ॥

निरुक्त

॥ ४ ॥

ह्रविभिरेकेस्वरितः संचते सुन्वंत एके सवनेषु सोमान् । शचीर्मदैत उत दक्षिणाभिर्नेज्जिह्वायं त्यो नरकं पतामेति नरकं न्यर
कं नीचैर्गमनैर्नास्मिन्नमणस्थानं मल्पमप्यस्तीति वाधापि न चेत्येष इदित्येतेन संप्रयुज्यते नुपुष्टेन चेत्सुरां पिबंतीति सुरासुनो
तेरेव मुच्चावचेष्वर्थेषु निपतंति त उपेक्षितव्याः ॥ ११ ॥ इतीमानि चत्वारि पदजातान्यनुक्रांतानि नामाख्याते चोपस
र्गनिपाताश्च तत्र नामान्याख्यातजानीति शाकटायनो नैरुक्तसमयश्च न सर्वाणीति गार्ग्यो वैयाकरणानां चैकैतद्यत्र स्वरसं
स्कारौ समर्थौ प्रादेशिकेन गुणेनान्वितौ स्यातां संविज्ञातानि तानि यथा गौरश्वः पुरुषो हस्तीत्यथ चेत्सर्वाण्याख्यातजानि
नामानि स्युर्यः कश्च तत्कर्म कुर्यात्सर्वतत्सत्वं तथा च क्षीरं न्यः कश्चाध्वानमश्रुवीतांश्वः सवचनीयः स्याद्यत्किंचित्तृद्यात्तृणंतं
दथापि चेत्सर्वाण्याख्यातजानि नामानि स्युर्यावद्भिर्भावैः संप्रयुज्येत तावद्भ्यो नामधेयप्रतिलंभः स्यात्तत्रैवं स्थूणादरश
यावासंजनी च स्यात् ॥ १२ ॥ अथापि येषां न्यायवान्कार्मनामिकः संस्कारौ यथा चापि प्रतीतार्थानि स्युस्तथैवान्या
च क्षीरं नुपुरुषं पुरिशय इत्याचक्षीरं न्नष्टेत्यश्वंतर्दनमितितृणं मथापि निष्पन्नेऽभिव्याहारेऽभिविचारयंति प्रथनात्पृथिवी
त्याहुः कएनामप्रथयिष्यत्किमाधारश्चेत्यथानन्वितेऽर्थेऽप्रादेशिके विकारे पदेभ्यः पदेतरार्थान्त्संचस्कारं शाकटायन ए
तेः कारितं च यकारादिचांतकरणमस्तेः शुद्धं च सकारादिचाथापि सत्त्वपूर्वो भाव इत्याहुरपरस्माद्भावात्पूर्वस्य प्रदेशो नोप
पद्यत इति तदेतन्नोपपद्यते ॥ १३ ॥ यथोहि नुवा एतत्तद्यत्र स्वरसंस्कारौ समर्थौ प्रादेशिकेन गुणेनान्वितौ स्यातां सर्वप्रा

पूर्वष.
अ. १

॥ ४ ॥

देशिकमित्येवंसत्यनुपालंभएषभवार्तियथोएतद्यःकश्चतत्कर्मकुर्यात्सर्वतत्सत्त्वंतथाचक्षीरन्नितिपश्यामःसमानकर्मणां
 नामधेयप्रतिलंभमेकेषानैकेषायथातक्षापरिव्राजकोंजीवनोभूमिजइत्येतेनैवोत्तरःप्रत्युक्तोयथोएतद्यथाचापिप्रतीता
 र्थानिस्त्युस्तथैनान्याचक्षीरन्नितिसंत्यल्पप्रयोगाःकृतोप्यैकपदिकायथाव्रततिर्दमूनांजात्यआद्वारोंजागरूकोदर्विहोमी
 तियथोएतन्निष्पन्नेऽभिव्याहारेभिविचारयंतीतिभवतिहिनिष्पन्नेऽभिव्याहारेयोगपरीष्टिःप्रथनात्पृथिवीत्याहुःकए
 नामप्रथयिष्यत्किमाधारश्चेत्यथवैदर्शनेनपृथुरप्रथिताचेदप्यन्यैरथाप्येवंसर्वएवदृष्टप्रवादाउपालभ्यंतैयथोएतत्पदे
 भ्यःपदेतरार्धान्तसंचस्कारेतिथोनन्वितेर्थेसंचस्कारसतेनगर्ह्यःसैषापुरुषगर्हानशास्त्रगर्हाइतियथोएतदपरस्माद्भावा-
 त्पूर्वस्यप्रदेशोनोपपद्यतइतिपश्यामःपूर्वोत्पन्नानांसत्वानामपरस्माद्भावान्नामधेयप्रतिलंभमेकेषानैकेषायथाबिल्वादो
 लंबचूडकइतिबिल्वंभरणाद्वाभेदनाद्वा ॥ १४ ॥ अथापीदमंतरेणमंत्रेष्वर्थप्रत्ययोनविद्यतेऽर्थमप्रतियतोनात्यंतं
 स्वरसंस्कारोद्देशस्तदिदंविद्यास्थानं व्याकरणस्यकार्त्तुर्यस्वार्थसाधकंचयदिमंत्रार्थप्रत्ययायानर्थकंभवतीतिकौत्सोऽन
 र्थकाहिमंत्रास्तदेतेनोपेक्षितव्यंनियतवाचोयुक्तयोर्नियतानुपूर्व्याभवंत्यथापिब्राह्मणेनरूपसंपन्नाविधीयंतउरुप्रथस्वे
 तिप्रथयतिप्रोहाणीतिप्रोहत्याप्यनुपपन्नार्थाभवंत्योषधेत्रायस्वैनंस्वधितेमैनंहिंसीरित्याहहिंसन्नथापिविप्रतिषिद्धा
 र्थाभवन्ति । एकएवरुद्रोऽवतस्थेनद्वितीयः । असंख्यातासहस्राणिरोद्राअधिभूम्या ॥ अशत्रुरिंद्रजज्ञिषेशतसेना

निरुक्त

॥ ५ ॥

अजयत्साकमिंद्रइत्यथापिजानंतसंप्रेष्यत्यग्नयेसमिध्यमानायानुब्रूहीत्यथाप्याहादितिःसर्वमित्यदितिद्यौरदितिरंतरि
क्षमितितदुपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामोधाप्यविस्पष्टार्थाभवंत्यम्यग्यादृश्मिन्जारयायिकाणुकेति ॥ १५ ॥ अर्थवंतःश
ब्दसामान्यादेतद्वैयज्ञस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणमृग्यजुर्वाभिवदतीतिचब्राह्मणंक्रीळंतौपुत्रैर्नसृभिरितिय
थोएतन्नियतवाचोयुक्तयोर्नियतानुपूर्व्याभवंतीतिर्लौकिकेष्वाप्येतद्यथेन्द्राग्नीपितापुत्रावितियथोऽएतद्ब्राह्मणनरूपसंप
न्नाविधीयंतइत्युदितानुवादःसभवतियथोऽएतदनुपपन्नार्थाभवंतीत्याम्नायवचनादहिंसाप्रतीयेतयथोऽएतद्विप्रतिषि
द्धार्थाभवंतीतिर्लौकिकेष्वाप्येतद्यथासपत्नोऽयंब्राह्मणोऽनमित्रोराजेतियथोएतज्जानंतसंप्रेष्यतीतिजानंतमभिवादय
तेजानतेमधुपर्कप्राहेतियथोऽएतददितिःसर्वमितिलौकिकेष्वाप्येतद्यथासर्वरसाऽअनुप्राप्ताःपानीयमितियथोएतदवि
स्पष्टार्थाभवंतीतिर्नैपस्थाणोरपराधोयदेनमंधोनपश्यतिपुरुषापराधःसभवतियथाजानपदीषुविद्यार्तःपुरुषविशेषोभव
तिपारोवर्यवित्सुतुखलुवेदितृषुभूयोविद्यःप्रशस्योभवति ॥ १६ ॥ अथापीदमंतरेणपदविभागोनविद्यते । अव
सायपद्वतेरुद्रमृळतिपद्वदवसंगावःपथ्यदनमवतेर्गत्यर्थस्यासोनामकरणस्तस्मान्नावगृह्यंत्यवसायाश्वानितिस्यतिरुपसृ
ष्टोविमोचनेतस्मादवगृह्णंतिदूतोनिर्ऋत्याइदमाजगामेतिपंचम्यर्थप्रेक्षावाषष्ठ्यर्थप्रेक्षावाःकारांतंपरोनिर्ऋत्याआचक्ष्वे
तिचतुर्थ्यर्थप्रेक्षैकारांतंपरःसंनिकर्षःसंहितापदप्रकृतिःसंहितापदप्रकृतीनिसर्वचरणानांपार्षदान्यथापियाज्ञेदैवतेनबह

पूर्वष.
अ. १

॥ ५ ॥

वःप्रदेशाभवन्ति तदेतेनोपेक्षितव्यं ते चेद्भूयुर्लिङ्गज्ञा अत्र स्मृति । इन्द्रं त्वाशर्वसा देवता वायुं पृणं तीति वायुलिङ्गं चेद्भूलिङ्गं
 चाग्नेये मंत्रे ऋग्विषमन्यो त्विषितः सहस्वेति तथा ऽग्निर्मन्यवे मंत्रे त्विषितो ज्वलितस्त्विषिरित्यप्यस्य दीप्तिनाम भवत्यथा
 पि ज्ञानप्रशंसा भवत्यज्ञाननिन्दा च ॥ १७ ॥ स्थाणुर्यं भारहृारः किलाभूदधीत्यवेदं न विजानाति योर्थे । योर्थे ज्ञात्स्
 कलं भद्रमश्नुते नाकमेति ज्ञानविधूतपाप्मा । यद्गृहीतमविज्ञातं निगदैर्नैव शब्दयते । अनग्नाविवशुष्कै धोनतज्ज्वलति कर्हि
 चित् । स्थाणुस्तिष्ठते रथो ऽर्ते ररणस्थो वा ॥ १८ ॥ उत्तत्त्वः पश्यन्नददर्शवाचमुत्तत्त्वः शृण्वन्नशृणोत्येनां । उत्तोत्त्वस्मै
 तन्वं १ विसृजे जायेव पत्य उशती सुवासाः ॥ अप्येकः पश्यन्नपश्यति वाचमपि च शृण्वन्नशृणोत्येनामित्यविद्वांसमाहार्थ
 मप्येकस्मै तन्वं विसृजति स्वमात्मानं विवृणुते ज्ञानं प्रकाशनमर्थस्याहानयावाचोपमोत्तमयावाचा जायेव पत्येकामयमा
 ना सुवासा ऋतुकालेषु सुवासाः कल्याणवासाः कामयमाना ऽऋतुकालेषु यथास एनां पश्यति स शृणोतीत्यर्थं ज्ञप्रशंसा तस्यो
 त्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ १९ ॥ उत्तत्त्वसख्ये स्थिरपीतमाहुर्नैनं हिन्वंत्यपि वाजिनेषु । अधेन्वा चरति माययैष वाचै
 शुश्रुवाँ अफलामपुष्पां ॥ अप्येकं वाक्सख्ये स्थिरपीतमाहूरममाणं विपीतार्थं देवसख्येरमणीये स्थान इति वा विज्ञातार्थ
 यं नामुवन्ति वाग्ज्ञेयेषु बलवत्स्वप्यधेन्वा ह्येप चरति मायया वाक्प्रतिरूपयानास्मै कामान् दुग्धे वाग्दोह्यान् देवमनुष्यस्थानेषु
 यो वाचं श्रुतवान् भवत्यफलामपुष्पामित्यफलाम्ना अपुष्पावाग्भवतीति वा किंचित्पुष्पफलेति वार्थवाचः पुष्पफलमाहया

निरुक्त

॥ ६ ॥

इदैवतेपुष्पफलेदेवताध्यात्मेवासाक्षात्कृतधर्माणऋषयोबभूवुस्तेऽवरेभ्योऽसाक्षात्कृतधर्मभ्यऽउपदेशेनमंत्रान्त्संप्रादु-
रुपदेशायग्लायंतोऽवरेबिल्मग्रहणायेमंत्रंथंसमाम्नासिषुर्वेदंचवेदांगानिचंबिल्मंभिल्मंभासनमितिवैतावंतःसमानक-
र्माणोधातवोधानुर्दधातेरेतावंत्यस्यसत्त्वस्यनामधेयान्येतावतामर्थानामिदमभिधानंनैघण्टुकमिदंदेवतानामप्राधान्ये-
नेदमितितद्यदन्यदैवतेमंत्रेनिपततिनैघण्टुकंतत् । अश्वंनत्वावारवंतं । अश्वमिवत्वावालवंतंवालादंशवारणार्थाभवं
तिदंशोदशतेः । मृगोनभीमःकुचरोगिरिष्ठाः । मृगइवभीमःकुचरोगिरिष्ठांमृगोमार्ष्टेर्गतिकर्मणोभीमोबिभ्यत्यस्मा-
द्भीष्मोऽप्येतस्मादेवकुचरइतिचरतिकर्मकुत्सितमथचेद्देवताभिधानंक्रायंनचरतीतिगिरिष्ठागिरिस्थायीगिरिःपर्वतः
समुद्गीर्णोभवतिपर्ववान्पर्वतःपर्वपुनःपृणातेःप्रीणातेर्वाधमासपर्वदेवानस्मिन्प्रीणंतीतिप्रकृतीतरत्संधिसामान्यान्मे-
घस्थायीमेघोपिगिरिरेतस्मादेवतद्यानिनामानिप्राधान्यस्तुतीनांदेवतानांतदैवतमित्याचक्षतेतदुपरिष्ठाद्वाख्यास्या-
मोनैघण्टुकानिनैगमानीहेह ॥ २० ॥ (समाम्नायस्तत्रचतुष्टुमतोऽन्येऽथनिपातावायुर्वात्वाननूनंनूनंसातऋचांत्वो-
क्षण्वंतोनिष्टृक्कासोहविर्भिरितीमान्यथापियोयथोहिन्वथापीदमर्थवंतोऽथापीदंस्थाणुरयमुतत्वःपश्यन्नुतत्वंसख्येविं-
शतिः) ॥ इतिनिरुक्तपूर्वषट्केप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ६ ॥

॥ ६ ॥

पूर्वष.
अ. १

॥ ६ ॥

ॐ ॥ अथनिर्वचनतद्येषुपदेषुस्वरसंस्कारौसमर्थौप्रादेशिकेनगुणेनान्वितौस्यातां तथातानिनिर्ब्रूयादथानन्वितेऽ
 र्थेऽप्रादेशिकेविकारेऽर्थनित्यःपरीक्षेतकेनचिद्वृत्तिसामान्येनाविद्यमानेसामान्येऽप्यक्षरवर्णसामान्यान्निर्ब्रूयात्तत्वेन
 निर्ब्रूयात्तसंस्कारमाद्रियेतविशयवत्योहिवृत्तयोभवंतियथार्थविभक्तीःसंनमयेत्प्रत्तमवत्तमितिधात्वादीएवशिष्येतेअ
 थाप्यस्तेनिर्वृत्तिस्थानेष्वदिलोपोभवतिस्तःसंतीत्यथाप्यंतलोपोभवतिगत्वागतमित्यथाप्युपधालोपोभवतिजग्मतुर्ज
 ग्मुरित्यथाप्युपधाविकारोभवतिराजादंडीत्यथापिवर्णलोपोभवतितत्त्वायामीत्यथापिद्विवर्णलोपस्तृचइत्यथाप्यादि
 विपर्ययोभवतिज्योतिर्घनोबिंदुर्वायइत्यथाप्याद्यंतविपर्ययोभवतिस्तोकारज्जुःसिकतास्तर्कित्यथाप्यंतव्यापत्तिर्भव
 ति ॥१॥ ओघोमेघोनाधोगाधोवधूर्मध्वित्यथापिवर्णोपजनआस्थद्वारोभरूजेतितद्यत्रस्वरादनंतरातस्थांतर्धातुभवति
 तद्विप्रकृतीनांस्थानमितिप्रदिशंतित्रसिद्धायामनुपपद्यमानायामितरयोपपिपादयिषेत्तत्राप्येकेऽल्पनिष्पत्तयोभवंति
 तद्यथैतदूतिर्मृदुःपृथुःपृषतःकुणारुमित्यथापिभाषिकेभ्योधातुभ्योनैगमाःकृतोभाष्यंतेंदमूनाःक्षेत्रसाधाइत्यथापिनै
 गमेभ्योभाषिकाउष्णंघृतमित्यथापिप्रकृतयएवैकेषुभाष्यंतैविकृतयएकेषुशवतिर्गतिकर्माकंबोजेष्वेवभाष्यंतैकंबोजाः
 कंबलभोजाःकमनीयभोजावाकंबलःकमनीयोभवतिविकारमस्यार्येषुभाषंतैशवइतिदातिर्लवनार्थेप्राच्येषुदात्रमुदीच्ये
 ष्वेवमेकपदानिनिर्ब्रूयादथतद्धितसमासेष्वेकपर्वसुचानेकपर्वसुचपूर्वपूर्वमपरमपरंप्रविभज्यनिर्ब्रूयाद्द्व्यःपुरुषोदंडपुरु

निरुक्त

॥ ७ ॥

षोडशमर्हतीतिवादं देन संपद्यत इति वादं डोददते धारयतिकर्मणोऽङ्कुरोददते मणिमित्यभिभाषंते दमनादित्यौपमन्यवो
दंडमस्याकर्षतेति गर्हायां कक्ष्यारज्जुरश्वस्य कक्षं सेवते कक्षोगाहतेः कस इति नामकरणः ख्यातेर्वा नर्थकोऽभ्यासः किमस्मि
न्ख्यानमितिकपतेर्वा तत्सामान्यान्मनुष्यकक्षौ वाहुमूलसामान्यादश्वस्य ॥ २ ॥ राज्ञः पुरुषो राजपुरुषो राजाराज
तेः पुरुषः पुरिषादः पुरिषयः पूरयतेर्वा पूरयत्यंतरित्यंतरं पुरुषमभिप्रेत्य ॥ यस्मात्परं नापरं मस्ति किंचिद्यस्मान्नाणथि न
ज्यायोऽस्तिकश्चित् । वृक्ष इव स्तब्धो दिवितिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वमित्यपि निगमो भवति विश्वकद्राकर्षो वीतिचक
द्र इति श्वगतौ भाग्यते द्रातीति गतिकुत्सना कद्रातीति द्रातिकुत्सना च कद्रातिकद्रातीति सतोऽनर्थकोऽभ्यासस्तदस्मिन्न
स्तीति विश्वकद्रः कल्याणवर्णरूपः कल्याणवर्णस्येवास्य रूपं कल्याणं कमनीयं भवति वर्णो वृणोते रूपं रोचते रेवंतद्वितसमा
सान्निर्ब्रूयान्नैकपदानि निर्ब्रूयान्नावैयाकरणाय नानुपसन्नायाऽनिदं विदेवानित्यं ह्यविज्ञातुर्विज्ञानेऽसूयोपसन्नायतु निर्ब्रू
याद्योवालं विज्ञातुं स्यान्मेधाविने तपस्विने वा ॥ ३ ॥ विद्याह वै ब्राह्मणमाजगामगोपायमाशेवधिष्टेऽहमस्मि । अ
सूयकायानृजवेऽयतायनमाब्रूयावीर्यवती तथा स्यां । य आतृणत्त्यवितथेन कर्णावदुःखं कुर्वन्नमृतं संप्रयच्छन् । तं मन्ये
तपितरं मातरं च तस्मै न द्रुह्येत्कृतमच्चनाह । अध्यापिताये गुरुना द्वियंते विप्रावाचामनंसाकर्मणावा । यथैव तेन गुरोर्भो
जनीयास्तथैव तान्न भुनक्ति श्रुतं तत् । यमेव विद्याः शुचिप्रमत्तं मेधाविनं ब्रह्मचर्योपपन्नं । यस्तेन द्रुह्येत्कृतमच्चनाह तस्मै

पूर्वष.
अ. २

॥ ७ ॥

माब्रूयानिधिपायब्रह्मन्नितिनिधिःशेवधिरिति ॥ ४ ॥ अथातोऽनुक्रमिष्यामोगौरितिपृथिव्यानामधेयैयदूरंगताभव
 तियच्चास्यांभूतानिगच्छंतिगातेवौकारोनामकरणोऽथापिपशुनामेहभवत्येतस्मादेवाऽथाप्यस्यांताद्धितेनकृत्स्नवन्निग
 माभवांतिगोभिःश्रीणीतमत्सरमितिपयसोमत्सरःसोमोमंदतेस्तृप्तिकर्मणोमत्सरइतिलोभनामाभिमत्तएनेनधनंभवति
 पयःपिबतेर्वाप्यायतेर्वाक्षीरंक्षरतेर्घसेर्वेरोनामकरणउशीरमितियथाशुंदुहंतोअध्यासतेगवीत्यधिषवणचर्मणोऽशुःशम
 ष्टमात्रोभवत्यननायशंभवतीतिवाचर्मचरतेर्वोच्चृत्तंभवतीतिवाथापिचर्मचश्लेष्माचंगोभिःसंनद्धोअसिवीळयस्वेतिरथ
 स्तुतावथापिस्नावचश्लेष्माचंगोभिःसंनद्धापततिप्रसूतेतीषुस्तुतौज्यापिगौरुच्यतेगव्याचेत्ताद्धितमथचेन्नगव्यागमग्र
 तीषूनि ॥ ५ ॥ वृक्षेवृक्षेनियतामीमयद्रौस्ततोवयुःप्रपतान्पुरुषादः । वृक्षेवृक्षेधनुषिधनुषिवृक्षोब्रश्चनाद्भुत्वाक्षा
 न्तिष्ठतीतिवाक्षाक्षियतेर्निवासकर्मणोनियतामीमयद्रौःशब्दंकरोतिमीमयतिःशब्दकर्मातितोवयुःप्रपतंतिपुरुषानदना
 यविरितिशकुनिनामवेतेर्गतिकर्मणोऽथापीषुनामेहभवत्येतस्मादेवादित्योऽपिपौरुच्यते । उतादःपरुषेगवि । पर्वव
 तिभास्वतीत्यौपमन्यवोऽथाप्यस्यैकोरश्मिश्चंद्रमसंप्रतिदीप्यतेतदेतेनोपेक्षितव्यमादित्यतोऽस्यदीप्तिर्भवतीतिसुषुम्नः
 सूर्यरश्मिश्चंद्रमागंधर्वइत्यपिनिगमोभवतिसोऽपिगौरुच्यते । अत्राहगोरमन्वतेतितदुपरिष्टाद्व्याख्यास्यामःसर्वेऽपि
 रश्मयोगावउच्यन्ते ॥ ६ ॥ तावांवास्तून्युदमसिगमध्यैयत्रगावोभूरिशृंगाअयासः । अत्राहतदुरुगायस्यवृष्णःपरमं

निरुक्त

॥ ८ ॥

पदमवभातिभूरि । तानिवांवास्तूनि कामयामहे गमनार्ययत्र गावो भूरिशृंगा बहुशृंगा भूरीति बहुनो नामधेयं प्रभवतीति
सतः शृंगं श्रयतेर्वा शृणातेर्वा शस्त्रातेर्वा शरणा योद्गतमिति वा शिरसो निर्गतमिति वा यासोऽयनास्तत्र तदुरुगायस्य विष्णो
र्महागतैः परमं पदं परार्ध्यस्थं मवभातिभूरि । पादः पद्यते स्तन्निधानात्पदं पशुपादप्रकृतिः प्रभागपादः प्रभागपादसामान्या
दितराणि पदान्येव मन्येषामपि सत्त्वानां संदेहाविद्यंते तानि चेत्समानकर्माणि समाननिर्वचनानि नानाकर्माणि चेन्नाना
निर्वचनानि यथार्थं निर्वक्तव्यानीतीमान्येकविंशतिः पृथिवीनामधेयान्यनुक्रांतानि तत्र निर्कृतिर्निरमणा दृच्छतेः कृच्छ्रा
पत्तिरितरासा पृथिव्यासंदिह्यते तयोर्विभागस्तस्या एषा भवति ॥ ७ ॥ य ई चकार न सोऽअस्य वेदय ई दुदृश हिरुगिन्नुत
स्मात् । समानुर्योना परिवीतो अंतर्बहुप्रजानिर्कृतिमा विवेश । बहुप्रजाः कृच्छ्रमापद्यत इति परिब्राजका वर्षकर्मैति नैरु
क्ताय ई चकारेति करोति किरती संदिग्धौ वर्षकर्मणान सोऽस्य वेदमध्यमः स एवास्य वेदमध्यमो यो ददर्शादित्योपहितं समा
तुर्यो नौ मातांतरिक्षं निर्मीयंतेऽस्मिन्भूतानि यो निरंतरिक्षं महानवयवः परिवीतो वायुना यमपीतरो यो निरेतस्मादेव परियु
तो भवति बहुप्रजाभूमिमापद्यते वर्षकर्मणा शाकपूणिः संकल्पयां चक्रैस्त्वा देवता जानामीति तस्मै देवतोभयं लिङ्गा प्रादुर्बभू
वतां न जज्ञेतां प्रच्छवि विदिषाणित्वेति सास्मा एतामृचमादिदेशैषामहेव तेति ॥ ८ ॥ अयं स शिंङ्गे येन गौरभीवृता
मिमांति मायुं ध्वसनावधि श्रिता । सा चित्तिभिर्निहि चकार मर्त्यं विद्युद्भवन्ती प्रतिवृत्रिमौहत । अयं स शब्दाय ते येन

पूर्वष.
अ. २

॥ ८ ॥

गौरभिप्रवृत्तामिमातिमायुंशब्दंकरोतिमायुमिवादित्यमितिवावागेषामाध्यमिकाध्वंसनेमेघेऽधिश्चितासाचित्तिभिः
 कर्मभिर्नीचैर्निकरोतिमर्त्यविद्युद्भवंतीप्रत्यूहतेवत्रिवत्रिरितिरूपनामवृणोतीतिसतौवर्षेणप्रच्छाद्यपृथिवीतत्पुनरादत्ते
 ॥ ९ ॥ हिरण्यनामान्युत्तराणिपंचदशहिरण्यंकस्माद्विद्यतऽआयम्यमानमितिवाह्रियतेजनाज्जनमितिवाहितरमणं
 भवतीतिवाहृदयरमणंभवतीतिवाह्र्यतेर्वास्यात्प्रेप्साकर्मणोऽतरिक्षनामान्युत्तराणिषोडशांतरिक्षंकस्मादंतराक्षांतंभव
 त्यंतरेमेइतिवाशरीरेष्वंतरक्षयमितिवातत्रसमुद्रइत्येतत्पार्थिवेनसमुद्रेणसंदिह्यतेसमुद्रःकस्मात्समुद्रवंत्यस्मादापःसम
 भिद्रवंत्येनमापःसंमोदंतेऽस्मिन्भूतानिसमुदकोभवतिसमुनत्तीतिवातयोर्विभागस्तत्रेतिहासमाचक्षतेदेवापिश्राष्ट्रिषे .
 णःशंतनुश्चकौरव्यौभ्रातरौबभूवतुःसशंतनुःकनीयानभिषेचयांचक्रंदेवापिस्तपःप्रतिपेदेततःशंतनोराज्येद्वादशवर्षाणि
 देवोनववर्षतमूचुर्ब्राह्मणाऽअधर्मस्त्वयाचरितोज्येष्ठंभ्रातरमंतरित्याभिषेचितंतस्मात्तेदेवोनवर्षतीतिसशंतनुर्देवापिशि
 शिश्कराज्येनंतमुवाचदेवापिःपुरोहितस्तेऽसानियाजयानिचत्वोतितस्यैतद्वर्षकामसूक्तंतस्यैषाभवति ॥ १० ॥ आष्ट्रि
 षेणोहोत्रमृषिर्निषीदन्देवापिर्देवसुमतिंचिकित्वान् । सउत्तरस्मादधरंसमुद्रमपोदिव्याअसृजद्वृष्याअभि । आष्ट्रिषेण
 ऋष्टिषेणस्यपुत्रइषितसेनस्येतिवासेनासेश्वरासमानगतिर्वापुत्रःपुरुत्रायतेनिपरणाद्वापुंनरकंततस्त्रायतइतिवाहोत्रमृ
 षिर्निषीदन्नृषिर्दर्शनात्स्तोमान्ददर्शेत्यौपमन्यवंस्तद्यदेनांस्तपस्यमानान्ब्रह्मस्वयंभ्वभ्यानर्षत्तऋषयोऽभवंस्तद्वृषीणामृषि

निरुक्त
॥ ९ ॥

त्वमितिविज्ञायते देवापि देवानामास्यास्तुत्याचप्रदानेन च देवसु मतिं देवानां कल्याणीं मतिं चिकित्वांश्चेतनावान् । स उ
त्तरस्मादधरंसमुद्रं । उत्तरउद्धततरो भवत्यधरोऽधोरोऽधोनधावतीत्यूर्ध्वगतिः प्रतिषिद्धा तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय
॥ ११ ॥ यद्देवापिः शंतनवे पुरोहितो होत्राय वृतः कृपयन्नदीधेत् । देवश्रुतं वृष्टिं निरराणो बृहस्पतिर्वाचमस्माऽअय
च्छत् । शंतनुः शंतनोस्त्विति वा शमस्मै तन्वाऽअस्त्विति वा पुरोहितः पुरएनं दधति होत्राय वृतः कृपायमाणोऽन्वध्यायद्दे
वश्रुतं देवा एनं शृण्वंति वृष्टिं निर्वृष्टियाचिर्नरराणो रातिरभ्यस्तो बृहस्पतिर्ब्रह्मासीत्सोऽस्मै वाचमयच्छद्बृहदुपव्याख्या
तं ॥ १२ ॥ साधारणान्युत्तराणि षड्दिवश्चादित्यस्य च यानित्वस्य प्राधान्येनोपरिष्ठात्तानि व्याख्यास्याम आदित्यः क
स्मादादत्तेरसानादत्ते भासंज्योतिषामादीप्तो भासेति वादितेः पुत्र इति वाल्पप्रयोगं त्वस्यैतदार्चाभ्यान्नाये सूक्तभाक् सूर्यमा
दितेयमदितेः पुत्रमन्यासामपि देवतानामादित्यप्रवादाः स्तुतयो भवंति तद्यथैतन्मित्रस्य वरुणस्यार्यम्णो दक्षस्य भगस्यांश
स्येत्यथापि मित्रावरुणयोः । आदित्यादानुं स्पती दानुप्रती । अथापि मित्रस्यैकस्य । प्रसमित्रमतोऽअस्तु प्रयस्वान्य
स्त आदित्यशिक्षति व्रतेनेत्यपि निगमो भवत्यथापि वरुणस्यैकस्य । अथाव्यमादित्यव्रतेतव । व्रतमितिकर्मनामनिवृत्ति
कर्मवारयतीति सत इदमपीतरद्वतमेतस्मादेव वृणोतीति सतोऽन्नमपि व्रतमुच्यते यदा वृणोति शरीरं ॥ १३ ॥ स्वरादि
त्यो भवति सुअरणः सुईरणः स्वृतोरसान्त्स्वृतो भासंज्योतिषां स्वृतो भासेति वै तेन द्यौर्व्याख्याता । पृश्निरादित्यो भवति

पूर्वष.
अ. २

॥ ९ ॥

प्राश्रुतएनंवर्णइतिनैरुक्ताःसंस्पष्टारसान्तसंस्पष्टाभासंज्योतिषांसंस्पृष्टोभासेतिवाथद्यौःसंस्पृष्टाज्योतिर्भिःपुण्यकृद्भिश्च।
 नाकआदित्योभवतिनेतारसानानेताभासांज्योतिषांप्रणयोऽथद्यौःकमितिसुखनामतत्प्रतिषिद्धंप्रतिषिध्येतनवाअमुं
 लोकंजग्मुषेकिंचनाकंनवाअमुंलोकंगतवतेकिंचनासुखंपुण्यकृतोह्येवतत्रगच्छंति।गौरादित्योभवतिगमयतिरसान्गच्छं
 त्यंतरिक्षेऽथद्यौर्यत्पृथिव्याअधिदूरंगताभवतियच्चास्यांज्योतींषिगच्छंति । विष्टवादित्योभवत्याविष्टोरसानाविष्टोभा
 सांज्योतिषामाविष्टोभासेतिवाथद्यौराविष्टाज्योतिर्भिःपुण्यकृद्भिश्च । नभआदित्योभवतिनेतारसानानेताभासांज्यो
 तिषांप्रणयोऽपिवाभनएवस्याद्विपरीतो ननभातीतिवैतेनद्यौर्याख्याता ॥ १४ ॥ रश्मिनामान्युत्तराणिपंचदशरश्मि
 र्यमनात्तेषामादितःसाधारणानिपंचाश्वरश्मिभिर्दिङ्नामान्युत्तराण्यष्टौदिशःकस्माद्दिशतेरासदनादपिवाभ्यशनात्त
 त्रकाष्ठाइत्येतदनेकस्यापिसत्त्वस्यनामभवतिकाष्ठादिशोभवंतीक्रांत्वास्थिताभवंतीकाष्ठाउपदिशोभवंतीतरेतरंक्रांत्वा
 स्थिताभवंत्यादित्योऽपिकाष्ठोच्यतेक्रांत्वास्थितोभवत्याज्यतोऽपिकाष्ठोच्यतेक्रांत्वास्थितोभवत्यापोऽपिकाष्ठाउच्यंते
 क्रांत्वास्थिताभवंतीतिस्थावराणां ॥ १५ ॥ अतिष्ठंतीनामनिवेशनानांकाष्ठानांमध्येनिहितंशरीरं । वृत्रस्यनिण्यंविच
 रंत्यापोदीर्घतमआशयदिंद्रशत्रुः । अतिष्ठंतीनामनिविशमानानामित्यस्थावराणांकाष्ठानांमध्येनिहितंशरीरंमेघःश
 रीरंशृणातेःशस्त्रातेर्वावृत्रस्यनिण्यंनिर्णामविचरंतिविजानंत्यापइतिदीर्घद्राघतेस्तमस्तनोतेराशयदाशेतेरिंद्रशत्रुरिंद्रोऽ

निरुक्त

॥१०॥

स्यशमयितावाशातयितावातस्मादिंद्रशत्रुस्तत्कोवृत्रोमेघइतिनैरुक्तास्त्वाष्ट्रोऽसुरइत्यैतिहासिकाअपांचज्योतिषश्चमि
श्रीभावकर्मणोर्वर्षकर्मजायतेतत्रोपमार्थेनयुद्धवर्णाभवंत्यहिवत्तुखलुमंत्रवर्णाब्राह्मणवादाश्चविवृद्धाशरीरस्यन्नोतांसि
निवारयांचकारतस्मिन्हृतेप्रसस्यंदिरआपस्तदभिवादिन्येषर्भवति ॥ १६ ॥ दासपत्नीरहिगोपाअतिष्ठन्निरुद्धाआपः
पुणिनेवगावः । अपांबिलमपिहितंयदासीद्वृत्रंजघन्वाँऽअपतद्ववार । दासपत्नीर्दासादिपत्न्योदासोदस्यतेरुपदासयति
कर्माण्यहोगोपाअतिष्ठन्नहिनागुप्ताअहिरयनादेत्यंतरिक्षेऽयमपीतरोऽहिरेतस्मादेवनिर्हसितोपसर्गआहंतीति । निरु
द्धाआपःपुणिनेवगावः । पणिर्वणिर्भवतिपणिःपणनाद्वणिकपण्यंनेनेक्ति । अपांबिलमपिहितंयदासीत् । बिलंभरं
भवतिबिभर्तेवृत्रंजघ्नवानपववारतद्वृत्रोवृणोतेर्वावर्ततेर्वावर्धतेर्वायदवृणोत्तद्वृत्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायतेयदवर्तततद्वृ
त्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायतेयदवर्धततद्वृत्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायते ॥ १७ ॥ रात्रिनामान्युत्तराणित्रयोविंशती
रात्रिःकस्मात्प्रमयतिभूतानिनक्तंचारीण्युपरमयतीतराणिध्रुवीकरोतिरातेर्वास्याहानकर्मणःप्रदीयन्तेऽस्यामवश्या
याउषोनामान्युत्तराणिषोडशोपाःकस्मादुच्छतीतिसत्यारात्रेरपरःकालस्तस्याएषाभवति ॥ १८ ॥ इदंश्रेष्ठंज्यो
तिषांज्योतिरागास्त्रिःप्रकेतोअजनिष्टविभ्वा । यथाप्रसूतासवितुःसवायँऽएवारात्र्युषसेयोनिमरैक् ॥ इदंश्रेष्ठंज्योति
षांज्योतिरागमस्त्रिप्रकेतनंप्रज्ञाततममजनिष्टविभूततमंयथाप्रसूतासवितुःप्रसवायँरात्रिरादित्यस्यैवारात्र्युषसेयोनि

पूर्वष.
अ. २

॥१०॥

मरिचत्स्थानं स्त्रीयो निरभियुत एनांगर्भस्तस्या एषा परा भवति ॥ १९ ॥ रुशद्वत्सा रुशती श्वेत्यागादारैः शुक्लकृष्णा सदना
 न्यस्याः । समानबन्धू अमृतैः अनुचीद्यावावर्णं चरत आमिनाने । रुशद्वत्सा सूर्यवत्सा रुशदिति वर्णनामरोचते ज्वलतिक
 र्मणः सूर्यमस्यावत्समाह साहचर्याद्रसहरणाद्वा रुशती श्वेत्यागात् । श्वेत्या श्वेततेर रिचत्कृष्णा सदना न्यस्याः कृष्णवर्णा
 रात्रिः कृष्णं कृष्यते निःकृष्टो वर्णोऽथैने संस्तौति समानबन्धू समानबन्धने अमृते अमरणधर्माणां वनूची अनूच्या वितीतरेतर
 मभिप्रेत्यद्यावावर्णं चरतस्ते एवद्यावौद्योतनादपि वाद्यावाचरतस्तया सह चरत इति स्यादामिनानेऽआमिन्वाने अन्योन्य
 स्याध्यात्मं कुर्वाणेऽअहर्नामान्युत्तराणि द्वादशाहः कस्मादुपाहरंत्यस्मिन्कर्माणितस्यैष निपातो भवति वैश्वानरीयायामृ
 चि ॥ २० ॥ अहश्च कृष्णमहर्जुनं च विवर्तते तेरजसीवेद्याभिः । वैश्वानरो जायमानो नराजावातिरज्योतिषाग्निस्तमांसि ।
 अहश्च कृष्णं रात्रिः शुक्लं चाहर्जुनं विवर्तते तेरजसीवेद्याभिर्वेदितव्याभिः प्रवृत्तिभिर्वैश्वानरो जायमान इवोद्यन्नादित्यः सर्वे
 षां ज्योतिषां राजावाहन्नग्निज्योतिषा तमांसि मेघनामान्युत्तराणि त्रिंशन्मेघः कस्मान्मेहतीति सत आउपर उपल इत्येताभ्यां
 साधारणानि पर्वतनामभिर्रुपर उपलो मेघो भवत्युपरमं तेऽस्मिन्नभ्राण्युपरता आपइति वातेषामेषा भवति ॥ २१ ॥ देवानां
 मानैः प्रथमाऽअतिष्ठन्कृतत्रा देषामुपरा उदायन् । त्रयस्तपन्ति पृथिवीमनूपाद्वा बृवूकंवहतः पुरीषं । देवानां निर्माणे प्रथमा
 ऽअतिष्ठन्माध्यमका देवगणाः प्रथम इति मुख्यनामं प्रथमो भवति कृतत्रमं तरिक्षं विकर्तनं मेधानां विकर्तनेन मेधाना मुदकं

निरुक्त

॥११॥

जायते ॥ त्रयस्तपन्ति पृथिवीमनूपाः । पर्जन्यो वायुरादित्यः शीतोष्णवर्षैरोषधीः पाचयन्त्यनूपा अनुवपन्ति लोकान्स्वेनः
स्वेन कर्मणा यमपीतरोऽनूप एतस्मादेवानूप्यतऽउदकेनापिवान्वाबिति स्याद्यथा प्रागिति तस्यानूप इति स्याद्यथा प्राचीन
मिति । द्वाबृवूकं वहतः पुरीषं । वाय्वादित्या उदकं बृवूकमित्युदकनाम ब्रवीतेर्वाशब्दकर्मणो भ्रंशतेर्वापुरीषं पृणातेः पूर
यतेर्वा ॥ २२ ॥ वाङ्नामान्युत्तराणि सप्तपञ्चाशद्वाक्स्माद्वा चेत्तत्र सरस्वतीत्येतस्य नदीवद्देवतावच्च निगमा भवन्ति तद्य
देवतावदुपरिष्ठात्तद्व्याख्यास्यामोऽथैतन्नदीवत् ॥ २३ ॥ इयं शुष्मैर्भिर्बिसखाऽइवारुज्जत्सानुगिरीणां तं विषेभिर्भूमिभिः
पारावत्तद्भीमवसेसुवृत्तिभिः सरस्वतीमाविवासे मधीतिभिः । इयं शुष्मैः शोषणैः शुष्ममिति बलनाम शोषयतीति सतों बिसं
बिस्यते भेदनकर्मणो वृद्धि कर्मणो वासानुसमुच्छ्रितं भवति समुन्मुन्नमिति वा महद्भिर्भूमिभिः पारावत्तद्भीमपारावारघातिनीं
पारंपरं भवत्यवारमवरमवनाय सुप्रवृत्ताभिः शोभनाभिः स्तुतिभिः सरस्वती नदी कर्मभिः परिचरेमोदकनामान्युत्तराण्ये
कशतमुदकं कस्मादुनत्तीति सतों नदीनामान्युत्तराणि सप्तत्रिंशन्नद्यः कस्मान्न दना इमा भवन्ति शब्दवत्यो बहुलमासां नैघं
दुकं वृत्तमाश्चर्यमिव प्राधान्येन तत्रेति हासमाचक्षते विश्वामित्र ऋषिः सुदासः पैजवनस्य पुरोहितो बभूव विश्वामित्रः सर्वमि
त्रः सर्वसंस्तुतं सुदाः कल्याणदानः पैजवनः पिजवनस्य पुत्रः पिजवनः पुनः स्पर्धनीयजवो वा मिश्रीभावगतिर्वासवित्तं गृही
त्वा विपाद्गुह्योः संभेदमायया वनुययुरितरैः स विश्वामित्रो नदीस्तुष्टावगाधा भवतेत्यपि द्विवदपि बहुवचसि द्विवदुपरि

पूर्वष.

अ. २

॥११॥

ष्टात्तद्व्याख्यास्यामोऽथैतद्ब्रुवत् ॥ २४ ॥ रमध्वमेवचसेसोम्यायऋतावरीरुपमुहूर्तमेवैः । प्रसिंधुमच्छाबृहतीमनी
 षावस्युरहेकुशिकस्यसूनुः । उपरमध्वमेवचसेसोम्यायसोमसंपादिनऋतावरीऋतवत्यऋतमित्युदकनामप्रत्यृतंभवति
 मुहूर्तमेवैरयनैरवनैर्वामुहूर्तोमुहूर्तुर्ऋतुरर्तेर्गतिकर्मणोमुहुर्मूढइवकालोयावदभीक्षणंचेत्यभीक्षणमभिक्षणंभवतिक्षणः
 क्षणोतेःप्रक्षणुतःकालःकालःकालयतेर्गतिकर्मणःप्राभिह्वयामिसिंधुंबृहत्यामहत्यामनीषयामनसईषयास्तुत्याप्रज्ञयावा
 वनायकुशिकस्यसूनुःकुशिकोराजाबभूवक्रोशतेःशब्दकर्मणःक्रंशतेर्वास्यात्प्रकाशयतिकर्मणःसाधुविक्रोशयितार्थानां
 मितिवानद्यःप्रत्यूचुः ॥ २५ ॥ इंद्रोअस्माँऽअरद्वज्रवाहुरपाहन्वृत्रंपरिधिंनदीनां । देवोऽनयत्सवितासुपाणिस्तस्य
 वयंप्रसवेयामउर्वीः । इंद्रोअस्मानरद्वज्रवाहूरदतिःखनतिकर्मापाहन्वृत्रंपरिधिंनदीनामितिव्याख्यातदैवोऽनयत्स
 वितासुपाणिःकल्याणपाणिःपाणिःपणायतेःपूजाकर्मणःप्रगृह्यपाणीदेवान्पूजयन्ति । तस्यवयंप्रसवेयामउर्वीः । उर्व्य
 ऊर्णोतेर्वृणोतेरित्यौर्णवाभःप्रत्याख्यायांततआशुश्रुवुः ॥ २६ ॥ आतेकारोऽशृणवामावचांसिययार्थदूरादनसारथे
 न । नितेनंसैपीप्यानेवयोषामर्यायेवकन्याशश्वचैते । आशृणवामतेकारोवचनानियाहिदूरादनसाचरथेनचनिनमाम
 तेपाययमानेवयोषापुत्रंमर्यायेवकन्यापरिष्वजनायनिनमाइतिवाऽश्वनामान्युत्तराणिषड्विंशतिस्तेषामष्टाउत्तराणिब
 हुवदश्वःकस्मादश्रुतेऽश्वानैमहाशनोभवतीतिवातत्रदधिकाइत्येतदधत्कामतीतिवादधत्क्रंदतीतिवादधदाकारीभव

निरुक्त

॥१२॥

तीतिवातस्याश्ववहेवतावच्चनिगमाभवन्तितद्यदेवतावदुपरिष्ठात्तद्व्याख्यास्यामोऽथैतदश्ववत् ॥ २७ ॥ उतस्यवाजी
क्षिपणितुरण्यतिग्रीवायांबद्धोअपिकक्षआसनि । क्रतुंदधिकाअनुसंतवीत्वत्पथामंकांस्यन्वापनीफणत् । अपिसवाजी
वेजनवान्क्षेपणमनुतूर्णमश्रुतेऽध्वानंग्रीवायांबद्धोग्रीवागिरतेवांगृणातेवांगृह्णातेवापिकक्षआसनीतिव्याख्यातंक्रतुंद
धिकाःकर्मवाप्रज्ञांवा । अनुसंतवीत्वत् । तनोतेःपूर्वयाप्रकृत्यानिगमःपथामंकांसिपथांकुटिलानिपंथाःपततेवापद्यते
वापंधतेवाकांऽचतेरापनीफणदितिफणतेश्चर्करीतवृत्तंदशोत्तराण्यादिष्टोपयोजनानीत्याचक्षतेसाहचर्यज्ञानायज्वलति
कर्माणउत्तरेधातवएकादशतावंत्येवोत्तराणिज्वलतोनामधेयानिनामधेयानि ॥ २८ ॥ (अथनिर्वचनमोघोराज्ञोवि
द्याहवाअथातोऽनुक्रमिष्यामोवृक्षेवृक्षेतावांवास्तूनिर्नयईचकारायंसशिङ्गेहिरण्यनामान्याष्टिषेणोयहेवापिःसाधारणां
निस्वरादित्योरदिमनामान्यतिष्ठंतीनांदासपत्नीरात्रिनामानिनीदंश्रेष्ठंरुशद्वत्साहश्चकृष्णंदेवानांमानेवाङ्नामानानीयैशुष्मे
भीरमध्वमंइंद्रोअस्मानातेकारउतस्यवाज्यष्टाविंशतिः) ॥ इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ॐ ॥ कर्मनामान्युत्तराणिषड्विंशतिःकर्मकस्मात्क्रियतइतिसतोऽपत्यनामान्युत्तराणिपंचदशपत्यंकस्मादपततंभ
वर्तिनानेनपततीवातद्यथाजनयितुःप्रजैवमर्थीयैऋचाउदाहरिष्यामः ॥ १ ॥ परिषद्यंह्यरणस्यरेक्णोनित्यस्यरायः
पतयःस्याम । नशेषोअग्नेअन्यजातमस्त्यचेतानस्यमापथोविदुक्षः । परिहर्तव्यंहिनोपसर्तव्यमरणस्यरेक्णोऽरणो

पूर्वष.
अ. ३

॥१२॥

पाणों भवति रेक्कण इति धननामं रिच्यते प्रयतो नित्यस्य रायः पतयः स्यामपि त्र्यस्येव धनस्य । न शेषो अग्रे अन्यजातमस्ति ।
 शेष इत्यपत्यनामं शिष्यते प्रयतो ऽचेतयमानस्य तत्प्रमत्तस्य भवति मानः पथो विदूष इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ २ ॥
 न हि ग्रभायारणः सुशेवो ऽन्योदर्यो मनसा मंतवाउ । अधा चिदोक्तः पुनरित्स एत्यानो वाज्यभीषा लैतुनव्यः । न हि ग्रही
 तव्यो ऽरणः सुसुखतमो ऽप्यन्योदर्यो मनसापि न मंतव्यो ममायं पुत्र इत्यथ स ओक्तः पुनरेव तदेतियत आगतो भवत्येक इति
 निवासनामोच्यते तु नो वाजीवे जनवानभिपहमाणः स पत्नान्नवजातः स एव पुत्र इत्यथैतां दुहितृदायाद्य उदाहरंति पुत्रदा
 याद्य इत्येके ॥ ३ ॥ शासुद्वहिर्दुहितुर्न ह्यंगद्विद्वौ ऽकृतस्य दीधितिं संपूर्यन् । पिता यत्र दुहितुः सेकं मुंजन्तं संशुग्म्येन
 मनसा दधुन्वे । प्रशास्ति वोढा संतानकर्मणे दुहितुः पुत्रभावं दुहिता दुर्हिता दूरे हिता दोग्धेर्वानस्रारमुपागमद्दौहित्रं पौत्र
 मिति विद्वान्प्रजननयज्ञस्य रेतसो वांगदं गात्संभूतस्य हृदयादधिजातस्य मातरि प्रत्युतस्य विधानं पूजयन्न विशेषेण मिथु
 नाः पुत्रादायादा इति तदेतद्वक्श्लोकाभ्यामभ्युक्तं । अंगदं गात्संभवसि हृदयादधिजायसे । आत्मा वै पुत्रनामासि स जीव
 शरदः शतमित्यविशेषेण पुत्राणां दायो भवति धर्मतः । मिथुनानां विसर्गादौ मनुः स्वायं भुवो ऽब्रवीत् । न दुहितर इत्येके
 तस्मात्पुमान्दायादौ ऽदायादास्त्रीति विज्ञायते तस्मात्स्त्रियं जातां परास्यंति न पुमांसमिति च स्त्रीणां दानविक्रयाति सर्गावि
 धं तेन पुंसः पुंसो ऽपीत्येकैशौ नः शेषे दर्शनात् । अभ्रातृमतीवाद इत्यपरं । अमूर्यायंति जामयः सर्वा लोहितवांससः ।

निरुक्त

॥१३॥

अभ्रातृरइवयोषास्तिष्ठतिहृतवर्त्मनः । अभ्रातृकाइवयोषास्तिष्ठतिसंतानकर्मणेपिंडदानार्थहतवर्त्मानइत्यभ्रातृकाया
अनिर्वाहऔपमिकस्तस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ ४ ॥ अभ्रातेवपुंसएतिप्रतीचीगर्तारुगिवसुनयेधनानां । जायेवपत्य
उशतीसुवासाउषाहस्त्रेवनिर्णिणीतेअप्सः । अभ्रातृकेवपुंसःपितृनेत्यभिमुखीसंतानकर्मणेपिंडदानार्थनपतिंगर्तारोहिणी
वधनलाभायदाक्षिणाजीगर्तःसभास्थाणुर्गृणातेःसत्यसंगरोभवतिंतत्रयापुत्रायापतिकासारोहतितांतत्राक्षैराघ्नंतिसा
रिक्थंलभतैश्मशानसंचयोऽपिगर्तउच्यतैर्गुरतेरपगूर्णोभवतिश्मशानंश्मशयनंश्मशरीरंशरीरंशृणातेःशस्त्रातेर्वोश्म
श्रुलोमश्मनिश्चितंभवतिलोमलुनातेर्वालीयतेर्वानोपरस्याविःकुर्याद्यदुपरस्याविःकुर्याद्भर्तेष्ठाःस्यात्प्रमायुकोयजमानइ
त्यपिनिगमोभवतिरथोऽपिगर्तउच्यतैर्गृणातेःस्तुतिकर्मणःस्तुततमंयानं । आरोहथोवरुणमित्रगर्तमित्यपिनिगमोभ
वतिजायेवपत्येकामयमानासुवासाऋतुकालेषूषाहसनेवदंतान्विवृणुतैरूपाणीतिचतस्र उपमानाभ्रात्रीमुपयच्छेत्ततोक्तं
ह्यस्यतद्भवतीत्यभ्रातृकायाउपयमनप्रतिषेधःप्रत्यक्षःपितुश्चपुत्रभावःपितायत्रदुहितुरप्रत्तायारेतःसेकंप्राजयतिसंदधा
त्यात्मानंसंगमेनमनसेत्यथैतांजाम्यारिक्थप्रतिषेधउदाहरंतिज्येष्ठपुत्रिकायाइत्येके ॥ ५ ॥ नजामयैतान्वोरिक्थमा
रैककार्गर्भसन्निधुर्निधानं । यदीमातरौजनयंतवह्निमन्यःकर्तासुकृतोरन्यक्रुंधनं । नजामयेभगिन्यैजामिरन्येऽस्यां
जनयंतिजामपत्यैजमतेर्वास्याद्भृतिकर्मणोर्निर्गमनप्रायाभवतितान्वआत्मजःपुत्रोरिक्थंप्रारिचत्प्रादाच्चकारैनांगर्भनि

पूर्वष.
अ. ३

॥१३॥

धानीं सनितुर्हस्तग्राहस्य यदि ह मातरो जनयंतवर्हिं पुत्रमवर्हिं च स्त्रियमन्यतरः संतानकर्ता भवति पुमान्दायादोऽन्य
तरोऽर्धयित्वा जामिः प्रदीयते परस्मै ॥६॥ मनुष्यनामान्युत्तराणि पंचविंशतिर्मनुष्याः कस्मान्मत्वा कर्माणि सीव्यंति मन
स्यमानेन सृष्टा मनस्यतिः पुनर्मनस्वी भावे मनोरपत्यं मनुषो वा तत्र पंचजना इत्येतस्य निगमा भवन्ति ॥ ७ ॥ तदद्यवाचः
प्रथमं मंसीययेनासुराऽऽभिदेवाऽअसाम । ऊर्जादुतयज्ञियासः पंचजनाममहोत्रं जुषध्वं । तदद्यवाचः परमं मंसीययेना
सुरानभिभवेम देवा असुरा असुरताः स्थानेष्वस्ताः स्थानेभ्य इति वापि वा सुरिति प्राणनामास्तः शरीरे भवति तेन तद्वतः सोर्दे
वानसृजत तत्सुराणां सुरत्वमसोरसुरानसृजत तदसुराणामसुरत्वमिति विज्ञायते । ऊर्जादुतयज्ञियासः । अन्नादा
श्च यज्ञियाश्चोर्गित्यन्ननामोर्जयतीति सतः पक्कं सुप्रवृक्कमिति वा । पंचजनाममहोत्रं जुषध्वं । गंधर्वाः पितरो देवा असुरा
रक्षांसीत्येके चत्वारो वर्णा निषादः पंचम इत्यौपमन्यवो निषादः कस्मान्निषदनो भवति निषण्णमस्मिन्पापकमिति नैरुक्ताः ।
यत्पांचजन्यया विशा । पंचजनीनया विशा पंचपृक्ता संख्यास्त्रीपुंनपुंसकेष्वविशिष्टा बाहुनामान्युत्तराणि द्वादश बाहू क
स्मात्प्रबाधत आभ्यां कर्माण्यंगुलिनामान्युत्तराणि द्वाविंशतिरंगुलयः कस्मादग्रगामिन्यो भवन्तीति वाग्रगालिन्यो भवन्ती
ति वाग्रकारिण्यो भवन्तीति वाग्रसारिण्यो भवन्तीति वा कना भवन्तीति वा जना भवन्तीति वापि वाभ्यंचना देवस्युस्तासामेषा
भवति ॥८॥ दशावनिभ्यो दशक्षयेभ्यो दशयोक्त्रेभ्यो दशयोजनेभ्यः । दशाभीशुभ्यो अर्चताजरैर्भ्यो दशधुरोदशयुक्ताव

हन्त्यः । अवनयोऽगुलयो भवत्येवंतिकर्माणिकक्ष्याः प्रकाशयंतिकर्माणियोक्त्राणियो जनानीति व्याख्यातमभीशवोऽभ्यश्रुवते कर्माणि । दशधुरोदशयुक्तावहन्त्यः । धूर्ध्वतेर्वधकर्मण्ययमपीतराधूरेतस्मादेव विहंतिवहंधारयतेर्वाकांतिकर्मण उत्तरेधातवोऽष्टादशान्नानामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिरन्नंकस्मादानतं भूतेभ्योऽत्तेर्वात्तिकर्मण उत्तरेधातवोदशबलनामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिर्वलंकस्माद्वलंभरंभवतिविभर्तधननामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिरेवधनंकस्माद्विनोतीतिसतो गोनामान्युत्तराणि नवक्रध्यतिकर्माण उत्तरेधातवोदशक्रोधनामान्युत्तराण्येकादशगतिकर्मण उत्तरेधातवोद्वाविंशंशतंक्षिप्रनामान्युत्तराणिषड्विंशतिःक्षिप्रंकस्मात्संक्षिप्तोविकर्षोऽतिकनामान्युत्तराण्येकादशांतिकंकस्मादानीतंभवतिसंग्रामनामान्युत्तराणिषट्त्वारिंशत्संग्रामःकस्मात्संगमनाद्वासंगरणाद्वासंगतौग्रामावितिवातत्रखलइत्येतस्यनिगमाभवन्ति ॥९॥अभी३दमेकमेकोऽस्मिनिष्पाळभीद्वाकिमुत्रयःकरन्ति । खलेनपर्षान्प्रतिहन्मिभूरि किंमानिंदंतिशत्रवोऽन्दिद्राः।अभिभवामीदमेकमेकोऽस्मिनिष्पहमाणःसपत्नानभिभवामिद्वौकिमात्रयःकुर्वत्येकइतासंख्याद्वौद्भुततरासंख्यात्रयस्तीर्णतमासंख्याचत्वारश्चलिततमासंख्याष्टावश्रोतेर्नवनवननीयानावाप्तावादशदस्तादृष्टार्थावाविंशतिर्द्विदशतःशतंदशदशतःसहस्रंसहस्रदयुतंनियुतंप्रयुतंतत्तदभ्यस्तंमंबुदोमेघोभवत्यरणमंबुतद्दोबुदोऽबुमद्भातीतिवांबुमद्भवतीतिवासयथामहान्बहुर्भवतिवर्षस्तदिवाबुदं।खलेनपर्षान्प्रतिहन्मिभूरि । खलइवपर्षान्प्रतिहन्मिभूरिखलइतिसंग्रामना

मखलतेर्वाखलतेर्वायमपीतरःखलएतस्मादेवंसमास्कन्नोभवति । किंमानिंदंतिशत्रवोऽनिंद्राः । यइंद्रंनविविदुरिंद्रोह
 हमस्म्यनिंद्राइतरइतिवाव्यासिकर्माणउत्तरेधातवोदशतत्रद्वेनामनी आक्षाणआश्रुवानआपानआमुवानोवधकर्माण
 उत्तरेधातवस्त्रयस्त्रिंशत्तत्रवियातइत्येतद्वियातयतइतिवावियातयेतिवा । आखण्डलप्रहूयसे।आखंडयितःखंडखंडयते
 स्तळिदित्यंतिकवधयोःसंसृष्टकर्मताडयतीतिसतः ॥ १० ॥ त्वयावयंसुवृधाब्रह्मणस्पतेस्पार्हावसुमनुष्याददीमहि । या
 नोदूरेतळितोयाअरातयोऽभिसंतिजंभयाताअनम्रसः । त्वयावयंसुवधयित्राब्रह्मणस्पतेस्पृहणीयानिवसूनिमनुष्येभ्य
 आददीमहिंयाश्चनोदूरेतळितोयाश्चांतिकेऽरातयोऽदानकर्माणोवादानप्रज्ञावाजंभयताअनम्रसोऽम्रइतिरूपनामाप्रो.
 तीतिसतोविद्युत्तळिद्भवतीतिशाकपूणिःसाह्यवताडयतिदूराच्चदृश्यतेऽपित्विदमंतिकनामैवाभिप्रेतंस्यात् । दूरेचित्संत
 ळिदिवातिरोचसे । दूरेऽपिसन्नंतिकइवसंदृश्यसइतिवज्रनामान्युत्तराण्यष्टादशवज्रःकस्माद्वर्जयतीतिसतस्तत्रकुत्सइ
 त्येतत्कृततेऋषिःकुत्सोभवतिकर्तास्तोमानामित्यौपमन्यवोऽत्राप्यस्यवधकमैवभवतितत्सखइंद्रःशुष्णंजघानेत्यैश्वर्यक
 र्माणउत्तरेधातवश्चत्वारिंश्वरनामान्युत्तराणिचत्वारितत्रेनइत्येतत्सनितऐश्वर्येणेतिवासनितमनेनैश्वर्यमितिवा॥ ११॥
 यत्रासुपर्णाअमृतस्यभागमनिमेषंविदधाभिस्वरंति । इनोविश्वस्यभुवनस्यगोपाःसमाधीरःपाकमत्राविवेश । यत्रसुपर्णाः
 सुपतनाआदित्यरश्मयोऽमृतस्यभागमुदकस्यानिमिषंतौवेदनेनाभिस्वरंतीतिवाभिप्रयंतीतिवैश्वरःसर्वेषांभूतानांगोपा

निरुक्त

॥१५॥

यितादित्यःसमाधीरःपाकमत्राविवेशेतिधीरोधीमान्पाकःपक्तव्योभवतिविपक्वप्रज्ञादित्यइत्युपनिषद्द्वर्णोभवतीत्य
धिदैवतमथाध्यात्मैयत्रसुपर्णाःसुपतनानीन्द्रियाण्यमृतस्यभागज्ञानस्यानिमिषंतोवेदनेनाभिस्वरंतीतिवाभिप्रयंतीतिवे
श्वरःसर्वेषामिन्द्रियाणांगोपायितात्मासमाधीरःपाकमत्राविवेशेतिधीरोधीमान्पाकःपक्तव्योभवतिविपक्वप्रज्ञात्मेत्या
त्मगतिमाचष्टे ॥ १२ ॥ बहुनामान्युत्तराणिद्वादशबहुकस्मात्प्रभवतीतिसतोह्रस्वनामान्युत्तराण्येकादशह्रस्वोह्रसतेर्म
हन्नामान्युत्तराणिपंचविंशतिर्महान्कस्मान्मानेनान्यान्जहातीतिशाकपूर्णिर्महनीयोभवतीतिवातत्रववक्षिथविवक्षस
इत्येतैवक्तेर्वावहतेर्वासाभ्यासाद्बृहनामान्युत्तराणिद्वाविंशतिर्गृहाःकस्माद्बृहंतीतिसतांपरिचरणकर्माणउत्तरेधातवोद
शसुखनामान्युत्तराणिविंशतिःसुखंकस्मात्सुहितंखेभ्यःखंपुनःखनतैरूपनामान्युत्तराणिषोडशरूपंरोचतैःप्रशस्यनामा
न्युत्तराणिदशप्रज्ञानामान्युत्तराण्येकादशसत्यनामान्युत्तराणिषट्सत्यंकस्मात्सत्सुतायतेसत्प्रभवंभवतीतिवाष्टाउत्तरा
णिपदानिपश्यतिकर्माणउत्तरेधातवश्चायतिप्रभृतीनिचंनामान्यामिश्राणिनवोत्तराणिपदानिसर्वपदसमाम्नानायाथा
तउपमायदत्तत्सदृशमितिगार्ग्यस्तदासांकर्मज्यायसावांगुणेनप्रख्याततमेनवाकनीयांसंवाप्रख्यातंवोपमिमीतैऽथापि
कनीयसाज्यायांसं ॥ १३ ॥ तनूत्यजैवत्स्करावनगूरुशनाभिर्दशभिर्भ्यधीतां । तनूत्यक्तनूत्यक्तावनगूरुवनगामिनाव
ग्निमंथनौबाहूतस्कराभ्यामुपमिमीतैतस्करस्तत्करो भव तियत्पापकमितिनैरुक्तास्तनोतेर्वास्यात्संततकर्माभवत्यहोरा

पूर्वष.
अ. ३

॥१५॥

त्रकर्मावा । रशनाभिर्दशभिर्भ्यधीता । अभ्यधीतामित्यभ्यधाताज्यायांस्तत्रगुणोऽभिप्रेतः ॥ १४ ॥ कुहस्विहो
 षाकुहवस्तोरश्विनाकुहाभिपित्वंकरतःकुहोपतुः । कोवांशयुत्राविधवेवदेवरंमर्थनयोषाकृणुतेसधस्थआ । कस्विद्रात्रौ
 भवथःकदिवाक्काभिप्राप्तिकुरुथःक्वसथःकोवांशयनंविधयेवदेवरंदेवरःकस्माद्वितीयोवरउच्यतेविधवाविधातृकाभ
 वतिविधवनाद्वाविधावनाद्वेतिचर्मशिरापिवाधवइतिमनुष्यनामंतद्वियोगाद्विधवादेवरोदीव्यतिकर्माभयोमनुष्यो
 मरणधर्मायोषायौतेराकुरुतेसहस्थानेऽथनिपाताःपुरस्तादेवव्याख्यातायथेतिकर्मोपमा । यथावातोयथावनंयथासमु
 द्रएजति । भ्राजतोअग्नयोयथा । आत्मायक्ष्मस्यनश्यतिपुराजीवगृभोयथा । आत्माऽततेवाप्तेर्वापिवासइवस्याद्या
 वद्धाप्तिभूतइति । अग्निर्नयेभ्राजसारुक्मवक्षसः । अग्निरिवयेमरुतोभ्राजमानारोचिष्णूरस्काभ्राजस्वंतोरुक्मव
 क्षसः ॥ १५ ॥ चतुरंश्चिद्दमानाद्विभीयादानिधातोः । नदुरुक्तायस्पृहयेत् । चतुरोऽक्षान्धारयतइतितथथाकि
 तवाद्विभीयादेवमेवदुरुक्ताद्विभीयान्नदुरुक्तायस्पृहयेत्कदाचिदाइत्याकारउपसर्गःपुरस्तादेवव्याख्यातोऽथाप्युपमा
 र्थेदृश्यते । जारआभर्ग । जारइवभर्गमादित्योऽत्रजारउच्यतेरारात्रेर्जरयितासएवभासांतथापिनिगमोभवति ।
 स्वसुर्जारःशृणोतुनइत्युपसमस्यस्वसारमाहसाहचर्याद्रसहरणाद्वापित्वयंमनुष्यजारएवाभिप्रेतःस्यात्स्त्रीभगस्तथास्या
 ऋजतेर्मेषइतिभूतोपमा । मेषोभूतोऽभियन्नयः । मेषोमिषतेस्तथापशुःपश्यतेरग्निरितिरूपोपमा । हिरण्यरूपःस

निरुक्त

॥१६॥

हिरण्यसंहगपांनपात्सेदुहिरण्यवर्णः । हिरण्यवर्णस्येवास्यरूपंथाइतिच । तंप्रलथापूर्वथाविश्वथेमथा । प्रलइवपूर्व
इवविश्वइवेमइवेत्ययमेततरोऽमुष्मादसावस्ततरोऽस्मादमुथायथासावितिव्याख्यातंवदितिसिद्धोपमा । ब्राह्मणवद्वृ
षलवत् । ब्राह्मणाइववृषलाइवेतिवृषलोवृषशीलोभवतिवृषाशीलोवा ॥ १६ ॥ प्रियमेधवदत्रिवज्जातवेदोविरूपवत् ।
अंगिरस्वन्महिब्रतप्रस्कण्वस्यश्रुधीहव । प्रियमेधःप्रियाअस्यमेधायथैतेषामृषीणांमेवंप्रस्कण्वस्यशृणुहानंप्रस्कण्वःक
ण्वस्यपुत्रःकण्वप्रभवोयथाप्राग्रमर्चिषिभृगुःसंवभूवभृगुभृज्यमानोनदेहेऽगारेष्वंगिराअंगाराअंकनाअंचनाअत्रैवतृती
यमृच्छतेत्युचुस्तस्मादत्रिर्नत्रयइतिविखननाद्वैखानसोभरणाद्भारद्वाजोविरूपोनानारूपोमहिब्रतोमहाब्रतइति ॥ १७ ॥
अथलुप्तोपमान्यर्थोपमानीत्याचक्षतेसिंहोव्याघ्रइतिपूजायांश्वाकाकइतिकुत्सायांकाकइतिशब्दानुकृतिस्तदिदंशकुनि
षुबहुलंनशब्दानुकृतिर्विद्यतइत्यौपमन्यवःकाकोऽपकालयितव्योभवतितित्तिरिस्तरणात्तिलमात्रचित्रइतिवाकपिंज
लःकपिरिवजीर्णःकपिरिवजवतर्षपिगलोवाकमनीयंशब्दंपिंजयतीतिवाश्वाशुयार्थीशवतेर्वास्याद्भित्तिर्कर्मणःश्वसिते
र्वासिंहःसहनाद्धिसेर्वास्याद्विपरीतस्यसंपूर्वस्यवाहंतैःसंहायहंतीतिवाव्याघ्रोव्याघ्राणाद्व्यादायहंतीतिवा ॥ १८ ॥ अ
र्चतिकर्माणउत्तरेधातवश्चतुश्चत्वारिंशमेधाविनामान्युत्तराणिचतुर्विंशतिर्मेधावीकस्मान्मेधयातद्वान्भवतिमेधामतौ
धीयतेस्तोतृनामान्युत्तराणित्रयोदशस्तोतास्तवनाद्यज्ञनामान्युत्तराणिपंचदशयज्ञःकस्मात्प्रख्यातंयजतिकर्मेतिनैरु

पूर्वप.
अ. ३

॥१६॥

कायाञ्जोभवतीतिवायजुरुञ्जोभवतीतिवाबहुकृष्णाजिनइत्यौपमन्यवोयजूंष्येननयंतीतिवर्त्विङ्गामान्युत्तराण्यष्टा
 वृत्विक्स्मादीरणऋग्यष्टाभवतीतिशाकपूर्णैर्ऋतुयाजीभवतीतिवायाञ्जकर्मणउत्तरेधातवःसप्तदशदानकर्मणउत्त
 रेधातवोदशाध्वेषणाकर्मणउत्तरेधातवश्चत्वारःस्वपितिसस्तीतिद्वौस्वपितिकर्मणौकूपनामान्युत्तराणिचतुर्दशकूपः
 कस्मात्कुपानंभवतिकुप्यतेर्वास्तेननामान्युत्तराणिचतुर्दशैवस्तेनःकस्मात्संस्त्यानमस्मिन्पापकमितिनैरुक्तानिर्णीतांत
 हितनामधेयान्युत्तराणिषण्णिर्णीतंकस्मान्निर्णिकंभवतिदूरनामान्युत्तराणिपंचदूरंकस्माद्दुतंभवतिदुरयंवापुराणना
 मान्युत्तराणिषट्पुराणंकस्मात्पुरानवंभवतिनवनामान्युत्तराणिषळेवनवंकस्मादानीतंभवति ॥ १९ ॥ द्विषउत्तराणि
 नामानिप्रपित्वेऽभीकइत्यासन्नस्यप्रपित्वेप्राप्तेऽभीकेऽभ्यक्ते । आपित्वेनःप्रपित्वेतूयमागहि । अभीकेचिदुलोककृ
 दित्यपिनिगमौभवतोदभ्रमर्भकमित्यल्पस्यदभ्रंदभ्रोतेःसुदंभंभवत्यर्भकमवहृतंभवति । उपोपमेपरांमृशमामेदुभ्रा
 णिमन्यथाः । नमोमहद्भ्योनमोअर्भकेभ्यइत्यपिनिगमौभवतस्तिरःसतइतिप्राप्तस्यतिरस्तीर्णंभवतिसतःसंसृतंभवति ।
 तिरश्चिदर्ययापरिवर्तिर्यातमदाभ्या । पात्रेवभिंदन्त्सतएतिरक्षसइत्यपिनिगमौभवतस्त्वोनेमइत्यर्धस्यत्वोऽपततोने
 मोऽपनीतोऽर्धहरतैर्विपरीताद्धारयतेर्वास्यादुद्धृतंभवत्यृधोतेर्वास्याद्वद्धतमोविभागः । पीर्यतित्वोअनुत्वोगृणाति ।
 नेमेदेवानेमेऽसुराइत्यपिनिगमौभवतःऋक्षाःस्तृभिरितिनक्षत्राणानक्षत्राणिनक्षतेर्गतिकर्मणोनेमानिक्षत्राणीतिचत्राक्ष

निरुक्त

॥१७॥

णमृक्षाउदीर्णानीवख्यायंतैस्तृभिस्तीर्णानीवख्यायंते । अमीयक्रक्षानिहितासउच्चा । पश्यंतोद्यामिवस्तृभिरित्यपि
निगमौभवतोवस्त्रीभिरुपजिहिकाइतिसीमिकानावद्वयोवमनात्सीमिकास्यमनादुपजिहिकाउपजिह्यः । वस्त्रीभिःपुत्र
मश्रुवोअद्दानं । यदच्युपजिहिकायद्वधोअतिसर्पतीत्यपिनिगमौभवतऊर्दरंकृदरमित्यावपनस्योर्दरमुदीर्णभवत्यूर्जेदी
र्णवा । तमूर्दरंनपृणतायवेनेत्यपिनिगमोभवतितमूर्दरमिवपूरयतियवेनंकृदरंकृतदरंभवति । समिद्धोअंजनंकृदरंम
तीनामित्यपिनिगमोभवति ॥ २० ॥ रंभःपिनाकमितिदंडस्य । रंभआरभंतएनं । आत्वारंभंनजिब्रयोररभ्मेत्यपि
निगमोभवत्यारभामहेत्वाजीर्णाइवदंडैपिनाकंप्रतिपिनष्ट्येनेनंकृत्तिवासाःपिनाकहस्तोऽवततधन्वैत्यपिनिगमोभवति
मेनाग्राइतिस्त्रीर्णास्त्रियस्त्यायतेरपत्रपणकर्मणोमेनामानयंत्येनाग्रागच्छंत्येनाः । अमेनांश्चिज्जनिवतश्चकर्थ । ग्रास्त्वां
कृतंनपसोऽतन्वतेनेत्यपिनिगमौभवतःशेषोवैतसइतिपुंस्रजननस्यशेषःशपतेःस्पृशतिकर्मणोवैतसोवितस्तंभवति । य
स्यामुशंतःप्रहरामशेषं । त्रिःस्ममाहःश्रथयोवैतसेनेत्यपिनिगमौभवतोऽयैनेत्युपदेशस्य । अयातेअग्नेसुमिधाविधेमेति
स्त्रियाः । एनावोअग्निमितिनपुंसकस्य । एनापत्यातन्वंसंसृजस्वेतिपुंसः । सिषक्तुसचतइतिसेवमानस्य । सनःसि
षक्तुयस्तुरः । सनःसेवतायस्तुरः । सचस्वानःस्वस्तये । सेवस्वनेःस्वस्तये । स्वस्तीत्यविनाशिनामास्तिरभिपूजितः
स्वस्तीतिभ्यसतैरेजतइतिभयवेपनयोः । यस्यशुष्माद्रोदसीअभ्यसेतां । रेजतेअग्नेपृथिवीमखेभ्यइत्यपिनिगमौभवतो

पूर्वष.
अ. ३

॥ १७ ॥

द्यावापृथिवीनामधेयान्युत्तराणिचतुर्विंशतिस्तयोरेषाभवति ॥ २१ ॥ कतरापूर्वाकतरापरायोःकथाजातेकवयःको
 विवेद । विश्वंत्मनाबिभृतोयद्धनामविवर्ततेअहनीचक्रियेव । कतरापूर्वाकतरापरेनयोःकथंजातेकवयःकएनेविजाना
 तिसर्वमात्मनाबिभृतोयद्धैनयोःकर्मविवर्ततेचैनयोरहनीअहोरात्रैचक्रयुक्तेइवेतिद्यावापृथिव्योर्महिमानमाचष्टआच
 ष्टे ॥ २२ ॥ (कर्मनामानिपरिषद्येनहिग्रभायशासद्वह्निर्भ्रातेवनजामयेमनुष्यनामानितदद्यदशावनिभ्योऽभीदै
 त्वयावयंयत्रासुपर्णाबहुनामानितनूत्यजेवकुहस्विच्चतुरश्रित्रियमेधवदथलुसोपमान्यर्चतिद्विशोरंभःकतरापूर्वाद्वाविं
 शतिः ॥) इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

ॐ ॥ एकार्थमनंकशब्दमित्येतदुक्तमथयान्यनेकार्थान्येकशब्दानितान्यतोऽनुक्रमिष्यामोऽनवगतसंस्कारांश्चनि
 गमांस्तदैकपदिकमित्याचक्षतेजहाजघानेत्यर्थः ॥ १ ॥ कोनुमर्याअभिधितःसखासखायमब्रवीत् । जहाकोअस्मदी
 षते । मर्याइतिमनुष्यनाममर्यादाभिधानंवास्यान्मर्यादामर्यादादीयतेमर्यादामर्यादिनोर्विभागोमेथतिराक्रोशकर्मो
 पापकंजघानकमहंजातुकोऽस्मद्गीतःपलायतेनिधापाश्याभवतियन्निधीयतेपाश्यापाशसमूहःपाशःपाशयतेविं पाश
 नात् ॥ २ ॥ वयःसुपर्णाउपसेदुरिंद्रप्रियमैधाऋषयोनाधमानाः । अपध्वांतमूर्णुहिपूधिचक्षुर्मुग्ध्यस्मान्निधये
 वबुद्धान् । वयोवेर्बहुवचनंसुपर्णाःसुपतनाआदित्यरश्मयउपसेदुरिंद्रयाचमानाअपोर्णुह्याध्वस्तंचक्षुश्चक्षुःख्यातेर्वाच

निरुक्त

॥१८॥

देवीं पूर्य देहीति वा मुंचास्मान्पाशैरिव बद्धान्पार्श्वतः श्रोणितः शितामर्तः पार्श्वपशुमयमंगं भवति पशुः स्पृशतेः संस्पृष्टा पृष्ठदेशे पृष्ठं स्पृशतेः संस्पृष्टमंगैरंगमंगनादं च नाद्वा श्रोणिः श्रोणतेर्गतिचला कर्मणः श्रोणिश्चलतीव गच्छतो दोः शिताम भवति दोर्द्रवतैर्योनिः शितामेति शकपूर्णिर्विषितो भवति श्यामतो यकृत्त इति तैटीकिः श्यामं श्यायते र्यकृद्यथा कथाचकृत्य तैशितिमांसतो मेदस्त इति गालवः शितिः श्यते मांसं माननं वामानसं वामनोऽस्मिन् सीदतीति वामे दोमे द्यतेः ॥ ३ ॥ यदि द्रचित्रमेहनास्ति त्वादातमद्रिवः । राधस्तन्नो विदद्वस उभयाहस्त्याभर । यदि द्रचित्रचायनीयं महनीयं धनमस्ति यन्महनास्तीति वा त्रीणि मध्यमानि पदानि त्वयानस्तद्वा तव्यमद्रिवन्नद्रिराहणात्येनेन पिवात्तेः स्यात्ते सोमाद इति हविज्ञायते राध इति धननाम राधुवंत्येनेन तन्नस्त्वं वित्तधनो भाभ्यां हस्ताभ्यामाहरो भौसमुब्धौ भवतो दमूनादममनार्वादानमनावादातमनार्वापिवादम इति गृहनाम तन्मनाः स्यान्मनो मनोतेः ॥ ४ ॥ जुष्टो दमूना अतिथिर्दुरोण इमं नो यज्ञमुपयाहि विद्वान् । विश्वा अग्ने अभियुजो विहत्या शत्रूयतामाहरा भोजनानि । अतिथिरभ्यतितो गृहान्भवत्यभ्येतिति थिषु परकुलानीति वा परगृहाणीति वा दुरोण इति गृहनाम दुरवा भवन्ति दुस्तर्पी इमं नो यज्ञमुपयाहि विद्वान्त्सर्वा अग्ने अभियुजो विहत्या शत्रूयतामाहरा भोजनानि निहत्या न्येषां बलानि शत्रूणां भवनादाहरा भोजनानीति वा धनानीति वा मूषो मूषिका इत्यर्थो मूषिकाः पुनर्मुष्णातैर्मूषोऽप्येतस्मादेव ॥ ५ ॥ संमातपंत्यभितः सपत्नीरिव पर्शवः । मूषोनशि

पूर्वप.
अ. ४

॥१८॥

श्राव्यदंतिमाध्यःस्तोतारंते शतक्रतोवित्तंमैअस्यरोदसी । संतपंतिमामभितःसपश्यइवेमाःपशवःकूपपशवोमूषिका
इवास्मातानिसूत्राणिव्यदंतिस्वांगाभिधानंवास्याच्छिन्नानिव्यदंतीतिवासन्तपन्तिमाध्यःकामाःस्तोतारंते शतक्रतोवि
त्तंमैअस्यरोदसी । जानीतंमेऽस्यद्यावापृथिव्याविति त्रितंकूपेऽवहितमेतत्सूक्तंप्रतिवभौतत्रब्रह्मेविहासमिश्रमृजि
श्रंगाथामिश्रंभवतित्रितस्तीर्णतमोमेधयाबभूवापिवासंख्यानामैवाभिप्रेतंस्यादेकतोद्वितस्त्रितइतित्रयोबभूवुः ॥ ६ ॥
इषिरेणतेमनसासुतस्यभक्षीमहिपित्र्यस्येवरायः । सोमराजन्प्रणायूषितारीरहानीवसूर्योवासराणि । ईषणेनवैषणे
नवार्षणेनवातेमनसासुतस्यभक्षीमहिपित्र्यस्येवधनस्यप्रवर्धयचनआयूषिसोमराजन् । अहानीवसूर्योवासराणि । वा
सराणिवेसराणिविवासनानिगमनानीतिवाकुरुतनेत्यनर्थकाउपजनाभवन्तिकर्तनहंतनयातनेतिजठरमुदरंभवतिज
ग्धमस्मिन्ध्रियतेधीयतेवा ॥ ७ ॥ मरुत्वाँइंद्रवृषभोरणायपिबासोममनुष्वधंमदाय । आसिंचस्वजठरेमध्वज
मित्वंराजासिप्रदिवःसुतानां । मरुत्वानिंद्रमरुद्भिस्तद्वान्वृषभोवर्षितापांरणायरमणीयायसंग्रामायपिबसोममनुष्व
धमन्वभ्रंमदायमदनीयायजैत्रायासिंचस्वजठरेमधुनऊर्मिमधुसोममित्यौपमिकमाद्यतेरिदमपीतरन्मध्वेतस्मादेवत्वं
राजासिपूर्वेष्वप्यहःसुसुतानां ॥ ८ ॥ तितउपरिपवनंभवतिततवद्वानुन्नवद्वतिलमात्रतुन्नमितिवा ॥ ९ ॥ सक्तु
मिवतितउनापुनंतोयत्रधीरामनसावाचमकृत । अत्रासस्वायःसख्यानिजानतेभद्रैषाँलक्ष्मीर्निहिताधिवाचि । सक्तु

निरुक्त

॥१९॥

मेवपरिपवनेनपुनंतःसक्तुःसचतेर्दुर्धावोभवतिकसतेर्वास्याद्विपरीतस्यविकसितोभवतियत्रधारामनसावाचमकृषतंप्र
ज्ञानंधीराःप्रज्ञानवंतोध्यानवन्तस्तत्रसखायःसख्यानिसंजानतेभद्रैषालक्ष्मीर्निहिताधिवाचीर्तिभद्रंभगेनव्याख्यातं
भजनीयंभूतानामभिद्रवणीयंभवद्रमयतीतिवाभाजनवद्वालक्ष्मीर्लाभाद्वालक्षणाद्वालप्स्यनाद्वालाञ्छनाद्वालषतेर्वा
स्यात्प्रेप्साकर्मणोलग्यतेर्वास्यादाश्लेषकर्मणोलज्जतेर्वास्यादश्लाघाकर्मणःशिप्रेइत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः ॥ १० ॥ त
त्सूर्यस्यदेवत्वंतन्महित्वंमध्याकर्तोर्विततंसंजभार । यदेदयुक्तहरितःसुधस्थादाद्रात्रीवासस्तनुतेसिमसै । तत्सूर्यस्य
देवत्वंतन्महित्वंमध्येयत्कर्मणांक्रियमाणानांविततंसंह्रियतेयदासावयुक्तंहरणानादित्यरश्मीन्हरितोऽश्वानितिवाथरा
त्रीवासस्तनुतेसिमसैवेसरमहरवयुवतीसर्वस्मादपिवोपमार्थेस्याद्रात्रीववासस्तनुतइतितथापिनिगमोभवति । पुनः
समंव्यद्विततंवयंती । समनात्सीत् ॥ ११ ॥ इंद्रेणसंहिदृक्षसेसंजग्मानोअविभ्युषा । मंदूसमानवर्चसा । इं
द्रेणहिसंहृश्यसेसंगच्छमानोऽविभ्युषागणेनमंदूमदिष्णूयुवांस्थोऽपिवांमंदुनातेनेतिस्यात्समानवर्चसेत्येतेनव्याख्यातं
॥ १२ ॥ ईमांतासःसिलिकमध्यमासःसंशूरणासोद्विष्यासोअत्याः । हुंसाइवश्रेणिशोर्यतंतेयदाक्षिणुर्दिव्यमज्मम
श्वाः । ईमांताःसमीरितांताःसुसमीरितांताःपृथ्वंतावासिलिकमध्यमाःसंसृतमध्यमाःशीर्षमध्यमावापिवाशिरआदि
त्योभवतियदनुशेतेसर्वाणिभूतानिमध्येचैषांतिष्ठतीदमपीतरच्छिरएतस्मादेवसमाश्रितान्येतादिंद्रियाणिभवन्ति ॥ सं

पूर्वष.
अ. ४

॥१९॥

शूरणासोदिव्यासोअत्याः । शूरःशवतेर्गतिकर्मणोदिव्यादिविजाअत्याअतनाः । हंसाइवश्रेणिशोयंतते । हंसाहंते
 म्रंत्यध्वानैश्रेणिशइतिश्रेणिःश्रयतैःसमाश्रिताभवन्तियदाक्षिषुर्यदार्पन्दिव्यमज्ममजनिमाजिमश्वाअस्त्यादित्यस्तुति
 रश्वस्यादित्यादश्वोनिस्तष्टइति । सूरदश्वंवसवोनिरतष्टेत्यपिनिगमोभवति ॥ १३ ॥ कार्यमानोवनात्वंयन्मातृरज
 गन्नपः । नतत्तैअग्नेप्रमृषेनिवर्तनंयहुरेसन्निहाभवः । कायमानश्चायमानःकामयमानइतिवावनानित्वंयन्मातृरपोऽ
 गमउपशाम्यन्नतत्तैअग्नेप्रमृष्यतेनिवर्तनंदूरेयत्सन्निहभवसिजायमानः । लोधनंयन्तिपशुमन्यमानाः । लुब्धमृषिं
 यन्तिपशुमन्यमानाः । शीरंपावकशौचिपं । पावकदीप्तिं । अनुशायिनमितिवाशिनमितिवा ॥ १४ ॥ कनीनक्रेव
 विद्रुधेनवैद्रुपदेऽर्भके । बभ्रूयामेषुशोभेते । कनीनकेकन्यकेकन्याकमनीयाभवतिक्वेयंनेतव्येतिवाकमनेनानीयतइ
 तिवाकनतेर्वास्यात्कान्तिकर्मणःकन्ययोरधिष्ठानप्रवचनानिसप्तम्याएकवचनानीतिशाकपूर्णिर्विद्धयोर्दार्पाद्वोर्दारु
 दृणातेर्वाद्रूणातेर्वातस्मादेवद्रुनवेनवजातेर्भकेअवृद्धेतैयथातदधिष्ठानेषुशोभेतैएवंबभ्रूयामेषुशोभेतैवभ्वोरश्वयोः
 संस्तवइदंचमेऽदादिदंचमेऽदादित्यृषिःप्रसंख्यायाह । सुवास्त्वाअधितुग्वनि । सुवास्तुर्नदीतुग्वतीर्थंभवतितूर्णमेतदा
 यन्ति । कुविश्रंसंतेमरुतःपुनर्नः । पुनर्नोनमंतैमरुतो न संतइत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः । येतेमदाआहूनसोविहायस
 स्तेभिरिंद्रं चोदयदातवेमघं । येतेमदाआहूननवंतोवचनवंतस्तैरिंद्रं चोदयदानायमघं ॥ १५ ॥ उपोअदशिंशुंध्युवोन

निरुक्त

॥२०॥

वक्षो नो धा इवा विर कृत प्रियाणि । अद्भ्यसन्नससुतो बोधयतीशश्वत्तमागात्पुनर्युषीणां । उपादर्शिशुन्ध्युवः शुन्ध्युरा
दित्यो भवति शोधनात्तस्यैव वक्षोभासोऽध्यूढमिदमपीतरद्वक्ष एतस्मादेवाध्यूढं कार्यं शकुनिरपिशुन्ध्युरुच्यते शोधनादेवोद
कचरो भवत्यापोऽपिशुन्ध्यव उच्यते शोधनादेव नो धा ऋषिर्भवति नवनन्दधार्तिसयथास्तुत्या कामानाविष्कुरुते एवमुषारू
पाण्याविष्कुरुतेऽद्भ्यसदद्भ्यन्नं भवत्यद्भ्यसादिनीतिवान्नसानिनीतिवा । ससुतो बोधयतीशश्वत्तमागात्पुनर्युषीणां ।
स्वपतो बोधयतीशश्वतिकतमागात्पुनरागामिनीनां । तेवाशीमंतद्भूमिणः । ईषणिन इति वैषणिन इति वार्षणिन इति
वावाशीतिवाङ्नामवाश्यत इति सत्याः । शंसावाध्वर्यो प्रतिमेगृणीर्हीद्रायवाहः कृणवावजुष्टं । अभिवहनस्तुतिर्मधि
षवणप्रवादांस्तुतिमन्यंत ऐंद्रीत्वेव शस्यते परितक्म्येत्युपरिष्ठाद्भ्याख्यास्यामः ॥ १६ ॥ सुविते सुइते सुते सुगते प्रजाया
मितिवा । सुविते माधा इत्यपि निगमो भवति दयतिरनेककर्मा । नवेन पूर्वदयमानाः स्यामेत्युपदयाकर्मा । य एक इद्वि
दयते वस्विति दानकर्मा वा विभागकर्मा वा । दुर्वर्तुर्भो मोदयते वनानीति दहतिकर्मा दुर्वर्तुर्दुर्वारः । विदद्वसुर्दयमानो
विशन्नूनि ति हिंसाकर्मा । इमे सुता इंदवः प्रातरित्वनासजोषसापिबतमश्विनातान् । अयं हि वामूतये वंदनाय मां वायसो
दोषादयमानो अबूबुधत् । दयमान इति । नूचिदिति निपातः पुराणनवयोर्नूचेति च । अद्याच्चिन्नूचित्तदपो नदीनां ।
अद्यचपुराचतदेव कर्मनदीनां । नूचपुराचसदनरयीणां । अद्यचपुराचसदनरयीणां रयिरिति धननामरातेर्दानकर्मणः

पूर्वप.

अ. ४

॥२०॥

॥ १७ ॥ विद्यामत्तस्यतेवयमकूपारस्यदावने । विद्यामत्तस्यतेवयमकुपरणस्यदानस्यादित्योऽप्यकूपारउच्यतेऽकूपा
 रोभवतिदूरपारःसमुद्रोऽप्यकूपारउच्यतेऽकूपारोभवतिमहापारःकच्छपोऽप्यकूपारउच्यतेऽकूपारोनकूपमृच्छतीति
 कच्छपःकच्छपातिकच्छेनपातीतिवाकच्छेनपिवतीतिवाकच्छःखच्छःखच्छदोऽयमपीतरोनदीकच्छेत्तस्मादेवकमुद
 कंतेनछाद्यते । शिशीतिशृंगेरक्षसेविनिक्षे । निश्यतिशृंगेरक्षसोविनिक्षणनार्यक्षोरक्षितव्यमस्माद्रहसिक्षणोतीतिवा
 रात्रौनक्षतइतिवा । अग्निःसुतुकःसुतुकैभिरश्वैः । सुतुकनःसुतुकनैरितिवासुप्रजाःसुप्रजोभिरितिवा । सुप्रायणाअ
 स्मिन्यज्ञेविश्रयंतां । सुप्रगमनाः ॥ १८ ॥ देवानोयथासदमिद्वृधेअसन्नप्रायुवोरक्षितारोदिवेदिवे । देवानोयथास
 दावर्धनायस्युरप्रायुवोऽप्रमाद्यंतोरक्षितारश्चाहन्यहनिच्यवनऋषिर्भवतिच्यावयितास्तोमानांच्यवानमित्यप्यस्यनिग
 माभवन्ति । युवंच्यवानंसनयंयथारथंपुनर्युवानंचरथायतक्षथुः । युवांच्यवनंसनयंपुराणंयथारथंपुनर्युवानंचरणाय
 ततक्षथुर्युवाप्रयौतिकर्माणितक्षतिःकरोतिकर्मारजोरजतेज्योतीरजउच्यतेउदकंरजउच्यतेलोकारजांस्युच्यतेऽसृगह
 नीरजसीउच्येते । रजांसिचित्राविचरंतितन्यवइत्यपिनिगमोभवतिहरोहरतेज्योतिर्हरउच्यतेउदकंहरउच्यतेलोकाह
 रांस्युच्यतेऽसृगहनीहरसीउच्येते । प्रत्यग्रेहरसाहरःशृणीहीत्यपिनिगमोभवति । जुहुरेविचितयंतः । जुहुरेविचेत
 यमानाव्यंतइत्येषोऽनेककर्मापदंदेवस्यनमसाव्यंतइतिपश्यतिकर्मावीहिशूरपुरोळाशमितिखादतिकर्मा । वीतंपातंप

निरुक्त

॥२१॥

यसउच्चियायाः । अश्रोतंपिवतंपयसउच्चियायाउच्चियेतिगोनामोस्त्राविणोऽस्यांभोगाउस्त्रेतिच । त्वामिद्रमतिभिःसुते
सुनीथासौवसूयवं । गोभिःक्राणाअनूपतगोभिःकुर्वाणाअस्तोपत । आतूषिचहरिमींद्रोरुपस्थेवाशीभिस्तक्षताश्मन्म
यीभिः । आसिचहरिंद्रोरुपस्थेद्रुममयस्यहरिःसोमोहरितवर्णोऽयमपीतरोहरिरेतस्मादेव । वाशीभिस्तक्षताश्मन्मयी
भिः । वाशीभिरश्ममयीभिरितिवावाग्भिरितिवा । सशर्धदुर्योविषुणस्यजंतोर्माशिश्चदेवाअपिगुर्कृतनः । सउत्सह
तांयोविषुणस्यजंतोर्विषमस्यमाशिश्चदेवाअब्रह्मचर्याःशिश्नश्चधतेः । अपिगुर्कृतनः । सत्यंवायज्ञंवा ॥ १९ ॥ आं
घातागच्छानुत्तरायुगानियत्रजामयःकृणवन्नजामि । उपवर्बृहिवृषभायवाहुमन्यमिच्छस्वसुभगेपतिमत् । आगमि
ष्यन्तितान्युत्तराणियुगानियत्रजामयःकृणवंत्यजामिकर्माणिजाम्यतिरेकनामवालिशस्यवासमानजातीयस्यवोपजन
उपधेहिवृषभायवाहुमन्यमिच्छस्वसुभगेपतिमदितिव्याख्यातं ॥ २० ॥ द्यौर्मैपिताजनितानाभिरत्रबंधुर्मैमातापृ
थिवीमहीयं । उत्तानयोश्चम्वोऽुर्योर्निरंतरत्रापितादुहितुर्गर्भमाधात् । द्यौर्मैपितापातावापालयितावाजनयिताना
भिरत्रबंधुर्मैमातापृथिवीमहतीयंबंधुःसंबंधनान्नाभिःसन्नहनान्नाभ्यासन्नद्धागर्भाजायन्तइत्याहुरेतस्मादेवज्ञातीन्स
नाभयइत्याचक्षतेसंबंधवइतिचज्ञातिःसंज्ञानात् । उत्तानयोश्चम्वोऽुर्योर्निरंतः । उत्तानउत्तानऊर्ध्वतानोवातत्र
पितादुहितुर्गर्भं दधातिपर्जन्यःपृथिव्याःशंयुःसुखयुः । अथानःशंयोररपोर्दधात् । रपोरिप्रमितिपापनामनीभवतःस

पूर्वष.
अ. ४

॥२१॥

मनंचरोगाणांयावनंचभयानांमथापिशंयुर्वाहस्पत्यउच्यते । तच्छंयोरावृणीमहेगातुंयज्ञायगातुंयज्ञपतयइत्यपिनिग
मोभवतिगमनंयज्ञायगमनंयज्ञपतये ॥ २१ ॥ अदितिरदीनादेवमाना ॥ २२ ॥ अदितिर्द्यौरदितिरंतर्दिक्षमदिति
र्मातासपितासपुत्रः । विश्वेदेवाअदितिःपंचजनाअदितिर्जातमदितिर्जनित्वं । इत्यदितेर्विभूतिमाचष्टेनान्यदीना
नीतिवा । यमेरिरेभृगवः । एरिरइतीतिरुपसृष्टोऽभ्यस्तः ॥ २३ ॥ उतस्मैनंवस्त्रमथिनतायुमनुक्रौशंतिक्षितयोभरे
षु । नीचार्यमानंजसुरिंनश्येनंश्रवश्चाच्छापशुमच्चयूथं । अपिस्मैनंवस्त्रमथिमिववस्त्रमाथिनैवस्त्रंवस्तेस्तायुरितिस्तेनना
मंसंस्त्यानमस्मिन्पापकमितिनैरुक्तास्तस्यतेवास्यादनुक्रौशन्तिक्षितयःसंग्रामेषुभरइतिसंग्रामनामंभरतेवाहरतेवांनी
चायमानंनीचैरयमानंनीचैर्निचितंभवत्युच्चैरुच्चितंभवतिजस्तमिवश्येनंश्येनःशंसनीयंगच्छति । श्रवश्चाच्छापशुमच्च
यूथं । श्रवश्चापिपशुमच्चयूथंप्रशंसांचयूथंचधनंचयूथंचेतिवायूथंयौतेःसमायुतंभवति । इन्धानएनंजरतेस्वाधीः ।
गुणाति । मन्दीमन्दतेःस्तुतिकर्मणः । प्रमंदिनैपितुमदंर्चतावचः । प्रार्चतमंदिनेपितुमद्वचोगौर्व्याख्यातः ॥ २४ ॥
अत्राहगोरमन्वतनामत्वष्टुरपीच्यं । इत्थाचंद्रमसोगृहे । अत्रहगोःसममंसतादित्यरश्मयःस्वंनामापीच्यमपगतमपचि
तमपिहितमंतर्हितंवामुत्रचंद्रमसोगृहेगातुर्व्याख्यातागातुकृणवन्नपसोजनायेत्यपिनिगमोभवतिदंसयःकर्माणिदंसयं
त्येनानि । कुत्सायमन्मन्नह्यश्चदंसयइत्यपिनिगमोभवति ॥ सतूतावनैनमश्रोत्यंहतिः । सतूतावनैनमंहतिरश्रोत्यं

निरुक्त

॥२२॥

हतिश्चाहंश्चाहुश्चहंतेनिरूढोपधाद्विपरीतात् । बृहस्पतेचयंसइत्पियारुं । बृहस्पतेयच्चातयसिदेवपीयुंपीयतिहिंसाकर्मा
वियुतेद्यावापृथिव्यौवियवनात् । समान्यावियुतेदूरेअंते । समानंसमानमात्रंभवतिमात्रामानाहूरंव्याख्यातमंतोऽ
ततेर्ऋधगितिपृथग्भावस्यप्रवचनंभवत्यथाप्यृध्नोत्यर्थेदृश्यते । ऋधगयाऋधगुताशमिष्ठाः । ऋध्वन्नयाक्षीर्ऋध्वन्नश
मिष्ठाइतिचास्याइतिचास्येतिचोदात्तप्रथमादेशेऽनुदात्तमन्वादेशेतीव्रार्थतरमुदात्तमल्पीयोऽर्थतरमनुदात्तं । अस्या
ऊषुणउपसातयेभुवोऽहेळमानोररिवाँऽअजाश्वश्रवस्यतामजाश्व । अस्यैनःसातयउपभवाहेळमानोऽक्रुध्यन्नरिवान्नाति
रभ्यस्तोऽजाश्वेतिपूषणमाहाजाश्वजाअजनाअधानुदात्तं । दीर्घायुरस्यायःपतिर्जीवातिशरदःशतं । दीर्घायुरस्यायः
पतिर्जीवतुसशरदःशतंशरच्छृताअस्यामोषधयोभवंतिशीर्णाआपइतिवास्येत्यस्याइत्येतेनव्याख्यातं ॥ २५ ॥ अस्यंवा
मस्यंपलितस्यहोतुस्तस्यभ्रातामध्यमोअस्त्यश्वः । तृतीयोभ्राताघृतपृष्ठोअस्यात्रापश्यंविश्वपतिसप्तपुत्रं । अस्यवामस्यव
ननीयस्यंपलितस्यपालयितुर्होतुर्ह्रातव्यस्यतस्यभ्रातामध्यमोऽस्त्यश्वोभ्राताभरतेर्हरतिकर्मणोहरतेभागंभर्तव्यो
भवतीतिवातृतीयोभ्राताघृतपृष्ठोऽस्यायमग्निस्तत्रापश्यंसर्वस्यपातारंवापालयितारंवाविश्वपतिसप्तपुत्रंसप्तमपुत्रंसर्पण
पुत्रामतिवासप्तसृष्टासंख्यासप्तादित्यरश्मयइतिवदन्ति ॥ २६ ॥ सप्तयुंजंतिरथमेकचक्रमेकोअश्वोवहतिस्सप्तनामा ।
त्रिनाभिचक्रमजरमनर्वयत्रेमाविश्वामुवनाधितस्थुः । सप्तयुंजंतिरथमेकचक्रमेकचारिणंचक्रंचकतेर्वाचरतेर्वाक्रामते

पूर्वष.
अ. ४

॥२२॥

वैकोऽश्वोवहति सप्तनामादित्यः सप्तास्मैरश्मयोरसानभिसंनामयंति सप्तैनमृषयः स्तुवंतीति वेदमपीतरन्नामैतस्मादेवा
 भिसंनामात्संवत्सरं प्रधान उत्तरोऽर्धर्चैस्त्रिणाभिचक्रंत्यतुः संवत्सरो ग्रीष्मो वर्षा हेमंत इति संवत्सरः संवसंतेऽस्मिन्भूतानि
 ग्रीष्मो ग्रस्यंतेऽस्मिन्नसावर्षावर्षत्यासुपर्जन्यो हेमंतो हिमवान्हिमं पुनर्हंते वाहिनो तेर्वाजरमजरणधर्माणभनर्वमप्रत्यृतम
 न्यस्मिन् यत्रेमानि सर्वाणि भूतान्यभिसंतिष्ठंतं संवत्सरं सर्वमात्राभिः स्तौति । पंचारेचक्रे परिवर्तमान इति पंचर्तुतया पंच
 र्तवः संवत्सरस्येति च ब्राह्मणं हेमंत शिशिरयोः समासेन षळर आहुरपितमिति षळृतुतयाराः प्रत्यृताना भौषट्पुनः सहतेः ।
 द्वादशारं न हितज्जराय । द्वादशप्रधयश्चक्रमेकमिति मासानां मासामानात्प्रधिः प्रहितो भवति । तस्मिन्त्साकं त्रिंशतान
 शङ्कवोऽर्पिताः षष्टिर्न चला चलासः । षष्टिश्च हवैत्रीणि च शतानि संवत्सरस्याहोरात्रा इति च ब्राह्मणं समासेन । सप्तशत
 निविंशतिश्च तस्थुः । सप्तचवैशतानि विंशतिश्च संवत्सरस्याहोरात्रा इति च ब्राह्मणं विभागेन विभागेन ॥ २७ ॥ (एकार्थ
 कोनुवयः सुपर्णा यदि द्रजुष्टोदमूनाः समातपंतीषिरेण मरुत्वांति त उ सक्तुमिव तत्सूर्यस्येंद्रेण समीमांतासः कायमानः कनी
 न केवोपो अदर्शि सुविते विद्याम देवान आघाद्यां मेऽदिति रदिति रुतस्मात्राहास्य वामस्य सप्तयुंजंति सप्ताविंशतिः) ॥ इति
 निरुक्ते पूर्वषट्के चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥ ४ ॥

॥ २७ ॥

॥ २७ ॥

निरुक्त

॥२३॥

ॐ ॥ सस्त्रिमविंदुच्चरणेन दीनां । संस्नातमेधं । वाहिष्ठोवां हवानां स्तोमो दूतो हुवंनरा । वोळहतमो हानानां स्तोमो दूतो हुवंनरा । नरामनुष्या नृत्यंति कर्मसु दूतो जवतेर्वा द्रवतेर्वा वारयतेर्वा । दूतो देवानामसिमर्त्यानामित्यपि निगमो भवति वाव शानो वष्टेर्वा वाश्यतेर्वा । सप्तस्वसुररुषीर्वा वशान इत्यपि निगमो भवति वार्यवृणोतेरथापि वरतमं । तद्वार्यवृणीमहे वरिष्ठंगोपयत्यं । तद्वार्यवृणीमहे वरिष्ठंगोपायितव्यं गोपायितारो यूयं स्थयुष्मभ्यमिति वांध इत्यन्ननामाध्यानीयं भवति । आर्मत्रेभिः सिंचतामद्यमंधः । आसिंचतामत्रैर्मदनीयमंधोऽमत्रं पात्रममा अस्मिन्नदंत्यमा पुनरनिर्मितं भवति पात्रं पानां तमोऽप्यंध उच्यते नास्मिन् ध्यानं भवति न दर्शनमंधं तम इत्यभिभाषंतेऽयमपीतरोऽध एतस्मादेव । पश्यदक्षणा न्न विचेत दं ध इत्यपि निगमो भवति ॥ १ ॥ असंश्रंती भूरि धारे पयस्वती । असज्यमाने इति वा व्युदस्यं त्याविति वा बहु धारे उदक वत्यं वनुष्यति हंतिकर्मानवगतसंस्कारो भवति । वनुयाम वनुष्यत इत्यपि निगमो भवति । दीर्घप्रयज्युमति यो वं नुष्यति व यं जयेम पृतना सुदूढ्यः । दीर्घप्रततयज्ञमभिजिगांसति यो वयं तं जयेम पृतना सुदूढ्यं दुर्धियं पापधियं पापः पातापेयानां पापत्यमानोऽवाडेव पततीति वा पापत्यतेर्वा स्यात्तरुष्यति रप्येवं कर्मा । इंद्रेण युजातरुषेम वृत्रमित्यपि निगमो भवति भंदना भंदतेः स्तुतिकर्मणः । पुरुप्रियो भंदते धामभिः कविरित्यपि निगमो भवति । सभंदना उदियति प्रजावती रिति च । अन्ये नमदाहनोयाहितूर्यं । अन्ये नमदहनो गच्छक्षिप्रमाहंसीव भाषमाणेत्यसभ्यभाषणादाहना इव भवत्येतस्मादाहनः स्याद

पूर्वष.
अ. ५

॥ २३ ॥

पिर्नदोभवतिनदतेःस्तुतिकर्मणः । नदस्यमारुधतःकामआगमत्सरुद्धप्रजननस्यब्रह्म
 चारिणइत्यृषिपुत्र्याविलपितंवेदयन्ते ॥ २ ॥ नयस्यद्यावापृथिवीनधन्वनांतरिक्षंनाद्रयःसोमोअक्षाः । अश्रोतेरित्ये
 के । अनुपेगोमान्गोभिरक्षाःसोमोदुग्धाभिरक्षाः । लोपाशःसिंहंप्रत्यंचमत्साः । क्षियतिनिगमःपूर्वःक्षरतिनिगमउत्त
 रइत्येकेऽनूपेगोमान्गोभिर्यदाक्षियत्यथसोमोदुग्धाभ्यःक्षरतिसर्वेक्षियतिनिगमाइतिशाकपूणिःश्वात्रमितिक्षिप्रनामा
 शुअतनंभवति । सपतत्रीत्वरंस्थाजगद्यच्छ्वात्रमग्निरकृणोज्ञातवेदाः । सपतत्रिचेत्वरंस्थावरंजंगमंचयत्तत्क्षिप्रमग्निर
 करोज्ञातवेदाऊतिरवनात् । आत्वारथंयथोतयइत्यपिनिगमोभवतिहासमानेइत्युपरिष्टाद्व्याख्यास्यामः । वृक्षकःपङ्क्तिरु
 पसर्पदिंद्रं । पानैरितिवास्पाशनैरितिवास्पर्शनैरितिवा । मंसंनपक्कर्मविदच्छुचंतं । स्वपनमेतन्माध्यमिकंज्योतिर
 नित्यदर्शनैतदिवाविदज्जाज्वल्यमानं । द्विताचसत्तास्वधयाचशंभुः । द्वधंसत्तामध्यमेचस्थानउत्तमेचशंभुःसुखभूः ।
 मृगंनब्रामृगयैते । मृगमिवब्रात्याःप्रैषाः ॥ ३ ॥ वराहोमेघोभवतिवराहारः । विध्यद्वराहंतिरोअद्रिमस्तेत्यपिनिग
 मोभवत्ययमपीतरोवराहएतस्मादेववरमाहारमाहार्पीरितिचब्राह्मणंवृहतिमूलानिवरंवमूलंवृहतीतिवा । वराहमिंद्र
 एमुषमित्यपिनिगमोभवत्यंगिरसोऽपिवराहाउच्यन्ते । ब्रह्मणस्पतिर्वृषभिर्वराहैः । अथाप्येतेमाध्यमकादेवगणावराह
 वउच्यन्ते । पश्यन्हिरण्यचक्रानयोदंष्ट्रान्विधावतोवराहन् । स्वसराण्यहानिभवंतिस्वयंसारीण्यपिवास्वरादित्योभव

निरुक्त
॥२४॥

तिस्र एनानि सारयति । उच्चा इव स्वसराणीत्यपि निगमो भवति शर्या अंगुलयो भवन्ति शर्या इषवः शरमय्यः शरः शृणातेः । शर्याभिर्न भरमाणो गभस्त्योरित्यपि निगमो भवत्यर्को देवो भवति यदेन मर्चत्यर्को मंत्रो भवति यदेनार्चत्यर्कमन्त्रं भवत्यर्चति भूतान्यर्को वृक्षो भवति सवृतः कटुकिम्ना ॥ ४ ॥ गायंति त्वागायत्रिणो ऽर्चत्यर्कमर्किणः । ब्रह्माणंस्त्वाशतक्रत उद्गंशमिव येमिरे । गायंति त्वागायत्रिणः प्रार्चन्ति ते ऽर्कमर्किणो ब्राह्मणास्त्वाशतक्रत उद्येमिरे वंशमिव वंशो वनशयो भवति वननाच्छ्रयत इति वापवीरथनेमिर्भवति यद्विपुनातिभूमिं । उतपुव्यारथानामद्रिभिर्दुत्योर्जसा । तं मरुतः क्षुरपविनाव्ययुरित्यपि निगमो भवतो वृक्षो व्याख्यातं धन्वांतरिक्षं धन्वंत्यस्मादापस्तिरो धन्वातिरोचत इत्यपि निगमो भवति सिनमन्त्रं भवति सिनातिभूतानि । येन स्मासिनं भरथः सखिभ्य इत्यपि निगमो भवतीत्यामुथेत्येतेन व्याख्यातै सचासहेत्यर्थः । वंसुभिः सच्चाभुवा । वसुभिः सह भुवौ चिदिति निपातो ऽनुदात्तः पुरस्तादेव व्याख्यातो ऽथापि पशुनामेह भवत्युदात्तश्चिदसि मनासि चितास्त्वयि भोगाश्चेतयस इति वा आइत्याकार उपसर्गः पुरस्तादेव व्याख्यातो ऽथाप्यध्यर्थे दृश्यते । अभ्र आ अपः । अभ्रे आ अपः । अपो ऽभ्रे ऽधीति द्युमन्त्रं द्योतते र्यशोवाज्ञं वा । अस्मे द्युमन्त्रमधिरत्नं च धेहि । अस्मा सु द्युमन्त्रं चरत्नं च धेहि ॥ ५ ॥ पवित्रं पुनाते मंत्रः पवित्रमुच्यते । येन देवाः पवित्रेणात्मानं पुनते सदेत्यपि निगमो भवति रश्मयः पवित्रमुच्यंते । गभस्ति पूतो नृभिरद्रिभिः सुत इत्यपि निगमो भवत्यापः पवित्रमुच्यंते । शतपवित्राः स्वधयामदंतीर्बहूदकाः । अग्निः

पूर्वप.
अ. ५

॥२४॥

पवित्रमुच्यते वायुः पवित्रमुच्यते सोमः पवित्रमुच्यते सूर्यः पवित्रमुच्यते इंद्रः पवित्रमुच्यते । अग्निः पवित्रं समापुनातु वा
 युः सोमः सूर्य इंद्रः पवित्रं ते मापुनं त्वित्यपि निगमो भवति तोदस्तु द्यते ॥ ६ ॥ पुरुत्वादाश्वा न्वोचेऽरिरं ग्रेतवस्विदा ।
 तोदस्येव शरण आमहस्य । बहुदाश्वांस्त्वामेवाभिह्वयाम्यरिरमित्रं कृच्छते रीश्वरोऽप्यरिरेतस्मादेव यदुदन्यदेवत्या अग्रा
 बाहुतयो हूयंत इत्येतद्दृष्ट्वैवमवक्ष्यत् । तोदस्येव शरण आमहस्य । तुदस्येव शरणेऽधि महतः स्वं चाः सुअंचनः । आजुहा
 नो घृतपृष्ठः स्वं चाइत्यपि निगमो भवति शिपिविष्टो विष्णु रिति विष्णोर्द्वे नामनी भवतः कुत्सितार्थं यं पूर्वं भवतीत्यौपमन्यवः
 ॥ ७ ॥ किमिच्छेत् विष्णोपरि चक्ष्यं भूत्प्रयद्वक्षे शिपिविष्टो अस्मि । मावर्षो अस्मदपगूह एतद्यदन्यरूपः समिधे वभूथ ।
 किं ते विष्णोऽप्रख्यातमेतद्भवत्यप्रख्यापनीयं यन्नः प्रब्रूषे शेप इव निर्वेष्टितोऽस्मीत्यप्रतिपन्नरश्मिः शिपयोऽत्र रश्मय उच्यंते
 तं स्यात्किं ते विष्णोऽप्रख्यातमेतद्भवति प्रख्यापनीयं यदुत्प्रब्रूषे शिपिविष्टोऽस्मीति प्रतिपन्नरश्मिः शिपयोऽत्र रश्मय उच्यंते
 तैराविष्टो भवति । मावर्षो अस्मदपगूह एतत् । वर्ष इति रूपनामं वृणोतीति सतो यदन्यरूपः समिधे संग्रामे भवसि संयतर
 शिंस्तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ८ ॥ प्रतत्ते अद्य शिपिविष्टनामार्थः शंसा मिव युनानि विद्वान् । तं त्वागृणामितवसम
 तं व्यान्क्ष्यं तमस्य रजसः पराके । तत्तेऽद्य शिपिविष्टनामार्थः प्रशंसा मय्योऽहमस्मीश्वरः स्तोमानामर्थस्त्वमसीति वा तं त्वा
 स्तौ मितवसमतव्यांस्तव स इति महतो नामधेयं मुदितो भवति निवसंतमस्य रजसः पराकै पराक्रांते । आघृणिरागतहृणिः । आ

निरुक्त

॥२५॥

घृणेसंसंचावहै । आगतहृणेसंसेवावहैपृथुजयाःपृथुजवः । पृथुजयाअमिनादायुर्दस्योः । प्रामापयदार्युदस्योः ॥ ९ ॥
अग्निनरोदीधितिभिरण्योर्हस्तच्युतीजनयंतप्रशस्तं । दूरेदृशंगृहपतिमथ्यु । दीधितयोऽगुलयोर्भवन्तिधीयन्तेकर्मस्वर
णीप्रत्युतएनेअग्निःसमरणाज्जायतइतिवाहस्तच्युतीहस्तप्रच्युत्याजनयंतप्रशस्तंदूरेदर्शनंगृहपतिमतनवंतं ॥ १० ॥
एकयाप्रतिधापिबत्साकंसरांसित्रिंशतै । इंद्रःसोमस्यकाणुका । एकेनप्रतिधानेनापिबत्साकंसहेत्यर्थेइंद्रःसोमस्यकाणु
काकांतकानीतिवाक्रांतकानीतिवाकृतकानीतिवैन्द्रःसोमस्यकांतइतिवाकणेघातइतिवाकणेहतःकांतिहतस्तत्रैतद्याज्ञि
कावेदयंतैत्रिंशदुक्थपात्राणिमाध्यंदिनेसवनएकदेवतानितान्येतस्मिन्कालेएकेनप्रतिधानेनपिबन्तितान्यत्रसरांस्यु
च्यंतैत्रिंशदपरपक्षस्याहोरात्रास्त्रिंशत्पूर्वपक्षस्येतिनैरुक्तास्तद्याएताश्चांद्रमस्यआगामिन्य आपोभवन्तिरश्मयस्ताअपरप
क्षेपिबन्तितथापिनिगमोभवर्तियमक्षितमक्षितयःपिबन्तीतितंपूर्वपक्ष आप्याययंतिततथापिनिगमोभवर्तियथादेवाअंशु
माप्याययन्तीत्यध्रिगुर्मन्त्रोभवर्तिगव्यधिकृतत्वादपिवाप्रशासनमेवाभिप्रेतंस्यात्तच्छब्दवत्त्वादध्रिगोशमीध्वंसुशमिश
मीध्वंशमीध्वमध्रिगवित्यध्रिरप्यध्रिगुरुच्यते । तुभ्यंश्चोतंत्यध्रिगोशचीवोऽधृतगमनकर्मवर्जिद्रोप्यध्रिगुरुच्यते ।
अध्रिगवओहमिंद्रायेत्यपिनिगमोभवत्यांगूषःस्तोमआघोषः । एनांगूषेणवयमिंद्रवंतः । अनेनस्तोमेनवयमिंद्रवंतः
॥ ११ ॥ आपांतमन्युस्तृपलप्रभर्माधुनिःशिर्मावाञ्छरुमाँक्रुजीषी । सोमोविश्वान्यतसावनानिनार्वागिंद्रप्रतिमाना

पूर्वष.
अ. ५

॥२५॥

निदेभुः । आपातितमन्युस्तृप्रप्रहारीक्षिप्रप्रहारीसृप्रप्रहारीसोमोर्वेद्रोवाधुनिर्धूनोतेः शिमीतिकर्मनामशमयतेवाशक्नोते
 वैर्जीषीसोमोयत्सोमस्यपूयमानस्यातिरिच्यतेतद्वजीपमपार्जितंभवतितेनर्जीषीसोमोथाप्यैद्रोनिगमोभवयृत्जीषीवज्री
 तिहयोरस्यसभागोधानाश्चेतिधानाभ्राष्ट्रेहिताभवंतिफलेहिताभवंतीतिवाबन्धांतेहरीधानाउपक्रुजीषंजिघ्रतामित्य
 पिनिगमोभवत्यादिनाभ्यासेनोपहितेनोपधामादत्तैवभस्तिरत्तिकर्मासोमः सर्वाण्यतसानिवनानिनावांगिंद्रं प्रतिमाना
 निदभ्रुवंतिर्यैरेनंप्रतिमिमतेनैनंतानिदभ्रुवंत्यर्वागेवैनमप्राप्यविनश्यंतीतींद्रप्रधानेत्येकैर्नैघंटुकंसोमकर्मोभयप्रधानेत्य
 परंश्मशाशुअश्रुतइतिवाश्माश्रुतइतिवा । अवश्मशारुधुद्वाः । अवारुधच्छशावारिति ॥ १२ ॥ उर्वश्यप्सराउर्व
 भ्यश्रुतऊरुभ्यामश्रुतऊरुवावशोऽस्याअप्सराअप्सारिण्यपिवाप्सइतिरूपनामाप्सातेरप्सानीयंभवत्यादर्शनीयंव्याप
 नीयंवास्पष्टंदर्शनायेतिशाकपूर्णिर्यदप्सइत्यभक्षस्याप्सोनामेतिव्यापिनस्तद्राभवतिरूपवतीतदनयात्तमितिवातदस्यै
 दत्तमितिवातस्यादर्शनान्मित्रावरुणयोरेतश्चस्कंदतदभिवादिन्येषर्भवति ॥ १३ ॥ उतासिमैत्रावरुणोवसिष्ठोर्वश्या
 ब्रह्मन्मनसोऽधिजातः । द्रुप्संस्कन्नं ब्रह्मणादैव्येनविश्वेदेवाः पुष्करेत्वाददंत । अप्यसिमैत्रावरुणोवसिष्ठोर्वश्याब्रह्म
 न्मनसोऽधिजातोद्रुप्संस्कन्नं ब्रह्मणादैव्येनद्रुप्सः संभृतप्सानीयोभवतिसर्वेदेवाः पुष्करेत्वाधारयंतपुष्करमंतरिक्षंपो
 पतिभूतान्युदकंपुष्करं पूजाकरं पूजयितव्यं वैदमपीतरत्पुष्करमेतस्मादेवपुष्करं वपुष्करं वापुष्पंपुष्पतेर्वयुनवेतैः कांतिर्वा

निरुक्त

॥२६॥

प्रज्ञावा ॥ १४ ॥ सइत्तमोऽवयुनंततन्वत्सूर्येणवयुनवच्चकार । सतमोऽप्रज्ञानंततन्वत्सतंसूर्येणप्रज्ञानवच्चकारवाज
पस्त्यंवाजपतनं । सनेमवाजपस्त्यमित्यपिनिगमोभवतिवाजगन्ध्यंगध्यत्युत्तरपदं । अश्यामवाजगन्ध्यमित्यपिनिग
मोभवतिगन्ध्यंगृहातेः । ऋज्रावाजंनगन्ध्ययुषन्नित्यपिनिगमोभवतिगन्ध्यतिमिश्रीभावकर्मा । आगधितापरिगधि
तेत्यपिनिगमोभवतिकौरयाणःकृतयानः । पाकस्थामाकौरयाणइत्यपिनिगमोभवतितौरयाणस्तूर्णयानः । सतौ
रयाणउपयाहियुज्ञं । मरुद्भिरिंद्रसखिभिःसजोषाइत्यपिनिगमोभवत्यहयाणोहीतयानः । अनुष्ठुयाकृणुह्यहयाणेत्य
पिनिगमोभवतिहरयाणोहरमाणयानः । रजतंहरयाणइत्यपिनिगमोभवति । यआरितःकर्मणिकर्मणिस्थिरः ।
प्रत्यृतःस्तोमान्ब्रंदीब्रंदतेर्मृदूभावकर्मणः ॥ १५ ॥ नियदृणक्षिंश्वसनस्यमूर्धनिशुष्णस्यचिद्वंदिनोरोरुवद्वना । निवृ
णक्षियच्छ्वसनस्यमूर्धनिशब्दकारिणःशुष्णस्यादित्यस्यचशोषयितूरोरूयमाणोवनानीतिवावधेनेतिवा । अप्रदंतवीळि
तेत्यपिनिगमोभवतिवीळयतिश्चब्रीडयतिश्चसंस्तंभकर्माणौपूर्वेणसंप्रयुज्येतेंनिष्पपीस्त्रीकामोभवतिविनिर्गतपसाःपसः
सपतेंःस्पृशतिकर्मणः । मानोमूधेवनिष्पपीपरादाः । सयथाधनानिविनाशयतिमानस्त्वंतथापरादास्तूर्णाशमुदकंभ
वतितूर्णमश्रुते । तूर्णाशंनगिरेरधीत्यपिनिगमोभवतिक्षुंपमहिच्छत्रकंभवतियत्क्षुभ्यते ॥ १६ ॥ कदामर्तमराधसंप
दाक्षुंपमिवस्फुरत् । कदानःशुश्रवद्भिरिंद्रौअंग । कदामर्तमनाराधयंतंपादेनक्षुंपमिवावस्फुरिष्यतिकदानःश्रोष्य

पूर्वष.
अ. ५

॥२६॥

तिचगिरिंद्रोअंगांगेतिक्षिप्रनामाचितमेवांकितंभवतिनिचुंपुणःसोमोनिचांतपृणोनिचमनेनप्रीणाति ॥ १७ ॥
 वंतःसुताइमउशंतोयंतिवीतये । अपांजग्मिनिचुंपुणः । पत्नीवंतःसुताइमेऽद्भिःसोमाःकामयमानायंतिवीतयेपाना
 यापांगंतानिचुंपुणःसमुद्रोऽपिनिचुंपुणउच्यतेनिचमनेनपूर्यतेऽवभृथोऽपिनिचुंपुणउच्यतेनीचैरस्मिन्कणंतिनीचैर्दध
 तीतिवा । अवभृथनिचुंपुणेत्यपिनिगमोभवतिनिचुंपुणनिचुंकुणेतिचंपदिगंतुर्भवतियत्पद्यते ॥ १८ ॥ सुगुरंसत्सुहि
 रण्यःस्वश्वोवृहदस्मैवयइंद्रोदधाति । यस्त्वायंतंवसुनाप्रातरित्वोमुक्षीजयेवपदिमुत्तिनाति । सुगुर्भवतिसुहिरण्यः
 स्वश्वोमहच्चास्मैवयइंद्रोदधातियस्त्वायंतमन्नेनप्रातरागामिन्नतिथे । मुक्षीजयेवपदिमुत्तिनाति । कुमारोमुक्षीजामो
 चनाच्चसयनाच्चततनाच्चपादुःपद्यते । आविःस्वःकृणुतेगूहतेवुसंसपादुरस्यनिणिजोनमुच्यते । आविःकुरुतेभांस
 मादित्योगूहतेबुसंबुसमित्युदकनामब्रवीतेःशब्दकर्मणोभ्रंशतेर्वायद्वर्पन्पातयत्युदकरश्मिभिस्तत्प्रत्यादत्ते ॥ १९ ॥
 वृकश्चंद्रमाभवतिविवृतज्योतिष्कोवाविकृतज्योतिष्कोवाविक्रांतज्योतिष्कोवा ॥ २० ॥ अरुणोमांसकृद्रुकःपथायंत
 ददर्शहि । उज्जिहीतेनिचाय्यातष्टैवपृष्ठामयीवित्तंमैअस्यरोदसी । अरुणआरोचनोमासकृन्मासानांचार्धमासानां
 चकर्ताभवतिचंद्रमावृकःपथायंतंदर्शनक्षत्रगणमभिजिहीतेनिचाय्ययेनयेनयोक्ष्यमाणोभवतिचंद्रमास्तक्ष्णुवन्निवृ
 ष्टरोगीजानीतंमेऽस्यद्यावापृथिव्यावित्यादित्योऽपिवृकउच्यतेयदावृक्के । अजोहवीदश्विनावार्तिकावामास्त्रोयत्सीम

निरुक्त

॥२७॥

मुंचतंवृकस्य । आह्वयदुषाअश्विनावादित्येनाभिग्रस्तातामश्विनौप्रमुमुचतुरित्याख्यानंश्वापिवृकउच्यतेविकर्तनात् ।
वृकश्चिदस्यवारुणउरामथिः । उरणमथिः । उरणऊर्णावान्भवत्यूर्णापुनर्वृणोतेरूणोतेर्वावृद्धवाशिन्यपिवृक्युच्यते
शतंमेषान्वृक्येचक्षदानमृज्राश्वंतंपितांधंचकारेत्यपिनिगमोभवतिजोषवाकमित्यविज्ञातनामधेयंजोषयितव्यंभवति
॥ २१ ॥ यइंद्राग्नीसुतेषुवांस्तवत्तेष्वृतावृधा । जोषवाकंवदतःपञ्चहोषिणानदेवाभसथश्चन । यइंद्राग्नीसुतेषुवांसोमे
षुस्तौतितस्याश्रीथोऽथयोऽयंजोषवाकंवदतिविजंजपःप्रार्जितहोषिणौनदेवौतस्याश्रीथःकृत्तिःकृततेर्यशोवान्नंवा । म
हीवकृत्तिःशरणातइंद्र । सुमहत्तइन्द्रशरणमंतरिक्षेकृत्तिरिवेतीयमपीतराकृत्तिरेतस्मादेवसूत्रमय्युपमार्थेवा । कृत्ति
वसानआचरपिनाकंविभ्रदागहीत्यपिनिगमोभवतिश्वग्नीकितवोभवतिस्वंहंतिस्वंपुनराश्रितंभवति । कृतंनश्वग्नीवि
चिनोतिदेवने । कृतमिवश्वग्नीविचिनोतिदेवनैकितवःकितवास्तीतिशब्दानुकृतिःकृतवान्वाशीर्नामकःसममितिपरि
ग्रहार्थीयंसर्वनामानुदात्तं ॥२२॥ मानःसमस्यदूढ्यः१परिद्वेषसोअंहृतिः । ऊर्मिर्ननावमावधीत् । १. मानःसर्वस्यदुर्धि
यःपापधियःसर्वतोद्वेषसोऽहतिरूर्मिरिवनावमावधीदूर्मिरूणोतेनौःप्रणोत्तव्याभवतिनमतेर्वातत्कथमनुदात्तप्रकृति
नामस्याहृष्टव्ययंतुभवत्युतोसमस्मिन्नाशिशिहिनोवसोइतिसप्तम्यांशिशितिर्दानकर्मा । उरुष्याणोअघायतःसमस्मा
दितिपंचम्यामुरुष्यतीरक्षाकर्माथापिप्रथमावहुवचने नभतामन्यकेसमे ॥ २३ ॥ हविषाज्जारोअपांपिपतिपपुरिर्नरा ।

पूर्वप.
अ. ५

॥२७॥

पिताकुट्टस्यचर्षणिः । हविषापांजरयितापिपतिपपुरिरितिपृणातिनिगमौवाप्रीणातिनिगमौवापिताकृतस्यकर्मणश्चा
 यितादित्यःशंबइतिवज्रनामशमयतेर्वाशातयतेर्वा । उग्रोयःशंबःपुरुहूततेनेत्यपिनिगमोभवतिकेपयःकपूयाभवंतिकपू
 यमितिपुनातिकर्मकुत्सितंदुष्पूयंभवति ॥ २४ ॥ पृथक्प्रायन्पृथक्प्रथतैःप्रथमादेवहूतयोऽकृण्वतश्रवस्यानिदुष्टरा । नयेशेकुर्युश्चि
 यांनावमारुहमीमैवतेन्यविशंतुकेपयः । पृथक्प्रायन्पृथक्प्रथतैःप्रथमादेवहूतयोयेदेवानाह्वयंताकुर्वतःश्रवणीयानिय
 शांसिदुरनुकराण्यन्यैर्येऽशक्नुवन्त्यज्ञियांनावमारोढुमथयेनाशक्नुवन्त्यज्ञियांनावमारोढुमीमैवतेन्यविशंतैहैवतेन्यविशं
 तंऋणेहैवतेन्यविशंतास्मिन्नेवलोकइतिवैर्मइतिबाहुनामसमीरिततरोभवति । एताविश्वासवनातूतुमाकृषेस्वयंसूनोस
 हसोयानिदधिषे । एतानिसर्वाणिस्थानानितूर्णमुपाकुरुषेस्वयंबलस्यपुत्रयानिधत्स्वासत्रमंहसस्त्राणंधनुर्वाकवचंवाक
 वचंकुअंचितंभवतिकांचितंभवतिकायेऽचितंभवतीतिवा ॥ २५ ॥ प्रीणीताश्वान्हितंजयाथस्वस्तिवाहंरथमित्कृणु
 ध्वं । द्रोणाहावमवृतमश्मचक्रमंसत्रकोशंसिंचतानृपाणं । प्रीणीताश्वान्सुहितंजयथजयनंवोहितमस्तुस्वस्तिवाहनंर
 थंकुरुध्वंद्रोणाहावंद्रोणंद्रुममयंभवत्याहावआह्वानादावहआवहनादवतोऽवातितोमहान्भवत्यश्मचक्रमशनचक्रमस
 नचक्रमितिवांसत्रकोशमंसत्राणिवःकोशस्थानीयानिसंतुकोशःकुष्णातेर्विकुपितोभवत्ययमपीतरःकोशएतस्मादेवसंच
 यआचितमात्रोमहान्भवतिसिंचतनृपाणंनरपाणंकूपकर्मणासंग्राममुपमिमितैकाकुदंताल्वित्याचक्षतैजिह्वाकोकुवासा

निरुक्त
॥२८॥

स्मिन्धीयते जिह्वा को कुवा को कूयमाना वर्णाक्षुदतीति वा को कूयते वा स्याच्छब्दकर्मणो जिह्वा जो हुवा ता लुतर ते स्तीर्णतममं
गलत ते वा स्याद्विपरीताद्यथा तल्लतेत्यविपर्ययः ॥ २६ ॥ सुदेवो असिवरुणयस्य ते सप्तसिन्धवः । अनुक्षरं तिकाकुदं
सूर्यं सुषिरामिव । सुदेवस्त्वं कल्याणदेवः कमनीयदेवो वा भवसिवरुणयस्य ते सप्तसिन्धवः सिन्धुः स्रवणाद्यस्य ते सप्तस्रोतां
सितानिते काकुदमनुक्षरं तिसूर्मिं कल्याणोर्मिः स्रोतः सुषिरमनुयथा बीरिटं तैटीकिरं तरिक्षमेव माह पूर्ववयते रुत्तरमिरतेर्व
यांसीरं त्यस्मिन्भां सिवातदेतस्यामृच्युदाहरं त्यपि निगमो भवति ॥ २७ ॥ प्रवावृजे सुप्रया बर्हिरेषामाविशपती वबीरि
टइयाते । विशामक्तोरुपसः पूर्वहूतौ वायुः पूषा स्वस्तये नियुत्वान् । प्रवृज्यते सुप्रायणं बर्हिरेषामेयाते सर्वस्य पातारौ वा
पालयितारौ वा बीरिटमंतरिक्षं भियो वा भासो वा ततिरपि वोपमार्थे स्यात्सर्वपती इव राजानौ बीरिटे गणे मनुष्याणां रात्र्या
विवासे पूर्वस्यामभिहूतौ वायुश्च नियुत्वान् पूषा च स्वस्त्ययनार्थं नियुत्वान्नियुतोऽस्याश्वानियुतो नियमनाद्वा नियोजनाद्वा
ऽच्छाभे रात्रिमुमिति शाकपूणिः परींसीमिति व्याख्याता एनमेनामस्या अस्येत्येतेन व्याख्यातं सुगिरं कुशो भवति सरणादं कु
शोऽचतैराकुचितो भवतीति वा नेदीय इत्सुण्यः पक्वमेयादित्यपि निगमो भवत्यंतिकतममं कुशादायात्पक्वमौषधमागच्छ
त्वित्यागच्छत्विति ॥ २८ ॥ (सस्त्रिमसश्चंती नयस्य वराहो गायंति त्वापवित्रं पुरुत्वा किमिच्छेत् प्रतत्तैऽग्निं नर एकया

पूर्वष.
अ. ५

॥२८॥

पातमन्युरुर्वयस्सराउतासिसइन्नियत्कदामर्तपत्नीवंतःसुगुरसद्भृकश्चंद्रमाअरुणोमायइंद्राग्नीमानःसमस्यहविषाजा
रःपृथक्प्रायन्प्रीणीताश्वान्सुदेवःप्रवावृजेऽष्टाविंशतिः) ॥ इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७३ ॥

ॐ ॥ त्वमग्नेद्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमन्यस्त्वमश्मन्स्परि । त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वनृणानृपतेजायसेशुचिः ।
त्वमग्नेद्युभिरहोभिस्त्वमाशुशुक्षणिराशुइतिचशुइतिचक्षिप्रनामनीभवतःक्षणिरुत्तरःक्षणोतेराशुशुचाक्षणोतीतिवास
नोतीतिवाशुकशोचतेःपंचम्यर्थेवाप्रथमातथाहिवाक्यसंयोगादित्याकारउपसर्गःपुरस्ताच्चिकीर्षितजउत्तरआशुशो
चयिषुरितिशुचिःशोचतेर्ज्वलतिकर्मणोऽयमपीतरःशुचिरेतस्मादेवनिष्पिक्तमस्मात्पापकमितिनैरुक्ताः । इन्द्राग्रा
भ्यस्परिसर्वाभ्योअभयंकरत् । आशादिशोभवंत्यासदनादाशाउपदिशोभवंत्यभ्यशनात्काशिर्मुष्टिःप्रकाशनान्मुष्टि
मोचनाद्वामोषणाद्वामोहनाद्वा । इमेचिदिंद्रोदसीअपारेयत्संगृभ्णामंघवन्काशिरित्ते । इमेचिदिंद्रोदसीरोधसी
द्यावापृथिव्यौविरोधनाद्रोधःकूलंनिरुणद्धिस्रोतःकूलंरुजतेर्विपरीतालोष्ठोऽविपर्ययेणापारेदूरपारेयत्संगृभ्णासिमघ
वन्काशिस्तेमहान् । अहस्तामिंद्रसंपिण्णकुणारुं । अहस्तामिंद्रकृत्वासंपिण्ढिपरिक्रणनंमेघं ॥ १ ॥ अलातृणोवल्इंद्रव्र
जोगोःपुराहंतोर्भयमानोव्यार । मुगान्पथोअकृणोन्निरज्जेगाःप्रावन्वाणीःपुरुहूतंधमंतीः । अलातृणोऽलमातर्दनो
मेघोवलोवृणोतेर्ब्रजोव्रजत्यंतरिक्षेगोरेतस्यामाध्यमिकायावाचःपुराहननाद्भयमानोव्यार । मुगान्पथोअकृणोन्निरज्जे

निरुक्त
॥२९॥

गाः । सुगमनान्पथोऽकरोन्निर्गमनायगवां । प्रावन्वाणीः पुरुहूतंधमंतीः । आपोवावहनाद्वाचोवावदनाद्बहुभिराहूत
मुदकं भवति धमतिर्गतिकर्मा ॥ २ ॥ उद्धृहरक्षः सहमूलमिन्द्रवृश्चामध्यं प्रत्यग्रं शृणीहि । आकीवतः सल्लूकं च कथं ब्रह्माद्वि
षेत पुंषि हेतिर्मस्य । उद्धररक्षः सहमूलमिन्द्रमूलं मोचनाद्वा मोषणाद्वा मोहनाद्वा वृश्चमध्यं प्रति शृणीह्यग्रं मग्रमागतं भवत्या
कियतो देशात्सल्लूकं सल्लुब्धं भवति पापकमिति नैरुक्ताः सररूकं वास्यात्सर्तेरभ्यस्तात्तपुषिस्तपते हेतिर्हतेः । त्यं चिदित्था
कत्पयं शयानं । सुखपयसं सुखमस्य पयः । विस्त्रुह आपो भवन्ति विस्त्रवणात् । वया इव रुरुहुः सप्त विस्त्रुह इत्यपि निगमो
भवति वीरुधोषधयो भवन्ति विरोहणात् । वीरुधः पारयिष्णव इत्यपि निगमो भवति नक्षद्वाभमश्नुवानदाभमभ्यशने
नदभ्नोतीति । नक्षद्वाभंततुरिपर्वतेष्वामित्यपि निगमो भवत्यस्कृधोयुरकृध्वायुः कृध्विति ह्रस्वनाम्नि कृत्तं भवति । यो
अस्कृधोयुरजरः स्वर्वानित्यपि निगमो भवति निशुंभानि श्रथ्यहारिणः ॥ ३ ॥ आज्ञासः पूषणं रथे निशुंभास्ते जनश्रियं ।
देवं वंहंतु बिभ्रतः । आवहं त्वजाः पूषणं रथे निःश्रथ्याहारिणस्ते जनश्रियं जातश्रियं बृबदुक्थो महदुक्थो वक्तव्यमस्मादुक्थ
मिति बृबदुक्थो वा । बृबदुक्थं हवामह इत्यपि निगमो भवत्यदूदरः सोमो मृदूदरो मृदुरुदरेष्विति वा । ऋदूदरेण सख्या
सचेयेत्यपि निगमो भवत्यदूद्रे इत्युपरिष्ठाद्वा ख्यास्यामः पुलुकामः पुरुकामः । पुलुकामो हि मर्त्य इत्यपि निगमो भवत्यसि
न्वती असंखादत्यौ । असिन्वती बप्सती भूर्यत्त इत्यपि निगमो भवति कपनाः कंपनाः क्रिमयो भवन्ति । मोषथा वृक्षं कपने

पूर्वप.
अ. ६

॥ २९ ॥

ववेधसइत्यपिनिगमोभवतिभाऋजीकःप्रसिद्धभाः । धूमकेतुःसमिधाभाऋजीकइत्यपिनिगमोभवतिरुजानानद्योभवं
 तिरुजंतिकूलानि । संरुजानाःपिपिषइंद्रशत्रुरित्यपिनिगमोभवतिजूर्णिर्जवतेर्वाद्रवतेर्वादूनोतेर्वा । क्षिसाजूर्णिर्नव
 क्षतीत्यपिनिगमोभवति । परिघंसमोमनावांवयोऽगात् । पर्यगाद्वांघंसमहरवनायान्नं ॥ ४ ॥ उपलप्रक्षिण्युपले
 षुप्रक्षिणात्युपलप्रक्षेपिणीवैद्रऋषीन्पप्रच्छदुर्भिक्षेकेनजीवतीतितेषामेकःप्रत्युवाचशकटःशाकिनीगार्वाजालमस्यंदनं
 नमुदधिःपर्वतोराजादुर्भिक्षेनववृत्तयइतिसानिगदव्याख्याता ॥ ५ ॥ कारुरहंततोभिषगुपलप्रक्षिणीनना । नाना
 धियोवसूयवोऽनुगाइवतस्थिमैद्रायेंदोपरिस्त्रव । कारुरहमस्मिक्तस्तोमानांततोभिषक्ततइतिसंताननामपितुर्वापु
 त्रस्यवोपलप्रक्षिणीसक्तुकारिकाननानमतेर्मातावादुहितावानानाधियोनानाकर्माणोवसूयवोवसुकामाअन्वास्थिता
 स्मोगावइवलोकमिंद्रायेंदोपरिस्त्रवेत्यधेषणा । आसीनऊर्ध्वामुपसिक्षिणात्युपस्थेप्रकलविद्वणिगभवति कलाश्चवे
 दप्रकलाश्च । दुर्मित्रासःप्रकलविन्मिमानाइत्यपिनिगमोभवत्यभ्यर्धयज्वाभ्यर्धयन्यजति । सिषक्तिपूषाअभ्यर्धयज्वे
 त्यपिनिगमोभवतीक्षईशिषे । ईक्षेहिस्वउभयस्यराजन्नित्यपिनिगमोभवतिक्षोणस्यक्षयणस्य । महःक्षोणस्याश्वि
 नाकण्वायेत्यपिनिगमोभवति ॥ ६ ॥ अस्मेतेवन्धुः । वयमित्यर्थः । अस्मेयांतनासत्यासजोपाः । अस्मानित्यर्थः ।
 अस्मेसमानेभिर्वृषभपौंस्येभिः । अस्माभिरित्यर्थः । अस्मेप्रयैधिमघवन्नृजीपिन् । अस्मभ्यमित्यर्थः । अस्मेआराद्धि

निरुक्त

॥३०॥

द्वेषः सनुतयुं योतु । अस्मदित्यर्थः । ऊर्वइवपप्रथे कामो अस्मे । अस्माकमित्यर्थः । अस्मेधत्तवसवो वसूनि । अस्मास्व
त्यर्थः । पाथोऽतरिक्षं पथा व्याख्यातं । इयेनो नदीयन्नन्वेति पाथ इत्यपि निगमो भवत्युदकमपि पाथ उच्यते पानात् ।
आचष्ट आसां पाथो नदीनामित्यपि निगमो भवत्यन्नमपि पाथ उच्यते पानादेव । देवानां पाथ उपवक्षि विद्वानित्यपि निग
मो भवति सवीमनिप्रसवे । देवस्य वयं सवितुः सवीमनीत्यपि निगमो भवति सप्रथाः सर्वतः पृथुः । त्वमग्ने सप्रथा असीत्य
पि निगमो भवति विदधानि वेदनानि । विदधानि प्रचोदयन्नित्यपि निगमो भवति ॥ ७ ॥ श्रायैत इव सूर्य विश्वे दिद्रस्य भ
क्षत । वसूनि जाते जनमान ओजसा प्रतिभागं नदीधि म । समाश्रिताः सूर्यमुपतिष्ठंतेऽपि वोपमार्थे स्यात्सूर्यमिवेंद्रमुपति
ष्ठंत इति सर्वाणींद्रस्य धनानि विभक्ष्यमाणाः स यथा धनानि विभजति जाते च जनिष्यमाणे च तं वयं भागमनुध्यायामौजसा
बलेनौज ओजते वौजते वा शीराः श्रयणाद्वा श्रपणाद्वा धेयमितरा शीराशास्तेः । इंद्राय गाव आशिरमित्यपि निगमो भवति
सामे सत्याशीर्देवेष्विति च । यदा ते मर्तो अनुभोगमान् छादिद्वसिष्ठोषधीरजीगः । यदा ते मर्तो भोगमन्वापदथ ग्रसि
तृतम ओषधीरगारीर्जिगर्तिर्गिरतिकर्मा वा गृणातिकर्मा वा गृह्णातिकर्मा वा । मूरा अमूरन वयं चिकित्वो महित्वमग्ने त्वमं
गर्वित्से । मूढा वयं स्मोऽमूढस्त्वमसिन वयं विद्मो महत्त्वमग्ने त्वं तु वेत्थ शशमानः शंसमानः । यो वां यज्ञैः शशमानो ह दा
शतीत्यपि निगमो भवति । देवो देवाच्या कृपा । देवो देवान्प्रत्यक्तया कृपा कृपतेर्वा कल्पतेर्वा ॥ ८ ॥ अश्रवं हि भूरि

पूर्वष.
अ. ६

॥३०॥

दावत्तरावांविजामातुरुतवाघास्यालात् । अथासोमस्यप्रयतीयुवभ्यामिन्द्राग्नीस्तोमंजनयामिनव्यं । अत्रोपिहिबहुदा
 तृतरौवांविजामातुरसुसमाप्ताजामातुर्विजामातेतिश्वहाक्षिणाजाःक्रीतापतिमाचक्षतेऽसुसमाप्तइववरोऽभिप्रेतो
 जामाताजाअपत्यंतन्निर्मातोतवाघास्यालादपिचस्यालात्स्यालआसन्नःसंयोगेनेतिनैदानाःस्याल्लाजानावपतीतिवाला
 जालाजतेःस्यंशूर्पस्यतेःशूर्पमशनपवनंशृणातेर्वाऽथसोमस्यप्रदानेनयुवाभ्यामिन्द्राग्नीस्तोमंजनयामिनव्यं । नवतरमोमा
 सइत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः ॥ ९ ॥ सोमानंस्वरणंकृणुहिब्रह्मणस्पते । कक्षीवंतंयऔशिजः । सोमानंसोतारंप्रका
 शनवन्तंकुरुब्रह्मणस्पतेकक्षीवंतमिवयऔशिजःकक्षीवान्कक्ष्यावानौशिजउशिजःपुत्रउशिग्वष्टेःकान्तिकर्मणोऽपित्व
 यंमनुष्यकक्षएवाभिप्रेतःस्यात्तंसोमानंसोतारंमाप्रकाशनवन्तंकुरुब्रह्मणस्पते ॥ १० ॥ इन्द्रासोमासमघशंसमभ्यं
 घंतपुर्ययस्तुचरुरग्निवाँइव । ब्रह्मद्विपेक्रव्यादेघोरचक्षसेद्वेपोधत्तमनवायंकिमीदिने । इन्द्रासोमावघस्यशंसितारमघं
 हन्तेनिर्हंसितोपसर्गआहन्तीतिपुस्तपतेश्चरुर्मृच्चयोभवतिचरतेर्वासमुच्चरन्त्यस्मादापोब्रह्मद्विपेब्राह्मणद्वेष्ट्रेक्रव्यादेक
 व्यमदतेघोरचक्षसेघोरख्यानार्यक्रव्यंविकृत्ताजायतइतिनैरुक्ताद्वेपोधत्तमनवायमनवयवयंदन्येनव्यवेयुरद्वेपसइति
 वाकिमीदिनेकिमिदानीमितिचरतेकिमिदंकिमिदमितिवापिशुनायचरतेपिशुनःपिशतेविपिशतीति ॥ ११ ॥ कृणु
 ष्वपाजःप्रसितिंनपृथ्वीयाहिराजैवामवाँइभेन । तृप्वीमनुप्रसितिंद्रूणानोऽस्तासिविध्यंरक्षसस्तपिष्ठैः । कुरुष्वपाजः

निरुक्त

॥३१॥

पाजःपालनात्प्रसितिमिवपृथ्वीप्रसितिःप्रसयनात्तंतुर्वाजालंवायाहिराजेवामाल्यवानभ्यमनवान्त्स्ववान्वेराभृतागणे
नंगतभयेनहस्तिनेतिवातृष्व्यानुप्रसित्याद्रूणानस्तृष्वीतिक्षिप्रनामंतरतेर्वात्वरतेर्वासितासिविधरक्षसस्तपिष्ठैस्तसतमै
स्तृसतमैःप्रपिष्टतमैरितिवा । यस्तेगर्भमर्मीवादुर्णामायोनिमाशये । अमीवाभ्यमनेनव्याख्यातोदुर्णामाक्रिमिर्भव
तिपापनामाक्रिमिःक्रव्येमेद्यतिक्रमतेर्वास्यात्सरणकर्मणःक्रामतेर्वा । अतिक्रामन्तोदुरितानिविश्वा । अतिक्रममा
णादुर्गतिगमनानिसर्वाण्यप्वायदेनयाविद्धोऽपवीयतेव्याधिर्वाभयंवा । अप्वेपरेहीत्यपिनिगमोभवत्यमतिरमामयी
मतिरात्ममयी । ऊर्ध्वायस्यामतिर्भाअदिद्युतत्सवीमनीत्यपिनिगमोभवतिश्रुष्टीतिक्षिप्रनामाशुअष्टीति ॥ १२ ॥ तां
अध्वरउशतोयक्ष्यन्नेश्रुष्टीभगंनासत्यापुरंधिं । तानध्वरेयज्ञउशतःकामयमानान्यजाग्नेश्रुष्टीभगंनासत्यौचाश्विनौस
त्यावेवनासत्यावित्यौर्णवाभःसत्यस्यप्रणेतारावित्याप्रायणौनासिकाप्रभवौबभूवतुरितिवापुरन्धिर्बहुधीस्तर्कःपुरन्धि
र्भगःपुरस्तात्तस्यान्वादेशइत्येकमिन्द्रइत्यपरैसबहुकर्मतमःपुरांचदारयितृतमौवरुणइत्यपरैतंप्रज्ञयास्तौति । इमामूनु
कवितमस्यमायामित्यपिनिगमोभवतिरुशदितिवर्णनामरोचतेर्ज्वलतिकर्मणः । समिद्धस्यरुशददर्शिपांजइत्यपिनिगमो
भवति ॥ १३ ॥ अस्तिहिवःसजात्यैरिशादसोदेवासोऽस्त्याप्यं । अस्तिहिवःसमानजातितारेशयदारिणोदेवा
अस्त्याप्यमाप्यमामोतैःसुदत्रःकल्याणदानः । त्वष्टासुदत्रोविदधातुरायइत्यपिनिगमोभवतिसुविदत्रःकल्याणवि

पूर्वप.
अ. ६

॥३१॥

द्यः । आग्नेयाहिसुविदत्रेभिरर्वाङित्यपिनिगमोभवत्यानुषगितिनामानुपूर्वस्यानुषकंभवति । स्तृणन्तिषहिरा
 नुषगित्यपिनिगमोभवतिर्तुर्वणिस्तूर्णवनिः । सतुर्वणिर्महाँअरेणुपौस्यइत्यपिनिगमोभवतिर्गिर्वणादेवोभवतिर्गीर्भि
 रेनवनयन्ति । जुष्टंगिर्वणसेबृहदित्यपिनिगमोभवति ॥ १४ ॥ असूतेसूतेरजसिनिषत्तेयेभूतानिसमकृण्वन्निमानि ।
 असुसमीरिताःसुसमीरितेवातसमीरितामाध्यमकादेवगणायेरसेनपृथिवीतर्पयंतोभूतानिचकुर्वन्तितआयजंतेत्यति
 क्रांतंप्रतिवचनं । अम्यक्सातइन्द्रऋष्टिः । अमाक्तेतिवाभ्यक्तेतिवा । यादृश्मिन्धायितमपस्ययाविदत् ।
 यादृशेऽधायितमपस्ययाविदत् । उस्त्रःपितेवजारयार्यियज्ञैः । उस्त्रइवगोपिताजायियज्ञैः ॥ १५ ॥ प्रवो
 ऽच्छाजुजुषाणासौअस्थुरभूतविश्वेअग्रियोतवाजाः । प्रास्थुर्वोजोपयमाणाअभवतसर्वेऽग्रगमनेनेतिवाग्रगरणेने
 तिवाग्रसंपादिनइतिवापिवाग्रमित्येतदनर्थकमुपबन्धमाददीत । अद्धीर्दिद्रप्रस्थितेमाहृवीषिचनोदधिष्वपचतोत
 सोमं । अद्धीन्द्रप्रस्थितानीमानिहवीषिचनोदधिष्वचनइत्यन्ननामपचतिर्नामीभूतस्तमेदस्तःप्रतिपचताग्रभीष्टामि
 त्यपिनिगमोभवत्यपिवामेदसश्चपशोश्चसात्वंद्विवचनंस्याद्यत्रह्येकवचनार्थःप्रसिद्धंतद्भवति । पुरोळाअग्नेपचतइ
 तियथाशुरुधआपोभवन्तिशुचंसंरुधंति । ऋतस्यहिशुरुधःसन्तिपूर्वीरित्यपिनिगमोभवत्यमिनोऽमितमात्रोमहान्भ
 वत्यभ्यमितोवा । अमिनःसहोभिरित्यपिनिगमोभवतिजज्जतीरापोभवन्तिशब्दकारिण्यः । मरुतोजज्जतीरि

निरुक्त

॥३२॥

वेत्यपिनिगमो भवत्यप्रतिष्कृतोऽप्रतिष्कृतोऽप्रतिस्खलितो वा । अस्मभ्यमप्रातःकुत इत्यपिनिगमो भवति शशदानः
शाशाद्यमानः । प्रस्वांमतिमतिरच्छाशदान इत्यपिनिगमो भवति ॥ १६ ॥ सुप्रः सर्पणादिदमपीतरत्सुप्रमेतस्मादेव स
पिर्वातैलं वा । सुप्रकरस्त्रमूतय इत्यपिनिगमो भवति करस्त्रौवाहूकर्मणां प्रस्नातारौ सुशिप्रमेतेन व्याख्यातं । वाजे सुशि
प्रगोमतीत्यपिनिगमो भवति शिप्रेहनूनासिकेवाहनुहंतेर्नासिकानसतेः । विष्यस्वशिप्रेविसृजस्वधेने इत्यपिनिगमो भ
वति धेनादधातेरं सुरमणात् । सचित्रेण चिकितेरं सुभासेत्यपिनिगमो भवति द्विबर्हा द्वयोः स्थानयोः परिवृढो मध्यमे च स्था
न उत्तमे च । उत्तद्विबर्हा अमिनः सहोभिरित्यपिनिगमो भवत्यक्राक्रमणात् । अक्रोनवन्निःसामंथेमहीनामित्यपिनिग
मो भवत्युराण उरुकुर्वाणः । दूतईयसेप्रदिवउराण इत्यपिनिगमो भवति स्तिया आपो भवन्ति स्त्यायनात् । वृषासिंधू
नां वृषभः स्तियानामित्यपिनिगमो भवति स्तिपाः स्तियापालनं उपस्थितान्पालयतीति वा । सनः स्तिपा उत भवातनूपा इ
त्यपिनिगमो भवति जवारुजवमानरोहिंजरमाणरोहिगरमाणरोहीति वा । अग्रेरुप आरुपितं जवार्वित्यपिनिगमो भवति
जरूथं गरूथं गृणातेः । जरूथं हन्यक्षिराये पुरंधिमित्यपिनिगमो भवति कुलिश इति वज्रनाम कूलशतनो भवति । स्कंधां
सीवकुलिशेना विवृक्णाहिः शयत उपपृक्पृथिव्याः । स्कंधो वृक्षस्य समास्कन्नो भवत्ययमपीतरस्कन्ध एतस्मादेवास्कन्नं
कायैऽहिः शयत उपपर्वनः पृथिव्यास्तुं जस्तुं जतेर्दानकर्मणः ॥ १७ ॥ तुंजे तुंजे उत्तरेस्तोमा इंद्रस्य वज्रिणः । नर्विन्धे

पूर्वष.
अ. ६

॥३२॥

अस्यसुष्टुति । दानेदानेयउत्तरेस्तोमाइंद्रस्यवज्रिणोनास्यतैविदामिसमासिस्तुतेर्बर्हणापरिबर्हणा । बृहच्छ्रुवाअसुरोब
 र्हणाकृतइत्यपिनिमोभवति ॥ १८ ॥ योअस्मैघंसउतवायऊर्धनिंसोमंसुनोतिभवतिद्युमाँअह । अपापशक्रस्ततनुष्टिमूह
 तितनूशुभ्रंमघवायःकवासखः । घंसइत्यहर्नामिग्रस्यंतेऽस्मिन्नसागोरूधउद्धततरंभवत्युपोभ्रद्धमितिवास्नेहानुप्रदान
 सामान्याद्रात्रिरप्यूधउच्यतेसयोऽस्माअहन्यपिवारात्रौसोमंसुनोतिभवत्यहद्योतनवानपोहत्यपोहर्तिशक्रस्तितनिशुंध
 र्मसंतानादपेतमलंकरिण्णुमयज्वानैतनूशुभ्रंतनूशोभयितारंमघवायःकवासखौयस्यकपूयाःसखायः । न्याविध्यदिली
 बिशस्यदृष्ट्वाविशृंगिणमभिनच्छुष्णमिंद्रः । निरविध्यदिलाबिलशयस्यदृष्ट्वानिव्यभिनच्छृंगिणंशुष्णमिंद्रः ॥ १९ ॥
 अस्माइदुप्रभंरातूतुजानोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाः । गोर्नपर्वविरदातिरश्त्रेप्यन्नर्णीस्यपांचरध्वै । अस्मैप्रहरतूर्णत्व
 रमाणोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाःकियद्धाइतिवाक्रममाणधाइतिवागोरिवपर्वाणिविरदमेघस्येप्यन्नर्णास्यपांचरणाय
 भूमिर्भाम्यतेः । भूमिरस्यृषिकृन्मर्त्यानामित्यपिनिगमोभवतिविष्पितोविप्रासः । पारंनोअस्यविष्पितस्यपर्वन्नित्य
 पिनिगमोभवति ॥ २० ॥ तन्नस्तुरीपमद्भुतंपुरुवारंपुरुत्मना । त्वष्टापोषायविष्यंतुरायेनाभानोअस्मयुः । तन्नस्तू
 र्णापिमहत्संभृतमात्मनात्वष्टाधनस्यपोषायविष्यत्त्वित्यस्मयुरस्मान्कामयमानोरास्पिनोरास्पीरपतेर्वारसतेर्वा । रा
 स्पिनस्यायोरित्यपिनिगमोभवत्युजतिःप्रसाधनकर्मा । आवक्रंजसऊर्जाव्युष्टिष्वित्यपिनिगमोभवत्युजुरित्यप्यस्यभ

निरुक्त

॥३३॥

वति । ऋजुनीतीनोवरुणइत्यपिनिगमोभवतिप्रतद्वसूप्राप्तवसू । हरीइंद्रप्रतद्वसूअभिस्वरेत्यपिनिगमोभवति ॥ २१॥
हिनोतानोअध्वरंदेवयज्याहिनोतब्रह्मसनयेधनानां । ऋतस्ययोगेविष्यध्वमूधःश्रुष्टीवरीर्भूतनास्मभ्यमापः । प्रहिणुत
नोऽध्वरंदेवयज्यायैप्रहिणुतब्रह्मधनस्यसननायः ऋतस्ययोगेयज्ञस्ययोगेयाज्ञेशकटइतिवाशकटंशकृदितंभवतिशनकैस्त
कतीतिवाशब्देनतकतीतिवा । श्रुष्टीवरीर्भूतनास्मभ्यमापः । सुखवत्योभवतास्मभ्यमापः । चोष्कूयमाणइंद्रभूरिवांमं ।
दददिंद्रबहुवननीयं । एधमानद्विलुभयस्यराजाचोष्कूयतेविशुद्रोमनुष्यान् । व्युदस्यत्येधमानानहर्द्वेष्टसुन्वतःसुन्वं
तोऽभ्यादधात्युभयस्यराजादिव्यस्यचपार्थिवस्यचचोष्कूयमाणइतिचोष्कूयतेश्चर्करीतवृत्तंसुमत्स्वयमित्यर्थः । उप
प्रागात्सुमन्मेऽधायिमन्म । उपप्रातुमांस्वयंयन्मेमनोऽध्यायियज्ञेनेत्याश्वमेधिकोमंत्रोदिविष्टिषुदिवएषणेषु । स्थूरंरा
धःशुताश्वंकुरुंगस्यादेविष्टिषु । स्थूरःसमाश्रितमात्रोमहान्भवत्यणुरनुस्थवीयांसमुपसर्गोलुप्तनामकरणोयथासंप्रतिकु
रुंगोराजाबभूवंकुरुगमनाद्वाकुलगमनाद्वाकुरुःकृततैःक्रूरमित्यप्यस्यभवतिकुलंकुष्णातेर्विकुषितंभवतिदूतोव्याख्या
तोर्जिन्वतिःप्रीतिकर्मा । भूमिंपर्जन्याजिन्वन्तिदिवंजिन्वन्त्यग्नयइत्यपिनिगमोभवति ॥ २२॥ अमंत्रोऽमात्रोमहान्भ
वत्यभ्यमितोवा । महौअमंत्रोवृजनेविरप्शीत्यपिनिगमोभवति । स्तवैवज्यृचीषमः । स्तूयतेवज्यृचासमोऽनर्शरातिमन
श्लीलदानमश्लीलंपापकमश्रिमद्विषमं । अनर्शरातिंवसुदामुपस्तुहीत्यपिनिगमोभवत्यनर्वाप्रत्यृतोऽन्यस्मिन् । अनर्वा

पूर्वष.
अ. ६

॥ ३३

णैवृषभंमन्द्रजिह्वं बृहस्पतिर्वर्धयानव्यमकैः । अनर्वमप्रत्यृतमन्यस्मिन्वृषभंमन्द्रजिह्वंमन्दनजिह्वंमोदनजिह्वमितिवा
 बृहस्पतिर्वर्धयानव्यमकैरर्चनीयैःस्तोमैरसामिसामिप्रतिषिद्धंसामिस्त्यतेः। असाम्योजोविभृथासुदानवः। असुसमासंबलं
 विभृथकल्याणदानाः॥२३॥ मात्वासोमस्यगल्दयासदायाचन्नहंगिरा । भूर्णिमृगंसर्वनेषुचुकुधंकईशानंनयाचिषत् ।
 माचुकुधंत्वासोमस्यगालनेनसदायाचन्नहंगिरागीत्यास्तुत्याभूर्णिमिवमृगंसर्वनेषुचुकुधंकईशानंनयाचिष्यतइतिग
 ल्दाधमनयोभवंतिगलनमासुधीयते । आत्वाविशन्त्विन्दवआगल्दाधमनीनां । नानाविभक्तीत्येतेभवतआगलनाधम
 नीनामित्यत्रार्थः ॥२४॥ नपापासोमनामहेनारायासोनजल्हवः । नपापामन्यामहेनाधनानज्वलनेनहीनाअस्त्यस्मासु
 ब्रह्मचर्यमध्ययनंतपोदानकर्मैतृषिरवोचद्वकुरोभास्करोभयंकरोभासमानोद्रवतीतिवा ॥ २५ ॥ यवंवृकेणाश्विनावपं
 तेषंदुहंतामनुषायदस्त्रा । अभिदस्युंवकुरेणाधमन्तो रुज्योतिश्चक्रथुरार्याय । यवमिववृकेणाश्विनौनिवपंतौवृकोलांगलं
 भवतिविकर्तनाल्लांगलंगतेलंगूलवद्वालांगूलंगतेलंगतेलंवतेवांनंदुहंतौमनुष्यायदर्शनीयावभिधमंतौदस्युंवकुरेण
 ज्योतिषावोदकेनवार्यईश्वरःपुत्रोवेकनाटाःखलुकुसीदिनोभवंतिद्विगुणकारिणोवाद्विगुणदायिनोवाद्विगुणंकामयंत
 इतिवा । इंद्रोविश्वान्वेकनाटाअहर्दशउतक्रत्वापणीरभि । इंद्रोयःसर्वान्वेकनाटानहर्दशःसूर्यदशोयइमान्यहानिपश्यं
 तिनपराणीतिवाभिभवतिकर्मणापणीश्चवणिजः ॥ २६ ॥ जीवान्नोअभिधेतुनादित्यासःपुराहथात् । कद्रस्थहवन

निरुक्त

॥३४॥

श्रुतः । जीवतो नोऽभिधावतादित्याः पुराहननात्कनुस्थहानश्रुतइति मत्स्यानां जालमापन्नानामेतदार्षवेदयन्ते मत्स्याम
धाउदके स्यंदंते माद्यन्तेऽन्योन्यं भक्षणायेति वा जालं जलचरं भवति जले भवं वा जलेशयं वा हुरोऽहस्वानं हूरणमित्यप्यस्य
भवति । कृण्वन्नं हूरणादुर्वित्यपि निगमो भवति । सप्तमर्यादाः कवयस्ततश्चुस्तासामेका मिदुभ्यं हुरो गात् । सप्तैव मर्यादाः
कवयश्च कुस्तासामेका मप्यधिगच्छन्नं हस्वान् भवति स्तेयमतल्पारो हर्णं ब्रह्म हत्यां भ्रूण हत्यां सुरापानं दुष्कृतस्य कर्मणः पुनः
पुनः सेवापातकेनृतोद्यमिति बतइति निपातः खेदानुकंपयोः ॥ २७ ॥ बतो बतासियमनैव ते मनो हृदयं चाविदाम । अन्या
किल त्वां कक्ष्ये वयुक्तं परिष्वजाते लिबुजे ववृक्षं । बतो बलादतीतो भवति दुर्बलो बतासियमनैव ते मनो हृदयं च विजानीमो
ऽन्या किल त्वां परिष्वक्तं कक्ष्ये वयुक्तं लिबुजे ववृक्षं लिबुजाव्रततिर्भवति लीयते विभजंतीति व्रततिर्वरणाच्च सयनाच्च तत
नाच्च वाताप्यमुदकं भवति वात एतदाप्याययति । पुनानो वाताप्यं विश्वश्चंद्रमित्यपि निगमो भवति । वनेन वायोन्यधा
यिचाकन् । वन इव वायो वेः पुत्रश्चायन्निति वा कामयमान इति वा वेति च यइति च चकार शाकल्य उदात्तं त्वेव माख्यातम
भविष्यदसुसमाप्तश्चार्थो रथर्यतीति सिद्धस्तत्प्रेप्सूरथं कामयतइति वा । एष देवोरथर्यतीत्यपि निगमो भवति ॥ २८ ॥
धेनुं न इषं पिन्वतु मसंक्रां । असंक्रमणीं । आधव आधवनात् । मतीनां च साधनं विप्राणां चाधवमित्यपि निगमो भवत्यन
वब्रवोऽनवक्षिप्तवचनः । विजेष कृदिंद्रइवानवब्रवइत्यपि निगमो भवति ॥ २९ ॥ अरायिकाणे विकटे गिरिं च सदा

पूर्वष.
अ. ६

॥ ३४ ॥

न्वे । शिरिंबिठस्यसत्त्वभिस्तेभिष्ट्वाचातयामसि । अदायिनिकाणेविकटैकाणोऽविक्रांतदर्शनइत्यौपमन्यवःकणतेवा
 स्यादणूभ्रवकर्मणःकणतिःशब्दाणूभावेभाष्यतेऽनुकणतीतिमात्राणूभावात्काणोदर्शनानूभावात्काणोविकटोविक्रां
 तगतिरित्यौपमन्यवःकुटतेर्वास्याद्विपरीतस्यविकुटितोभवतिगिरिगच्छसदानोनुवेशब्दकारिके । शिरिंबिठस्यसत्त्व
 भिः । शिरिंबिठोमेघःशीर्यतेविठेविठमंतरिक्षंविठंवीरिटेनव्याख्यातंतस्यसत्त्वैरुदकैरितिस्यात्तैष्ट्वाचातयामोऽपिवा
 शिरिंबिठोभारद्वाजःकालकर्णोपेतोऽलक्ष्मीर्निर्नाशयांचकारतस्यसत्त्वैःकर्मभिरितिस्यात्तैष्ट्वाचातयामश्चातयतिर्नाशने
 पराशरःपराशीर्णस्यवसिष्ठस्यस्थविरस्यजज्ञे । पराशरःशतयातुर्वसिष्ठइत्यपिनिगमोभवतींद्रोऽपिपराशरउच्यतेप
 राशातयितायातूनां । इंद्रोयातूनामभवत्पराशरइत्यपिनिगमोभवतिक्विर्विदतीविकर्तनदंती । यत्रावोदिद्युद्रदंति
 क्तिर्विदतीत्यपिनिगमोभवतिकरूळतीकृत्तदती । अपिवादेवंकंचित्कृत्तदंतैष्ट्वैवमवक्ष्यत् ॥ ३० ॥ वामंवांमंतआदुरे
 देवोर्ददात्वयमा । वामंपूषावामंभगौवामंदेवःकरूळती । वामंवनयीयंभवत्यादुरिरादरणात्तत्कःकरूळतीभगःपुरं
 स्तात्तस्यान्वादेशइत्येकंपूषेत्यपरंसोऽदन्तकोऽदंतकःपूषेतिचब्राह्मणं । दनोविशइंद्रमृध्रवाचः । दानमनसोनोमनु
 ष्यानिंद्रमृदुवाचःकुरु । अवीरामिवमामयंशरारुर्भिमन्यते । अबलामेवमामयंवालोऽभिमन्यतेसंशिशरिपुरिदंयु
 रिदंकामयमानोऽथापितद्वदर्थेभाष्यतेवसूयुरिन्द्रोवसुमानित्यत्रार्थः । अश्वयुग्व्यूरथयुर्वसूयुरिंद्रइत्यपिनिगमोभव

निरुक्त

॥३५॥

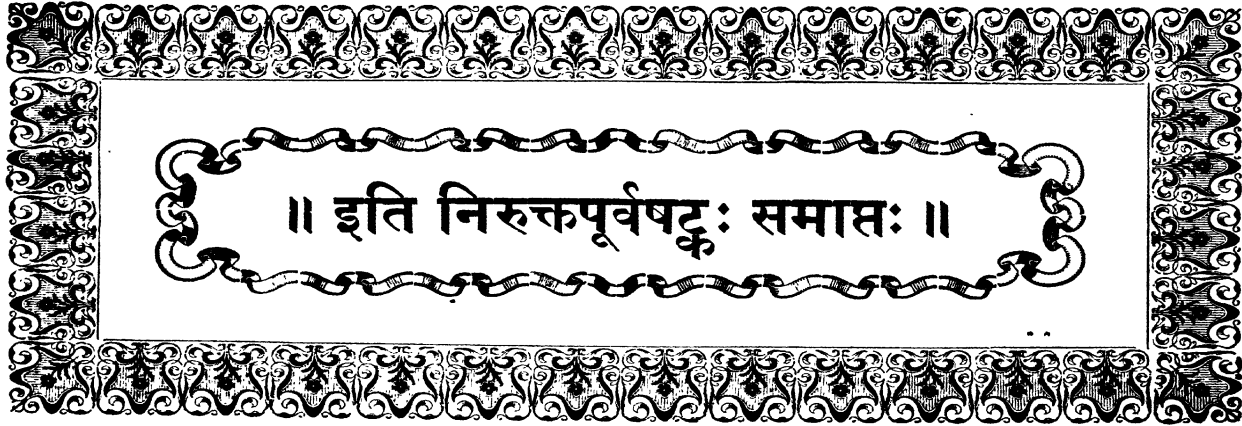
ति ॥३१॥ किंतेकृण्वंतिकीकटेषुगावोनाशिरंदुहेनतपंतिघर्म । आनोभ्रप्रमगंदस्यवेदोनैचाशाखंमघवन्नंधयानः ।
किंतेकुर्वन्तिकीकटेषुगावःकीकटानामदेशोऽनार्यनिवासःकीकटाःकिंकृताःकिंक्रियाभिरितिप्रेप्सावानैवचाशिरंदुहेन
तपंतिघर्महर्म्यमाहरनःप्रमगंदस्यधनानिमगंदःकुसीदीमांगदोमामागमिष्यतीतिचददातितदपत्यंप्रमगंदोऽत्यंतकुसी
दिकुलीनःप्रमदकोवायोऽयमेवास्तिलोकोनपरइतिप्रेप्सुःपंडकोवापंडकःपंडगःप्रार्दकोवाप्रार्दयत्यांडावांडावाणीइवव्री
डयतितत्स्थनैचाशाखंनीचाशाखोनीचैःशाखःशाखाःशक्रोतेराणिररणात्तन्नोमघवन्नंधयेतिरध्यतिर्वशगमनेबुंदयिषुर्भ
वतिबुंदोवाभिंदोवाभयदोवाभासमानोद्रवतीतिवा ॥ ३२ ॥ तुविक्षंतेसुकृतंसूमयंधनुःसाधुर्बुदोहिरण्ययः । उभाते
बाहूरण्यासुसंस्कृतऋदूपेचिद्वद्वृधा । तुविक्षंबहुविक्षेपमहाविक्षेपंवातेसुकृतंसूमयंसुसुखंधनुःसाधयितातेबुंदोहिरण्यम
यउभौतेबाहूरण्यौरमणीयौसंग्राम्यौवर्दूपेअर्दनपातिनौगमनपातिनौशब्दपातिनौदूरपातिनौवामर्मण्यर्दनवेधिनौगम
नवेधिनौशब्दवेधिनौदूरवेधिनौवा ॥ ३३ ॥ निराविध्यद्विरिभ्यआधारयत्पक्रमोदुनं । इंद्रोबुंदंस्वाततं । निरविध्य
द्विरिभ्यआधारयत्पक्रमोदनमुदकदानंमेघं । इंद्रोबुंदंस्वाततं । वृंदंबुंदेनव्याख्यातंवृंदारकश्च ॥३४॥ अयंयोहोताकि
रुसयमस्यकमप्यूहेयत्समंजन्तिदेवाः । अहरहर्जायतेमासिमास्यथादेवादधिरेहव्यवाहं । अयंयोहोताकर्तासयम
स्यकमप्यूहेऽन्नमभिवहति यत्समश्रुवंतिदेवाअहरहर्जायतेमासेमासेऽर्धमासेऽर्धमासेवाथदेवानिदधिरेहव्यवाहमुल्बमू

पूर्वष.
अ. ६

॥ ३५

णोतेर्वृणोतेर्वा । महत्तदुल्लंस्थविरंतदासीदित्यपिनिगमोभवत्यृबीसमपगतभासमपहतभासमंतर्हितभासंगतभासंवा
 ॥ ३५ ॥ हिमेनाग्निंघ्नंसमवारयेथांपितुमतीमूर्जमस्माऽअधत्तं । ऋबीसेअत्रिमश्विनावनीतमुन्निन्यथुःसर्वगणंस्वस्ति ।
 हिमेनोदकेनग्नीष्मांतेग्निंघ्नंसमहरवारयेथामन्नवतीं चास्मा ऊर्जमधत्तमग्नयेयोऽयमृबीसेपृथिव्यामग्निरंतरोषधिवनस्प
 तिष्वप्सुतमुन्निन्यथुःसर्वगणंसर्वनामानंगणोगणगाद्गुणश्चयदृष्टओषधयउद्यन्तिप्राणिनश्चपृथिव्यातदश्विनोरूपंतेनै
 नौस्तौतिस्तौति ॥ ३६ ॥ (त्वमग्नेऽलातृणउद्धृद्वाजासुपलप्रक्षिणीकारुरहमस्मेतेश्रायंतइवाश्रवंहिंसोमानंस्वरणमि
 द्रासोमाकृणुष्वपाजस्ताँअध्वरेऽस्तिहिवोऽसूतेसूतेप्रवोच्छासुप्रस्तुंजेतुंजेयोअस्माअस्माइत्तन्नस्तुरीपंहिनोतानोऽमत्रो
 मात्वानपापासोयवंवृकेणजीवान्नोबतोबतासिंधेनुंनोऽरायिकाणैवामंवामंकिंतेतुविक्षंतैरनिराविध्यदयंयोहिमेनाग्निंषट्
 त्रिंशत्) ॥ इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ इतिनिरुक्तपूर्वषट्कःसमाप्तः ॥ ॥

॥ इति निरुक्तपूर्वषट्कः समाप्तः ॥

॥ अथ निरुक्तोत्तरषट्प्रारम्भः ॥

ॐ ॥ अथातोदैवतंतद्यानिनामानिप्राधान्यस्तुतीनादेवतानांतदैवतमित्याचक्षतेसैषादेवतोपपरीक्षायत्कामऋषि
 र्यस्यां देवतायामार्थपत्यमिच्छन्स्तुतिं प्रयुंक्तैतदैवतः समंत्रोभवतितास्त्रिविधाऋचः परोक्षकृताः प्रत्यक्षकृता आध्यात्मि
 क्यश्चतत्रपरोक्षकृताः सर्वाभिर्नामविभक्तिभिर्युज्यंते प्रथमपुरुषैश्चाख्यातस्य ॥ १ ॥ इंद्रोदिव इंद्र ईशे पृथिव्या इंद्र मिद्वा
 थिनो बृहदिद्रेणैते तृत्सवो वे विषाणा इंद्राय साम गायत नेंद्रा हते पवते धाम किंच नेंद्रस्य नुवीर्याणि प्रवोचमिर्द्रे कामा अयं स ते
 त्यथ प्रत्यक्षकृता मध्यमपुरुषयोगास्त्वमिति चैतेन सर्वनाम्ना त्वमिन्द्र वलादधि विन इंद्र मृधोज हीत्यथापि प्रत्यक्षकृताः स्तो
 तारो भवन्ति परोक्षकृतानि स्तोतव्यानि माचिदन्यद्विशंसत कण्वा अभिप्रगायतो पमेत कुशिकाश्चेतयध्वमित्यथाध्यात्मि
 क्य उत्तमपुरुषयोगा अहमिति चैतेन सर्वनाम्ना यथैतदिन्द्रो वैकुण्ठो लवसूक्तं वागां भृणीयमिति ॥ २ ॥ परोक्षकृताः प्रत्यक्ष
 कृताश्च मंत्राभूयिष्ठा अल्पश आध्यात्मिका अथापि स्तुतिरेव भवति नाशीर्वाद इंद्रस्य नुवीर्याणि प्रवोचमिति यथैतस्मिन्सू
 क्तैऽथाप्याशीरेव नस्तुतिः सुचक्षा अहमक्षीभ्यां भूयासं सुवर्चा मुखेन सुश्रुत्कर्णाभ्यां भूयासमिति तदेतद्बहुलमाध्वर्यवैयाज्ञे
 शुचमंत्रेष्वथापि शपथाभिशापौ । अद्यामुरीययदियातु धानो अस्मि । अधासवीरैर्दशभिर्वियूया इत्यथापि कस्यचिद्भाव
 स्याचिर्यासा । नमृत्युरासीदमृतं नतर्हि । तम आसीत्तमसा गृह्णमग्रै । अथापि परिदेवना कस्माच्चिद्भावात् । सुदेवो
 अद्य प्रपतेदनावृत् । न विजानामि यदि वेदमस्मीत्यथापि निंदाप्रशंसे । केवलाघोभवति केवलादी । भोजस्येदं पुष्करि

निरुक्त
॥ २ ॥

णीववेश्मेत्येवमक्षसूक्तं धूतनिंदाचकृषिप्रशंसाचैवमुच्चावचैरभिप्रायैर्ऋषीणांमंत्रदृष्टयो भवन्ति ॥ ३ ॥ तद्येऽनादिष्टदे
वतामंत्रास्तेषु देवतोपपरीक्षाय देवतः स यज्ञोवायज्ञांगंवा तद्देवता भवंत्यथान्यत्र यज्ञात्प्राजापत्या इति याज्ञिकानाराशंसा
इति नैरुक्ता अपि वासाकामदेवता स्यात्प्रायो देवता वा स्ति ह्याचारो बहुलं लोके देवदेवत्यमतिथिदेवत्यं पितृदेवत्यं याज्ञदैव
तोमंत्र इत्यपि ह्यदेवता देवता वत्स्तूयंतैयथाश्वप्रभृतीन्योषधिपर्यंतान्यथाप्यष्टौ द्वंद्वानि सनमन्येतांगंतूनि वार्था देवता
नां प्रत्यक्षदृश्यमेतद्भवति माहाभाग्या देवताया एक आत्मा बहुधास्तूयत एक स्यात्मानोऽन्ये देवाः प्रत्यंगानि भवंत्यपि च स
त्वानां प्रकृतिभूमभिर्ऋषयः स्तुवंतीत्याहुः प्रकृतिसार्वनाश्याच्चैतरेतरजन्मानो भवंतीतरेतरप्रकृतयः कर्मजन्मान आत्मज
न्मान आत्मैवैषां रथो भवत्यात्माश्वा आत्मा युध्मात्मेषव आत्मा सर्वदेवस्य देवस्य ॥ ४ ॥ तिस्र एव देवता इति नैरुक्ता अ
ग्निः पृथिवी स्थानो वायुर्वेद्रो वांतरिक्षस्थानः सूर्योद्युस्थानस्तासां माहाभाग्यादेकैकस्या अपि बहूनि नामधेयानि भवन्त्यपि वा
कर्मपृथक्त्वाद्यथा होता ध्वर्युर्ब्रह्मोद्गातैत्यप्येकस्य सतोऽपि वापृथगेव स्युः पृथग्भिस्तुतयो भवंति तथाभिधानानियथो एत
त्कर्मपृथक्त्वादिति बहवोऽपि विभज्य कर्माणि कुर्युस्तत्र सत्थानैकत्वं संभोगैकत्वं चोपेक्षितव्यं यथा पृथिव्यां मनुष्याः पश
वो देवा इति स्थानैकत्वं संभोगैकत्वं च दृश्यते यथा पृथिव्याः पर्जन्येन च वाय्वादित्याभ्यां च संभोगौऽग्निना चेतरेत्यलोकस्य
तत्रैतन्नरराष्ट्रमिव ॥ ५ ॥ अथाकारचितनं देवतानां पुरुषविधाः स्युरित्येकं चेतनावद्बद्धिस्तुतयो भवंति तथाभिधाना

उत्तरप.
अ. १

॥ २ ॥

न्यथापिपौरुषविधिकैरंगैः संस्तूयन्ते । ऋष्वतइंद्रस्थविरस्यवाह्यत्संगुम्णामघवन्काशिरित्तै । अथापिपौरुषविधिकैः
द्रव्यसंयोगैः । आद्राभ्यांहरिभ्यामिंद्रयाहि । कल्याणीर्जायामुरणंगृहेतै । अथापिपौरुषविधिकैः कर्मभिः । अर्द्धाद्रि
पिबंचप्रस्थितस्याश्रुत्कर्णश्रुधीहवै । अपुरुषविधाः स्युरित्यपरमपितुयदृश्यते ॥ ६ ॥ अपुरुषविधंतद्यथाग्निर्वायुरादि
त्यः पृथिवीचंद्रमाइतियथोएतच्चेतनावद्वद्धिस्तुतयोभवतीत्यचेतनान्यप्येवंस्तूयन्तैयथाक्षप्रभृतीन्योषधिपर्यतानियथो
एतत्पौरुषविधिकैरंगैः संस्तूयन्तइत्यचेतनेष्वप्येतद्भवत्यभिक्रंदंतिहरितेभिरासभिरितिग्रावस्तुतिर्यथोएतत्पौरुषविधि
कैर्द्रव्यसंयोगैरित्येतदपितादृशमेवसुखरथंयुयुजेसिंधुरश्विनमिति नदीस्तुतिर्यथोएतत्पौरुषविधिकैः कर्मभिरित्येतद
पिनादृशमेवहोतुश्चित्पूर्वेहविरद्यमाशतेतिग्रावस्तुतिरेवापिबोभयविधाः स्युरपिवापुरुषविधानामेवसतां कर्मात्मानएते
स्युर्यथायज्ञोयजमानस्यैषचारुयानसमयः ॥ ७ ॥ तिस्रएवदेवताइत्युक्तंपुरस्तात्तासांभक्तिसाहचर्यंव्याख्यास्यामोऽ
थैतान्यग्निभक्तीन्ययंलोकः प्रातःसवनंनवसंतोगायत्रीत्रिवृत्स्तोमोरथंतरं सामंयेचदेवगणाः समाम्नाताः प्रथमेस्थानेऽग्ना
यीपृथिवीळेतिस्त्रियोऽथास्यकर्मवहनंचहविषामावाहनंचदेवतानांयच्चकिंचिद्दार्ष्टिंविषयिकमग्निकर्मैवतदथास्यसंस्तवि
कादेवाइंद्रः सोमोवरुणः पर्जन्यऋतवआग्नावैष्णवंहविर्नृत्कसंस्तविकीदशतयीषुविद्यतेऽथाप्याग्नापौष्णंहविर्नतुसंस्तव
स्तत्रैतांविभक्तिस्तुतिमृचमुदाहरन्ति ॥ ८ ॥ पूषात्वेतश्चावयतुप्रविद्वाननष्टपशुर्भुवनस्यगोपाः । सत्वैतेभ्यःपरिदद

निरुक्त

॥ ३ ॥

त्पितृभ्योऽग्निर्देवेभ्यः सुविदुत्रियेभ्यः । पृषात्वेतः प्रच्यावयतु विद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपा इत्येष हि सर्वेषां भूतानां गोपा
यितादित्यः स त्वैतेभ्यः परिददत्पितृभ्य इति सांशयिकस्तृतीयः पादः पूषापुरस्तात्तस्यान्वादेश इत्येकमग्निरुपरिष्ठात्तस्य प्र
कीर्तनेत्यपरं । अग्निर्देवेभ्यः सुविदुत्रियेभ्यः । सुविदत्रं धनं भवति विंदते वै कोपसर्गाद्ददाते वा स्याद्द्वयुपसर्गात् ॥ ९ ॥
अथैतानीन्द्रभक्तीन्यंतरिक्षलोकोमाध्यंदिनं सवनं ग्रीष्मस्त्रिष्टुप्पंचदशस्तोमो बृहत्सामये च देवगणाः समान्नातामध्यमेस्था
नेयाश्च स्त्रियोऽथास्य कर्मरसानुप्रदानं वृत्रवधोयाचकाचबलकृतिरिन्द्रकर्मैव तदथास्य संस्तविका देवा अग्निः सोमो वरुणः
पूषा बृहस्पतिर्ब्रह्मणस्पतिः पर्वतः कुत्सो विष्णुर्वायुरथापि मित्रो वरुणेन संस्तूयते पूष्णारुद्रेण च सोमोऽग्निना च पूषावातेन
च पर्जन्यः ॥ १० ॥ अथैतान्यादित्यभक्तीन्यसौ लोकस्तृतीयसवनं वर्षाजगतीं सप्तदशस्तोमो वैरूपं सामये च देवगणाः
समान्नाता उत्तमे स्थाने याश्च स्त्रियोऽथास्य कर्मरसादानं रश्मिभिश्च रसाधारणं यच्च किंचित्प्रवल्हितमादित्यकर्मैव तच्चंद्र
मसावायुनां संवत्सरेणेति संस्तव एतेष्वेव स्थानं व्यूहं पृष्ठं तुच्छंदः स्तोमपृष्ठस्य भक्त्येषामनुकल्पयतीति शरदनुष्टुबेकविंशस्तो
मो वैराजं सामेति पृथिव्याय तनानि हेमंतः पंक्तिस्त्रिणवस्तोमः शाक्रं सामेत्यं तरिक्षाय तनानि शिशिरोऽतिच्छंदास्त्रयस्त्रिं
शस्तोमो रैवतं सामेति द्युभक्तीनि ॥ ११ ॥ मंत्रामननाच्छंदां सिद्धादनां त्स्तोमस्तवनं घञुर्यजतेः सामसंमितं मृचास्यते र्व
चांसमं मेन इति नैदानां गायत्री गायतेः स्तुतिकर्मणस्त्रिगमनावा विपरीता गायतो मुखान्बुदपतदिति च ब्राह्मणमुष्णिगुत्स्ना

उत्तरप.
अ. १

॥ ३ ॥

ताभवतिस्त्रिह्यतेर्वास्यात्कांतिकर्मणउष्णीषिणीवेत्यौपमिकमुष्णीपंस्नायतैःककुप्ककुभिनीभवति ककुप्चकुभश्चकुजते
 वौब्जतेर्वानुष्टुवनुष्टोभनाद्रायत्रीमेवत्रिपदांसतीचतुर्थेनपादेनानुष्टोभतीतिचब्राह्मणंबृहतीपरिबर्हणात्पंक्तिःपंचपदा
 त्रिष्टुप्स्तोभत्युत्तरपदाकातुत्रितास्यात्तीर्णतमंछंदस्त्रिवृद्वज्रस्तस्यस्तोभनीतिवायत्रिरस्तोभत्तत्रिष्टुभंस्त्रिष्टुष्टवमिति विज्ञा
 यते ॥ १२ ॥ जगतीगततमंछन्दोजलचरगतिर्वाजलग्न्यमानोऽसृजदितिचब्राह्मणंविराड्विराजनां द्वौविराधनाद्वा
 विप्रापणाद्विराजनात्संपूर्णाक्षराविराधनादूनाक्षराविप्रापणादधिकाक्षरापिपीलिकमध्येत्यौपमिकं पिपीलिकापेलते
 र्गतिकर्मणइतीमादेवताअनुक्रांताःसूक्तभाजोहविर्भाजऋग्भाजश्चभूयिष्ठाःकाश्चिन्निपातभाजोऽथोताभिधानैःसंयुज्य
 हविश्चोदयतींद्रायवृत्रघ्नंद्रायवृत्रतुरंद्रायांहोमुचइतितान्यप्येकेसमामनंतिभूयांसितुसमाम्नानाद्यत्तुसंविज्ञानभूतं
 स्यात्प्राधान्यस्तुतितत्समामनैऽथोतकर्मभिर्ऋषिदेवताःस्तौतिवृत्रहापुरंदरइतितान्यप्येकेसमामनंतिभूयांसितुसमा
 म्नानाद्व्यंजनमात्रंतुतत्तस्याभिधानस्यभवतियथाब्राह्मणायबुभुक्षितायौदनंदेहिस्नातायानुलेपनंपिपासतेपानीयमिति
 ॥ १३ ॥ अथातोऽनुक्रमिष्यामोऽग्निःपृथिवीस्थानंस्तंप्रथमंव्याख्यास्यामोऽग्निःकस्मादग्रणीर्भवत्यग्रंयज्ञेषुप्रणीय
 तैऽग्नंयतिसंनममानोऽक्रोपनोभवतीतिस्थौलाष्टीविर्नक्रोपयतिनस्नेहयतित्रिभ्यआख्यातेभ्योजायतइतिशाकपूर्ण
 रितादक्ताद्गन्धाद्वानीतात्सखल्वेतेरकारमादत्तेगकारमनक्तेर्वादहतेर्वानीःपरस्तस्यैषाभवति ॥ १४ ॥ अग्निमीळेपुरो

निरुक्त
॥ ४ ॥

हितं यज्ञस्य देवमृत्विजं । होतारं रत्नधातमं । अग्निमीळेऽग्निं याचामीळि रध्येषणा कर्मा पूजा कर्मा वा पुरोहितो व्याख्यातो
यज्ञश्च देवो दानाद्वा दीपनाद्वा द्योतनाद्वा द्युस्थानो भवतीति वायो देवः सा देवता होतारं ह्वातारं जुहोते ह्येतेत्यौर्णवाभोरत्न
धातमं रमणीयानां धनानां दातृ तमैतस्यैषा परा भवति ॥ १५ ॥ अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीड्यो नूतनैरुत । स देवाँऽएह व
क्षति । अग्निर्यः पूर्वेर्ऋषिभिरीळितव्यो वंदितव्योऽस्माभिश्च न वतरैः स देवानि हावहत्विति स न मन्येताय मेवाग्निरित्यप्ये
ते उत्तरे ज्योतिषी अग्नी उच्येते ततो नु मध्यमः ॥ १६ ॥ अभिप्रवंतः समने वयोषाः कल्याण्यः १ स्मर्यमाना सो अग्निं । घृतस्य
धाराः समिधो न संतता जुषाणो हर्यति जातवेदाः । अभिनवंतः समनस इव योषाः समनं समननाद्वा संमाननाद्वा कल्याण्यः
स्मर्यमाना सो अग्निमित्यौपमिकं घृतस्य धारा उदकस्य धाराः समिधो न संततं सति रामोति कर्मावानमति कर्मावा । ता जुषा
णो हर्यति जातवेदाः । हर्यतिः प्रेप्सा कर्मा विहर्यतीति समुद्रादूर्मिर्मधुमाँऽउदारदित्यादित्यमुक्तं मन्यंतैः समुद्राद्येषो न्यु
देतीति च ब्राह्मणं तथापि ब्राह्मणं भवत्यग्निः सर्वा देवता इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ १७ ॥ इंद्रं मित्रं वरुणमग्निमाहु
रथो दिव्यः स सुपर्णो गरुत्मान् । एकं स द्विप्रो बह्वुधा वदंत्यग्निं यमं मातृरिश्वा न माहुः । इममेवाग्निं महांतमात्मानं मेकमात्मा
नं बहुधा मेधाविनो वदंतीं द्रमित्रं वरुणमग्निं दिव्यं च गरुत्मतं दिव्यो दिवि जोगरुत्मान् गणवान् गुर्वात्मा महात्मेति वायस्तु
सूक्तं भजते यस्मै हविर्निरुप्यतेऽयमेव सोऽग्निर्निपातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नाम धेयेन भजेते ॥ १८ ॥ जातवेदाः कस्मा

उत्तरप.
अ. १

॥ ४ ॥

जातानि वेदजातानि वै न विदुर्जाते जाते विद्यत इति वा जातवित्तो वा जातधनो जातविद्यो वा जातप्रज्ञानो यत्तज्जातः पशून
 विंदते तितज्जातवेदसो जातवेदस्त्वमिति ब्राह्मणं तस्मात्सर्वानृतून्पशवोऽग्निमभिसर्पतीति च तस्यैषा भवति ॥ १९ ॥
 प्रनूनं जातवेदसमश्वं हिनोत वाजिनं । इदं नो ब्रह्मिरासदे । प्रहिणुत जातवेदसं कर्मभिः समश्रुवानं मपि वोपमार्थे स्यादश्व
 मिव जातवेदसमितीदं नो ब्रह्मिरासीद त्वितितदेतदेकमेव जातवेदसं गायत्रं नृचंदशतयीषु विद्यते यत्तु किंचिदाग्नेयं तज्जात
 वेदसानां स्थाने युज्यते स न मन्येताय मेवाग्निरित्यप्येते उत्तरे ज्योतिषी जातवेदसी उच्येते ततो नु मध्यमः । अभिप्रवंत स
 मनेव योषा इतितत्पुरस्ताद्वाख्याख्यातं तथा सावादित्य उदुत्यं जातवेदसमिति तदुपरिष्ठाद्वाख्यास्यामो यस्तु सूक्तं भजते यस्मै
 हविर्निरुप्यतेऽयमेव सोऽग्निर्जातवेदानि पातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नाम धेयेन भजेते ॥ २० ॥ वैश्वानरः कस्मा
 द्विश्वान्नरा न्नयति विश्वेन नरानयंतीति वापि वा विश्वानर एव स्यात्प्रत्युतः सर्वाणि भूतानि तस्य वैश्वानरस्तस्यैषा भवति
 ॥ २१ ॥ वैश्वानरस्य सुमतौ स्यामराजा हि कुंभुर्वनानामभि श्रीः । इतो जातो विश्वं मिदं विच्छेद वैश्वानरो यतते सूर्येण ।
 इतो जातः सर्वमिदमभिविपश्यति वैश्वानरः संयतते सूर्येण राजायः सर्वेषां भूतानां मभि श्रयणीयं तस्य वयं वैश्वानरस्य क
 ल्याण्यां मतौ स्यामेति तत्को वैश्वानरो मध्यम इत्याचार्या वर्षकर्मणा ह्येनं स्तौति ॥ २२ ॥ प्रनूमहि त्वं वृषभस्य वोच्यं पुरवो
 वृत्रहणं सचते । वैश्वानरो दस्युमग्निर्जघन्वाऽअधूनो त्काष्ठा अवशम्बरं भेत् । प्रब्रवीमि तन्महत्वं माहाभाग्यं वृषभस्य

निरुक्त

॥ ५ ॥

वर्षितुरपायं पूरवः पूरयितव्यामनुष्यावृत्रहणं मेघहनं सचं ते सेवंते वर्षकामादस्युर्दस्यतेः क्षयार्थादुपदस्यं त्यस्मिन्नसा उप
दासयतिकर्माणितमग्निर्वैश्वानरो मन्त्रवाधूनोंदपः काष्ठा अभिनच्छंस्वरं मेघमथासावादित्य इति पूर्वैयाज्ञिका एषां लोका
नारोहेण सवनानारोह आम्नातोरोहात्प्रत्यवरोहश्चिकीर्षितस्तामनुकृतिं होतः अग्निमारुते शस्त्रैर्वैश्वानरीयेण सूक्तेन प्रतिपद्य
तैसोऽपिनस्तोत्रियमाद्रियेताग्नेयोहि भवति तत आगच्छति मध्यस्थाना देवतारुद्रं च मरुतश्च ततोऽग्निमिह स्थानं मत्रैव स्तो
त्रियं शंसं त्यथापि वैश्वानरीयो द्वादशकपालो भवत्येतस्य हि द्वादशविधं कर्माथापि ब्राह्मणं भवत्यसौ वा आदित्योऽग्निर्वैश्वा
नर इत्यथापि निवित्सौर्यवैश्वानरी भवत्यायोद्यां भात्या पृथिवीर्मित्येष हि द्यावा पृथिव्या वा भासयं त्यथापि छान्दोमिकं सू
क्तं सौर्यवैश्वानरं भवति दिवि पृष्ठो अरोचते त्येष हि दिवि पृष्ठो अरोचते त्यथापि हविष्पांतीयं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवत्ययमेवां
ग्निर्वैश्वानर इति शाक पूर्णा विश्वानरा वित्यप्येते उत्तरे ज्योतिषी वैश्वानरोऽयं यत्ताभ्यां जायते कथं न्वयमेताभ्यां जायत इ
ति यत्र वैद्युतः शरणमभिहंति यावदनुपात्तो भवति मध्यमधर्मे वतावद्भवत्युदके धनः शरीरोपशमनं उपादीयमान एवायं सं
पद्यत उदकोपशमनः शरीरदीप्तिरथादित्यादुदीर्चि प्रथमसमावृत्त आदित्ये कं संवामणिं वा परिमृज्य प्रतिस्वरैर्यत्र शुष्कगो
मयं मसं स्पर्शयन्धारयति तत्प्रदीप्यते तैसोऽयमेव संपद्यते थाप्या ह वैश्वानरो यत ते सूर्येणेति न च पुनरात्मनात्मानं संयतते न्ये
नैवान्यः संयतत इत इममादधात्यमुतोऽमुष्यरश्मयः प्रादुर्भवन्तीतोऽस्यार्चिषस्तयोर्भासोः संसंगं हृष्टैव मवक्ष्यदथयान्ये

उत्तरप.

अ. १

॥ ५ ॥

तान्यौत्तमिकानिसूक्तानिभागानिवासावित्राणिवासौर्याणिवापाष्णानिवावैष्णवानिवावैश्वदेव्यानिवावैश्वानरी
 याःप्रवादाअभविष्यन्नादित्यकर्मणाचैनमस्तोष्यन्नित्युदेपीत्यस्तमेपीतिविपर्येषीत्याग्नेयेष्वेवहिसूक्तेषुवैश्वानरीयाःप्रवा
 दाभवन्यग्निकर्मणाचैनंस्तौतीतिवहसीतिपचसीतिदहसीतियथोएतद्वर्षकर्मणाह्येनंस्तौतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्यते । स
 मानमेतदुदकमुच्चैत्यवुच्चारंभिः । भूमिपुर्जन्याजिन्वैतिदिवंजिन्वंत्यग्नयः । इतिसानिगदव्याख्याता ॥ २३ ॥
 कृष्णंनियानंहरयःसुपर्णाअपोवसानादिवमुत्पतन्ति । तआववृत्रन्तसदनादृतस्यादिद्धृतेनपृथिवीव्युद्यते । कृष्णंनिरय
 णंरान्निरादित्यस्यहरयःसुपर्णाहरणाआदित्यरश्मयस्तेयदामुतोऽर्वाचःपर्यावर्ततेसहस्थानादुदकस्यादित्यादथघृतेनो
 दकेनपृथिवीव्युद्यतेघृतमित्युदकनामजिघर्तेःसिंचतिकर्मणोऽथापिब्राह्मणंभवत्यग्निर्वाइतोवृष्टिसमीरयतिधामच्छदि
 वखलुवैभूत्वावर्षतिमरुतःसृष्टावृष्टिनयंतियदाखलुवाअसावादित्योन्यङ्गिरश्मिभिःपर्यावर्ततेऽथवर्षतीतियथोएतद्रोहा
 त्प्रत्यवरोहश्चिकीर्षितइत्याम्नायवचनादेतद्भवतियथोएतद्वैश्वानरीयोद्वादशकपालोभवतीत्यनिर्वचनंकपालानिभवं
 त्यस्तिहिसौर्यएककपालःपंचकपालश्चयथोएतद्ब्राह्मणंभवतीतिबहुभक्तिवादीनिहिब्राह्मणानिभवंतिपृथिवीवैश्वानरः
 संवत्सरोवैश्वानरोब्राह्मणोवैश्वानरइतियथोएतन्निवित्सौर्यवैश्वानरीभवतीत्यस्यैवसाभवतियोविद्भ्योमानुषीभ्योदीदे
 दित्येषहिबिद्भ्योमानुषीभ्योदीप्यतेयथोएतच्छांदोमिकंसूक्तंसौर्यवैश्वानरंभवतीत्यस्यैवतद्भवतिजमदग्निभिराहुतइति

निरुक्त

॥ ६ ॥

जमदग्नेयः प्रजमिताग्नयोवा प्रज्वलिताग्नयोवा तैरभिहुतो भवति त्रयोऽत इदं विष्णां तीयं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवतीत्यस्यैव त
द्भति ॥ ३४ ॥ हविष्पां तं मजरेऽस्वविदिदिविस्पृश्याहुतं जुष्टमग्नौ । तस्य भर्मेणे भुवनाय देवा धर्मेणे कंस्वधया पप्रथंत ।
हविर्यत्पानीयमजरैः सूर्यविदिदिविस्पृश्याभिहुतं जुष्टमग्नौ तस्य भरणाय च भावनाय च धारणाय चैतेभ्यः सर्वेभ्यः कर्मभ्यो
देवा इममग्निमन्नेनापप्रथंताथाप्याह ॥ २५ ॥ अपामुपस्थे महिषा अंगृभ्णत विशोराजानमुपतस्थुर्कृगमियं । आदूतो अ
ग्निमभरद्विवस्वतो वैश्वानरं मातरिश्वापरावतः । अपामुपस्थ उपस्थाने महत्यन्तरिक्षलोक आसीना महान्त इति वा गृह्णत
माध्यमिका देवगणा विशाङ्गवरा जानमुपतस्थुर्कृगमियं मृगं तमिति वा र्चनीयमिति वा पूजनीयमिति वा हरद्यं दूतो देवानां
विवस्वत आदित्या द्विवस्वान्विवासनवान्प्रेरितवतः परागता द्वापि वास्याग्नेवैश्वानरस्य मातरिश्वानमाहतरि माहं मातरि
श्वावायुर्मातर्यन्तरिक्षे श्वसिति मातर्याश्वनितीति वा धैनमेताभ्यां सर्वाणि स्थानान्यभ्यापादंस्तौति ॥ २६ ॥ मूर्धा भुवो
भवति नक्तं मग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन् । मायामुतुयज्ञियानामेतामपो यत्तूर्णिश्चरति प्रजानन् । मूर्धामूर्तमसि
न्धीयते मूर्धायः सर्वेषां भूतानां भवति नक्तं मग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन्त एव प्रज्ञां त्वेतां मन्यंते यज्ञियानां देवानां यज्ञ
संपादिनामपो यत्कर्म चरति प्रजानन्त सर्वाणि स्थानान्यनुसंचरति त्वरमाणस्तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ २७ ॥ स्तोमे
न हि दिवि देवासो अग्निमजीजनन्च्छक्तिं भीरोदसि प्रां । तमू अकृष्वन्त्रे धाभुवे कंस ओषधीः पचति विश्वरूपाः । स्तोमे

उत्तरप.

अ. १

॥ ६ ॥

नयंहिदिविदेवासोअग्निमजनयन्छक्तिभिःकर्मभिर्द्यावापृथिव्योरापूर्णतमकुर्वस्त्रेधाभावायपृथिव्यामतेरिह
शाकपूर्णिर्यदस्यदिवितीयंतदसावादित्यइतिहिब्राह्मणंतदग्नीकृत्यस्तौत्यथैनमेतयादित्यीकृत्यस्तौति ॥ २८ ॥ यदे
दैनमदधुर्यज्ञियासोदिविदेवाःसूर्यमादितेयं । यदाचरिष्णूमिथुनावभूतामादिप्रापश्यन्भुवनानिविश्वा । यदैनम
दधुर्यज्ञियाःसर्वेदिविदेवाःसूर्यमादितेयमदितेःपुत्रंयदाचरिष्णूमिथुनौप्रादुरभूतांसर्वदासहचारिणाबुषाश्चादित्यश्च
मिथुनौकस्मान्मिनोतिःश्रयतिकर्माधुइतिनामकरणस्थकारोवानयतिःपरोवनिर्वासमाश्रितावन्योन्यैनयतोवनुतोवा
मनुष्यमिथुनावप्येतस्मादेवमेथंतावन्योन्यंवनुतइतिवाथैनमेतयाग्नीकृत्यस्तौति ॥ २९ ॥ यत्रावदेतेअवरःपरश्चयज्ञ
न्योःकतरोनौविवेद । आशेकुरित्सधुमादुंसखायोनक्षंतयज्ञंकइदंविबोचत् । यत्रविवदेतेदैव्यौहोतारवयंचाग्निरसौ
चमध्यमःकतरोनौयज्ञेभूयोवेदैत्याशक्रुवंतिसत्सहमदनंसमानाख्यानाऋत्विजस्तेपांयज्ञंसमभुवानानाकोनइदंविवक्ष्य
तीतिस्तस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ ३० ॥ यावन्मात्रमुषमोनप्रतीकंसुपण्योइवसतेमातरिभ्यः । तार्वहधात्युपयज्ञ
मायन्ब्राह्मणोहोतुरवरोनिषीदन् । यावन्मात्रमुषसःप्रत्यक्तंभवतिप्रदिदर्शनमितिवास्त्युपमानस्यसंप्रत्यर्थेप्रयोगइहेव
निधेहीतिथयासुपण्यःसुपतनाएतारात्रयोवसतेमातरिभ्यन्ज्योतिर्वर्णस्यतावदुपदधातिथ्यज्ञमागच्छन्ब्राह्मणोहोतास्या
ग्नेहोतुरवरोनिषीदन्होतृजपस्त्वनग्निर्वैश्वानरीयोभवतिदेवसवितरेतंत्वावृणतेऽग्निहोत्रायसहपित्रावैश्वानरेणेतीममे

निरुक्त
॥ ७ ॥

वाग्निंसवितारमाहसर्वस्यप्रसवितारमध्यमं वोत्तमं वापितरं यस्तु सूक्तं भजते यस्य सैहविर्निरुप्यतेऽयमेव सोऽग्निर्वैश्वानरो नि
पातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नामधेयेन भजेते भजेते ॥ ३१ ॥ (अथातो दैवतमिन्द्रो दिवः परोक्षकृतास्तद्येन तिस्रोऽथा
कारा चिंतनमपुरुषविधं तत्तिस्त्र एव देवता इत्युक्तं पूषा त्वाथैतानीन्द्रभक्ती न्यथैतान्यादित्यभक्ती निर्मन्त्रामनना जगती गतत
मथातो नुक्रमिष्यामोऽग्निमीळेऽग्निः पूर्वेभिरभिप्रवंते द्रं मित्रं जातवेदाः कस्मात्प्रनूनं जातवेदसं वैश्वानरः कस्माद्वैश्वान
रस्य प्रनूमहि त्वं कृष्णं नियानं हविष्पातं मपामुपस्थे मूर्धा भुवं स्तोमेन हियदे देनैयत्रा वदेते यावन्मात्रमेकत्रिंशत्) ॥ इति नि
रुक्त उत्तरपट्टे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

ॐ ॥ द्रविणोदाः कस्माद्धनं द्रविणमुच्यते यदेन दभिद्रवंति बलं वा द्रविणं यदेनेनाभिद्रवंति तस्य दाता द्रविणोदास्त
स्यैषा भवति ॥ १ ॥ द्रविणोदा द्रविणसो ग्रावहस्ता सोऽध्वरे । यज्ञेषु देवमीळते । द्रविणोदायस्त्वं द्रविणस इति द्रवि
णसादिन इति वा द्रविणसानि न इति वा द्रविणसस्तस्मात्पिबत्विति वा । यज्ञेषु देवमीळते । याचंतिस्तु वंति वर्धयंति पूजयं
तीति वा तत्को द्रविणोदा इन्द्र इति क्रौष्टुकिः सबलधनयोर्दातृ तमस्तस्य च सर्वा बलकृतिरोजसो जातमुत मन्य एनमिति चाह
थाप्यग्निं द्राविणोदसमाहैष पुनरेतस्माज्जायते । यो अदमनोरं तराग्निं जजानेत्यपि निगमो भवत्यथाप्यृतुयाजेषु द्राविणोदसाः
प्रवादा भवंति तेषां पुनः पात्रस्यैद्रपानमिति भवत्यथाप्येनं सोमपानेन सौत्यथाप्याह द्रविणोदाः पिबतु द्राविणोदस इत्यय

उत्तरप.
अ. २

॥ ७ ॥

मेवाग्निर्द्रविणोदाइतिशाकपूणिराग्नेयेष्वेवहिसूक्तेषुद्राविणोदसाःप्रवादाभवन्ति । देवाअग्निधारयन्द्रविणोदामित्यपि
 निगमोभवतिथोएतत्सबलधनयोर्दातृतमइतिर्वासुदेवतास्वैश्वर्यविद्यतेथोएतदोजसोजातमुतमन्यएनमितिचा
 हेत्ययमप्यग्निरोजसाबलेनमध्यमानोजायतेतस्मादेनमाहसहसस्पुत्रंसहसःसूनुंसहसोयहुंयथोएतदग्निर्द्राविणोदसमाह
 तृत्विजोऽत्रद्रविणोदसउच्यतेहविषोदातारस्तेचैनंजनयन्ति । ऋषीणांपुत्रोअधिराजएषइत्यपिनिगमोभवतिथोएत
 तेषांपुनःपात्रस्यैद्रपानमितिभवतीतिभक्तिमात्रंतद्भवतिथथावायव्यानीतिसर्वेषांसोमपात्राणांयथोएतत्सोमपानेनैनं
 स्तौतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्यते । सोमंपित्रमंदसानोगणश्रिभिरित्यपिनिगमोभवतिथोएतद्रविणोदाःपिबतुद्राविणोद
 सइत्यस्यैवतद्भवति ॥ २ ॥ मेघंतुतेवह्योयेभिरीयसेऽरिषण्यन्वीलयस्वावनस्पते । आयूयाधृष्णोअभिगूर्यात्वेने
 द्रात्सोमद्रविणोदुःपिबंक्रतुभिः । मेघंतुतेवह्योवोढारोयैर्यास्यऋष्यन्वहीभवायूयधृष्णोअभिगूर्यत्वेनेद्रीयाद्विष्ण्या
 द्विष्ण्योधिषण्योधिषणाभवोधिषणावाग्धिषेर्दधात्यर्थेधीसादिनीवाधीसानिनीतिवावनस्पतइत्येनमाहैषहिवनानांपा
 तावापालयितावावनंवनोतेःपिबर्तुभिःकालैः ॥ ३ ॥ अथातआप्रियआप्रियःकस्मादामोतेःप्रीणातेर्वाप्रीभिराप्रीणा
 तीतिचब्राह्मणंतासामिध्मःप्रथमागामीभवतीध्मःसमिन्धनात्तस्यैषाभवति ॥ ४ ॥ समिद्धोअद्यमनुषोदुरोणेदेवोदे
 वान्यजसिजातवेदः । आचवहमित्रमहश्चिक्त्वान्तवदूतःकृविरसिप्रचेताः । समिद्धोऽद्यमनुष्यस्यमनुष्यस्यगृहेदेवोदे

निरुक्त
॥ ८ ॥

वान्यजसिजातवेदं आचवहमित्रमहश्चिकित्वांश्चेतनावांस्त्वं दृतः कविरसि प्रचेताः प्रवृद्धचेतायज्ञे धम इति कात्थक्योऽग्निरिति शाकपूणिस्तनूनपादाज्यं भवति न पादित्यनन्तरायाः प्रजायानामधेयं निर्णततमा भवति गौरव्रतनूरुच्येतता अस्यां भोगास्तस्याः पयो जायते पयस आज्यं जायतेऽग्निरिति शाकपूणि रापोऽव्रतन्व उच्यंते तता अंतरिक्षे ताभ्य ओषधिवनस्पतयो जायन्ते ओषधिवनस्पतिभ्य एष जायते तस्यैषा भवति ॥ ५ ॥ तनूनपात्पथऋतस्य यानान्मध्वासमंजन्त्स्व दया सुजिह्व । मन्मानिधीभिरुतयज्ञमृन्धन्देवत्राच कृणुह्यध्वरं नः । तनूनपात्पथऋतस्य यानान्यज्ञस्य यानान्मधुना समंजन्त्स्व दय कल्याण जिह्वमननानि च नोधीभिर्यज्ञं च समर्धय देवान्नो यज्ञं गमय नराशंसो यज्ञ इति कात्थक्यो नरा अस्मिन्नासीनाः शंसं त्यग्निरिति शाकपूणि नरैः प्रशस्यो भवति तस्यैषा भवति ॥ ६ ॥ नराशंसस्य महिमानमेषा मुपस्तोषामयजतस्य यज्ञैः । ये सुकृत्तवः शुचयो धियंधाः स्वदेति देवा उभयानि हव्या । नराशंसस्य महिमानमेषा मुपस्तु मोयज्ञियस्य यज्ञैर्ये सुकर्माणः शुचयो धियंधारयितारः स्वदयं तु देवा उभयानि हवींषि सोमं चेताराणि चेति वातां त्राणि चावापिकानि चेति वेळईष्टेः स्तुतिकर्मण इंधते र्वा तस्यैषा भवति ॥ ७ ॥ आजुहान ईड्यो वंद्यश्चाया ह्यग्ने वसुभिः स जोषाः । त्वं देवानां मसिय ह्व होता स एनान्यक्षीषितो यजीयान् । आहूयमान ईळितव्यो वंदितव्यश्चाया ह्यग्ने वसुभिः सह जोषणं स्त्वं देवानां मसिय ह्व होता य ह्व इति महतो नामधेयं यातश्च हूतश्च भवति । स एनान्यक्षीषितो यजीयान् । इषितः प्रेषित इति वाधीष्ट इति वा यजीयान्यष्टरौ बर्हिः

उत्तरप.
अ. २

॥ ८ ॥

परिबर्हणात्तस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्यावस्तोरस्यावृज्यते अग्रे अह्ना । व्युप्रथते वितरं वरीयो देवे
 भ्यो अदितये स्योनं । प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्यावसनायास्याः प्रवृज्यतेऽग्रेऽह्ना बर्हिः पूर्वाह्ने तद्विप्रथते वितरं वितीर्णं
 तरमिति वा विस्तीर्णतरमिति वा वरीयो वरतरमुत्तरं वा देवेभ्यश्चादितये च स्योनं स्योनमिति सुखनामस्य ते रवस्य न्येतत्से
 वितव्यं भवतीति वा द्वारो जवतेर्वा द्रवतेर्वा वारयतेर्वा तासामेषाभवति ॥ ९ ॥ व्यचस्वती रुर्विया विश्रयं तां पतिभ्यो न
 जनयः शुभमानाः । देवीं द्वारो बृहतीर्विश्वमिन्वा देवेभ्यो भवतः सुप्रायणाः । व्यचनवत्य उरुत्वेन विश्रयं तां पतिभ्य इव
 जाया ऊरुमैथुने धर्मे शुशोभिषमाणा वरतममंगमूरु देव्यो द्वारो बृहत्यो महत्यो विश्वमिन्वा विश्वमाभिरेतियज्ञे गृहद्वार इ
 तिकात्थक्योऽग्निरिति शाकपूणि रुषासानक्तोषाश्चनक्ता चोपाव्याख्यातानक्तेति रात्रिनामानक्तिभूतान्यवश्यायेनापि
 वानक्ता व्यक्तवर्णा तयोरेषाभवति ॥ १० ॥ आसुष्वयं तीयजते उपके उपासानक्ता सदतां नियोनौ । दिव्ये योषणे बृह
 तीसुरुक्मे अधिश्रियं शुक्रपिशुं दधाने । सेष्मीयमाणे इति वा सुष्वापयं त्याविति वा सीदतामिति वा न्यासीदतामिति वा य
 ज्ञिये उपक्रांते दिव्ये योषणे बृहत्यौ महत्यौ सुरुक्मे सुरोचने अधिदधाने शुक्रपेशसंश्रियं शुक्रं शोचते र्ज्वलतिकर्मणः पेश इति
 रूपनामपिशतेर्विपिशितं भवति दैव्या होतारा दैव्यौ होतारा वयं चाग्निरसौ च मध्यमस्तयोरेषाभवति ॥ ११ ॥ दैव्या हो
 तारा प्रथमा सुवाचा मिमानायज्ञं मनुष्यजध्वै । प्रचोदयंता विदथे पुकारूप प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशंता । दैव्यौ होता

निरुक्त

॥ ९ ॥

रौप्रथमौसुवाचौनिर्मिमानौयज्ञमनुष्यस्यमनुष्यस्ययजनायप्रचोदयमानौयज्ञेषुकर्तारौपूर्वस्यांदिशिष्यव्यमितिप्रदिशं
तौतिस्त्रोदेवीस्तिस्त्रोदेव्यस्तासामेषाभवति ॥ १२ ॥ आनोयज्ञंभारतीतूर्यमेत्विळांमनुष्वदिहचेतयती । तिस्रोदेवी
र्बर्हिरेदस्योनंसरस्वतीस्वर्पसःसदंतु । ऐतुनोयज्ञंभारतीक्षिप्रंभरतआदित्यस्तस्यभाइडाचमनुष्यवदिहचेतयमानाति
स्त्रोदेव्योवर्हिरिदंसुखंसरस्वतीचसुकर्माणआसीदंतुत्वष्टातूर्णमश्रुतइतिनैरुक्तास्त्विषेर्वास्याद्दीप्तिकर्मणस्त्वक्षतेर्वास्या
त्करोतिकर्मणस्तस्यैषाभवति ॥ १३ ॥ यइमेद्यावापृथिवीजनित्रीरूपैरपिशुद्रुवनानिविश्वा । तमद्यहोतरिषितोयजीया
न्देवंत्वष्टारमिहयक्षिविद्वान् । यइमेद्यावापृथिव्यौजनयित्र्यौरूपैरकरोद्भूतानिचसर्वाणितमद्यहोतरिषितोयजीयान्दे
वंत्वष्टारमिहयजविद्वान्माध्यमिकस्त्वष्टेत्याहुर्मध्यमेचस्थानेसमाम्नातौऽग्निरितिशाकपूणिस्तस्यैषापराभवति ॥ १४ ॥
आविष्ट्योवर्धतेचारुरासुजिह्वानामूर्ध्वःस्वयंशाउपस्थ । उभेत्वष्टुर्विभ्यतुर्जायमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते । आ
विरावेदनात्तत्योवर्धतेचारुरासुचारुचरतोर्जिह्वंजिहीतेरूर्ध्वउच्छ्रितोभवतिस्वयंशाआत्मयशाउपस्थउपस्थानउभेत्वष्टु
र्विभ्यतुर्जायमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते । द्यावापृथिव्यावितिवाहोरात्रेइतिवारणीइतिवाप्रत्यक्तेसिंहंसहनंप्रत्या
सेवेते ॥ १५ ॥ वनस्पतिर्व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १६ ॥ उपावसृजत्मन्यासमंजन्देवानांपार्थक्रतुथाहुवीषि ।
वनस्पतिःशमितादेवोअग्निःस्वदैतुहव्यमधुनाघृतेन । उपावसृजात्मनात्मानंसमंजन्देवानामन्नमृतावृतौहवीषिकाले

उत्तरप.
अ. २

॥ ९ ॥

कालेवनस्पतिः शमितादेवो अग्निरित्येते त्रयः स्वदयंतु हव्यं मधुना च घृतेन च तत्को वनस्पतिर्यूप इति कांथक्योऽग्निरिति
 शाकपूणिस्तस्यैषा पराभवति ॥ १७ ॥ अंजंति त्वामध्वरे देवयंतो वनस्पते मधुना दैव्येन । यदूर्ध्वं स्तिष्ठाद्रविणे हर्धत्ताद्य
 द्वाक्षयो मातुरस्या उपस्थे । अंजंति त्वामध्वरे देवान् कामयमाना वनस्पते मधुना दैव्येन च घृतेन च यदूर्ध्वः स्थास्यसि द्रविणा
 निचनो दास्यसि यद्वा ते कृतः क्षयो मातुरस्या उपस्थ उपस्थानेऽग्निरिति शाकपूणिस्तस्यैषा पराभवति ॥ १८ ॥ देवेभ्यो व
 नस्पते हवींषि हिरण्यपर्णं प्रदिवस्ते अर्थ । प्रदुक्षिणि द्रशनया नित्यं यत्कृतस्य वक्षि पृथिभी रजिष्ठैः । देवेभ्यो वनस्पते हवींषि
 हिरण्यपर्णं कृतपर्णां पिवोपमार्थं स्याद्विरण्यवर्णपर्णेति प्रदिवस्ते अर्थ पुराणस्ते सोऽर्थो यं ते प्रब्रूमो यज्ञस्य ब्रह्म पृथिभी रजिष्ठैः
 जुतमै रजस्व लतमै स्तपिष्ठ तमै रिति वा तस्यैषा पराभवति ॥ १९ ॥ वनस्पते रशनया नित्यं यत्पिष्ठ तमया वयुना निविद्वान् ।
 वहदेव त्रादिधिषो हवींषि प्रचंदा तारं ममृते पुवोचः । वनस्पते रशनया नित्यं यत्सुरूप तमया वयुना निविद्वान् प्रज्ञानानि प्र
 जानं न्वह देवान्यज्ञे दातुं हवींषि प्रब्रूहि च दातारं ममृतेषु देवेषु स्वाहा कृतं यः स्वाहेत्येतत्सु आहेति वा स्वावागाहेति वा स्वं प्राहे
 ति वा स्वाहुतं हविर्जुहोतीति वा तासामेषा भवति ॥ २० ॥ सद्यो जातो व्यमिमीत यज्ञं मग्निर्देवानां भवत्पुरोगाः । अस्य
 होतुः प्रदिश्यत स्य वाचि स्वाहा कृतं हविरदंतु देवाः । सद्यो जायमानो निरमिमीत यज्ञं मग्निर्देवानां भवत्पुरोगाभ्यस्य हो
 तुः प्रदिश्यत स्य वाच्यास्य स्वाहा कृतं हविरदन्तु देवाय जंतीतीमा आप्रीदेवता अनुक्रांता अयं किं देवताः प्रया जानुया जा आ

निरुक्त

॥१०॥

प्रेयाइत्येके ॥ २१ ॥ प्रयाजान्मेअनुयाजांश्चकेवलानूर्जस्वन्तंहविषोदत्तभागं । घृतंचापांपुरुषंचौषधीनामग्नेश्चदीर्घ
मार्युरस्तुदेवाः । तवंप्रयाजाअनुयाजाश्चकेवलानूर्जस्वन्तोहविषःसंतुभागाः । तवांग्रेयजोऽयमस्तुसर्वस्तुभ्यंनमंतांप्रदि
शश्चतस्रः । आग्नेयावैप्रयाजाआग्नेयाअनुयाजाइतिचब्राह्मणंछन्दोदेवताइत्यपरंछन्दांसिवैप्रयाजाश्छन्दांस्यनुयाजाइ
तिचब्राह्मणमृदुदेवताइत्यपरमृतवोवैप्रयाजाऋतवोऽनुयाजाइतिचब्राह्मणंपशुदेवताइत्यपरंपशवोवैप्रयाजाःपशवोऽ
नुयाजाइतिचब्राह्मणंप्राणदेवताइत्यपरंप्राणावैप्रयाजाःप्राणावाअनुयाजाइतिचब्राह्मणमात्मदेवताइत्यपरमात्मावैप्र
याजाआत्मावाअनुयाजाइतिचब्राह्मणमाग्नेयाइतितुस्थितिर्भक्तिमात्रमितरंत्किमर्थं पुनरिदमुच्यतेयस्यैदेवतायैहविर्ष
हीतंस्यात्तामनसाध्यायेद्वषट्करिप्यन्नितिहविज्ञायतेतान्येतान्येकादशाप्रीसूक्तानितेषांवासिष्ठमात्रेयंवाध्यश्वंगात्समद
मिति नाराशंसवन्तिमैधातिथंदैर्घतमसंप्रैषिकमित्युभयवन्त्यतोऽन्यानि तनूनपात्वन्तितनूनपात्वन्ति ॥ २२ ॥ (द्रविणो
दाःकस्माद्द्रविणोदाद्रविणसोमेद्यंतुतेऽथातआप्रियःसमिद्धोअद्यतनूनपान्नराशंसस्याजुह्वानःप्राचीनंव्यंचस्वतींरासु
ष्वयंतीदैव्याहोतारानोयज्यंयइमेआविष्टोवनस्पतिरुपावसृजांजंतिदेवेभ्योवनस्पतेवनस्पतेरशनयानियूयसद्योजातः
प्रयाजान्मेद्वाविंशतिः) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

॥ ७३ ॥

उत्तरप.
अ. २

॥१०॥

ॐ ॥ अथयानिपृथिव्यायतनानिसत्त्वानिस्तुतिलभतैतान्यतोऽनुक्रमिष्यामस्तेषामश्वःप्रथमागामीभवत्यश्वो
व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १ ॥ अश्वोवोहोसुखंरथंहसनामुपमंत्रिणः । शेषोरोमण्वन्तौभेदौवारिन्मंडूकइच्छ
तीद्रायेंदोपरिस्त्रव । अश्वोवोहोसुखंवोहोहारथंवोहोसुखमितिकल्याणनामकल्याणपुण्यंसुहितंभवतिसुहितंगम्यतीति
वाहसैतावापातावापालयितावाशेषमृच्छतीतिवारिवारयतिमानोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ २ ॥ मानोमित्रोवरुणो
अर्यमायुरिंद्रक्रुभुक्षामरुतःपरिख्यन् । यद्वाजिनोदेवजातस्यसप्तैःप्रवक्ष्यामोविदथेवीर्याणि । यद्वाजिनोदेवैर्जातस्य
सप्तैःसरणस्यप्रवक्ष्यामोयज्ञेविदथेवीर्याणिमानस्त्वंमित्रश्चवरुणश्चार्यमाचायुश्चवायुरयनइंद्रश्चोरुक्षयणक्रुभूणाराजेति
वामरुतश्चपरिख्यन्छकुनिःशक्रोत्युन्नेतुमात्मानंशक्रोतिनदितुमितिवाशक्रोतितकितुमितिवासर्वतःशंकरोऽस्त्वितिवा
शक्रोतेर्वातस्यैषाभवति ॥ ३ ॥ कर्निकदज्जनुपंप्रब्रुवाणइयतिवाचमरितेवनावम् । सुमंगलश्चशकुनेभवासिमात्वाका
चिदभिभाविश्व्याविदत् । न्यक्रंदीज्जन्मप्रब्रुवाणोयथास्यशब्दस्तथानामेरयतिवाचमीरयितेवनावंसुमंगलश्चशकुने
भवकल्याणमंगलोमंगलगिरतेर्गुणात्यर्थेगिरत्यनर्थानितिवांगलमंगवन्मज्जयतिपापकमितिर्नैरुक्तामागच्छत्वितिवा
माचत्वाकाचिदभिभूतिःसर्वतोविदद्रुत्समदमर्थमभ्युत्थितैकपिंचलोऽभिववाशेतदभिवादिन्येपगर्भवति ॥ ४ ॥ भद्रं
वददक्षिणतोभद्रमुत्तरतोवद । भद्रंपुरस्ताभोवदभद्रंपश्चात्कुपिंजल । इतिसानिगदव्याख्यातागृत्समदोगृत्समदोनो

निरुक्त

॥११॥

गृत्सइतिमेधाविनामगृणातेःस्तुतिकर्मणोमंडूकामजूकामज्जनान्मदतेर्वामोदतिकर्मणोमंदतेर्वातृप्तिकर्मणोमंडयतेरि
तिवैयाकरणांमंडपामोकइतिवामंडोमदेर्वातेषामेषाभवति ॥ ५ ॥ संवत्सरंशिश्यानाब्राह्मणाव्रतचारिणः ।
वाचंपर्जन्यजिन्वितांप्रमंडूकावदिषुः । संवत्सरंशिश्यानाब्राह्मणाव्रतचारिणोऽब्रुवाणापिबोपमार्थेस्याद्ब्राह्मणाइ
वव्रतचारिणइतिवाचंपर्जन्यप्रीतांप्रावादिषुमंडूकावसिष्ठोवर्षकामःपर्जन्यंतुष्टावतंसमंडूकाननुमो
दमानान्दृष्ट्वातुष्टावतदभिवादिन्येपरंभवति ॥ ६ ॥ उपप्लवदमंडूकिवर्षमावदतादुरि । मध्येहृदस्यह्रिवस्त्रनिगृह्यचतुरः
पुरः । इतिसानिगदव्याख्याताक्षाअश्रुवतएनानितिवाभ्यश्रुवतएभिरितिवातेषामेषाभवति ॥ ७ ॥ प्रावेपामावृह
तोमादयंतिप्रवातेजाइरिणेववृतानाः । सोमस्येवमौजवतस्यभक्षोविभीदकोजागृविर्मह्यमच्छान् । प्रवेपिणोमामहतो
विभीदकस्यफलानिमादयंतिप्रवातेजाःप्रवणेजाइरिणेवर्तमानाइरिणंनिर्ऋणमृणातेरपार्णंभवत्यपरताअस्मादोषधयइ
तिवा । सोमस्येवमौजवतस्यभक्षः । मौजवतोमूजवतिजातोमूजवान्पर्यतोमुंजवान्मुंजोविमुच्यतइषीकथेषीकेषतेर्गति
कर्मणइयमपीतरेषीकैतस्मादेवविभीदकोविभेदनाजागृविर्जागरणान्मह्यमचच्छदत्प्रशंसत्येनान्प्रथमयानिंदत्युत्तरा
भिर्ऋषेरक्षपरिद्यूनस्यैतदार्षवेदयंतंप्रावाणोहन्तेर्वागृणातेर्वागृह्णातेर्वातेषामेषाभवति ॥ ८ ॥ प्रैतेवदन्तुप्रवयंवदामग्रा
वभ्योवाचंवदतावदन्त्यः । यदद्रयःपर्वताःसाकमाशवःश्लोकंघोषंभरथंद्रायसोमिनः । प्रवदंत्वेतेप्रवदामवयंप्रावभ्यो

उत्तरप.
अ. ३

॥ ११ ॥

वाचं वदत वदन्न्योयदद्रयः पर्वता अदरणीयाः सहसोममाशवः क्षिप्रकारिणः श्लोकः शृणोते धोषो घुष्यतेः सोमिनो यूयं स्थे
 ति वा सोमिनो गृहेष्विति वा येन नराः प्रशस्यंते स नाराशंसो मंत्रस्तस्यैषा भवति ॥ ९ ॥ अमं दान्तस्तोमान् प्रभरे मनीषा सिं धाव
 धिं क्षियुतो भाव्यस्य । यो मे स हस्त्रमर्मिमीत सवानतूतो राजा श्रव इच्छमानः । अमं दान्तस्तोमान् बालि शाननल्पा न्वा बालो
 बलवर्ती भर्तव्यो भवत्यंवास्मा अलं भवतीति वा वास्मै बलं भवतीति वा बलो वा प्रतिषेधव्यवहितः प्रभरे मनीष्यामनस ईषया
 स्तुत्या प्रज्ञया वा सिं धाव धिनि वसतो भावय व्यस्य राज्ञो यो मे स हस्त्रं निरमिमीत सवानतूतो राजा तूर्ण इति वा त्वरमाण इति
 वा प्रशंसामिच्छमानः ॥ १० ॥ यज्ञसंयोगाद्राजास्तु तिलभेतराजसंयोगाद्युद्धोपकरणानि तेषां रथः प्रथमागामी भवति
 रथोरं हतेर्गतिकर्मणः स्थिरतेर्वास्या द्विपरीतस्य रममाणो ऽस्मिंस्तिष्ठतीति वा रपतेर्वा रसतेर्वा तस्यैषा भवति ॥ ११ ॥ वनं
 स्पते व्रीडं गोहिभूया अस्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः । गोभिः सन्नद्धो असि व्रीळ्यस्वास्था ताते जयतु जेत्वानि । वनस्पने दृढां
 गोहिभवास्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः कल्याणवीरो गोभिः संनद्धो असि व्रीळ्यस्वेति संस्तं भस्वास्था ताते जयतु जेतव्यानि दुंदु
 भिरिति शब्दानुकरणं द्रुमोभिन्न इति वा दुंदुभ्यतेर्वास्या च्छब्दकर्मणस्तस्यैषा भवति ॥ १२ ॥ उपश्वासय पृथिवीमुत द्यां पु
 रुत्राते मनुतां विष्टितं जगत् । स दुंदुभे स जूरि द्रेण देवैर्दूराद्वीयो अपसेध शत्रून् । उपश्वासय पृथिवीं च दिवं च बहुधा ते घोषं
 मन्यतां विष्टितं स्थावरं जंगमं च यत्स दुंदुभे सह जोषणं द्रेण च देवैश्च दूरादूरतरमपसेध शत्रूनि पुधिरि पूषा निधानं तस्यैषा भ

निरुक्त
॥१२॥

वति ॥ १३ ॥ ब्रह्मीनां पिता ब्रह्मरस्य पुत्रश्चिश्चाकृणोति समं नावृण्य । इषुधिः संकाः पृतेनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनद्धो जय
ति प्रसूतः । ब्रह्मनां पिता ब्रह्मरस्य पुत्र इतीषूनभिप्रेत्य प्रस्मयत इवापात्रियमाणः शब्दानुकरणं वा संकाः सचतैः संपूर्वाद्वा
किरतैः पृष्ठे निनद्धो जयति प्रसूत इति व्याख्यातं हस्तघ्नो हस्ते हन्यते तस्यैषा भवति ॥ १४ ॥ अहिरिव भोगैः पर्येति बाहुं
ज्यायां हेति परिवारधमानः । हस्तघ्नो विश्वावयुनां निविद्वान्पुमान्पुमां संपरिपातु विश्वतः । अहिरिव भोगैः परिवेष्टयति
बाहुं ज्यायावधात्परित्रायमाणो हस्तघ्नः सर्वाणि प्रज्ञानानि प्रजानं न्पुमान्पुरुमना भवति पुंसतेर्वाभीशवो व्याख्याता स्तेषा
मेषा भवति ॥ १५ ॥ रथेति घ्नयति वाजिनः पुरोयत्रयत्रकामयते सुषारथिः । अभीशूनां महिमानं पनायतमनः पश्चा
दनुयच्छति रश्मयः । रथेति घ्नयति वाजिनः पुरस्तात्सतौ यत्रयत्रकामयते सुषारथिः कल्याणसारथिरभीशूनां महि
मानं पूजयामि मनः पश्चात्संतोऽनुयच्छति रश्मयो धनुर्धन्वतेर्गतिकर्मणो वधकर्मणो वा धन्वंत्यस्मादिष्वस्तस्यैषा भवति
॥ १६ ॥ धन्वंनागाधन्वंनाजिजयेम धन्वंनातीव्राः समदोजयेम । धनुःशत्रोरपकां मंकृणोति धन्वंन्ना सर्वाः प्रदिशो
जयेम । इति सानिगदव्याख्याता समदः समदोवात्तेः समदोवां मदते ज्यौजयते वाजिना तेर्वा प्रजावयतीषूनि तिवान्तस्या
एषा भवति ॥ १७ ॥ वक्ष्यंती वेदागंती गंतिकर्णी प्रियं सखायं परिष्वजाना । योषे वशिंक्ते वितताधिधन्वज्या इयं समने
पारयंती । वक्ष्यंती वागच्छति कर्णी प्रियमिव सखायमिषुं परिष्वजमाना योषे वशिंक्ते शब्दं करोति वितताधिधनुषि ज्येयं स

उत्तरप.
अ. ३

॥ १२ ॥

मनेसंग्रामेपारयंतीपारंनयंतीपुरीषतेर्गतिकर्मणोवधकर्मणोवातस्यैवाभवति ॥ १८ ॥ सुपर्णवस्तेमृगोअस्यादंतोगो
भिःसंनद्धापततिप्रसूता । यत्रानरःसंचविचद्रवंतितत्वास्मभ्यमिषवःशर्मयंसन् । सुपर्णवस्तइतिवाजानभिप्रेत्यमृग
मयोऽस्यादंतौमृगयतेर्वागोभिःसंनद्धापततिप्रसूतेतिव्याख्यातंयत्रनराःसंद्रवंतिचविद्रवंतिचतत्रास्मभ्यमिषवःशर्म
यच्छंतुशरणीसंग्रामेवश्वाजनीकशेत्याहुःकशाप्रकाशयतिभयमश्वायकृष्यतेर्वाणूभावाद्वाक्पुनःप्रकाशयत्यर्थान्त्वश
याक्रोशतेर्वाश्वकशयाएषाभवति ॥ १९ ॥ आजैधंतिसान्वेषांजघनाऽउपजिघ्रते । अश्वाजनिप्रचेतसोऽश्वान्समत्सु
चोदय । आघ्नंतिसानून्येषांसरणानिसक्थीनिसक्थिसचतेरासक्तोऽस्मिन्कायो जघनानिचोपघ्नतिजघनंजघन्यते
रश्वाजनिप्रचेतसःप्रवृद्धचेतसोऽश्वान्समत्सुसमरणेषुसंग्रामेषुचोदयोलूखलमुरुकरंवोर्करंवोर्ध्वखंवरुमेकुर्वित्यब्रवी
त्तदुलूखलमभवदुरुकरंचैतदुलूखलमित्याचक्षतेपरोक्षेणेतिचब्राह्मणैतस्यैवाभवति ॥ २० ॥ यच्चिद्धित्वंगृहेगृहउलू
खलकयुज्यसे । दृहद्युमत्तमंवदजयतामिवदुंदुभिः । इतिसानिगदव्याख्याता ॥ २१ ॥ वृषभःप्रजांवर्षतीतिवातिबृह
तिरेतइतिवातदृषकर्मावर्षणादृषभस्तस्यैवाभवति ॥ २२ ॥ न्यक्रंदयन्नुपयंतएनममेहयन्वृषभंमध्यआजेः । तेनसूभ
र्वशतवत्सहस्रंगवांमुद्गलःप्रधनेजिगाय । न्यक्रंदयन्नुपयंतएनमितिव्याख्यातममेहयन्वृषभंमध्यआजेराजयनस्याज
वनस्येतिवातेनतंसूभर्वराजानैर्भवतिरत्तिकर्मातद्वासूभर्वंसहस्रंगवांमुद्गलःप्रधनेजिगार्यप्रधनइतिसंग्रामनामप्रकीर्णा

निरुक्त

॥ १३ ॥

न्यस्मिन्धनानि भवन्ति द्रुघणो द्रुममयो धनस्तत्रेति हासमाचक्षते मुद्गलो भाग्यं श्वक्रपिर्वृषभं च द्रुघणं च युक्त्वा संग्रामे व्यवह-
त्या जिजिगायत दमिवादिन्ये परं भवति ॥ २३ ॥ इमं तं पश्य वृषभस्य युजं काष्ठायामध्ये द्रुघणं शयानं । येन जिगाय शतवत्सहस्रं गवां मु-
वत्सहस्रं गवां मुद्गलः पृतनाज्येषु । इमं तं पश्य वृषभस्य सह युजं काष्ठायामध्ये द्रुघणं शयानं येन जिगाय शतवत्सहस्रं गवां मु-
द्गलः पृतनाज्येषु पृतनाज्यमिति संग्रामनाम पृतनानाम जनाद्वा जयनाद्वा मुद्गलो मुद्गवान्मुद्गगिलो वा मदनं गिलतीति वा म-
दं गिलो वा मुदं गिलो वा भाग्यं श्वो भूम्यश्वस्य पुत्रो भूम्यश्वो भूमयोऽस्याश्वो अश्वभरणाद्वा पितुरित्यन्ननाम पाते वा पिबते
वाप्यायते वा तस्यैषा भवति ॥ २४ ॥ पितुं नुस्तोषं महो धर्माणं तविषीं । यस्य त्रितो व्योजसा वृत्रं विपर्वमर्दयत् । तं पि-
तुंस्तोमि महतो धारयितारं बलस्य तं विषीति बलनाम तव ते वा वृद्धि कर्मणो यस्य त्रितो जसा वलेन त्रितस्त्रिस्थानं द्रोवृत्रं
विपर्वाणं व्यर्दयति नद्यो व्याख्यातास्तासामेषा भवति ॥ २५ ॥ इमं मे गंगेयमुने सरस्वतिश्चतुर्द्रिस्तोमं सचतापरुष्ण्या ।
असिक्न्यामरुद्धे धेवितस्तया चार्जीकीये शृणु ह्यासुपोमया । इमं मे गंगेयमुने सरस्वतिश्चतुर्द्रिपरुष्णिस्तोममासेव ध्वमसि-
क्न्या च सहमरुद्धे धेवितस्तया चार्जीकीये आशृणु हि सुपोमया चेति समस्तार्थोऽथैकपदनिरुक्तं गंगा गमनाद्यमुना प्रयुवती ग-
च्छतीति वा प्रयुवितं गच्छतीति वा सरस्वती सर इत्युदकनाम स तं तद्वतीश्चतुर्द्रिश्चतुर्द्राविणीक्षिप्रद्राविण्याश्चतुर्भेवद्रवतीति
वैरावती परुष्णीत्याहुः पर्ववती भास्वती कुटिलगामिन्यसिक्न्यशुक्लासितासितमिति वर्णनाम तत्प्रतिषेधोऽसितं मरुद्धाः

उत्तरप.
अ. ३

॥ १३ ॥

सर्वानद्योमरुतएनावर्धयंतितिवितस्ताविदग्धाविवृद्धामहाकूलार्जकीयांविपाळित्याहुर्कृजीकप्रभवावर्जुगामिनीवाविपा
 ङ्घ्रिपाटनाद्वाविपाशनाद्वाविप्रापणाद्वापाशाअस्यांव्यपाश्यंतवसिष्ठस्यमुमूर्षतस्तस्माद्विपालुच्यतेपूर्वमासीदुरुंजिरासु
 षोमासिंधुर्यदेनामभिप्रसुवंतिनद्यःसिंधुःस्यंदनादापआप्नोतेस्तासामेषाभवति ॥ २६ ॥ आपोहिष्ठामयोभुवस्तान
 ऊर्जेदधातन । महेरणायचक्षुसे । आपोहिस्थसुखभुवस्तानोऽन्नायधत्तमहतेचनोरणार्यरमणीयायचदर्शनायौषध
 यओषद्धयंतीतिवौषत्येनाधयंतीतिवादोषंधयंतीतिवातासामेषाभवति ॥ २७ ॥ याओषधीःपूर्वाजातादेवेभ्यस्त्रियु
 गंपुरा । मनैनुबभ्रूणामहंशतंधामानिसप्तच । याओषधयःपूर्वाजातादेवेभ्यस्त्रीणियुगानिपुरामन्येनुतद्वभ्रूणामहंब
 भ्रुवर्णानांहरणानांभरणानामितिवाशतंधामानिसप्तचेतिधामानित्रयाणिभवंतिस्थानानिनामानिजन्मानीतिजन्मा
 न्यत्राभिप्रेतानिसप्तशतंपुरुषस्यमर्मणांतेप्वेनादधतीतिवारात्रिव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ २८ ॥ आरात्रिपा
 र्थिवंरजःपितरःप्रायुधामभिः । दिवःसदांसिबृहतीवितिष्ठसआत्वेपंवर्ततेतमः । आपूपुरस्त्वंरात्रिपार्थिवंरजःस्थानैर्म
 ध्यमस्यदिवःसदांसिबृहतीमहतीवितिष्ठसआवर्ततेत्वेपंतमोरजोऽरण्यान्यरण्यस्यपत्न्यरण्यमपाणीग्रामादरमणंभवती
 तिवातस्याएषाभवति ॥ २९ ॥ अरण्यान्यरण्यान्यसौयाप्रेव नश्यसि । कथाग्रामंनपृच्छसिनत्वाभीरिवविंदती ३ ।
 अरण्यानीत्येनामामंत्रयतेयासावरण्यानिवनानिपराचीवनश्यसिकथंग्रामंनपृच्छसिनत्वाभीर्विंदतीवेतीवःपरिभयार्थे

निरुक्त

॥१४॥

वाश्रद्धाश्रद्धानां तस्या एषा भवति ॥ ३० ॥ श्रद्धयाग्निः समिध्यते श्रद्धया ह्यते हविः । श्रद्धा भगस्य मूर्धनि वचसा वेद
यामसि । श्रद्धयाग्निः साधु समिध्यते श्रद्धया हविः साधु ह्यते श्रद्धा भगस्य भागधेयस्य मूर्धनि प्रधानांगे वचने नावेदयामः
पृथिवी व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ३१ ॥ स्योना पृथिवि भवानृक्षरानि वेशनी । यच्छानः शर्मसुप्रथः । सुखानः
पृथिवि भवानृक्षरानि वेशन्यृक्षरः कण्टकः कण्टकः कण्टपोवा कृततेर्वा कण्टतेर्वा स्याद्भूतिकर्मण उद्गततमो भवति यच्छ
नः शर्मयच्छंतु शरणं सर्वतः पृथ्व्या व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ३२ ॥ अमीषां चित्तं प्रतिलोभयती गृहाणां गान्यप्वे
परं हि । अभिप्रेहि निर्देह हृत्सुशोकैरंधेना मित्रास्तमसा सचंतां । अमीषां चित्तानि प्रज्ञानानि प्रतिलोभयमाना गृहाणां
गान्यप्वे परं हि अभिप्रेहि निर्देहैषां हृदयानि शोकैरंधेना मित्रास्तमसा संसेव्यंतां मग्राय्यग्नेः पत्नी तस्या एषा भवति ॥ ३३ ॥
इहेन्द्राणी मुपह्वये वरुणा नीस्वस्तये । अग्नार्यो सोमपीतये । इति सानिगद व्याख्याता ॥ ३४ ॥ अथातो ऽष्टौ द्वंद्वान्यु
लूखलमुसले उलूखलं व्याख्यातं मुसलं मुहुः सरतयोरेषा भवति ॥ ३५ ॥ आयजीवा जसा तमा ताद्यु १ व्याविजर्भतः ।
हरी इवांधा सिब्रप्सता । आयष्टव्ये अन्नानां संभक्ततमेते ह्युच्चैर्विहिते हरी इवान्नानि भुञ्जाने हविर्धाने हविषां निधाने तयो
रेषा भवति ॥ ३६ ॥ आवा मुपस्थं मद्रुहा देवाः सीदंतु यज्ञियाः । इहाद्य सोमपीतये । आसीदंतु वा मुपस्थ उपस्थानं मद्रो
ग्धव्ये इति वायज्ञिया देवा यज्ञसंपादिन इहाद्य सोमपानार्थं द्यावा पृथिव्यौ व्याख्यातं तयोरेषा भवति ॥ ३७ ॥ द्यावा

उत्तरष.

अ. ३

॥ १४ ॥

नःपृथिवीइमंसिध्रमद्यदिविस्पृशं । यज्ञदेवेषुयच्छतां । द्यावापृथिव्यौनइमंसाधनमद्यदिविस्पृशंयज्ञदेवेषुनियच्छतां
विपाद्छुतुद्यौव्याख्यातेतयोरेषाभवति ॥ ३८ ॥ प्रपर्वतानामुशतीउपस्थादश्वेइवविषितेहासमाने । गावेषुशुभ्रेमा
तरारिहाणेविपाद्छुतुद्रीपयसाजवेते । पर्वतानामुपस्थादुपस्थानादुशत्यौकामयमानेअश्वेइवविमुक्तेइतिवाविषण्णेइ
तिवाहासमानेहासतिःस्पर्धायांहर्षमाणेवागावाविवशुभ्रेशोभनेमातरौसरिहाणेविपाद्छुतुद्यौपयसाप्रजवेतेआर्क्षोअ
र्तन्यौवारण्यौवारिषण्यौवातयोरेषाभवति ॥ ३९ ॥ तेआचरंतीसमनेवयोषामातेवपुत्रंविभृतामुपस्थे । अपशत्रून्वि
ध्यतांसंविदानेआर्क्षोइमेर्विस्फुरंतीअमित्रान् । तेआचरंत्यौसमनसाविवयोषेमातेवपुत्रंविभृतामुपस्थउपस्थानेऽपवि
ध्यतांशत्रून्संविदानेआर्क्षोविमेविघ्नत्यावमितान्छुनासीरौशुनोवायुःशुण्यंतरिक्षेसीरआदित्यःसरणात्तयोरेषाभव
ति ॥ ४० ॥ शुनासीराविमांवाचैजुषेथांयद्विविचक्रधुःपयः । तेनेमामुपसिंचतं । इतिमानिगदव्याख्यातादेवीजो
ष्ट्रीदेव्यौजोषयित्र्यौद्यावापृथिव्यावित्तिवाहोरात्रेइतिवासस्यंचसमाचेतिकात्थक्यंस्तयोरेषसंप्रैषोभवति ॥ ४१ ॥
देवीजोष्ट्रीवसुंधितीययोरन्याघाद्वेपांसियुयवदान्यावक्षद्वमुवार्याणियजमानायवमुयनेवसुधेयस्यवीतांयज । देवीजो
ष्ट्रीदेव्यौजोपयित्र्यौवसुधिवसुधान्यैययोरन्याघानिद्वेपांस्यवयावयत्यावहत्यन्यावसूनिवरणीयानियजमानायव
सुवननायचवसुधानायचवीतांपिवेतांकामयेतांवायजेतिसंप्रैषोदेवीऊर्जाहुतीदेव्याऊर्जाहान्यौद्यावापृथिव्यावित्तिव

निरुक्त

॥१५॥

होरात्रेइतिवासस्यंचसमाचेतिकात्थक्यस्तयोरेषसंप्रैषोभवति ॥ ४२ ॥ देवीऊर्जाहुतीइषमूर्जमन्यावक्षत्सग्धिसपीति
मन्यानवेनपूर्वदयमानाःस्यामपुराणेननवंतामूर्जमूर्जाहुतीऊर्जयमानेअधातांवसुवनैवसुधेयस्यवीतांयज । देवीऊर्जाहु
तीदेव्याऊर्जाह्वान्यावन्नंचरसंचावहत्यावहत्यन्यासहजग्धिचसहपीतिचान्यानवेनपूर्वदयमानाःस्यामपुराणेननवंता
मूर्जमूर्जाहुतीऊर्जयमानेअधातांवसुवननायचवसुधानायचवीतांपिवेतांकामयेतांवायजेतिसंप्रैषोयजेतिसंप्रैषः ॥४३॥
(अथयान्यश्वोवोहमानोमित्रःकनिकदंद्भद्रंवदसंवत्सरमुपप्लवदप्रावेपाःप्रैतेवदंत्वमंदान्यज्ञसंयोगाद्वनस्पतउपश्वा
सयवह्नीनामहिरिवभोगैरथेतिष्ठन्धन्वनागावक्ष्यंतीवसुपणंवस्त आजंघंति यच्चिद्धित्वंवृषभोन्यक्रंदयन्निमंतंपितुंन्विमं
मआपोहि्याओषधीरारात्र्यरण्यानिश्रद्धयास्योनामीपांमिहेंद्राणीमथातोष्टावायजीआवामुपस्थंद्यावानःप्रपर्वतानांते
आचरंतींशुनासीरौदेवीजोष्टीदेवीऊर्जाहुतीत्रिचत्वारिंशत्) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरपट्टेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

ॐ ॥ अथातोमध्यस्थानादेवतास्तासांवायुःप्रथमागामीभवतिवायुर्वातेर्वेतेर्वास्याह्नतिकर्मणएतेरितिस्थौलाष्ठीवि
रनर्थकोवकारस्तस्यैषाभवति ॥ १ ॥ वायवायाहिदर्शतेमेसोमाअरंकृताः । तेषांपाहिश्रुधीहव । वायवायाहिदर्शनी
यमेसोमाअरंकृताअलंकृतास्तेषांपिवशृणुनोहानमितिंकमन्यमध्यमादेवमवक्ष्यत्तस्यैषापराभवति ॥ २ ॥ आसस्त्राणा
सःशवसानमच्छेद्रैसुचक्रैरथ्यासोअश्वाः । अभिश्रवक्रज्यंतोवहेयुर्नृचिन्नुवायोरमृतमिदस्येत् । आसस्त्राणांसोऽभिवलाय

उत्तरप.
अ. ४

॥१५॥

मानमिद्रं कल्याणचक्रैरथे योगाय रथ्या अश्वारथस्य बोद्धारं ऋज्यंतं ऋजुगामिनोऽन्नमभिवहेयुर्न वंचपुराणं च अथ इत्येक
 नाम श्रूयत इति सतो वायोश्चास्य भक्षो यथानविदस्येदितींद्रप्रधानेत्येकैर्न घटुं कं वायु कर्मोभयप्रधानेत्यपरं वरुणो वृणोती
 तिसतस्तस्यैषा भवति ॥३॥ नीचीनं वारं वरुणः कवं धं मे धै कवनमुदकं भवति तदस्मिन्धीयत उदकमपि कवं धमुच्यते बंधिरनिभृतत्वेकमनि
 भृतं च प्रसृजतिद्यावापृथिव्यां चांतरिक्षं च महत्त्वेन तेन सर्वस्य भुवनस्य राजाय वमिव वृष्टिर्व्युनत्तिभूमिं तस्यैषा परा भवति
 ॥ ४ ॥ तमुषुसं मना गिरा पितृणां च मनमभिः । नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्यः सिंधूनामुपोदये सस्रस्वसा समध्यमोनभैतामन्य
 के संमे । तं स्वभिष्टौमिसमानया गिरा गीत्यास्तुत्या पितृणां च मननीयैः स्तोमैर्नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्ऋषिर्नाभाको बभूवयः
 स्यंदमानानां मासामपामुपोदये सस्रस्वसारमेनमाहवाग्भिः समध्यम इति निरुच्यतेऽथैष एव भवति । नभैतामन्यके संमे ।
 माभूवन्नन्यके संधेये नो द्विपंति दुर्धियः पापधियः पापसंकल्पां रुद्रो रौती तिसतो रोरुयमाणो द्रवतीति वारोदयते वायं दुरुद
 त्तद्रुद्रस्य रुद्रत्वमिति काठकैयदरो दीत्तद्रुद्रस्य रुद्रत्वमिति हारिद्रविकं तस्यैषा भवति ॥५॥ इमारुद्राय स्थिरधन्वने गिरः
 क्षिप्रेष वेदे वायं स्वधात्रे । अपाहाय सहमानाय वंधसेति गमयुधाय भरताशृणोतुनः । इमारुद्राय दृढधन्वने गिरः क्षिप्रेष
 वेदे वायान्नवतेऽपाढायान्यैः सहमानाय विधात्रेति गमयुधाय भरतशृणोतुनस्तिगमंते जते रुत्साहकर्मण आयुधमायोधना

निरुक्त

॥१६॥

सस्यैषापराभवति ॥ ६ ॥ यातेदिद्युदवसृष्टादिवस्परिक्षमयाचरतिपरिसावृणक्तुनः । सहस्रंतेस्वपिवातभेषजामांन
स्तोकेपुतनयेपुरीरिषः । यातेदिद्युदवसृष्टादिवस्परिदिवोऽर्धदिद्युदयतेर्वाद्युतेर्वाद्योततेर्वाक्षमयाचरतिक्षमापृथिवी
तस्यांचरतितयाचरतिविक्षमापयंतीचरतीतिवापरिवृणक्तुनःसांसहस्रंतेस्वाप्तवचनभैषज्यानिमानस्त्वंपुत्रेषुचपौत्रेषुच
रीरिषस्तोकंतुद्यतेस्तनयंतनोतैरग्निरपिरुद्रउच्यतेतस्यैषाभवति ॥ ७ ॥ जराबोधतद्विविद्धिविशेषविशेषज्ञियाय । स्तोमं
रुद्रायदृशीकं । जरास्तुतिर्जरतेःस्तुतिकर्मणस्तांबोधतयान्नोधयितरितिवातद्विविद्धितत्कुरुमनुष्यस्यमनुष्यस्ययजना
यस्तोमंरुद्रायदर्शनीयमिंद्रइराहणातीतिवैरांददातीतिवैरांदधातीतिवैरांदारयतइतिवैरांधारयतइतिवैदवेद्रवतीतिवै
दौरमतइतिवैधेभूतानीतिवातद्यदेनंप्राणैःसमैर्धैस्तदिंद्रस्येद्रत्वमितिविज्ञायतइदंकरणादित्याग्रायणइदंदर्शनादित्यौप
मन्यवइदतेवैश्वर्यकर्मणइच्छत्रूणांदारयितावाद्रावयितावांदरयिताचयज्वनांतस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ अर्ददुरुत्समसृ
जोविस्वानित्वमर्णवान्वद्वधानांऽअरम्णाः । महांतमिंद्रपर्वतंवियद्वःसृजोविधाराअवदान्वंहन् । अहणाउत्समुत्स
उत्तरणाद्वोत्सदनाद्वोत्स्यंदनाद्वोनत्तेर्वाव्यसृजोऽस्यखानित्वमर्णवानर्णस्वतएतान्माध्यमिकान्त्संस्त्यायान्वाबध्यमा
नानरम्णारम्णातिःसंयमनकर्माविसर्जनकर्मावामहांतमिंद्रपर्वतंमेधयद्व्यवृणोर्व्यसृजोऽस्यधाराअवहन्नेनंदानवंदानक
मीणंतस्यैषापराभवति ॥ ९ ॥ योजातएवप्रथमोमनस्वान्देवोदेवान्कृतुनापर्यभूषत् । यस्यशुष्माद्रोदसीअभ्यसे

उत्तरप.
अ. ४

॥१६॥

तानृम्णस्यमहासर्जनासइंद्रः । योजायमानएवप्रथमोमनस्वीदेवोदेवान्क्रतुनाकर्मणापर्यभवत्पर्यगृह्णात्पर्यरक्षदत्यक्रा
मदितिवायस्यबलाद्वावापृथिव्यावप्यविभीतांनृम्णस्यमहाबलस्यमहत्त्वेनसर्जनासइंद्रइत्युषेर्दृष्टार्थस्यग्रीतिर्भवत्या
ख्यानसंयुक्तापर्जन्यस्तृपेराद्यंतविपरीतस्यतर्पयिताजन्यःपरोजेतावाजनयितावाप्रार्जयितावारसानांतस्यैषाभवति
॥ १० ॥ विवृक्षान्हंत्युतहंतिरक्षसोविश्वंविभायभुवनंमहावधात् । उतानागाईषतेवृष्ण्यावतोयत्पर्जन्यःस्तनयन्हंति
दुष्कृतः । विहन्तिवृक्षान्विहंतिचरक्षांसिसर्वाणिचास्माद्भूतानिबिभ्यतिमहावधान्महान्हास्यवधोऽप्यनपराधोभीतः
पलायतेवर्षकर्मवतोयत्पर्जन्यःस्तनयन्हंतिदुष्कृतःपापकृतोबृहस्पतिर्बृहत्पातावापालयितावातस्यैषाभवति ॥ ११ ॥
अभ्रापिनद्धंमधुपर्यपश्यन्मत्स्यंनदीनउदनिक्षियन्तं । निष्टज्जभारचमसंनवृक्षाद्बृहस्पतिर्विरवेणाविकृत्य । अशनवता
मेघेनापिनद्धंमधुपर्यपश्यन्मत्स्यमिवदीनउदकेनिवसंतैर्निर्जहारतच्चमसमिववृक्षाच्चमसःकस्माच्चमंत्यस्मिन्नितिबृहस्प
तिर्विरवेणशब्देनविकृत्यब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मणःपातावापालयितावातस्यैषाभवति ॥ १२ ॥ अश्मांस्यमव्रतंब्रह्मणस्पतिर्मधु
धारमभियमोजसातृणत् । तमेवविश्वेपिरेस्वर्दशोबृहसाकंसिसिचुरुत्समुद्रिणं । अशनवंतमास्यंदनवंतमवातितं
ब्रह्मणस्पतिर्मधुधारमभियमोजसाबलेनाभ्यतृणत्तमेवसर्वेपिर्वतिरश्मयःसूर्यदृशोबह्वेनंसहसिंचंत्युत्समुद्रिणमुदकवंतं
॥ १३ ॥ क्षेत्रस्यपतिःक्षेत्रंक्षियतेर्निवासकर्मणस्तस्यपातावापालयितावातस्यैषाभवति ॥ १४ ॥ क्षेत्रस्यपतिनावयंहि

निरुक्त
॥१७॥

तेनेवजयामसि । गामश्वपोषयिद्ववासनोमृळातीदृशे । क्षेत्रस्यपतिनावयंसुहितेनेवजयामो गामश्वंपुष्टपोषयितृचाहरे
तिसनोमृळातीदृशे । वलेनवाधनेनवामृळतिर्दानकर्मात्तस्यैषापराभवति ॥१५॥ क्षेत्रस्यपतेमधुमन्तमूर्मिधेनुरिवपयो
अस्मासुधुक्ष्व । मधुश्रुतैर्घृतमिवसुपूतमृतस्यनःपतयोमृळयंतु । क्षेत्रस्यपतेमधुमंतमूर्मिधेनुरिवपयोऽस्मासुधुक्ष्वेतिम
धुश्रुतंघृतमिवोदकंसुपूतमृतस्यनःपातारोवापालयितारोवामृळयंतुमृळयतिरुपदयाकर्मापूजाकर्मावातद्यत्समान्यामृ
चिसमानाभिव्याहारंभवति तज्जामिभवतीत्येकमधुमंतमधुश्रुतमितियथायदेवसमानेपादैःसमानाभिव्याहारंभवति त
ज्जामिभवतीत्यपरं । हिरण्यरूपःसहिरण्यसंहगितियथायथाकथाचविशेषोऽजामिभवतीत्यपरं । मंडूकाइवोदकान्मंडू
काउदकादिवेतियथा । वास्तोष्पतिर्वास्तुर्वसतेर्निवासकर्मणस्तस्यपातावापालयितावातस्यैषाभवति ॥१६॥ अमीवहा
वास्तोष्पतेविश्वारूपाण्याविशन् । सखासुशेवणधिनः । अभ्यमनहावास्तोष्पतेसर्वाणिरूपाण्याविशन्तस्खानःसुसुखो
भवशेवइतिसुखनामशिष्यतेर्वकारोनामकरणोऽतस्यांतरोपलिङ्गीविभाषितगुणःशिवमित्यप्यस्यभवति यद्यद्रूपंकाम
यतेतत्तद्देवताभवति । रूपंरूपमघवावोभवीतीत्यपिनिगमोभवति वाचस्पतिर्वाचःपातावापालयितावातस्यैषाभवति
॥ १७ ॥ पुनरेहिवाचस्पतेदेवेनमनसासह । वसोष्पतेनिरामयमय्येवतन्वंमम । इतिसानिगदव्याख्यातापाज्ञपा
त्तनूनप्राव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १८ ॥ योअनिध्मोदीदयदुप्स्वंतर्ह्यविप्रांसईळतेअध्वरेषु । अपाज्ञपान्मधुम

उत्तरप.
अ. ४

॥ १७ ॥

तीरपोद्वायाभिरिंद्रोवावृधेवीर्याय । योऽनिध्मोदीदयद्दीप्यतेऽभ्यंतरमप्सुयंमेधाविनःस्तुवंतियज्ञेषुसोऽपाज्ञपान्मधु
 मतीरपोदेह्यभिषवाययाभिरिंद्रोवर्धतेवीर्यायवीरकर्मणेयमोयच्छतीतिसतस्तस्यैषाभवति ॥ १९ ॥ परेयिवांसंप्रवतो
 महीरनुबहुभ्यःपंथामनुपस्पशानं । वैवस्वतंसंगमनंजनानांयमंराजानंहविषादुवस्य । परेयिवांसंपर्यागतवंतंप्रवतउद्ध
 तोनिवतइत्यवतिर्गतिकर्मावहुभ्यःपंथानमनुपस्पाशयमानैवैवस्वतंसंगमनंजनानांयमंराजानंहविषादुवस्येतिदुवस्यती
 राभोतिकर्माग्निरपियमउच्यतेतमेताऋचोऽनुप्रवदंति ॥ २० ॥ सेनेवसृष्टामैदधात्यस्तुर्नदिद्युत्त्वेपप्रतीका । यमोह
 जातोयमोजनिंत्वंजारःकनीनांपतिर्जनीनां । तंवश्चराथाव्यंवंसत्यास्तंनगावोनक्षैतइद्धं । इतिद्विपदाःसेनेवसृष्टाभयं
 वावलंवादधात्यस्तुरिदद्युत्त्वेपप्रतीकाभयप्रतीकावलप्रतीकायशःप्रतीकामहाप्रतीकादीसप्रतीकावा । यमोहजातं
 इंद्रेणसहसंगतः । यमाविहेहमातरेत्यपिनिगमोभवतिंयमइवजातोयमोजनिष्यमाणोजारःकनीनांजरयितांकन्यानां
 पतिर्जनीनांपालयिताजायानांतत्प्रधानाहियज्ञसंयोगेनभवन्ति।तृतीयोअग्निष्टेपतिरित्यपिनिगमोभवतिंतंवश्चराथाचरं
 त्यापश्चाहुत्यावसत्याचनिवसंत्यौषधाहुत्यास्तंयथागावआमुवंतिंतथामुयामेद्धंसमृद्धंभोगैर्मित्रःप्रमीतेस्त्रायतेसंमिन्वा
 नोद्रवतीतिवामेदयतेर्वातस्यैषाभवति ॥ २१ ॥ मित्रोजनान्यातयतिब्रुवाणोमित्रोदाधारपृथिवीमुतद्यां । मित्रःकृष्टीरनि
 मिषाभिचष्टेमित्रायहव्यंघृतवज्जुहोत । मित्रोजनानायातयतिब्रुवाणःशब्दंकुर्वन्मित्रएवधारयतिपृथिवींचदिवंच

निरुक्त

॥१८॥

मित्रः कृष्टीरनिमिषन्नभिविपश्यतीति कृष्टय इति मनुष्यनामकर्मवन्तो भवन्ति विकृष्टदेहावामित्राय हव्यं घृतवज्जुहोतेति
व्याख्यातं जुहोतिर्दानकर्माकः कमनोवाक्रमणो वा सुखो वा तस्यैषा भवति ॥ २२ ॥ हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जा-
तः पतिरेक आसीत् । सदाधारपृथिवीं द्यामुते मां कस्मै देवाय हविषा विधेम । हिरण्यगर्भो हिरण्यमयोगर्भो हिरण्यमयो-
गर्भोऽस्येति वागर्भो गृभेर्गुणात्यर्थे गिरत्यनर्थानिति वा यदा हि स्त्री गुणान् गृह्णाति गुणाश्चास्या गृह्णन्तेऽथ गर्भो भवति समभ-
वदग्रे भूतस्य जातः पतिरेको बभूव सधारयति पृथिवीं च दिवं च कस्मै देवाय हविषा विधेमेति व्याख्यातं विधतिर्दानकर्मा सर-
स्वान्व्याख्यातं तस्यैषा भवति ॥ २३ ॥ ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्चुतः । तेभिर्नो विता भव । इति सानिगद-
व्याख्याता ॥ २४ ॥ विश्वकर्मा सर्वस्य कर्ता तस्यैषा भवति ॥ २५ ॥ विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ताधाता च विधाता च
रमो तसं दृक् । तेषां मिष्टानि सप्तमिषाम दंतियत्रा सप्त ऋषीन् पर एकमाहुः । विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ताधाता च विधाता च
परमश्च संद्रष्टा भूतानां तेषां मिष्टानि वाकांता निवाकांता निवागता निवामतानि वानतानि वाद्भिः सह संमोदं तैयत्रैतानि सप्त
ऋषीणानि ज्योतीर्षितेभ्यः पर आदित्यस्तान्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यधिदैवतमथाध्यात्मं विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ताधाता
च विधाता च परमश्च संदर्शयितेन्द्रियाणामेषां मिष्टानि वाकांता निवाकांता निवागता निवामतानि वानतानि वाद्भिः सह सं-
मोदन्ते यत्रेमानि सप्त ऋषीणानीन्द्रियाण्येभ्यः पर आत्मा तान्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यात्मगतिमाचष्टे तत्रेति हासमाचक्षते वि-

उत्तरप.

अ. ४

॥ १८ ॥

श्वकर्माभौवनः सर्वमेधे सर्वाणि भूतानि जुहवांचकार स आत्मानमप्यन्ततो जुहवांचकार तदभिवादिन्ये परमवर्तिय इमा
विश्वाभुवनानि जुह्वदिति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ २६ ॥ विश्वकर्मन्हविषावावृधानः स्वयं यजस्व पृथिवीमुत
द्यां । मुह्यन्त्वन्ये अभितोजनाः स इहास्माकं मघवासूरिरस्तु । विश्वकर्मन्हविषावर्धयमानः स्वयं यजस्व पृथिवीं च दिवं च
मुह्यन्त्वन्ये अभितोजनाः स पक्षा इहास्माकं मघवासूरिरस्तु प्रज्ञाता ताक्ष्यस्त्वष्ट्राव्याख्यातस्तीर्णोऽन्तरिक्षे क्षियति तूर्णमथ
रक्षत्य श्रोतेर्वा तस्यैषा भवति ॥ २७ ॥ त्वमप्युवाजिनं देवजुतं सहावानं तरुतारं रथानां । अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुं स्वस्त
ये ताक्ष्यमिहाहुवेम । तं भृशमन्नवन्तैर्जुतिर्गतिः प्रीतिर्वा देवजुतं देवगतं देवप्रीतं वा सहस्वन्तारयितारं रथानां मरिष्टने
मिं पृतनाजितमाशुं स्वस्तये ताक्ष्यमिह ह्येमेति कर्मन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यत्तस्यैषा परा भवति ॥ २८ ॥ सद्यश्चिद्यः शर्वसा
पंचकृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्ततान् । सहस्रसाः शतसा अस्य रंहिर्नस्मावरन्ते युवतिं न शयी । सद्योऽपियः शवसा बलेन
तनोत्यपः सूर्य इव ज्योतिषा पंचमनुष्यजातानि सहस्रसानि नीशतसानि न्यस्य सागतिर्नस्मै नावारयंति प्रयुवतीमिव शरम
यीमिषुर्मन्युर्मन्यते दीप्ति कर्मणः क्रोधकर्मणो वधकर्मणो वामन्युन्त्यस्मादिषवस्तस्यैषा भवति ॥ २९ ॥ त्वयामन्यो सर
थमारुजन्तो हर्षमाणा सोऽधृषितामरुत्वः । तिग्मेष्व आयुधांसं शिशाना अभिप्रयन्तु नरो अग्निरूपाः । त्वयामन्यो सरथ
मारुह्य रुजन्तो हर्षमाणा सोऽधृषितामरुत्वस्तिग्मेष्व आयुधानि संशिश्यमाना अभिप्रयन्तु नरो अग्निरूपा अग्निकर्माणः संन

निरुक्त

॥ १९ ॥

द्धाः कवचिन इति वा दधिका व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३० ॥ आदधिकाः शर्वसापंचकृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्ततान ।
सहस्रसाः शतसा वा ज्यर्वा पृणक्तुमध्वासमिमावचांसि । आतनोति दधिकाः शर्वसाबलेनापः सूर्य इव ज्योतिषा पंचमनु
प्यजातानि सहस्रसाः शतसा वा जीवे जनवान्वेरणवान्त्सं पृणक्तुनो मधुनो दकेन वचनानीमानीति मधुधमतेर्विपरीतस्य
सविता सर्वस्य प्रसविता तस्यैषा भवति ॥ ३१ ॥ सविता यत्रैः पृथिवी मरम्णादस्कं भूने सविता द्यामहं हत् । अश्वमिवा
धुक्षद्भुनिमंतरिक्षमतूर्ते वद्धं सविता समुद्रं । सविता यत्रैः पृथिवी मरमयं दनारं भणोऽतरिक्षे सविता द्यामहं हत् अश्वमिवाधु
क्षद्भुनिमंतरिक्षे मेघं वद्धं मतूर्ते वद्धं मतूर्ण इति वा त्वरमाण इति वा सविता समुदितारमिति कमन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यं दादि
त्योऽपि सवितोच्यते तथा च हिरण्यस्तूपेस्तुतोऽर्चन्हिरण्यस्तूपं ऋषिरिदं सूक्तं प्रोवाच तदभिवादिन्येष गर्भवति ॥ ३२ ॥
हिरण्यस्तूपः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वा जे अस्मिन् । एवात्वा र्चन्नवं सेवं दमानः सोमस्येवांशुं प्रति जागराहं । हिरण्य
स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपोऽस्येति वा स्तूपः स्त्यायते संघातः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वा जेऽन्नेऽस्मिन्नेवं
त्वा र्चन्नवनायवं दमानः सोमस्येवांशुं प्रति जागर्म्यहं त्वष्टा व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३३ ॥ देवस्त्वष्टा सविता विश्वरू
पः पुषोऽपः प्रजाः पुरुधा जजान । इमा च विश्वा भुवनान्यस्य महद्देवानां मसुरत्वमेकं । देवस्त्वष्टा सविता सर्वरूपः पोषति प्रजा
रसानुप्रदानेन बहुधा चेमा जनयतीमानि च सर्वाणि भूतान्युदकान्यस्य महच्चास्मै देवानां मसुरत्वमेकं प्रज्ञावत्त्वं वानवत्त्वं

उत्तरप.
अ. ४

॥ १९ ॥

वापिवासुरितिप्रज्ञानामास्यत्यनर्थानस्ताश्चास्यामर्था असुरत्वमादिलुप्तं वातोवातीतिसतस्तस्यैषाभवति ॥ ३४ ॥ वात
 आवातुभेपजंशंभुमयोभुनोहृदे । प्रणायूषितारिपत् । वातआवातुभैषज्यानिंशंभुमयोभुचनोहृदयायप्रवर्धयतुच
 नआयुरग्निर्व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ३५ ॥ प्रतित्यंचारुमध्वरंगोपीथायप्रहूयसे । मरुद्भिरग्नआगहि । तंप्रतिचा
 रुमध्वरंसोमपानायप्रहूयसेसोऽग्नेमरुद्भिःसहागच्छेति कमन्यमध्यमादेवमवक्ष्यत्तस्यैषापराभवति ॥ ३६ ॥ अभित्वा
 पूर्वपीतयेसृजामिसोम्यमधु । मरुद्भिरग्नआगहि । अभिसृजामित्वापूर्वपीतयेपूर्वपानायसोम्यमधुसोममयंसोऽग्नेमरु
 द्भिःसहागच्छेति ॥ ३७ ॥ वेनोवेनतेःकान्तिकर्मणस्तस्यैषाभवति ॥ ३८ ॥ अयंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाज्योतिर्जरायूर
 जसोविमाने । इममपांसंगमेसूर्यस्यशिशुंनविप्रामतिभीरिहन्ति । अयंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाःप्राष्टवर्णगर्भा आपइतिवा
 ज्योतिर्जरायुज्योतिरस्यजरायुस्थानीयंभवतिजरायुजरयागर्भस्यजरयायूयतइतिवैममपांसंगमनेसूर्यस्यचशिशुमि
 वविप्रामतिभीरिहन्तिहन्तिस्तुवंतिवर्धयन्तिपूजयन्तीतिवाशिशुःशंसनीयोभवतिशिशोतेवास्याहानकर्मणाश्चिरलब्धो
 गर्भोभवत्यसुनीतिरसून्नयतिस्तस्यैषाभवति ॥ ३९ ॥ असुनीतेमनोऽस्मासुधारयजीवातवेसुप्रतिरानआयुः । रांरंधिनः
 सूर्यस्यसन्दृशिघृतेनत्वंतन्वैवर्धयस्व । असुनीतेमनोऽस्मासुधारयचिरंजीवनायप्रवर्धयचनआयूरंधयचनःसूर्यस्यसं
 दर्शनायरध्यतिर्वशगमनेऽपिदृश्यते । मारधामद्विपतेसोमराजन्नित्यपिनिगमोभवतिघृतेनत्वमात्मानंतन्वैवर्धयस्व

निरुक्त

॥२०॥

तौ व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४० ॥ ऋतस्य हि शुरुधः संति पूर्वी ऋतस्य धीतिर्वृजिनानि हन्ति । ऋतस्य श्लोको वधिरातं
तर्दु कर्णा बुधानः शुचमान आयोः । ऋतस्य हि शुरुधः संति पूर्वी ऋतस्य प्रज्ञा वर्जनीयानि हन्ति ऋतस्य श्लोको वधिरस्यापि क
र्णा वा तृणस्य वधिरो वद्ध श्रोत्रः कर्णा बोधयन्दीप्यमानश्चायोरयनस्य मनुष्यस्य ज्योतिषो वोदकस्य वैदुरिं धेरुनत्तेर्वा तस्यै
षा भवति ॥ ४१ ॥ प्रतद्वोचेयं भव्यायेन्दवे हव्यो नय इषवान्मन्मरे जतिरक्षो हामन्मरे जति । स्वयंसो अस्मदानि दो वधै
रजेत दुर्मति । अवस्रवे दधशंसोऽवतरमवक्षुद्रमिव स्रवेत् । प्रब्रवीमि तद्भव्यायेन्दवे हवना ह इव य इषवान्नवान्कामवा
न्वामननानि च नो रेजयति रक्षो हा च बले न रेजयति स्वयंसोऽस्मदभिनिदितारं । वधैरजेत दुर्मति । अवस्रवे दधशंसस्तथा
वतरं क्षुद्रमिवावस्रवेदभ्यासे भूयांसमर्थमन्यं तैयथा हो दर्शनीया हो दर्शनीयेति तत्परुच्छेपस्य शीलं परुच्छेपः पर्ववच्छे
पः परुषि परुषिशोऽस्येति वेतीमानि सप्तविंशतिर्देवतानामधेयान्यनुक्रांतानि सूक्तभांजि हविर्भांजितेषामेतान्यहविर्भां
जिबेनोऽसुनीतिर्ऋत इंदुः प्रजापतिः प्रजानां पातावापालयिता वा तस्यैषा भवति ॥ ४२ ॥ प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यो विश्वा
जातानि परितावभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयोरयीणां । प्रजापतेन हित्व देतान्यन्यः सर्वाणि जाता
नितानि परिबभूव यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयोरयीणामित्याशीरहिव्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४३ ॥
अन्वामुक्थैरहिं गृणीषे बुधेन दीनारजः सुषीदन् । अप्सु जमुक्थैरहिं गृणीषे बुधेन दीनारजः सुदकेषु सीदन् बुधमन्तरिक्षं व

उत्तरप.
अ. ४

॥ २० ॥

द्वाअस्मिन्धृता आपइतिवेदमपीतरद्बुधमेतस्मादेववद्वाअस्मिन्धृताः प्राणाइतिथोऽहिःसबुध्योबुधमन्तरिक्षंतन्निवा
 सात्तस्यैषाभवति ॥ ४४ ॥ मानोऽहिर्बुध्योरिषेधान्मायज्ञोअस्यन्निधदतायोः । माचनोऽहिर्बुध्योरेषणायधान्मास्ययज्ञो
 स्वाचन्निधद्यज्ञकामस्यसुपर्णोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ४५ ॥ एकःसुपर्णःससमुद्रमाविशसद्दंविश्वंभुवनंविच
 छे । तंपाकेनमनसापश्यमंतितस्तंमातारंद्विसउरेद्विमातरं । एकःसुपर्णःससमुद्रमाविशतिसइमानिसर्वाणिभूतान्य
 भिविपश्यतितंपाकेनमनसापश्यमंतितइत्युपेदृष्टार्थस्यप्रीतिर्भवत्याख्यानसंयुक्तातंमातारंद्विवागेषामाध्यमिकासउ
 मातरंरेद्विपूरुवावहुधारोरूयतेतस्यैषाभवति ॥ ४६ ॥ समस्मिञ्जायमानआसतग्राउतेमवर्धन्नद्यस्वगूर्ताः । महे
 यत्त्वापूरुवोरणायावर्धयन्दस्युहत्यायदेवाः । समासतास्मिञ्जायमाणेग्रागमनादापोदेवपदयोवापिचैनमवर्धयन्न
 द्यःस्वगूर्ताःस्वयंगामिन्योमहेतेचयत्त्वापूरुवोरणायरमणीयायसंग्रामायावर्धयन्दस्युहत्यायचदेवादेवाः ॥ ४७ ॥
 (अथातोमध्यस्थानावायवायाह्यासस्त्राणासोनीचीनवारंतमूष्विमारुद्राययातेदिद्युज्जराबोधाददर्यो जातोविवृक्षानश्ना
 पिनद्धमशमास्यमवतक्षेत्रस्यपतिःक्षेत्रस्यपतिनाक्षेत्रस्यपतेऽमीवहापुनरेहियोअनिधमःपरेयिवांसंसेनेवसृष्टामित्रोजना
 न्हिरण्यगर्भोयेतेसरस्वोविश्वकर्मासर्वस्यकर्ताविश्वकर्माविमनाविश्वकर्मन्हविषात्यमूपुसद्यश्चित्त्वयामन्योआदधि
 काःसवितप्रहिरण्यस्तूपोदेवस्त्वष्टावातआवातुप्रतित्यमभित्वात्रेनोवेनतैरयंत्रेनोऽसुनीतऋतस्यहिप्रतद्वोचेयंप्रजापते

निरुक्त

॥२१॥

ऽन्नामुक्थैर्मनोहिरेकः सुपर्णः संमस्मिन्सप्तचत्वारिंशत्) ॥ इति निरुक्त उत्तरपट्टे चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥ ४ ॥
ॐ । इयेनो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ १ ॥ आदाय इयेनो अभरत्सोमं सहस्रं सवाँ अयुतं च साकं । अत्रापुरंधिर
जहादरातीर्मदे सोमस्य मूरा अमूरः । आदाय इयेनो ऽहरत्सोमं सहस्रं सवानयुतं च सहस्रं सहस्रं सवाव्यमभिप्रेत्य तत्रायु
तं सोमभक्षास्तत्संबंधेनायुतं दक्षिणा इति वा तत्र पुरंधिरजहाद मित्रानदानानिति वा मदे सोमस्य मूरा अमूर इत्यैद्रे च सूक्तै सो
मपानेन च स्तुतं स्तस्मादिंद्रमन्यं तं ओषधिः सोमः सुनो ते र्यदेन मभिषुण्वंति बहुलमस्य नैघंटुकं वृत्तं माश्चर्यमिव प्राधान्येन त
स्य पावमानीषु निदर्शनायोदाहरिष्यामः ॥ २ ॥ स्वादिष्ठया मदिष्ठया पवस्व सोमधारया । इंद्राय पातं वे सुतः । इति सा नि
गद व्याख्याता यैषा परा भवति चंद्रमसो वै तस्य वा ॥ ३ ॥ सोमं मन्यते पपि वान्यत्सं पिपंत्योषधिं । सोमं यं ब्रह्माणो विदुर्न
तस्याश्चातिकश्चन । सोमं मन्यते पपि वान्यत्सं पिपंत्योषधिमिति वृथा सुतमसोममाह सोमं यं ब्रह्माणो विदुरिति न तस्याश्चा
तिकश्चनायज्वेत्यधियज्ञमथाधिदैवतं सोमं मन्यते पपि वान्यत्सं पिपंत्योषधिमिति यजुः सुतमसोममाह सोमं यं ब्रह्माणो वि
दुश्चंद्रमसं न तस्याश्चातिकश्चना देव इत्यैषा परा भवति चंद्रमसो वै तस्य वा ॥ ४ ॥ यत्त्वा देवप्रपिबंति तत आप्यायसे
पुनः । वायुः सोमस्य रक्षिता समानां मास आकृतिः । यत्त्वा देवप्रपिबंति तत आप्यायसे पुनरिति नाराशं सानभिप्रेत्य पूर्वप
क्षापरपक्षाविति वा वायुः सोमस्य रक्षिता वायुमस्य रक्षितारमाह साहचर्याद्रसहरणाद्वासमानां संवत्सराणां मास आकृतिः

उत्तरप.
अ. ५

॥२१॥

सोमोरूपविशेषैरोपधिश्चंद्रमावाचंद्रमाश्चायंद्रमतिचंद्रोमाताचांद्रमानमस्येतिवाचंद्रश्चंदतेःकांतिकर्मणश्चंदनमित्यप्य
 स्यभवतिचारुद्रमतिचिरंद्रमतिचमेर्वापूर्विचारुरुचेर्विपरीतस्यतस्यैषाभवति ॥ ५ ॥ नवोनवोभवतिजायमानोऽह्नांके
 तुरुषसामेत्यग्रं । भागंदेवेभ्योविदधात्यायन्प्रचंद्रमास्तिरतेदीर्घमार्युः । नवोनवोभवतिजायमानइतिपूर्वपक्षादिमभि
 प्रेत्याह्नांकेतुरुषसामेत्यग्रमित्यपरपक्षांतमभिप्रेत्यादित्यदैवतोद्वितीयःपादइत्येकैभागंदेवेभ्योविदधात्यायन्नित्यर्धमा
 सेज्यामभिप्रेत्यप्रवर्धयतेचंद्रमादीर्घमार्युर्मृत्युमरारयतीतिसतोमृतंच्यावयतीतिवाशतवलाक्षोमौद्गल्यस्तस्यैषाभवति
 ॥ ६ ॥ परमृत्योअनुपरैहिपंधांयस्तेस्वइतरोदेवयानात् । चक्षुष्मतेष्टृण्वतेतैब्रवीमिमानःप्रजारीरिषोमोतवीरान् ।
 परमृत्योध्रुवंमृत्योध्रुवपरेहिमृत्योकथितंतेनमृत्योमृतंच्यावयतेभवतिमृत्योमदेर्वामुदेर्वातेषामेषाभवति ॥ ७ ॥ त्वेष
 मित्थासमरणंशिमीवतोरिंद्राविष्णुसुतुपावामुरुष्यति । यामर्त्यायप्रतिधीयमानमित्कुशानोरस्तुरसुनामुरुष्यथः ।
 इतिसानिगदव्याख्याताविश्वानरोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ प्रवोमहेमंदमानायांधसोऽर्चोविश्वानरायवि
 श्वाभुवै । इंद्रस्ययस्यसुमखंसहोमहिश्रवोनृम्णंचरोदसीसपर्यतः । प्रार्चतयूयंस्तुतिमहर्तेऽधसोऽन्नस्यदात्रेमंदमाना
 यमोदमानायस्तूयमानायशब्दाय्यमानायेतिवाविश्वानरायसर्वविभूतायेंद्रस्ययस्यप्रीतौसुमहद्वलंमहच्चश्रवणीयंयशो
 नृम्णंचबलंनृन्नतैद्यावापृथिव्यावैपरिचरतइतिकमन्यमध्यमादेवमवक्ष्यत्तस्यैषापराभवति ॥ ९ ॥ उदुज्योतिरमृतं

निरुक्त

॥२२॥

विश्वजन्यं विश्वानरः सविता देवो अंश्रेत् । उदशि श्रियज्ज्योतिरमृतं सर्वजन्यं विश्वानरः सविता देव इति धाता सर्वस्य वि
धाता तस्यैषा भवति ॥ १० ॥ धाता ददानुदाधुषे प्रार्ची जीवा तु मक्षितां । वयं देवस्य धीमहि सुमतिं सत्यधर्मणः । धाता
ददानुदत्तवते प्रवृद्धां जीविकामनुपक्षीणां वयं देवस्य धीमहि सुमतिं कल्याणीं मतिं सत्यधर्मणो विधाता धात्रा व्याख्यातस्त
स्यैष निपातो भवति बहुदेवतायामृचि ॥ ११ ॥ सोमस्य राज्ञो वरुणस्य धर्मणि बृहस्पतेरनुमत्या उशर्मणि । तवाहमद्यमघव
न्नुपस्तुतौ धातुर्विधातः कलशा अभक्षयं । इत्येताभिर्देवताभिरभिप्रसूतः सोमकलशानभक्षयमिति कलशः कस्मात्कला अ
स्मिन्छेरते मात्राः कलिश्च कलाश्च किरते विंकीर्णा मात्राः ॥ १२ ॥ अथातो मध्यस्थाना देवगणा स्तेषां मरुतः प्रथमा गामिनो भ
वंति मरुतो मितरा विणो वा मितरो चिनो वा महद्रवंतीति वा तेषामेषा भवति ॥ १३ ॥ आविद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वर्कैरथैभिर्यात
ऋष्टिमद्भिरश्वपणैः । आवर्षिष्ठयान इपावयो न पसता सुमायाः । विद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वर्कैः स्वं च नैरिति वा स्वर्चनैरिति वा स्व
र्चिभिरिति वा रथैरायात ऋष्टिमद्भिरश्वपणैरश्वपतनैर्वर्षिष्ठेन च नोऽन्नेन वय इवापतत सुमायाः कल्याणकर्माणो वा कल्या
णप्रज्ञा वारुद्रा व्याख्याता स्तेषामेषा भवति ॥ १४ ॥ आरुद्रा स इन्द्रवंतः सजोषसो हिरण्यरथाः सुविता यगंतनं । इयं वो अस्म
त्प्रतिहर्यते मतिस्तृष्णजेन दिव उत्सा उदन्यवे । आगच्छत रुद्रा इन्द्रेण सह जोषणाः सुविता यकर्मण इयं वो अस्मदपि प्रतिकाम
यते मतिस्तृष्णज इव दिव उत्सा उदन्यवे तृष्णकृतृष्यते रुदन्यु रुदन्यते ऋभव उरुभांतीति वतेन भांतीति वतेन भवंतीति वा ते

उत्तर १.

अ. ५

॥२२॥

षामेषाभवति ॥ १५ ॥ विष्टीशमीतरणित्वेनवाधतोमर्तासःसंतोअमृतत्वमानशुः । सौधन्वनाक्रभवःसूरचक्षसःसंव
 त्सरेसमपृच्यंतधीतिभिः । कृत्वाकर्माणिक्षिप्रत्वेनवोढारोमेधाविनोवामर्तासःसंतोऽमृतत्वमानशिरेसौधन्वनाक्रभ
 वःसूरख्यानावासूरप्रज्ञावासंवत्सरेसमपृच्यंतधीतिभिःकर्मभिर्ऋभुर्विभ्वावाजइतिसुधन्वनआङ्गिरसस्यत्रयःपुत्राबभू
 वुस्तेषांप्रथमोत्तमाभ्यांवहुवन्निगमाभवंतिनमध्यमेनतदेतद्दृभोश्चबहुवचनेनचमसस्यचसंस्तवेनबहूनिदंशतयीषुसूक्ता
 निभवैत्यादित्यरश्ममोऽप्युभवउच्यंते । अगोह्यस्ययदसंस्तनागृहेतद्दृद्येदमृभवो नानुगच्छथ । अगोह्यआदित्योऽगूह
 नीयस्तस्ययदस्वपथगृहेयावत्तत्रभवथनतावदिहभवथेत्यंगिरसोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ १६ ॥ विरूपासइहृष
 यस्तइङ्गभीरवैपसः । तेआङ्गिरसःसूनवस्तेअग्नेःपरिजज्ञिरे । बहुरूपाऋषयस्तेगंभीरकर्माणोवागंभीरप्रज्ञावातेऽङ्गिरसः
 पुत्रास्तेऽग्नेरधिजज्ञिरइत्यग्निजन्मपितरोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ १७ ॥ उदीरतामवरउत्परासउन्मध्यमाःपित
 रःसोम्यासः । असुंयईयुरवृकाऋतज्ञास्तेनोऽवंतुपितरोहवेषु । उदीरतामवरउदीरतांपरउदीरतामध्यमाःपितरःसो
 म्याःसोमसंपादिनस्तेऽसुंयेप्राणमन्धीयुरवृका अनमित्राःसत्यज्ञावायज्ञज्ञावातेनआगच्छंतुपितरोह्वानेषुमाध्यमिकोय
 मइत्याहुस्तस्मान्माध्यमिकान्पितृन्मन्यंतंऽगिरसोव्याख्याताःपितरोव्याख्याताभृगवोव्याख्याताअथर्वाणोऽधनवंत
 स्थर्वतिश्चरतिकर्मातत्प्रतिषेधस्तेषामेषासाधारणाभवति ॥ १८ ॥ अंगिरसोनःपितरोनवग्वाअथर्वाणोभृगवःसोम्या

निरुक्त

॥२३॥

संः । तेषां वयं सुमता यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम । अंगिरसोनः पितरो न वगतयो न वनीत गतयो वा धर्वाणो भृगवः
सोम्याः सोमसंपादिनस्तेषां वयं सुमता कल्याण्यां मता यज्ञियानामपि चैषां भद्रे भंदनीये भाजनवति वा कल्याणे मनसि स्यामे
ति माध्यमिको देवगण इति नैरुक्ताः पितर इत्याख्यानां मथाप्यृषयः स्तूयन्ते ॥ १९ ॥ सूर्यस्येव वक्षथो ज्योतिरेषां समुद्रस्यै
व महिमा गभीरः । वार्तस्येव प्रजवो नान्येन स्तोमो वसिष्ठा अन्वेत वेवः । इति यथा आस्या आमो ते तेषामेष निपातो भवत्यै
न्द्रया मृचि ॥ २० ॥ स्तुषेय्यं पुरुवर्षं सृभ्वं मिनतं ममास्य मास्यानां । आदर्षते शर्वसा सदानु प्रसाक्षते प्रतिमानां
निभूरि । स्तोतव्यं वहु रूपं मुरुभूतमीश्वरतममासव्यमासव्यानां माहणा तियः शवसा बलेन सप्तदा तृ निति वा सप्तदानवा
निति वा प्रसाक्षते प्रतिमानि बहूनि साक्षति राप्नोति कर्मा ॥ २१ ॥ अथातो मध्यस्थानाः स्त्रियं स्तासामदितिः प्रथं मा
गामिनी भवत्यदितिर्व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २२ ॥ दक्षस्य वादिते जन्म निव्रते राजाना मित्रावरुणा विवाससि ।
अतूर्तपंथाः पुरुरथो अर्यमा सप्तहोता विषुरुपेषु जन्मं सु । दक्षस्य वादिते जन्म निव्रते कर्मणि राजानौ मित्रावरुणौ परिचर
सि विवासतिः परिचर्यायां हविष्मां आविवासतीत्याशा स्तेर्वातूर्तपंथा अत्वरमाणपंथा बहुरथोऽर्यमादित्योऽरीन्त्रियच्छति
सप्तहोता सप्तास्मैरश्मयोरसानभिसं नामयंति सप्तै नमृषयः स्तुवंतीति वा विषमरूपेषु जन्मसु कर्मसूदयेष्ववादित्यो दक्ष इत्या
हुरादित्यमध्ये च स्तुतोऽदितिर्दाक्षायणी । अदितेर्दक्षो अजायत दक्षाद्वदितिः परीति च तत्कथमुपपद्येत समानजन्मानौ

उत्तरप.
अ. ५

॥ २३ ॥

स्यातामि त्यपि वा देवधर्मेणैतरेतरजन्मानौ स्यातामि तरेतरप्रकृतीं अग्निरप्यदितिरुच्यते तस्यैषा भवति ॥ २३ ॥ यस्मै
 त्वंसुद्रविणो ददाशोऽनागास्त्वमदिते सर्वताता । यं भद्रेण शर्वसा चोदयासि प्रजावतारार्धसा ते स्याम । यस्मै त्वंसुद्रविणो
 ददास्य नागास्त्वमनपराधत्वमदिते सर्वासु कर्मततिष्वांग आङ्पूर्वाङ्गमेरेन एतेः किल्विषं किल्बिषं दैसुकृतकर्मणो भयं कीर्ति
 मस्य भिनत्तीति वायं भद्रेण शर्वसा बलेन चोदयसि प्रजावता चराधसा धनेन ते वयमिह स्यामेति सरमा सरणीं तस्या एषा भव
 ति ॥ २४ ॥ किमिच्छंती सरमा प्रेदमान इदूरे ह्यध्वाजगुरिः पराचैः । कास्मे हि तिः कापरितकम्यासीत् कथं रसाया अतरः
 पयांसि । किमिच्छंती सरमेदं प्राण इदूरे ह्यध्वाजगुरिर्जंगम्यतेः परांचनैरचितः कातेऽस्मास्वर्थं हितिरासीत् किं परितकनं
 परितकम्यारात्रिः परित एनांतकमतकमेत्युष्णनामतकत इति सतः कथं रसाया अतरः पयांसि तीरसानदीरसतेः शब्दकर्म
 णः कथं रसानितान्युदकानीति वा देवशुनीं द्रेण प्रहितापणिभिरसुरैः समूद इत्याख्यानं सरस्वती व्याख्याता तस्या एषा भव
 ति ॥ २५ ॥ पावकानः सरस्वती वा जैर्भिर्वा जिनीवती । यज्ञं वष्टुधिया वसुः । पावकानः सरस्वत्यन्नैरन्नवती यज्ञं वष्टुधिं
 यावसुः कर्मवसुस्तस्या एषा परा भवति ॥ २६ ॥ महो अर्णः सरस्वती प्रचेतयति केतुना । धियो विश्वा विराजति । महदर्णः
 सरस्वती प्रचेतयति प्रज्ञापयति केतुना कर्मणा प्रज्ञया वैमानि च सर्वाणि प्रज्ञानान्यभिविराजति वागर्थेषु विधीयते तस्मान्मा
 ध्यमिकां वाचं मन्यते वाग्व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २७ ॥ यद्वाग्वदत्यविचेतनानि राष्ट्रीं देवानां निषादं मद्रा ।

निरुक्त

॥२४॥

चतस्र ऊर्जदुदुहेपयांसिक्खिदस्याः परमं जगाम । यद्वाग्वदंत्यविचेतनान्यविज्ञातानिराष्ट्रीदेवानां निषसादमंद्रामदना
च्चतस्रोऽनुदिश ऊर्जदुदुहेपयांसिक्खिदस्याः परमं जगामेति यत्पृथिवीं गच्छतीति वायदादित्यरश्मयो हरंतीति वातस्या
एषा पराभवति ॥ २८ ॥ देवीं वाचमजनयंत देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदंति । सानो मंद्रेषु मूर्जं दुहानाधेनुर्वागस्मानुप
सुष्टुतैतु । देवीं वाचमजनयंत देवास्तां सर्वरूपाः पशवो वदंति व्यक्तवाचश्चाव्यक्तवाचश्च सानो मदनाञ्चरसंचदुहानाधे
नुर्वागस्मानुपैतु सुष्टुतानुमतीराकेति देवपद्याविति नैरुक्ताः पौर्णमास्यावितियाज्ञिकाया पूर्वापौर्णमासी साऽनुमतिर्यो
त्तरासाराकेति विज्ञायतेऽनुमतिरनुमननात्तस्या एषा भवति ॥ २९ ॥ अन्विदं नुमते त्वं मन्यासैशं च नस्कृधि । ऋत्वेद
क्षायनो हि नुप्रण आयूं पितारिषः । अनुमन्य स्वानुमते त्वं सुखं च नः कुर्वन्नं च नोऽपत्यायधेहि प्रवर्धय च न आयूराकारातेर्दा
न कर्मणस्तस्या एषा भवति ॥ ३० ॥ राकामहं सुहृवांसुष्टुतीहुं वेशृणोतु नः सुभगा बोधतु त्मना । सीव्यत्वपः सूच्याच्छिद्यमा
नयाददातु वीरं शतदायमुक्थ्यं । राकामहं सुहृवानांसुष्टुत्याह्वये शृणोतु नः सुभगा बोधत्वात्मना सीव्यत्वपः प्रजननकर्मसू
च्याच्छिद्यमानया सूची सीव्यतेर्ददातु वीरं शतप्रदमुक्थ्यं वक्तव्यप्रशंसं सिनीवाली कुहूरिति देवपद्याविति नैरुक्ता अमा
वास्ये इति याज्ञिकाया पूर्वामावास्या सा सिनीवाली योत्तरा सा कुहूरिति विज्ञायते सिनीवाली सिनमन्नं भवति सिनातिभूता
निवालं पर्ववृणोते स्तस्मिन्नन्नवती वालिनी वावाले नैवास्यामणुत्वाच्चंद्रमाः सेवितव्यो भवतीति वातस्या एषा भवति ॥ ३१ ॥

उत्तरप.
अ. ५

॥ २४ ॥

सिनीवालिपृथुष्टुकेयादेवानामसिस्वसा । जुषस्वहव्यमाहुतंप्रजांदेविदिदिङ्निः । सिनीवालिपृथुजघनस्तुक्स्वसा
तेःसंघातःपृथुकेशस्तुकेपृथुस्तुकेवायात्वंदेवानामसिस्वसास्वसासुअसास्वेषुसीदतीतिवाजुषस्वहव्यमदनंप्रजांचदेवि
दिशनःकुहूगूहतेःकाभूदितिवाक्सतीह्यतइतिवाकाहुतंहविर्जुहोतीतिवातस्याएषाभवति ॥ ३२ ॥ कुहूमहंसुवृतं
विद्मनार्पसमस्मिन्यज्ञेसुहवांजोहवीमि । सानोददातुश्रवणंपितृणांतस्यैतेदेविहविषाविधेम । कुहूमहंसुकृतंविदितक
र्माणमस्मिन्यज्ञेसुहवानामाह्वयेसानोददातुश्रवणंपितृणांपित्र्यंधनमितिवापित्र्यंयशइतिवातस्यैतेदेविहविषाविधेमेति
व्याख्यातयमीव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ ३३ ॥ अन्यमूषुत्वंयम्यन्यउत्वांपरिष्वजातेलिबुजेववृक्षं । तस्यवात्वं
मनश्छासवातवाधाकृणुष्वसंविदंसुभद्रां । अन्यमेवहित्वंयम्यन्यस्त्वांपरिष्वक्ष्यतेलिबुजेववृक्षंतस्यवात्वंमनश्छास
वातवाधानेनकुरुष्वसंविदंसुभद्रांकल्याणभद्रायमीयमंचकमेतांप्रत्याचक्षइत्याख्यानं ॥ ३४ ॥ उर्वशीव्याख्याता
तस्याएषाभवति ॥ ३५ ॥ विद्युन्नयापतन्तीदविद्योद्भरन्तीमेअप्याकाम्यानि । जनिष्टोअपोनर्यःसुजातःप्रोर्वशीति
रतदीर्घमायुः । विद्युदिवयापतंत्यद्योततहरन्तीमेअप्याकाम्यान्नुदकान्यंतरिक्षलोकस्ययदानूनमयंजायेतांद्भ्योऽध्य
इतिनर्योमनुष्योन्मृभ्योहितोनरापत्यमितिवासुजातःसुजाततरोऽथोर्वशीप्रवर्धयतेदीर्घमायुःपृथिवीव्याख्यातातस्याए
षाभवति ॥ ३६ ॥ बलित्थापर्वतानांखिद्रंविभर्षिपृथिवि । प्रयाभूमिंप्रवत्वतिमहाजिनोषिमहिनि । सत्यत्वंपर्वता

निरुक्त

॥२५॥

नामैधानांस्वेदनंछेदनंभेदनंवलममुत्रधारयसिपृथिविप्रजिन्वसियाभूमिंप्रवणवर्तिमहत्त्वेनमहतीत्युदकवतीतिवैद्राणीं
द्रस्यपत्नीतस्याएषाभवति ॥ ३७ ॥ इन्द्राणीमासुनारिषुसुभगामहमश्रवं । नह्यस्याअपरंचनजरसामरतेपतिर्विश्व
स्मादिन्द्रउत्तरः । इन्द्राणीमासुनारिषुसुभगामहमश्रुण्वनह्यस्याअपरामपिसमांजरयाधियतेपतिःसर्वस्माद्यइंद्रउत्त
रस्तमेतद्रमस्तस्याएषापराभवति ॥ ३६ ॥ नाहमिंद्राणिरारणसख्युर्वृषाकपेर्कृते । यस्येदमप्यंहविःप्रियंदेवेषुगच्छ
तिविश्वस्मादिंद्रउत्तरः । नाहमिंद्राणिरमैसख्युर्वृषाकपेर्कृत्यस्येदमप्यंहविरप्सुशृतमद्भिःसंस्कृतमितिवाप्रियंदेवेषु
निगच्छतिसर्वस्माद्यइंद्रउत्तरस्तमेतद्रमोगौरीरोचतेज्वलतिकर्मणोऽयमपीतरोगौरोवर्णएतस्मादेवप्रशस्योभवतितस्या
एषाभवति ॥ ३० ॥ गौरीमिमायसलिलानितक्षत्येकपदीद्विपदीसाचतुष्पदी । अष्टापदीनवपदीबभ्रुवृषीसहस्राक्षरा
परमेव्योमन् । गौरीनिर्मिमायसलिलानितक्षतीकुर्वत्येकपदीमध्यमेनद्विपदीमध्यमेनचादित्येनचचतुष्पदीदिग्भिरष्टा
पदीदिग्भिश्चावांतरदिग्भिश्चनवपदीदिग्भिश्चावांतरदिग्भिश्चादित्येनचसहस्राक्षराबहूदकापरमेव्यवनेतस्याएषापरा
भवति ॥ ४० ॥ तस्याःसमुद्राअधिविक्षरंतितेनजीवंतिप्रदिशश्चतस्रः । ततःक्षरत्यक्षरंतद्विश्वमुपजीवति । तस्याः
समुद्राअधिविक्षरंतिवर्षतिमेघास्तेनजीवंतिदिगाश्रयाणिभूतानिततःक्षरत्यक्षरमुदकैतत्सर्वाणिभूतान्युपजीवंतिगौ
र्व्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ ४१ ॥ गौरमीमेदनुवत्संमिषंतंमूर्धानंहिङ्कृणोन्मातुवाड । सृक्काणंघर्ममभिवावशा

उत्तरप.
अ. ५

॥ २५ ॥

नामिमातिमायुं पयते पयोभिः । गौरन्वमीमेद्वत्संनिमिषंतमनिमिषंतमादित्यमितिवा मूर्धानमस्याभिहिङ्करोन्मनना
यसृक्काणंसरणं घर्महरणं मभिवावशानां मिमातिमायुं प्रप्यायते पयोभिर्मायुमिवादित्यमितिवा वागेषामाध्यमिका घर्मधु
गितियाज्ञिका धेनुर्धयतेर्वाधिनोतेर्वा तस्या एषा भवति ॥ ४२ ॥ उपह्वये सुदुर्घा धेनुमेतां सुहस्तो गोधुगुतदोहदेनां । श्रे
ष्ठं सवं सवितासा विषन्नोऽभीद्धो घर्मस्तदुषु प्रवोचं । उपह्वये सुदोहनां धेनुमेतां कल्याणहस्तो गोधुगपि च दीग्ध्येनां श्रेष्ठं सवं
सविता सुनोतु न इत्येष हि श्रेष्ठः सर्वेषां सवानां यदुदकं यद्वापयो यजुष्मदभीद्धो घर्मस्तं सुप्रब्रवीमि वागेषामाध्यमिका घर्मधु
गितियाज्ञिका अद्या हंतव्या भवत्यघघ्नीति वा तस्या एषा भवति ॥ ४३ ॥ सुयवसाद्भगवती हि भूया अथो वयं भगवंतः
स्याम । अद्धितृणमग्नये विश्वदानीं पिवं शुद्धमुदकमाचरंती । सुयवसादिनी भगवती हि भवाथे दानी वयं भगवंतः स्यामां
द्धितृणमग्नये सर्वदा पिवच शुद्धमुदकमाचरंती तस्या एषा परा भवति ॥ ४४ ॥ हिं कृण्वती वसुपत्नी वसूनां वत्समिच्छंती
मनसाभ्यागात् । दुहामश्विभ्यां पयो अग्नये यं सा वर्धतां महते सौ भगाय । इति सानिगदव्याख्याता पथ्या स्वस्तिः पंथा अं
तरिक्षं तन्निवासात्तस्या एषा भवति ॥ ४५ ॥ स्वस्तिरिद्धिप्रपंथे श्रेष्ठारे कण स्वत्यभिया वाममेति । सानो अमासो अरणे नि
पातु स्वावेशा भवतु देवगौपा । स्वस्तिरेव हि प्रपथे श्रेष्ठारे कण स्वती धनवत्यभ्येतिया वसूनि वननीयानि सानोऽमागृहे सानि
रमणे सानिर्गमने पातु स्वावेशा भवतु देवी गोप्त्री देवान्गोपाय त्विति देवा एनां गोपायं त्विति वौषा व्याख्याता तस्या एषा भ

निरुक्त

॥२६॥

वति ॥ ४६ ॥ अपोपाअनसःसरत्संपिष्टादहंविभ्युषी । नियत्सींशिश्नथदृषां । अपासरदुषाअनसःसंपिष्टान्मेघाद्वि
भ्युप्यनोवायुरनितेरपिवोपमाथेस्यादनसइवशकटादिवानःशकटमानद्धमस्मिंश्चीवरमनितेर्वास्याजीवनकर्मणउपजी
वंत्येनन्मेघोऽप्यनएतस्मादेवयन्निरशिश्नथदृषावर्षितामध्यमस्तस्याएपापराभवति ॥ ४७ ॥ एतदस्याअनःशयेसुसं
पिष्टंविपाश्या । मसारसीपरावतः । एतदस्याअनआशेतंसुसंपिष्टमितरदिवविपाशिविमुक्तपाशिससारोषाःपरावतः
प्रेरितवतःपरागताद्वेळाव्याख्यातातस्याएपाभवति ॥ ४८ ॥ अभिनइळायूथस्यमातास्मन्नदीभिर्बुर्वशीवागृणातु ।
उर्वशीवाबृहद्विवागृणानाभ्यूर्णानाप्रभृथस्यायोः । संपेक्तुनऊर्ज्व्यस्यपुष्टेः । अभिगृणातुनइळायूथस्यमातासर्वस्य
मातास्मदभिनदीभिर्बुर्वशीवागृणातुर्वशीवाबृहद्विवागृणानाभ्यूर्णानाप्रभृथस्यप्रभृतस्यायोरयनस्यमनुष्य
स्यज्योतिषोवोदकस्यवासेवतानोऽन्नस्यपुष्टेरोदसीरुद्रस्यपत्नीतस्याएपाभवति ॥ ४९ ॥ रथंनुमारुतंवयंश्रवस्युमाह
वामहे । आयस्मिन्तस्थौसुरणानिविभ्रतीसचामरुत्सुरोदसी । रथंक्षिप्रमारुतंमेघंवयंश्रवणीयमाह्वयामहंआयस्मिन्त
स्थौसुरमणीयान्युदकानिविभ्रतीसचामरुद्भिःसहरोदसीरोदसी ॥ ५० ॥ (इयेनोव्याख्यातआदायस्वादिष्ठयासोमं
मन्यतेयत्त्वादेवनवोनवःपरंमृत्योत्वेपमित्थाप्रवोमहउदुज्योतिर्धाताददातुसोमस्यराज्ञोऽथातोमध्यस्थानादेवगणा
आविद्युन्मद्भिरारुद्रासोविष्टीशमीविरूपासउदीरतामंगिरसोनःसूर्यस्येवस्तुषेय्यमथातोमध्यस्थानाःस्त्रियोदक्षस्यवा

उत्तरष.

अ. ५

॥ २६ ॥

यस्मै त्वैकिमिच्छंतीपावकानोमहोअणोयद्वाग्वदंतीदेवीवाचमन्विदनुमतेराकामहंसिनीवालिकुहूमेहमहमह
 द्युम्नवळित्थेद्राणीनाहमिन्द्राणिगौरामिमायतस्याःसमुद्रागौरमीमेदुपह्वयेसूयवसाद्धिकृण्वतीस्वस्तिरिष्यपोषाएतद
 स्याअभिनइळारथंनुपञ्चाशत्) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केपंचमोऽध्यायःसमाप्तः ॥ ५ ॥

ॐ ॥ अथातोद्युस्थानादेवतास्तासामश्विनौप्रथमागामिनौभवतोऽश्विनौयद्व्यश्रुवातेसर्वरसेनान्योज्योतिषान्योऽ
 श्वैरश्विनावित्यौर्णवाभस्तत्कावश्विनौद्यावापृथिव्यावित्येकेऽहोरात्रावित्येकेसूर्याचंद्रमसावित्येकेराजानौपुण्यकृता
 वित्यैतिहासिकास्तयोःकालऊर्ध्वमर्धरात्रात्प्रकाशीभावस्यानुविष्टंभमनुतमोभागोहिमध्यमोज्योतिर्भागआदित्यस्तयो
 रेषाभवति ॥ १ ॥ वसातिषुस्मचरथोऽसितौपेत्वाविव । कृदेदमश्विनायुवमभिदेवाँअंगच्छतं । इतिसानिगदय्या
 रूयातावसातिषुस्मचरथोवसातयोरातयोवसंतेस्माइतरेतरातयोवक्तेर्वावहतेर्वासितौपेत्वामिव । अपेत्वावृत्रहणंसुरा
 तयोस्तयोःसमानकालयोःसमानकर्मणोःसंस्तुतप्राययोरसंस्तवेनैषोऽर्धर्चोभवतिवासात्योऽन्यउच्यतउषःपुत्रस्तवान्य
 इतितयोरेषापराभवति ॥ २ ॥ इहेहजातासमवावशीतामरेपसातन्वइनामभिःस्वैः । जिष्णुर्वामन्यःसुमंस्वस्यसूरिर्दि
 वोअन्यःसुभगःपुत्रऊहे । इहचेहचजातौसंस्तूयेतेपापेनालिप्यमानयातन्वानामभिश्चस्वैर्जिष्णुर्वामन्यःसुमहतोबल
 स्यैरयितामध्यमोदिवोऽन्यःसुभगःपुत्रऊह्यतआदित्यस्तयोरेषापराभवति ॥ ३ ॥ प्रातर्युजाविवोधयाश्विनावेहगं

निरुक्त

॥२७॥

च्छतां । अस्यसोमस्यपीतये । प्रातर्योगिनौविबोधयाश्विनाविहागच्छतामस्यसोमस्यपानायतयोरेषापराभवति
॥ ४ ॥ प्रातर्यजध्वमश्विनाहिनोतनसायमस्तिदेवयाअजुष्टं । उतान्योअस्मद्यजतेविचावःपूर्वःपूर्वोयजमानोवनी
यान् । प्रातर्यजध्वमश्विनौप्रहिणुतनसायमस्तिदेवेज्याअजुष्टमेतदप्यन्योऽस्मद्यजतेविचावःपूर्वःपूर्वोयजमानोवनीया
न्वनयितृतमस्तयोःकालःसूर्योदयपर्यंतस्तस्मिन्नन्यादेवताओप्यंतउषावष्टेःकांतिकर्मणउच्छतैरितरामाध्यमिकातस्या
एषाभवति ॥ ५ ॥ उषस्तच्चित्रमाभरास्मभ्यंवाजिनीवति । येनतोकंचतनयंचधामहे । उषस्तच्चित्रंचायनीयंमंहनी
यंधनमाहरास्मभ्यमन्नवतियेनपुत्रांश्चपौत्रांश्चदधीमहितस्याएषापराभवति ॥ ६ ॥ एताउत्याउषसःकेतुमक्रतपूर्वेअर्धे
रजसोभानुमंजते । निष्कृण्वानाआयुधानीवधृष्णवःप्रतिगावोऽरुषीर्यतिमातरः । एतास्ताउषसःकेतुमकृषतप्रज्ञान
मेकस्याएवपूजनार्थंवहुवचनंस्यात्पूर्वेऽर्धेऽन्तरिक्षलोकस्यसमंजतेभानुना । निष्कृण्वानाआयुधानीवधृष्णवः । नि
रित्येषसमित्येतस्यस्थानंएमीदेषानिष्कृतंजारिणीवैत्यपिनिगमोभवतिप्रतियंतिगावोगमनादरुषीरारोचनान्मातरोभा
सोनिर्मात्र्यःसूर्यासूर्यस्यपद्वयेषैवाभिष्टकालतमातस्याएषाभवति ॥ ७ ॥ सुकिंशुकंशल्मलिंविश्वरूपंहिरण्यवर्णं
वृतंसुचक्रं । आरोहसूर्येअमृतस्यलोकंस्योनंपत्येवहुतुकृणुष्व । सुकाशनंशन्नमलंसर्वरूपमपिवोपमार्थेस्यात्सुकिंशुक
मिवशल्मलिमितिंकिंशुकंक्रंशतेःप्रकाशयतिकर्मणःशल्मलिःसुशरोभवतिशरवान्वारोहसूर्येअमृतस्यलोकमुदकस्यसु

उत्तरष.

अ. ६

॥२७॥

खंपत्येवहतुंकुरुष्वसवितासूर्याप्रायच्छत्सोमायराज्ञेप्रजापतयेवेतिचब्राह्मणंवृषाकपायीवृषाकपेःपत्न्येवैवामिसृष्टकालं
 तमातस्याएषाभवति ॥ ८ ॥ वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रादुसुस्तुपे । यसत्तइंद्रउक्षणःप्रियंकाचित्कुरंहविर्विश्वस्मादि
 द्रुत्तरः । वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रेमध्यमेनसुस्तुपेमाध्यमिकयावाचास्तुपासाधुसादिनीतिवासाधुसानिनीतिवास्वप
 त्यंतत्सनोतीतिवाप्राश्नातुतइंद्रउक्षणएतान्माध्यमिकान्तसंस्त्यायानुक्षणउक्षतेवृद्धिकर्मणउक्षंत्युदकेनेतिवाप्रियंकुरु
 प्वसुखाचयकरंहविःसुखकरंहविःसर्वस्माद्यइन्द्रउत्तरस्तमेतद्रूमआदित्यंसरण्यूःसरणात्तस्याएषाभवति ॥ ९ ॥ अपांगू
 हन्नमृतांमर्त्येभ्यःकृत्वीसवर्णामददुर्विवस्वते । उताश्विनावभरद्यत्तदासीदजहाद्वामिथुनासरण्यूः । अप्यगूहन्नमृ
 तांमर्त्येभ्यःकृत्वीसवर्णामददुर्विवस्वतेऽप्यश्विनावभरद्यत्तदासीदजहाद्वामिथुनासरण्यूर्मध्यमंचमाध्यमिकांचवाचं
 मितिनैरुक्तायमंचयमीचेत्येतिहासिकास्तत्रेतिहासमाचक्षतेत्वाष्ट्रीसरण्यूर्विवस्वतआदित्याद्यमौमिथुनौजनयांचकारं
 सासवर्णामन्यांप्रतिनिधायश्वरूपंकृत्वाप्रदुद्रावसविवस्वानादित्यआश्वमेवरूपंकृत्वातामनुसृत्यसंबभूवततोऽश्विनौ
 जज्ञातेसवर्णायामनुस्तदभिवादिन्येपरर्भवति ॥ १० ॥ त्वष्टादुहित्वेवंहंतुकृणोतीतीदंविश्वंभुवनंसमेति । यमस्यमा
 तापर्युह्यमानामहोजायाविवस्वतो ननाश । त्वष्टादुहितुर्वहनंकरोतीतीदंविश्वंभुवनंसमेतीमानिचसर्वाणिभूतान्यभि
 समागच्छंतियमस्यमातापर्युह्यमानामहतोजायाविवस्वतो ननाशरात्रिरादित्यस्यादित्योदयंऽतर्धायते ॥ ११ ॥ सवि

निरुक्त
॥२८॥

ताव्याख्यातस्तस्यकालोयदाद्यौरपहततमस्काकीर्णरश्मिर्भवति तस्यैषाभवति ॥ १२ ॥ विश्वारूपाणिप्रतिमुञ्चतेक
विःप्रासावीद्भ्रं द्विपदेचतुष्पदे । विनाकमख्यत्सवितावरेण्योऽनुप्रयाणमुषसोविराजति । सर्वाणिप्रज्ञानानिप्रतिमुं
चतेमेधावीकविःक्रांतदर्शनोभवतिकवतेर्वाप्रसुवतिभद्रं द्विपान्द्व्यश्चतुष्पान्द्व्यश्चव्यचिरूपन्नाकंसवितावरणीयःप्रया
णमनूपसोविराजत्यधोरामःसावित्र इतिपशुसमाम्नायेविज्ञायतंकस्मात्सामान्यादित्यधस्तात्तद्वेळायांतमोभवत्येतस्मा
त्सामान्यादधस्ताद्रामोऽधस्तात्कृष्णःकस्मात्सामान्यादित्यग्निचित्वानरामामुपेयाद्रामारमणायोपेयतेनधर्मायकृष्ण
जातीयैतस्मात्सामान्यात्कृकवाकुःसावित्र इतिपशुसमाम्नायेविज्ञायतंकस्मात्सामान्यादितिकालानुवादंपरीत्यकृकवा
कोःपूर्वशब्दानुकरणंवचेरुत्तरंभगोव्याख्यातस्तस्यकालःप्रागुत्सर्पणात्तस्यैषाभवति ॥ १३ ॥ प्रातर्जितंभगमुग्रंहुवेम
वयंपुत्रमदितेर्योर्विधर्ता । आध्रश्चिद्यंमन्यमानस्तुरश्चिद्राजाचिद्यंभगंभक्षीत्याह । प्रातर्जितंभगमुग्रंह्वयेमवयंपुत्रमदि
तेर्योर्विधारयितासर्वस्याध्रश्चिद्यंमन्यमानाव्यालुर्दरिद्रस्तुरश्चितुर इतियमनामंतरतेर्वात्वरतेर्वात्वरयातूर्णगतिर्यमो
राजाचिद्यंभगंभक्षीत्याहांधोभगइत्याहुरनुत्सुमोनदृश्यतेप्राशिन्नमस्याक्षिणीनिर्जघानेतिचब्राह्मणैर्जनंभगो गच्छतीति
वाजनंगच्छत्यादित्युदयेनसूर्यःसर्तेर्वासुवतेर्वास्वीर्यतेर्वातस्यैषाभवति ॥ १४ ॥ उदुत्यंजातवेदसंदेवंवहंति केतवः । इशे
विश्वायसूर्य । उद्वहंतितंजातवेदसैरश्मयःकेतवःसर्वेषांभूतानांदर्शनायसूर्यमितिकमन्यमादित्यादेवमवक्ष्यंत्तस्यैषापरा

उत्तरप.
अ. ६

॥२८॥

भवति ॥ १५ ॥ चित्रं देवामामुदनादनीकंचक्षुर्मित्रस्यवरुणस्याग्नेः । आप्राद्यावापृथिवीअंतरिक्षेसूर्येआत्माजगत्सु
 स्थुषश्च । चायनीयं देवानामुदगमदनीकरूयानमित्रस्यवरुणस्याग्नेश्चापूरह्यावापृथिव्यौचांतरिक्षं च महस्वेन तेन सूर्ये
 आत्माजंगमस्य च स्थावरस्य चाथयद्रश्मिपोषं पुष्यति तत्पूषा भवति तस्यैषा भवति ॥ १६ ॥ शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्य
 द्विषुरूपे अहनीद्यौरिवासि । विश्वाहिमाया अवसि स्वधावो भद्राते पूषन्निहरातिरस्तु । शुक्रं ते अन्यद्यज्ञो हितं ते अन्यद्य
 जतं ते अन्यद्यज्ञियं ते अन्यद्विषमरूपे ते अहनीकर्मद्यौरिव चासि सर्वाणि प्रज्ञानान्यवस्यन्नवन्भाजनवती ते पूषन्निहदस्तिर
 स्तु तस्यैषा परा भवति ॥ १७ ॥ पथस्पथः परिपतिवच्चस्याकामेन कृतो अभ्यानलर्कः । स नो रासच्छुरुधश्चन्द्राग्राधिर्य
 धियं सीषधातिप्रपूषा । पथस्पथोऽधिपतिवचनेन कामेन कृतोऽभ्यानलर्कमभ्यापन्नोऽर्कमिति वासनो ददातु चायं नी
 याग्राणि धनानि कर्मकर्मचनः प्रसाधयतु पूषेत्यथयद्विषितो भवति तद्विष्णुर्भवति विष्णुर्विशतेर्वाव्यश्नोतेर्वा तस्यैषा भव
 ति ॥ १८ ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमेत्त्रेधानि दधे पदं । समूहमस्य पांसुरे । यदि दं किंच तद्विक्रमते विष्णुस्त्रिधानि धत्ते पदं
 त्रेधा भावाय पृथिव्यामंतरिक्षे दिव्येति शाकपूणिः समारोहणे विष्णुपदे गयशिरसीत्यौर्णवाभः समूहमस्य पांसुरेऽप्यायनेऽ
 न्तरिक्षे पदं न दृश्यतेऽपि वोपमार्थे स्यात्समूहमस्य पांसुल इव पदं न दृश्यत इति पांसवः पादैः सूर्यं तद्विवापन्नाः शेरत इति वा
 पंसनीया भवन्तीति वा ॥ १९ ॥ विश्वानरो व्याख्यातस्तस्यैष निपातो भवत्येन्द्रामृचि ॥ २० ॥ विश्वानरस्य वृष्य

निरुक्त
॥२९॥

तिमनानतस्यशवसः । एवंश्चर्षणीनामूतीहुवेरधानां । विश्वानरस्यादित्यस्यानानतस्यशवसोमहतोबलस्यैवैश्चकामै
रयनैरवनैर्वाचर्षणीनामनुप्याणामूत्याचपधारथानामिंद्रमस्मिन्यज्ञेह्यामिवरुणोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ २१ ॥
येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनाँअनु । त्वंवरुणपश्यसि । भुरण्युरितिक्षिप्रनामभुरण्युःशकुनिर्भूरिमध्वानंनयतिस्व
र्गस्यलोकस्यापित्रोह्वातत्संपातीभुरण्युरनेनपावकख्यानेन । भुरण्यंतंजनाँअनु । त्वंवरुणपश्यसि । तत्तेवयंस्तुमइ
तिवाक्यशेषोऽपिवोत्तरस्यां ॥ २२ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनाँअनु । त्वंवरुणपश्यसि । विद्यामेषिरजस्पृ
थ्वहामिमानोअक्तुभिः । पश्यन्जन्मानिसूर्य । व्येषिद्यारजश्चपृथुमहांतंलोकमहानिचमिमानोक्तुभीरात्रिभिःसहपश्य
न्जन्मानिजातानिसूर्यापिवापूर्वस्यां ॥ २३ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनाँअनु । त्वंवरुणपश्यसि । प्रत्यङ्देवानां
विशःप्रत्यङ्कुदेषिमानुपान् । प्रत्यङ्द्विष्वंस्वर्दृशे । प्रत्यङ्दिदंसर्वमुदेषिप्रत्यङ्दिदंज्योतिरुच्यतेप्रत्यङ्दिदंसर्वमभिविपश्य
सीत्यपिवैतस्यामेव ॥ २४ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यन्तंजनाँअनु । त्वंवरुणपश्यसि । तेननोजनानभिविपश्यसिके
शिकेशारश्मयस्तैस्तद्वान्भवतिकाशनाद्वाप्रकाशनाद्वातस्यैषाभवति ॥ २५ ॥ केश्यग्निंकेशीविषंकेशीबिभर्तिरोदसी ।
केशीविष्वंस्वर्दृशेकेशीदंज्योतिरुच्यते । केश्यग्निंचविषंचविषमित्युदकनामविष्णातेर्विपूर्वस्यस्नातेःशुद्ध्यर्थस्यविपूर्वस्य
वासचतेर्द्यावापृथिव्याचधारयतिकेशीदंसर्वमिदमभिविपश्यतिकेशीदंज्योतिरुच्यतइत्यादित्यमाहाथाप्येतेइतरेज्यो

उत्तरष.
अ. ६

॥ २९ ॥

तिषीं केशिनी उच्येतै धूमेनाग्नीरजसा च मध्यमस्तेषामेषासाधारणा भवति ॥ २६ ॥ त्रयः केशिनः ऋतुधाविचक्षते संवत्सरे व
 पत एक एषां । विश्वमेकोऽभिचष्टे शचीं भिर्धाजिरेकस्य ददृशेन रूपं । त्रयः केशिनः ऋतुधाविचक्षते काले कालेऽभिविप
 श्यंति संवत्सरे वपत एक एषां भित्यग्निः पृथिवीं दहति सर्वमेकोऽभिविपश्यति कर्मभिरादित्यो गतिरेकस्य दृश्यते न रूपं मध्य
 मस्याथ यद्रश्मिभिरभिप्रकम्पयन्नेति तद्वृषाकपिर्भवाति वृषाकम्पनस्तस्यैषा भवति ॥ २७ ॥ पुनरेहि वृषाकपे सुविता कल्प
 यावहै । येषः स्वप्नं शनोऽस्तमेपि पथा पुनर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः । पुनरेहि वृषाकपे सुप्रसूतानिवः कर्माणि कल्पयावहै य
 एषः स्वप्नं शनः स्वप्नान्नाशय स्यादित्य उदयेन सोऽस्तमेपि पथा पुनः सर्वस्माद्य इन्द्र उत्तरस्तमेतद्भूम आदित्यं यमो व्याख्यात
 स्तस्यैषा भवति ॥ २८ ॥ यस्मिन् वृक्षे सुपलाशे देवैः संपिबन्ते यमः । अत्रानो विष्पतिः पिता पुराणोऽनुवेनति । यस्मिन् वृ
 क्षे सुपलाशे स्थाने वृतः क्षयेवापि वोपमार्थे स्याद्वृक्ष इव सुपलाश इति वृक्षो ब्रश्चनात्पलाशं पलाशना देवैः संगच्छते यमो रश्मि
 भिरादित्यस्तत्र नः सर्वस्य पातावापालयितावापुराणाननुकामयेताज एकपाद जन एकः पाद एकेन पादेन पातीति वै केन पा
 देन पिबतीति वै कोऽस्य पाद इति वा । एकपादं नो लिखतीत्यपि निगमो भवति तस्यैपनिपातो भवति वै श्वदेव्यामृचि
 ॥ २९ ॥ पार्वी रवी तन्यतुरेकपादुजो द्विवोधर्ता सिंधुरापः समुद्रियः । विश्वे देवासः शृण्वन्वचांसि मे सरस्वती सह
 धीभिः पुरंध्या । पविः शल्यो भवति यद्विपुनातिकायं तद्वत्पवीरमायुधं तद्वानिन्द्रः पवीरवान् । अतितस्थौ पवीरवानित्य

निरुक्त

॥३०॥

पिनिगमोभवति तदेवतावाक्पावीरवीपावीरवीचदिव्यावाक्तन्यतुस्तनित्रीवाचोऽन्यस्याअजश्चैकपादिवोधारयिता
सिन्धुश्चापश्चसमुद्रियाश्चसर्वेचदेवाःसरस्वतीचसहपुरन्ध्यास्तुत्याप्रयुक्तानिधीभिःकर्मभिर्युक्तानिशृण्वंतुवचनानीमा
नीतिपृथिवीव्याख्यातातस्याण्णनिपातोभवत्यैद्राद्यामृचि ॥ ३० ॥ यदिद्राघ्नीपरमस्यापृथिव्यामध्यमस्यामवम
स्यामुतस्थः । अतःपरिवृषणायाहियातमथासोमस्यपिवतंसुतस्य । इतिसानिगदव्याख्यातासमुद्रोव्याख्यातस्तस्यैष
निपातोभवतिपावमान्यामृचि ॥ ३१ ॥ पवित्रवंतःपरिवाचमासतेपितृषांप्रत्नोअभिरक्षतिव्रतं । महःसमुद्रंवरुणं
स्तिरोदधेधीराइच्छेकुर्धरुणेष्वाभं । पवित्रवंतोरश्मिवंतोमाध्यमिकादेवगणाःपर्यासतेमाध्यमिकांवाचैपितृषांप्रत्नः
पुराणोऽभिरक्षतिव्रतंकर्ममहःसमुद्रंवरुणस्तिरोऽतर्दधात्यथधीराःशक्नुवन्तिधरुणेषूदकेषुकर्मणारंभमारब्धुमजएकं
पाद्याख्यातःपृथिवीव्याख्यातासमुद्रोव्याख्यातस्तेषामेषनिपातोभवत्यपरस्यांबहुदेवतायामृचि ॥ ३२ ॥ उतनोऽ
हिर्बुध्यःशृणोत्वजएकपात्पृथिवीसमुद्रः । विश्वेदेवाःकृतावृधोहुवानाःस्तुतामंत्राःकविशस्ताअवंतु । अपिचनोऽहि
र्बुध्यःशृणोत्वजश्चैकपात्पृथिवीचसमुद्रश्चसर्वेचदेवाःसत्यवृधोवायज्ञवृधोवाहूयमानामंत्रैःस्तुतामंत्राःकविशस्ताअवंतु
मेधाविशस्तादध्यङ्प्रत्यक्तोऽध्यानमितिवाप्रत्यक्तमस्मिन्ध्यानमितिवाथर्वाव्याख्यातोमनुर्मननात्तेषामेषनिपातोभवत्य
द्यामृचि ॥ ३३ ॥ यामथर्वामनुष्पितादध्यङ्धियमर्जत । तस्मिन्ब्रह्माणिपूर्वथेद्रुक्थासमगमताचन्ननुस्वराज्यं ।

उत्तरप.
अ. ६

॥ ३० ॥

यामथर्वाचमनुश्चपितामानवानाँदध्यङ्चधियमतनिषततस्मिन्ब्रह्माणिकर्माणिपूर्वेन्द्रउक्त्यानिचसंगच्छन्तामर्षभ्योऽ
नूपास्तेस्वाराज्यं ॥ ३४ ॥ अथातोद्युस्थानादेवगणास्तेषामादित्याः प्रथमागामिनो भवंत्यादित्याव्याख्यातास्तेषामेषां भ
वति ॥ ३५ ॥ इमागिरिआदित्येभ्योऽधृतस्नूः सनाद्राजभ्योजुह्वानुहोमि । शृणोतुमित्रोअर्यमाभगोनस्तुविजातोवरु
णोदक्षोअंशः । धृतस्नूर्धृतप्रस्त्राविन्योऽधृतप्रस्त्राविण्योऽधृतसानिन्योऽधृतसारिण्यइतिवाहुतीरादित्येभ्यश्चिरं जुह्वानुहो
मिचिरंराजभ्यइतिवाशृणोतुनइमागिरोमित्रश्चार्यमाचभगश्चबहुजातश्चधातादक्षोवरुणोऽशश्चाशोऽशुनाव्याख्यातः
सप्तऋषयोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ ३६ ॥ सप्तऋषयः प्रतिहिताः शरीरे सप्त रक्षंति सदमप्रमादं । सप्तापः स्वपतो
लोकमीयुस्तत्र जागृतो अस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ । सप्तऋषयः प्रतिहिताः शरीरे रश्मय आदित्ये सप्त रक्षंति सदमप्रमादं स
वत्सरमप्रमाद्यन्तः सप्तापनास्त एव स्वपतो लोकमस्तमितमादित्यं यन्ति तत्र जागृतोऽस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ वाय्वादित्या
वित्यधिदैवतमथाध्यात्मै सप्तऋषयः प्रतिहिताः शरीरे षडिन्द्रियाणि विद्यासप्तम्यात्मनि सप्त रक्षंति सदमप्रमादं शरीरमप्र
माद्यन्ति सप्तापनानीमान्येव स्वपतो लोकमस्तमितमात्मानं यन्ति तत्र जागृतोऽस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ प्राज्ञश्चात्मा तैजस
श्चेत्यात्मगतिमाचष्टे तेषामेषापराभवति ॥ ३७ ॥ तिर्यग्विलश्चमस ऊर्ध्वबुध्नोयस्मिन्यशोनिहितं विश्वरूपं । अत्रासत्
ऋषयः सप्तसाकं ये अस्य गोपामहृतो बभूवुः । तिर्यग्विलश्चमस ऊर्ध्वबुध्नोयस्मिन्यशोनिहितं सर्वरूपमत्रा

निरुक्त
॥३१॥

सतऋषयःसप्तसहादित्यरश्मयोऽये अस्यगोपामहतोवभूवुरित्याधिदैवतमथाध्यात्मैतिर्यग्विलश्चमसऊर्ध्वबंधनऊर्ध्वबो
धनोवायस्मिन्यशोनिहितंसर्वरूपमत्रासतऋषयःसप्तसहैन्द्रियाणियान्यस्यगोमृणिमहतोवभूवुरित्यात्मगतिमाचष्टेदेवा
व्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ ३८ ॥ देवानांभद्रासुमतिर्ऋजूयतांदेवानांरातिरभिन्नोनिवर्ततां । देवानांसख्यमुप
सेदिमावयंदेवान् आयुःप्रतिरंतुजीवसे । देवानांवयंकल्याण्यांमतावृजुगामिनामृतुगामिनामितिवादेवानांदानमभि
नोनिवर्ततांदेवानांसख्यमुपसीदेमवयंदेवान् आयुःप्रवर्धयंतुचिरंजीवनार्यविश्वेदेवाःसर्वेदेवास्तेषामेषाभवति ॥ ३९ ॥
ओमासश्चर्षणीधृतोविश्वेदेवास आगत । द्वाश्वांसोद्वाशुषःसुतं । अवितारोवावनीयावामनुष्यधृतःसर्वेचदेवाइहाग
च्छतदत्तवंतोदत्तवतःसुतमितितदेतदेकमेवैश्वदेवंगायत्रैतृचंदशतयीषुविद्यतैयत्तुकिंचिद्धहुदैवतैतद्वैश्वदेवानांस्था
नेयुज्यतैयदेवविश्वालिंगमितिशाकपूणिंरनत्यंतगतस्त्वेपउद्देशोभवतिवभ्रुरेकइतिदशद्विपदांअलिंगाभूतांशःकाश्यप
आश्विनमेकलिंगमभितष्टीयंसूक्तमेकलिंगंसाध्यादेवाःसाधनात्तेषामेषाभवति ॥ ४० ॥ यज्ञेनयज्ञमयजंतदेवास्ता
निधर्माणिप्रथमान्यासन् । तेहनाकंमहिमानःसचंतयत्रपूर्वसाध्याःसंतिदेवाः । यज्ञेनयज्ञमयजंतदेवाअग्निनाग्निमय
जंतदेवाअग्निःपशुरासीत्तमालभंततेनायजंतेतच्चब्राह्मणं । तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् । तेहनाकंमहिमानःसमसेवं
तयत्रपूर्वसाध्याःसंतिदेवाःसाधनाह्युस्थानोदेवगणइतिनैरुक्ताःपूर्वदेवयुगमित्याख्यानांवसवोयद्विवसतेसर्वमग्निर्वसु

उत्तरप.
अ. ६

॥ ३१ ॥

भिर्वासवइतिसमाख्यातस्मात्पृथिवीस्थानांइंद्रोवसुभिर्वासवइतिसमाख्यातस्मान्मध्यस्थानावसवआदित्यरश्मयोवि
 वासनात्तस्माद्भ्युस्थानांस्तेषामेषाभवति ॥ ४१ ॥ सुगावोदेवाःसदनमकर्मयआजग्मुःसर्वनमिदंजुषाणाः । जक्षिवा
 सःपपिवासंश्चावश्वेऽस्मेधत्तवसत्रोवसूनि । स्वागमनानिवोदेवाःसुपथान्यकर्मयआगच्छतसवनानीमानिजुषाणाःस्वा
 दितवंतःपीतवंतश्चसर्वेऽस्मासुधत्तवसवोवसूनितेषामेषापराभवति ॥ ४२ ॥ ज्मयाअत्रवसवोरंतदेवाउरावंतरि
 क्षेमर्जयंतशुभ्राः । अर्वाक्पथउरुज्जयःकृणुध्वंश्रोतादूतस्यजग्मुषोनोअस्य । ज्मयाअत्रवसवोऽरमन्तदेवाज्मापृथि
 वीतस्यांभवाउरौचान्तरिक्षेमर्जयन्तगमयन्तरमयन्तशुभ्राःशोभमानाअर्वाचएनान्पथोवहुजवाःकुरुध्वंशृणुतदूतस्य
 जग्मुषोनोऽस्याग्नेर्वाजिनोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ ४३ ॥ शंनोभवन्तुवाजिनोहवेषुदेवतातामितद्रवःस्वर्काः ।
 जंभयंतोऽहिंवृकंरक्षांसिसनेम्यस्मद्युयवन्नमीवाः । सुखानोभवन्तुवाजिनोह्वानेषुदेवतातायज्ञैवितद्रवःसुमितद्रवःस्व
 कौःस्वंचनाइतिवास्वर्चनाइतिवास्वर्चिपइतिवाज्मभयंतोऽहिंचवृकंचरक्षांसिचक्षिप्रमस्मद्यावयन्त्वमीवादेवाश्वाइति
 वादेवपद्भ्योदेवानांपद्भ्यस्तासामेषाभवति ॥ ४४ ॥ देवानांपत्नीरुशतीरवंतुनःप्रावंन्तुनस्तुजयेवार्जसातये । याःपा
 र्थिवासोयाअपामपित्रतेतानोदेवीःसुहवाःशर्मयच्छत । देवानांपद्भ्यउशत्योऽवंतुनःप्रावंतुनस्तुजयेऽपत्यजननायचा
 न्नसंसननायचंवाःपार्थिवासोयाअपामपित्रतेकर्मणितानोदेव्यःसुहवाःशर्मयच्छन्तुशरणंतासामेषापराभवति ॥ ४५ ॥

निरुक्त

॥१२॥

उतग्राव्यंतुदेवपत्नीरिन्द्राण्यग्निग्राव्यश्विनीराट् । आरोदसीवरुणानीशृणोतुव्यंतुदेवीर्यऽऋतुर्जनीना । अपिचग्राव्यंतु
देवपत्न्येन्द्राणीन्द्रस्यपत्न्यग्नाय्यग्नेःपत्न्यश्विन्यश्विनोःपत्नीराट् । जतेरोदसीरुद्रस्यपत्नीवरुणानीचवरुणस्यपत्नीव्यंतुदे
व्यःकामयन्तायऋतुःकालोजायानायऋतुःकालोजायानां ॥ ४६ ॥ (अथातोद्युस्थानावसातिषुस्मेहेहजाताप्रातर्युजा
प्रातर्यजध्वमुपस्तच्चित्रमेताउत्याःसुकिंशुकैवृषाकपाय्यपागूहैस्त्वष्टादुहित्रेसविताविश्वारूपाणिप्रातर्जितमुदुत्यंचित्रं
शुक्रंतेपथस्पथइदंविष्णुर्विश्वानरोव्याख्यातोर्विश्वानरस्ययेनापावकेतिचतुष्कंकेश्यभिन्नयःकेशिनःपुनरोहिंस्यस्मिन्वृक्षं
पावीरवीयदिन्द्राग्नीपवित्रवंतउतनोहिर्यामथर्वाथातोद्युस्थानादेवगणाइमागिरःसप्तऋषयस्तिर्यग्बिलोदेवानांभद्रौमा
सौयज्ञेनसुगावोदेवाज्मयाअत्रशंनोभवंतुदेवानांपत्नीरुतग्राव्यंतुषट्चत्वारिंशत्) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केषष्ठोऽध्यायः ६

॥ अथपरिशिष्टम् ॥

ॐ ॥ अथेमाअतिस्तुतयइत्याचक्षतेऽपिवासंप्रत्ययएवस्यान्माहाभाग्याद्देवतायाःसोऽग्निमेवप्रथममाहत्वमग्नेद्यु
भिस्त्वमाशुशुक्षणिरितियथैतस्मिन्सूक्तेनहित्वदारेनिमिषश्चनेशइतिवरुणस्यायैर्वेद्रस्य ॥ १ ॥ यद्व्यावइंद्रतेशुतंशुतं
भूर्मीरुतस्युः । नत्वावजिन्त्सहस्रंसूर्यानुनजातमहरोदसी । यदितइंद्रशतंदिवंशतंभूमयःप्रतिमानानिस्थुर्नत्वाव

उत्तरष.

अ. ७

॥ ३२ ॥

चिन्तसहस्रमपिसूर्यानिद्यावापृथिव्यावप्यभ्यश्रुवीतामित्यथैपादित्यस्य ॥ २ ॥ यदुदंचोवृषाकपेगृहमिन्द्राजगंतन ।
 क१ स्यपुल्वघोमृगःकर्मगंजनयोपनोविश्वस्मादिन्द्रउत्तरः । यदुदंचोवृषाकपेगृहमिन्द्राजगमतकस्यपुल्वघोमृगःकसव
 ह्यादीमृगोमृगोमार्ष्टेर्गतिकर्मणःकमगमदेशंजनयोपनःसर्वस्माद्यइन्द्रउत्तरस्तमेतद्रूमआदित्यमथैपादित्यरश्मीनां ॥ ३ ॥
 विहिसोतोरसृक्षतनेद्रैवममंसत । यत्रामददृषाकपिर्यःपुष्टेषुमत्सखाविश्वस्मादिन्द्रउत्तरः । व्यसृक्षतहिप्रसवायन
 चंद्रदेवममंसतयत्रामाद्यदृषाकपिर्यइश्वरःपुष्टेषुपोषेषुमत्सखाममसखामदनसखायेनःसखायस्तैःसहेतिवासर्वस्माद्य
 इन्द्रउत्तरस्तमेतद्रूमआदित्यमथैपाश्विनोः ॥ ४ ॥ सृण्येवजर्भरीतुर्फरीतूनैतोशेवतुर्फरीपफरीका । उदन्यजेवजेमनामदेरू
 तामेजराय्वजरंमरायु । सृण्येवेतिद्विविधासृणिभंवतिभर्ताचहंताचंतथाश्विनोचापिभर्तारोर्जर्भरीभर्तारावित्यथैस्तुर्फ
 रीतूहंतारौ । नैतोशेवतुर्फरीपफरीका । नितोशस्यापत्यंनैतोशैनेतोशेवतुर्फरीक्षिप्रहन्तारौ । उदन्यजेवजेमनामदेरू ।
 उदन्यजेवेत्युदकजेइवरत्नेसामुद्रेचान्द्रमसेवाजेमनेजयमनेजेमनामदेरू । तामेजराय्वजरंमरायु । एतजरायुजंश
 रीरंशरदमजीर्णमथैपासोमस्य ॥ ५ ॥ तरत्समन्दीधावतिधारासुतस्यांधसः । तरत्समन्दीधावति । तरतिसपापंसर्व
 मन्दीयःस्तौतिधावतिगच्छत्यध्वांगतिं । धारासुतस्यांधसः । धारयाभिपुतस्यसोमस्यमंत्रपूतस्यवाचास्तुतस्याथैषा
 यज्ञस्य ॥ ६ ॥ चत्वारिशृंगात्रयोअस्यपादाद्वेशिषेसप्तहस्तासोअस्य । त्रिधावृद्धोवृषभोरोरवीतिमहोदेवोमर्त्याआ

निरुक्त

॥३३॥

विवेश । चत्वारिंशृंगेतिवेदावाएतउक्तास्त्रयोऽस्यपादाइतिसवनानित्रीणिद्वेशीर्षेप्रायणीयोदयनीयेसप्तहस्तासःसप्तछं
दांसिन्निधावद्धस्त्रेधावद्धोमंत्रब्राह्मणकल्पैर्वृषभोरोरवीतिरोरवणमस्यसवनक्रमेणऋग्भिर्यजुर्भिःसामभिर्यदेनमृग्भिः
शंसंतियजुर्भिर्यजंतिमामभिःस्तुवंतिमहोदेवइत्येषहिमहान्देवोयद्यज्ञोमर्त्याँआविवेशेत्येषहिमनुष्यानाविशतियजना
यंतस्योत्तराभूंयसेनिर्वचनाय ॥ ७ ॥ स्वयंतोनापैक्षंतआद्यांरोहंतिरोदसी । यज्ञंयेविश्वतोधारंसुविद्वांसोवितनिरे
स्वर्गच्छंतईजानावानेक्षंतैतेऽमुमेवलोकंगतवंतमीक्षंतमिति । आद्यांरोहंतिरोदसी । यज्ञंयेविश्वतोधारंसर्वतोधारं
सुविद्वांसोवितेनिरइत्यथैषावाचःप्रवहितेव ॥ ८ ॥ चत्वारिवाक्परिमितापदानितानि विदुर्ब्राह्मणायेमनीषिणः ।
गुहात्रीणिनिहितानि गंयंतितुरीयंवाचोमनुष्यावदन्ति । चत्वारिवाचःपरिमितानिपदानितानि विदुर्ब्राह्मणायेमेधावि
नोऽगुहायांत्रीणिनिहितानिनार्थंवेदयंतैगुहागूहतेस्तुरीयंत्वरतैःकृतमानितानिचत्वारिपदान्योकारोमहाव्याहृतयश्चेत्या
र्षनामारूयातेचोपसर्गनिपाताश्चेतिवैयाकरणांमंत्रःकल्पोब्राह्मणंचतुर्थीव्यावहारिकीतियाज्ञिकाऋचोयजूषिसामानि
चतुर्थीव्यावहारिकीतिनैरुक्ताःसर्पाणांवाग्वयसांध्रुद्रस्यसरीसृपस्यचतुर्थीव्यावहारिकीत्येकेपशुषुतूणवेषुमृगेष्व्वात्मनि
चेत्यात्मप्रवादाअथापिब्राह्मणंभवति सावैवाक्सृष्टाचतुर्धाव्यभवदेष्वेवल्लोकेषुत्रीणिपशुषुतुरीयंयापृथिव्यांसाग्नौसार
थंतरैयांतरिक्षेसावायौसावामदेव्यैयादिविसादित्यैसाबृहतिसास्तनयिल्लावथपशुषुततोयावागत्यरिच्यंततांब्राह्मणेष्व

उत्तरप.

अ. ७

॥३३॥

दधुस्तस्माद्वाह्यणाउभयीवाचंवदंतियाचदेवानांयाचमनुष्याणामित्यथैषाक्षरस्य ॥ ९ ॥ ऋचोअक्षरेपरमेव्योम
 न्यस्मिन्देवाअधिविश्वेनिषेदुः । यस्तन्नवेदकिमृचाकरिष्यतिइत्तद्विदुस्तइमेसमासते । ऋचोअक्षरेपरमेव्यवनेय
 स्मिन्देवाअधिनिषण्णाःसर्वेयस्तन्नवेदकिंसंक्रुचाकरिष्यतिइत्तद्विदुस्तइमेसमासतइतिविदुषउपदिशतिकतमत्तदेतद
 क्षरमो३मित्येषावागितिशाकपूर्णिर्ऋचश्चह्यक्षरेपरमेव्यवनेधीयंतैनानादेवतेषुचमंत्रेण्वेतद्धवाएतदक्षरंयत्सर्वात्रयीवि
 द्यांप्रतिप्रतीतिचब्राह्मणं ॥ १० ॥ आदित्यइतिपुत्रःशाकपूणेरषर्भवतियदेनमर्चतिप्रत्यृचःसर्वाणिभूतानितस्ययद
 न्यन्मंत्रेभ्यस्तदक्षरंभवतिरश्मयोऽत्रदेवाउच्यंतैयएतस्मिन्नधिनिषण्णाइत्यधिदैवतमथाध्यात्मंशरीरमत्रऋगुच्यतैयदे
 नेनार्चतिप्रत्यृचःसर्वाणीन्द्रियाणितस्ययदविनाशिधर्मतदक्षरंभवतीन्द्रियाण्यत्रदेवाउच्यन्तैयान्यस्मिन्नात्मन्येकंभव
 न्तीत्यात्मप्रवादाः ॥ ११ ॥ अक्षरंनक्षरतिनक्षीयतेवाक्षरंभवतिवाचोऽक्षइतिवाक्षोयानस्यांजनात्तत्प्रकृतीतरद्वर्तन
 सामान्यादित्ययंमंत्रार्थचिन्ताभ्यूहोऽभ्यूहोऽपिश्रुतितोपितर्कतो नतुपृथक्त्वेनमंत्रानिर्वक्तव्याःप्रकरणशएवतुनिर्वक्त
 व्यानह्येषुप्रत्यक्षमस्त्यनृषेरतपसोवापारोत्रयवित्सुतुखलुवेदितृषुभूयोविद्यःप्रशस्योभवतीत्युक्तंपुरस्तान्मनुष्यावाऋषि
 षूत्क्रामत्सुदेवानब्रुवन्कोनऋषिर्भविष्यतीति तेभ्यएतंतर्कमृपिंप्रायच्छन्मंत्रार्थचिन्ताभ्यूहमभ्यूहं तस्माद्यदेवकिंचानू
 चानोऽभ्यूहं त्यार्षतद्भवति ॥ १२ ॥ हृदातृष्टेषुमनसोज्ज्वेषुयद्वाह्यणाःसंयजंतेसखायः । अत्राहत्वंविजहुर्वेद्याभिरो

निरुक्त

॥३५॥

हृद्ब्रह्माणोविचरंत्युत्वे । हृदातष्टेषुमनसांप्रजवेषुयद्ब्राह्मणाःसंयजंतेसमानाख्यानाःकृत्विजोऽत्राहृत्वंविजहुर्वेद्याभिर्वे
दितव्याभिःप्रवृत्तिभिरोहृद्ब्रह्माण ऊहृद्ब्रह्माण ऊहृदेषां ब्रह्मेति वासेयं विद्या श्रुतिमतिबुद्धिस्तस्यास्तपसापारमीप्सितव्यंत
दिदमायुरिच्छताननिर्वक्तव्यंतस्माच्छन्दःसुशेषाउपेक्षितव्या अथागमोयांयांदेवतांनिराहृतस्यास्तस्यास्ताद्भाव्यमनुभव
त्यनुभवति ॥ १३ ॥ (अथेमायद्यावोयदुदंचोविहिसोतोःसृण्येवतरत्सचत्वारिशृंगास्वर्यतश्चत्वारिवागृचोअक्षरंआ
दित्यइत्यक्षरंनक्षरतिहृदातष्टेषुत्रयोदश) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ व्याख्यातंदैवतंयज्ञांगंचाथात ऊर्ध्वमार्गगतिंव्याख्यास्यामःसूर्यआत्मेत्युदितस्यहिकर्मद्रष्टाऽथैतदनुप्रवदं
त्यथैतमहांतमात्मानंमेषर्गणःप्रवदंतींद्रमित्रंवरुणमग्निमाहुरित्यथैषमहानात्मात्मजिज्ञासयात्मानंप्रोवाचाग्निरस्मिजं
न्मनाजातवेदाअहमस्मिप्रथमजाइत्येताभ्यां ॥ १ ॥ अग्निरस्मिजन्मनाजातवेदाघृतंमेचक्षुरमृतंमआसन् । अर्कस्त्रि
धातुरजसोविमानोऽजघ्नोघर्मोहविरस्मिनाम । अहमस्मिप्रथमजाकृतस्यपूर्वदेवेभ्योअमृतस्यनाभिः । योमाददाति
सइदेवमावाअहमन्नमन्नमदंतमग्नि । इतिसहज्ञात्वाप्रादुर्बभूवैवंतंव्याजहारायतमात्मानंमभ्यात्मजमंतिकमन्यस्मा
आचचक्ष्वेति ॥२॥ अपश्यंगोपामनिपद्यमानमाचपराचपथिभिश्चरंत । ससग्नीचीःसविषूचीर्वसानआवरीवर्तिभुवने
ष्वंतः।आवरीवर्तिभुवनेष्वंतरित्यथैषमहानात्मासत्त्वलक्षणस्तत्परंतद्ब्रह्मतत्सत्यंतत्सलिलंतदव्यक्तंतदस्पर्शंतदरूपंतदर

उत्तरष.

अ. ८

॥३४॥

सैतदगंधंतदमृतं तच्छुक्लं तन्निष्ठो भूतात्मा सैषा भूतप्रकृतिरित्येकैतत्क्षेत्रं तदज्ञानात् क्षेत्रज्ञमनुप्राप्य निरात्मजमथैषमहाना
त्मा त्रिविधो भवति सत्त्वं रजस्तम इति सत्त्वं तु मध्ये विशुद्धं तिष्ठत्यभितोरजस्तमसी इति कामद्वेषस्तम इत्यविज्ञातस्य विशुध्य
तो विभूतिं कुर्वतः क्षेत्रज्ञपृथक्त्वाय कल्पते प्रतिभाति लिंगो महानात्मा तमोर्लिंगो विद्याप्रकाशलिंगस्तमोऽपि निश्चयलिंग
आकाशः ॥ ३ ॥ आकाशगुणः शब्द आकाशाद्वायुर्द्विगुणः स्पर्शनं वायोज्योतिस्त्रिगुणं रूपेण ज्योतिषं आपश्चतुर्गुणा
रसेनाद्ध्यः पृथिवी पंचगुणा गंधेन पृथिव्या भूतग्रामस्थावरजंगमास्तदेतदहर्युगसहस्रं जागर्ति तस्यान्ते सुषुप्त्यङ्गानि प्रत्या
हरति भूतग्रामाः पृथिवीमपि यंति पृथिव्यप आपोज्योतिषं ज्योतिर्वायुं वायुराकाशं माकाशो मनो मनो विद्यां विद्यामहं तमा
त्मानं महानात्मा प्रतिभाति प्रतिभाप्रकृतिं सा स्वपित्युगसहस्रं रात्रिं स्तावेतावहोरात्रावजस्रं परिवर्तते सकालस्तदेतदहर्भव
तियुगसहस्रपर्यन्तं महर्हद्ब्रह्मणो विदूरात्रियुगसहस्रांतांतेऽहोरात्रविदोजना इति ॥ ४ ॥ तं परिवर्तमानमन्योऽनु
प्रवर्तते स्रष्टा द्रष्टा विभक्ता तमात्रोऽहमिति गम्यते समिध्या दर्शनं दंपावकं महाभूतेषु चिरोणवाकाशाद्वायोः प्राणश्चक्षुश्च
कारं च तेजसोऽद्ध्यः स्नेहं पृथिव्या मूर्तिः पार्थिवं स्त्वष्ट्रौ गुणान्विद्यां त्रीन्मातृ तस्त्रीन्पितृ तौ स्थिस्त्रायु मज्जानः पितृ तस्त्व
द्भांसशोणितानि मातृ तोऽन्नपानमित्यष्टौ सोऽयं पुरुषः सर्वमयः सर्वज्ञानोऽपि क्लृप्तः ॥ ५ ॥ स यद्यनुरुध्यते तद्भवति यदि ध
र्मोऽनुरुध्यते तद्देवो भवति यदि ज्ञानमनुरुध्यते तदमृतो भवति यदि काममनुरुध्यते संच्यवत इमां योनिं संदध्यात्तदिदमत्र

निरुक्त

॥३५॥

मतं श्लेष्मारेतसः संभवति श्लेष्मणोरसोरसाच्छोणितं शोणितान्मांसं मांसान्मेदोमेदं संस्त्रावास्त्रात्रोऽस्थीन्यस्थिभ्यो म
ज्जामज्जातोरेतं स्तदिदं योनौरेतः सिकैः पुरुषः संभवति शुक्रातिरेकेषु मान्भवति शोणितातिरेके स्त्री भवति द्वाभ्यां स मेननपु
सको भवति शुक्रभिन्नेन यमो भवति शुक्रशोणितसंयोगान्मातृपितृसंयोगाच्च तत्कथमिदं शरीरं परं संयम्यते सौम्यो भवत्ये
करात्रोषितं कललं भवति पंचरात्राद्बुद्धाः सप्तरात्रात्पेशीं द्विः सप्तरात्रादर्बुदः पंचविंशतिरात्रः स्वस्थितो घनो भवति मास
मात्रात्कठिनो भवति द्विमासाभ्यंतरे शिरः संपद्यते मासत्रयेण ग्रीवा व्यादेशो मासचतुष्केण त्वग्व्यादेशः पंचमेमासेन खरो
मव्यादेशः षष्ठे मुखनासिकाः क्षिश्रोत्रं च संभवति सप्तमे चलनसमर्थो भवत्यष्टमे बुद्ध्याध्यवस्यति नवमे सवर्गसंपूर्णो भवति ।
मृतश्चाहंपुनर्जातो जातश्चाहंपुनर्मृतः । नाना योनि सहस्राणि मयोषिता नित्यानि वै । आहारा विविधा भुक्ताः पीतां ना
ना विधास्तनाः । मातरो विविधा दृष्टाः पितरः सुहृदस्तथा । अवाङ्मुखः पीड्यमानो जंतुश्चैव समन्वितः । सांख्यं
योगं संमभ्यस्येत्पुरुषं वा पंचविंशकमिति ततश्च दशमे मासे प्रजायते जातश्च वायुना स्पृष्टं स्तनस्मरति जन्ममरणं मते च शु
भाशुभं कर्मेतच्छरीरस्य प्रामाण्यं ॥ ६ ॥ अष्टोत्तरं सन्धिं शतं मष्टाकपालं शिरः संपद्यते षोडशवपां पलानि नवस्त्रायु
शतानि सप्तशतं पुरुषस्य मर्मणां मर्धं चतस्रो रोमाणि कोट्यो हृदयं द्यष्टकपालानि द्वादशकपालानि जिह्वा वृषणौ द्यष्टसुपर्णौ त
थोपस्थगुदपाय्वे तन्मूत्रपुरीषं कस्मादाहारपानसिक्तत्वाद्दनुपचितकर्मणा वन्योन्यं जायेते इति तं विद्या कर्मणी समन्वार

उत्तरप.
अ. ८

॥ ३५ ॥

भेते पूर्वप्रज्ञाचमह्यज्ञानतमसिमग्नौ जरामरणधुत्पिपासा शोकक्रोधलोभमोहमदभयमत्सरहर्षविषादेर्ष्यासूयात्मकैर्द्वै-
 द्वैरभिभूयमानः सोऽस्मादार्जवैजवीभावानां तन्निर्मुच्यते सोऽस्मापात्रैर्महाभूमिकावच्छरीरान्निमेषमात्रैः प्रक्रम्य प्रकृति-
 रधिपरीत्य तैजसंशरीरं कृत्वा कर्मणोऽनुरूपं फलमनुभूय तस्य संक्षये पुनरिमं लोकं प्रतिपद्यते ॥ ७ ॥ अथ ये हिंसामा-
 श्रित्य विद्यामुत्सृज्य महत्तपस्तेऽपि रैचिरेण वेदोक्तानि वा कर्माणि कुर्वन्ति ते धूममभिसंभवन्ति धूमाद्रात्रिरात्रेरपक्षीयमाणप-
 क्षमपक्षीयमाणपक्षाद्दक्षिणायनं दक्षिणायनात्पितृलोकं पितृलोकाच्चंद्रमसं चंद्रमसो वायुं वायोर्वृष्टिं वृष्टेरोषधयश्चैतद्भूत्वा
 तस्य संक्षये पुनरेवेमं लोकं प्रतिपद्यते ॥ ८ ॥ अथ ये हिंसामुत्सृज्य विद्यामाश्रित्य महत्तपस्तेऽपि रैज्ञानोक्तानि वा कर्माणि
 कुर्वन्ति तेऽर्चिरभिसंभवन्त्यर्चिषोऽहरह् आपूर्यमाणपक्षमापूर्यमाणपक्षादुदगयनं मुदगयनाद्देवलोकं देवलोकादादित्यमा-
 दित्याद्वैद्युतं वैद्युतान्मानसं मानसः पुरुषो भूत्वा ब्रह्मलोकमभिसंभवन्ति तेन पुनरावर्तते शिष्टादं दशूकं यत इदं न जानन्ति
 तस्मादिदं वेदितव्यमथाप्याह ॥ ९ ॥ न तं विदधाथ यद्भूमा ज्ञानान्यद्युष्माकमंतरं बभूव । नीहारेण प्रावृता जल्प्या
 चासुतृपउक्थशासंश्चरन्ति । न तं विद्यया विदुषो यमेवं विद्वांसो वदंत्यक्षरं ब्रह्मणस्पतिमन्यद्युष्माकमंतरं मन्य देषामंतरं
 बभूवेति नीहारेण प्रावृतास्तमसा जल्प्या चासुतृपउक्थशासः प्राणं सूर्यं यत्पथगामिनश्चरन्त्यविद्वांसः क्षेत्रज्ञमनुप्रवदंत्यथा
 होविद्वांसः क्षेत्रज्ञोऽनुकल्पते तस्य तपसा सहा प्रमादमैत्यथाप्तव्यो भवति तेनासंततमिच्छेत्तेन सख्यमिच्छेदेषहि सखाश्रे

निरुक्त

॥३६॥

ष्ठःसंजानातिभूतंभवद्भविष्यदितिज्ञाताकस्माज्जायतेसखाकस्मात्सख्यतेसहभूतेंद्रियैःशेरतेमहाभूतानिसेन्द्रियाणिप्र
ज्ञयाकर्मकारयतीतितस्ययदापःप्रतिष्ठाशीलमुपशमआत्माब्रह्मेतिसब्रह्मभूतोभवतिसाक्षिमात्रोव्यवतिष्ठतेऽबन्धोज्ञान
कृतोऽथात्मनोमहत्तःप्रथमंभूतनामधेयान्यनुक्रमिष्यामः ॥ १० ॥ हुंसः । घर्मः । यज्ञः । वेनः । मेघः । कृमिः ।
भूमिः । विभुः । प्रभुः । शंभुः । राभुः । वधकर्म । सोमः । भूतं । भुवनं । भविष्यत् । आपः । महत् ।
व्योम । यशः । महः । स्वर्णीकं । स्मृतीकं । स्मृतीकं । सतीकं । सतीनं । गहनं । गभीरं । गह्वरं । कं । अन्नं ।
हविः । सद्मं । सदनं । ऋतं । योनिः । ऋतस्ययोनिः । सत्यं । नीरं । हविः । रयिः । सत् । पूर्णं । सर्वं ।
अक्षितं । बर्हिः । नाम । सर्पिः । अपः । पवित्रं । अमृतं । इन्दुः । हेम । स्वः । सर्गाः । शम्बरं । अम्बरं ।
वियत् । व्योम । बर्हिः । धन्वं । अंतरिक्षं । आकाशं । आपः । पृथिवी । भूः । स्वयंभूः । अध्वा । पुष्करं ।
सगरः । समुद्रः । तपः । तेजः । सिंधुः । अर्णवः । नाभिः । वृक्षः । ऊर्ध्वः । तत् । यत् । किं । ब्रह्म । वरं-
ण्यं । हुंसः । आत्मा । भवति । वधंत्यध्वानं । यद्वाहिष्या । शरीराणि । अव्ययंचसंकुरुते । यज्ञः । आत्मा ।
भवति । यदेनंतन्वतेऽथैतमहांतमात्मानमेतानिसूक्तान्येताऋचोऽनुप्रवदन्ति ॥ ११ ॥ सोमःपवतेजनितामतीनांज
नितादिवोजनितापृथिव्याः । जनिताग्नेर्जनितासूर्यस्यजनितेद्रस्यजनितोतविष्णोः । सोमःपवतेसोमःसूर्यःप्रसवना

उत्तरप.

अ. ८

॥ ३६ ॥

जनितामतीनांप्रकाशकर्मणामादित्यरश्मीनांदिवोद्योतनकर्मणामादित्यरश्मीनांपृथिव्याःप्रथनकर्मणामादित्यरश्मी
नामग्नेर्गतिकर्मणामादित्यरश्मीनांसूर्यस्यस्वीकरणकर्मणामादित्यरश्मीनामिंद्रस्यैश्वर्यकर्मणामादित्यरश्मीनांविष्णो
वर्याप्तिकर्मणामादित्यरश्मीनामित्यधिदैवतमथाध्यात्मसोमआत्माप्येतस्मादेवेन्द्रियाणांजनितेत्यर्थः । अपिवासर्वाभि
र्विभूतिभिर्विभूततआत्मेत्यात्मगतिमाचष्टे॥१२॥ ब्रह्मादेवानापदवीःकवीनामृषिर्विप्राणामहिषोमृगाणां । श्येनोगृध्रा
णांस्वधित्तिर्वनानांसोमःपवित्रमत्येतिरेभन् । ब्रह्मादेवानामित्येषहिब्रह्माभवतिदेवानांदेवनकर्मणामादित्यरश्मीनांपद
वीःकवीनामित्येषहिपदंवेत्तिकवीनांकवीयमानानामादित्यरश्मीनामृषिर्विप्राणामित्येषहिऋषिणोभवतिविप्राणांव्या
पनकर्मणामादित्यरश्मीनामहिषोमृगाणामित्येषहिमहान्भवतिमृगाणामार्गणकर्मणामादित्यरश्मीनांश्येनोगृध्राणामि
तिश्येनआदित्योभवतिश्यायतेर्गतिकर्मणोगृध्रादित्योभवतिगृध्यतेःस्थानकर्मणोयतएतास्मिंस्तिष्ठतिस्वधित्तिर्वना
नामित्येषहिस्वयंकर्माण्यादित्योधत्तैवनानांवननकर्मणामादित्यरश्मीनांसोमःपवित्रमत्येतिरेभन्नित्येषहिपवित्रंरश्मी
नामत्येतिस्तूयमानएषएवैतत्सर्वमक्षरमित्यधिदैवतमथाध्यात्मब्रह्मादेवानामित्ययमपिब्रह्माभवतिदेवानांदेवनकर्म
णामिंद्रियाणांपदवीःकवीनामित्ययमपिपदंवेत्तिकवीनांकवीयमानानामिंद्रियाणामृषिर्विप्राणामित्ययमप्यृषिणोभव
तिविप्राणांव्यापनकर्मणामिंद्रियाणामहिषोमृगाणामित्ययमपिमहान्भवतिमृगाणामार्गणकर्मणामिंद्रियाणांश्येनोगृ

निरुक्त

॥३७॥

ध्राणामितिश्येन आत्मा भवति श्यायते ज्ञानकर्मणो गृध्राणीन्द्रियाणि गृध्यते ज्ञानकर्मणो यत एतस्मिं स्तिष्ठति स्वधितिर्वना
नामित्ययमपि स्वयंकर्मण्यात्मनि धत्तैव नानावननकर्मणामिन्द्रियाणां सोमः पवित्रमत्येतिरे भन्नित्ययमपि पवित्रमिन्द्रि
याण्यत्येति स्तूयमानोऽयमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १३ ॥ तिस्रो वाच ईरयति प्रवह्निर्कुतस्य धीतिं ब्रह्मणो
मनीषां । गावो यंति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यंति मृतयो वा वशानाः । वह्निरादित्यो भवति स तिस्रो वाचः प्रेरयत्यृचो यजुं
विसामान्यृतस्यादित्यस्य कर्माणि ब्रह्मणो मतान्येष एवैतत्सर्वमक्षरमित्यधिदैवतमथाध्यात्मं वह्निरात्मा भवति स तिस्रो वा
च ईरयति प्रेरयति विद्यामतिबुद्धिमतामृतस्यात्मनः कर्माणि ब्रह्मणो मतान्ययमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १४ ॥
सोमं गावो धेनवो वा वशानाः सोमं विप्रामतिभिः पृच्छमानाः । सोमः सुतः पूयते अज्यमानः सोमै अर्कास्त्रिष्टुभः संनवंते ।
एत एव सोमं गावो धेनवो रश्मयो वा वश्यमानाः कामयमाना आदित्यं यंत्येव मेव सोमं विप्रारश्मयो मतिभिः पृच्छमानाः का
मयमाना आदित्यं यंत्येव मेव सोमः सुतः पूयते अज्यमान एतमेवार्काश्च त्रिष्टुभश्च सन्नवंते तत एतस्मिन्नादित्य एकं भवंतीत्य
धिदैवतमथाध्यात्ममेत एव सोमं गावो धेनव इन्द्रियाणि वा वश्यमानानि कामयमानान्यात्मानं यंत्येव मेव सोमं विप्रा इन्द्रिया
णि मतिभिः पृच्छमानानि कामयमानान्यात्मानं यंत्येव मेव सोमः सुतः पूयते अज्यमान इममेवात्मा च सप्त ऋषयश्च संनवंते
तान्येतस्मिन्नात्मन्येकं भवंतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १५ ॥ अक्रान्तसमुद्रः प्रथमे विधर्मन् जनयन् प्रजाभुवनस्य राजा ।

उत्तरप.

अ. ८

॥ ३७ ॥

वृषा॑प॒वित्रे॑अधिसानोअव्यैबृहत्सोमो॑वावृधेसुवानइंदुः । अत्य॑क॒मीत्समु॒द्रआ॒दित्यः॑परमेव्यवनेवर्षकर्मणाजनयन्प्र
 जा॑भुवनस्यराजासर्वस्यराजावृषापवित्रेअधिसानोअव्यैबृहत्सोमो॑वावृधेसुवानइंदुरित्यधिदैवतमथाध्यात्ममत्य॑क॒मी
 त्समु॒द्रआ॒त्मापरमेव्यवनेज्ञानकर्मणाजनयन्प्रजा॑भुवनस्यराजासर्वस्यराजावृषापवित्रेअधिसानोअव्यैबृहत्सोमो॑वावृधे
 सुवानइंदुरित्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १६ ॥ महत्त॑त्सोमोमहिषश्चकारापांयद्गर्भोऽवृणीतदेवान् । अर्द॑धादिंद्रेपवमान
 ओजोऽज॑नयत्सूर्येज्योतिरिंदुः । महत्त॑त्सोमोमहिषश्चकारापांयद्गर्भोऽवृणीतदेवानाधिपत्यमदधादिंद्रेपवमानओजो
 ऽज॑नयत्सूर्येज्योतिरिंदुरादित्यइंदुरात्मा ॥ १७ ॥ वि॒धुं॒द॒द्राणं॑समनेवहूनायुवानंसंतंपलितोजगार । देवस्य॑पश्यका
 व्यंमहि॒त्वाद्याम॑मारु॒सह्यः॑समान । वि॒धुं॒वि॒धम॑नशीलंदद्राणंदमनशीलयुवानंचंद्रमसंपलितआदित्योगिरतिसद्यो॑न्वि
 यतै॑सदिवासमुदितेत्यधिदैवतमथाध्यात्मंवि॒धुं॒वि॒धम॑नशीलंदद्राणंदमनशीलयुवानंचंद्रमसंपलितआत्मागिरतिरात्रौ
 स्त्रियतै॑रात्रिःसमुदितेत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १८ ॥ सा॒कुं॒जानां॑स॒स॒थमा॑हुरेकृजंषळिद्यमाऽऋषयोदेवजाइति । तेषा॑मि
 ष्टानि॒विहि॑तानिधाम॒शःस्था॑त्रेरैजंतेविकृतानिरूप॒शः । सह॑जातानांषण्णामृषीणामादित्यरश्मयस्तेषामिष्टानिवाकांता
 निवा॒क्रांता॑निवा॒गता॑निवा॒मता॑निवा॒नता॑निवा॒द्भिःसह॑संमोदंतैयत्रैतानिसस॒ऋषी॑णानिज्योती॑र्षितेभ्यःपरआदित्यस्ता
 न्येतस्मिन्नेकंभवन्तीत्यधिदैवतमथाध्यात्मंसहजातानांषण्णामिन्द्रियाणामात्मासस॒मस्तेषा॑मिष्टानिवाकांतानिवा॒क्रांता॑

निरुक्त

॥३८॥

निर्वागतानि वामतानि वानतानि वाग्नेन सह संमोदं तैयत्रे मानि सप्तऽऋषीणां नीन्द्रियाण्येभ्यः परात्मा तान्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १९ ॥ स्त्रियः सती स्ताँ उ मे पुंस आहुः पश्य दक्ष ण्वान्न विचेत दंधः । कविर्यः पुत्रः स इमा चिकेत यस्ता विजानात्स पितु ष्पिता सत् । स्त्रिय एवैतिताः शब्दस्पर्शरूपरसगंधहारिण्यस्ता अमुं पुंशब्दे निराहारः प्राण इति पश्य न्कष्टान्न विजानात्यंधः कविर्यः पुत्रः स इमा जानाति यः स इमा जानाति स पितु ष्पिता स दित्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २० ॥ सुप्ता धैर्गर्भा भुवनस्य रेतो विष्णोस्तिष्ठंति प्रदिशा विधर्मणि । ते धीतिभिर्मनसा ते विपश्चितः परिभुवः परिभवंति विश्वतः । सप्तैतानादित्य रश्मी नयमादित्यो गिरति मध्यस्थानोर्ध्वशब्दो यत एतस्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति पभुवः परिभवंति सर्वाणि कर्माणि वर्षकर्मणे त्यधिदैवतमथाध्यात्मं सप्ते मानीन्द्रियाण्ययमात्मा गिरति मध्यस्थानोर्ध्वशब्दो यान्यास्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति परिभुवः परिभवंति सर्वाणीन्द्रियाणि ज्ञानकर्मणे त्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २१ ॥ न विजानामि यदि वेदमस्मिन्निष्ठः सन्नद्धो मनसा चरामि । न हि विजानान्बुद्धिमतः पुत्रः परिवेदयंतेऽयमादित्योऽयमात्मा ॥ २२ ॥ अपाङ्गप्राडैति स्वधया गृभीतोऽमर्त्यो मर्त्येनास्योनिः । ताश्वं ताविषूचीनां वियंतान्यन्यं चिक्युर्न निचिक्युर्न्यं । अपांचयति प्रांचयति स्वधया गृभीतोऽमर्त्य आदित्यो मर्त्येन चंद्रमसा सह तौ शश्वद्गामिनौ विश्वगामिनौ बहुगामिनौ वा पश्यत्यादित्यं चंद्रमसमित्यधिदैवतमथाध्यात्मं मपांचयति प्रांचयति स्वधया गृभीतोऽमर्त्य आत्मा मर्त्येन मन

उत्तरप.

अ. ८

॥ ३८ ॥

सासहृतौश्वहामिनौविश्वगामिनौबहुगामिनौवापश्यत्यात्मानंनमनइत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २३ ॥ तदिदासभुवने
 पुज्येष्ठयतोजज्ञउग्रस्त्वेषनृम्णः । सद्योजज्ञानोनिरिणातिशत्रूननुयंविश्वेमदंत्यूमाः । तद्भवतिभूतेषुभुवनेषुज्येष्ठमा
 दित्ययतोजज्ञउग्रस्त्वेषनृम्णोदीप्तिनृम्णःसद्योजज्ञानोनिरिणातिशत्रूनितिरिणातिःप्रीतिकर्मादीप्तिकर्मावानुमदन्तियं
 विश्वऊमाइत्यधिदैवतमथाध्यात्मंतद्भवतिभूतेषुभुवनेषुज्येष्ठमव्यक्तंतपोजायतंउग्रस्त्वेषनृम्णोज्ञाननृम्णःसद्योजज्ञा
 नोनिरिणातिशत्रूनितिरिणातिःप्रीतिकर्मादीप्तिकर्मावानुमदन्तियंसर्वऊमाइत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २४ ॥ कोअद्ययुं
 केधुरिगाकृतस्यशिमीवतोभामिनोदुर्हणायून् । आसन्निषून्हृत्स्वसौमयोभून्यएषांभृत्यामृणधत्सजीवात् । कआदित्यो
 धुरिगायुंकेरश्मीन्कर्मवतोभानुमतोदुराधर्षानसून्यसुनवंतीषुनिषुणवंतिमयोभूनिमुखभूनिंयइमंसंभृतंवेदकथंसजीव
 तीत्यधिदैवतमथाध्यात्मंकआत्माधुरिगायुंकइन्द्रियाणिकर्मवतोभानुमतोदुराधर्षानसून्यसुनवंतीषूनिषुणवंतिमयो
 भूनिमुखभूनिंयइमंसंभृतंवेदचिरंजीवतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २५ ॥ कईषतेतुज्यतेकोविभायकोमंसतेसंतमिंद्रंको
 अंति । कस्तोकायकइभायोतरायेऽधिब्रवत्तन्वेऽुकोजनाय । कएवगच्छतिकोददातिकोविभेतिकोमंसतेसंतमिंद्रंको
 स्तोकायापत्यायमहतेचनोरणायरमणीयायचदर्शनीयाय ॥ २६ ॥ कोअग्निमीद्रेहविषाघृतेनस्रुचायजाताऋतुभिर्धु
 वेभिः । कस्मैदेवाआवहनाशुहोमकोमंसतेवीतिहोत्रःसुदेवः । कआदित्यंपूरयतिहविषाचघृतेनचस्रुचायजाताऋतु

निरुक्त

॥३९॥

भिर्ध्रुवेभिरितिकस्मैदेवा आवहाना शुहोमार्थान्कोमंसतेवीतिहोत्रः सुदेवः कल्याणदेव इत्यधिदैवतमथाध्यात्मक आत्मा
नंपूरयति हविषा च घृतेन च सुचायजाता ऋतुभिर्ध्रुवेभिरितिकस्मैदेवा आवहाना शुहोमार्थान्कोमंसतेवीतिहोत्रः सुप्रज्ञः क
ल्याणप्रज्ञ इत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २७ ॥ त्वमंगप्रशंसिषो देवः शविष्ठमर्त्यं । न त्वदन्योर्मघवन्नस्ति मर्द्धितेन्द्रब्रवीमि
तेवचः । त्वमङ्गप्रशंसी देवः शविष्ठमर्त्यं न त्वदन्योऽस्ति मघवन्पातावापालयितावाजेतावा सुखयितावेन्द्रब्रवीमि तेवचः
स्तुतियुक्तं ॥ २८ ॥ हंसः शुचिपद्वसुरन्तरिक्षसद्भोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् । नृषद्वरसद्वत्सद्योमसदुज्जागोजा
ऋतजा अद्रिजा ऋतं । हंस इति हंसाः सूर्यरश्मयः परमात्मा परं ज्योतिः पृथिवी व्याप्तेति व्याप्तं सर्वं व्याप्तं वनन कर्मणान
भ्यासेनादित्यमंडलैनेतित्ययतीतिलोकोत्ययतीति हंसयंत्ययतीति हंसाः परमहंसाः परमात्मा सूर्यरश्मिभिः प्रभूतगभीरव
सतीति त्रिभिर्वसतीति वारश्मिर्वसतीति वावर्हिर्वसतीति वासुवर्णरेताः पूषा गर्भा रभेति रभंता वनकुटिलानि कुटंतारि
भंतांतरिक्षाचरत्पथांतरिक्षाचरदिति दिवि भुवि गमनं वा सुभानुः सुप्रभूतो होता दित्यस्य गता भवंत्यतिथिर्दुरोणसत्सर्वेदु
रोणसद्वत्सर्वेसाविकर्षयति रश्मिर्विकर्षयति वर्हिर्विकर्षयति वननं भवत्यश्वगोजा अद्रिगोजा धरि त्रिगोजाः सर्वे गोजा
ऋतजा बहुशब्दा भवंति निगमो निगमव्यति भवत्यृषे निर्वचनाय ॥ २९ ॥ द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं बृक्षं परिष
स्वजाते । तयो रन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति । द्वौ द्वौ प्रतिष्ठितौ सुकृतौ धर्मकर्तारौ दुष्कृतं पापं परि

उत्तरप.

अ. ८

॥ ३९ ॥

सारकमित्याचक्षते सुपर्णासयुजासखायैत्यात्मानं दुरात्मानं परमात्मानं प्रत्युत्तिष्ठति शरीर एव तज्जायते वृक्षं रक्ष शरीरं वृक्षं
 पक्षौ प्रतिष्ठापयति तयोरन्यद्भुक्त्वा न्नमनश्चन्नन्यं सरूपतां सलोकतामश्नुते य एवं वेदान्नमनश्चन्नन्यो अभिचाकशीतीत्या
 त्मगतिमाचष्टे ॥ ३० ॥ आयाहीन्द्रपथिभिरीळितेभिर्यज्ञमिमं नो भागधेयं जुषस्व । तृप्तां जंहुर्मातुल्येव योषा भागस्ते
 पैतृष्वसेयीव पामिव । आगमिष्यंति शक्रो देवतास्तास्त्रिभिस्तीर्थैर्भिः शक्रप्रतरैरीळितेभिस्त्रिभिस्तीर्थैर्यज्ञमिमं नो यज्ञभागं
 मग्नीषोमभागाविंद्रो जुषस्व तृप्तामेवं मातुल्ययोगकन्या भागं सर्तुके वसाया देवतास्तास्तत्स्थाने शक्रं निदर्शनं ॥ ३१ ॥ विप्रं
 विप्रासोऽवसे देवं मर्तोऽनुतये । अग्निं गीर्भिर्हवामहे । विप्रं विप्रासोऽवसे विदुर्वेदं विंदते वेदितव्यं विमलशरीरेण वायु
 ना विप्रस्तुहृत्पद्मनिलयस्थितं मकारसंमितं मुकारं पूरयेन्मकारनिलयंगतं विप्रं प्राणेषु बिंदुसिक्तं विकसितं वह्नितेजः प्रभक
 नकपद्मेष्वमृतशरीरममृतजातस्थितं ममृतवाचामृतमुखे वदंति । अग्निं गीर्भिर्हवामहे । अग्निं संबोधयेदग्निः सर्वा देव
 ता इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ३२ ॥ जातवेदसे सुनवाम सोमं मरातीयतो निदहाति वेदः । सनः पर्षदति दुर्गा
 णि विश्वानावेव सिंधुं दुरितात्यग्निः । जातवेदस इति जातमिदं सर्वं सचराचरं स्थित्युत्पत्तिप्रलयन्यायेनाच्छाद्य सुनवाम
 सोममिति प्रसवेनाभिषवाय सोमं राजानममृतमरातीयतो यज्ञार्थमिति स्मोनिश्चये निदहाति दहति भस्मीकरोति सोमो दद
 दित्यर्थः सनः पर्षदति दुर्गाणि दुर्गमनानि स्थानानि नावेव सिंधोः स्यंदनान्नदीं जलदुर्गाम

निरुक्त
॥४०॥

हाकूलांतरयतिदुरितात्यग्निरितिदुरितानितारयतितस्यैषापराभवति ॥ ३३ ॥ इदंतेऽन्याभिरसमानमृद्धिर्याःका
श्चसिंधुंप्रवहंतिनद्यः । सप्तो जीर्णामिवत्वचंजहानिपापंशिरस्कोऽभ्युपेत्य । इदंतेऽन्याभिरसमानाभिर्याःकाश्चसिंधुं
पतितकृत्वानद्योवहंतिसप्तो जीर्णामिवसर्पस्त्वचंत्यजतिपापंत्यजंत्यापआप्नोतेस्तासामेषाभवति ॥ ३४ ॥ त्र्यंबकंयजामहे
सुगन्धिपुष्टिवर्धनं । उर्वारुकमिवबन्धनान्मृत्योर्मुक्षीयमामृतात् । त्र्यंबकोरुद्रस्तंत्र्यंबकंयजामहेसुगन्धिसगंधिसु
ष्टुगंधिपुष्टिवर्धनंपुष्टिकारकमिवोर्वारुकमिवफलंबंधनादारोधनान्मृत्योःसकाशान्मुंचस्वमाकस्मादित्येषामितरेषाप
राभवति ॥ ३५ ॥ शतंजीवशरदोवर्धमानःशतंहंमंतान्छुतमुवसंतान् । शतमिंद्राग्नीसंविताबृहस्पतिःशतार्युषाह
विषेमंपुनर्दुः । शतंजीवशरदोवर्धमानइत्यपिनिगमोभवतिशतमितिशतंदीर्घमायुर्मरुतएनावर्धयंतिशतमेनमेवंशता
त्मानंभवतिशतमनंतंभवतिशतमैश्वर्यंभवतिशतमितिशतंदीर्घमायुः ॥ ३६ ॥ मातेराधांसिमातृकृतयोवसोऽस्मा
न्कदाचिनादभन् । विश्वाचनउपमिमीहिमानुषवसूनिचर्षणिभ्यआ । माचतेधामानिमाचतेकदाचनःसरिधुःसर्वा
णिप्रज्ञानान्युपमानायमनुष्यहितोऽयमादित्योऽयमात्माधैतदनुप्रवदन्त्यथैतमहान्तमात्मानमेषगर्गणःप्रवदतिवैश्वक
र्मणैर्देवानानुवयंजानानासदासीन्नोसदासीत्तदानीमितिचसैषात्मजिज्ञासासैषासर्वभूतजिज्ञासाब्रह्मणःसारिष्टंरूप
तांसलोकतांगमयतियएवंवेदनमोब्रह्मणेनमोमहतेभूतायनमःपारस्करायनमोयास्कार्यब्रह्मशुक्लमसीयब्रह्मशुक्लमसीय

उत्तरप.
अ. ८

॥ ४० ॥

॥ ३७ ॥ व्याख्यातमग्निरस्मिजन्मनापश्यंगोपामाकाशगुणस्तंपरिवर्तमानैसयद्यनुरुध्यतेऽष्टोत्तरमथयेहिंसामाश्रि
त्याथयेहिंसामुत्सृज्यनतंहंसोघर्मःसोमःपवतेब्रह्मादेवानांतिस्त्रोवाचईरयतिसोमंगवोऽक्रान्महत्तसोमोविधुंदद्राणंसा
कंजानांस्त्रियःसतीःसप्तार्धगर्भानविजानाम्यपाङ्गप्राडेतिदिदासकोअद्युक्तैकईषतेकोअग्निमीदृत्वमंगहंसःशुचिष
ह्वासुपर्णायाहीन्द्रविप्रंविप्रासोजातवेदसइदंतेऽन्याभिरुच्यं वकैशतंजीवमातेराधांसीतिसप्तत्रिंशत् ॥ १ ॥ इतिनिरुक्त
उत्तरषट्केऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्कःसमाप्तः ॥

निरुक्त

॥४१॥

श्रीः ॥ ॥ अथास्यनिरुक्तस्याखिलपुरुषार्थोपकारवृत्तिसमर्थस्यसंग्रहः ॥ यथा—नामाख्यातोपसर्गनिपातलक्षणम् १, भावविकारलक्षणम् २, नामान्याख्यातजानिसर्वाणिचयथोपन्यस्यपक्षप्रतिपक्षतोविचार्याविधारणम् ३, सर्वाण्याख्यातजानिकानिचिदेवानेकधातुजान्यपीतिमंत्राणामर्थवत्त्वानर्थवत्त्वेविचार्य शास्त्रारंभप्रयोजनद्वारेणार्थवत्तावधारणम् ४, पदविभागपरिज्ञानप्रतिज्ञानबोधावलंबिप्रदर्शनायआदिमध्यांतानेकदैवतलिंगसंकटेषुमंत्रेषुयाज्ञिकपरिज्ञानद्वारेणदेवतापरिज्ञानप्रतिज्ञा ५, अर्थज्ञप्रशंसा ६, अर्थज्ञानावधारणम् ७, वेदवेदांगव्यूहः ८, सप्रयोजननिघंटुसमाम्नायविरचनम् ९, प्रकरणत्रयविभागेननैघंटुकप्रधानदेवताभिधानप्रविभागलक्षणम् १०, निर्वचनलक्षणद्वारेण शब्दवृत्तिविषयोपदेशः ११, अर्थप्राधान्याल्लोपोपधाविकारवर्णलोपविपर्ययोपदेशेनसामर्थ्योपप्रदर्शनायादिमध्यांतलोपोपधाविकारवर्णलोपविपर्ययाद्यंतवर्णव्यापत्तिवर्णोपजनोदाहरणचिंता १२, अंतस्थांतर्धातुनिमित्तेनसंप्रसार्यासंप्रसार्योभयप्रकृतिधातुनिर्वचनोपदेशः १३, भाषिकप्रायोवृत्तिभ्योनैगमशब्दार्थप्रसिद्धिः, १४, नैगमप्रायोवृत्तिभ्योभाषिकशब्दार्थप्रसिद्धिः १५, देशव्यवस्थयाशब्दरूपव्यपदेशः १६, तद्धितसमासनामनिर्वचनलक्षणम् १७, शिष्यलक्षणम् १८, विशेषेणव्याख्ययातत्त्वपर्यायभेदसंख्यासंदिग्धोदाहरणान्निर्वचनव्यवस्थयानामाख्यातोपसर्गनिपातानांविभागेननैघंटुकप्रकरणानुक्रमणम् १९, अनेकार्थानवगतसंस्कारानुक्रमणम् २०, परोक्षकृत

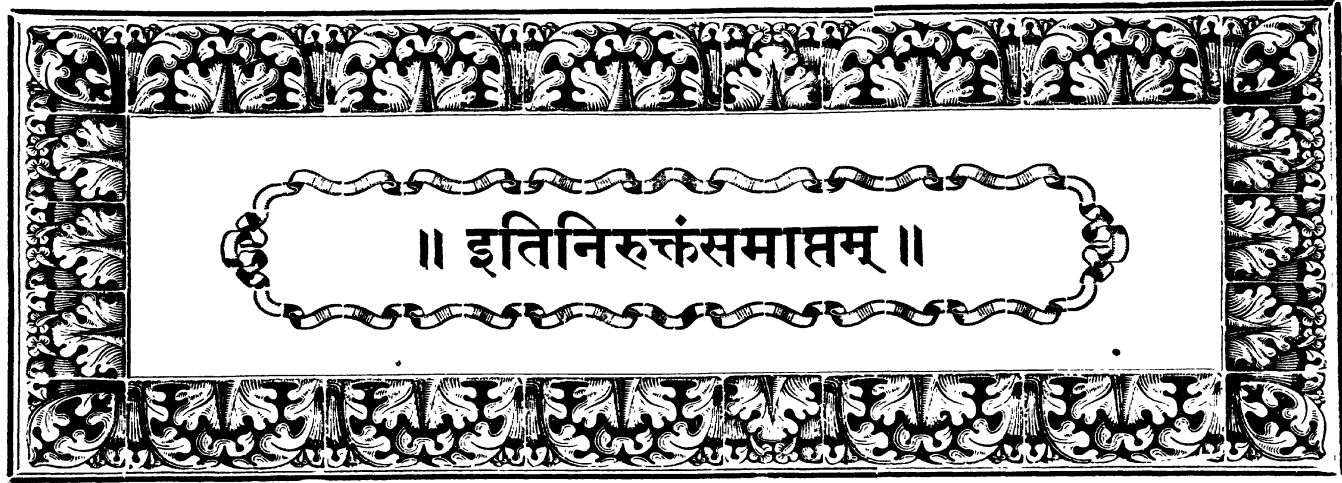
उत्तरप.

अ. ८

॥ ४१ ॥

प्रत्यक्षकृताध्यात्मिकमंत्रलक्षणम् २१, स्तुत्याशीःशपथाभिशापाभिख्यापरिदेवनानिंदाप्रशंसादिभिर्मंत्राभिव्यक्ति
हेतूपदेशः २२, निदानपरिज्ञानव्याख्यापनायानादिष्टदेवतोपपरीक्षणायाध्यात्मोपदेशप्रकृतिभूमत्वम् २३, इतरेत
रजन्मत्वम् २४, स्थानत्रयभेदशस्तिस्त्रिणामेकैकस्यामाहाभाग्यकृतोऽनेकनामधेयप्रतिलंभः २५, पृथगभिधानंतूत्प
त्तिसंबंधाद्वा २६, देवतानामाकारार्चितनम् २७, भक्तिसाहचर्यसंस्तवकर्मसूक्तभाक्त्वहविर्भाक्त्वव्यंजनभाक्त्वानि
२८-३३, पृथिव्यंतरिक्षद्युस्थानदेवतानामभिधेयाभिधानव्युत्पत्तिप्राधान्यश्रुत्युदाहरणम् ३४, तन्निर्वचनविचा
रोपपत्त्यवधारणानुक्रमेणव्याख्यायदैवतप्रकरणनिर्णयः ३५, विद्यापारप्राप्त्युपायोपदेशः ३६, मंत्रार्थनिर्वचन
द्वारेणदेवताभिधाननिर्वचनफलंदेवताताद्भाव्यम् ३७, इत्येषसमासतो निरुक्तशास्त्रचिंताविषयः ॥ तस्यैषागवांद्या
देवपत्न्यंतापंचाध्यायीसूत्रसंग्रहः । साचपुनरियंसाक्षात्कृतधर्मभ्योमहर्षिभ्यउपदेशेनमंत्रार्थमुपश्रुत्यश्रुतर्षिभिरवर
शक्तिदौर्बल्यमवेक्ष्यतदनुजिघृक्षयावाच्यार्थसामर्थ्यादभिधेयानुन्नीयमंत्रार्थावबोधायछंदोभ्यःसमाहृत्यसमाहृत्यस
मान्नाता । सैषाछंदोवयवभूताछंदोधर्मिण्येवयथायथापन्नस्तागौर्गोधर्माइति ॥ ॥ ॥

इदं पुस्तकं पणशीकरोपाह्वलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा संस्कृतं तच्च तुकाराम जावजी इत्येतैः स्वीये “निर्णयसागराख्य”
मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । शके १८३७, सन १९१९.

॥ अथाश्वलायनश्रौतसूत्रप्रारंभः ॥

॥ पूर्वषट्कः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ हरिःॐम् ॥ ॥ अथैतस्यसमाम्नायस्यवितानेयोगापत्तिवक्ष्यामोऽद्याधे
यप्रभृतीन्याहवैतानिकानिदर्शपूर्णमासौतुपूर्वव्याख्यास्यामस्तत्रस्यतत्राम्नातत्वाद्दर्शपूर्णमासयोर्हविःष्वासनेषुहोता
मंत्रितःप्रागुदगाहवनीयादवस्थायप्राङ्मुखोयज्ञोपवीत्याचम्यदक्षिणावृद्धिहारंप्रपद्यतेपूर्वेणोत्करमपरेणप्रणीताइधम
परेणाप्रणीतेचात्वालंचात्वालवेत्स्वतत्तीर्थमित्याचक्षतेतस्यनित्याःप्रांचश्चेष्टाअंकधारणाचयज्ञोपवीतशौचेचविहाराद
व्यावृत्तिश्चतत्रचेत्कर्मैकांगवचनेदक्षिणंप्रतीयादनादेशैकर्मचोदनायांहोतारंददातीतियजमानंजुहोतिजपतीतिप्राय
श्चित्तेब्रह्माणंमृचंपादग्रहणंसूक्तंसूक्तादौहीनेपादेऽधिकेतृचंसर्वत्रजपानुमंत्रणाप्यायनोपस्थानान्युपांशुमंत्राश्चकर्मकर
णाःप्रसंगादपवादोवलीयान्प्रपद्याभिहततरेणपादेनवेदिःश्रोण्योत्तरयापाष्णींसमांनिधायप्रपदेनबर्हिंराक्रम्यसंहितौ
पाणीधारयन्नाकाशवत्यंगुलीहृदयसंमितावंकसंमितौवाद्यावापृथिव्योःसंधिमिक्षमाणेतद्भोतुःस्थानमासनंवासर्वत्रैवं
भूतोवचनादन्यत्प्रेषितोजपति ॥१॥ नमःप्रवक्त्रेनमउपद्रष्ट्रेनमोनुरुखात्रैकइदमनुवक्ष्यतिसइदमनुवक्ष्यतिषण्मोर्वीरंह
सस्यांतुद्यौश्चपृथिवीचाहश्चरात्रिश्चापश्चौषधयश्चवाक्समस्थितयज्ञःसाधुच्छंदांसिप्रपद्येहमेवमाममुमितिस्वंनामादिशे
तंभूतेभविष्यतिजातेजनिष्यमाणंआभजाम्यपाव्यंवाचोअशांतिंवहेत्यंगुल्यग्राण्यवकृष्यजातवेदोरमयापशून्मयीतिप्र
तिसंदध्याद्वर्ममेद्यावापृथिवीवर्मान्निर्वर्मसूर्योर्वर्ममेसंतुतिरश्विकाः॥ तदद्यवाचःप्रथमंमसीयेतिसमाप्यसामिधेनीरन्वा

श्रौतसू.

॥ २ ॥

हहिं३ इति हिंकृत्य भूर्भुवः स्वरो३ मिति जपत्येषोभिहिंकारो भूर्भुवः स्वरित्येव जपित्वा कौत्सो हिं करोति न च पूर्वजपं जपत्यथ
सामिधेन्यः प्रवोवाजा अभिद्यवोऽग्न आयाहि वीतये गृणान ईळेन्योनमस्य स्तिरोऽग्निं दूतं वृणीमहे समिध्यमानो अध्वरैः समि
द्धो अग्न आहुतेति द्वे ता एक श्रुतिसंततमनुब्रूयादुदात्तानुदात्तस्वरितानां परः सन्निकर्षे एक श्रुत्यं स्वरादिमृगंतमोकारं त्रि
मात्रं मकारांतं कृत्वोत्तरस्या अर्धचेंवस्येत्तत्संततमेतदवसानं मुत्तरादानमविप्रमोहे समाप्तौ प्रणवेनावसानं चतुर्मात्रोवसा.
नेतस्यांतापत्तिस्पर्शेषु स्ववर्ग्यमुत्तमं तस्यासुतांतामनुनासिकारं रेफोष्मस्वनुस्वारं त्रिः प्रथमोत्तमे अन्वाहाध्यर्धकारमध्य
र्धमुक्त्वावस्येदथ द्वे द्वे प्रथममुत्तमस्यामथाध्यर्धांताः पंचदशाभ्यस्ताभिरेतेन शस्त्रयाज्यानिगदानुवचनाभिष्टवनसंस्त
वनानि न त्वन्यत्राध्यर्धकारं न जपः प्रागभिहिंकारान्नाभिहिंकाराभ्यासावबहुषु प्रकृत्यानावच्छेदादौ शस्त्रेष्वेव होत्रकाणा
मभिहिंकारैः सामिधेनीनामुत्तमेन प्रणवेनाग्नेमहँऽअसि ब्राह्मणभारतेति निगदेव साय ॥ २ ॥ यजमानस्यार्षेयान्प्र
वृणीते यावंतः स्युः परंपरं प्रथमं पौरोहित्यान्नाजविशां राजर्षीन् वाराज्ञां सर्वेषां मानवेतिसंशये देवेद्धोमन्विद्धं ऋषिष्टुतोवि
प्रानुमदितः कविशस्तो ब्रह्मसंशितो घृताहवनः प्रणीर्यज्ञानं रथीरध्वराणामतूतं होता तूष्णिर्हव्यवाळित्यवसायास्पात्रं जु
ह्वदेवानां चमसो देवपानो रँ इवाग्नेनेभिर्देवांस्त्वं परिभूरस्यैव ह देवान्यजमानायेति प्रतिपद्य देवता द्वितीयया विभक्त्या दे
शमादेशमावहेत्यावाहयत्यादिं श्लावयन्नग्न आवहेतितु प्रथमदेवता मग्निं सोममित्याज्यभागावग्निमग्नीषोमाविति पौर्णमा

पूर्वप.

अ. १

॥ २ ॥

स्यामग्रीवोमयोःस्थानं इंद्राग्रीवमावास्यायामसन्नयत इंद्रं महेंद्रं वासनयतो तरेण हविषी विष्णुमुपाश्वैतरेयिणो ग्रीवोमीयं
 पौर्णमास्यां वैष्णवममावास्यायामेकेनैकेकं च नान्येषामप्युपांशूनां मावहस्वाहायाद् प्रियाधामानीं दंह विर्महो ज्याय इत्यु
 चैर्येऽन्येतद्वचनाः परोक्षास्तानुपांशूचैर्वा प्रत्यक्षमुपांशुप्रतिचोदनमावाहनं सर्वा आदिश्य सकृदेकप्रदानास्तथोत्तरेषु निग
 मेष्वेकामिव संस्तुयात्समानां देवतां समानार्थामव्यवहितां सकृन्निगमेष्वोद्धास्वावापिकासु देवाऽऽज्यपां आवहान्निहो
 त्रायावहस्वमहिमानमावहान्वाहजातवेदः सुयजाय जेत्यावाहयथास्थितमूर्ध्वजानुरुपविश्योदग्वेदेव्युह्यतृणानि भूमौ प्रा
 देशंकुर्याददितिर्माता स्यान्तरिक्षान्माच्छेत्सीरिदमहमग्निना देवेन देवतया त्रिवृतास्तोमेन रथं तरेण साम्ना गायत्रेण छंदसा
 ग्निष्टोमेन यज्ञेन वषट्कारेण वज्रेण योस्मान्द्वेष्टियं च वयं द्विष्मस्तंहन्मीत्याश्रावयिष्यंतमनुमंत्रयेतां श्रावययज्ञं देवैष्वाश्रा
 वयमांमनुष्येषु कीर्त्यैयशसे ब्रह्मवर्चसायेति प्रवृणानं देवसवितरेतं त्वावृणते निहोत्राय सह पित्रा वैश्वानरेण द्यावापृथिवी
 मां पातामग्निर्होता हं मानुष इति मानुष इत्यध्वर्योः श्रुत्वोदायुषा स्वायुषो दोषधीनां रसेनोत्पर्जन्यस्य धामभिरुदस्थां ममृतां
 अन्वित्युत्तिष्ठेत्षष्टिश्चाध्वर्यो न वतिश्च पाशा अग्निर्होतारमंतरा विचृत्ताः ॥ सिनंति पाकमतिधीर एतीत्युत्थार्य ऋतस्य पंथा
 मन्वेमिहोतेंत्यभिक्रम्यांसे ध्वर्युमन्वारभेत पार्श्वस्थेन पाणिना ग्रीध्रमंकदेशेन सव्येन वैद्रमन्वारभामहे होतृवूर्ये पुरोहितं ।
 येनायं नुत्तमं स्वर्देवा अंगिरसो दिवमिति संमार्गं तृणैस्त्रिरभ्यात्मं मुखं संमृजीतं संमार्गोऽसि संमां प्रजयापशुभिर्मृद्धीति सकृ

श्रौतसू.

॥ ३ ॥

नमंत्रेण द्विस्तूर्णीं सर्वत्रैवं कर्मावृत्तौ स्पृष्ट्वोदकं होतृषदनमभिमंत्रयेत् । हेदैधिषव्योदतस्तिष्ठान्यस्य सदने सीदयोऽस्मत्पाकत
रइत्यंगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यां होतृषदनात्तृणं प्रत्यग्दक्षिणानिरसैन्निरस्तः परावसुरितीदमहमर्वावसोः सदने सीदामीत्युपवि
शेद्दक्षिणोत्तरिणोपस्थेनैतेनिरसनोपवेशनैः सर्वासनेषु सर्वेषां महरहः प्रथमोपवेशनैः पिसमाने द्विरिति गौतमः ॥ ३ ॥ ब्रह्मोद
ने प्राशिष्यमाणेऽग्न्याधेये ब्रह्मा बहिष्पवमानात्प्रत्येत्यसोमे प्रसृप्य होतासुगादापने पशौ न पत्नीसां याजिकेनान्यत्र होतुरिति
कौत्स उपविश्य देवबर्हिः स्वासस्थत्वाध्यासदेयमित्यभिहिष्य होतः प्रतरां बर्हिषद्भवेति जानुशिरसा बर्हिरुपस्पृश्यात् ऊर्ध्वं ज
पेद्भूपतये नमो भुवनपतये नमो भूतानां पतये नमो भूतये नमः प्राणं प्रपद्ये पानं प्रपद्ये व्यानं प्रपद्ये वाचं प्रपद्ये चक्षुः प्रपद्ये श्रोत्रं प्र
पद्ये मनः प्रपद्ये आत्मानं प्रपद्ये गायत्रीं प्रपद्ये त्रिष्टुभं प्रपद्ये जगतीं प्रपद्ये नुष्टुभं प्रपद्ये छंदांसि प्रपद्ये सूर्यो नो दिवस्यातु नमो मह
ज्यो नमो अर्भकेभ्यो विश्वे देवाः शास्तनमायथे हाराधिहोतानिषदायजीयांस्तदद्यवाचः प्रथमं मसीयेतिसमाप्य प्रदीप्त इध्मे
सुचावादापयेन्निगदेनाग्निर्होता वेत्वग्नेर्होत्रं वेत्तुं प्रावित्रं साधु ते यजमानदेवतायो अग्निमित्यवसायं होतारमवृथा इति जपे
दथ समापयेद्भृतवतीमध्वर्योऽसुचमास्यस्वदेवयुवं विश्ववारे ईळां महैवा ईळेन्यान्नमस्यामनस्यान्यजामयज्ञियानिति स
मासेस्मिन्निगदेध्वर्युराश्रावयति प्रत्याश्रावयेदग्नीध्र उत्करदेशेतिष्ठन्स्फ्यमिध्मसन्नहनानीत्यादार्यदक्षिणामुख इति शा
ठ्यायनकर्मस्तु श्रौ ३ षष्ठित्यौकारं प्लावयन् ॥ ४ ॥ प्रयाजैश्चरंति पंचैते भवत्यैकैकं प्रेषितो यजत्यागूर्याज्यादिरनुयाजव

पूर्वष.
अ. १

॥ ३ ॥

जीये ३ यजामह इत्यागूर्वषट्कारोत्यः सर्वत्रोच्चैस्तरांबलीयान्याज्यायास्तयोरादीप्लावयेद्याज्यांतंचविविच्यसंध्यक्षराणाम
 कारैर्नचेद्वैवचनोव्यंजनांतोवाविसर्जनीयोनत्यक्षरोपधोरिप्यतइतश्चरेफीलुप्यतेरेफीप्रथमःस्वंतृतीयंनित्यंमकारेये ३
 यजामहेसमिधःसमिधोअग्न आज्यस्यव्यंतू ३ वौ ३ षळितिवषट्कारइतिप्रथमोवागोजःसहओजोमयिप्राणापानावितिवष
 ट्कारमुक्त्वोक्तवानुमंत्रयतेदिवाकीर्त्योवषट्कारस्तथानुमंत्रणमेतद्याज्यानिदर्शनंतनूनपादग्न आज्यस्यवैत्वितिद्वितीयो
 न्यत्रवसिष्ठशुनकार्त्रिवध्यश्वराजन्येभ्योनराशंसोअग्न आज्यस्यवेत्वितितेषामिळोअग्नऽआज्यस्यव्यंवित्वितितृतीयोबर्हि
 रग्न आज्यस्यवेत्वितिचतुर्थआगूर्यपंचमैस्वाहामुंस्वाहामुमितियथावाहितमनुद्रुत्यदेवतायथाचोदितमनावहितास्वा
 हादेवा आज्यपाजुषाणाअग्न आज्यस्यव्यंवित्वित्यातोमंद्रेणोर्ध्वंचशंयुवाकान्मध्यमेनहवींष्यास्विष्टकृतउत्तमेनशेषोभिर्वृ
 त्राणिजंधनदितिपूर्वस्याज्यभागस्यानुवाक्यात्वंसोमासिसत्पतिरित्युत्तरस्यजुषाणोअग्निराज्यस्यवेत्वितिपूर्वस्ययाज्या
 जुषाणःसोम आज्यस्यहविषोवेत्वित्युत्तरस्यतावागूर्यादेशंयजतिसर्वाश्चानुवाक्यावत्योप्रैषाअन्याअन्वायात्याभ्यःसौ
 मिकीभ्यश्चयाअंतरेणवैश्वानरीयंपत्नीसंयाजांश्चैतौवार्त्रघ्नौपौर्णमास्यामनुवाक्यालिंगविशेषान्नामधेयान्यत्वंततोविचा
 रो नित्येयाज्यैवृधन्वंतावमावास्यायामग्निःप्रलेनमन्मनासोमगीर्भिष्टावयमित्यातोवाग्यमनमंतराचयाज्यानुवाक्येनि
 गदानुवचनाभिष्टवनशस्त्रजपानांचारभ्यासमाप्तेरन्यद्यज्ञस्यसाधनादापद्यातोदेवा अवंतुनइतिजपेदपिवान्यांवैष्णवी

श्रौतसू.

॥ ४ ॥

॥५॥ उक्तादेवतात्तासायाज्यानुवाक्याअग्निर्मूर्धाभुवोयज्ञस्यायमग्निःसहस्रिणइतिवेदंविष्णुर्विचक्रमेत्रिदेवःपृथिवीमे
षएतामग्नीषोमासवेदसायुवमेतानिदिविरोचनानीन्द्राग्नीअवसागतंगीर्भिर्विप्रःप्रमतिमिच्छमानंएन्द्रसानसिरंयिप्रससा
हिषेपुरुहूतशत्रून्महान्इन्द्रोयोजसाभुवस्त्वमिन्द्रब्रह्मणामहानिति यद्यग्नीषोमियउपांशुयाजोऽग्नीषोमायोऽअद्यवामा
न्यंदिवोमातरिश्वाजभारेत्यथस्विष्टकृतःपिप्रीहिदेवांउशतोयविष्टेत्यनुवाक्याये३यजामहेग्निस्विष्टकृतमयाळग्निरित्यु
क्त्वाषष्ठ्याविभक्त्यादेवतामादिश्यप्रियाधामान्ययाळित्युपसंतनुयादेवमुत्तराअयाळयाळितित्वेवतासांपुरस्तादाज्य
पांतमनुक्रम्यदेवानामाज्यपानांप्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुःप्रियाधामानियक्षस्वमहिमानमायजतामेज्याइषःकृणोतु
सोअध्वराजातवेदाजुषतांहविरग्नेयदद्यविशोअध्वरस्यहोतरित्यनवानंयजतिप्रकृत्यावा ॥६॥ प्रदेशिन्याःपर्वणीउच्यते
अंजयित्वौष्ठयोरभ्यात्मंनिमाष्टिंवाचस्पतिनातेहुतस्येषेप्राणायप्राश्नामीत्युत्तरमुत्तरैर्मनसस्पतिनातेहुतस्योजेऽपानाय
प्राश्नामीत्यधरमधरेस्पृष्टोदकमंजलिनेळांप्रतिगृह्यसव्येपाणौकृत्वापश्चादस्याउदगंगुलिंपाणिमुपधायावांतरेळामवदाप
यीतांतरेणांगुष्ठमंगुलीश्चस्वयंद्वितीयमाददीतंप्रत्यालब्धामंगुष्ठेनाभिसंगृह्यप्रत्याहृत्यांगुलीरमुष्टिकृत्वादक्षिणतइळांप
रिगृह्यास्यसंमितामुपहृत्यतैप्राणसंमितांवा ॥ इळोपहृतासहदिवाबृहतादित्येनोपास्मांइळाहृत्यांसाहदिवाबृहतादित्ये
नेळोपहृतासहांतरिक्षेणवामदेव्येनवायुनोपास्मांइळाहृत्यांसाहांतरिक्षेणवामदेव्येनवायुनेळोपहृतासहपृथिव्यारथंतरे

पूर्वप.
अ. १

॥ ४ ॥

णाग्निर्नोपास्माँइळाहयताँसहपृथिव्यारथंतरेणाग्निना ॥ उपहूतागावःसहाशिरँउपमांगावःसहाशिराहयताँमुपहूता
धेनुःसहऋषभोपमांधेनुःसहऋषभाहयताँमुपहूतागौर्धृतपद्युपमांगौर्धृतपदीहयताँमुपहूतादिव्याःसप्तहोतारँउपमांदि
व्याःसप्तहोतारोहयताँमुपहूतःसखाभक्षउपमांसखाभक्षोहयताँमुपहूतेळावृष्टिरुपमामिळावृष्टिर्हयताँमित्युपांश्वथो
च्चैः । इळोपहूतोपहूतेळोपास्माँइळाहयतामिळोपहूता । मानवीघृतपदीमैत्रावरुणीब्रह्मदेवकृतमुपहूतंदैव्याअध्वर्य
वँउपहूताउपहूतामनुष्याः । यइमंयज्ञमवान्येचयज्ञपतिंवर्धानुपहूतेद्यावापृथिवीपूर्वजेऋतावरीदेवीदेवपुत्रे ॥ उपहू
तोयंयजमानउत्तरस्यांदेवयज्यायाँमुपहूतोभूयसिहविष्करणइदंमेदेवाहविर्जुषंतामिति तस्मिन्नुपहूतइत्युपहूयावांतरेळां
प्राश्नीयादिळेभागंजुषस्वनःपिन्वगाजिन्वार्वतोरायस्पोषस्येशिषे तस्यनोरास्वतस्यनोदास्तस्यास्तेभागमशीमहि ॥
सर्वात्मानःसर्वतनवःसर्ववीराःसर्वपूरुषाःसर्वपुरुषाइतिवा ॥ ७ ॥ मार्जयित्वानुयाजैश्चरंतिपरिस्तरणैरंजलिमंतर्धा
यापआसेचयतेतन्मार्जनंदेवादयोनुयाजावीतवत्पदांतास्त्रयएकैकंप्रेषितोयजति॥देवंवर्हिर्वसुवनेवसुधेयस्यवेतु । देवो
नराशंसोवसुवनेवसुधेयस्यवेतु । देवोअग्निःस्विष्टकृत्सुद्रविणामंद्रःकविःसत्यमन्मायजीहोताहोतुर्होतुरायजीयानग्ने
यांदेवानयाड्याँअपिप्रेर्येतेहोत्रेअमत्सततांससनुषीहोत्रांदेवंगमाँदिविदेवेषुयज्ञमेरयेमँस्विष्टकृच्चाग्नेहोताभूर्वसुवनेव
सुधेयस्यनमोवाकेवीहीत्यनवानंवा ॥ ८ ॥ सूक्तवाकायसंप्रेषितइदंद्यावापृथिवीभद्रमभूदार्धसूक्तवाकमुतनमोवाकं

श्रौतसू.

॥ ५ ॥

मृध्यास्मसूक्तोच्यमग्नेत्वंसूक्तवागसि । उपश्रुतीदिवस्पृथिव्योरोमन्वतीतेस्मिन्यज्ञेयजमानंद्यावापृथिवीस्तां । शंगयी
जीरदानूअत्रस्नूअप्रवेदेउरुगव्यूतीअभयंकृतौ । वृष्टिद्यावारीत्यापांशंभुवौमयोभुवाऊर्जस्वतीपयस्वतीसूपचरणाचस्व
धिचरणार्चतयोराविदीत्यवसायप्रथमयाविभक्त्यादिश्यदेवतामिदंहविरजुषतावीवृधतमहोज्यायोकृतेत्युपसंतनुयादे
वमुत्तराअक्रातामक्रतेतिथयार्थमुक्तमुपांशोरैवापिकांतमनुद्रुत्यदेवाआज्यपाआज्यमजुषंतावीवृधंतमहोज्यायोक्रता.
ग्निर्होत्रेणेदंहविरजुषतावीवृधतमहोज्यायोकृत । अस्यामृधेद्धोत्रायांदेवंगमायामाशास्तेयंयजमानोसावसावित्यस्यादि
श्यनामनीउपांशुसन्निधौगुरोः ॥ आयुराशास्तेमुप्रजास्त्वमाशास्तेरायस्पोषमाशास्तेसजातवनस्यामाशास्तउत्तरांदेवय
ज्यामाशास्तेभूयोहविष्करणमाशास्तेदिव्यंधामाशास्तेविश्वंप्रियमाशास्तेयदनेनहविषाशास्तेतदश्यात्तदृद्ध्यात्तदस्मैदे
वारासंततदग्निर्देवोदेवेभ्योवनतैवयमग्नेर्मानुषाः । इष्टंचवित्तंचोभेचनोद्यावापृथिवीअंहसस्पातामेहगतिर्वामस्येदं
नमोदेवेभ्यइति ॥ ९ ॥ शंयुवाकायसंप्रेषितस्तच्छंयोरिवृणीमहइत्याहानुवाक्यावदप्रणवांवेदमस्मैप्रयच्छत्यध्वर्युस्तं
गृहीयाद्वेदोसिवेदोविदेयैत्युदायुषेत्येतेनोपोत्थार्यपश्चाद्गार्हपत्यस्योपविश्यसोमंत्वष्टारंदेवानांपत्नीरग्निगृहपतिमित्या
ज्येनयजंत्याप्यायस्वसमेतुतैसंतपयांसिसमुयंतुवाजाइहत्वष्टारमग्रियंतन्नस्तुरीपमधपोषयितुंदेवानांपत्नीरुशतीरवंतु
नइतिद्वेअग्निर्होतागृहपतिःसराजाहव्यवाळग्निरजरःपितानइतिपत्नीसंयाजाअथप्रजाकामोराकांसिनीवालीकुहूमिति

पूर्वप.
अ.

॥ ५ ॥

प्राग्गृहपतेर्यजेतराकामहंसिनीवालिकुहूमहमितिद्वेद्वेद्याज्यानुवाक्ये । कुहूमहंसुवृत्तैर्विद्वानापसमस्मिन्यज्ञेसुहवांजोह
 वीमि । सानोददातुश्रवणंपितृणांतस्यैतेदेविहविषाविधेम । कुहूर्देवानाममृतस्यपत्नीहव्यानोअस्यहविषःशृणोतु ।
 संदाशुषेकिरतुभूरिवामैरायस्पोषंयजमानेदधात्वित्याज्यंपाणितलेवदापयीतैलामुपहूयसर्वाप्राश्रीयाच्छंयुवाकोभवेन्न
 वा ॥ १० ॥ वेदंपह्यैप्रदायवाचयेद्धोताध्वर्युर्वीवेदोसिवित्तिरसिविदेयकर्मासिकरणमसिक्रियांसंसनिरसिसनिता
 सिसनेयैघृतवंतंकुलायिनैरायस्पोषंसहस्त्रिणंवेदोददातुवाजिनं । यंबहवउपजीवंतियोजनानामसद्वशी । तंविदेयप्र
 जांविदेयकामायत्वेतिवेदशिरसानाभिदेशमालभेतंप्रजाकामाचैदथास्यायोक्रंविचृतेत्प्रत्वामुंचामिवरुणस्यपाशादिति
 तत्प्रत्यगगार्हपत्याद्विगुणंप्राक्पाशंनिधायोपरिष्ठादस्योदगग्राणिवेदतृणानिकरोतिपुरस्तात्पूर्णपात्रंसंश्लिष्ट्वेदतृणैरभि
 मृश्यवाचयेत्पूर्णमसिपूर्णमेभूयाःसुपूर्णमसिसुपूर्णमेभूयाःसदसिसन्मेभूयाःसर्वमसिसर्वमेभूयाःअक्षितिरसिमामेक्षेष्टाई
 त्यथैनांपूर्णपात्रात्प्रतिदिशमुदकमुदुक्षंनुदुक्षंतीवाचयतिप्राच्यांदिशिदेवाऋत्विजोमार्जयंतांदक्षिणस्यांदिशिमासाःपि
 तरोमार्जयंतांप्रतीच्यांदिशिगृहाःपशवोमार्जयंतामुदीच्यांदिश्यापओषधयोवनस्पतयोमार्जयंतामूर्ध्वायांदिशियज्ञःसं
 वत्सरःप्रजापतिर्मार्जयंतामार्जयंतामितिवाथास्याउत्तानमंजलिमधस्ताद्योक्रस्यनिधाय।त्मनश्चसव्यंपूर्णपात्रंनिनयन्वा
 चयेन्माहंप्रजांपरासिचैयानःसयावरीस्थन । समुद्रेवोनिनयानिस्वंपाथोअपीथेतिवेदतृणान्यग्रेगृहीत्वाविधून्वंतंसंतं

श्रौतसू.

॥ ६ ॥

स्तृणंत्सव्येनगार्हपत्यादाहवनीयमेतितंतुंतन्वत्रजसोभानुमन्विहीतिशेषनिधायप्रत्यगुदगाहवनीयादवस्थायस्थात्याः
स्रुवेणादार्यसर्वप्रायश्चित्तानिजुहुयात्स्वाहाकारांतैर्मन्त्रैर्नचेन्मन्त्रेपठितोयत्किंचाप्रेषितोयजेंदन्यत्राप्येवंभूतोव्यक्तहोमा
भ्याधानोपस्थानानिच । अयाश्चाग्नेस्यनभिशस्तीश्चसत्यमित्वमयाअसि । अयासावयसाकृतोयासन्हव्यमूहिषेयानो
धेहिभेषजंस्वाहा । अतोदेवाअवंतुनइतिद्वाभ्यांव्याहृतिभिश्चभूःस्वाहाभुवःस्वाहास्वःस्वाहाभूर्भुवःस्वःस्वाहेतिहुत्वा
संस्थाजपेनोपस्थायतीर्थेननिष्क्रम्यानियमओंचमेस्वरश्चमेयज्ञोपचतेनमश्च । यत्तेन्यूनंतस्मैतउपयत्तेतिरिक्तंतस्मैते
नमइतिसंस्थाजपइतिहोतुः ॥ ११ ॥ अथब्रह्मणोहोत्राचमनयज्ञोपवीतशौचानिनित्यःसर्वकर्मणांदक्षिणतोध्रुवाणां
जतांवाबहिर्वेदियांदिशंत्रजेयुःसैवतत्रप्राचींचेष्टास्वमंत्रासुस्थानासनयोर्विकल्पस्तिष्ठद्धोमाश्चयेवषट्काराआसीतान्य
त्रंसमस्तपाण्यंगुष्ठोमेणाहवनीयंपरीत्यदक्षिणतःकुशेषूपविशेद्बृहस्पतिर्ब्रह्माब्रह्मसदनआशिष्यतेबृहस्पतेयज्ञंगोपार्येत्यु
पविश्यजपेदेषब्रह्मजपःसर्वयंज्ञतंत्रेषुसाग्नौयत्रोपवेशनमुपविष्टमतिसर्जयतेब्रह्मन्नपःप्रणेष्यामीतिश्रुत्वाभूर्भुवःस्वबृह
स्पतिप्रसूतइतिजपित्वों३प्रणयेत्यतिसृजेत्सर्वत्रयथाकर्मत्वादेशाःप्रणवाद्युच्चैरूर्ध्ववाप्रणवादतऊर्ध्ववांग्यतआस्तआह
विष्कृतउद्वादनादामार्जनात्पशौसोमेधर्मादिचातिप्रैषादिचासुब्रह्मण्यायाःप्रातरनुवाकाद्यांतर्यामाद्धरिवतोनुसवनमे
ळायाःस्तोत्रेष्वतिसर्जनाद्यावषट्कारादोदृचःपवमानेषुयच्चकिंचमन्त्रवद्धोत्राशेषापत्तिश्चयत्रत्वग्निःप्रणीयतेपिससोमे

पूर्वष.
अ. १

॥ ६ ॥

तदादितत्रवाग्यमनंदक्षिणतश्चत्रजन्जपत्याशुःशिशानइतिसूक्तंसमाप्योपवेशनाद्युक्तंनतुसौमिकेप्रणयनेब्रह्मजपोन्यत्र
विसृष्टवागबहुभार्षीयज्ञमनाविपर्यासेंतरितेमंत्रेकर्मणिवाख्यातेवोपलक्ष्यवाजान्वाच्याहुतिंजुहुयादृक्तश्चेद्भूरितिगार्ह
पत्येयजुष्टोभुवइतिदक्षिणआग्नीधीयेसोमेषुसामतःस्वरित्याहवनीयेसर्वतोविज्ञातेवाभूर्भुवःस्वरित्याहवनीयएवंप्राक्प्र
याजेभ्योगारंबहिष्परिधिनिर्वृत्तंस्तुवदंडेनाभिनिदध्यान्मातपोमायज्ञस्तपन्मायज्ञपतिस्तपन्नमस्तेअस्त्वायतैनमोरुद्रप
रायते । नमोयत्रनिषीदसीत्यमुंमाहिंसीरमुंमाहिंसीरितिचंप्रतिदिशमध्वर्युयजमानौपुरस्ताच्चेद्ब्रह्मयजमानोदक्षिणतौ
होतृपत्नीयजमानान्पश्चादाग्नीध्रयजमानाउत्तरतौथैनमनुप्रहरेंदाहंयज्ञंददेनिर्ऋतेरुपस्थात्तंदेवेषुपरिददामिविद्वान् ।
सुप्रजास्त्वंशतहिमामदंतइहनोदेवामयिशर्मयच्छतेतितमभिजुहुयात्सहस्रशृंगोवृषभोजातवेदाःस्तोमपृष्ठोघृतवान्सुप्र
तीकः । मानोहिंसीर्द्विसितोनेत्वाजहामिगोपोषंचनोवीरपोषंचयच्छस्वाहेति ॥ १२ ॥ प्राशिन्नमाह्रियमाणमीक्षतेमि
त्रस्यत्वाचक्षुषाप्रतीक्षइतिदेवस्यत्वासवितुःप्रसवेभ्विनोर्बाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यांप्रतिगृह्णामीतितदंजलिनाप्रतिगृह्णपृथि
व्यास्त्वानाभौसादयाम्यदित्याउपस्थइतिकुशेषुप्राग्दंडंनिधायगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामसंखादन्प्राश्नीयादग्नेष्ट्वास्येनप्रा
श्नामिबृहस्पतेर्मुखेनेत्याचम्यान्वाचाभैत्सत्येनत्वाभिजिघमियाअप्स्वंतर्देवतास्ताइदंशमयंतुचक्षुःश्रोत्रंप्राणान्मेमाहिं
सीरितींद्रस्यत्वाजठरेदधामीतिनाभिमालभेतप्रक्षाल्यप्राशिन्नहरणंत्रिरनेनाभ्यात्ममपोनिनयतेमार्जयित्वास्मिन्ब्रह्म

श्रौतसू.

॥ ७ ॥

भागंनिदध्यात्पश्चात्कुशेषुयजमानभागमन्वाहार्यमवेक्षेतप्रजापतेर्भागोस्यूजस्वान्पयस्वानक्षितिरसिमामेक्षेष्टाअस्मिंश्च
लोकेमुष्मिंश्चप्राणापानौमेपाहि कामायत्वेत्यस्पृशन्नवघ्रायांगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यांशिष्टंगृहीत्वाब्रह्मभागेनिदध्याद्ब्रह्मन्प्र
स्थास्यामइतिश्रुत्वाबृहस्पतिर्ब्रह्माब्रह्मसदनआशिष्टंबृहस्पतेयज्ञमजूर्गुपःसयज्ञंपाहिसयज्ञपतिंपाहिसमांपाहिभूर्भुवःस्व
र्बृहस्पतिप्रसूतइतिजपित्वो३प्रतिष्ठेति३समिधमनुजानीयात्संस्थितेजघन्यऋत्विजांसर्वप्रायश्चित्तानिजुहुयात्तमितरेन्वा
लभेरन्होतारंवैतयोर्नित्यहोमःसर्वेसंस्थाजपेनोपतिष्ठंतउपतिष्ठंते ॥ १३ ॥ इत्याश्वलायनसूत्रेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ॐ३म् ॥ पौर्णमासेनेष्टिपशुसोमाउपदिष्टास्तैरमावास्यायांपौर्णमास्यांवायजेतराजन्यश्चाग्निहोत्रंजुहुयात्तपस्विने
ब्राह्मणायेतरंकालंभक्तमुपहरेदृतसत्यशीलःसोमसुत्सदाजुहुयाद्बहुषुबहूनामनुदेशआनंतर्त्ययोगोद्वेद्वेतुयाज्यानुवाक्यै
अदृष्टादेशेनित्यैअद्याधेयंकृत्तिकासुरोहिण्यांमृगशिरसिफल्गुनीषुविशाखयोरुत्तरयोःप्रोष्ठपदयोरैतेषांकस्मिंश्चिद्वसंतं
पर्वणिब्राह्मणआदधीतग्रीष्मवर्षाशरत्सुक्षत्रियवैश्योपक्रुष्टायस्मिन्कस्मिंश्चिद्वतावादधीतसोमेनयक्ष्यमृणोर्नर्तुपृच्छेन्न
नक्षत्रमश्वत्थाच्छमीगर्भादरणीआहरेंदनपेक्षमाणोयोअश्वत्थःशमीगर्भाआरुरोहत्वेसच्चा । तंत्वाहरामिब्रह्मणायज्ञियैः
केतुभिःसहेतिपूर्णाहुत्यंतमद्याधेयंयदित्विष्टयस्तनुयुःप्रथमायामग्निरग्निःपवमानोऽग्न आयूंषिपवसेग्नैपवस्वस्वपाःसहव्य
वाळमत्योर्ग्निरहोतापुरोहितइतिस्विष्टकृतःसंयाज्येइत्युक्तेसौविष्टकृतीप्रतीयात्सर्वत्रदेवतागर्भेनित्यानामपायोयाःस्विष्ट

पूर्वष.
अ. २

॥ ७ ॥

कृतमंतराज्यभागौचतास्तत्स्थानेषसमानजातिधर्मौद्वितीयस्यांवृधन्वंतावग्निःपावकोग्निःशुचिःसनःपावकदीदिवोग्रे
 पावकरोचिषा । अग्निःशुचिब्रततमउदग्रेशुचयस्तवसाह्वान्विश्वाअभियुजोग्निमीळेपुरोहितमितिसंयाज्येतृतीयस्यांसा
 मिधेन्यावावपतेप्रागुपोत्तमायाःपृथुपाजाअमर्त्यइतिद्वेधायेइत्युक्तएतेप्रतीयात्पुष्टिमंतावग्निनारयिमश्रवद्रयस्फानो
 अमीवहेत्यग्नीषोमाविंद्राग्नीविष्णुरितिवैकल्पिकान्यदितिरुतत्वामदितेमहिमहीमूषुमातरंसुव्रतानामृतंस्यपत्नीमवसेहु
 वेम । तुविक्षत्रामजरंतीमुरूचींसुशर्माणमदितिसुप्रणीतिं । प्रेद्धोअग्नइमोअग्नइतिसंयाज्येविराजावित्युक्तएतेप्रतीयादि
 तितिस्रआद्योत्तमेवैवस्यातामाद्यावातथासतितस्यामेवधायेविराजावितिमात्रेविकारेवैराजतंत्रेतिप्रतीयादाधानाद्वा
 दशरात्रमजस्राअत्यंतंतुगतश्रियः ॥ १ ॥ उत्सर्गेपराह्णेगार्हपत्यंप्रज्वल्यदक्षिणाग्निमानीर्यविट्कुलाद्वित्तवर्तौवैकयोर्नय
 इत्येकेंध्रियमाणंवाप्रज्वल्यारणिमंतंवामथित्वागार्हपत्यादाहवनीयंज्वलंतमुद्धरेदेवंत्वादेवेभ्यःश्रियाउद्धरामीत्युद्धरे
 दुद्ध्रियमाणउद्धरपाप्मनोमायदविद्वान्यच्चविद्वान्श्चकार । अहायदेनःकृतमस्तिकिंचित्सर्वस्मान्मोद्धृतःपाहितस्मादिति
 प्रणयेदमृताहुतिममृतायांजुहोम्यग्निंपृथिव्याममृतंस्ययोनौ । तयानंतंकाममहंजयानिंप्रजापतिःप्रथमोयंजिगायांन्ना
 वग्निःस्वाहेतिनिदध्यादादित्यमभिमुखंएवंप्रातर्व्युष्टायतमेवाभिमुखोरात्र्यायदेनइतितुप्रणयेदतऊर्ध्वमाहिताग्निर्व्रत
 चार्याहोमादनुदितहोमीचोदयादस्तमितेहोमोनित्यमाचमनमृतसत्याभ्यांत्वापर्युक्षामीतिजपित्वापर्युक्षेत्रिस्त्रिरेकैकंपु

श्रौतसू.

॥ ८ ॥

नः पुनरुदकमादायानंतयेविकल्पोदक्षिणत्वेवप्रथमंविज्ञायतेपितावाण्शोभीनांयदक्षिणःपुत्रोगार्हपत्यःपौत्रआहवनीय
स्तस्मादेवंपर्युक्षेद्गार्हपत्यादविच्छिन्नामुदकधारांहरत्तंतुंतन्वन्नजसोभानुमन्विहीत्याहवनीयात्पश्चाद्गार्हपत्यस्योपविश्यो
दगंगारानपोहेत्सुहुतकृतस्थसुहुतंकरिष्यथेतितेष्वग्निहोत्रमधिश्रयेदधिश्रितमध्यधिश्रितमधिश्रितंहिं ३ इति । इळाया
स्पदंघृतवच्चराचरंजातवेदोहविरिदंजुपस्व । येग्राम्याःपशवोविश्वरूपास्तेषांसप्तानांमयिपुष्टिरस्त्वितिवानदध्यधिश्रये
दधिश्रयेदित्येके ॥ २ ॥ पयसानित्यहोमोयवागूरोदनोदधिसर्पिर्ग्रामकामान्नाद्यकामेन्द्रियकामतेजस्कामानामधिश्रितमं
वज्वलयेदनधिश्रयंदध्यग्निष्टेतेजोमाहार्धिरितिसुवेणप्रतिषिंच्यान्नवांशातिरस्यमृतमसीतितयोरव्यतिचारःपुनर्ज्वलता
परिहरेत्रिरंतरितंरक्षोंतरिताअरातयइतिसमुदंतंकर्षन्निवोदगुद्वासयेद्विवेत्वांतरिक्षायत्वापृथिव्यैत्वेतिनिदधत्सुहुतकृत
स्थसुहुतमकाष्टैत्यंगारानतिसृज्यस्रुक्स्रुवंप्रतितपेत्प्रत्युष्टंरक्षःप्रत्युष्टाअरातयोनिष्टमंरक्षोनिष्टसाअरातयइत्युत्तरतः
स्थाल्याःस्रुचमासाद्योमुन्नयानीत्यतिसर्जयीताहिताग्निराचम्यापरेणवेदिमतिव्रज्यदक्षिणतउपविश्यैतच्छ्रुत्वोमुन्नयेत्य
तिसृजेदतिसृष्टोभूरिळाभुवइळेस्वरिळावृधइळेतिस्रुवपूरमुन्नयेदग्रियमग्रियंपूर्णतमंयोनुज्येष्टमृद्धिमिच्छेत्पुत्राणांयो
स्यपुत्रःप्रियःस्यात्तंप्रतिपूर्णमुन्नयेत्स्थालीमभिमृश्यसमिधंस्रुचंचाध्यधिगार्हपत्यंहृत्वाप्राणसंमितामाहवनीयसमीपेकुशे
षूपसाद्यजान्वाच्यसमिधमादध्याद्रजतांत्वाग्निज्योतिषंरात्रिमिष्टकामुपदधेस्वाहेतिसमिधमाधायविद्युदसिविद्यमेपा

पूर्वष.
अ. २

॥ ८ ॥

प्मानमग्नौ श्रद्धेत्यपउपस्पृश्या प्रदीसां द्व्यंगुलमात्रेभिर्जुहुयाद्भूर्भुवःस्वरोऽमग्निज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति पूर्वामाहुतिं हु
 त्वाकुशेषु सादयित्वा गार्हपत्यमवेक्षेत पशून्मेयच्छेत्यथोत्तरांतूष्णीं भूयसीमसंसृष्टां प्रागुदगुत्तरतो वा प्रजापतिं मनसा ध्या
 यांतूष्णीं होमेषु सर्वत्र भूयिष्ठं सुचिशिष्टां त्रिरनुप्रकंप्यावमृज्यं कुशमूलेषु निमार्ष्टि पशुभ्यस्त्वेतितेषां दक्षिणत उत्ताना अंगु
 लीः करोति प्राचीना वीती तूष्णीं स्वधापितृभ्य इति वा पोवनि नीयं वृष्टिरसि वृश्चपे पाप्मानं मप्सु श्रद्धेत्यपउपस्पृश्या हिताग्नि र
 नुमंत्रयेता धानमुक्त्वा तेन ऋषिणा तेन ब्रह्मणा तया देवतयांगिरस्वध्रुवासी देतिसमिधं ता अस्य सूददो हस इति पूर्वामाहुति
 मुपोत्थायोत्तरां कांक्षेते क्षमाणो भूर्भुवः स्वः सुप्रजाः प्रजाभिः स्यांसु वीरो वीरैः सुपोषः पोषैराग्नेयीभिश्चाग्न आयूंषि पवस इति
 तिसृभिः ॥ ३ ॥ संवत्सरे संवत्सरे यवाग्वापयसावास्वयं पर्वणि जुहुयादृत्विजामेक इतरं कालं मंते वासी वा स्पृष्ट्वोदकं मुद
 ङ्कावृत्य भक्षयेदपरयोर्वा हुत्वा युषेत्वा प्राश्नामीति प्रथमं मन्नाद्याय त्वेत्युत्तरंतूष्णीं समिधमाधाय अग्नये गृहपतये स्वाहेति गार्ह
 पत्ये नित्योत्तरांतूष्णीं समिधमाधाय अग्नये संवेशपतये स्वाहेति दक्षिणे अग्नये न्नादाया न्नपतये स्वाहेति वानित्योत्तरा भक्षयित्वा
 भ्यात्ममपः स्नुचानि नयते त्रिः सर्पदेवजनेभ्यः स्वाहेत्यथैनां कुशैः प्रक्षाल्य चतस्रः पूर्णाः प्रागुदीच्योर्निनयेदतुभ्यः स्वाहादि
 ग्भ्यः स्वाहा सप्त ऋषिभ्यः स्वाहेतरजनेभ्यः स्वाहेति पंचमीं कुशदेशे पृथिव्याममृतं जुहोम्यग्नेयै वैश्वानराय स्वाहेति षष्ठीं पश्चा
 द्गार्हपत्यस्य प्राणममृतं जुहोम्यमृतं प्राणे जुहोमि स्वाहेति प्रताप्यांतर्वेदि निदध्यात्परिकर्मिणे वा प्रयच्छेदग्नेणाहवनीयं परी

श्रौतसू.

॥ ९ ॥

त्यसमिधआदध्यात्तिस्त्रस्त्रिउदङ्मुखंस्तिष्ठन्प्रथमासमंत्रांमाहवनीयेदीदिहीतिगार्हपत्येदीदायेतिदक्षिणेदीदिदायेत्यु
क्तंपर्युक्षणंताभ्यांपरिसमूहनेपूर्वेतुपर्युक्षणादेवंप्रातरुपोदयंव्युषितउदितेवासत्यक्रुताभ्यांत्वेतिपर्युक्षणंमोमुंनेष्यामीत्य
तिसर्जनंहरिणींत्वासूर्यज्योतिषमहरिष्टकामुपदधेस्वाहेतिसमिदाधानंभूर्भुवःस्वरो३सूर्योज्योतिर्ज्योतिःसूर्यःस्वाहेति
होमउन्मार्जनंच ॥ ४ ॥ प्रवत्स्यन्नग्नीन्प्रज्वल्याचम्यातिक्रम्योपतिष्ठतआहवनीयंशंस्यपशून्मेपाहीतिगार्हपत्यंनर्यप्रजां
मेपाहीतिदक्षिणमथर्वपितुंमेपाहीतिगार्हपत्याहवनीयावीक्षेतैमान्मेमित्रावरुणौगृहान्गोपायतंयुवं ॥ अविनष्टानविह
तान्पूषैनानभिरक्षत्वस्माकंपुनरायनादितियथेतंप्रत्येत्यप्रदक्षिणंपरियन्नाहवनीयमुपतिष्ठते । ममनामप्रथमंजातवेदः
पितामाताचदधतुर्यदग्ने ॥ तत्त्वंबिभृहिपुनराममैतोस्तवाहंनामबिभराण्यग्नइतिप्रव्रजेदनपेक्षमाणोमाप्रगामेतिसूक्तंज
पन्नारादग्निभ्योवाचंविसृजेतसदासुगःपितुमांअस्तुपंथाइतिपंधानमवरुह्यानुपस्थिताग्निश्चैत्रवासमापद्येतेहैवसंतत्रसं
तंत्वाग्नेहृदावाचामनसावाबिभर्मि ॥ तिरोमासंतमाप्रहासींज्योतिषात्वावैश्वानरेणोपतिष्ठतइतिप्रतिदिशमग्नीनुपस्था
यापिपंधामगन्महीतिप्रत्येत्यसमित्पाणिर्वाग्यतोग्नीन्ज्वलतःश्रुत्वाभिक्रम्याहवनीयमीक्षेतविश्वदानांमारभेतोनातुरेण
मनसा ॥ अग्नेमातेप्रतिवेशारिषाम ॥ नमस्तेअस्तुमीढुषेनमस्तउपसद्वने ॥ अग्नेशुंभस्वतन्वःसंमारय्यासृजेत्यग्निषुस
मिधउपनिधायाहवनीयमुपतिष्ठते । ममनामतवचजातवेदोवाससीइवविवसानौचरावः ॥ तेबिभृवोदक्षसेजीवसे

पूर्वप.
अ. २

॥ ९ ॥

चयथायथंनौतन्वौजातवेदइतिततःसमिधोभ्यादध्यादाहवनीये । अगन्मविश्ववेदसमस्मभ्यंवसुवित्तमं । अग्नेसम्वा
 ळभिद्युन्नमभिसहआयच्छस्वःस्वाहेतिगार्हपत्येयमग्निर्गृहपतिर्गार्हपत्यःप्रजायावसुवित्तमः ॥ अग्नेर्गृहपतेभिद्युन्नमभि
 सहआयच्छःस्वःस्वाहेतिदक्षिणेयमग्निःपुरीष्योरयिमान्पुष्टिवर्धनः ॥ अग्नेपुरीष्याभिद्युन्नमभिसहआयच्छस्वःस्वा
 हेतिगार्हपत्याहवनीयावीक्षेतेमान्मेमित्रावरुणौगृहानजूगुपतंयुवं ॥ अविनष्टानविहृतान्पूषैनानभ्यरांक्षींदास्माकंपुन
 रायनादितिथथेतंप्रत्येत्यंप्रोष्यभूयोदशरात्राच्चतुर्गृहीतमाज्यंजुहुयान्मनोज्योतिर्जुषतामाज्यंमैविच्छिन्नंयज्ञंसमिमंद
 धातु ॥ याइष्टाउषसोयाअनिष्टास्ताःसंतनोमिहविषाघृतेनस्वाहेत्यग्निहोत्राहोमेचंप्रतिहोममेकंपरिसमुद्योदग्विहा
 रादुपविश्यभूर्भुवःस्वरितिवाचंविसृजेतंगृहानीक्षेताप्यनाहिताग्निर्गृहामाबिभीतौपवस्वस्त्येवोस्मासुचंप्रजायध्वमाच
 वोगोपतीरिषदितिप्रपद्येतंगृहानहंसुमनसःप्रपद्येवीरघ्नोवीरवतःसुवीरान् ॥ इरांवहंतोघृतमुक्षमाणास्तेष्वहंसुमनाःसंवि
 शानीर्तिशिवंशमंशंयोःशंयोरितिर्त्रिरनुवीक्षमाणोविदितमप्यलीकंनतदहर्ज्ञापयेयुर्विज्ञायतेभयंवोभयंमेस्त्वित्येवोप
 तिष्ठेतंप्रवसन्प्रत्येत्याहरहर्वेति ॥ ५ ॥ अमावास्यायामपराह्णेपिंडपितृयज्ञौदक्षिणाग्नेरेकोल्मुकंप्राग्दक्षिणाप्रणयेद्येरू
 पाणिंप्रतिमुंचमानाअसुराःसंतःस्वधयाचरंति ॥ परापुरोनिपुरोयेभरंत्यग्निष्ठाहोक्तात्प्रणुदात्वस्मादितिसर्वकर्माणितां
 दिशमुपसमाधायोभौपरिस्तीर्यदक्षिणाग्नेःप्रागुदक्प्रत्यगुदग्वैकैकशःपात्राणिसादयेच्चरुस्थालिशूर्पंस्फ्योल्खलमुसल

श्रौतसू.

॥१०॥

सुवध्रुवकृष्णाजिनसकृदाच्छिन्नेधमेक्षणकमंडलून् दक्षिणतोऽग्निष्ठमारुह्य चरुस्थालीं ब्रीहीणां पूर्णानि मृजैत्परिसन्नां निद-
ध्यात्कृष्णाजिनउलूखलंकृत्वैतरान्पद्मवहन्यादविवेचमवहतान्सकृत्प्रक्षाल्य दक्षिणाग्नौ श्रपयैदर्वा गतिप्रणीतात्स्फयेन
लेखामुल्लिखेदपहता असुरारक्षां सिवेदिषद इति तामभ्युक्ष्य सकृदाच्छिन्नैरवस्तीर्या सादयेदभिघार्य स्थालीपाकं माज्यं सर्पि-
रनुत्पूतं नवनीतं वोत्पूतं ध्रुवायामाज्यं कृत्वा दक्षिणत आंजनाभ्यंजनं कशिपू पबर्हणानि प्राचीनावीतीं धममुपसमाधाय मेक्ष-
णेनादायावदानसंपदा जुहुयात्सोमाय पितृमते स्वधानमोघयेकव्यवाहनाय स्वधानम इति स्वाहाकारेण वाग्निं पूर्वयज्ञोप-
वीती मेक्षणमनुग्रहत्य प्राचीनावीतीं लेखां त्रिरुदकेनोपनयेच्छुं धंतां पितरः शुं धंतां पिहामहाः शुं धंतां प्रपितामहा इति तस्यां
पिंडान्निपृणीयात्पराचीनपाणिः पित्रे पितामहाय प्रपितामहायैतत्ते सौये च त्वामत्रान्वितितस्मै तस्मै येषां प्रेताः स्युरिति
गाणगारिः प्रत्यक्षमितरानर्चयेत्तदर्थत्वात्प्रेतेभ्य एव निपृणीयादिति तौ ल्वलिः क्रियागुणत्वादपि जीवांत आत्रिभ्यः सर्वे
भ्य एव निपृणीयादिति गौतमः क्रियाह्यर्थकारितोपायविशेषो जीवमृतानां न परेभ्योऽनधिकारान्न प्रत्यक्षं न जीवेभ्यो निपृ-
णीयान्न जीवांतर्हितेभ्यो जुहुयाज्जीवेभ्यः सर्वहुतं सर्वजीविनो नामान्यविद्वान् स्ततः पितामहप्रपितामहेति ॥६॥ निपृताननुमं-
त्रयेतांऽत्र पितरो मादयध्वं यथाभागमावृषायध्वमिति स व्यावृद्धावृत्य यथाशक्त्य प्राणं नासित्वाभिपर्यावृत्यामीमदंत
पितरो यथाभागमावृषायीषतेति चरोः प्राणभक्षं भक्षयेन्नित्यं निनयनं मसावभ्यं क्ष्वासावंक्ष्वेति पिंडेष्वभ्यंजनांजनेवासोद

पूर्वष.
अ. २

॥१०॥

द्याहशामूर्णास्तुकांवापंचाशद्वर्षतायाऊर्ध्वस्वल्लोमैतद्वःपितरोवासौमानोतोन्यत्पितरोयुङ्गध्वमित्यथैनानुपतिष्ठेतन
 मोवःपितरइषेनमोवःपितरऊर्जेनमोवःपितरःशुष्मार्यनमोवःपितरोधोरायनमोवःपितरोजीवार्यनमोवःपितरोरसाय ।
 स्वधावःपितरोनमोवःपितरोनमएतायुष्माकंपितरइमाअस्माकंजीवावोजीवंतइहसंतःस्याम । मनोन्वाहुवामहइतिच
 तिसृभिरेतैरनान्प्रवाहयेत्परेतनपितरःसोम्यासौगंभीरेभिःपथिभिःपूर्विणेभिः ॥ दत्त्वायास्मभ्यंद्रविणेहभद्रंरयिंचनः
 सर्ववीरंनियच्छतैत्यग्निंप्रत्येयादग्नेतमद्याश्वंनस्तोमैरितिगार्हपत्यंयदंतरिक्षंपृथिवीमुतद्यांयन्मातरंपितरंवाजिहिंसिम ।
 अग्निर्मातस्मादेनसोगार्हपत्यःप्रमुंचतुंकरोतुमामनेनसं ॥ वीरंमेदत्तपितरइतिपिंडानांमध्यमंपत्नींप्राशयेदाधत्तपितरो
 गर्भकुमारंपुष्करस्त्रजं ॥ यथायमरपाअसदित्यप्स्वितरावतिप्रणीतेवायस्यवागंतुरेनकाम्याभावःसप्राश्नीयान्महारोगे
 णवाभितसःप्राश्नीयादन्यतरांगतिंगच्छत्येवमनाहिताग्निर्नित्येश्रपयित्वातिप्रणीयजुहुयाद्विवत्पात्राणामुत्सर्गस्तृणंद्वि
 तीयमुद्रिके ॥७॥ दर्शपूर्णमासावारप्स्यमानोऽन्वारंभणीयामग्नाविष्णूसरस्वतींसरस्वानग्निर्भगी ॥ अग्नाविष्णूसजो
 षसेमावर्धतुवांगिरः ॥ द्युमैर्वाजेभिरागतं । अग्नाविष्णूमहिधामप्रियंवांवीथोघृतस्यगुह्याजुषाणा ॥ दमेदमेसुष्टुतिर्वा
 मियानांप्रतिवांजिह्वाघृतमुच्चरण्यत् ॥ पावकानःसरस्वतींपावीरवीकन्याचित्रायुःपीपिवांसंसरस्वतोदिव्यंसुपर्णवाय
 संबृहंतमासवंसवितुर्यथासनोराधास्याभरंत्याधानाद्यद्यामायवीयदिवाथान्यथेरन्पुनराधेयइष्टिस्तस्यांप्रयाजानुयाजा

श्रौतसू.

॥११॥

न्विभक्तिभिर्यजैत्समिधःसमिधोग्नेग्न आज्यस्यव्यंतु । तनूनपादग्निमग्न आज्यस्यवैत्विळोअग्निनाग्न आज्यस्यव्यंतु ।
वर्हिरग्निरग्न आज्यस्यवेत्विर्तिसमिधाग्निंदुवस्यतेह्युषुब्रवाणितईत्याग्नेयावाज्यभागौबुद्धिमदिंदुमंतावित्याचक्षतेतथानु
वृत्तिरिज्याचनित्यंपूर्वमनुब्राह्मणिर्नोऽग्न आयूंषिपवसइत्युत्तरैर्नित्यस्तूत्तरेहविःशब्दआग्नेयंहविरधाह्यग्नेक्रतोर्भद्रस्याभि
ष्टेअद्यगीर्भिर्गृणंतंएभिर्नोअकैरग्नेतमद्याश्वनस्तोमैरितिसंयाज्यैदेवंवर्हिरग्नेर्वसुवनेवसुधेयस्यवेतु ॥ देवोनराशंसोग्नौव
सुवनेवसुधेयस्यवेत्विति ॥ ८ ॥ आग्रयणंत्रीहिश्यामाकयवानांसस्यंनाश्रीयादग्निहोत्रमहुत्वायदावर्षस्यतृप्तस्यादथा
ग्रयणेनयजेतापिहिदेवाआहुस्तृप्तोनूनंवर्षस्याग्रयणेनहियजतईत्यग्निहोत्रीवैनानादयित्वातस्याःपयसाजुहुयादपिवा
क्रियायवेष्विष्टिस्तुराज्ञःसर्वेषांचैकैश्यामाकेष्ट्यांसौम्यश्चरुः सोमयास्तेमयोभुवोयातेधामानिदिवियापृथिव्यामित्यवां
तरेळायानित्यंजपमुक्त्वासव्येपाणौकृत्वैतरेणाभिमुशैत्प्रजापतयेत्वाग्रहंगृह्णामिमह्यंश्रियैमह्यंयशसेमह्यमन्नाद्याय ॥
भद्रानःश्रेयःसमनैष्टदेवास्त्वयावसेनसमशीमहित्वा ॥ सनोमयोभूःपितवाविशेशेहंशंनोभवद्विपदेशंचतुष्पदइतिप्राश्या
चम्यंनाभिमालभेतामोसिप्राणतद्वतंब्रवीम्यंमासिसर्वानसिप्रविष्टः ॥ समेजरांरोगमपनुद्यशरीरादमामएधिमामृथा
मइंद्रैत्येतेनभक्षिणोभक्षान्सर्वत्रनवभोजनैथत्रीहियवानांधाय्येविराजवर्णीद्राविंद्राग्नीवाविश्वेदेवाःसोमोयदितत्रश्या
माकोद्यावापृथिवी आघ्रायेअग्निमिंधतैसुकर्माणःसुरुचोदेवयंतोविश्वेदेवासआगतयेकेचज्मामहिनोअहिमाया

पूर्वष.

अ. २

॥११॥

महीद्यौःपृथिवीचर्नःप्रपूर्वजेपितरानव्यसीभिरिति ॥ ९ ॥ अथकाम्याआयुष्कामेष्ट्याजीवातुमंतावानोअग्नेसु
 चेतुनात्वंसोममहेभगमित्यग्निरायुष्मानिंद्रस्त्रातायुष्टेविश्वतोदधद्वयमग्निर्वरेण्यः ॥ पुनस्तेप्राणआयातुपरायक्ष्मंसु
 वामिते ॥ आयुर्दाअग्नेहविषो जुषाणोघृतप्रतीकोघृतयोनिरेधि ॥ घृतंपीत्वामधुचारुगव्यं पितेवपुत्रमभिरक्षतादिमं ॥
 त्रातारमिंद्रमवितारमिंद्रमातेअस्यांसहसावन्परिष्टौपाहिनोअग्नेपायुभिरजस्रैरग्नेत्वंपारयानव्योअस्मानितिसंयाज्ये
 स्वस्त्ययन्यांरक्षितवंतावग्नेरक्षाणोअंहसस्त्वंनःसोमविश्वतइत्यग्निःस्वस्तिमान्स्वस्तिनोदिवोअग्नेपृथिव्याआरेअस्म
 दमतिमारेअंहइतिपूर्वयोक्तेसंयाज्येपुत्रकामेष्ट्यामग्निःपुत्रीयस्मैत्वंसुकृतेजातवेदोयस्त्वाहृदाकीरिणामन्यमानोऽग्निस्तु
 विश्रवस्तममितिद्वेसंयाज्येआग्नेय्याउत्तरेनित्येमूर्धन्वतस्तुभ्यंताअंगिरस्तमाश्यामतंकाममग्नेतवोतीतिकामायवैमृध्या
 उत्तरेविनइंद्रमृधोजहि मृगोनभीमःकुचरोगिरिष्ठाःसघुत्तिमिंद्रसच्युतिंप्रच्युतिंजघनच्युतिं ॥ प्रनाकाफानाभर ॥
 प्रयप्स्यन्निवसक्थ्यौविनइंद्रमृधोजहि ॥ चनीखुदद्यथासपमभिनःसुष्टुतिनयेतींद्रायदात्रेपुनर्दात्रेवायानिनोधनानि
 क्रुद्धोजिनासिमन्युना ॥ इंद्रानुविद्धिनस्तान्यनेनहविषापुनः ॥ पुनर्नइंद्रोमघवाददातुधनानिशक्रोधनीःसुराधाः ॥
 अस्मद्वक्त्रकृणुतांयाचितोमनःश्रुष्टीनइंद्रोहविषामृधातीत्याशानामाशापालेभ्योवाशानामाशापालेभ्यश्चतुभ्योअमृते
 भ्यः ॥ इदंभूतस्याध्यक्षेभ्योविधेमहविषावयं ॥ विश्वाआशामधुनासंसृजाम्यनमीवाआपओषधयःसंतुसर्वाः ॥ अ

श्रौतसू.

॥१२॥

यंयजमानोमृधोव्यस्यत्वगृभीताःपशवःसंतुसवईतिलोकेष्टिःपृथिव्यंतरिक्षंद्यौरितिदेवताःपृथिवीमातरंमहीमंतरिक्षमु
पब्रुवे ॥ बृहतीमृतयेदिवं ॥ विश्वंविभर्तिपृथिव्यंतरिक्षंविपंप्रथे ॥ दुहेद्यौर्बृहतीपर्यः ॥ वर्ममेपृथिवीमह्यंतरिक्षंस्वस्त
ये ॥ द्यौर्मेशर्ममहिश्रवइतितिस्रस्त्रयाणांप्रथमेप्रथमस्योत्तरेमध्यमस्योत्तमाप्रथमाचोत्तमस्य ॥१०॥ मित्रविंदामहावै
राज्यग्निःसोमोवरुणोमित्रइंद्रोबृहस्पतिःसवितापूषासरस्वतीत्वष्टेत्येकप्रदानाः ॥ अग्निःसोमोवरुणोमित्रइंद्रोबृहस्प
तिःसवितायःसहस्री॥पूषानोगोभिरवसासरस्वतीत्वष्टारूपेणसमनक्तुयज्ञं ॥ प्रतिलोममादिश्ययजेद्ये३यजामहेत्वष्टा
रंसरस्वतीपूषणंसवितारंबृहस्पतिमिंद्रमित्रंवरुणंसोममग्निं ॥ त्वष्टारूपाणिदधतीसरस्वतीभगंपूषासवितानोददातु ॥
बृहस्पतिर्ददिंद्रःसहस्रमित्रोदातावरुणःसोमोअग्निरित्यष्टौवैराजतंत्रास्तासामाद्याःषळेकहविषःस्तुषाःश्वशुरीययाभि
चरन्यजेतेंद्रःसूरोअतरद्रजांसिस्तुषासपत्नाःश्वशुरोहमस्मि ॥ अहंशत्रून्जयामिजर्हषाणोऽहंवाजंजयामिवाजसातौ ॥
इंद्रःसूरःप्रथमोविश्वकर्मारुत्वाँअस्तुगणवान्सजातैः ॥ ममस्तुषाःश्वशुरस्यप्रशिष्टौसपत्नावाचंमनुसउपासतां ॥
जुष्टोदमूनाअग्नेशर्धमहतेसौभगायेतिसंयाज्येविमतानांसंमत्यर्थेसंज्ञान्यग्निर्वसुमान्सोमोरुद्रवानिंद्रोमरुत्वान्वरुणआ
दित्यवानित्येकप्रदानाः ॥ अग्निःप्रथमोवसुभिर्नोअव्यात्सोमोरुद्रैरभिरक्षतुत्मना ॥ इंद्रोमरुद्भिर्ऋतुथाकृणोत्वादित्यै
नोवरुणःशर्मयंसत् ॥ समग्निर्वसुभिर्नोअव्यात्संमोरुद्रियाभिस्तनूभिः ॥ समिंद्रोरातहव्योमरुद्भिःसमादित्यैर्वरु

पूर्वष.

अ. २

॥१२॥

णोविश्ववेदाइत्यैद्रामारुतीभेदकामामरुतोयस्यहिक्षयेप्रशर्धायमारुतायस्वभानवइत्यैद्रीमनूच्यंमारुत्यायिजैन्मामरुतीम
 नूच्यैद्यायजैदिंद्रंपूर्वनिगमेषुमरुतोवेंद्रंवाप्रदानादूर्ध्वमरुतःप्रकृत्यासंपत्तिकामाःसंज्ञानीचैद्राबार्हस्पत्यांप्रधृष्यमाणा
 आनइंद्राबृहस्पतीअस्मेइंद्राबृहस्पतीइतियद्यपींद्रायचोदयेयुः ॥ ११ ॥ पवित्रैष्ट्यामपामिदंन्ययनंसमुद्रस्यनिवे
 शनं ॥ अन्यतैअस्मत्तपंतुहेतयःपावकोअस्मभ्यैशिवोभव ॥ नमस्तेहरसेशोचिषेनमस्तेअस्त्वर्चिषे ॥ अन्यतैअस्मत्तपंतु
 हेतयःपावकोअस्मभ्यैशिवोभवेतिपावकवत्यौधार्येपावकवंतावाज्यभागावग्रीरक्षांसिसेधतियोधारयापावकयेत्यृचौ
 याज्येयत्तेपवित्रमर्चिष्याकलशेषुधावतीतिपवित्रइत्येतेभिःपवमानःसरस्वतींप्रियाअग्निःपावकःसवितासत्यप्रसवोऽग्निः
 शुचिर्बायुर्नियुत्वांनग्निर्व्रतपतिर्दधिक्रावाग्निर्वैश्वानरोविष्णुःशिपिविष्टुतनःप्रियाप्रियास्विमाजुह्वानायुष्मदानमो
 भिर्बायुरग्रेगायज्ञप्रीर्वायोशुक्रोअयामितैदधिक्राव्णोअकारिषमादधिकाःशवसापंचकृष्टीर्जुष्टोदमूनाऽअग्नेशर्धमहते
 सौभगायेतिसंयाज्यैसैषासंवत्सरमतिप्रवसतःशुद्धिकामोवातदेषाभियज्ञगाथागीयते ॥ वैश्वानरींवातपतींपवित्रेष्टित
 थैवच ॥ ऋतावृतौप्रयुंजानःपुनातिदशपौरुषमिति ॥ १२ ॥ वर्षकामेष्टिःकारीरीतस्यांप्रतित्यंचारुमध्वरमीळेअग्निं
 स्ववसनमोभिरितिधार्यैयाःकाश्चवर्षकामेष्ट्योप्सुमंतावप्स्वग्रेसधिष्टवाप्सुमेसोमोऽअब्रवीदित्यग्निर्धामच्छन्मरुतःसूर्य
 स्तिस्रश्चपिंड्यउत्तराहिरण्यकेशोरजसोविसारइतिद्वेत्वंत्याचिदच्युताधामंतेविश्वंभुवनमधिश्रितमितिवावाश्रेवविद्यु

श्रौतसू.

॥१३॥

न्मिमातिपर्वतश्चिन्महिवृद्धोविभायसृजंतिरश्मिमोजसावहिष्ठेभिर्विहरन्यासितंतुमुदीरयथामरुतःसमुद्रतःप्रवोमरुत
स्तविषाउदन्यवआयंनरःसुदानवोददाशुषेविद्युन्महसोनरोअश्मदिद्यवःकृष्णनियानंहरयःसुपर्णानियुत्वंतोग्रामजितो
यथानरोऽग्नेबाधस्वविमृधोविदुर्गहायंत्वादेवापिःशुशुचानोअग्नइतिसंयाज्यैऋचोनूच्ययजुर्भिरेकेयजंतिंसंस्थितायांस
र्वादिशउपतिष्ठेताच्छावदतवसंगीर्भिराभिरितिचतसृभिःप्रत्यृचंसूक्तेनसूक्तेनवा ॥ १३ ॥ अत ऊर्ध्वमिष्टयनानि सां व
त्सरिकाणि तेषां फाल्गुन्यां पौर्णमास्यां चैत्र्यां वा प्रयोगस्तुरायणमग्निरिन्द्रो विश्वे देवा इति पृथगिष्टयोऽनुसवनं महरहरेका
वा त्रिहविर्दाक्षायणयज्ञे द्वे पौर्णमास्यां द्वे अमावास्याये जेतनित्ये पूर्व्ये यथा संनयतो मावास्यायामुत्तरयो रैत्रं पौर्णमास्यां द्विती
यं मैत्रावरुणं ममावास्यायामानो मित्रावरुणाय द्वं हिष्ठं नातिविधे सुदानू इति प्राजापत्य इळादधः प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यं
स्तवे मे लोकाः प्रदिशो दिशश्च परावतो निवर्त उद्धतश्च ॥ प्रजापते विश्वसृजीवधन्य इदं नो देव प्रतिहर्य हव्यमिति द्यावा पृथि
व्योरय न पौर्णमासेनामावास्यां दामावास्याना पौर्णमासाद समाघ्नाता स्वर्थात्तत्र विकारो ध्वर्युर्वा यथा स्मरेद्वैराजं त्वग्निं
थ नैधाये त्वेवैकै देव तलक्षणाया ज्यानुवाक्या गायत्र्या वती हूतवत्युपोत्तवती पुरस्तालक्षणा नुवाक्या त्रिष्टुब्बती वीतवती
जुष्टवत्युपरिष्टालक्षणाया ज्यापिवान्यस्य छंदसो न तु या ज्याहसीयसी नोष्णिङ् न बृहती क्षामनष्टहतदग्धवतीस्तुवर्जयेद्ध्य
केतुदैवतैतथैवलक्षणमपि वा व्यक्तेन धिगच्छन्सर्वशो न धिगम आग्नेयीभ्यां व्याहृतिभिर्वा देवतामादिश्य प्रणुयाद्यजेच्चन

पूर्वष.
अ. २

॥१३॥

वाभ्यांविममाशृणुधीहवयंत्वांगीभिर्हिवामहे ॥ एदंबहिर्निषीदनः ॥ स्तीर्णबर्हिरानुषगासदेतदुपेळानाह्नोअधगच्छ ॥
 अहेळतामनसेदंजुषस्ववीहिहव्यं प्रयतमाहुतंमइतिनखेआग्नेय्यावनिरुक्ते ॥ १४ ॥ चातुर्मास्यानिप्रयोक्ष्यमाणःपूर्वेद्यु
 वैश्वानरपार्जन्यावैश्वानरोअजीजनदग्निर्नोनव्यसीमतिं ॥ क्षमयावृधानओजसा ॥ पृष्टोदिविपृष्टोअग्निःपृथिव्यापज
 न्यायप्रगायतप्रवातावांतिपतयंतिविद्युतइत्यग्न्याधेयप्रभृत्यातउपांशुहविषःसौमिक्यःप्रायश्चित्तिक्योन्वायात्यैककपा
 लाःसर्वत्रवारुणवर्जसावित्रश्चातुर्मास्येषुप्रधानहवींषिचैकेपित्र्योपसदःसतंत्राःपौनराधेयिकीचंप्रागुत्तमादनुयाजादपि
 वासुमंद्रतंत्राआगूःप्रणववषट्काराउच्चैःसर्वत्रतथाग्रयणेग्रियमाहार्यस्तुप्राणसंततःप्रणवःपुरोनुवाक्यायास्तथागूर्वष
 ट्कारौरौयाज्यायास्तंत्रस्वराण्युपांशोरुच्चानिमंद्राण्युपांशुतंत्राणां ॥ १५ ॥ प्रातर्वैश्वदेव्यांप्रेषितोऽग्निमंधनीयाअन्वाह
 पश्चात्सामिधेनीस्थानस्यपदमात्रेवस्थायाभिर्हिंकृत्याभित्वादेवसवितर्महीद्यौःपृथिवीचनस्त्वामग्नेपुष्करादधीतितिसृ
 णामर्धर्चशिष्टारमेदासंप्रैषादन्यत्राप्यंतर्कचोवसानेजायमानेत्वेतस्मिन्नेवावसानेग्नेहंसिन्यत्रिणमितिसूक्तमावपेतपुनः
 पुनराजन्मनोजातंश्रुत्वानंतरेणप्रणवेनशिष्टमुपसंतनुयाच्छिष्टेनोत्तरामुतब्रुवंतुजंतवआयंहस्तेनखादिनमित्यर्धर्चआर
 मेत्प्रदेवंदेववीतयइतिद्वेअग्निनाग्निःसमिध्यतैत्वंह्यग्नेअग्निनातंमर्जयंतसुक्रतुंयज्ञेनयज्ञमयजंतदेवाइतिपरिदध्यात्सर्व
 त्रोत्तमांपरिधानीयेतिविद्याद्ध्याय्येविराजौनवप्रयाजाःप्रागुत्तमाच्चतुरावपेतदुरोअग्न आज्यस्यव्यंतूपासानकाग्नआ

श्रौतसु.

॥१४॥

ज्यस्यवीतांदैव्याहोताराग्न आज्यस्यवीतांतिस्त्रोदेवीरग्न आज्यस्यव्यंत्वित्यग्निःसोमःसवितासरस्वतीपूषामरुतःस्वतव
सोविश्वेदेवाद्यावापृथिवीआविश्वदेवंसत्पतिंवाममद्यसवितर्वाममुश्वःपूषंतवव्रतेवयंशुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यदिहेहवः
स्वतवसःप्रचित्रमर्कगृणतेतुरायेतिनवानुयाजाःपलूध्वंप्रथमादेवीद्वारोवसुवनेवसुधेयस्यव्यंतु । देवीउषासानकावसु
वनेवसुधेयस्यवीतां । देवीजोष्ट्रीवसुवनेवसुधेयस्यवीतां ॥ देवीऊर्जाहुतीवसुवनेवसुधेयस्यवीतां । देवादैव्याहोताराव
सुवनेवसुधेयस्यवीतां । देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रोदेवीर्वसुवनेवसुधेयस्यव्यंत्वित्यनुयाजानांसूक्तवाकस्यंशुवाकस्यवोपरिष्ठाद्वा
जिभ्योवाजिनमनावाह्यादेशंशंनोभवंतुवाजिनोहवेषुवाजेवाजेवतवाजिनो नइत्यूर्ध्वञ्जुरनवानंयाज्याग्नेवीहीत्यनुवषट्
कारोवाजिनस्याग्नेवीहीतिवायत्रक्कचैकसंप्रैषेद्वैवषट्कारौसमस्तावेवतत्रद्विरनुमंत्रयेतनचागूरुत्तरस्मिन्वाजिनभक्षमि
ळामिवप्रतिगृह्योपहवमिच्छेताध्वर्युपह्वयस्वब्रह्मन्नुपह्वयस्व । ऽग्नीदुपह्वयस्वेतियन्मेरेतःप्रसिच्यतेयद्वामेअपिगच्छति
यद्वजायतेपुनः । तेनमाशिवमाविश्रुतेनमावाजिनंकुरु ॥ तस्यतेवाजिपीतस्योपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिप्राणभक्षंभ
क्षयेदेवमध्वर्युर्ब्रह्माग्नीध्रोयजमानःप्रत्यक्षमितरेचदीक्षिताः । पौर्णमासेनेष्टाचातुर्मास्यव्रतान्युपेयात्केशान्निवर्तयीतइम
श्रूणिवापयीताधःशयीतमधुमांसलवणरुयवलेखनानिर्वर्जयेत्तौभार्यामुपेयाद्वापनंसर्वेषुपर्वस्वाद्योत्तमयोर्वा ॥ १६ ॥
पंचम्यांपौर्णमास्यावरुणप्रघासैःपश्चाद्दार्शपौर्णमासिकायावेदेरुपविश्यंप्रेषितोग्निप्रणयनीयाःप्रतिपद्यतेप्रदेवंदेव्याधिये

पूर्वष.
अ. २

॥१४॥

तितिस्रइळायास्त्वापदेवयमग्नेविश्वेभिःस्वनीकदेवैरित्यर्धर्चआरमेदासीनःप्रथमामन्वाहोपांशुसप्रणवातत्रस्थानात्स्थान
 नसंक्रमणेप्रणवेनावसायानुच्छस्योत्तरांप्रतिपद्यतेप्राणसंततंभवतीतिविज्ञायतउत्तरमग्निमनुब्रजन्नुत्तरांइमंमहेविदध्या
 यशूर्षमयमिहप्रथमोधायािधातुभिरितितुराजन्यवैश्ययोराद्यैपश्चादुत्तरस्यावेदेरवस्थायोत्तरवेदेस्तुसोमेषुनिहितेग्रांसी
 दहोतःस्वउलोकेचिकित्वाग्निहोताहोतृषदनेविदानइतिद्वेपरिधायतस्मिन्नेवासनउपविश्यभूर्भुवःस्वरितिवाचंविमृजे
 तान्यत्रापियत्रानुब्रुवन्ननुब्रजेत्तिष्ठत्संप्रैषेष्टुतथैववाग्विसर्गोऽग्निमंधनादिसमानावैश्वदेव्याहविषांतुस्थानेषष्ठप्रभृतीनां
 मिद्राग्नीमरुतोवरुणःकः ॥ इंद्राग्नीअवसागतंश्रथंद्वृत्रमुतसर्नोतिवाजंमरुतोयस्यहिक्षयेराइवेदचरमाअहेवेमंमेवरुणश्रु
 धितत्त्वायामिब्रह्मणावंदमानःकयानश्चित्रआभुवद्विरण्यगर्भःसमवर्तताग्रइतिप्रतिप्रस्थातावाजिनेतृतीयःसंस्थिता
 यामवभृथंत्रजंतितत्रावभृथेष्टिःकृताकृतातामुपरिष्टाद्व्याख्यास्यामोद्वयोर्मासयोर्द्वैराग्रःपशुः ॥ १७ ॥ तथाततःसाकमे
 धाःपूर्वेद्युस्तिस्त्रइष्टयोनुसवनंप्रथमायामग्निरनीकवाननीकवंतमूतयेग्निंगीर्भिर्हवामहे । सर्नःपर्षदतिद्विषः । सैनानीकेन
 सुविदत्रोअस्मेइत्युत्तरस्यांवृधन्वंतौमरुतःसांतपनाःसांतपनाइदंहविर्यो नोमरुतोअभिदुर्हणायुरितिमरुद्भोगृहमेधेभ्य
 उत्तराज्यभागप्रभृतीळांतागृहमेधासआगतप्रबुध्यावईरतेमहांसीतिपुष्टिमंतौविराजौसंयाज्येअनिगदेअन्यत्राप्यना
 वाहनआवहनेपिपित्र्यायांपशौचवहुचैतस्यांरात्र्यामन्नप्रसुवीरंस्तस्याविवासेपौर्णदर्वजुहुयुर्ऋषभेरवाणेस्तनयितौवाग्नी

श्रौतसू.

॥१५॥

ध्रं है केरावयंति ब्रह्म पुत्रं वदंतो यदि होतारं चोदयेयुस्तस्य याज्यानुवाक्ये । पूर्णादं विपरापतसु पूर्णा पुनरापत ॥ वस्त्रे व वि
क्रीणावहा इषमूर्जं शतक्रतो ॥ देहि मे ददामि ते निमेषे हि निमेषे दधे ॥ अपामि क्यमिव संभरको वा ददते ददति मरुद्भ्यः क्री
ळिभ्य उत्तरोत्तं व्रुवंतु जंतवो यंकृत्तुरगृभीत इति परोक्ष वार्त्रघ्नौ क्रीळं वः शर्धो मारुतं मत्या सो न ये मरुतः स्वं चो जुष्टो दमूना अग्ने
शर्धमहते सौ भगा येति संयाज्ये वाजिनः । वभृथ वज्रं माहें द्रुक्तावरुणप्रघासैर्ह विषांतु सप्तमादीनां स्थानं इंद्रो वृत्रहेंद्रो महेंद्रो
वा विश्वकर्मा तू न इंद्र वृत्रहं ननु ते दायिमह इंद्रियाय विश्वकर्म न्ह विषावा वृधानो याते धामानि परमाणियाव मेति ॥१८॥ दं
क्षिणाग्नेरग्निमतिप्रणीय पित्र्यासा शय्वं तालुप्तजपा होतारमवृथा वषट्कारानुमंत्रणाभिहिंकारवर्जितस्यां प्रांचिकर्माणि द
क्षिणे तराणितथान्वयं मुशं तस्त्वानिधीमहीत्येतां त्रिरनवानंताः सामिधेन्यस्तासामुत्तमेन प्रणवेनावह देवान्पितृन्यजमा
नायेति प्रतिपत्तिरग्निं होत्रायावहं स्वं महिमानमावहेंत्येतस्य स्थानेनैग्निकव्यवाहनमावाहयेदुत्तमे चैनं प्रयाजै प्रागाज्यपेभ्यो
निगमयेत्सूक्तवाके चाग्निर्होत्रेणेतस्य स्थानेनेह प्रादेशेन बर्हिष्मंतौ प्रयाजानुयाजौ नेळायां भक्षभक्षणं न मार्जनं न सूक्तवा
केनामादेश ईक्षितः सीद होतरिति वोक्त उपविशे जीवा तु मंतौ सव्योत्तर्युपस्थाः प्राचीना वीतिनो हविर्भिश्चरंति दक्षिणाग्नी
ध्र उत्तरो ध्वर्युर्द्वे द्वे अनुवाक्ये अध्यर्धामनवानं मों स्वधेत्याश्रावणमस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावणमनुस्वधा स्वधेति संप्रैषो ये स्वधे
त्यागूर्ये स्वधामह इति वा स्वधानम इति वषट्कारो नित्याः हुतयः पितरः सोमवंतः सोमो वा पितृमान्पितरो बर्हिषदः पितरो

पूर्वष.
अ. २

॥१५॥

ग्निष्वात्तायमउदीरतोमवरउर्त्परासस्त्वयाहिनःपितरःसोमपूर्वउपहूताःपितरःसोम्यासंस्त्वंसोमप्रचिकितोमनीषासो
 मोधेनुंसोमोअर्वतमाशुंत्वंसोमपितृभिःसंविदानोबर्हिषदःपितरऊत्यर्वागाहंपितृन्त्सुविदत्राँअवित्सीदंपितृभ्योनमोअ
 स्त्वद्याग्निष्वात्ताःपितरएहगच्छतयेचेहपितरोयेचनेहयेअग्निदग्धायेअनग्निदग्धाइमंयमप्रस्तरमाहिसीदेतिद्वेपरेयिवा
 संप्रवतोमहीरनुवैवस्वतायचेन्मध्यमायाज्यायेतातृषुर्देवत्राजेहमानास्त्वदग्नेकाव्यात्वन्मनीषाःसप्रक्ष्मासहसाजाय
 मानइत्यग्निःस्विष्टकृत्कव्यवाहनःप्रकृत्यातऊर्ध्ववषट्कारक्रियायांचोर्ध्वमाज्यभागाभ्यामन्यन्मंत्रलोपादेकैकाचानु
 वाक्यायोअग्निःकव्यवाहनस्त्वमग्नईळितोजातवेदइतिसंयाज्येभक्षेषुप्राणभक्षान्भक्षयित्वाबर्हिष्यनुप्रहरेयुःसंस्थिता
 यांप्राग्वानुयाजाभ्यांदक्षिणावृतोदक्षिणाग्निमुपतिष्ठंतैनावृत्यानतिप्रणीतचर्यायामयाविष्ठाजनयत्कर्त्तराणिसहिष्णिरु
 रुर्वरायगातुः । सप्रत्युदैद्धरुणंमध्वोअग्रंस्वांयत्तनूतन्वामैरयतेत्यावृत्यत्वेवेतरावाहवनीयंसुसंहशंत्वेतिपत्त्यागार्हपत्यं
 मग्निंतमन्यइत्यथैनमभिसमायंतिमाप्रगामाग्नेत्वंनइतिजपंतःपूर्वेणगार्हपत्यंसूक्तेसमाप्यसव्यावृतस्यंबकान्ब्रजंतित्रा
 ध्वर्यवःकर्माधीयतेप्रत्येत्यादित्ययाचरंतिपुष्टिमंतौधाय्येविराजौ ॥ १९ ॥ पंचम्यांपौर्णमास्यांशुनासीरीययावर्ग्य
 थोपपत्तिवावाजिनवर्जसमानावैश्वदेव्याहविषांतुस्थानेषष्ठप्रभृतीनांवायुर्नियुत्वान्वायुर्वाशुनासीराविंद्रोवाशुनासीर
 इंद्रोवाशुनःसूर्यउत्तमआवायोभूषशुचिपाउपनःप्रयाभिर्यासिंदाश्वासमच्छसत्वंनोदेवमनसेशानायप्रहुतियस्तआनद्

श्रौतसू.
॥१६॥

शुनासीराविमांवाचं जुषेथांशुननः फालाविकृषंतुभूमिर्मिद्रवयं शुनासीरमस्मिन्यज्ञेहवामहे ॥ सवाजेषुप्रनोविषत् ॥
अश्वायंतोगव्यंतोवाजयंतः शुनहुवेममघवानर्मिद्रमश्वायंतोगव्यंतोवाजयंतस्तृणिविश्वदर्शतश्चित्रं देवानामुदगाद
नीकमितियाज्यानुवाक्याः समाप्यसोमेनयजेताश्चौपशुनाचातुर्मास्यानिवापुनश्चातुर्मास्यानिवापुनः ॥ २० ॥ ॥
इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वषट्के द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिः ॐ ३म् ॥ पशाविष्टिरुभयतो न्यतरतोवाग्नेयीवाग्नावैष्णवीवोभेवान्यत्तरापुरस्तादुक्तमग्निप्रणयनं पश्चात्पाशुबं
धिकायावेदेरुपविश्य प्रेषितो यूपायाज्यमानायां जंतित्वामध्वरे देवयंत इत्युत्तमेन वचनेनार्धर्च आरमेद्युच्छ्रयस्व वनस्पते
समिद्धस्य श्रयमाणः पुरस्तादूर्ध्व ऊषुण ऊतय इति द्वे जातो जायते सुदिनत्वे अहामित्यर्धर्च आरमेद्युवासुवासाः परिवीत आ
गादिति परिदध्याद्यत्रैकतंत्रे बहवः सपशवोऽत्यं परिधाय संस्तुयाद नभिहिंकृत्य यान्वोनरो देवयंतो निमिम्युरिति षड्भिः पंच
भिर्वानभ्यासमेक उक्तमग्निमंथनं तथा धार्यैकृताकृतावाज्यभागावावाहने पशुदेवताभ्यो वनस्पतिमनंतरं संमार्गैः संमृ
ज्यं प्रवृताहुतीर्जुहुयाज्जुष्टोवाचे भूयासं जुष्टोवाचस्पतये देवि वाक् ॥ यद्वाचो मधुमत्तमं तस्मिन्माघाः सरस्वत्यै वाचे स्वा
ह ॥ पुनरादाय पंचविग्राहं स्वाहा वाचे स्वाहा वाचस्पतये स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वते महोभ्यः संमहोभ्यः स्वाहेति सो
म एवैके प्रशास्तारं तीर्थेन प्रपाद्य दंडमस्मै प्रयच्छेद्दक्षिणोत्तराभ्यां पाणिभ्यां मित्रावरुणयोस्त्वाबाहुभ्यां प्रशास्त्रोः प्रशिषाप

पूर्वष.
अ. ३

॥१६॥

यच्छामीति तथा युक्ताभ्यामेवेतरोमित्रावरुणयोस्त्वाबाहुभ्यां प्रशास्त्रोः प्रशिषाप्रतिगृह्णाम्यवक्रो विधुरो भूयासमिति प्र
 तिगृह्योत्तरेण होतारमतिव्रजे हक्षिणेन दंडं हरेन्न चानेन संस्पृशेत् दात्मानं वान्यं वा प्रैषवचनादन्यान्यपियज्ञांगान्युपयुक्ता
 निनविहारेण व्यवेया हक्षिणो होतृषदनात्प्रहोवस्थाय वेद्यां दंडमवष्टभ्य ब्रूयात् प्रैषांश्चादेशमनुवाक्यां च स प्रैषे पूर्वा प्रैषात्पर्य
 ग्निस्तोकमनो तो ज्ञीयमानसूक्तानि च सोम आसीनो न्यत् ॥ १ ॥ एकादशप्रयाजास्तेषां प्रैषाः प्रथमं प्रैषसूक्तं मुक्तं द्वितीये ध्वर्यु
 प्रेषितो मैत्रावरुणः प्रेष्यति प्रैषैर्होतारं होताय जत्याग्नीभिः प्रैषसर्लिंगाभिः समिद्धो अग्निरिति शुनकानां जुषस्वनः समिधमि
 तिवसिष्ठानां समिद्धो अद्येति सर्वेषां यथ ऋषिवा प्राजापत्ये तु जामदग्न्यः सर्वेषां दशसूक्तेषु प्रेषितो मैत्रावरुणो ग्निर्होतान इ
 तितृचं पर्यग्नये न्वाहा ध्रिगवे प्रेष्योप प्रेष्य होता रिति वोक्तो जैदग्निरसनद्वाजमिति प्रैषमुक्त्वा तवेंदिदं दंडं निदध्यादध्रिगुं होतो
 हंनंगानि दैवतं पशुमितियथार्थं पुं वन्मिथुने मेधपतीं मेधायां विकल्पो यथार्थं मूर्ध्वमध्रिगोरन्यन्मिथुनेभ्यः सर्वेषु यजुर्निग
 देषु प्रकृतौ समर्थनिगमेषु प्राकृतास्त्वेव मंत्राणां शब्दाः प्रतिनिधिष्वपि नाभि रूपमामेदो हविरित्यनूह्यानि ॥ २ ॥ दैव्याः
 शमितार आरभध्वं मुतमनुष्या उपनयत मेध्यादुराशासानामेधपतिभ्यां मेधं ॥ प्रास्मा अग्निं भरतस्तृणीत बहिरन्वेन
 मातामन्यतामनुपितानुभ्राता सगर्भ्यो नुसखासयूथ्यः ॥ उदीचीनां अस्य पदो निधत्तात्सूर्यं च क्षुर्गमयता द्वातं प्राणमन्व
 वसृजता दंत रिक्षमसुं दिशः श्रोत्रं पृथिवीं शरीरं ॥ एकधास्यत्वचमाच्छ्रयतात्पुरानाभ्या अपिशसो वपामुत्खिदता दंत रेवो

श्रौतसू.

॥१७॥

ष्माणंवारयध्वात् ॥ इयेनमस्यवक्षःकृणुतात्प्रशसावाहशलादोषणीकश्यपेवांसाच्छिद्रेश्रोणीकवषोरुस्त्रेकपर्णाष्टीवंता
षड्विंशतिरस्यवक्रयस्ता अनुष्ठोच्यावयताद्वात्रंगात्रमस्यानूनकृणुतात् ॥ ऊवध्यगोहंपार्थिवंखनतात् ॥ अस्त्वारक्षः
संसृजतात् ॥ वनिष्ठुमस्यमाराविष्टोरूकमन्यमानानेद्वस्तोकेतनयैरवितारवच्छमितारः ॥ अध्रिगोशमीध्वंसुशमिशमी
ध्वंशमीध्वमध्रिगा३उअपापास्त्वारक्षःसंसृजताच्छमितारोपापेत्युपांश्वेकधाषड्विंशतिरितिद्विद्विबहूनांपुरांतरितिचैकै
ध्रिग्वादितित्रिरुक्त्वांशमितारोयदत्रसुकृतैकृणवथास्मासुतद्यहुष्कृतमन्यत्रतदितिजपित्वादक्षिणावृदावर्ततेमैत्रावरु
णश्चसव्यावृतौब्रह्मयजमानौसंज्ञपेपशावावर्तेरन् ॥ ३ ॥ वपायांश्रप्यमाणायांप्रेषितस्तोकेभ्योन्वाहजुषस्वसप्रथस्तम
मिमंनोयज्ञमित्युक्तमादापनस्वाहाकृतिभ्योहोतायक्षदग्निस्वाहाज्यस्यस्वाहामेदसइतिप्रैषउत्तमाप्रीयाज्यावपापुरोळा
शोहविरितिपशोःप्रदानानितानिपृथङ्गानादेवतेषुमनोतांचनमनोतावर्तेतेत्येकेतेषांसलिंगाःप्रैषास्तेष्वग्नीषोमयोःस्थाने
यायापशुदेवताछागस्थानउस्रोगौर्मेषोविकोहयोश्वोन्वादेशेव्यक्तचोदनमेवंवनस्पतिःस्विष्टकृत्सूक्तवाकप्रैषेषुप्राजाप
त्येत्वग्निचित्यासंयुक्तैवायव्यंपशुपुरोळाशमेकैवायव्येप्राजापत्यंतेनपशुदेवतावर्धतइत्याचार्याःपुरोळांशतत्प्रधानत्वा
त्पुरोळाशनिगमेषुपुरोळाशवद्धर्वीप्याज्यवर्जयेषांतेनसमवत्तहोमोमेधोरभीयानितिपश्वभिधानेआदद्धसकरंजुषताम
घदग्रभीदवीवृधतेतिदेवतानां ॥४॥ हुतायांवपायांसब्रह्मकाश्चात्वालेमार्जयंतैनिधायदंडंमैत्रावरुणइदमापःप्रवहर्तसु

पूर्वष.
अ. ३

॥१७॥

मित्र्यानआपओषधयःसंतुदुर्मित्र्यास्तस्मैसंतुयोस्मान्द्वेष्टियंचवयंद्विष्मइत्येतावन्मार्जनंपशौतीर्थेननिष्क्रम्याऽसीता
 मापुरोळाशश्रपणात्तेनचरित्वास्विष्टकृदाचरेयुर्यदित्वन्वायात्यानिर्तैरग्रेचरेयुर्नतुतेषानिगमेष्वनुवृत्तिर्नान्येषामूर्ध्वमा
 वाहनादुत्पन्नानामिळामग्नेपुरुदंसंसनिंगोहोतायक्षदग्निपुरोळाशस्यस्वदस्वहव्यासमिषोदिदीहीतिपुरोळाशस्विष्टकृत
 ऊर्ध्वमिळायाः ॥५॥ मनोतायैसंप्रेषितस्त्वंह्यग्नेप्रथमइत्यन्वाहहविषाचरंतित्रप्रैषेकरतएवाग्नीषोमावेवमित्यैतरेयिणो
 न्यत्रद्विदेवतान्मैत्रावरुणदेवतेचतथाहृष्टत्वात्प्रकृत्यागाणगारिरुत्पन्नानांस्मृतआम्नायैर्नर्थभेदेनिरर्थोविकारोयाज्या
 याअंतरार्धचौवसाहोमआरमैद्वनस्पतिनाचरंतिप्रैषमभितोयाज्यानुवाक्यैयत्राग्नेराज्यस्यहविषइत्यत्राज्यभागावयाळ
 ग्निरग्नेराज्यस्यहविषइतिस्विष्टकृतीळामुपहूयानुयाजैश्चरंतितेषांप्रैषास्तृतीयंप्रैषसूक्तमेकादशेहप्रागुत्तमाद्वावावपेतदे
 वोवनस्पतिर्वसुवनेवसुधेयस्यवेतु ॥ देवंबर्हिर्वारितीनांवसुवनेवसुधेयस्यवेत्वित्यनवानंप्रेष्यत्यनवानंयजत्युक्तमुत्तमे
 सूक्तवाकंप्रैषेपूर्वस्मिन्निगमेगृह्णित्यत्राज्यभागौवधन्नमुष्माअमुंवधन्नमुष्माअमुमितिपशूंश्चदेवताश्चदेवताश्चैवैकपशु
 काःपशूंश्चैवैकदेवतानुत्तरआज्येनेत्याज्यभागौवमुष्माअमुनेतिपूर्वेणोक्तंसमाप्यप्रैषमग्नौदंडमनुप्रहरेंदनवभृथेवभृथे
 न्यत्रकृताकृतंवेदस्तरणंतीर्थेननिष्क्रम्याग्निपशुकेतनान्यव्यवयंतोहृदयशूलमुपोयमानमनुमंत्रयेरन्ध्रुगसियोस्मान्द्वेष्टि
 यंचवयंद्विष्मस्तमभिशोचेतितस्योपरिष्टादपउपस्पृशंतिद्वीपेराज्ञोवरुणस्यगृहोमितोहिरण्ययः ॥ सनोधृतव्रतोराजाधा

॥३८॥

पूर्वष.
अ. ३

112611

त्यानो देवानामुपवेतुशंसं आनो विश्व आस्क्रागमंतु देवा विश्वे देवाः शृणुते मंहवं मे ये के च ज्मामहिनो अहिमाया अग्नेयाहिदू
 त्यं मारिषण्यं इंद्रं नरो नेमधिता हवंत इति तिस्र उरुं नो लोकमनुनेषिविद्वान्प्रससाहिषे पुरुहूतशत्रून्स्वस्तये वाजिभिश्च प्रणे
 तः शुचीवो हव्यामरुतः शुचीनां नूष्ठिरं मरुतो वीरवंतमावो होता जोहवीति सत्तः प्रचित्रमकं गृणते तुराया रा इवेदचरमा अ
 हे वयावः शर्मशशमानाय संत्या वृत्रहणा वृत्रहभिः शुष्मैराभरतं शिक्षतं वज्रबाहु उभावामिंद्राग्नी आहुवर्धयै शुचिं नुस्तोमं न व
 जातमद्यं गीर्भिर्विप्रः प्रमतिमिच्छमानः प्रचर्षणिभ्यः पृतनाहवैष्वा देवो यातु सविता सुरक्षः सघानो देवः सविता सहावेति द्वे
 उदीरय कवितमं कवीनां भगंधियं वाजयंतः पुरंधिमिति द्वे अवसिंधुं वरुणोद्यौरिवस्था दयं सुतुभ्यं वरुण स्वधा वणवा वंदस्व
 वरुणं वृहंतैतत्त्वायामिब्रह्मणा वंदमान इति द्वे अस्त आह्वयामसुरो विश्ववेदा इत्यैकादशिनाः ॥ ७ ॥ अग्नीषोमा विमं सुमेयु
 वमेतानि दिविरोचनानीति तृचावावां मित्रावरुणा हव्य जुष्टिमाया तं मित्रावरुणा सुशस्त्या नो मित्रावरुणा हव्य जुष्ट्युवं व
 स्त्राणि पीवसावसाथे प्रवाहबासि सृतं जीवसे नो यद्वं हिष्ठं नाति विधे सुदानू हिरण्यगर्भः समवर्तताग्र इति षट्प्राजापत्याश्चित्रं
 देवानामुदगादनीकमिति पंचशं नो भव चक्षसां नो अह्ना वायो भूष शुचि पाउपनः प्रयाभिर्यासि दाश्वांसमच्छानो नियुद्भिः
 शतिनीभिरध्वरं पीवो अन्नं रयि वृधः सुमेधा राये नुयं जज्ञतूरो दसी मे प्रवायुमच्छा बृहती मनीषा तव वायवृतस्पतै त्वां हि सुप्स
 रस्तममिति द्वे कुविदं गनमसाये वृधास ईशानाय प्रहृतिं यस्त आनद्रं प्रवो वायुं रथयुजं कृणुध्वं मुतत्वा मदिते मर्हन्ने हो न उरु

श्रौतसू.

॥१९॥

जैदितिह्यजनिष्टसुत्रामाणंपृथिवींद्यामनेहसंमहीमूषुमातरंसुव्रतानामदितिद्यौरदितिरंतरिक्षंनतेविष्णोजायमानोनजा
तस्त्वंविष्णोसुमतिंविश्वजन्यांविचक्रमेपृथिवीमेषएतांत्रिदेवःपृथिवीमेषएतांपरोमात्रयातन्वावृधानैरावतीधेनुमतीहि
भूतंविश्वकर्मन्हविषावावृधानइतिद्वैविश्वकर्माविमनाआद्विहायाःकिंस्विदासीदधिष्ठानंयोनःपिताजनितायोविधाता
यातेधामानिपरमाणियावमायइमेद्यावापृथिवीजनित्रीतन्नस्तुरीपमधपोषयिषुदेवस्त्वष्टासविताविश्वरूपोदेवत्वष्ट्यर्द्ध
चारुत्वमानद्रूपिशंगरूपःसुभरोवयोधाःप्रथमभाजयंशसंवयोधांसोमापूषणाजननारयीणामितिसूक्तमादित्यानामव
सानूतनेनेमागिरआदित्येभ्योघृतस्मूस्तआदित्यासउरवोगभीराइमंस्तोमंसकृतवोमेअद्यतिस्रोभूमीर्धारयंतीरुतद्यन्नद
क्षिणाविचिकितेनसव्यामहीद्यावापृथिवीइहज्येष्ठेऋतंदिवेतदवोचंपृथिव्याइतिद्वैप्रद्यावायज्ञैःपृथिवीनमोभिरितिद्वैप्र
द्यावायज्ञैःपृथिवीऋतावृधामृळानोरुद्रोतनोमयस्कृधीतिद्वैआतेपितर्मरुतांसुन्नमेतुंप्रबभ्रवेवृषभायश्वितीचइतिसि
आपश्चातान्नासत्यापुरस्तादागोमतानासत्यारथेनेतिचतस्रोहिरण्यत्वङ्माधुवर्णोघृतस्मूरभिकृत्वेन्द्रभूरधर्मस्त्वंमहोइंद्रतु
भ्यंहक्षाःसत्राहणंदाधृषितुषमिंद्रैसहदानुंपुरुहूतक्षियंतंस्तुतइंद्रोमघवायद्धवृत्रैवावस्वइंद्रःसत्यःसम्प्रोद्यद्वाग्वदंत्यवि
चेतनानिपतंगोवाचंमनसाविभर्तिचत्वारिवाक्परिमितापदानियज्ञेनवाचःपदवीयमायन्नितिद्वैदेवीवाचमजनयंतदे
वाजनीयंतोन्वग्रवइतिसिद्धोदिव्यंसुपर्णवायसंबृहंतंसवावृधेनर्योयोषणासुयस्यव्रतंपशवोयंतिसर्वेयस्यव्रतमुपतिष्ठंत

पूर्वष.
अ. ३

॥१९॥

आपः ॥ यस्य व्रते पुष्टिपतिर्निर्विष्टस्तं सरस्वतमवसेहुवेमेति पशवः सौम्याश्च निर्मिताश्च निर्मितेन्द्राग्रः पाणमास्यः सांवत्सरो
वा प्राजापत्य उपांशुसावित्रसौर्यवैष्णववैश्वकर्मणाश्चैतेषां तत्रोपांशुयाजविकारान्वक्ष्यामः प्रैषादिरागुरस्थानादद्वस
त्करदिति चैतानि यथास्थानमुपांशु ॥ ८ ॥ सौत्रामण्यामाश्विनसारस्वतैन्द्राः पशवो बार्हस्पत्यो वाचतुर्थेन्द्रसावित्रवारुणाः
पशुपुरोळाशामार्जयित्वा युवंसुराममश्विनेति ग्रहाणां पुरोनुवाक्या होतायक्षदश्विना सरस्वतीर्मिंद्रं सुन्नमाणं सोमानां सु
राम्णां जुषंतीं व्यंतुपित्रंतुमदंतुं सोमान्सुराम्णो होतार्यजेति प्रैषः पुत्रमिव पितरावश्विनो भेतियाज्याग्नेवीहीत्यनुवषट्कारः
सुरासुतस्याग्नेवीहीति वा ॥ नानाहिवां देवहितं सदस्कृतैर्मासं सृक्षाथां परमेव्योमनि ॥ सुरात्वमसि शुष्मिणीति सुरामवेक्ष्या
धोवाहसोम एष इति सोमैयदत्र रिशंरसिनः सुतस्य यदिन्द्रोऽपि बच्छचीभिः ॥ इदं तदस्य मनसा शिवेन सोमं राजानमिह भ
क्षयामीति भक्षजपः प्राणभक्षोत्र ॥ ९ ॥ विध्यपराधे प्रायश्चित्तिः शिष्टाभावे प्रतिनिधि रन्वाहिताग्नेः प्रयाणोपपत्तौ पृथग
ग्नीन्नये युस्तु भ्यंता अंगिरस्तमेति वाज्याहुतिं हुत्वा समारोपयेदयं ते यो निरुत्त्विय इत्यरणीगार्हपत्ये प्रतितपेत्पाणी वायते अ
ग्नेयज्ञियातूस्तये ह्यारोहात्मात्मानमच्छावसूनि कृण्वन्नर्यापूरुणि ॥ यज्ञोभूत्वा यज्ञमासीदयोर्निजातवेदो भुव आजाय
मान इत्येवमन्वाहिताग्निरहुत्वा यदि पाण्योररणी संस्पृश्य मथयेत्प्रत्यवरोह जातवेदः पुनस्त्वंदेवेभ्यो हव्यं वहनः प्रजान
न् ॥ प्रजां पुष्टिरयिमस्मा सुधैह्यथा भवयजमानाय शंयो रित्या हवनीयमवदीप्यमानमर्वाक् शम्यापरासादिदंत एकं परज

श्रौतसू.

॥२०॥

तएकमितिसंवपेद्यदित्वतीयाद्यद्यमावास्यापौर्णमासीवातीयाद्यदिवाग्न्याग्निषुयजेतयदिवास्यान्योग्निषुयजेतयदि
वास्यान्योग्निग्नीव्यवेयाद्यदिवास्याग्निहोत्रउपसंनेहविषिवानिरुक्षेचक्रीवच्छ्वापुरुषोवाविहारमंतरियाद्यदिवाध्वेप्रमी
येतैष्टिरग्निःपथिकृद्वेत्थाहिवेधोअध्वनआदेवानामपिपंथामगन्मेत्यनड्वान्दक्षिणाव्यवायेत्वनग्निनाप्रागिष्टेर्गामंतरेणा
तिक्रमयेद्भस्मनाशुनःपदंप्रतिवपेदिदंविष्णुर्विचक्रमइतिगार्हपत्याहवनीययोरंतरंभस्मराज्योदकराज्याचसंतनुयात्तुं
तन्वन्नजसोभानुमन्विहीत्यनुगमयित्वाचाहवनीयंपुनःप्रणीयोपतिष्ठेतयदग्नेपूर्वप्रहितंपदंहितेसूर्यस्यरश्मीनन्वातता
न । तत्ररयिष्ठामनुसंभवैतांसनःसृजसुमत्यावाजवत्या । त्वमग्नेसप्रथाअसीतिचाध्वेप्रमीतस्याभिवान्यवत्सायाःपय
सान्निहोत्रंतूष्णींसर्वहुतंजुहुयुरासमवायाद्यद्याहिताग्निरपरपक्षेत्रियेताहुतिभिरेनंपूर्वपक्षंहरेयुर्हविषांव्यापत्तावोढ्वासुदे
वतास्वाज्येनेष्टिसमाप्यपुनरिज्याव्यापन्नानिहवींषिकेशनखकीटपतंगैरन्यैर्वाबीभत्सैर्भिन्नसिक्तानिचापोभ्यवहरेयुःप्र
जापतेनत्वदेतान्यन्यइतिचवल्मीकवपायांवासान्नाय्यमध्यमेनपलाशपर्णेनजुहुयाद्विष्यंदमानंमहीद्यौःपृथिवीचनइ
त्यंतःपरिधिदेशेनिवपेयुरन्यतरादोषेव्यासिच्यप्रचरेयुःपुरोळाशंवातत्स्थानउभयदोषेन्द्राग्नौपंचशरावमोदनंतयोःपृथ
क्प्रचर्यैद्रमेवेत्येकैवत्सानांधानेवायवेयवागूमग्निहोत्रमधिश्रितंस्नवदभिमंत्रयेतंगभंस्वतंतमगदमकर्माग्निहोतापृथिव्यं
तरिक्षं । यतश्चुतदग्नावेवतन्नाभिप्राप्तोर्तिर्निर्ऋतिंरस्तादिति ॥ १० ॥ यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टादुह्यमानोपविशेत्ताम

पूर्वष.

अ. ३

॥२०॥

भिमंत्रयेतयस्माद्भीषानिषीदसिततो नो अभयंकृधि । पशून्सर्वान्गोपार्यनमोरुद्रायमीहृषईत्यथैनामुत्थापयेदुदस्था
 द्वेव्यदितिरायुर्यज्ञपतावधात् । इंद्रायकृण्वतीभागैमित्रायवरुणायचैत्यथास्याऊधसिचमुखेचोदपात्रमुपोदृह्यदु
 ग्ध्वाब्राह्मणंपाययेद्यस्याभोक्ष्यन्स्याद्यावज्जीवंसंवत्सरंवावाश्यमानायैयवसंप्रयच्छैत्सूयवसाद्भगवतीहिभूयाइतिशोणि
 तंदुग्धंगार्हपत्येसंक्षाप्यान्येन जुहुयाद्भिन्नं सित्त्वाभिमंत्रयेतसमुद्रं वः प्रहिणोमि स्वां योनिमपि गच्छत । अरिंष्टा अस्माकं
 वीरामयिगावः संतु गोपतावितियस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमानास्पंदे तसायत्तत्रस्कंदयेत्तदभिमृश्य जपेद्यदद्य दुग्धं पृथि
 वीमसृज्य दोषधीरत्यसृपद्यदापः । पयोगृहेषु पयो अघ्न्यायां पयोवत्सेषु पयो अस्तु तन्मयीति तत्रयत्परिशिष्टं स्यात्तेन जुहुया
 दन्येन वाभ्यानीयैतद्दोहनाद्या प्राचीनहरणात्प्रजापतेर्विश्वभृतितत्त्वं हुतमसीति तत्रस्कन्नाभिमर्शनं शेषेण जुहुयात्पुनरु
 न्नीयाशेषाज्यमशेष एतदाहोमाद्वारुणीं जपित्वा वारुण्या जुहुयादनशनं मान्यस्माद्धोमकालात्पुनर्होमं च गाणगारिरग्नि
 होत्रं शरशरायत्समोषामुमिति द्वेष्टारमुदाहरैद्विष्यंदमानं महीद्यौः पृथिवीचन इत्याहवनीयस्य भस्मांते निनयेत्सान्नाय्यव
 द्धीभत्से भिवृष्टे मित्रो जनान्यातयति ब्रुवाण इति समिदाधानं यत्र वेत्थ वनस्पत इत्युत्तरस्या आहुत्या स्कंदने ॥ ११ ॥ प्रदोषां
 तोहोमकालः संगवांतः प्रातस्तमतिनीय चतुर्गृहीतमाज्यं जुहुयाद्यदिसायं दोषावस्तर्नमः स्वाहेति यदि प्रातः प्रातर्वस्तर्नमः
 स्वाहेत्यग्निहोत्रमुपसाद्य भूर्भुवः स्वरिति जपित्वा वरंदत्त्वा जुहुयादिष्टिश्च वारुणी हुत्वा प्रातर्वरदानं मनुगमयित्वा चाहव

श्रौतसू.

॥२१॥

नीयं पुनः प्रणयेदिहैवक्षेम्य एधिमाप्रहासीरमुं मां मुं मां मुष्यायणमिति तत इष्टिर्मित्रः सूर्योभियोमहिनादिवं । प्रसमित्रम
तो अस्तु प्रयस्वानितिसंस्थितायां पत्न्या सह वाग्यतो ग्रीन्व लतो हरनश्च नृपासीत द्वयोर्दुग्धेन वासेग्निहोत्रं जुहुयादधिश्चि
तेन्यस्मिन् द्वितीयमवनयेत्प्रातरिष्टिरग्निर्व्रतभृत्त्वमग्ने व्रतभृच्छुचिरग्ने देवाँ इहावह । उपयज्ञं हविश्च नः । व्रतानि विभ्रद्व
तपा अदब्धो यजानो देवाँ अजरः सुवीरः ॥ दधद्रत्नानि सुमृळीको अग्ने गोपायनो जीवसे जातवेद इत्येवैवार्त्याश्रुपातैयद्याह
वनीयमप्रणीतमभ्यस्तमियाद्वहुविद्वाह्मणोऽग्निं प्रणयेद्भैर्हिरण्येग्रतो ह्रियमाणेभ्युदिते चतुर्गृहीतमाज्यं रजतं च हिरण्यव
दग्रतो हरेयुरथैतदाज्यं जुहुयात्पुरस्तात्प्रत्यङ्मुख उपविश्योषाः केतुना जुषतां स्वाहेति कालात्ययेन शेषो न त्विहाग्निरनुग
म्य आहवनीये चेद्विद्यमाणैर्गार्हपत्योऽनुगच्छेत्स्वेभ्य एनमवक्षामेभ्यो मंथेयुरनुगमयेत्त्वितरं क्षामाभावे भस्मनारणी संस्पृ
श्य मंथयेदितो जज्ञे प्रथममेभ्यो योनिभ्यो अधिजातवैदाः । सगायत्र्या त्रिष्टुभाजगत्यानुष्टुभा च देवेभ्यो हव्यं हवनः प्रजा
नन्निति मथित्वा प्रणीया हवनीयमुपतिष्ठेताग्ने सन्नाळिषेरायेरमस्व सहसेद्युन्ना योर्जेपत्याय । सन्नाळिसिस्वराळसि
सारस्वतौ त्वोत्सौ प्रावतामन्नादं त्वान्नपत्याया दधेत्यत एवैके प्रणयं त्यन्वाहृत्य दक्षिणं सह भस्मानं वागार्हपत्याय तनेनि
धायार्थं प्राञ्चमाहवनीयमुद्धरेत्तत इष्टिरग्निस्तपस्वान्जनद्वान्पावकवानायाहितपसाजनेष्वग्ने पावको अर्चिषा । उपेमां
सुष्टुतिं मम । आनो याहितपसाजनैष्वग्ने पावकदीद्यत् । हव्यादेवेषु नो दधदिति प्रणीतेनुगते प्राग्धोमादिष्टिरग्निर्ज्योति

पूर्वष.
अ. ३

॥२१॥

ष्मान्वरुणउदग्नेशुचयस्तवाग्नेबृहन्नृषसामूध्वोअस्थादितिसर्वाश्चेदनुगतानादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वाद्रयाधेयंपु
 नराधेयंवासमारूढेषुचारणीनाशे ॥ १२ ॥ अथाग्नेय्यइष्टयोव्रतातिपत्तौव्रतपतयेसाग्नावग्निप्रणयनेन्निवतेक्षामायागा
 रदाहेशुचयेसंसर्जनेन्निनान्येनमिथश्चैद्विविचयेगार्हपत्याहवनीययोर्वीतयेग्राम्येणसंवर्गायवैद्युतेनाप्सुमतेवैश्वानराय
 विमतानामन्नभोजनैषैवकपालेनष्टेनुद्रासितेभ्याश्रावितेवासुरभयएवंयस्मिन्जीवेमृतशब्दस्त्वमग्नेव्रतपासित्यद्वोव
 यंप्रमिनामव्रतान्यग्निनाग्निःसमिध्यतेत्वंह्यग्नेअग्निनाग्नेत्वमस्मद्युयोध्यमीवाअक्रंददग्निस्तनयन्निवद्यौर्वितेविष्वग्वातजू
 तासोअग्नेत्वामग्नेमानुषीरीळतेविशोन्नआयाहिवीतयेयोअग्निदेववीतयेकुवित्सुनोगविष्टयेमानोअस्मिन्महाधनेप्स्वग्नेस
 धिष्टव्यदग्नेदिविजाअस्यग्निहोतान्यसीदद्यजीयान्त्साध्वीमकर्देववीतिनोअद्येतियस्यभार्यागौर्वायमौजनयेदिष्टिर्मरु
 तःसान्नाय्येपुरस्ताच्चंद्रमसाभ्युदितेन्निर्दातेद्रःप्रदाताविष्णुःशिपिविष्टोग्नेदादाशुषेरयिसयंताविप्रएषादीर्घस्तेअस्त्वंकु
 शोभद्रातेहस्तासुकृतोतपाणीवषट्तेविष्णवासऽआकृणोमिप्रतत्तेअद्यशिपिविष्टनामैत्यपिवाप्रायश्चित्तेष्टीनांस्थानेतस्यै
 तस्यैदेवतायैपूर्णाहुतिंजुहुयादितिविज्ञायतेहविषांस्कन्नमभिमृशेदेवांजनमगन्यज्ञस्तस्यमाशीरवतुवर्धतां ॥ भूतिर्धृते
 नमुंचतुयज्ञोयज्ञपतिमंहसः ॥ भूपतयेस्वाहाभुवनपतयेस्वाहाभूतानांपतयेस्वाहा ॥ यज्ञस्यत्वाप्रमयोन्मयाभिमया
 प्रतिमयाद्रप्सश्चस्कंदेत्याहुतिश्चैद्वहिष्परिध्याग्नीध्रएनांजुहुयाहुतवतेपूर्णपात्रंदद्यादेवतेअनुवाक्येयाज्येवाविपरिहृत्या

श्रौतसू.

॥२२॥

ज्येअवदानेहविषीवायद्वोदेवाअतिपातयानिवाचाचप्रयुतीदेवहेळनं ॥ अरायोअस्माँअभिदुच्छुनायतेन्यत्रास्मन्मरु
स्तन्निधेतनस्वाहेत्याज्याहुतिंहुत्वामुख्यंधनंदद्यात्स्थानिनीमनावाह्यदेवतामुपोत्थायावाहयेन्मनसेत्येकंआज्येनास्था
निनीयजेत् ॥१३॥ हविषिदुःशृतैचतुःशरावमोदनैब्राह्मणान्भोजयेत्क्षामेशिष्टेनेष्ट्वापुनर्यजेताशेषेपुनरावृत्तिःप्रागावा
हनाच्चदोषेप्यत्यंतगुणभूतानांप्राक्स्विष्टकृतउक्तंप्रधानभूतानामवदानदोषेपुनरायतनादवदानंद्वेष्ट्रेत्विहदक्षिणांदद्या,
दक्षिणादानउर्वरांदद्यात्कपालंभिन्नमनपवृत्तकर्मगायत्र्यात्वाशताक्षरयासंदधामीतिसंधायापोभ्यवहरेयुरभिन्नोघर्मो
जीरदानुर्यतार्तस्तदग्नपुनः॥ इध्मोवेदिःपरिधयश्चसर्वेयज्ञस्यायुरनुसंतरंतु ॥ त्रयस्त्रिंशत्तंतवोयान्वितन्वतइमंयज्ञंस्व
धयायेयजंते ॥ तेभिश्छिद्रंप्रतिदध्मोयजत्रस्वाहायज्ञोअप्येतुदेवानित्येवमवलीह्वाभिःक्षिप्तेष्वपएवान्यानिमृन्मयानि
भूमिर्भूमिमगान्मातामातरमप्यगात् ॥ भूयास्मपुत्रैःपशुभिर्योनोद्वेष्टिसभिद्यतामितिंयदिपुरोळाशःस्फुटेद्वोत्पतेतवाब
हिंष्येनंनिधायाभिमंत्रयेत्किमुत्पतसिकिमुत्प्रोष्टाःशांतःशांतेरिहागहि॥अधोरोयज्ञियोभूत्वासीदसदनंस्वमासीदसद
नंस्वमितिमाहिंसीदेवप्रेरितंआज्येनतेजसाज्यस्वमानःकिंचनरीरिषः।योगक्षेमस्यशांत्याअस्मिन्नासीदबर्हिषीत्यग्निहोत्रा
यकालेप्रावजायमानेप्यन्यमानीयजुहुयुःपूर्वालाभउत्तरोत्तरंब्राह्मणपाण्यजकर्णदर्भस्तंबाप्सुकाष्ठेषुपृथिव्याहुत्वात्वपि
मंधनंपाणौचेद्वासेनवरोधःकर्णेचेन्मांसवर्जनस्तंबेचेन्नाधिशयीताप्सुचेदविवेकएतत्सांवत्सरव्रतैयावज्जीविकंवाशावनु

पूर्वप.
अ. ३

॥२२॥

गतंतराहुतीं हिरण्यउत्तरां जुहुयाद्विरण्यउत्तरां जुहुयात् ॥ १४ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वषट्के तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

हरिः ॐ ३म् ॥ दर्शपूर्णमासाभ्यामिष्ट्वैष्टिपशुचातुर्मास्यैरथ सोमेनोर्ध्वदर्शपूर्णमासाभ्यां यथोपपत्त्येके प्रागपि सोमेनैके तस्य त्विजश्चत्वारस्त्रिपुरुषास्तस्य तस्योत्तरे त्रयो होता मैत्रावरुणोच्छावाको ग्रावस्तुर्ध्वर्युः प्रतिप्रस्थातानेष्टोन्नेता ब्रह्मा ब्राह्मणाच्छंस्याग्नीध्रः पोतोद्गाता प्रस्तोता प्रतिहता सुब्रह्मण्य इत्येते हीनैका हर्याजयंत्येत एवाहिताग्नय इष्टप्रथमयज्ञा गृहपतिसप्तदशा दीक्षित्वासमोप्याग्नींस्तन्मुखाः सत्राण्यासते तेषां समावापादियथार्थमभिधानमैष्टिकेतंत्रे दीक्षणाद्यनग्नीनामग्निर्मुखमिति च याज्यानुवाक्ययोर्दंडप्रदाने प्रैषेषु निवित्सु घृतयाज्यायां कुह्नां चाच्छावाकनिगदोपहवप्रत्युपहवे चार्षेयाणि गृहपतेः प्रवरित्वात्मादीनां मुख्यानां मेवं द्वितीयतृतीयचतुर्थानां यावन्तो नंतर्हिताः समानगोत्रास्तावतां सकृदावर्तयेद्वा द्रव्यान्वयाः संस्काराः साग्निचित्येषु क्रतुषूखासंभरणीयामिष्टिमेकैर्गग्निर्ब्रह्मण्वानग्निः क्षत्रवानग्निः क्षत्रभृदेतेनाग्ने ब्रह्मणा वा वृधस्व ब्रह्म च ते जातवेदो नमश्च पुरुषेभ्यो नमः पुरुधात्वायासचित्रचित्रं चितयंतमस्मै । अग्निरीशे बृहतः क्षत्रियस्यार्चामिते सुमर्ति घोष्यर्वागितीदं प्रभृति कर्मणां शनैस्तरामुत्तरोत्तरमेतत्त्वपि पौर्णमासात्प्रायणीयावत्सोमप्रवहणमूर्ध्वप्रथमाया अग्निप्रणयनीयाया औपवसथ्ये नियमो मध्यमादिघर्मे ॥ १ ॥ दीक्षणीयायां धार्ये विराजावग्नाविष्णू ॥ अग्निर्मुखं प्रथमो देवतानां संगतानामुत्तमो विष्णुरासीत् ॥ यजमानाय परिगृह्य देवान् दीक्षयेदंह विरागच्छतनः ॥ अग्निश्च विष्णो तपउत्तमं महौ

श्रौतसू.

॥२३॥

दीक्षापालायवनतंहिशक्रा ॥ विश्वेदेवैर्यज्ञियैःसंविदानौदीक्षामस्मैयजमानायधत्तमिति सान्निचित्ये त्रीण्यन्यानि वै
श्वानर आदित्याः सरस्वत्यदितिर्वाधारयंत आदित्या सो जगत्स्था इति द्वे एते एव भुवद्भ्यो भुवनपतिभ्यो वा नेदमादिषु मा
र्जनमर्वागुदयनीयाया इदमादीळायां सूक्तवाके चागूराशीस्थानं उपहृतो यं यजमानोऽस्य यज्ञस्यागुर उह च मशीयेति तस्मि
न्नुपहृत आशास्ते यं यजमानोऽस्य यज्ञस्यागुर उह च मशीयेत्याशास्तैन चात्र नामादेशः प्रकृत्यां त्य ऊर्ध्वं पश्चिच्छाया दीक्षितानां
संचरो गार्हपत्या हवनीया वंतराग्नेः प्रणयना दीक्षणादिरात्रि संख्यानेन दीक्षा अपरिमिता एकाह प्रभृत्या संवत्सरा त्संवत्सरं
त्वेव सव्रतैर्द्वादशाह तापश्चित्तेषु यथा सुत्योपसदः कर्माचारस्त्वेकाहानामेकातिस्त्रोवा दीक्षास्ति स्र उपसदः सुत्यमहरुत्तमं दी
क्षां तेराजक्रयः ॥ २ ॥ तदहः प्रायणीयेष्टिः पथ्यास्वस्तिरग्निः सोमः सविता दितिः स्वस्तिनः पथ्या सुधन्वस्विति द्वे अग्ने
नय सुपथाराये अस्माना देवानामपि पंथामगन्मत्वं सोमप्रचिकितो मनीषायाते धामानि दिविया पृथिव्यामा विश्वदेवं सत्य
तिय इमा विश्वा जाता निसुत्रामाणं पृथिवीं धामने हसं महीमूषु मातरं सुव्रतानीं सेदग्निरर्ध्नो रत्यस्त्वन्या निति द्वे संयाज्ये शंखं
तेयमनाज्यभागा संस्थितायां ॥ ३ ॥ राजानं क्रीणंति तं प्रवक्ष्यत्सु पश्चाद न सस्त्रिपदमात्रेऽतरेण वर्त्मनी अवस्थायं प्रे
षितो ग्रेभिर्हिंकारात्त्वं विप्रस्त्वं कविस्त्वं विश्वानि धारयन् ॥ अपजन्यं भयं नुदेत्यस्य दयन् पाष्णीं प्रपदेन दक्षिणापां सूंस्त्रि
रुदुप्यानुब्रूयाद्भद्रादभि श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुर एताते अस्तु ॥ अथेमवस्य वर आपृथिव्या आरे शत्रून् कृणुहि सर्ववीर इति

पूर्वष.

अ. ४

॥२३॥

तिष्ठन्ननुव्रजन्नुत्तरां अंतरेणैववर्त्मनीं सोमयास्तेमयो भुव इति तिस्रः सवेनंदं तियशसागतेनागन्देवऋतुभिर्वर्धतुक्षयमित्य
र्धर्चआरमेदवस्थितेनसिंदक्षिणात्पक्षादभिक्रम्यराजानमभिमुखोवतिष्ठतैप्रपाद्यमानेराजन्यग्रेणानोनुसंभ्रजैद्यातेधा
मानिहविषायजंतीमांधियंशिक्षमाणस्यदेवेतिनिहितेपरिदध्याद्राजानमुपस्पृशन्वसनैशुषुवा ॥ ४ ॥ अथातिथ्येळां
तातस्याअग्निमंथनैधाव्येअतिथिमंतौसमिधाग्निदुवस्यताप्यायस्वसमेतुतइतिविष्णुरिदंविष्णुर्विचक्रमैतदस्यप्रियम
भिपाथोअश्याहोतारंचित्ररथमध्वरस्यप्रप्रायमग्निर्भरतस्यशृण्वइतिसंयाज्यैसंस्थितायामाज्यैतानूनप्लंकरिष्यंतोभि
मृशंत्यनाधृष्टमस्यनाधृष्यैदेवानामोजोअभिश्स्तिपाः ॥ अनभिश्स्त्यंजसासत्यमुपगेषांस्वितेमाधाइतिस्पृष्टोदकंरा
जानमाप्याययंतीदमादिमदंतीरवर्थउपसत्स्वैशुरंशुष्टेदेवसोमाप्यायतामिंद्रायैकधनिविदंआतुभ्यमिंद्रःप्यायतामात्व
मिंद्रायप्यायस्वाप्याययास्मान्सखीन् ॥ सन्यामेधयास्वस्तितेदेवसोमसुत्यामुहचमशीयेतिस्पृष्टोदकंनिह्वंतैप्रस्तरे
पाणीन्निधायोत्तानांदक्षिणान्त्सव्यानीचंएष्टारायएष्टावामानिप्रेषेभगाय ॥ ऋतमृतवादिभ्योनमोदिवेनमःपृथिव्या
इति ॥ ५ ॥ स्पृष्टोदकंप्रवर्ग्येणचरिष्यत्सूत्तरेणखरंपरिव्रज्यपश्चादस्योपविश्यप्रेषितोभिष्टुयाहगावानमृचमृचमनवा
नमुक्त्वाप्रणुत्यावस्यैद्रह्यजज्ञानंप्रथमंपुरस्ताद्विसीमतःसुरुचोवेनआवः ॥ सबुध्याउपमाअस्यविष्टाःसतश्चयोनिमस
तश्चविवः ॥ इयंपित्रेराष्ट्रयेत्यग्रेप्रथमायजनुषेभूमनेष्टाः ॥ तस्माएतंसुरुचंहारमह्यंधर्मश्रीणंतिप्रथमस्यधासेः ॥ महा

श्रौतसू.
॥२४॥

न्महीअस्तभायद्विजातौद्यांपितासन्नपाथिवंचरजः ॥ सवुध्नादाष्टजनुषाभ्युग्रंवृहस्पतिर्देवतातस्यसम्वाद् ॥ अभि
त्यंदेवंसवितारमोण्योःकविक्रतुमर्चामिसत्यसर्वरत्नधामभिप्रियंमतिक्रिं ॥ ऊर्ध्वायस्यामतिर्भाअदिद्युतत्सवीमनि
हिरण्यपाणिरमिमीतसुक्रतुःकृपास्वस्तृपास्वरितिवासंसीदस्वमहौअसीतिसंसाद्यमानैजंतियंप्रथयंतोनविप्राइत्यज्यमा
नैपतंगमक्तमसुरस्यमाययायोनःसनुत्योअभिदासदग्नेभवानोअग्नेसुमनाउपेतावितिदृचाःकृणुष्वपाजःप्रसितिंनपृथ्वी
मितिपंचपरित्वागिर्वणोगिरोधिद्वयोरदधाउक्थ्यंवचःशुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यदपश्यंगोपामनिपद्यमानंस्रक्केद्रप्सस्या
यंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाःपवित्रंतेविततंब्रह्मणस्पतइतिद्वैवियत्पवित्रंधिषणाअतन्वतधर्मशोचंतंप्रणवेषुविभ्रतः ॥ समु
द्रेअंतरायवोविचक्षणंत्रिरहोनामसूर्यस्यमन्वत ॥ गणानांत्वाप्रथश्चयस्यापश्यंत्वेत्येतस्याद्ययायजमानमीक्षतेद्वि
तीययापत्नीतृतीययात्मानंकाराधद्धोत्राश्विनावामितिनवांभाल्यग्निर्ग्रावाणेवैलेद्यावापृथिवीइतिप्रागुत्तमायाअरुरुच
दुषसःपृश्निरग्रियइत्यावपेतोत्तरेणार्धर्चेनपत्नीमीक्षेतोत्तमयापरिहितेसमुत्थायैन्नानध्वर्यवोवाचयंतीतिनुपूर्वपटलम्
॥ ६ ॥ अथोत्तरमुपविष्टेष्वध्वर्युर्धर्मदुधामाह्वयतिंससंप्रैषउत्तरस्यानभिहिंकृत्योपह्वयेसुदुधांधेनुमेतामितिद्वैअभि
त्वादेवसवितःसमीवत्सनमातृभिःसंवत्सइवमातृभिर्यस्तेस्तनःशशयोयोमयोभूगौरमीमेदनुवत्संमिषंतंनमसेदुपसीदत
संजानानाउपसीदन्नभिश्वादशभिर्विवस्वतोदुहंतिससैकांसामद्धोअग्निरश्विनातप्तोवांधर्मआगतं ॥ दुह्यंतेगावोवृषणेह

पूर्वष.
अ. ४

॥२४॥

धेनवोदन्नामदंतिकारवः ॥ समिद्धोअग्निर्वृषणारतिर्दिवस्तप्तोघर्मोदुह्यतेवामिषेमधु ॥ वयंहिवापुरुतमासोअश्विना
 हवामहेसधमादेशुकारवः ॥ तदुप्रयक्षतममस्यकर्मात्मन्वन्नभोदुह्यतेघृतंपयंउत्तिष्ठब्रह्मणस्पतईत्येतामुक्त्वावतिष्ठतंदु
 ग्धायामधुक्षत्पिप्युषीमिषमित्याह्रियमाणउपद्रवपयसागोधुघोषमाघर्मेसिंचपयउस्त्रियायाः ॥ विनाकमख्यत्सवि
 तावरेण्योनुद्यावापृथिवीसुप्रणीतिरित्यासिच्यमानंआनूनमश्विनोर्कुषिरितिगव्यंआसुतेसिंचतश्रियमित्याजआसिक्त
 यौःसमुत्येमहतीरपइतिमहावीरमादायोत्तिष्ठत्सूदुष्यदेवःसविताहिरण्ययेत्यनुत्तिष्ठेत्प्रैतुब्रह्मणस्पतिरित्यनुब्रजेद्वंघर्व
 इत्थापदमस्यरक्षतीतिखरमवेक्ष्यतमतिक्रम्यनाकेसुपर्णमुपयत्पतंतमितिसमाप्यप्रणवेनोपविशेदनिरस्यतृणंप्रेषितोयज
 तितप्तोवांघर्मोनक्षतिस्वहोताप्रवामध्वर्युश्चरतिप्रयस्वान् ॥ मधोर्दुग्धस्याश्विनातनायावीतंपातंपयसउस्त्रियायाः ॥
 उभापिबतमश्विनेतिचोभाभ्यामनवानमग्नेवीहीत्यनुवषट्कारोर्धर्मस्याग्नेवीहीतिवाब्रह्मावषट्कृतेजपत्यनुवषट्कृतेचवि
 श्वाआशादक्षिणसाद्विश्वान्देवानयाळिह ॥ स्वाहाकृतस्यधर्मस्यमध्वःपिबतमश्विनेत्येवमेवापराह्निकेयदुस्त्रियास्वाहु
 तंघृतंपयोयंसर्वामश्विनाभागआगतं ॥ माध्वीधर्ताराविदथस्यसत्पतीतसंघर्मपिबतंसोम्यमधु ॥ अस्यपिबतम
 श्विनेतिचाप्रेषितोहोतानुवषट्कृतेस्वाहाकृतःशुचिर्देवेषुघर्मोयोअश्विनोश्चमसोदेवपानः ॥ तमींविश्वेअमृतासोजुषा
 णागंधर्वस्यप्रत्यास्त्वारिहंति ॥ समुद्रादूर्मिमुदियतिवेनोर्द्रप्सःसमुद्रमभियजिगाति ॥ सखेसखायमभ्याववृत्स्वो

श्रौतसू.

॥२५॥

ध्वज्जुषुणक्तयइतिद्वैतंघेमिस्थानमस्विनइतिप्रागार्थीपूर्वाह्नेकाण्वीमपराह्नेन्यतरांवात्यंतैकाण्वीत्वेवोत्तमैपावकशोचे
तवहिक्षयंपरीत्युक्त्वाभक्षमाकांक्षेद्वाजिनेनभक्षोपायोहुतंहविर्मधुहविरिंद्रतमेग्रावश्यामतेदेवधर्म ॥ मधुमतःपितुम
तोवाजवतोंगिरस्वतोंनमस्तेअस्तुमामाहिंसीरितिभक्षजपःकर्मिणोघर्मभक्षयेयुःसर्वेतुदीक्षिताःसर्वेषुदीक्षितेषुगृहपतेस्त
तीयोत्तमौभक्षौसंप्रेषितःश्येनोनयोर्निसदनंधियाकृतमायस्मिन्सप्तवासवारोहंतुपूर्व्यारुहः ॥ ऋषिर्हदीर्घश्चुत्तमंइद्रस्य
धर्मोअतिथिः ॥ सूयवसाद्भगवतीहिभूयाइतिपरिदध्यादुत्तमेप्रागुत्तमायाहविर्हविष्मोमहिसद्भदैव्यमित्यावपेत ॥७॥
अथोपसत्तस्यांपित्र्ययाजपाःप्रादेशोपवेशनेचप्रकृत्येहोपस्थउपसद्यामीहृषइतितिस्रैकैकांत्रिरनवानंताःसामिधेन्य
स्तासामुत्तमेनप्रणवेनाग्निसोमंविष्णुमित्यावाह्योपविशेन्नावाहयेदित्येकैनावाहनेप्येताएवदेवताअग्निर्वृत्राणिजघनद्यं
उग्रइवशर्यहत्वंसोमासिसत्पतिर्गयस्फानोअमीवहैदंविष्णुर्विचक्रमेत्रीणिपदाविचक्रमइतिस्विष्टकृदादिलुप्यतेप्रया
जाआज्यभागौचनित्यमाप्यायनंनिहवश्चैवापराह्नेइमांमेअग्नेसमिधमिमामितितुसामिधेन्योविपर्याप्नोयाज्यानुवा
क्यानांपाण्योश्चनिहवइत्युपसदःसुपूर्वाह्नेस्वपराह्नेचराजक्रयाद्यहःसंख्यानैनाहानांतिस्रःषड्वाहीनानांद्वादशचतुर्विं
शतिःसंवत्सरइतिसत्राणांप्रथमयज्ञेनैकेघर्ममौपवसथ्यउभेपूर्वाह्नेप्रथमस्यामुपसदिवृत्तायांप्रेषितःपुरीष्यचितयेन्वाहो
तादीक्षितश्चैद्यजमानोदीक्षितेपश्चात्पदमात्रेवस्थायाभिहिंकृत्यपुरीष्यासोअग्नयइतित्रिरुपांशुसप्रणवामपिवासुमंद्रंव्रज

पूर्वष.
अ. ४

॥२५॥

त्वनुव्रजं चेत्तिष्ठत्सु विसृष्टवाक्प्रणयतेति ब्रूयादथाग्निं संचितं मनुगीतमनुशंसैत्पश्चादग्निपुच्छस्योपविश्याभिर्हिंकृत्याग्नि-
 स्मिजन्मना जातवेदा इति त्रिर्मध्यमया वाचैतस्मिन्नेवासने वैश्वानरीयस्य यजति त्रयमेतत्साग्निचित्ये ब्रह्माप्रतिरथं जपि-
 त्वादक्षिणतो गेर्वहिवेद्यास्तं औदुंबर्याभिहवना दुक्तमग्निप्रणयनं दीक्षितस्तु वसोर्धारामुपसर्पेत् ॥८॥ हविर्धाने प्रवर्तयंति त-
 दुक्तं सोमप्रवहणेन दक्षिणस्य तु हविर्धानस्योत्तरस्य च क्रस्यांतरावर्त्मपादयोर्धुं जेवां ब्रह्मपूव्यं नमोभिः प्रेतां यज्ञस्य शंभुवायु-
 वां यमे इव यतमाने यदैतं मधिद्वयोरदधाउक्थ्यं वच इत्यर्धर्च आरमेदव्यवस्ताचेद्राटीं विश्वारूपाणि प्रतिमुंचते कविरिति
 व्यवस्तायां मेथ्योरुपनिहतयोः परित्वागिर्वणोगिर इति परिदध्यात् ॥९॥ अग्नीषोमौ प्रणोष्यत्सु तीर्थेन प्रपद्योत्तरेणाग्नीध्री-
 यायतनं सदश्च पूर्वया द्वारापत्नीशालां प्रपद्योत्तरेण शालामुखीयमतिव्रज्यं पश्चादस्योपविश्य प्रेषितो नु ब्रूयात्सावीर्हि देवप्र-
 थमायपित्रैर्वर्ष्माणमस्मै वरिमाणमस्मै ॥ अथास्मभ्यं सवितः सर्वतातां दिवेदिव आसुवाभूरिपश्व इत्यासीनो नु व्रजन्नुत्तराः
 प्रेतु ब्रह्मणस्पतिर्होता देवो अमर्त्यः पुरस्तादुपत्वाग्नेदिवेदिवेदोषावस्तरुपप्रियं पणिम्रतमित्यर्धर्च आरमेदाग्नीध्रीये निहिते
 भिहूयमाने ग्रेजुषस्व प्रतिहर्यत द्वच इति समाप्य प्रणवेनोपरमेदुत्तरेणाग्नीध्रीयमतिव्रजत्स्वतिव्रज्यं सोमोजिगातिगानुविद्दे-
 वानां तमस्य राजा वरुणस्तमश्विनेत्यर्धर्च आरमेत्प्रपाद्यमानं राजानमनुप्रपद्येतां ऽतश्च प्रागादितिर्भवासिंश्येनो नयोनिं
 सदनं धियाकृतं मस्तन्नाह्यामसुरो विश्ववेदा इति परिदध्यादुत्तरया वाक्षेमाचारैर्ब्रह्मैवमेव प्रपद्यापरेण वेदिमतिव्रज्यं दक्षि-

श्रौतसू.

॥२६॥

गतःशालामुखीयस्योपविशेत्सहोतारमनूत्थाययथेतमग्रतोव्रजैद्यदिराजानंप्रणयेदुक्तमग्रणयतःप्राप्यहविर्धानेनगृहपतयेराजानंप्रदायहविर्धानेअग्रेणापरेणवातिव्रज्यदक्षिणतआहवनीयस्योपविशेदग्निपुच्छस्यसाम्निचित्यायामेतद्ब्रह्मासनंपशौप्रातश्चावपाहोर्माद्यदित्वग्रेणप्रत्येयात्प्रपाद्यमाने ॥ १० ॥ अथाग्नीषोमीयेणचरंत्युत्तरवेद्यामादंडप्रदानादंडंप्रदायमैत्रावरुणमग्रतःकृत्वोत्तरेणहविर्धानेअतिव्रज्यपूर्वयाद्वारासदःप्रपद्योत्तरेणयथास्वंधिष्ण्यावतिव्रज्यपश्चात्स्वस्यधिष्ण्यस्योपविशतिहोतावतिष्ठतइतरोयदिदेवसूनाहवीप्यन्वायातयेयुरग्निर्गृहपतिःसोमोवनस्पतिःसवितासत्यप्रसवोबृहस्पतिर्वाचस्पतिरिंद्रो ज्येष्ठो मित्रःसत्योवरुणोधर्मपतीरुद्रःपशुमान्पशुपतिर्वा ॥ त्वमग्नेबृहद्वयोहव्यवाळग्निरजरःपितानस्त्वंचसोमनोवशोब्रह्मादेवानापदवीःकवीनामाविश्वदेवंसत्पतिंनप्रमियेसवितुदैव्यस्यतद्बृहस्पतेप्रथमंवाचोअंग्रंहंसैरिवसखिभिर्वावदद्भिःप्रससाहिषेपुरुहूतशत्रून्भुवस्त्वमिंद्रब्रह्मणामहाननमीवासइळयामदंतःप्रसमित्रमर्तोअस्तुप्रयस्वांस्त्वान्नष्टवान्महिमायपृच्छतेत्वयाबद्धोमुमुक्षते ॥ त्वंविश्वस्मान्द्रवनात्पासिधर्मणासुर्यात्पासिधर्मणा ॥ यत्किंचेदंवरुणदैव्येजनउपतेस्तोमान्पशुपाइवाकरमितिद्वे ॥ ११ ॥ यद्युवैसर्वपृष्ठान्यग्निर्गायत्रस्त्रिवृद्राथंतरोवासंतिकइंद्रस्त्रैष्टुभःपंचदशोवार्हतोग्रैष्मोविश्वेदेवाजागताःससदशवैरूपावर्षिकामित्रावरुणावानुष्टुभावेकविंशौवैराजौशारदौबृहस्पतिःपांकस्त्रिणवःशाकरोहैमंतिकःसवितातिच्छंदास्त्रयस्त्रिंशोरैवतःशैशिरोदितिर्विष्णुपत्न्यनुमतिः ॥ समिद्दिशामा

पूर्वप.

अ. ४

॥२६॥

शयानःस्वर्विन्मधुरेतोमाधवःपात्वस्मान् ॥ अग्निर्देवोदुष्टरीतुरदाभ्यइदंक्षत्रंरक्षतुपात्वस्मान् ॥ रथंतदंसामभिःपात्व
 स्मांगायत्रीछंदसांविश्वरूपा ॥ त्रिवृन्नोविष्टयास्तोमोअह्नांसमुद्रोवातइदमोजःपिपर्तु ॥ उग्रादिशामभिभूतिर्वयो
 धाःशुचिःशुक्रेअहन्योजसीनां ॥ इंद्राधिपतिःपिपृतादतोनोंमहिक्षत्रंविश्वतोधारयेदं ॥ बृहत्सामक्षत्रभृद्बृहवृष्ण्यत्रि
 षुभौजःशुभितमुग्रवीरं ॥ इंद्रस्तोमेनपंचदशेनमध्यमिदंवातेनसगरेणरक्ष ॥ प्राचीदिशांसहयशायस्वतीविश्वेदेवाः
 प्रावृषाह्नांस्वर्वती ॥ इदंक्षत्रंदुष्टरमस्त्वोजोऽनाधृष्यंसहस्यंसहस्वत् ॥ वैरूपेसामंनिहतच्छकेयंजगत्पैनंविक्ष्वावेशयां
 नि ॥ विश्वेदेवाःसप्तदशेनवर्चइदंक्षत्रंसलिलवातमुग्रं ॥ धर्त्रीदिशांक्षत्रमिदंदाधारोपस्थाशानांमित्रवदस्त्वोजः ॥
 मित्रावरुणाशरदाह्नांचिकित्वंमस्मैराष्ट्रायमहिशर्मयच्छतं ॥ वैराजेसामन्नधिमेमनीषानुष्टुभासंभृतंवीर्यसहः ॥ इदंक्ष
 त्रंमित्रवदार्द्रदानुंमित्रावरुणारक्षतमाधिपत्ये ॥ सध्वादिशांसहसाम्नीसहस्वत्यृतुर्हेमंतोविष्टयानःपिपर्तु ॥ अवस्युवा
 ताबृहतीनुशक्नींमंयज्ञमवतुनोघृताची ॥ स्वर्वतीसुदुधानःपयस्वतीदिशांदेव्यवतुनोघृताची ॥ त्वंगोपाःपुरणतोतप
 श्चाबृहस्पतेयाम्यांयुङ्ग्मिवाचं ॥ ऊर्ध्वादिशांरंतिराशौपधीनांसंवत्सरेणसवितानोअह्ना ॥ रैवत्सामातिच्छंदाउच्छंदो
 ऽजातशत्रुःस्योनानोअस्तु ॥ स्तोमत्रयस्त्रिंशेभुवनस्यपत्नीविवस्वद्वातेअभिनोगृणीहि ॥ घृतवतीसवितराधिपत्येपय
 स्वतीरंतिराशानोअस्तु ॥ ध्रुवादिशांविष्णुपद्मघोरास्येशानासहसोयामनोता ॥ बृहस्पतिर्मातरिश्वोतवायुःसंध्वाना

श्रौतसु-

॥२७॥

वातां अभिनोगृणंतु ॥ विष्टं भो दिवो धरुणः पृथिव्या अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी ॥ व्यचस्वती पयंती सुभूतिः शिवानो
अस्त्वदितेरुपस्थे ॥ अनुनोद्यानुमतिर्यज्ञं देवेषु मन्यतां ॥ अग्निश्च हव्यवाहनो भवतं दाशुषेमयः ॥ अन्विदनुमते त्वं म
न्यासैशं च नस्कृधि ॥ ऋत्वेदक्षायनो हि नु प्रण आयूं पितारि पदिति वैश्वानरीयं न वमं कायं दशमं को अद्य युं क्ते धुरिगा ऋतस्ये
ति द्वे औपयजैरंगारैरनभिपरिहारे प्रयतेरन्नाग्नीध्रीयाच्चेदुत्तरेण होतारं शामित्राच्चेदक्षिणेन मैत्रावरुणमुपोत्थानमग्रे कृत्वा
निष्क्रम्य वेदं गृहीयाच्चेदमादिपुहृदयशूलमर्वागनूवं ध्यायाः संस्थितैव सती वरीः परिहरंति दीक्षिता अभिपरिहारयेरन्
॥१२॥ अथैतस्यारात्रे विवासकाले प्राग्वयसां प्रवादात्प्रातरनुवाकायामंत्रितो वाग्यतस्तीर्थेन प्रपद्याग्नीध्रीये जान्वाच्याहु
तिं जुहुयादा सन्यान्मामंत्रात्पाहिकस्याश्चिदभिशस्त्यै स्वाहेत्याहवनीये वागग्नेगा अग्र एतु सरस्वत्यै वाचे स्वाहा ॥ वाचं दे
वीं मनोनेत्रां विराजमुग्रां जैत्रीमुत्तमामेह भक्षां ॥ तस्मादित्यानावमि वारुहेर्मानुमतां पथिभिः पारयंतीं स्वाहेति द्वितीया
मातः समानं ब्रह्मणश्च प्राप्य हविर्धानैरराटीमभिमुशत्युर्वंतरिक्षं वीहीति द्वार्ये स्थूणे देवी द्वारौ मामासंतास्तलोकं मे लोककृ
तौ कृणुत मिति प्रपद्यांतरेण युगधुरा उपविश्य प्रेषितः प्रातरनुवाकमनुब्रूयान्मंद्रेणापोरेवतीः क्षयथा हि वस्व उपप्रयंत इति सू
क्तैः अवानो अग्र इति षष्ठमिमीलेभिंदूतैव सिप्वाहीति सूक्तयोरुत्तमामुद्धरै च्चमग्ने व्रतपा इत्युत्तमामुद्धरै च्चनो अग्ने महोभिरि
ति नवेमे विप्रस्येति सूक्तैः युक्ष्वाहिमेष्ठं वस्वमग्ने बृहद्वय इत्यष्टादशार्चतस्त्वेति सूक्तैः अग्ने पावकदूतं व इति सूक्तैः अग्निहोतानो अ

पूर्वप.
अ. ४

॥२७॥

ध्वरइतितिस्रोऽग्निर्होताग्नइळेतिचतस्रःप्रबोवाजाउपसद्यायत्वमग्नेयज्ञानामिति॥तिस्रउत्तमाउद्धरेदग्नेहंस्यग्निहिन्वंतुनः
 प्राग्नेयेवाचमिति सूक्तं इमांमे अग्नेसमिधमिमामिति त्रयाणामुत्तमामुद्धरेदिति गायत्रैत्वमग्नेवसूंस्त्वं हि क्षैतवदग्नायो होता
 जनिष्टप्रबोदेवायाग्नेकदातइति पंचसखायः संवस्त्वामग्नेहविष्मंतइति सूक्तैर्बृहद्वयइति दशानां चतुर्थनवमे उद्धरेदुत्तमांमु
 त्तमां चादितंस्त्रयाणामित्यानुष्टुभमबोध्यग्निः समिधेति चत्वारि प्राग्नेये बृहते प्रवेधसेकवये त्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वानित्येत
 त्प्रभृतीनि चत्वार्यूर्ध्व ऊषुणः ससस्ययद्वियुतेति पंचभद्रं ते अग्नइति सूक्तैः सोमस्य मातवसं प्रत्यग्निरुषसइति त्रीण्या होतेति द
 शानां तृतीयाष्टमे उद्धरेदिवस्परीति सूक्तयोः पूर्वस्योत्तमामुद्धरेत्त्वं ह्यग्ने प्रथमइति पण्णां द्वितीयमुद्धरेत्पुरोवोमंद्रमिति च
 त्वारितं सुप्रतीकमिति षड्बुवेवः सुद्योत्मानं निहोता होतृपदनइति सूक्तैः त्रिमूर्धानमिति त्रीणि वह्नियशसमुपप्रजिन्वन्निति
 त्रीणिकांत उपेतिरिति सूक्तैः हिरण्यकेशइति तिस्रोऽपश्यमस्य महतइति सूक्तैः द्वे विरूपे इति सूक्तैः अग्नेन याग्ने बृहन्नित्यष्टानां मु
 त्तमादुत्तमास्ति स्र उद्धरेत्त्वमग्ने सुहवोरण्वसंदृगिति पंचाग्निबोदेवमिति दशानां तृतीयचतुर्थे उद्धरेदिति त्रैष्टुभमेनावो अ
 ग्निप्रबोयह्मग्ने विवस्वत्सखायस्त्रायमग्निरग्न आयाह्यच्छानः शीरशोचिषमिति षळदशिं गातुवित्तमइति सप्तेति वार्हतमग्ने
 वाजस्येति तिस्रः पुरुत्वात्वामग्नईळिष्वाहीत्यौष्णिहं जनस्य गोपास्त्वामग्नक्रंतायवड्ममूषुवो अस्तिथिमुपबुधमिति नवत्व
 मग्नेद्युभिरिति सूक्तैः त्वमग्ने प्रथमो अंगिरानूचित्स होजा अमृतो निनुंदतइति पंचवेदिषदइति पण्णां तृतीयमुद्धरेदिमंस्तोमम

औतसु.

॥२८॥

हर्तैसंजागृवद्भिश्चित्रइच्छिर्शोर्वसुंनचित्रमहसमितिजागतंमग्निंतमन्यइतिपांकमित्वाग्नेयःऋतुः ॥ १३ ॥ अथोषस्यः
प्रतिप्यासूनरीकस्तउपइतितिस्रइतिगायत्रमुपोभद्रेभिरित्यानुष्टुभमिदंश्रेष्ठंपृथूरथइतिसूक्तैप्रत्यर्चिरित्यष्टौद्युतद्यामान
मुपोवांजेनेदमुत्यदुदुश्रियइतिसूक्तैव्युषाआवोदिविजाइतिपळितित्रैष्टुभंप्रत्युअदर्शिसहवामेनेतिबार्हतमुपस्तच्चित्रमा
भरेतितिस्रऔष्णिहमेताउत्याइतिचतस्रोजागतंमहेनोअद्येतिपांकमित्युषस्यःऋतुः ॥ १४ ॥ अथाश्विनएषोउषाः
प्रातर्युजेतिचतस्रोऽश्विनायज्वरीरिषआश्विनावश्वावत्यागौमदूधुनासत्येतितृचादूरादिहेवेतितिस्रउत्तमाउद्धरेद्वाहिष्ठो
वांहयानामितिचतस्रउदीराथामामेहबमितिगायत्रैयदद्यस्थइतिसूक्तेआनोविश्वाभिस्त्यंचिदत्रिमित्यानुष्टुभमाभात्य
ग्निरितिसूक्तैग्रावाणेवनासत्याभ्यामितित्रीणिधेनुःप्रक्षस्यकउश्रवदितिसूक्तैस्तुपेनरेतिसूक्तैयुवोरजांसीतिपंचानांतृती
यमुद्धरेत्प्रतिवारथमितिसप्तानांद्वितीयमुद्धरेदितित्रैष्टुभमिमाउवामग्रंवामोत्यमह्णआरथमितिसप्तद्युंस्त्रीवांयत्स्थइति
बार्हतमश्विनावर्तिरस्मदाश्विनावेहगच्छतमितितृचौयुवोरुपूरथंहुवइतिपंचदशेत्यौष्णिहमबोध्यग्निर्जर्मणस्यभानुरा
वारथमभूदिदंयोवांपरिज्मेतित्रीणित्रिश्चिन्नोअद्येळेद्यावापृथिवीइतिजागतंप्रतिप्रियतममितिपांकमित्येतेषांच्छंदसां
पृथक्सूक्तानिप्रातरनुवाकःशतप्रभृत्यपरिमितौनान्यैराग्नेयंगायत्रमत्यावपेद्वाह्मणस्यनत्रैष्टुभंराजन्यस्यनजागतंवैश्य
स्याध्यासवदेकपदद्विपदायथास्थानंध्रुवाणिमांगलान्वगन्ममहातारिष्मेळेद्यावापृथिवीइतिसंजागृवद्भिरितिर्चयःप्रेष्य

पूर्वप.
अ. ४

॥२८॥

न्त्स्वर्गकामईळेद्यावीयमावर्तयेदातमसोपघातात्कालउत्तमयोत्सृप्यासनान्मध्यमस्थानेनप्रतिप्रियतममित्युपसंतनुया
त्युनरुत्सृप्योत्तमयोत्तमस्थानेनपरिदध्यादंतरेणद्वार्येस्थूणेअनभ्याहतमाश्रावयन्निवाश्रावयन्निव ॥ १५ ॥ इत्याश्व
लायनश्रौतसूत्रेपूर्वषट्केचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

हरिःॐम् ॥ ॥ परिहितेपइष्यहोतरित्युक्तो नभिहिंकृत्यापोनप्लीयाअन्वाहेषच्छनैस्तरांपरिधानीयायास्तासां
निगदादिशनैस्तरांताभ्यश्चाप्रसर्पणात्परंमंद्रेणप्रातःसवनंचाध्यर्धकारंप्रथमामृगावानमुत्तरावृष्टिकामस्यप्रकृत्यावांप्र
कृतिभावेपूर्वेष्वासामर्धर्चेषुलिंगानिकांक्षेत्प्रदेवत्राब्रह्मणेगातुरेत्वितिनवहिनोतानोअध्वरंदेवयज्येतिदशमीमाववृत्तती
रधनुद्विधाराइत्यावृत्तास्वेकधनासुप्रतियदापोअदृश्रमायतीरितिप्रतिदृश्यमानास्वाधेनवःपयसातूप्यर्थाःसमन्यायं
त्युपयंत्यन्याइतितीर्थदेशेहोतृचमसेपांपूर्यमाणआपोनदेवीरुपयंतिहोत्रियमितिसमाप्यप्रणवेनोपरमैदागतमध्वर्युमवे
रपोध्वर्या३उड्तिपृच्छत्युतेमननमुदितिप्रत्युक्तोनिगदंब्रुवन्प्रतिनिष्क्रामेत्तास्वध्वर्योइंद्रायसोमंसोतामधुमंतं । वृष्टिं
निंतीव्रांतंबहुरमध्यं वसुमतेरुद्रवतआदित्यवतऋभुमतेविभुमतेवाजवतेबृहस्पतिवतेविश्वदेव्यावतइत्यंतमनवानमु
क्त्वोदगासांपथोवतिष्ठेतोपातीतास्वन्वावर्तेतयस्येद्रःपीत्वावृत्राणिजंघनत्प्रसज्जन्यानितारिषो३मंत्रयोयंत्यध्वभिरिति
तिस्रउत्तमयानुप्रपद्येतेमाअगमन्नेवतीर्जीवधन्याइतिद्वेसन्नासूत्तरयापरिधायोत्तरांद्वार्यामासाद्यराजानमभिमुखउप

श्रौतसू.

॥२९॥

विशेदनिरस्यतृण ॥ १ ॥ उपाशुंहयमानं प्राणं यच्छस्वाहात्वासुहवसूर्याय प्राणप्राणं मेयच्छेत्यनुमंत्र्य उः इत्यनुप्राण्यादंत
र्याममपानं यच्छस्वाहात्वासुहवसूर्यायापनापानं मेयच्छेत्यनुमंत्र्य ऊँ इति चाभ्यपान्यादुपांशुसवनं प्रावाणं व्यानाय त्वेत्य
भिमृश्य वाचं विसृजेत पवमानाय सर्पणे न्वक्छंदोगान्मैत्रावरुणो ब्रह्मा च नित्यौ तावन्तरेणेतरेदीक्षिताश्चैद्रप्सश्चस्कंदेति
द्वाभ्यां विप्रुद्धौ मौहुत्वा ध्वर्युमुखाः समन्वारब्धाः सर्पत्यातीर्थदेशात्तत्स्तोत्रायोपविशंत्युद्गातारमभिमुखास्तान्होतानुमंत्र
यते त्रैवासीनो यो देवानामिह सोमपीथो यज्ञे वहिषिवेद्यां तस्यापि भक्षयामसि मुखमसि मुखमसि मुखं भूयासमिति दीक्षितश्च
द्वजैस्तोत्रोपस्वाराय सर्पे चोत्तरयोः सवनयोर्ब्रह्मन्स्तोप्यामः प्रशास्तरितिस्तोत्रायातिसर्जितावतिसृजतो भूरिंद्रवंतः सवि
तृप्रसूता इति जपित्वौस्तु ध्वमिति ब्रह्मा प्रातः सवने भुव इति माध्यंदिने स्वरिति तृतीयसवने भूर्भुवः स्वरिंद्रवंतः सवितृप्रसू
ता इत्यूर्ध्वमाग्निमारुतास्तु तदेवेन सवित्रा प्रसूता कृतं च सत्यं च वदत ॥ आयुष्मत्यक् चोमागतं तनूपात्साम्न ओ३मिति
जपित्वामैत्रावरुणःस्तु ध्वमित्युच्चैः ॥ २ ॥ अथ सवनीयेन पशुना चरंतियद्देवतो भवत्याग्नेयोऽग्निष्टोमं ऐंद्राग्न उक्थ्ये द्वि
तीयं ऐंद्रो वृष्णिः षोढशिनितृतीयः सारस्वती मेप्यतिरात्रे चतुर्थींति क्रतुपशवंः परिव्ययणाद्युक्तं मग्नीषोमीयेणाचात्वाल
मार्जनाद्वंडप्रदानवर्जमुपविश्याभिहिंकृत्य परिव्ययणीयां त्रिरावह देवान्त्सुन्वते यजमानायैत्यावाहनादिसुन्वच्छब्दोऽग्रे
यजमानशब्दादैष्टिकेषु निगमेषु नां त्याद्धारियोजनादूर्ध्वनप्रावित्रं साधुतैयजमानदेवताओमन्वतीतेस्मिन्यज्ञेयजमाने

पूर्वप.
अ. ५

॥२९॥

तिचप्रागाज्यपेभ्यःसवनदेवताआवाहयेदिंद्रं वसुमंतमावहेद्रं रुद्रवंतमावहेद्रं मादित्यवंतमृभुमंतं विभुमंतं वाजवंतं बृह
 स्पतिवंतं विश्वदेव्यावंतमावहेतिताः सूक्तवाकएवानुवर्तयेत्प्रवृताहुतीर्जुह्वतिवषट्कर्तारो न्येच्छावाकाच्चात्वालेमार्जयि
 त्वाध्वर्युपथउपतिष्ठंत आदित्यप्रभृतीन्धिष्ण्यानादित्यमग्नेध्वनामध्वपते श्रेष्ठः स्वस्त्यस्याध्वनः पारमशीयेतियूपादित्या
 हवनीयनिर्मथ्यानग्नयः सगराः सगरा अग्नयः सगरास्थसगरेण नाम्ना ॥ पातमाग्नयः पिपृतमाग्नयो नमो वी अस्तु मामाहिंसि
 ष्टेति सव्यावृतः शामित्रो वध्यगो ह चात्वालोत्करास्तावानेवमेव दक्षिणावृत आग्नीध्रीयमच्छावाकस्य वा दंदक्षिणं मार्जालीयं
 खरमित्युत्तरेणाग्नीध्रीयं परिब्रज्य प्राप्य सदोभिर्मृशंत्युर्वतरिक्षं वीहीति द्वार्ये संमृश्यैव मपरानुपतिष्ठंत उपस्थितांश्चानुपस्थि
 तांश्चाप्यपश्यंतो व्यनीक्षमाणा होता मैत्रावरुणो ब्राह्मणाच्छंसीपोतानेष्टेति पूर्वयाद्वारा सदः प्रसर्पित्यु रं नो लोकमनुनेषिवि
 द्वा निति जपंत उत्तरेण सर्वान्धिष्ण्यान्त्सं नानात्सं नानपरेण यथास्वंधिष्ण्यानां पश्चादुपविश्य जपंतियो अद्य सौम्यो वधो धायू
 नामुदीरति ॥ विष्कुहमिव धन्वना व्यस्याः परिपंथिनं सदसस्पतयेन मईत्येव मपरयां ब्रह्मा प्रसृत्य दक्षिणपुरस्तान्मैत्राव
 रुणस्योपविशेत्तमन्वं च ऋत्विजः प्रसर्पकाः पूर्वैणौ दुंवरीमपरेण धिष्ण्यान्यथांतरं मनूपं विशंत्येतया वृताग्नीध्र आग्नीध्रीयम
 प्याकाशं दक्षिणादयो धिष्ण्या उदकसंस्थाः प्रसर्पिणा माद्यौ तु विपरीतौ तेषां विसंस्थितसंचरा यथास्वंधिष्ण्यानुत्तरेण दक्षि
 णमधिष्ण्यानां ॥ ३ ॥ अथैद्रैः पुरोळाशैरनुसवनं चरंति धानावंतं करंभिणमिति प्रातः सवनेनुवाक्यामाध्यंदिनस्य सवन

श्रौतसू.

॥३०॥

स्यधाना इति माध्यंदिने तृतीये धानाः सवने पुरुष्टुतेति तृतीयसवने होतायक्षदिंद्रं हरिवाँऽइंद्रो धाना अस्त्विति प्रैषो लिंगैरनु
सवनमुद्धृत्यादेशपदं तेन वेज्या होतायक्षदसौ यज्योस्तु स्थानं आगूर्वषट्कारौ यत्र कचप्रैषेण यजेंदथस्विष्टकृतो ग्रेजुषस्व
नो हविर्माध्यंदिने सवने जातवेदो ग्रे तृतीये सवने हिकानिषडित्यनु सवनमनुवाक्या होतायक्षदग्निपुरोळाशानामिति प्रैषो ह
विरग्ने वीहीतियाज्यैतास्वनुवाक्या सुपुरोळाशशब्दं बहुवदेके विज्ञायते पूयति वा एतद् चोक्षरं यदेन दूहति तस्माद् दूहचं नो हेत
॥ ४ ॥ द्विदेवत्यैश्चरंति वायव इंद्रवायुभ्यां वायवायाहिदं तैद्रवायू इमे सुता इत्यनुवाक्ये अनवानं पृथक् प्रणवे होतायक्ष
द्रायुमग्ने गा होतायक्षदिंद्रवायू अहंतेति प्रैषावनवानं मग्रं पिबामधूनामितियाज्ये अनवानं मेकागुरे पृथक् वषट्कारे इदमाद्य
नवानं प्रातः सवन इज्यानुवाक्ये प्रैषौ चोत्तरयोर्ग्रहयोर्हुत्वैतद् ब्रह्मपात्रमाहरत्यध्वर्युस्तद्रुह्नीयादैतुवसुः पुरुवसुरिति प्रतिगृह्य
दक्षिणमूरुमपोच्छाद्य तस्मिन्त्सादयित्वा काशवतीभिरंगुलीभिरपि दध्यादेव मुत्तरे सव्येन त्वपि धार्यतयोः प्रतिग्रहो भक्ष
णं च मैत्रावरुणस्यायं वा मित्रावरुण होतायक्षन्मित्रावरुणा गृणाना जमदग्निनेत्येतुवसुर्विदं ब्रह्मसुरिति प्रतिगृह्य दक्षिणेनैद्र
वायवं हत्वा भ्यात्मं सादनमाश्विनस्य प्रातर्युजाविवोधयं होतायक्षदश्विनानासत्यावावृधानाशुभस्पती इत्येतुवसुः संयद्
सुरिति प्रतिगृह्यैव मेव हत्त्वोत्तरेण शिरः परिहृत्या भ्यात्मतरं सादनं मनुवचनप्रैषयाज्यासुं नित्यो ध्वर्युतः संप्रैष उन्नीयमाने
भ्योन्वाहात्वा वहं त्वसाविदेव मिहोपयात्तेत्यनु सवनं होतायक्षदिंद्रं प्रातः प्रातः सावस्य होतायक्षदिंद्रं माध्यंदिनस्य सवनस्य

पूर्वष.
अ. ५

॥३०॥

होतायक्षर्दिद्रं तृतीयस्य सवनस्येति प्रेषितः प्रेषितो होतानुसवनं प्रस्थितयाज्याभिर्यजति नामादेशमितरे प्रशास्ता ब्राह्मणा
 च्छंसीपोतानेष्टाग्नीध्रोच्छावाकश्चोत्तरयोः सवनयोः पुराग्नीध्रादिदं ते सोम्यं मधुमित्रं वयं हवामह इन्द्रत्वावृषभं वयं मरुतो य
 स्य हि क्षये मे पत्नीरिहावहो क्षान्नायव शान्नायेति प्रातः सवनिक्यः प्रस्थितयाज्याः पिवासो मम भियमुग्रतर्द इति तिस्रो वाडे
 हिसोमकामं त्वाहुस्तवायं सोमस्त्वमेह्यर्वाङि द्राय सोमाः प्रदिवो विदानाऽआपूर्णो अस्य कलशस्वाहेति माध्यं दिम्य इन्द्र ऋभु
 भिर्वाजवद्भिः समुक्षितं मिन्द्रावरुणा सुतपाविमं सुतमिन्द्रश्च सोमं पिवतं बृहस्पत आवो वहंतु सप्तयोरघुष्यदो मे वनः सुहवाऽ
 आहि गंत नैद्रा विष्णू पिवतं मध्वो अस्ये मंस्तोममर्हते जातवेदस इति तार्तीय सवनिक्यः सोमस्याग्ने वीहीत्यनुवपट्कारः प्रस्थि
 तयाज्या सुशस्त्रयाज्या सुमरुत्वं तीये हारियो जने मर्हिया श्विने च तैरो अन्ह्ये त देपां भियज्ञगाथागीयते । ऋतुयाजान् द्वि
 देवत्यान्यश्च पत्नीवतो ग्रहः । आदित्यग्रहसावित्रौ तान्त्समानुवपट्कृथा इति प्रतिवपट्कारं भक्षणं तूष्णीमुत्तरमेत्यध्व
 र्युरयाळग्नीदिति पृच्छत्ययाळिति प्रत्याह सभद्रमकयोनः सोमस्य पाययिष्यतीति होता जपति ॥ ५ ॥ ऐन्द्रवायवमुत्तरे धे
 गृहीत्वा ध्वर्यवे प्रणामये देपवसुः पुरुवसु रिहवसुः पुरुवसु र्भयिवसुः पुरुवसु र्वाक्पात्राचं मे पाह्युपहृता वाक् सहप्राणेनोपमां
 वाक् सहप्राणेन ह्वयतामुपहृता ऋपयो दैव्यास्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा उपमा मृपयो दैव्या सोह्वयं तां तनूपावानस्तन्वस्त
 पो जा इत्यध्वर्य उपह्वयस्वेत्युक्त्वा वघ्राय नासिकाभ्यां वाग्देवी सोमस्य नृप्यत्विति भक्षयेत्सर्वत्र प्रतिभक्षितं होतृ चमसे किं

श्रौतसू.

॥३१॥

चिदवनीयानाचम्योपह्वानादिपुनःसंभक्षयित्वानसोमेनोच्छिष्टाभवंतीत्युदाहरंतिशेषं होतृचमस आनीयोत्सृजेदेवमु
त्तरैनत्वेनयोःपुनर्भक्षोनकंचनद्विदेवत्यानामनवनीतमवसृजेन्मैत्रावरुणमेषवसुर्विंदद्वसुरिहवसुर्विंदद्वसुर्मयिवसुर्विंद
द्वसुश्चक्षुष्पाश्चक्षुर्मेपाह्युपहृतंचक्षुःसहमनसोपमांचक्षुःसहमनसाह्वयतामुपहृताऋषयोदैव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजा
उपमामृषयोदैव्यासोह्वयतांतनूपावानस्तन्वस्तपोजाइत्यक्षीभ्यांत्विहावेक्षणंदक्षिणेनाग्नेसव्येनपाणिनाहोतृचमसमाद
दीतैतुवसूनांपतिर्विश्वेषांदेवानांसमिदितितस्यारत्निनातस्योरोर्वसनमपोच्छाद्यतस्मिन्त्साद्रयित्वाकाशवतीभिरंगुलीं
भिरपिदध्यादाश्विनंयथाहृतंपरिहृत्यपुनःसादयित्वाध्वर्यवेप्रणामयेदेषवसुःसंयद्वसुरिहवसुःसंयद्वसुर्मयिवसुःसंयद्व
सुःश्रोत्रपाःश्रोत्रंमेपाह्युपहृतंश्रोत्रंसहात्मनोपमांश्रोत्रंसहात्मनाह्वयतामुपहृताऋषयोदैव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजा
उपमामृषयोदैव्यासोह्वयतांतनूपावानस्तन्वस्तपोजाइतिर्कर्णाभ्यांत्विहोपोद्यच्छेदक्षिणायाग्नेनिधार्यहोतृचमसंसृष्ट्वोद
कमिळामुपह्वयतउपोद्यच्छंतिचमसानवांतरेळांप्राश्याचम्यहोतृचमसंसंभक्षयेदध्वर्युपह्वयस्वेत्युक्त्वादीक्षितोदीक्षिता
उपह्वयध्वयजमानाइतिवामुख्यान्वापृथग्घोत्रकाउपह्वयध्वमितींतरानेवमितरेयथासंभक्षंत्वादीक्षितामुख्यचमसादच
मसाद्गोणकलशाद्वोक्तःसोमभक्षजर्पःसर्वत्रहोतुर्वषट्कारैश्चमसाह्वयंतउद्गातुर्ब्रह्मणोयजमानस्यतेषांहोताग्नेभक्षयेदिति
गौतमोभक्षस्यवषट्कारान्वयत्वादभक्षणमितरेषामिति तौल्वलिःकृतार्थत्वाद्भक्षयेयुरितिगणगारैरतःसंस्कारत्वात्का

पूर्वप.
अ. ५

॥३१॥

चतश्चमसतास्यान्नचान्यः संबंधो भक्षयित्वा पामसो मम मृता अभूमंशं नो भवहृद आपीत इंदविति मुखहृदये अभिमृशेरन्ना
 प्यायस्वसमेतु तैसंतेपयांसिसमुयंतुवाजा इति चमसानाद्योपाद्यान्पूर्वयोः सवनयोरान्नाद्यस्तृतीयसवने सर्वत्रात्मानमन्यत्रै
 कपात्रेभ्य आप्यायितांश्चमसान्त्सादयंतितेनाराशंसंभवन्ति ॥ ६ ॥ एतस्मिन्काले प्रपद्याच्छावाक उत्तरेणाग्नीध्रीयं
 परिब्रज्य पूर्वेण सद आत्मनो धिष्ण्य देश उपविशेत्पुरोळाशदृगळं प्रत्तमिळामिवोद्यम्याच्छावाकवदस्वेत्तुक्तोच्छावो अग्नि
 मवसइति तृचमन्वाहांत्येन प्रणवेनोपसंतनुयाद्यजमान होतरध्वर्यो ग्रीद्वह्नन्पोतनेष्टुरुतोपवक्तरिपेपयध्वमूर्जोर्जयध्वनिं
 वोजामयोजिहतान्यजामयोनिः संपत्तायामनिवाधितासौ जयताभीत्वरीं जयताभीत्वरीः श्रवद्वइंद्रः शृणवद्वो अग्निः प्र
 स्थायेद्राग्निभ्यांसोमं वोचतोपो अस्मान्ब्राह्मणान्ब्राह्मणाह्वयध्वमिति समासेस्मिन्निगदे ध्वर्युर्होतार्युपहवंकांक्षते प्रत्येतां सु
 न्वन्यजमानः सूक्तावामाग्रभीदुतप्रतिष्ठो तोपवक्तरुतनोगाव उपहृता उपहृत इत्युपह्वयत उपहृतः प्रत्यस्मा इत्युन्नीयमाना
 यानूच्य प्रातर्यावभिरागतमितियजति निधाय पुरोळाशदृगळं स्पृष्ट्वा दकं चमसं भक्षयेन्नास्पृष्ट्वा दकाः सोमेनेतराणि हवीं
 प्यालभेरन्नादायै न दादित्यप्रभृतीन्धिष्ण्यानुपस्थाया परयाद्वारा सदः प्रसृप्य पश्चात्स्वस्थ धिष्ण्यस्योपविश्य प्राश्नीयादुप
 विष्टे ब्रह्माग्नीध्रीयं प्राप्य हविरुच्छिष्टं सर्वे प्राश्नीयुः प्रागेवेतरे गता भवन्ति प्रादय प्रतिप्रसृप्य ॥ ७ ॥ ऋतुयां जंश्चरंति ते
 षां प्रैषाः पंचमं प्रैषसक्तं तेन ते नैव प्रेषितः प्रेषितः ससयथा प्रैषं यजति होता ध्वर्युर्गृहपतिभ्यां होतरे तद्यजेत्युक्तः स्वयं पष्ठे पृष्ठ

श्रौतसू.

॥३३॥

ध्याहनि पश्चादुत्तरवेदे रूपविश्याध्वर्युः पश्चाद्गार्हपत्यस्य गृहपतिरथैतदुत्तरपात्रमानं तयैणवषट्कर्तारो भक्षयंति पृथगध्वर्युः
प्रतिभक्षयैत्तस्मिंश्चैवोपहवः ॥ ८ ॥ पराङ्ध्वर्यावावृत्ते सुमत्पद्मदेपितामातरिश्वाच्छिद्रापदाधादच्छिद्रोक्थाकवयः
शंसन्त्सोमो विश्वविन्नीथानिनेषद्बृहस्पतिरुक्थामदानि शंसि पद्मगायुर्विश्वायुर्विश्वमार्युः कइदं शंसिष्यति सइदं शंसिष्य
तीति ज पित्वानभिहिं कृत्य शोसावोमित्युच्चैराहूय तूष्णीं शंसं शंसैदुपांशु सप्रणवमसंतन्वन्नेष आहावः प्राप्तः सवने शस्त्रादिषु
पर्याय प्रभृतीनां च सर्वत्र चांतः शस्त्रं तेन चोपसंतानः शस्त्रस्वरः प्रतिगरं ओथामोदैवेति शोसामोदैवेत्याहावेषु तादिः प्रणवं
पुतादि रवसाने प्रणवे प्रणव आहावोत्तरेवसाने च प्रणवांतो वायत्रयत्रचांतः शस्त्रं प्रणवेनावस्यति प्रणवांत एव तत्र प्रतिगरः
शस्त्रांते तु प्रणवो भूरग्निज्योतिर्ज्योतिरग्नौ ३ मूद्रो ज्योतिर्भुवो ज्योतिरिंद्रो ३ मसूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः सूर्यो ३ मिति त्रिपद
स्तूष्णीं शंसो यद्युर्वैषट्पदः पूर्वैर्ज्योतिः शब्दैरेव स्येदुच्चैर्निविदं यथानिशांतं मग्निर्देवेद्ध इति नास्या आह्वानं न चोपसंतान उ
त्तमेन पदेन प्रवोदेवायेत्याज्यमुपसंतनुयादेतेन निविद उत्तराः सर्वे च पदसमाप्ताया उपसंतानस्त्वन्यत्राह्वानं च निविदा मा
ज्याद्यां त्रिः शंसैर्धर्चशोविग्राहं तन्निदर्शयिष्यामः ॥ प्रवेदेवायाग्नयेर्वाहिष्ठमर्चासै ॥ गमहेवेभिरासनोयजिष्ठो बर्हि
रासदो ३ मित्युगावानं वैवमेवैतेनाद्याः प्रतिपदामनृगावानमनुब्राह्मणवानुपूर्यमाहूयोत्तमयापरिदधातिसर्वशस्त्रपरि
धानीयास्त्रेवमुक्थं वाचिघोषाय त्वेति शस्त्राजपेदं द्रश्च दंशुपोदुरोण इति याज्योक्थपात्रमग्रे भक्षयैत्ततश्च मसाश्च मसि-

पूर्वपं.
अ. ५

॥३४॥

श्रीतसु.

॥३३॥

ग्रीआगतंसुतमितियाज्या ॥ १० ॥ संस्थितेषुसवनेषुपोळशिनिचातिरात्रेप्रशास्तःप्रसुहीत्युक्तःसर्पतेतिप्रशास्ताति
सृजेंद्रोतादक्षिणेनौदुंबरीमंजसेतरेपरयाद्वारोत्तरांवेदिःश्रोणीमभिनिःसर्पतिमृगतीर्थमित्येतदाचक्षतएतेननिष्क्रम्यय
थार्थनत्वेवान्यन्मूत्रेभ्यएतेननिष्क्रम्यकृत्वोदकार्थवेद्यांसमस्तानुपस्थायापरयाद्वारानित्ययावृतासदोद्वार्येचाभिमुश्यं
तूष्णींप्रतिप्रसर्पत्येपावृत्सर्पतेतिवचनेपूर्वयैवगृहपतिः ॥ ११ ॥ एतस्मिन्कालेग्रावस्तुत्प्रपद्यतेतस्योक्तमुपस्थानपूर्व
याद्वाराहविधानेप्रपद्यदक्षिणस्यहविधानस्यप्रागुदगुत्तरस्याक्षशिरसस्तृणंनिरस्यराजानमभिमुखोवतिष्ठतेनात्रोपवेश
नोयोअद्यसौम्यइतित्वथास्माअध्वर्युरुष्णीपंप्रयच्छतितदंजलिनाप्रतिगृह्यन्निःप्रदक्षिणंशिरःसमुखंवेष्टयित्वायदासोमां
शूनभिषवायव्यपोहंत्यथग्राव्णोभिष्टुयान्मध्यमस्वरेणेदंसवनमभित्वादेवसवितर्युंजतेमनउतयुंजतेधिर्यआतूनइंद्रक्षु
मंतैमाचिदन्यद्विशंतप्रैतेवदंत्वित्यर्बुदंप्रागुत्तमायांआवक्रंजसेप्रवोग्रावाणइतिसूक्तयोरंतरोपरिष्ठात्पुरस्ताद्वापावमा
नीरोप्ययथार्थमावाग्रहग्रहणाच्छिष्टयापरिधायवेद्यंजमानस्योष्णीषमादार्ययथार्थमंत्येष्वहःसुप्रतिप्रयच्छेदितरेष्व
थापरमभिरूपंकुर्यादितिगाणगारिराप्यायस्वसमेतुतइतितिस्रोमृजंतित्वादशक्षिपंतमुत्तं दशक्षिपोंमृज्यमानःसुह
स्त्यादशभिर्विवस्वतौदुहंतिससैकामधुक्षत्पिप्युषीमिषमाकलशेषुधावतिपवित्रेपरिषिच्यतइत्येकाकलशेषुधावतिश्ये
नोवर्मविगाहतइतिद्वैएतासामर्बुदस्यचतुर्थीमुद्धृत्यतृचांतेषुतृचानवदध्यादाप्याय्यमानेप्रथममृज्यमानेद्वितीयदुह्यमा

पूर्वष.
अ. ५

॥३३॥

नेतृतीयमासिच्यमानेचतुर्थबृहच्छब्देबृहच्छब्देचतुर्थोमाचिदन्यद्विशंसतेतियदिग्रावाणःसंहादेरन्तसमानमन्यदर्बुद
 मेवेत्येकंप्रवोग्रावाणइत्येकउक्तंसर्पणस्तुतेमाध्यंदिनेपवमानेविहत्यांगारान् ॥ १२ ॥ दधिघर्मेणचरंतिप्रव
 र्ग्यवांश्चेत्तस्योक्तमृगावानैघर्मेणेज्याभक्षिणश्चहोतर्वदस्वेत्युक्तउत्तिष्ठतावपश्यतेत्याहश्रातंहविरित्युक्तःश्रातंहविरित्य
 न्वाहश्रातमन्यऊधनिश्रातमग्नावितियजत्यग्नेवीहीत्यनुवषट्कारोदधिघर्मस्याग्नेवीहीतिवा ॥ मयित्यदिन्द्रियंबृहन्म
 यिद्युन्नमुतक्रतुः ॥ त्रिश्रुद्धर्मोविभातुमआकृत्यामनसासहविराजाज्योतिषासह ॥ तस्यदोहमशीयतेतस्यतइंद्रपी
 तस्यत्रिष्टुपृच्छंदसउपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिभक्षजपोयंधिष्ण्यवतांप्रांचमंगारैरभिविहरेयुःपश्चात्स्वस्यधिष्ण्यस्योपवि
 श्योपहवमिष्ट्वापरित्वाग्नेपुरंवयमितिजपेदनिष्ट्वादीक्षितःसवनीयानांपुरस्तादुपरिष्टाद्वापशुपुरोळाशेनचरंत्यक्रियामेके
 न्यत्रतदर्थवादवदनाक्रियामाश्मरथ्योन्विताप्रतिषेधात्पुरोळाशाद्युक्तमानाराशंससादनान्नत्विहद्विदेवत्याएतस्मि
 न्कालेदक्षिणानीयंतेहीनैकाहेषुकृष्णाजिनानिधून्वंतःस्वयमेवदक्षिणापथंयांतेदीक्षिताःसत्रेष्विदमहंमांकल्याण्यैकीत्यै
 तेजसेयशसेमृतत्वायात्मानंदक्षिणान्नयानीतिजपंतउन्नेप्यमाणास्वाग्नीध्रीयआहुतीजुह्वतिददानीत्यग्निर्वदतिवायुराह
 तथेति तत् ॥ हंतेतिचंद्रमाःसत्यमादित्यःसत्यमोमापस्तत्सत्यमाभरन् ॥ दिशोयज्ञस्यदक्षिणादक्षिणानांप्रियोभूया
 संस्वाहा ॥ प्राचिह्येधिप्राचिजुषाणांप्राच्याज्यस्यवेतुस्वाहेतिद्वितीयां ॥ कइदंकस्माअदात्कामःक्रामायादात्कामोदा

श्रीतसु.

॥३४॥

ताकामःप्रतिग्रहीताकामंसमुद्रमाविशकामेनत्वाप्रतिगृह्णामिकामैतत्तेवृष्टिरसिद्यौस्त्वाददातुपृथिवीप्रतिगृह्णात्वित्य
तीतास्वनुमंत्रयेत्प्राण्यभिमृशेदप्राणिकन्यांचसर्वत्रचैवंप्रतिगृह्णाग्रीग्रीयंप्राप्यहविरुच्छिष्टंसर्वंप्राश्रीयुःप्राश्यप्रतिप्रसू
प्य ॥ १३ ॥ मरुत्वतीयेनग्रहेणचरंतींद्रमरुत्वइहपाहिसोमंहोतायक्षदिंद्रमरुत्वंतंसजोपाइंद्रसगणोमरुद्भिरितिभक्षयि
त्वैतत्पात्रंमरुत्वतीयंशस्त्रंशंसंदध्वर्योशोसावोमितिमाध्यंदिनेशस्त्रादिप्वाहावआत्वारथंयथोतयइदंवसोसुतमंधइति
मरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचराविंद्रनेदीयएदिहीतींद्रनिहवःप्रगार्थःप्रनूनंब्रह्मणस्पतिरितिब्राह्मणस्पत्यस्तृचाःप्रतिपदनु
चराद्वृचाःप्रगार्थाआतोर्ध्वंसर्वस्तोत्रियानुरूपाःप्रतिपदनुचराःप्रगार्थाःसर्वत्रप्राक्चछंदांसित्रैष्टुभात्सर्वाश्चैवाचतुष्प
दाःपंक्तिषुद्विरवस्थेद्वयोर्द्वयोःपादयोरर्ध्वंशोवाश्विनेपच्छःशस्यगतांतुपच्छःसमासमुत्तमेपदेपच्छोन्यत्पादैरवसायांर्ध
चांतैःसंतानौग्निर्नेतात्वंसोमक्रतुभिःपिन्वंत्यपइतिधाय्याःप्रवइंद्रायबृहतइतिमरुत्वतीयःप्रगार्थोजनिष्ठाउग्रइत्येकभूय
सीःशस्त्वामरुत्वतीयांनिविदंदध्यात्सर्वत्रैवमयुजासुमाध्यंदिनएकांतुचेर्धायुग्मास्वेकांशिष्ट्वातृतीयसवनैक्षिणीमृजानः
परिदध्याध्यायन्नेनआत्मनोन्यत्राप्येतयापरिदधदेवमुक्थंवाचींद्रायशृण्वतेत्वेतिशस्त्वाजपेद्येत्वाहिहत्येमघवन्नवर्ध
न्नितियाज्या ॥ १४ ॥ निष्केवल्यस्याभित्वाशूरनोनुमौभित्वापूर्वपीतयइतिप्रगार्थोस्तोत्रियानुरूपौयदिरथंतरंपृष्ठंयद्यु
वैबृहत्त्वामिद्धिहवामहेत्वंह्योहिचेरवइतिप्रगार्थाएतेभवंतितान्द्वेतिस्त्रस्कारंशंसंज्ञतुर्थषष्ठौपादौबार्हतेप्रगार्थेपुनरभ्यसि

पूर्वप.
अ. ५

॥३४॥

त्वोत्तरयोरवस्येदृहतीकारं चेत्तावेव द्विस्तृतीयपंचमौतुकाकुभेषु प्रत्यादानाद्युत्तरैर्वमेतत्पृष्ठेष्वहःस्विद्रनिहवब्राह्मणस्य
 त्वान्बृहतीकारमितरेषु पृष्ठेषु बृहद्रथंतरयोश्चतुश्चस्थयोर्होत्रकाश्चयेषां प्रगाथास्तोत्रियानुरूपाः सर्वमन्यद्यथास्तुतं परिमि
 तशस्य एकाहः सयद्युभयसामायत्पवमानैतस्य योनिरनुरूपो योनिस्थान एवैनामन्यत्र शंसैदूर्ध्वं धाय्याया योनिस्थानमने
 कानंतये सकृत्पृथग्वाह्वानमेवमूर्ध्वमिंद्रनिहवात्प्रगाथानां यद्वावानेति धाय्यापि बासुतस्य रसिन इति सामप्रगाथ इंद्रस्य नु
 वीर्याणीत्येतस्मिन्नैर्द्रा निविदं दध्यादनु ब्राह्मणं वास्वर उक्थं वाचीं द्रायोपशृण्वतेत्वेति शस्त्वाजपेत्पिबासोममिंद्रमंदतुत्वे
 तियाज्या ॥ १५ ॥ होत्रकाणां कयानश्चित्राभुवत्कयात्वं न ऊत्या कस्तमिंद्रत्वावसुंसद्यो हजात एवात्वा मिद्रो शन्नपुणः
 सुमना उपाक इति याज्या तं वोदस्मृतीष हंत च्वायामिसुवीर्यमिति प्रगाथौ स्तोत्रियानुरूपा उदुत्ये मधुमत्तमा इंद्रः पूर्भिदु
 दुब्रह्माण्यं जीषीवज्जीवृषभस्तुराषाळितियाज्या तरो भिवो विदद्वसुंतरणिरित्तिषासतीति प्रगाथौ स्तोत्रियानुरूपा उदिन्क्
 स्यरिच्यते भूय इदि मामूर्ध्वित्युपोत्तमामुद्धरेत्सर्वत्र पिबावर्धस्वतवघासुतास इति याज्या ॥ १६ ॥ अथ तृतीयसवनं मु
 त्तमस्वरेणादित्यग्रहेण चरं त्यादित्यानामवसानूतनेन होतायक्षदादित्यान्प्रियान्प्रियधाम्न आदित्यासो अदितिर्मादयं ता
 मिति नैतं ग्रहमीक्षेत ह्यमानंस्तुत आर्भवे पवमाने विहत्यांगारान्मनोतादिपश्विळांतं पशुकर्म कृत्वा पुरोळाशाद्युक्तमाना
 राशंससादनात्सन्नेषु खदिष्ठात्पुरोळाशस्थितिस्रस्तिन्नः पिब्योदक्षिणतः प्रतिस्वंचमसेभ्यः स्वेभ्यः पितृभ्य उपास्येयुरत्रपित

श्रौतसू.

॥३५॥

रोमादयध्वयथाभागमावृषायध्वमिति सव्यावृत आग्नीध्रीयं प्राप्य हविरुच्छिष्टं सर्वे प्राश्नीयुः प्राश्य प्रति प्रसृप्य ॥ १७ ॥
सावित्रेण ग्रहेण चरैत्यभूद्देवः सविता वंद्यो नो नो होताय क्षद्देवं सवितारं दमूना देवः सविता वरेण्यो दधद्रत्ना दक्षपितृभ्य आयु
नि ॥ पिवात्सोमं मम दन्नेन मिष्टयः परिज्माचिद्रमते अस्य धर्मणीति वषट्कृते होता वैश्वदेवं शस्त्रं शंसैत्सर्वादिशो ध्यायेच्छं
सिष्यं न्यस्यां द्वेप्यो नतामध्वर्यो शोशोसावोमिति तृतीयसवनैश्चादिष्वहावस्तत्सवितुर्वृणीमहेद्यानो देव सवितरिति वै
श्वदेवस्य प्रतिपदनुचरावभूद्देव एकया च दशभिश्च स्वभूतैर्द्राभ्यामिष्टये विंशत्या च तिसृभिश्च वहसे त्रिंशता च नियुद्भिर्वाय
विहता विमुंच प्रद्यावेति दैर्घतमसं सूरूपकृत्नुमूतये तक्षत्रथमयं वेनश्चोदयत्पृश्निगर्भायेभ्यो मातामधुमत्पिन्वते पर्येवापित्रे
विश्वदेवाय वृष्णा आनो भद्राः क्रतवो यंतु विश्वत इति नव वैश्वदेवै वैश्वदेवाग्निमारुतयोः सूक्तेषु सावित्रादि निविदो दध्यां च
तन्नो वैश्वदेव उत्तरास्तिस्त्र उत्तरैः सूक्तानां तद्धिदैवतं दैवतेन सूक्तांतो धार्याश्चात्रैकपातिनीरदिति चौरदितिरंतरिक्षमिति प
रिदध्यात्सर्वत्र वैश्वदेवे द्विः पच्छोर्धर्चशः सकृद्भूमिमुपस्पृशन्नुक्थं वार्चीं द्रायदेवेभ्य आश्रुत्यैत्वेति शस्त्वाजपे द्विष्वे देवाः
शृणुते मंहवं मइतियाज्या ॥ १८ ॥ त्वंसोमपितृभिः संविदान इति सौम्यस्य याज्या तं घृतयाज्याभ्यामुपांशुभयतः प
रियजंति घृताहवनो घृतपृष्ठो अग्निर्घृते श्रितो घृतम्वस्य धाम ॥ घृतप्रुषस्त्वा हरितो वहंतु घृतं पिबन्य जसि देव देवानिति पुर
स्तादुरुविष्णो विक्रमस्वो रुक्षयाय नस्कृधि ॥ घृतं घृतयोने पिब प्रयज्ञपतिं तिरैत्युपरिष्ठादन्यतरतश्चेदग्नाविष्णूमहि

पूर्वप.
अ. ५

॥३५॥

धामप्रियं वामित्युपांश्वेवाहृतं सौम्यं पूर्वमुद्गातृभ्यो गृहीत्वा वेक्षेत यत्ते च धुर्दिवित्सुपर्णे ये नैकराज्यमजयोहिना ॥ दीर्घं
यच्च क्षुरदितेरनंतं सोमो नृचक्षामयितद् धात्वित्यपश्यन् हृदि स्पृक्क्रतुस्पृग्वर्चो धावर्चो अस्मासु धेहि ॥ यन्मे मनो यमंगतं
यद्दामे अपरागतं ॥ राज्ञा सोमेन तद्वयं मस्मासु धारयामसि ॥ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा इति चांगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यां
माज्येनाक्षिणी अज्यं छंदोगेभ्यः प्रयच्छेद्विहतेषु शालाकेष्वग्नीध्रः पालीवतस्य यजत्यैभिरग्ने सरथं याह्यर्वाडित्युपांश्वेवने
ष्टारं विसंस्थितसंचरेणानुप्रपद्यतस्योपस्थ उपविश्य भक्षयेत् ॥ १९ ॥ अथ यथेतं स्वभ्यग्रमाग्निमारुतं तस्याद्यां पच्छक्रगा
वानं पच्छः शस्या चेंदधर्चश इतरां संतानं मुत्तमेन वचनेन वैश्वानराय पृथुपाजसे शंनः करत्यर्वतै प्रत्वक्षसः प्रतवसो यज्ञाय ज्ञा
वो अग्नये देवो वो द्रविणो दा इति प्रगाथौ स्तोत्रियानुरूपौ प्रतव्यसीं नव्यसीं मापो हिष्ठेति तिस्रो वियतमप उपस्पृशन्नन्वारं वधे
ष्वपावृतशिरस्क इदमादिप्रतिप्रतीकमाह्वानं मुतनो हिर्बुध्न्यः शृणोतु देवानां पत्नी रुशतीरवंतु न इति द्वैराकामहमिति द्वेपा
वीरवीकन्याचित्रायुरिमं यमप्रस्तरमाहिसीदमातलीकव्यैर्यमो अंगिरो भिरुदीरतामवर उत्परासं आहंपितृन्सुविदत्रां
अवित्सीदंपितृभ्यो नमो अस्त्वद्यस्वादुष्किलाय मिति च तस्मै मध्ये चाह्वानं मदामो दैवमो दामो दैवो मित्यासां प्रतिगरौ ययो
रोजसास्कभितारजांसि वीर्येभिर्वीरतमाशविष्ठा ॥ यापत्येते अप्रतीता स होभिर्विष्णू अगन्वरुणा पूर्वहूतौ ॥ विष्णोर्नुकं वी
र्याणि प्रवोचंतु तन्वन्नजसो भानुमन्विह्येवान इंद्रो मघवा विरप्सीति परिदध्याद्भूमिमुपस्पृशन्मुत्तमेन वचनेन ध्रुवावनय

श्रौतसू.

॥३६॥

नंकांक्षेदुक्थंवाचींद्रायदेवेभ्य आश्रुतायत्वेतिशस्त्वाजपेदग्नेमरुद्भिः शुभयद्भिर्ऋक्भिरितियाज्यैत्यंतोग्निष्टोमोग्निष्टोमः
॥ २० ॥ इत्थाश्वलायनश्रौतसूत्रेपूर्वषट्केपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
॥ ॐम् ॥ उक्थ्येतुहोत्रकाणामेह्यषुब्रवाणितंआग्निरगामिभारतश्चर्षणीधृतमस्तभ्राह्म्यामसुरइतितृचाविंद्रावरु
णायुवमावांराजानांविंद्रावरुणामधुमत्तमस्येतियाज्यावयमुत्वामपूर्व्ययोनइदमिदंपुरेतिप्रगाथौसर्वाःककुभःप्रमंहि
ष्टायोदमुतोच्छामइंद्रं बृहस्पतेयुवमिंद्रश्चवस्वइतियाज्याधाहींद्रगिर्वणइयंतइंद्रगिर्वणऋतुर्जनित्रीनूमतोभवामित्रःसंवां
कर्मणोद्राविष्णूमदपतीमदानामितियाज्येत्यंतउक्थ्यः ॥ १ ॥ अथषोळश्यंसाविसोमइंद्रतइतिस्तोत्रियानुरूपावात्वा
वहंतुहरयइतितिस्रोगायत्र्यउपोषुशृणुहीगिरःसुसंहशंत्वावयंमघवन्नित्येकाद्वेचपंकीयदिंद्रपृतनाज्येऽयंतेअस्तुहर्यत
इत्यौष्णिहवार्हतौतृचावाधूर्षस्माइतिद्विपदाब्रह्मन्वीरब्रह्मकृतिंजुषाणइतित्रिष्टुबेषब्रह्मायऋत्वियइंद्रोनामश्रुतोगृणे।
विष्णुतयोयथापथइंद्रत्वद्यंतिरातयः ॥ त्वामिच्छवसस्पतयंतिगिरोनसंयतइतितिस्रोद्विपदाःप्रतेमहेविदथेशंसिंहरी
इतितिस्रोजगत्यस्त्रिकद्रुकेषुमहिषोयवाशिरं ॥ प्रोष्वस्मैपुरोरथमितितृचावातिच्छंदसौपच्छःपूर्वद्वेधाकारमुत्तरमनुष्टु
ब्गायत्रीकारंप्रचेतनप्रचेतयायाहिपिबमत्स्व ॥ ऋतुइच्छंदऋतंबृहत्सुम्नआधेहिनोवसवित्यनुष्टुप्प्रवस्त्रिष्टुभमिषमर्चत
प्रार्चत ॥ योव्यर्तोरफाणयदितितृचाआनुष्टुभाउत्तमस्योत्तमांशिष्टोत्तमांनिविदंदध्यालिंगैःपदानुपूर्वव्याख्यास्यामो

पूर्वष.
अ. ६

॥३६॥

मत्सदहिंवृत्रमपांजिन्वदुदार्थमुद्यादिविसमुद्रं पर्वतां ऽइहोद्यद्ब्रध्नस्य विष्टपमिति परिधानीयैवाह्ये वैवाहीन्द्रं ॥ एवाहिश
 क्रोवशीहिशक्र इति जपित्वा पाः पूर्वेषां हरिवः सुतानामितियजति ॥ २ ॥ विहृतस्येन्द्रजुषस्वप्रवहायाहिशूरहरीइह ॥ पिवा
 सुतस्य मतिर्नमध्वश्चकानश्चारुर्मदाय ॥ इन्द्रजठरं नव्यं नृपृणस्वमधोर्दिवोन ॥ अस्य सुतस्य स्वर्णोपत्वा मदाः सुवाचो अ
 स्थुः ॥ इन्द्रस्तुराषाणि मन्त्रो न जघान वृत्रं यतिर्न ॥ विभेदवलं भृगुर्न ससाहेशत्रून्मदे सोमस्य ॥ श्रुधीहर्वन इन्द्रो न गिरो जुष
 स्ववज्रीन ॥ इन्द्रसयुग्भिर्दिद्युर्न मत्स्वामदायमहेरणाय ॥ आत्वा विशंतु कविर्न सुता स इन्द्रत्वष्टान ॥ पृणस्वकुक्षी सोमो
 ना विह्वीशूरधियाहियानः ॥ साधुर्न गृध्रुर्न भुर्न स्तेवशूरश्चमसोन ॥ यातेवभीमो विष्णुर्न त्वेषः समत्सुक्रतुर्न तिस्तोत्रिया
 नुरूपा ऊर्ध्वस्तोत्रियानुरूपाभ्यां तदेव शस्यं विहरेंत्पादान्वयवधार्यार्धचशः शंसैत्पूर्वासां पूर्वाणि पदानि गायत्र्यः पंक्तिभिः
 पंक्तीनां तु द्वे द्वे पदेशिष्येते ताभ्यां प्रणुयादुष्णिहो बृहती भिरुष्णिहांतूत्तमान्पादान्द्वौ कुर्याच्चतुरक्षरमाद्यं द्विपदाश्चतुर्धा कृ
 त्वा प्रथमां त्रिष्टुभोत्तराजगती भिरुत्तमां याश्चतुर्थमक्षरमंत्यं पूर्वस्याद्यमुत्तरस्यानुष्टुभमतिछंदः स्ववदध्याद्वितीयतृतीययो
 स्तृतीययोः पादयो रवसानत उपदध्यात्प्रचेतनेति पूर्वस्यां प्रचेतयेत्युत्तरस्यामुत्तरास्वितरान्पादान्पष्ठान्कृत्वा अनुष्टुप्कारं शं
 सैदूर्ध्वस्तोत्रियानुरूपाभ्यामातो विहृतस्तत्र प्रतिगरं ओथामोदैवमदेमदामो देवो मथेति याज्यां जपेनोपसृजै देवाह्ये वा पाः पू
 र्वेषां हरिवः सुतानामेवाहीन्द्रं ॥ अथोइदं सर्वं न केवलं ते ॥ एवाहिशक्रो मम द्विसोमं मधुमंतं मिन्द्रवशीहिशक्रः सत्रावृषं जठ

श्रौतसू.

॥३७॥

रआवृषस्वेतिसमानमन्यत्स्तोत्रियायनिविदेपरिधानीयायाइत्याहावआहृतंषोळशिपात्रंसमुपहावंभक्षयंतिघर्मेचभक्षि
णोमैत्रावरुणस्त्रयश्छंदोगाइंद्रषोळशिन्नो जस्विस्त्वंदेवेष्वस्यो जस्वंतंमामायुष्मंतंवर्चस्वंतमनुष्येषुकुरु ॥ तस्यतइंद्रपीत
स्यानुष्टुप्छंदसउपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिभक्षजपः ॥ ३ ॥ अतिरात्रेपर्यायाणामुक्तःशस्योपायोहोतुरपियथाहोत्रका
णांप्रथमेपर्यायेहोतुराद्यांवर्जयित्वाप्रत्यृचंस्तोत्रियानुरूपेषुप्रथमानिपदानिद्विरुक्त्वावस्यंतिशिष्टेसमसित्वाप्रणुवंतिस
र्वेसर्वासांमध्यमेमध्यमानिप्रत्यादायऋगंतैःप्रणुवंत्युत्तमान्युत्तमैश्चतुरक्षराणित्वच्छावाकंश्चतुःशस्त्राःपर्यायाहोतुराद्यं
याज्याभ्यःपूर्वेपर्यासाःपांतमात्रोअंधसोपादुशिष्ट्यंधसस्त्यमुवःसत्रासाहमितिसूक्तशेषोभित्यंमेषमध्वर्यवोभरतेंद्राय
सोममितियाज्याप्रवइंद्रायमादनैप्रकृतान्यृजीपिणःप्रतिश्रुतायवोधृषदितिपंचदशदिवश्चिदस्येतिपर्यासःसनोनव्यैभि
रितिचांस्यमदेपुरुवर्पांसिविद्वानितियाज्यावयमुत्वातदिदर्थावयमिंद्रत्वायवोभिर्वार्त्रहत्यायेत्युत्तमामुद्धरेंद्रोअंगम
हृदयमभिन्युषुवाचमप्सुधूतस्यहरिवःपित्रेहेतियाज्येंद्रायमद्वनेसुतमिंद्रमिद्राधिनोबृहदेंद्रसानसिमेतोन्विद्रंस्तवामे
शानैमानोअस्मिन्मघवन्निंद्रपिबतुभ्यंसुतोमदायेतियाज्यायंतइंद्रसोमोयंतेमानुपेजनउद्वेदभीत्युत्तमामुद्धरेंद्रहंभुवम
पाय्यस्यांधसोमदायेतियाज्यातूनइंद्रक्षुमंतमाप्रद्रवपरावतोह्यन्यं वळाकरमित्यष्टावींस्त्रयंतीरहंदापातासुतमिंद्रोअ
स्तुसोमैहंतावृत्रमितियाज्याभित्वावृषभासुतैभिप्रगोपतिंगिरातूनइंद्रमद्वगितिसूक्तेअश्ववतिप्रोग्रांपीतिवृष्णइयमिस

पूर्वप.
अ. ६

॥३७॥

त्यामिति याज्येदंवसो सुतमंधं इंद्रेहि मत्स्यं धंसः प्रसम्राजमुपक्रमस्वाभरघृषतातदस्मै नव्यमस्य पिबयस्य जज्ञान इंद्रे तिया
 ज्येदं ह्यन्वोजसामहां इंद्रो यओजसां समस्य मन्यवे विशइति द्विचत्वारिंशं द्विष्वजितेतिष्ठाहरीरथ आयुज्यमाने तियाज्या
 त्वेतानि षीदता त्वशत्रवा गहिं नकिरिं द्रत्वदुत्तर इत्युत्तमा मुद्धरं च्छत्ते दधामी दंत्यत्पात्रमिंद्रपानमिति याज्या योगे यो गेतव
 स्तरं युंजंति ब्रध्नमरुषं यदिंद्राहं प्रतेमह ऊतीशचीवस्तव वीर्येणे तियाज्येद्रः सुतेषु सोमेषु यइंद्रसोमपातम आघाये अग्निमिंधत
 इति सप्तदश यइंद्रचमसेष्वा सोमः प्रवः सतां प्रोद्रोणे हरयः कर्मागममिति याज्येति पर्यायाः पर्यासवर्जगायत्राः ॥४॥ संस्थि
 तेष्वाश्विनायस्तुवते शंसिष्यन्वि संस्थितसंचरेण निष्क्रम्याग्नीधीये जान्वाच्याहुतीर्जुहुयादग्निरज्वीगायत्रेण च्छंदसां तम
 श्यांतमन्वारभेतस्मै मामवतु तस्मै स्वाहा ॥ ऊपा अज्विनीत्रैष्टुभेन च्छंदसां तामश्यांतामन्वारभेतस्यै मामवतु तस्यै स्वाहा ॥
 अश्विनावज्विनौ जागतेन च्छंदसां तावश्यांतावन्वारभेताभ्यां मामवतु ताभ्यां स्वाहा ॥ वण्महाँ ऽ असिसूर्येति द्वाभ्यामि
 द्रं वो विश्वतस्परीति चंप्राश्याज्यशेषमपउपस्पृशेन्नाचामेद्विज्ञायते देव रथो वा एष यद्धोतां नाक्षमद्भिः करवाणीति प्राशय
 प्रतिप्रसृप्य पश्चात्स्वस्य धिष्ण्यस्योपविशेत्समस्तजंघोरुररं लिभ्यां जानुभ्यां चोपस्थं कृत्वा यथाशकुनिरुपतिष्यन्नपस्थकृत
 स्त्वेवाश्विनं शंसैदग्निर्होता गृहपतिः सराजेति प्रतिपदे कपातिनीपच्छ एतयाग्नेयं गायत्रमुपसंतनुयात्प्रातरनुवाकन्यायेन
 तस्यैव समान्नायस्य सहस्रावममोदेतोः शंसैर्द्वार्हतास्त्रयस्तृचाः स्तोत्रियाः प्रगाथावातान्पुरस्तादनुदैवतं स्वस्य च्छंदसो य

श्रौतसु.

॥३८॥

थास्तुतंशंसंघेषुवान्येषुपच्छोद्विपदाउपसंतनुयादेकपदास्ताभ्यश्चोत्तराविच्छंदसउद्धरेदपिवातन्यायेनशंसनंनतुपच्छो
न्यास्त्रिष्टुब्जगतीभ्यःपांक्तेनोदितेसौर्याणिप्रतिपद्यतंसूर्योनोदिवउदुत्यंजातवेदसमितिनवचित्रंदेवानानमोमित्रस्यैद्र
क्रतुंनआभराभित्वाशूरनोनुमोवहवःसूरचक्षसइतिप्रगाथामहीद्यौःपृथिवीचनस्तेहिद्यावापृथिवीविश्वशंभुवाविश्वस्य
देवीमृचयस्यजन्मनोनयारोयातिनग्रभदितिद्विपदाबृहस्पतेअतियदयोअर्हादितिपरिधानीयाप्रतिपदेपरिधानीयायाइ
त्याहावोबृहत्सामचैतस्ययोनिप्रगाथेषुद्वितीयांतृतीयांनवाश्विनेनग्रहेणसपुरोळाशेनचरंतीमेसोमासस्तिरोअन्ध्यांसं
स्तीव्रास्तिष्ठंतिपीतयेयुवभ्यां ॥ हविष्मतानासत्यारथेनायातमुपभूपतंपित्रध्याइत्यनुवाक्याहोतायक्षदश्विनासोमानां
तिरोअन्ध्यानामितिप्रैषःप्रवामंधांसिमद्यान्यस्थुरुभापिवतमश्विनेतियाज्येअध्यर्धामनवानंयद्येतस्यपुरोळाशस्यस्विष्ट
कृदाचरेयुःपुरोळाअग्नेपचतोअग्रेवृधानआहुतिमितिसंयाज्ये ॥ ५ ॥ यदिपर्यायानभिव्युच्छेत्सर्वेभ्यएकंसंभरेयुःप्रथमां
द्धोताद्वितीयान्मैत्रावरुणोब्राह्मणाच्छंसीवोत्तमादच्छावाकोद्धौचेद्धौप्रथमाद्वाउत्तमादपिवासर्वेस्युःस्तोमनिर्हस्ताऊर्ध्वं
स्तोत्रियानुरूपेभ्यःप्रथमोत्तमांस्तृचांछंसेयुर्निर्हासएवैकस्मिन्होतृवर्जमित्येकआश्विनायैकस्तोत्रियोअग्रेविवस्वदुषसइति
तंपुरस्तादनुदैवतंस्वस्यच्छंदसोयथास्तुतंशंसंघ्रीणिपष्टिशतान्याश्विनैविमतानांप्रसवसंनिपातंसंसवोनंतर्हितेषुनद्यावा
पर्वतेनवाप्येकैतर्हितेष्वपितथासतिसंत्वरदेवतावाहनात्कयाशुभेतिचमरुत्वतीयेपुरस्तात्सूक्तस्यशंसंघोजातएवेतिनि

पूर्वप.
अ. ६

॥३८॥

ष्वेवल्ये ममाग्नेवर्च इति वैश्वदेवसूक्तस्यापि वैतेष्वेव निविदो दध्यादुद्धरेदितराणि स्थानं चेन्न विदोति हरेन्मा प्रगामेति पुर
 स्तात्सूक्तं शस्त्वान्यस्मिंस्तद्देवते दध्यात् ॥ ६ ॥ सोमातिरेकेस्तु तशस्त्रोपजनः प्रातः सवनैस्ति सोमो अयं सुतो गौर्धयति म
 रुतामिति स्तोत्रियानुरूपौ महौऽइन्द्रो योजसा तो देवा अवन्तु न इत्यैद्रीभिर्वैष्णवीभिश्च स्तोममतिशस्यैर्द्वयाजैर्द्वैष्णव्यावै
 द्रावैष्णव्येति गाणगारिर्देवतप्रधानत्वात्संवाकर्मणा समिषा हिनोमीति माध्यंदिने बंणमहौऽअसिसूर्यो दुत्यद्दर्शतं वपुरिति
 प्रगाथौ स्तोत्रियानुरूपौ महौऽइन्द्रो नृवद्विष्णोर्नुकं या विश्वासां जनितारामतीनामिति याज्या तृतीयसवन उत्तरोत्तरां संस्था
 मुपेयुरातिरात्रादतिरात्राच्चैत्प्रतत्ते अद्य शिपिविष्टनामप्रतद्विष्णुस्तव ते वीर्येणेति स्तोत्रियानुरूपौ माध्यंदिने न शेषस्त्वेष
 मित्थासमरणं शिमीव तोरिति वा याज्या ॥ ७ ॥ ऋतेराजनिनष्टे दग्धे वापि दग्धानि सदो हविर्धानान्यना वृताक्रियैरभ्रा
 वृतावान्यं राजानमभिषुण्युरनधिगमे पूतीकान्फाल्गुनान्यन्यावा ओषधयः पूतीकैः सह प्रायश्चित्तं वा हुत्वोत्तरमालभेत
 सुत्यासूक्तमेव मन्येत प्रतिधुक् प्रातः सवनैश्शृतं माध्यंदिने दधितृतीयसवनैश्चायं तीयं ब्रह्मसामयदि फाल्गुनानि वारवंतीर्य
 यज्ञायज्ञीयस्य स्थाने श्रायंतीयमेक एकदक्षिणं यज्ञं संस्थाप्योदवसाय पुनर्यजेत तस्मिन् पूर्वस्य दक्षिणां दद्यात्सोमाधिगमे प्र
 कृत्या ॥ ८ ॥ दीक्षितानामुपतापे परिहिते प्रातरनुवाके नुपाकृते वा पुष्टिपते पुष्टिश्चक्षुषे चक्षुः प्राणाय प्राणं त्मने त्मानं वाचे
 वाचमस्मै पुनर्धेहि स्वाहेति ब्रह्माहुतिं हुत्वा शीतोष्णा अपः समानीयैकविंशतिमासु यवान्कुशपिंजलांश्चावधारय ताभिरग्नि

श्रौतसू.

॥३९॥

रवथंकुर्वीतताभिरेनमाप्तावयंजीवानामस्थतां ३॥ इमममुंजीवयतजीविकानामस्थतां ३॥ इमममुंजीवयतसंजीवानाम
स्थतां ३॥ इमममुंसंजीवयतसंजीविकानामस्थतां ३॥ इमममुंसंजीवयतैत्यौपधिसूक्तेनचाप्ताव्यानुमृजैदुपांश्वंतर्यामौतेप्रा
णापानौपातामसाउपांशुसवनस्तेव्यानंपात्वसावैन्द्रवायवस्तेवाचंपात्वसौमैत्रावरुणस्तेचक्षुषीपात्वसावाश्विनस्तेश्रोत्रं
पात्वसावाग्रयणस्तेदक्षक्रतूपात्वसाउक्थ्यस्तेगानिपात्वसौध्रुवस्त आयुःपात्वसावित्तिथ्यासनमनुपरिक्रमणंत्रातारमिंद्र
मवितारमिंद्रमितिताक्षर्यादिर्यद्यप्यन्यदैकाहिकाद्वैश्वदेवंस्वस्त्यात्रेयेनिविदंदध्यात्प्रकृत्यानिगदे ॥९॥ संस्थितेतीर्थेन
निर्हृत्यावभृथेप्रेतालंकारान्कुर्वंतिकेशश्मश्रुलोमनखानिवापयंतिनलदेनानुलिंपंतिनलदमालांप्रतिमुंचंतिनिष्पुरीषमेके
कृत्वापृषदाज्यंपूरयंत्यहतस्यवाससःपाशतःपादमात्रमवच्छिद्यप्रोर्णुवंतिप्रत्यग्दशेनाविःपादमवच्छेदमस्यपुत्राअमांकु
र्वीरंअग्नीनस्यसमारोप्यदक्षिणतोवहिवेदिदहेयुराहार्येणानाहितान्निपत्नींचप्रत्येत्याहःसमापयेयुःप्रातरनभ्यासमनभि
हिंकृतानिंशस्त्रानुवचनाभिष्टवनसंस्तवनानिंपुराग्रहग्रहणात्तीर्थेननिष्क्रम्यत्रिःप्रसव्यमायतनंपरीत्यपर्युपविशंतिपश्चा
द्धोतोत्तरोध्वर्युस्तस्यपश्चाच्छंदोगांआयंगौःपृश्निरक्रमीदित्युपांशुस्तुवतेस्तुतेहोतांप्रसव्यमायतनंपरिव्रजंस्तोत्रियमनु
व्रजेंदप्रणुवन्यामीश्वप्रेहिप्रेहिपथिभिःपूर्व्येभिरितिपंचानांतृतीयमुद्धरैर्नैनमग्नेविदहोमाभिःशोचइतिषट्पूषात्वेतश्चया
वयतुप्रविद्वानितिचतस्रउपसर्पमातरंभूमिमेतामितिचतस्रःसोमएकेभ्यउरूणसावसुतृपाउदुंबलावितिचसमाप्यसंचि

पूर्वष.
अ. ६

॥३९॥

त्यतीर्थेन प्रपाद्यथासनमासादयेयुर्भक्षेपुप्राणभक्षान्भक्षयित्वाक्षिणेमार्जालीयेनिनयेयुर्दक्षिणस्यांवावेदिश्रोण्यांसस
 दशमहर्भवतित्रिवृतःपवमानारथंतरपृष्ठोग्निष्टोमःसंस्थितेऽवभृथमेकेगमयंत्येतस्यैतदहरभिशब्दयंतौनिर्मथ्येनवाद
 ग्ध्वानिस्वार्यसंवत्सरादेनमग्निष्टोमेनयाजयेयुर्नेदिष्ठिनंवादीक्षयेयुरपिवोत्थानंगृहपताउक्तःस्तुतश्चविकारएकाहेषुय
 यजमानासनेशयीतसंस्थितेपायतीप्स्ववभृथंगमयेयुरित्यालेखनःपूर्वेणसदादह्युरित्याश्मरथ्यएपएवावभृथः ॥ १० ॥
 अग्निष्टोमोत्यग्निष्टोमउक्थ्यःपोलशीवाजपेयोतिरात्रोसोर्यामइतिसंस्थास्तासांयामुपयंतितस्याअंतेयज्ञपुच्छमनुयाजाद्यु
 क्तैपशुनाशंयुवाकादुत्तमस्त्वहसूक्तवाकप्रैषोवीवृधतेतिपुरोळाशदेवतांपशुदेवतामेकैयदिसवनीयस्यपशोःपशुपुरोळा
 शंकुर्युरवीवृधेतांपुरोळाशैरित्येवब्रूयात्सवनीयैरेवैन्द्रोवर्धतेपशुपुरोळाशेनपशुदेवतोर्ध्वंशंयुवाकाद्धारियोजनोपाःसोमम
 स्तमिन्द्रप्रयाहिधानासोमानामिन्द्राद्विचपिवचंयुनज्मितेब्रह्मणाकेशिनाहरीइतीज्यानुवाक्येअंत्येप्स्वहस्सुतिष्ठासुकंमघ
 वन्मापरागाअयंयज्ञोदेवयाअयंमियेधइतीतरेषुपरायाहिमघवन्नाचयाहीतिवानुवाक्योत्तरवत्स्वहःस्वननुवपद्रुतेति
 प्रैषमैत्रावरुणआहेहमदएवमघवन्निद्रतेश्वइत्येतेत्यतिरात्रेद्यसुत्यामितिचंतस्यांतंश्रुत्वाग्नीध्रःश्वःसुत्यांप्राहश्वःसुत्यांवा
 एषांब्राह्मणानांतामिन्द्रायेंद्राग्निभ्यांप्रब्रवीमिमित्रावरुणाभ्यांवसुभ्योरुद्रेभ्यआदित्येभ्योविश्वेभ्योदेवेभ्योब्राह्मणेभ्यः
 सौम्येभ्यःसोमपेभ्योब्रह्मन्वाचंयच्छेति ॥ ११ ॥ आहृतमुन्नेत्राद्रोणकलशमिळामिवप्रतिगृह्योपहवमिष्ट्वावेक्षेतहरिव

श्रौतसु.

॥४०॥

तस्तेहारियो जनस्यस्तुतस्तोमस्यशस्त्वोक्थस्येष्टयजुषोयोभक्षोगोसनिरश्वसनिस्तस्यतउपहूतस्योपहूतोभक्षयामीतिप्राण
भक्षंभक्षयित्वाप्रतिप्रदायद्रोणकलशमात्मानमाभ्यास्ययथाप्रसृष्टंविनिःसृप्याग्नीध्रीयेविनिःसृप्ताहुतीजुह्वत्ययंपीतइंदु
रिंद्रंमदेधादयंविप्रोवाचमर्चन्नियच्छन् ॥ अयंकस्यचिद्रुहतादभीकैसोमोराजानसखायंरिषेधात्स्वाहा ॥ इदंराधो
आग्नेनादत्तमागाद्यशोभर्गःसहओजोबलंच ॥ दीर्घायुत्वायशतशारदायंप्रतिगृभ्णामिमहतेवीर्यायस्वाहेत्याहवनीये
षट्षट्शकलान्यभ्यादधतिदेवकृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा ॥ पितृकृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा ॥ मनुष्यकृतस्यै
नसोवयजनमसिस्वाहा ॥ आत्मकृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा ॥ एनसएनसोवयजनमसिस्वाहा ॥ यद्वोदेवाश्चकृ
मज्जिहयागुर्वितिचद्रोणकलशाद्धानागृहीत्वावेक्षेरन्नापूर्यास्थामापूरयत्प्रजयाचधनेनचैद्रस्यकामदुधास्थकामान्मेधु
ङ्गध्वैप्रजांचपशूंश्चेत्यवघ्रायांतःपरिधिदेशेनिवपेयुःप्रत्येत्यतीर्थदेशेपांपूर्णंश्चमसास्तान्तसंव्यावृतोव्रजंतिहरिततृणानि
विमृज्यप्रतिस्वंचमसेभ्यस्त्रिःप्रसव्यमुदकैरात्मनःपर्युक्षंतैदक्षिणैःपाणिभिरितरैर्वाप्रदक्षिणैस्वधापित्रेस्वधापितामहाय
स्वधाप्रपितामहायेत्युक्तैर्जीवमृतेभ्यःपाणींश्चमसेष्ववघ्रायाप्सुधूतस्यदेवसोमंतेमतिविदो नृभिःसुतस्यस्तुतस्तोमस्यश
स्त्वोक्थस्येष्टयजुषोयोभक्षोगोसनिरश्वसनिस्तस्यतउपहूतस्योपहूतोभक्षयामीतिप्राणभक्षान्भक्षयित्वा माहंप्रजांपरासि
चमित्येतेनाभ्यात्मंनिनीयाच्छायंवोमरुतःश्लोकएत्वित्येतयाधिमृशंतिदधिक्राव्णोअकारिषमित्याग्नीध्रीयेदधिद्रप्ता

पूर्वप.
अ. ६

॥ ४० ॥

न्प्राश्यं सख्यानि विसृजंत उभाकवीयुवाजा सत्यादाधर्मणस्पतीः ॥ परिसत्यस्य धर्मणा विसख्यानि सृजामह इति ॥ १२ ॥
 पत्नी संयाजैश्चरित्वावभृथं ब्रजंति ब्रजंतः सान्नो निधनमुभयं त्यवभृथेष्ट्यातिष्ठंतश्चरंति प्रयाजाद्यनुयाजांतां नान्स्यामिळा
 न बर्हिष्मंतौ प्रयाजानुयाजावप्सु मंतौ गायत्रौ वारुणं हविरवते हेळो वरुण नमो भिरिति द्वे अग्नी वरुणौ स्विष्टकृदर्थे त्वं नो
 अग्ने वरुणस्य विद्वानिति द्वे संस्थितायां पादानुदकांते वदधुर्नमो वरुणायाभिष्ठितो वरुणस्य पाश इति तत आचामंति भक्ष
 स्यावभृथोसि भक्षित स्यावभृथोसि भक्षं कृत स्यावभृथोसीति प्रोथ्य प्रथमेन प्रष्टीवंति प्रगिरंत्युत्तराभ्यां तत आचम्याप्लवंत
 आपो अस्मान्मातरः शुंधयं त्विदमापः प्रवहंत सुमित्र्या न आप ओषधयः संत्वित्येतया वृताभ्युक्षेरन्ने वाप्यदीक्षिता उन्नेनैना
 नुन्नयत्युन्नेतरुन्नोन्नयोन्नेतर्वस्वो अभ्युन्नयान इत्युन्नीयमाना जपंत्युद्वयं तमसस्परीत्युदेत्यसमानमत ऊर्ध्वं हृदयशूलेनासं
 स्थाजपात्संस्थाजपेनोपतिष्ठंतैयेयेपवृत्तकर्माणः ॥ १३ ॥ गार्हपत्य उदयनीययाचरंति सा प्रायणीययोक्ता पथ्यास्वस्ति
 रिहोत्तमाज्यहविषां विपरीताश्च याज्यानुवाक्यास्ते चैव कुर्युर्ये प्रायणीयां प्रकृत्या संयाज्ये संस्थितायां मैत्रावरुण्यनूबंध्यां स
 दस्येक उत्तरवेद्यामेकै हुतायां वपायां यद्येकादशिन्यग्रतः कृताग्नीषोमीयेण संचरेण ब्रजित्वा गार्हपत्ये त्वाष्ट्रेण पशुना चरंत्यं
 जनादिपर्यग्निकृत्वोत्सृजंत्यपुनरायनाय यदित्वध्वर्यव आज्येन समामुयुस्तथैव होता कुर्यात्संप्रैषवदादेशान्पशुवन्निपाता
 न्यद्यनूबंध्ये पशुपुरोळाशमनुदेविका हवींषिनिर्वपेयुर्धातानुमतीराकासिनीवालीकुहः ॥ धाता ददातु दाशुषे प्राची जीवा

श्रौतसू.

॥४१॥

तुमक्षितां ॥ वयं देवस्य धीमहि सुमतिं वाजिनीवतः ॥ धाता प्रजानामुतराय ईशै धाते दं विश्वं भुवनं जजान ॥ धाता कृ
ष्टीरनिमिषाभिचष्टे धात्र इद्ध व्यं धृतवज्जुहोतेति देवीनां चेत्सूर्योद्यौरुपागौः पृथिवीं स्मत्पुरं धिर्न आगहीति द्वे आद्यां तनोषि
रश्मिभिरावहंती पोष्या वार्याणि न ता अर्वा रेणु ककाटो अश्रुतेन तान शंतिन दभाति तस्करो वल्लिथा पर्वतानां दृढाचिद्याव
नस्पतीन् पश्वलाभे पयस्यां मैत्रावरुण्य नूवं ध्यास्थानं आज्यभागप्रभृति वाजिनां तां कर्मिणो वाजिनं भक्षयेयुः सर्वे तु दीक्षिताः
सर्वे तु दीक्षितोत्थिताः पृथगग्नीन्त्समारोप्योदग्देवयजनान्मथित्वोदवसानीययायजंते पौनराधेयि क्व विकृता विकृता ॥
॥ १४ ॥ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वपक्षे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥

पूर्वप.
अ. ६

॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वपक्षः संपूर्णः ॥

॥ ४१ ॥

॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेपूर्वषट्कः ॥

॥ अथाश्वलायनश्रौतसूत्रप्रारंभः ॥

॥ उत्तरपङ्क्तः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ३म् ॥ सत्राणामुक्तादीक्षोपसर्दएतेनाह्वासुत्यानिप्रातरनुवाकाद्युदवसानीयांतान्यंतानि
 पक्षीसंयाजांतानीतराणिद्रप्सप्राशनसख्यविसर्जनेत्वंत्यएवध्रुवाःशस्त्राणामातानाःसूक्तान्येवसूक्तस्थानेष्वहीनेषुदैवते
 नव्यवस्थास्तृचाःप्रउगेसर्वाहर्गणेषुतायमानरूपाणांप्रथमादहःप्रवर्ततेअभ्यासातिप्रैषावहउत्तमेशस्त्रेपरिधानीयायाउ
 त्तमेवचनउत्तमंचतुरक्षरैद्विरुक्त्वाप्रणुयाद्वितीयादिषुत्यमूषुवाजिनंदेवजूतमितिताक्षर्यमग्नेनिष्केवल्यसूक्तानांजातवेद
 सेसुनवामसोममित्याग्निमारुतेजातवेदस्यानामारंभणीयाःपर्यासान्कद्वतोहरहःशस्यानीतिहोत्रकाद्वितीयादिष्वेवता
 निसर्वाणिसर्वत्रान्यत्राहउत्तमाद्वैकल्पिकान्यग्निष्टोमेहर्गणमध्यगतेग्निष्टोमायनेषुवान्यान्यभ्यासातिप्रैषाभ्यामितिकौ
 त्सोविकृतौतद्गुणभावान्नित्यानिहोतुरितिगौतमःसंघातादावनुप्रवृत्तत्वादच्युतशब्दत्वाच्चहोत्रकाणामपिगाणंगारि
 र्नित्यत्वात्सत्रधर्मान्वयस्यप्रगाथतृचसूक्तागमेष्वैकाहिकंतावदुद्धरेत् ॥ १ ॥ चतुर्विंशेहोताजनिष्टेत्याज्यमानोमित्राव
 रुणांमित्रंवयंहवामहेमित्रंहुवेपूतदक्षमयंवांमित्रावरुणांपुरूरुणाचिद्भ्यस्तिप्रतिवांसूरउदितंइतिपळहस्तोत्रियामैत्रावरु
 णस्यायाहिसुषुमाहितइंद्रमिद्राधिनोवृहदिंद्रेणसंहिदक्षसंआदहस्वधामन्वित्येकाद्वेचैद्रोदधीचोअस्थभिरुत्तिष्ठन्नोज
 सासहभिंधिविश्वाअपद्विषइतिब्राह्मणाच्छंसिनइंद्राग्नीआगतंसुतमिंद्रेअग्नानमोवृहत्ताहुवेययोरिदमियंवामस्यमन्मन
 इंद्राग्नीयुवामिमैयज्ञस्यहिस्यऋत्विजेत्यच्छवाकस्यतेपांयस्मिन्स्तुवीरन्तःस्तोत्रियोयस्मिच्छ्वःसोनुरूपएकःस्तोत्रिये

श्रौतसू.

॥ २ ॥

प्वहःसुयोन्योनंतरःसोनुरूपोनचेत्सत्रोहर्गणःपळहोवैकाहिकस्तथासत्यंत्येचोर्ध्वमनुरूपेभ्यःऋजुनीतीनोवरुणइंद्रवोवि
श्वतस्परियत्सोमआसुतेनरइत्यारंभणीयाःशस्त्वांस्वान्तस्वान्परिशिष्टानावपेरंश्चतुर्विंशमहाव्रताभिजिद्विश्वजिद्विषुव
त्सुसर्वंस्सोमसर्वपृष्ठेषुचोर्ध्वमावापात्प्रतिवांसूरउदितैर्व्यंतरिक्षमतिरच्छयावाश्वस्यसुन्वतइतितृचाःपर्यासाःसत्वेवमैत्रा
वरुणस्यपळहःस्तोत्रियउत्तमःसपर्यासस्तदैवतमन्यपूर्वस्यस्थानेकुर्वीतान्यत्रापिसंनिपातेनतृचंसूक्तवानंतर्हितमेकासने
द्विःशंसेन्महावालभिदंचेच्छंसेदूर्ध्वमनुरूपेभ्यःआरंभणीयाभ्योवानाभाकांस्तृचानावपेरंङ्गायत्रीकारैःसक्षपःपरिषस्वजं
इतिमैत्रावरुणोयःककुभोनिधारयइतिवापूर्वीष्टइंद्रोपमातयइतिब्राह्मणाच्छंसीताहिमध्यंभराणामित्यच्छावाकः ॥२॥
मरुत्वतीयेप्रेतुब्रह्मणस्पतिरुत्तिष्ठब्रह्मणस्पतइतिब्राह्मणस्पत्याचावपतेपूर्वोनित्यादृहदिंद्रायगायतनकिःसुदासोरथंमि
तिमरुत्वतीयाऊर्ध्वनित्यात्कयाशुभेतिचमरुत्वतीयेपुरस्तात्सूक्तस्यशंसेदेवंस्थितान्प्रगाथान्पृष्ठ्याभिप्लवयोरन्वहंपुनःपु
नरावर्तयेयुरेकैकंब्राह्मणस्पत्यानामेवंमरुत्वतीयानांध्रुवइंद्रनिहंवोधायांश्चबृहत्पृष्ठंरथंतरंवातयोरक्रियमाणस्ययोनिं
शंसेद्वैरूपवैराजशाकरैवतानांचपृष्ठ्यस्तोत्रियायोन्योर्ध्वर्चास्तासांविधानमन्वहंताभ्यऊर्ध्वसामप्रगाथानुक्तेरथंतरस्यो
भयंशृणवच्चनइतिबृहत्इंद्रत्रिधातुशरणंत्वमिंद्रप्रतूतिषुमोषुत्वावाघतश्चनेतिसद्विपदउपसमस्येद्विपदामिंद्रमिदेवतात
यइतीतरेषांपृष्ठ्यएवैकैकमन्वहंतदिदासेतिचपुरस्तात्सूक्तस्यशंसेदुक्थपात्रंचमसांश्चांतरातिग्राह्यान्भक्षयंतिनिष्केवल्ये

उत्तरप.
अ. १

॥ २ ॥

नित्योभक्षजपःषोडशपात्रेणभक्षिणः ॥ ३ ॥ होत्रकाणांकयानश्चित्रआभुवत्कयात्वंनऊत्यामाचिदन्यद्विशंसतय
 च्छिद्वित्वाजनाइमइतिस्तोत्रियानुरूपामैत्रावरुणस्यतंवोदस्ममृतीपहंतत्वायामिसुवीर्यमभिप्रवःसुराधसंप्रसुश्रुतंसुरा
 धसंवयंघत्वासुतावंतःकईवेदसुतेसचाविश्वाःपृतनाअभिभूतरंनरैतमिंद्रंजोहवीमियाइंद्रभुजआभरइत्येकाद्वेचैंद्रोमदा
 यवावृधैमदेमदेहिनोददिःसुरूपकृत्नुमूतयैशुष्मितमन्नऊतैश्रायंतइवसूर्यवण्महाँअसिसूर्यौदुत्यदर्शतंवपुरुदुत्येमधुमत्त
 मास्त्वमिंद्रप्रतूर्तिपुंत्वमिंद्रयशाअसींद्रक्रतुंनआभरैंद्रज्येष्ठेनआभरात्वासहस्रमाशतैममत्वासूरउदितइतिब्राह्मणाच्छं
 सिनस्तरोभिर्वोविदद्वसुंतरणिरित्सिपासतित्वामिदाह्योनरोवयमेनमिदाह्योयोराजाचर्षणीनांयःसत्राहाविचर्षणिःस्वा
 दोरित्थाविषूवतंइत्थाहिसोमइन्मदउभेयदिंद्रोदसीअवयत्त्वंशतक्रतोनकिष्टंकर्मणानशन्नत्वावृहंतोअद्रयउभयंशृण
 वच्चनंआवृषस्वपुरूवसोकदाचनस्तरीरसिकदाचनप्रयुच्छसियतइंद्रभयामहेयथागौरोअपाकृतैयदिंद्रप्रागपागुदग्यथा
 गौरोअपाकृतमित्यच्छावाकस्यस्तोत्रियानुरूपाणायद्यनुरूपेस्तुवीरंस्तोत्रियोनुरूपऊर्ध्वस्तोत्रियानुरूपेभ्यःकस्तमिंद्र
 त्वावसुकंनव्योअतसीनां ॥ कद्रून्वस्याकृतमितिकद्वंतःप्रगाथाअपप्राचइंद्रविश्वाँअमित्रान्ब्रह्मणातेब्रह्मयुजायुनज्म्यु
 रंनोलोकमनुनेषिविद्वानितिकद्वद्भ्यारंभणीयाऊर्ध्वमारंभणीयांभ्यःसद्योहजातइत्यहरहःशस्यंमैत्रावरुणोस्माइदुप्रत
 वत्सेशासद्वहिरितीतरावहीनसूक्तंआसत्योयात्वित्यहीनसूक्तंद्वितीयंमैत्रावरुणउदुब्रह्माप्यभितष्टेवेतीतरावहरहःशस्यं

श्रौतसू.

॥ ३ ॥

नूनंसातइत्यंतमुत्तममहीनसूक्तानिषळहस्तोत्रियानावपत्सूदुष्यदेवःसविताहिरण्ययेतितिस्रस्तेहिद्यावापृथिवीयज्ञस्य
वोरथ्यमिति वैश्वदेवं पृक्षस्य वृष्णो वृष्णो शर्धा यज्ञेन वर्धते त्याग्निमारुतं मग्निष्टोम इदमहरुक्थ्योवा ॥ ४ ॥ अभिप्लवपृष्ठ्या
हानिरथंतरपृष्ठान्ययुजानि बृहत्पृष्ठानीतराणि तृतीयादिषु पृष्ठयस्यां न्वहं द्वितीयानि वैरूपवैराजशाक्ररैवतानि तेषां यथा
स्थाने क्रियायां योनीः शंसैत्सर्वत्र चास्वयोनिभावेन्यत्राश्विनाद्यज्ञाय ज्ञीयस्य त्वक्रियमाणस्यापि सानुरूपां योनिं व्याहावं
शंसैदूर्ध्वमितरस्यानुरूपां द्योत्रकाः परिशिष्टानावापानुद्धृत्य मित्रं वयं हवामहे मित्रं हुवे पूतदक्षं मयं वा मित्रावरुणानो मित्रां
वरुणेति तृचाः प्रवो मित्रायेति चतुर्णां द्वितीयमुद्धरेत्प्रमित्रयोर्वरुणयोरिति षट्काव्येभिरदाभ्येतितिस्रो मित्रस्य चर्षणीधृ
तइति चतस्रो मैत्र्यो यच्चिद्धिते विशइति वारुणमेतस्य तृचमावपेतं मैत्रावरुणो नित्यादधिकं स्तोमकारणात्पंचसप्तदशेन वै
कर्षिंशे द्वादशचतुर्विंशे पंचदशत्रिणव एकविंशतिं त्रयस्त्रिंशे द्वात्रिंशतं चतुश्चत्वारिंशे षट्त्रिंशतमष्टाचत्वारिंशे एकाल्पीय
सीर्वेकाहेष्वेकभूयसीर्वानारंभणीयानपर्यासां अत्या एकाहिकास्तृचाः पर्यासस्थानेषु ब्राह्मणाच्छंसिनः सुरूपकृत्नुमूतयइ
ति षट्सूक्तान्यावापउक्तो मैत्रावरुणे नेहेंद्राग्नी इन्द्राग्नी आगतं ताहुवेयं योरिदमिति नवैयं वामस्य मन्मन इत्येकादशयज्ञस्य हि
स्थइत्यच्छावाकस्यायात्विद्रोवसइति मरुत्वतीयं मानइन्द्रइति निष्केवल्यं प्रथमस्याभिप्लविकस्य मध्यं दिनइत्युक्त एते शस्त्रे
प्रतीयादहीनसूक्तस्थान एवात्वा मिंद्रयन्नइंद्रः कथामहामिंद्रः पूर्भिद्य एकइद्यस्ति गमशृंग इमामूष्विच्छंति त्वां शासनद्वहि

उत्तरष.

अ. १

॥ ३ ॥

रितिसंपाताएकैकस्यत्रयस्त्रयउक्तामरुत्वतीयैर्युजतेमनइहेहवइतिचतस्रोदेवान्हुवइतिवैश्वदेवं ॥ ५ ॥ द्वितीयस्यच
तुर्विशेनाज्यंवायोयेतेसहस्रिणइतिद्वेतीत्राःसोमासआगहीत्येकोभादेवादिविस्पृशेतिद्वैशुक्रस्याद्यगवाशिरइत्येकायंवां
मित्रावरुणेतिपंचतृचागार्त्समदंप्रउगमित्येतदाचक्षतेविश्वानरस्यवस्पतिमिंद्रइत्सोमपाएकइतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदनु
चराविंद्रसोमंयातऊतिरवमेतिमध्यंदिनोनिष्केवल्यस्योत्तमेविपरीतेभारद्वाजोहोताचेत्प्रकृत्याचातुर्विंशिकंतृतीयसव
नैविश्वोदेवस्यनेतुरित्येकातत्सवितुर्वरेण्यमितिद्वैआविश्वदेवंसत्पतिमितितुवैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचरावाज्यप्रउगेप्रति
पदनुचराश्चोभयोर्युग्मेष्वेवमभिप्लवे ॥ ६ ॥ तृतीयस्यत्रय्यमांयोजातएवेतिमध्यंदिनस्तद्देवस्यघृतेनद्यावापृथिवीइति
तिस्रोऽनश्वोजातःपरावतोयइतिवैश्वदेवंवैश्वानरायधिपणांधारावरामरुतस्त्वमग्नेप्रथमोऽंगिराइत्याग्निमारुतंचतुर्थ
स्योमोजज्ञइतिनिष्केवल्यंह्याम्यग्निमस्यमेद्यावापृथिवीइतितिस्रस्तंतमेअपइतिवैश्वदेवंवैश्वानरंमनसेतितिस्रःप्रयेशुं
भंतेजनस्यगोपाइत्याग्निमारुतंपंचमस्यकयाशुभांयस्तिग्मशृंगइतिमध्यंदिनःकयाशुभीयस्यतुनवम्युत्तमान्यत्रापियत्र
निविद्धानंस्याद्धृतवतीभुवनानामभिश्चियेंद्रक्रभुभिर्वाजवद्भिरितितृचांकदुप्रियायेतिवैश्वदेवंपृक्षस्यवृष्णोवृष्णेशर्धाय
नूचित्सहोजाइत्याग्निमारुतंषष्ठस्यसावित्रार्भवेतृतीयेनवैश्वानरीयंचकतरापूर्वोपासानक्तेतिवैश्वदेवंप्रयज्यवइमंस्तोम
मित्याग्निमारुतमित्यभिप्लवःषळहस्तस्याग्निष्टोमावभितउक्थ्यामध्यउक्थ्येषुस्तोत्रियानुरूपामैत्रावरुणस्य ॥ ७ ॥ एह्यु

श्रौतसू.

॥ ४ ॥

ब्रवाणितं आग्निरगामिभारतः प्रवोवाजा अभिद्यवोभिप्रयांसिवाहसाप्रमंहिष्ठाय गायतं प्रसो अग्नेतवोतिभिर्गन्धिवोवृधंतं म
ग्रेयं यज्ञमंध्वरं यजिष्ठं त्वाववृमहेयः समिधाय आहुत्याते अग्नइधीमं ह्युभे सुश्र्वं द्रसपिषइति द्वे एकाचां भित्तं मन्येयो वसुराते व
त्सोम गोयमं दाग्नेस्थूरं रयिं भरं प्रेष्ठं वो अतिथिं श्रेष्ठं यविष्ठं भारतं भद्रो नो अग्निराहुतौ यदीघृते भिराहुतं आघाये अग्निमिधतं
इमा अभिप्रणोनुम इत्यथ ब्राह्मणाच्छंसिनो भ्रातृव्यो अनात्वं माते अमाजुरो यथैवाह्यसि वीर्युरेवाह्यस्य सूनृता तं ते मदंगु
णीमसितं स्वभिप्रगायतं वयमुत्वामपूर्व्ययो न इदमिदं पुरेन्द्राय सामगायतं सखायऽआशिषामहि य एक इद्विदयते य इन्द्रसो
मपातमं द्रनो गध्ये दुमध्वो मदितरं मेतो न्विद्रंस्तवामं सखायः स्तुहीन्द्रं व्यश्ववत्त्वं न इन्द्रा भरवयमुत्वामपूर्व्ययो न इमिदं पु
रायाहीम इंदव इति समाहार्यो नुरूपो भ्रातृव्यो अनात्वं माते अमाजुरो यथैत्यथाच्छावाकस्येन्द्रं विश्वा अवीवृधं नुक्थमिन्द्रा
यशं स्यं श्रुधीहवंति रश्वा आश्रुत्कर्णं श्रुधीहवं मसाविसोम इन्द्रत इममिन्द्रसुतं पिवंयदिन्द्रचित्रमेहनायस्ते साधिष्ठो वसें पुरां
भिंदुर्युवाक विर्वृपाह्यसिराधसे गायंति त्वागायत्रिण आत्वा गिरो रथीरिवेति सूक्तानामेकैकं शिष्टावपेरन् ॥ ८ ॥ स्तोमे
वर्धमान इमा उवां भृमयो मन्यमाना इति तिस्र इन्द्रा को वामिति सूक्तैश्शुष्टीवां यज्ञो युवां नरापुनीषे वा मिमानि वां भागधेयानी
त्येतस्य यथार्थमैत्रावरुणो यस्तस्तं भयो अद्रिभिद्यज्ञे दिव इति सूक्तैः अस्ते वसुप्रतरं माया त्विन्द्रः स्वपतिरिमां धियमिति ब्राह्म
णाच्छंसीं विष्णोर्नुकमिति सूक्तैः परोमात्रयेत्यच्छावाकः ॥ ९ ॥ पृथ्व्याभिप्लवेनोक्तैः अहनी आद्ये आद्याभ्यां तृतीय

उत्तरप.

अ. १

॥ ४ ॥

[illegible]

11 4 11

उत्तरप.
अ. १

11 4 11

मितिद्वितीयानेवमेवपंचमेहनियच्चिद्विसत्यसोमपाइत्येकैकमेवमेवपष्ठेहनींद्रायहिद्यौरसुरोअनम्रतेत्येवमेव ॥ ११ ॥
 स्तोमेवर्धमानेकोअद्यनर्योवनेनवार्यआयाह्यर्वाडित्यष्टर्चान्यावपेरन्नपरिष्ठात्पारुच्छेपीनांतैरेप्यनतिशस्तऐंद्राणित्रैष्टु
 भान्यमरुच्छब्दान्यावपेरन्नत्वेतान्यनोप्यातिशंसनमेकयाद्वाभ्यांवाप्रातःसवनेपरिमिताभिरुत्तरयोःसवनयोःपंचम
 स्येममूषुवोअतिथिमुपबुधमितिनवाज्यमानोयज्ञंदिविस्पृशमितिद्वेआनोवायोमहेतनइत्येकारथेनपृथुपाजसावहवःसू
 रचक्षसंइमाउवांदिविष्टयःपिबासुतस्यरसिनोदेवंदेवंवोवसेदेवंदेवंबृहदुगायिषेवचइतिबार्हतंप्रउगंप्रगाथानेकेद्वितीयो
 त्तमवर्जयत्पांचजन्ययाविशेंद्रइत्सोमपाएकइतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचराववितासीत्थाहींद्रपिवतुभ्यमितिमरुत्वती
 यंशाकरंचेतृष्टमहानाह्यस्तोत्रियस्ताअध्यर्धकारंनवप्रकृत्यातिस्रोभवंतिताभिःपुरीषपदान्युपसंतनुयात्पंचाक्षरशःपू
 र्वाणिपंचसर्वाणिवायथानिशांतंयोनिस्थानेतुयथानिशांतंसपुरीषपदाउत्तमेनसंतानःस्वादोरित्थाविषूवतंसउपनोहरि
 भिःसुतमिंद्रंविश्वाअवीवृधन्नितित्रयस्तृचाअनुरूपःप्रेदंब्रह्मद्रोमदार्यसत्रामदामइतिनिष्केवल्यंपांक्तेपूर्वेसूक्तेमरुत्वती
 यंपांक्तेनिष्केवल्येआद्येतुत्रिष्टुबुत्तमेतयोरवसानेशतक्रतोसमप्सुजिदितिमरुत्वतीयेशचीपतेनेद्येतिनिष्केवल्येनिष्केव
 ल्ये ॥ १२ ॥ ॥ इतिश्रौतसूत्रेउत्तरपट्टेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

श्रौतसू.

॥ ६ ॥

हरिः३०३म् ॥ षष्ठस्य प्रातः सवनैः प्रस्थितया ज्यानां पुरस्तादन्याः कृत्वोभाभ्यामनवानंतो यजंति वृषभिर्द्रवृषपाणास
इंदवः सुषुमायातमद्रिभिर्वनोति हि सुन्वन्क्षयंपरीणसो मोषुवो अस्मदभितानि पौंस्योषूणो अग्ने शृणु हित्व मीळितो ग्निहोता
रमन्ये दास्व तं दध्यङ् हमे जनुषं पूर्वो अंगिरा इत्येवमेव माध्यंदिने ध्यधातुतत्रानवानं पित्रा सोममिन्द्र सुवानमद्रिभिरिन्द्राय
हिद्यौरसुरो अनम्रतेति षलुपरिष्ठात् चक्रतुयाजानां प्रैषमृते सौयजं मृचं चानवानमुक्तं ऋगंतैरसौयजेति प्रेष्ये देवमेव यजं
तितुभ्यं हिन्वानो वसिष्ठगा अपइति द्वादशां यं जायतमनुषोधरी मणीत्याज्यं मेकेन द्वाभ्यां च विग्रहं स्त्रिभिरवसानं चतुर्भिः
प्रणवो यत्रार्धर्चशः पारुच्छेप्यं स्तीर्णं वर्हिरिति तृचौ सुषुमायातमद्रिभिर्युवांस्तोमेभिर्देवयंतो अश्विनावर्मह इन्द्रवृषभिर्द्रास्तु
श्रौषळोषूणोऽग्ने शृणु हित्व मीळितो ये देवासो दिव्ये कादशस्थे यमददाद्रभसमृणच्युतमिति प्रउगं द्वे चैकाचपंचम एकं पा
तिन्यउपोत्तम उत्तमे न्वृचमभ्यासा अष्टाक्षरानवांसपूर्व्यो महानां त्रय इन्द्रस्य सोमा इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरौ यं त्वं रथ
मिन्द्रसयो वृषेन्द्रमरुत्व इति तिस्र इति मरुत्वतीयं मेकेनाग्रे वसाय द्वाभ्यां प्रणुयाद् द्वाभ्यामवसाय द्वाभ्यां प्रणुयाद्यत्र पच्छः पारु
च्छेप्यो रैवतं चेत्पृष्ठं रेवतीर्नः सधमादेरेवा इन्द्रे वतः स्तोतेति स्तोत्रियानुरूपं वेद्रया ह्युपनः प्रधान्वस्याभूरेक इति निष्केवल्यं म
भित्यं देवं सवितारमोण्योरित्येकां तत्सवितुर्वरेण्यमिति द्वे दोषो आगाढुहृद्गायद्युमज्जेह्याथर्वण ॥ स्तुहि देवं सवितारं ॥
तमुष्टुह्यंतः सिंधुं सुनुंसत्यस्य युवानं ॥ अद्रोघवाचं सुशेवं ॥ सघानो देवः सविता साविषद्वसुपतिः ॥ उभे सुक्षिती सुधा

उत्तरष.
अ. २

॥ ६ ॥

तुरितिवैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचराऽद्धृत्यचोत्तमंसूक्तंत्रीणीदमित्यारौद्रमितिप्रागुपोत्तमायायेयज्ञेनेत्यावपतेतस्यार्धर्च
 शःप्रागुत्तमायाऽर्ध्वचतुर्थ्याःशिष्टेशस्त्वास्वस्तिनोमिमीतामश्विनाभगइतितृचइतिवैश्वदेवं ॥ १ ॥ होत्रकाणांद्विप
 दास्विहोक्थ्येषुस्तुवतेतर्ध्वमनुरूपेभ्योविकृतानिशिल्पानिशंसेयुर्मैत्रावरुणस्याग्नेत्वंनोअंतमोग्नेभवसुषमिधासमिद्धइ
 तिस्तोत्रियानुरूपावथवालखिल्याविहरेत्तदुक्तंपोळशिनासूक्तानांप्रथमद्वितीयेपच्छस्तृतीयचतुर्थेअर्धर्चशंऋक्शःपंचम
 षष्ठेव्यतिमर्शवाविहरेत्पूर्वस्यप्रथमामुत्तरस्यद्वितीययोत्तरस्यप्रथमांपूर्वस्यद्वितीययातयोर्नानर्चाप्रथमद्वितीयाभ्यांपा
 दाभ्यामवस्येत्प्रथमद्वितीयाभ्यांप्रणुयात्तृतीयोत्तमाभ्यामवस्येत्तृतीयोत्तमाभ्यांप्रणुयादेवंव्यतिमर्शमर्धर्चशउत्तरेएवं
 व्यतिमर्शमृक्शउत्तरेविपरिहरेदेवोत्तमेसूक्तेगायत्रेसर्वत्रेमानिवांभागधेयानीतिप्रागुत्तमायाआहूयदूरोहणंरोहैद्धंसःशु
 चिपदितिपच्छोर्धर्चशस्त्रिपद्याचतुर्थमनवानमुक्त्वाप्रणुत्यावस्येत्पुनस्त्रिपद्यार्धर्चशःपच्छएवसप्तममेतद्दूरोहणमावांरा
 जानावितिनित्यमैकाहिकमितिनहौडिनावथमहावालभिदेतान्येवपदसूक्तानिव्यतिमर्शपच्छोविहरेद्व्यतिमर्शमर्धर्च
 शोव्यतिमर्शमृक्शःप्रगाथांपेषुचानुपसंतानंऋगावानमेकपदाःशंसैदिंद्रोविश्वस्यगोपतिरिंद्रोविश्वस्यभूपतिरिंद्रोविश्व
 स्यचेतर्तींद्रोविश्वस्यराजतीतिचतस्रएकांमहाव्रतादाहरेत्रयोविंशतिमष्टाक्षरान्पादान्महानाम्नीभ्यःसपुरीषाभ्यःपोळ
 शिनोक्तःप्रतिगरोन्यत्रैकपदाभ्योविकृत्यैकपदाअविहरंश्चतुर्दशंसेत्समानमन्यत् ॥ २ ॥ ब्राह्मणाच्छंसिनइमानुकंभुवना

श्रौतसू-

॥ ७ ॥

सीपधामेतिपंचायावाजंदेवहितंसनेमेतिस्तोत्रियानुरूपावपप्राचइंद्रेतिसुकीर्तिस्तस्यार्धर्चशश्चतुर्थीमथवृषाकपिशंसैद्य
थाहोताज्याद्यांचतुर्थेपंक्तिशंसंत्विहाप्रणवांतश्चप्रतिगरोद्वितीयेपांक्तावसानेतस्मादूर्ध्वकुंतापंतस्यादितश्चतुर्दशविग्राहं
निनदंशंसैत्तृतीयेषुपादेषूदात्तमनुदात्तपरंयत्प्रथमतंनिनदेत्तदपिनिदर्शनायोदाहरिष्यामः । इदंजनाउपश्रुत । नराशं
सस्तदिष्यते । षष्टिसहस्रानवतिचकौरमआरुशमेषुदज्ञहो३मोथामोदैवोमित्यस्यप्रतिगरश्चतुर्दश्यामेकेनद्वाभ्यांचवि
ग्रहःशेषोर्ध्वर्चशएताअश्वाआप्लवंतइतिसप्ततिपदान्यष्टादशवानवाद्यान्यलाबुकैनिखातकमितिसप्तयदीहनत्कथंहनत्
र्याकारंपुनःपुनरितिचैतैविततौकिरणौद्वावितिषळनुष्टुभौदुंदुभिमाहननाभ्यांजरितरोथामोदैवकोशबिलेजरितरोथा
मोदैवरजनिग्रंथेर्धानांजरितरोथामोदैवोपानहिपादंजरितरोथामोदैवोत्तरांजनीमांजन्यांजरितरोथामोदैवोत्तराजनी
वर्त्मन्यांजरितरोथामोदैवेतिप्रतिगरावसानेष्विहेत्थप्रागप्रागुदगितिचतस्रोद्वेधाकारंप्रणवेनासंतन्वन्नलाबूनिजरि
तरोथामोदैवो ३ ॥ पृषातकानिजरितरोथामोदैवो ३ ॥ अश्वत्थपलाशंजरितरोथामोदैवो ३ ॥ पिपीलिकावटोजरि
तरोथामोदैवो ३ मितिप्रतिगराःप्रणवेषुभुगित्यभिगतइतित्रीणिपदानिसर्वाणियथानिशांतंश्वाजरितरोथामोदैवपर्ण
शदोजरितरोथामोदैवगोशफोजरितरोथामोदैवेतिप्रतिगरावीमेदेवाऽअक्रंसतेत्यनुष्टुप्पत्नीयीयप्स्यतेजरितरोथामोदै
वहोताविष्टीमेनजरितरोथामोदैवेतिप्रतिगरावादित्याहजरितरंगिरोभ्योदक्षिणामनयन्नितिसप्तदशपदान्योहजरितरो

उत्तरष.
अ. २

॥ ७ ॥

[illegible]

श्रौतसू.

॥ ८ ॥

सप्रगाथानि सर्वपृष्ठेषु पृष्ठानि पृष्ठ्ये संस्था अग्निष्टोमः प्रथमं षोडशी चतुर्थमुक्थ्या इतर इति पृष्ठ्यः प्रत्यक्षपृष्ठोन्यैः परोक्षपृष्ठेण
तैर्वोपसृष्टैर्वैरूपादीनामभावे पृष्ठ्यः स्तोमः पदमानभावं आपकर्ष्य पृष्ठ्यस्तनूपृष्ठ्यो होतुश्चेच्छयैतनौ धसे ॥ ४ ॥ अभिजि
हृहत्पृष्ठ उभयसामायद्यपिरथंतरं यज्ञायज्ञीयस्य स्थानेऽपि ववांस्त्विह सामप्रगाथः पिवासो मंतमुष्टुहीति मध्यं दिनं स्तयोरै
काहिकैः पुरस्तादन्ये वा शंसेयुरेते एवेति गौतमः सप्तदशत्वात्पृष्ठस्य यावत्यो यावत्यः कुशानां नवतो दशतो वा निष्केवल्ये ताव
ति सूक्ता मध्यं दिनाः स्युरिति महान्यायो मरुत्वतीयस्योत्तमे विपरीतं चातुर्विंशिकं तृतीयसवनं मभिप्लवत्र्यहः पूर्वस्वरसा
मानः स्वराणित्विह पृष्ठानि ते पांस्तोत्रियाय जायथा अपूर्व्यं मत्स्यपायिते मह एमेनं प्रत्येतनेत्याद्यो वा सर्वेषां वयं घत्वा सुतावं
त इति तिस्रो बृहत्यो यस्ते साधिष्टो वस इति पठनुष्टुभ इत्यनुरूपाः स्तोत्रिये यथा युक्ता बृहती तथानुरूपे स्थायी न्येतानि यथा बृ
हद्रथंतरे ॥ ५ ॥ विषुवां दिवा कीर्त्यं उदिते प्रातरनुवाकः पृथुपाजा अमर्त्य इति षड्धा य्याः सामिधेनीनां सौर्यः सवनीय
स्योपालंभ्यः सोमापौष्णो वासमुद्रादूर्मिरित्याज्यं त्यं सुमेपंकया शुभेति च मरुत्वतीयं महादिवा कीर्त्यं पृष्ठं विश्राड् बृहत्पिब
तु सोम्यं मधु नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षस इति स्तोत्रियानुरूपा यदि बृहद्रथंतरे पदमानयोः कुर्युर्योनी एनयोः शंसेद्रथंतरस्य
पूर्वमाद्ये भवतौ न्याभिरपि संनिपात उत्तमस्त्विह सामप्रगाथो नृणामुत्वा नृतमंगीभि र्वक्यै रिति तिस्रो यस्तिग्मशृंगोभित्यं
मेषां मिद्रस्य नुवीर्याणीत्येतस्मिन्नैर्द्रीनिविदंशस्त्वांशं से देवोत्तराणि षट् दिवश्चिदस्य सुत इत्त्वमेव प्रपूर्वीर्बृहामदः प्रमंहिषाय

उत्तरष.
अ. २

॥ ८ ॥

त्यमूष्वितीहताक्ष्यमंततस्तस्यैकाशस्त्वाह्यदूरोहणंरोहेदितिनिष्केवल्यं विकर्णं चेद्ब्रह्मसामोर्ध्वमनुरूपात्तंदोदसमृतीष
 हंमभिप्रवःसुराधसमितिब्राह्मणाच्छंसीश्यैतनौधसयोर्योनीशंसंनौधसस्यपूर्वांश्यैतस्योत्तरांमेतद्धोत्रकाणांयोनिस्थानं
 यच्चप्रगाथआह्वानमेताभ्यस्तत्पंचाहावपरिमितत्वादुत्तमेनाभिप्लविकेनोक्तंतृतीयसवनंमैकाहिकौतुप्रतिपदनुचरौभा
 संचयज्ञायज्ञीयस्यस्थानेपृक्षस्यवृष्णोऽअरुपस्यनूसहइतिस्तोत्रियानुरूपांमूर्धानंदिवोअरतिंपृथिव्यामूर्धादिवोनाभिर
 ग्निःपृथिव्याइतिवान्यासुचेदेवंलिंगास्वतोनुरूपंआवृत्ताःस्वरसामानः ॥ ६ ॥ विश्वजितोग्निंनरइत्याज्यंचतुर्विंशेनम
 ध्यंदिनोवैराजंतुपृष्ठंसन्युंखंबृहतश्चयोनिंप्राग्वैरूपयोन्याहोत्रकाणांपृष्ठानिशाक्रवैरूपैरवतानितेयोनीःशंसंतिवामदे
 व्यस्यमैत्रावरुणउक्थेब्राह्मणाच्छंसिनःकालेयस्याच्छावाकंऐकाहिकौस्तोत्रियावेतयोर्योनीताअंतरेणकद्वतश्चैतेषामेव
 पृष्ठानांसामप्रगाथान्सत्रामदासोयोजातएवाभूरेकइतिसामसूक्तानिपुरस्तात्सूक्तानामुक्तंतृतीयसवनमुत्तमेनपृष्ठ्याहै
 काहिकौतुप्रतिपदनुचरौबृहच्चेदग्निष्टोमसामंत्वमग्नेयज्ञानामितिस्तोत्रियानुरूपावितिनवरात्रःसर्वेग्निष्टोमाउक्थ्यानेकै
 स्वरसाम्नोद्वितीयमाभिप्लविकैर्गौरायुरुत्तरंत्र्यहकृत्सेपूर्वस्मात्र्यहात्सवनशोयथांतरंगौरायुरुत्तरात्पळहकृत्सेयुग्मेभ्योगौ
 रयुजेभ्यआयुर्दशरात्रेपृष्ठ्यःपळहःपूर्वत्र्यहःपुनश्छंदोमानत्वत्रस्थायिवैरूपंतृतीयंप्रथमस्यछंदोमिकस्यद्विपूक्तोमध्यं
 दिनोवैषुवतेनिविद्धानेपूर्वेचद्वितीयस्यशंसामहामहश्चित्त्वमिंद्रपिवासोममभितमस्यद्यावापृथिवीमहांइंद्रोनृवदितिम

श्रौतसू.

॥ ९ ॥

रुत्वतीयमपूर्व्यापुरुतमानितांसुतेकीर्तित्वमहौंद्रयोहदिवश्चिदस्यत्वंमहौंद्रतुभ्यमितिनिष्केवल्यंतृतीयस्येंद्रस्वाहा
गायत्सामतिष्ठाहरीप्रमंदिनइमाउत्वेतिमरुत्वतीयसंचत्वेजग्मुरितिसूक्तंआसत्योयात्क्वहंभुवंतत्तइंद्रियमितिनिष्केव
ल्यमायाहिवनसेमानुकंभ्रुरेकइतिद्विपदासूक्तानिपुरस्ताद्वैश्वदेवसूक्तानामितिनुसंमूढः ॥ ७ ॥ व्यूढश्चेत्पृष्ठ्यस्यो
त्तरेज्यदैर्मध्यंदिनेषुगायत्रांस्तृचानुपसंशस्यतेषुनिविदोदध्यादिमंनुमायिनंहुवैत्यमुवःसत्रासाहंमरुत्वाँइंद्रमीदृस्तमिंद्रं
वाजयामस्वयंहयेनवाइदमुपनोहरिभिःसुतमितित्रैष्टुभान्येपांतृतीयसवनानिचतुर्थेहन्यादेवोयातुप्रद्यावेतिवासिष्टं
ऋभुभ्यःप्रशुकैत्वितिवैश्वदेवैवैश्वानरस्यसुमतौकईव्यक्ताअग्निंनरइत्याग्निमारुतमष्टादशोत्तमेविराजोद्विपदाएकादश
मारुतएकविंशतिवैश्वदेवसूक्तैपंचमस्योदुप्यदेवःसवितादमूनाइतितिस्रोमहीद्यावापृथिवीइहज्येष्टेइतिचतस्रंऋभुर्वि
भ्वास्तुषेजनमितिवैश्वदेवहविष्पांतंवपुर्नुतदग्निहोतागृहपतिःसराजेतितिस्रइत्याग्निमारुतमुत्तमावैश्वदेवसूक्तैसाध्या
सोत्तमाजातवेदस्येंसर्वत्राध्यासानुपसमस्यप्रणुयात्पृष्ठस्योदुप्यदेवइतिगार्त्समदैकिमुश्रेष्ठउपनोवाजाइतित्रयोदशार्भ
वैचतस्रश्चवैश्वदेवसूक्तैतृचमंत्यमुद्धरेदितिवैश्वदेवमहश्चकृष्णमध्वोवोनामसप्रत्नथेत्याग्निमारुतमितिपृष्ठ्यः ॥ ८ ॥
अथछंदोमाःसमुद्रादूर्मिरित्याज्यमावायोभूषशुचिपाउपनःप्रयाभिर्यासिदाश्वांसमच्छानोनियुद्धिःशतिनीभिरध्वरंप्र
सोताजीरोअध्वरेष्वस्थांघेवायवहंद्रमादनासौयावांशतंनियुतोयःसहस्रमित्येकपातिन्यःप्रयद्वांमित्रावरुणास्पृध्वं

उत्तरप.

अ. २

॥ ९ ॥

गोमतानासत्यारथेनानोदेवशवसायाहिशुष्मिन्प्रवोयज्ञेषुदेवयंतोअर्चन्प्रक्षोदसाधायसासन्नएषेतिप्रउगंमाध्यंदिनेसू-
क्तेविपरिहृत्येतरयोर्निविदोदध्यादेवमुत्तरयोश्चतुर्थपंचमेअभित्वादेवसवितःप्रेतायज्ञस्यशंभुवायंदेवायजन्मनइतितृ-
चाऐभिरग्नेदुवइतिवैश्वदेवैनित्यानिद्विपदासूक्तानिर्वैश्वानरोअजीजनदित्येकांसविश्वंप्रतिचाकृपदूतुत्सृजतेवशी ॥
यज्ञस्यवयउत्तिरन् ॥ वृषापावकदीदिह्यग्नेवैश्वानरद्युमत् ॥ जमदग्निभिराहुतः ॥ प्रयद्वस्त्रिष्टुभंदूतंवइत्याग्निमा-
रुतं ॥ ९ ॥ द्वितीयस्याग्निंवोदेवमित्याज्यंकुविदंगनमसायेवृधासःपीवोअन्नांरयिवृधःसुमेधाउच्छन्नपंसःसुदिनाअरि-
प्राइत्येकपातिन्यउशंतादूतानदभायगोपायावत्तरस्तन्वोयावदोजइत्येकाद्वेचप्रतिवाँसूरऽउदितेसूक्तैर्धेनुःप्रक्षस्यकाम्यं
दुहानाब्रह्माणइंद्रोपयाहिविद्वानूध्वोऽअग्निःसुमतिंवस्वोअश्रैदुतस्यानःसरस्वतीजुपाणेतिप्रउगंहिरण्यपाणिमूतयइति
चतस्रोमहीद्यौःपृथिवीचनोयुवानापितरापुनरितितृचौदेवानामिदवइतिवैश्वदेवमृतावानंवैश्वानरमृतस्यज्योतिषस्प-
तिं ॥ अजस्रधर्ममीमहे ॥ दिविपृष्टोअरोचताग्निर्वैश्वानरोमहान् ॥ ज्योतिषावाधतेतमः ॥ अग्निःप्रक्षेषुधामसुंकामो
भूतस्यभव्यस्य ॥ सत्राळेकोविराजति ॥ क्रीळंवःशर्धोग्नेमृळेत्याग्निमारुतं ॥ १० ॥ तृतीयस्यागन्ममहेत्याज्यंप्रवी-
रयाशुचयोदद्रिरेतेतेसत्येनमनसादीध्यानदिविश्वयंतारजसःपृथिव्यामाविश्ववाराश्विनागतंनोयंसोमइंद्रतुभ्यंसुन्व-
आतुप्रब्रह्माणोअंगिरसोनक्षंतसरस्वतीदेवयंतोहवंतआनोदिवोबृहतःपर्वतादासरस्वत्यंभिनोनेपिवस्यइतिप्रउगमेक

श्रौतसू.

॥१०॥

पातिन्यउत्तमोदोपोआगात्प्रवांमहिद्यवीअभीतितृचाविंद्रइपेददातुनस्तेनोरत्नानिधत्तनेत्येकाद्वेचयेत्रिंशतीतिवैश्वदेवं
वैश्वानरोनऊतय'आप्रयातुपरावतः ॥ अग्निर्नःसुष्टुतीरुप ॥ वैश्वानरोनआगमदिमंयज्ञंसजूरुप ॥ अग्निरुक्थेनवा
हसा ॥ वैश्वानरोअंगिरोभ्यःस्तोमउक्थंचचाकनत् ॥ ऐषुद्युमंस्वर्यमत् ॥ मरुतोयस्यहिप्राग्नयेवाचमित्याग्निमारुतं
॥ ११ ॥ दशमेहन्यनुष्टुभांस्थाने'ग्निनरोदीधितिभिररण्योरितितृचमाग्नेयेकताउपाअपस्वसुस्तमइतिपच्छोद्विपदांत्रि
रुपस्य'आधुभ्रायातमश्विनास्वश्वेतितृचमाश्विनेकतास्तोकसूक्तस्यद्वितीयतृतीययोःस्थाने'ग्नेघृतस्यधीतिभि'रुभेसुश्रंद्र
सर्पिपइत्येतै'इदमापःप्रवहतेत्येतस्याःस्थान'आपोअस्मान्मातरःशुंधयंत्वित्य'च्छावोअग्निमवसे'प्रत्यस्माइतितृचयोःस्थाने
च्छानःशीरशोचिपंप्रतिश्रुतायवोधृपदितितृचावच्छावाकःपरित्वाग्नेपुरंवयमित्येतस्याःस्थाने'ग्नेहंसिन्यत्रिणमित्युत्तिष्ठ
तावपश्यतेत्येतस्याःस्थान'उत्तिष्ठन्नोजसासहेत्युरुविष्णोविक्रमस्वेतिघृतयाज्यास्थाने'भवामित्रोनशेव्योघृतासुतिरित्य'
हरहश्चाहर्गणेषुयत्रैतदहःस्यात्सिनीवात्या'अभ्यस्येदित्येकेनास्मिन्नहनिकेनचित्कस्यचिद्विवाच्यमविवाक्यमित्येतदा
चक्षतेसंशयेबहिर्वेदिस्वाध्यायप्रयोगो'तर्वेदीत्येकेनव्यजनेनोपहितेनवार्थःप्रत्यसित्वाप्रायश्चित्तंजुहुयुरग्नेतमद्याश्वंन
स्तोमैरित्याज्यंपंचाक्षरेणविग्रहो'दशाक्षरेणवात्वारथंयथोतयइत्येतस्याःस्थाने'त्रिकद्रुकेषुमहिषोयवाशिरमितिसखाय
आशिषामहीतितिस्रउष्णिहो'सरुत्वाँइंद्रेतिमंरुत्वतीयंकयानश्चित्रआभुवदित्येतासुरथंतरंपृष्ठंतस्ययोनिंशंसैदृहतश्चगा

उत्तरप.

अ. २

॥१०॥

णगारिंदंशरात्रेयुग्मान्वयत्वात्ताक्ष्येणैकपदाउपसंशस्यऋगावानमेकपदाः संसेदिंद्रोविश्वस्यगोपतिरितिचतस्रऽउत्तम
 योपसंतानोयइंद्रसेमपातमइतिषलुष्णिहोयुधमस्यतइतिनिष्केवल्यंतत्सवितुर्वृणीमहइत्येतस्याःस्थानेभित्यंदेवंसवि
 तारमोण्योरित्यृभुक्षणइत्यार्भवपश्वानतायुमितिद्वैपदंसमिद्धमग्निंसमिधागिरागृणइतितृचश्चद्विप्रतीकंजातवेदस्यचतु
 र्धेनव्यूहस्येतराणिसूक्तानि वामदेव्यमग्निष्टोमसामाग्निंनरोदीधितिभिररण्योरितिस्तोत्रियानुरूपावग्निष्टोमइदमहरू
 ध्वंपत्नीसंयाजेभ्यः ॥ १२ ॥ गार्हपत्येजुह्वतीहरमेहरमध्वमिहधृतिरिहस्वधृतिरग्नेवाद्रुस्वाहावाळित्याग्नीध्रीयउप
 सृजंधरुणंमातरंधरुणोधयन् । रायस्पोषमिषमूर्जमस्मासुदीधरत्स्वाहेतिसदःप्रसृप्यमानसेनस्तुवतैयर्हिस्तुतंमन्येता
 ध्वमवित्याह्वयीतहोहोतरितीतरआयंगौःपृश्निरक्रमीदित्युपांशुतिस्त्रःपराचीःशस्त्वाव्याख्यास्वरेणचनुहोतृन्व्याचक्षी
 तदेवावाअध्वर्योप्रजापतिगृहपतयःसत्रमासतोहोतृस्तथाहोतरित्यध्वर्युःप्रतिगृणात्यवसितेवसितेदशसुपदेपुतेपांचि
 त्तिःस्रुगासी३त् । चित्तमाज्यमासी३त् । वाग्वेदिरासी३त् । आधीतंबहिरासी३त् ॥ केतोअग्निरासी३त् । विज्ञा
 तमग्नीदासी३त् । प्राणोहविरासी३त् । सामाध्वर्युरासी३त् । वाचस्पतिर्होतासी३त् । मनउपवक्तासी३त् ।
 तेवाएतंग्रहमगृह्यत । वाचस्पतेविधेनामन् । विधेमतेनाम । विधेस्त्वमस्माकंनान्नाद्यांगच्छ । यांदेवाःप्रजा
 पतिगृहपतयऋद्धिमराधुवंस्तमृद्धिरात्स्यामइत्यपत्रजत्यध्वर्युरथप्रजापतेस्तनूरितरउपांश्वनुद्रवतिब्रह्मोद्यंचान्नादाचा

श्रौतसू.

॥११॥

अपह्नीचभद्राचकल्याणीचानिलयाचापभयाचानासाचानाध्याचानाधृष्याचाप्रतिधृष्याचापूर्वाचाभ्रातृव्याचेतित
न्वोभिर्गृहपतिरितिहैकआहुःसोस्यलोकस्यगृहपतिर्वायुर्गृहपतिरितिहैकआहुःसोतरिक्षलोकस्यगृहपतिरंसौवैगृहपति
र्योसौतपत्यैषपतिर्ऋतवोगृहाः ॥ येषांवैगृहपतिर्देवविद्वान्गृहपतिर्भवतिराधोतिसगृहपतीराधुवंतितेयजमानाः ॥
येषांवाअपहतपाप्मानंदेवविद्वान्गृहपतिर्भवत्यपसगृहपतिःपाप्मानंहतेपतेयजमानाः पाप्मानंघ्नतेध्वर्योअरात्स्मेत्युच्चै
रेषांयाज्यैषवपद्रूकारो नानुवपद्रूरोत्युक्तं वपद्रूरानुमंत्रणं मरात्स्म होतरित्यध्वर्युः प्रत्याह मनसा ध्वर्युर्ग्रहं गृहीत्वा मनसा
भक्षमाहरतिमानसेषुभक्षेषुमनसोपह्वानभक्षणेमनसात्मानमाप्याय्यौदुं वरीं समन्वारभ्यवाचं यच्छंत्यानक्षत्रदर्शनात्त
त्रानधरान्पाणींश्चिकीर्षेरन्द्श्यमानेष्वध्वर्युमुक्ताः समन्वारब्धाः सर्पत्यातीर्थदेशाद्युवंतमिन्द्रापर्वतापुरोयुधेतिजपंतौ
ध्वर्युपथेनेत्येकैदक्षिणस्यहविर्धानस्याधोक्षेणेत्येकैप्राप्यवरान्वृत्वावाचं विसृजंतैयदिहोनमकर्मयदित्यरीरिचाम । प्रजा
पतितत्पितरमप्येतत्त्वित्यथवाचं निह्ववंतं वागैतुवागुपैतुवागुपमैतुवागित्युत्करदेशै सुब्रह्मण्यां त्रिराहूय वाचं विसृजंतै नित्य
स्त्विहवाग्विसर्गै एतावत्सात्रं होतृकर्मान्यत्रमहाव्रतात्तदेवाभियज्ञगाथागीयते ॥ अतिरात्रश्चतुर्विंशैषलहावभिजित्स्व
राः ॥ विषुवान्विश्वजिच्चैवच्छंदोमादशमव्रतं ॥ प्रायणीयश्चतुर्विंशैपृष्ठ्योभिप्लवणवच ॥ अभिजित्स्वरसामानोविषु
वान्विश्वजित्तथा ॥ छंदोमादशमंचाहउत्तमंतुमहाव्रतं ॥ अहीनैकाहःसत्राणांप्रकृतिःसमुदाह्रियते॥ यद्यन्यधीयतेपू

उत्तरपं.
अ. २

॥११॥

र्वधीयतेतंप्रतिग्रामंत्यहानिपंचविंशतिर्यैवैसंवत्सरोमितः ॥ एतेषामेवप्रभवस्त्रीणिषष्टिशतानियदितितद्येकेचनछांदो
 ग्येवाध्वर्यवेवाहोत्रामर्शाःसमाम्नातानतान्कुर्यादकृत्स्नत्वाद्धौत्रस्यछंदोगप्रत्ययंस्तोमःस्तोत्रियःपृष्ठसंस्थेत्यध्वर्युप्रत्ययं
 तुव्याख्यानं'कामकालदेशदक्षिणानांदीक्षोपसंप्रसवसंस्थोत्थानानामेतावत्त्वंहविषामुच्चैरुपांशुतायांहविषांचानुपूर्व्यं
 मेतेभ्यएवाहोभ्योहीनैकाहान्पश्चात्तरान्व्याख्यास्यामः ॥ १३ ॥ एतद्विदंब्रह्मचारिणमनिराकृतिनैसंवत्सरावमंचा
 रयित्वाव्रतमनुयुज्यानुक्रोशिनेप्रब्रूयादुत्तरमहर्महानाम्नीरग्रउदगयनेपूर्वपक्षेश्रोप्यन्वहिर्गामात्स्थालीपाकंतिलमिश्रं
 श्रपयित्वाचार्यायवेदयीतविदितेव्रतसंशयान्पृष्ट्वालघुमात्राच्चेदापत्कारितास्युरन्वारब्धेजुहुयादग्नावग्निश्चरतिप्रबिष्टं
 ऋषीणांपुत्रोअधिराजएषः ॥ तस्मैजुहोमिहविषाघृतेनमादेवानांमोमुहद्भागधेयंमोअस्माकंमोमुहद्भागधेयंस्वाहा ॥
 यातिरश्चीनिपद्यतेहंविधरणीइति ॥ तांत्वाघृतस्यधारयायजेसम्वाधनीसहंस्वाहा ॥ यस्मैत्वाकामकामार्यवयंसम्वाड्यज्य
 महे ॥ तमस्मभ्यंकामंदत्त्वाधेदंत्वंघृतंपिवस्वाहा ॥ अयंनोअग्निर्वरिवःकृणोत्वयंमृधःपुरएतुंप्रभिंदन् ॥ अयंशन्नृन्जयतु
 जर्हृषाणोयंवाजंजयतुवाजसातौस्वाहा ॥ असूर्यंत्यैचानुमत्यैचंस्वाहा ॥ प्रदानेस्वाहा ॥ व्याहृतिभिश्चपृथग्घृत्वाहैतंस्था
 लीपाकंसर्वमशानेतिभुक्तवंतमपामंजलिपूर्णमादित्यमुपस्थपयेत्त्वंव्रतानांव्रतपतिरसिंव्रतंचरिष्यामितच्छकेयंतेनशके
 यंतेनराध्यासमितिसमाप्यसंमील्यवाचंयच्छेत्कालमभिसमीक्षमाणोयदासमयिष्यादाचार्येणैकरात्रमध्यायोपपादना

श्रीतसू.

॥१२॥

त्रिरात्रं वानित्याध्यायेन तमेव कालमभिसमीक्षमाणं आचार्यो हतेन वा ससात्रिः प्रदक्षिणं शिरःसमुखं वेष्टयित्वा हतं कालमे
वंभूतो स्वपन्भवेति तं कालमस्वपन्नासीतां नुवक्ष्यमाणं पराजितायां दिश्यामिं प्रतिष्ठाप्यासिमुदकमंडलुमश्मानमित्युत्तर
तोमेः कृत्वा वत्सतरीं प्रत्यगुदगसंश्रवणे वध्वापश्चादग्नेराचार्यस्तृणेषूपविशेद पराजितां दिशमभिसमीक्षमाणो ब्रह्मचारी
लेपान्परिमृज्य प्रदक्षिणमग्निमाचार्यं च कृत्वोपसंगृह्य पश्चादाचार्यस्योपविशेत्तृणेष्वेव प्रत्यगदक्षिणाभिसमीक्षमाणः पृष्ठेन
पृष्ठसंधाय ब्रूयान्मनसामहाना मीर्भो ३ अनुब्रूहीति पुनः पृष्ठानुक्रोशिनैः संमील्यैवानुब्रूयात्संपुरीषपदास्त्रिरनूच्योन्मुच्यो
ष्णीपमादित्यमीक्षयेन्मित्रस्य त्वाचक्षुषाप्रतीक्षेन्मित्रस्य त्वाचक्षुषा समीक्षेन्मित्रस्य वश्चक्षुषानुवीक्षेत् इति दिशः स संभाराः पुन
रादित्यं मित्रस्य त्वाचक्षुषा प्रतिपश्यामि योऽस्मान् द्वेष्टियं च वयं द्विष्मस्तं चक्षुषोर्हेतुर्कच्छत्विति भूमिमुपस्पृशेदग्नइळात्तम
इळानमक्रुपिभ्यो मंत्रकृद्भ्यो मंत्रपतिभ्यो नमो वो अस्तु देवेभ्यः शिवानः शंतमाभव सुमृळीकासरस्वतिमाते व्योम संदृशि ॥
भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः शनं इंद्राग्नीभवतामवोभिः स्तुपेजं सुव्रतं नमो व्यसीभिः कयानश्चित्राभुवदिति तिस्रः स्योनापृ
थिवि भवेति स माप्यसमानं संभारवर्जमेव द्वयोः स्वाध्यायधर्मं आचार्यवदेकः फाल्गुनाद्याः श्रवणाया अनधीतपूर्वाणाम
ध्यायस्तैष्याद्यधीतपूर्वाणामधीतपूर्वाणां ॥ १४ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे उत्तरपट्टे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥
हरिः ॐ ॥ उक्तप्रकृतयोहीनैकाहाः सिद्धैरहोभिरहामतिदेशो नतिदेशे त्वेकाहो ज्योतिष्टोमो द्वादशशतदक्षिणं स्ते

उत्तरप.
अ. ३

॥१२॥

नशस्यमेकाहानांगो आयुषीविपरीते ब्रह्महानां त्र्यहाणां पृथग्यहः पूर्वो भिन्नव्यहो वैवंप्रायाश्च दक्षिणा अर्वा गतिरात्रेभ्यः
साहस्रास्त्वतिरात्रा ब्रह्महारुयहाश्च ये भूयांसरुयहादहीनाः सहस्रं तेषां त्र्यहप्रसरुयायान्वहेततः सहस्राणि समावत्वेव दक्षि
णानयेयुरतिरिक्तास्तूत्तमेधिका अतिदिष्टानां स्तोमपृष्ठसंस्थान्यत्वादनन्यभावो नित्यानैमित्तिका विकारा माध्यंदिने तु हो
तुर्निष्केवल्यैस्तोमकारितं शस्यं तत्रोपजनस्ताक्षर्यवर्जमग्रे सूक्तानां हानौ तत एवोद्धारो ये वा क्लृप्तस्तोमाः स्युस्तृचा एव त
त्र सूक्तस्थानेषु यथानित्यानि विदोभ्युदियात् ॥ १ ॥ उक्तानि चातुर्मास्यानि सोमान्वक्ष्यामः पर्वणां स्थानेषूपकानेकेषु
रिधौ पशुं नियुंजंति वैश्वदेव्याः स्थाने प्रथमं पृथ्याहर्जनिष्ठा उग्र उग्रो जज्ञ इति मध्यंदिनं एकाहिका होत्राः सर्वत्र प्रथमसांपाति
केष्वहः स्वेकाही भवत्सु वैश्वानरपार्जन्ये हविषीं अग्नीषोमीयस्य पशोः पशुपुरोळाशे न्वायातयेयुः प्रातः सवनिकेषु पुरोळांशेषु
वैश्वदेव्याहवींष्यन्वायातयेयुः वैश्वदेवः पशुर्वार्हस्पत्यानूवंध्यावरुणप्रघासस्थाने ब्रह्म उत्तरस्याहः प्रातः सवनिकेषु पुरोळा
शेषुवरुणप्रघासहवींष्यन्वायातयेयुः मारुतवारुणौ पशून्मैत्रावरुण्यनूवंध्याग्निष्टोमं एन्द्राग्रस्थाने साक्रमेधस्थाने व्यहोतिरां
त्रांतो द्वितीयस्याहो नु सवनं पुरोळाशेषु पूर्वेषु हवींषितृतीये हन्युपांश्वंतर्यामाहुत्वा पाण्डवं प्रातः सवनिकेषु कृत्स्नं माध्यं
दिनेषु माहेंद्राण्यंतरेण घृतयाज्ये दक्षिणे मार्जालीये पित्र्या तत्रोपस्थानं यथानतिप्रणीय चरतामनूवंध्यायाः पशुपुरोळांश
आदित्यमन्वायातयेयुराग्नेय्येंद्राग्नैकादशिनाः पशवः सौर्यानूवंध्याग्निष्टोमः शुनासीरीयायाः स्थाने प्रातः सवनिकेषु पुरो

श्रौतसू.

॥१३॥

ळाशेषु शुनासीरीयायाहवीं व्यन्वायातयेयुर्वायव्यः पशुराश्विन्यनूवं ध्यान्वहंपंचाशच्छोदक्षिणाः ॥ २ ॥ अथराजसू
याः पुरस्तात्फाल्गुन्याः पौर्णमास्याः पवित्रेणाग्निष्टोमेनाभ्यारोहणीयेन यजेत पौर्णमास्यां चातुर्मास्यानि प्रयुक्तैर्नित्यानि प
र्वाणि च क्राभ्यां तु पर्वातरेषु चरंत्यहर्विपर्ययं पक्षविपर्ययं वा संवत्सरां ते समानपक्षेभिषेचनीयदशपेया उक्थ्यो बृहत्पृष्ठ उभय
सामाभिषेचनीयः संस्थिते मरुत्वतीये दक्षिणत आहवनीयस्य हिरण्यकशिपावासीनो भिषिक्ताय पुत्रामात्यं परिवृताय राज्ञे
शौनः शेषमाचक्षीत हिरण्यकशिपावासीनऽआचष्टे हिरण्यकशिपावासीनः प्रतिगृणाति यशो वै हिरण्यं यशसैवैनं तत्समर्थं
यत्योमित्यृचः प्रतिगरं एवं तथेति गाथाया ओमिति वै दैवं तथेति मानुषं दैवेन च वै न तन्मानुषेण च पापादेन सः प्रमुंचति तस्मा
द्योराजा विजितीत्यादप्ययजमान आख्यापयेतैवैतच्छौनः शेषमाख्यानं न हास्मिन्नल्पंचनैनः परिशिष्यते सहस्रमाख्यात्रे
दद्याच्छतं प्रतिगरि त्रैयथास्वमासने संस्पृष्टेभिश्चरित्वा दशपेयेन यजेत तत्र दशदशैकैकं चमसं भक्षयेयुर्नित्यान्प्रसंख्यायेत
राननुप्रसर्पयेयुर्येमा नृतः पितृतश्च दशपुरुषं समनुष्ठिता विद्यातपोभ्यां पुण्यैश्च कर्मभिर्येषामुभयतो नाब्राह्मण्यं निनयेयुः पि
नृत इत्येकै न वगवासः सुतसो मास इंद्रै सखा हयत्रसखिभिर्न वगै रिति निविद्धान योराद्ये सूक्तमुखीये इत्युक्त एते प्रतीया दुत्तर
आपूर्यमाणपक्षे केशवपनीयो बृहत्पृष्ठोतिरात्रो द्वयोर्मासयोर्व्युष्टिद्वयोर्मासोतिरात्र उत्तरमुत्तर आपू
र्यमाणपक्षे क्षत्रस्य धृतिरग्निष्टोमः ॥ २ ॥ इति राजसूयान्यायकृताश्च दक्षिणा अन्यत्राभिषेचनीयदशपेयाभ्यामभि

उत्तरष.
अ. ३

॥१३॥

पेचनीयेतुद्वात्रिंशतंद्वात्रिंशतंसहस्राणिपृथक्खुल्येभ्यःपोलशपोलशद्वितीयेभ्योष्टावष्टौतृतीयेभ्यश्चत्वारिचत्वारिपा
 दिभ्यःसंसृपेष्टीनांहिरण्यमाग्नेय्यांवत्सतरीसारस्वत्यामवध्वस्तःसावित्र्यांदयामःपौष्ण्यांशितिपृष्ठोवार्हस्पत्यायामृषभ
 ऐंद्र्यामहानिरष्टोवारुण्यांसाहस्रोदशपेयंइमाश्चादिष्टदक्षिणाःसौवर्णीस्त्रिगुणातुरश्वःप्रस्तोतुर्धेनुःप्रतिहर्तुरजःसुब्रह्मण्या
 येहिरण्यप्राकाशावध्वर्योराजतौप्रतिप्रस्थानुर्द्वादशपृष्ठोह्योगर्भिणोब्रह्मणोवशामैत्रावरुणस्यरुक्मोहोर्तुर्ऋषभोब्राह्मणा
 ऋंसिनःकांपासंवासःपोतुःक्षौमीवरासीनेष्टुरेकयुक्तंयवाचितमच्छावाकस्यानङ्गानाग्नीध्रस्यवत्सतयुन्नेतुस्त्रिवर्षःसांडो
 ग्रावस्तुतः ॥४॥ उशनसःस्तोमेनगरंमीर्णमिवात्मानंमन्यमानोयजेतोशनायत्सहस्यैरयतां ॥ त्वमपोयदवेतुर्वशायेति
 सूक्तमुखीयेगोस्तोमभूमिस्तोमवनस्पतिसवानानंताअवारेणुककाटोअश्रुतेनतानशंतिनदभातितस्करोवळित्थापर्वता
 नादृष्टाचिद्यावनस्पतीन्देवेभ्योवनस्पतेहवींषिंवनस्पतेरशनयानियूयेतिसूक्तमुखीयांअधिपत्यकामोब्रह्मवर्चसकामो
 वाबृहस्पतिसवेनयजेततस्यतृचाःसूक्तस्थानेष्वग्निर्देवपुराजतीत्याज्यैयस्तसंभुनेतयइतिसूक्तमुखीयेद्रमरुत्वइहनृ
 णामुत्वेतिमध्यंदिनउदुप्यंदेवःसविताहिरण्ययाघृतवतीभुवनानामभिध्रियेद्रक्नुभिर्वाजवद्भिःसमुक्षितंस्वस्तिनोमि
 मीतामश्विनाभगइतिवैश्वदेवैश्वदेवनरंमनसाग्निनिचार्यप्रयंतुवाजास्तविषीभिरग्नयःममिद्धमाग्निसमिधागिरागृणइ
 त्याग्निमारुतंहोत्रकाऽध्वंस्तोत्रिजसृपेभ्यःप्रथमोत्तमांसृचान्छंसेयुःप्रगाथेभ्यस्तुमाध्यंदिनेनुसवनमेकादशेकादशद

श्रौतसू.

॥१४॥

क्षिणा एकादशैकादशवासहस्राणि शतानि वा श्वो माध्यंदिने धिको भुवा भ्रानृव्यवानधिवुभूषुर्यजेत सद्यस्क्रियानुक्रियाप
रि क्रियावास्वर्गकाम एकत्रिकेण त्र्येकेन वा न्नाद्य कामो गोतमस्तोमेन यइच्छेद्दान कामामे प्रजास्यादित्येते पांसप्तानां शस्यमु
क्तं बृहस्पतिसवेन त्वं भुवः प्रतिमानं पृथिव्या भुवस्त्वमिन्द्र ब्रह्मणामहान्तसद्यो हजातो वृषभः कनीनस्त्वं सद्यो अपि वोजात इ
द्रानुत्ताहिघ्ने अधदेवदेवा अनुतेदायिमह इन्द्रियाय कथोनुतेपरिचराणि विद्वानिति द्वे एकस्य चिन्मे विश्वस्त्वो ज एकं नुत्वा
सत्पतिं प्रांचजन्यं त्र्यर्यमामनुपो देवताता प्रधान्वस्य महतो महानीत्था हि सोम इन्मद इन्द्रो मदाय वा वृध इति सूक्तमुखीयाः
॥ ५ ॥ गोतमस्तोममंतरुक्थ्यं कुर्वति ग्रहांतरुक्थ्यं श्वेदग्नेम रुद्धिर्ऋकभिः पाइन्द्रावरुणाभ्यां मत्स्वेन्द्रा बृहस्पतिभ्यामिन्द्रा
विष्णुभ्यांसजूरित्याग्निमारुते पुरस्तात्परिधानीयाया आवपेतो भय्यो राह्वानमन्यतरस्यामेक उक्थ्यः स्तोत्रियेषु चैद्यज्ञाय
ज्ञीयेन स्वेर्वासकृदा हूय स्तोत्रियांस्तथानुरूपानन्यत्राप्येवं स्तोत्रियानुरूपसंनिपातैर्यद्युवैयज्ञाय ज्ञीययोनौ सवैरेवोक्थ्य
सामभिः प्रकृत्या स्यात्तथासति ॥ ६ ॥ इयेनाजिराभ्यामभिचरन्यजेता हंमनुर्गर्भेनुसंस्त्वयामन्योयस्तेमन्यविति मध्यं
दिनौ शेषो बृहस्पतिसवेन सन्नद्धालोहितोष्णीषा निस्त्रिंशिनो याजयेयुः शरमयं बर्हिमौ सलाः परिधयो ब्रैभीतक इध्मो वाघा
तको वापगूर्याश्रावयेत्प्रत्याश्रावयेच्च चिच्छिदन्निव वषट्कुर्याद्दुपन्निव जुहुयात्साद्यस्के पूर्वरावेदिः खल उत्तरवेदिः खलेवाली
यूपः स्फ्यग्रो यूपो च पालः कलापी च पाल इत्यागंतुका विकारा अन्यांश्चाध्वर्यवो विदुः सिद्धे तु शस्ये होता संप्रैषान्वयस्यात्सा

उत्तरप.
अ. ३

॥१४॥

प्याकीर्त्यापिहितो महारोगेण वा यो बालं प्रजननः प्रजानं विदेत सो ग्निष्टुताय जेतति षाहरी यो जात एवेति मध्यं दिनः सर्वाग्ने
 यश्चेत्स्तोत्रियानुरूपा आग्नेयाः स्युर्विचारि वा पिवा सर्वेषु देवताशब्देष्वग्निमेवाभिसंनमैत्तथा सत्यन्वक्षमिन्द्रस्तुताय जेतैन्द्र
 सोममिन्द्रं स्तवेति मध्यं दिनो भूतिकामो वा ग्रामकामो वा प्रजाकामो वोपहव्येन यजेतैमा उत्वाय एक इदिति मध्यं दिन इन्द्रा
 द्योः कुलायेन प्रजातिकामः स्तिष्ठाहरीतमुष्टुहीति मध्यं दिनः ऋषभेण विजिगीषमाणो मरुत्वाँ इन्द्रयुध्मस्य तं इति मध्यं दिनः स्ती
 व्रसो मेनान्नाद्यकामः कस्य वीरस्तीव्रस्याभिवयस इति मध्यं दिनो विघनेनाभिचरं स्तस्य शस्यमजिरेणैन्द्रा विष्णो रुक्मांतिना
 स्वर्गकाम इमा उत्वाद्यौर्नय इन्द्रेति मध्यं दिनो यः कामयेत नैष्णिह्यं पाप्मन इयामिति स ऋतपेयेन यजेत ऋतस्य हि शुरुधः संति
 पूर्वीरिति सूक्तमुखी ये सत्येन च मसान्भक्षयंति सत्यमियं पृथिवी सत्यमयमग्निः सत्यमयं वायुः सत्यमसावादित्य इति सोमच
 मसोदक्षिणा ॥ ७ ॥ अतिमूर्तिनायक्ष्यमाणो मासं सौर्याचांद्रमसीभ्यामिष्टीभ्यां यजेत शुक्लं चांद्रमस्या सौर्ये यत रमन्ना
 हगोरमन्वत न वोनवो भवति जायमानं स्तरणिर्विश्वदर्शतश्चित्रं देवाना मुदगादनीकमिति याज्यानुवाक्याः स ईमही धुनिमे
 तोर रम्णा त्वमेनाभ्युप्याचुमुरिंधुनिंचेति सूक्तमुखी ये सूर्यस्तुताय शस्कामः पित्रा सोममभीन्द्रं स्तवेति मध्यं दिनो व्योम्नान्ना
 द्यकामो विश्वदेवस्तुताय शस्कामः पंचशारदीयेन पशुकाम एते पात्रयाणां कया शुभातदिदासेति मध्यं दिन उभयसामानौ
 पूर्वा उक्थ्यः पंचशारदीयो विशो विशोवो अतिथिमित्याज्यं कण्वरधं तरं पृष्ठं गोसवविवधौ पशुकाम इन्द्रसोममेतायामेति म

श्रौतसू.

॥ १५ ॥

ध्यंदिनोदशसहस्राणिदक्षिणाः षोडशैकाहा आयुर्गौरितिव्यत्यासमुद्भिद्वलभिदौस्वर्गकामइंद्रसोममिंद्रः पूभिंदिति म
ध्यंदिनोविनुत्यभिभूत्योरिषुवज्रयोश्चमन्युसूक्ते अभिचरन्यजेत त्विष्यपचित्योः सम्राट्स्वराजोराड्विराजोः शदस्यचैका
हिकेउशदस्यराशिमराययोश्चकयाशुभीयतदिदासीयेभूतिकामराज्यकामान्नाद्यकामेंद्रियकामतेजस्कामानामेतेका
माद्वयोर्द्वयोर्ऋषिस्तोमाव्रात्यस्तोमाश्चपृथ्याहानिनाकसदऋतुस्तोमादिवस्तोमाश्चाभिप्लवाहानि ॥ ८ ॥ वाजपेयेनाधि
पत्यकामः सप्तदशदीक्षाः सप्तदशापवर्गोवाहिरण्यस्रजऋत्विजोयाजयेयुर्वज्रकिंजल्काशतपुष्कराहोतुर्विश्वजिदाज्यैक
याशुभातदिदासेति मध्यंदिनः संस्थिते मरुत्वतीये वार्हस्पत्येष्टिराज्यभागप्रभृतीळांता बृहस्पतिः प्रथमं जायमानो बृहस्प
तिः समजयद्वसूनि त्वामीळते अजिरंदूत्यायाग्निंसुदीतिंसुदृशंगृणंत इति संयाज्येयदित्वध्वर्यव आजिं जापयेयु रथब्रह्माती
र्थदेशेमयूखेचक्रं प्रतिमुक्तं तदारुह्यप्रदक्षिणमावर्त्यमाने वाजिनां सामगायादा विर्मर्या आवाजं वाजिनो अगमन् ॥ देवस्य
सवितुः सवे ॥ स्वर्गां अर्वतो जयतः स्वर्गां अर्वतो जयतीति वायदिसामनाधीयाग्निरेतामृचं जपेत्तृतीयेनाभिप्लविकेनोक्तं तृ
तीयसवनैचित्रवतीषु चेत्स्तुवीरं स्त्वं नश्चित्र उत्त्याग्ने विवस्वदुषस इत्यग्निष्टोमसाम्नः स्तोत्रियानुरूपौ षोडशी त्विह तस्मादू
र्ध्वमतिरिक्तो कथं प्रतप्ते अद्य शिपिविष्टनामप्रतद्विष्णुस्तव ते वीर्येणेति स्तोत्रियानुरूपौ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्यत्तेदित्सु
प्रार्थ्य त्वामिच्छवसस्पते तं प्रत्नथेति त्रयोदशानामेकांशि द्वाह्यदूरोहणं रोहेंदृहस्पतेयुवमिंद्रश्च वस्व इति परिधानीया वि

उत्तरप.

अ. ३

॥ १५ ॥

आङ्बृहत्पिबतुसोम्यमध्वितियाज्यातस्यगवांशतानामश्वरथानामश्वानांसाद्यानांवह्यानामहानसानांदासीनांनिष्क
 कंठीनांहस्तिनांहिरण्यकक्ष्याणांसप्तदशसप्तदशानिदक्षिणादशान्येदक्षिणागणाधनानांशतावमापराध्यानांपूर्वान्वाग
 णशोभ्यस्यैत्सप्तदशसप्तदशसंपादयेदितिवाजपेयस्तेनेष्ट्वाराजाराजसूयेनयजेतब्राह्मणोबृहस्पतिसवेन ॥ ९ ॥ अनिरुक्त
 स्यचतुर्विंशेनप्रातःसवनंचतृतीयसवनंचतंप्रलथेतितुत्रयोदशवैश्वदेवैकयाशुभातदिदासेतिमध्यंदिनीहोत्रकाऊर्ध्वस्तो
 त्रियानुरूपेभ्यःप्रथमान्तसंपातान्छंसेयुरहीनसूक्तानिवैवंपूर्वेसवनैबृहत्पृष्ठेप्वसमान्नातेषुप्रतिकामंविश्वजिच्छिल्पस्तस्य
 समानंविश्वजिताप्रगाथेभ्योबृहस्पतिसवेनाज्यंनिष्केवल्यमरुत्वतीयौचतृचौताभ्यांतुपूर्वेऐकाहिकेहोत्रकाऊर्ध्वप्रगाथे
 भ्यःशिल्पान्यविकृतानिशंसेयुःसामसूक्तानिचाद्यांस्तृचानहीनसूक्तानामंत्यानामैकाहिकानामुत्तमान्तसमानंतृतीयसव
 नंबृहस्पतिसवेननाभानेदिष्ठस्त्विहपूर्वोवैश्वदेवात्तृचादेवयामरुच्चाग्निमारुतेमारुतात्तयोरुक्तःशस्योपायः ॥ १० ॥
 यस्यपशवोनोपधरेरन्नन्यान्वाभिजनान्निनीत्सेतसोसोर्यामेणयजेतमाध्यंदिनेशिल्पयोनिवर्जमुक्तोविश्वजितैकाहेनगर्भ
 कारंचेत्स्तुवीरैस्तथैवस्तोत्रियानुरूपान्नथंतरेणाग्नेततोवैराजेनंतोरथंतरेणबृहद्वैराजाभ्यांवैवमेववामदेव्यशाक्रेमैत्रा
 वरुणस्यनौधसवैरूपेब्राह्मणाच्छंसिनःश्यैतवैरूपेवाकालेयैरवतेअच्छावाकस्यसामानंतरेणद्वौद्वौप्रगाथावगर्भकारंम
 तिरात्रस्त्विहद्वौपदोक्थ्यश्चेद्वैषुवतंतृतीयसवनंमूर्ध्वमाश्विनादतिरिक्तोक्थानिजराबोधतद्विविद्धिजरमाणःसमिध्यसे

श्रीतसु.
॥१६॥

ग्निनेद्रेणाभात्यग्निःक्षेत्रस्यपतिनावयमितिपरिधानीयायुवंदेवाक्रतुनापूर्व्येणेति याज्यायदद्यकच्चवृत्रहंशुद्धेदभिश्चुताम
र्घमानोविश्वाभिःप्रातर्यावाणाक्षेत्रस्यपतेमधुमंतमूर्मिमितिपरिधानीयायुवंदेवास्त्रयएकादशसइति याज्यातमिंद्रंवाज
यामसिमहौंद्रोयओजसानूनमश्विनातंवांरथंमधुमतीरोषधीर्द्याव आपइतिपरिधानीयापनाय्यंतदश्विनाकृतंवामिति
याज्यातोदेवाअवंतुनइतिस्तोत्रियानुरूपाउतनोधियोगोअग्राइतिवानुरूपस्योत्तमेळेद्यावापृथिवीउभाउनूनदैव्याहो
ताराप्रथमापुरोहितेतिपरिधानीयायंवांभागोनिहितोयजत्रेति याज्यायदिनाधीयात्पुराणमोकःसख्यंशिवंवामितिचत
ओयाज्यास्तद्वोगायसुतेसचास्तोत्रमिंद्रायगायतंत्यमुवःसत्रासाहंसत्रातेअनुकृष्टयइतिवास्तोत्रियानुरूपाअपरिमिताः
परःसहस्रादक्षिणाश्वेतश्चाश्वतरीरथोहोतुर्होतुः ॥ ११ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेउत्तरषट्केतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥

ॐम् ॥ ज्योतिर्ऋद्धिकामस्यनवसप्तदशप्रजातिकामस्यविषुवत्स्तोमोभ्रातृव्यवतोगौरभिजिच्चगौरुभयसामांसर्वस्तो
मोबुभूषतआयुर्दीर्घव्याधेःपशुकामस्यविश्वजिद्धहवर्चसकामवीर्यकामप्रजाकामप्रतिष्ठाकामानांपृष्ट्याहान्यादितःपृथ
क्कामैरित्यतिरात्रांस्तेषामाद्यास्त्रयंएकाहिकशस्याइत्येकाहाअथाहीनाद्यहप्रभृतयोद्वादशरात्रपरार्ध्याअग्निष्टोमादयो
तिरात्रांतामासापवर्गाअपरिमाणदीक्षाऐकाहांश्चैतरेयिणःसाहस्रशश्चदक्षिणाअतिरात्रांश्चसर्वशस्तत्राह्नांसंख्याःसंख्या
ताःषळहांताअभिप्लवादतिरात्रस्त्वंत्यःसंख्यापूरणेगृहीतानांहानौवैश्वानरोधिकः ॥ १ ॥ आंगिरसंस्वर्गकामोयोवा

उत्तरष.
अ. ४

॥१६॥

पुण्योहीनोनुप्रेप्सुः स्याच्चैत्ररथमन्नाद्यकामः कापिवनंस्वर्गकाम इति द्व्यहाः प्रथमस्य तूत्तरस्याहं स्तार्तीयं तृतीयसवनं त्वंहि
 क्षैतवदिति चाज्यं गर्गत्रिरात्रं स्वर्गकामं स्तस्य मध्यमस्याहो वामदेव्यं पृष्ठं विशोविशीयमग्निष्टोमसामं वारवंतीयमुत्तमे त्वम
 भवेवसूरिति चाज्यं वैदत्रिरात्रं राज्यकामः सर्वे त्रिवृतो तिरात्रांश्छंदोमपवमानां तर्वसूपशुकामः पराकच्छंदोमपराकौ स्वर्ग
 काम इति त्र्यहा गर्गत्रिरात्रशस्या अत्रेश्वतुर्वीरं वीरकामं स्तस्य वीरवंत्याज्या नयमग्ने वाजसातमेति द्वितीयेहन्याज्यं मग्नायो
 मर्त्य इति तृतीये शिंनर इति चतुर्थे षोडशिमच्चतुर्थं तस्याभित्वा वृषभा सुत इति गायत्री पुरथं तरे पृष्ठमनुष्टुब्बहती पुबृहच्चतुर्थं
 त्वं वलस्य गोमतो यज्जायथा अपूर्व्येति वाजामदग्नं पुष्टिकामं स्तस्य पुरोळाशिन्य उपसदो वैश्वामित्रं भ्रातृव्यवान् प्रजाकामो
 वसिष्ठं संसर्पमिति चतुरहाः सार्वसेनं पशुकामो देवं भ्रातृव्यवान् पंचशारदीयं पशुकामो ब्रतवंतमायुष्कामो वावरं वाक्प्रवदि
 पुरिति पंचपंचरात्राः पंचशारदीयस्य तु सप्तदशोक्षाण एंद्रामारुतामारुतीभिः सह वत्सतरीभिः सप्तदशभिः सप्तदशभिः पं
 चवर्षपर्यग्निकृताः सवनीयां स्तेषां त्रींस्त्रींश्चतुर्वहः स्वालभेरं नपरिशिष्टान् पंचपंचमेव तव तस्तु तृतीयस्याहं स्थाने महाव्रतं पृ
 ष्ठपंचाह उत्तमः ॥ २ ॥ ऋतूनां षडहं प्रतिष्ठाकामः पृष्ठ्यः समूढो व्यूढो वा पृष्ठ्यावलं वं पशुकामः पृष्ठ्यपंचाहो भ्यासक्तो
 विश्वजिच्च संभार्यमायुष्कामः पृष्ठ्यत्र्यहः पूर्वो भिप्लवत्र्यहश्च ऋषिससरात्रमृद्धिकामः प्राजापत्यं प्रजाकामंश्छंदोमपवमान
 व्रतं पशुकामो जामदग्नमन्नाद्यकाम एते च त्वारः पृष्ठ्यो महाव्रतं च व्रतं तु स्वस्तोमं प्रथमे सप्तदशं द्वितीये छंदोमपवमानं तृतीये च

श्रौतसू.

॥१७॥

तुर्विशोवहिष्पवमानः सप्तदशः शेषश्चतुर्थः ऽ ऐंद्रमत्यन्याः प्रजाबुभूषंस्त्रिकद्रुकाऽ अभिजिद्विष्वजिन्महाव्रतं सर्वस्तोमोज
नकसप्तरात्रमृद्धिकामोभिप्लवचतुरहोविष्वजिन्महाव्रतं ज्योतिष्टोमः पृष्ठयः स्तोमोविष्वजिच्चपशुकामस्य सप्तमो देवत्व
मीप्सतोऽष्टरात्रः पृष्ठ्योमहाव्रतं ज्योतिष्टोमो नवरात्रमायुष्कामः पृष्ठ्यस्त्रिकद्रुकाश्चत्रिकद्रुकाः पृष्ठ्यावलंबइति पशुकामस्ये
तिनवरात्रौ त्रिककुबध्यर्धः पृष्ठ्योमहात्रिककुब्ज्यूहो नवरात्रः समूहस्त्रिककुप्समूहश्चतुष्टोमस्त्रिककुबध्यर्धोऽभिप्लवऽ ए
तैश्चतुर्भिः स्वानां श्रैष्ठ्यकामो यजेत कुसुरुविंदुमृद्धिकामस्त्रयाणां पृष्ठ्याहामैकैकं त्रिच्छंदोमवंतं पशुकामः पृष्ठ्यावलंबस्य प्र
ग्विष्वजितश्छंदोमादशमं चाहः पुराभिचरं ज्योतिर्गामभितो गौरभिजितं विश्वजिदायुषं शललीपिशंगं श्रीकामोऽभिप्लव
ज्यहः पूर्वस्त्रिरिति दशरात्राः ॥ ३ ॥ पौंडरीकमृद्धिकामः पृष्ठयस्तोमश्छंदोमां गोतमस्तोमोविष्वजिद्व्यूहो नवरात्रो
महाव्रतं वैश्वानरऽ इति वाऽथ संभार्यावतिरात्रश्चतुर्विंशमध्यर्धोऽभिप्लवः पृष्ठ्योर्वेद्रवज्रं भ्रातृव्यवान् पृष्ठ्यस्याद्येऽअहनी
व्यत्यासमानवरात्रान्महाव्रतम् ॥ ४ ॥ अथ द्वादशाहाभवेयुः सत्राणि भवेयुरहीनावोक्तो दशरात्रः समूहो व्यूहो वा तम
भितोतिरात्रौ संभार्ययोर्वा वैश्वानरमुपदध्यात्संवत्सरप्रवहं श्रीकामोतिरात्रश्चतुर्विंशविषुवद्वर्जो नवरात्रोमहाव्रतमथ भ
रतद्वादशाहं इममेवैकाहं पृथक् संस्थाभिरुपेयुरतिरात्रमग्रेथाग्निष्टोममथाष्टाउक्थ्यानथाग्निष्टोममथातिरात्रमिति द्वाद
शाहास्तैरात्मना बुभूषंतः प्रजयापशुभिः प्रजनयिष्यमाणाः स्वर्गलोकमेष्यंतः स्वानां श्रैष्ठ्यमैच्छंतऽ उपेयुर्वायजेतवेति पृथ

उत्तरप.

अ. ४

॥१७॥

क्त्वमथसामान्यमपरिमितत्वाद्धर्मस्यप्रदेशान्वक्ष्यामोयथाहिपरिमितावर्णापरिमितावाचोगतिमाप्नुवत्येवमेवपरि
 मितानामहामपरिमिताःसंघाताःसिद्धानित्वहानितेषांयःकश्चसमाहारःसिद्धमेवशस्यमहान्तुसशयैस्तोमपृष्ठसंस्थाभिरे
 केव्यवस्थांतदकृत्स्नंष्टृत्वाद्यतिक्रमस्यच्छंदोगैरेवकृत्वासमयमहोवार्हतराथंतरतायामेकाहेनशस्यंराथंतराणांद्वितीये
 नाभिप्लविकेनवार्हतानामपिवाक्याशुभीयतदिदासीयेएवनिविद्धानीयेस्यातामैकाहिकमितरत् ॥ ५ ॥ सर्वान्का
 मानाप्स्यन्त्सर्वाविजितीर्विजिगीषमाणःसर्वाव्युष्टीर्व्यसिप्यन्नश्वमेधेनयजेताश्वमुत्स्रक्ष्यन्निष्टीभ्यांयजेताग्निर्मूर्धन्वा
 निवराजौसंयाज्येपौष्णीद्वितीयात्वमग्नेसप्रथाअसिसोमयास्तेमयोभुवइतिसद्वंतौत्वांचित्रश्रवस्तमयद्वाहिष्ठंतदग्नयइति
 संयाज्येअश्वमुत्सृज्यरक्षिणोविधायसावित्र्यस्तिस्त्रइष्टयोहरहर्वराजतंत्राःसवितासत्यःप्रसवःप्रसवितासवितायइमावि
 श्वाजातान्यादेवोयानुसवितासुरक्षःसघानोदेवःसवितासहावेतिद्वैसमाप्तासुसमाप्तासुदक्षिणतआहवनीयस्यहिरण्यकु
 शिपावासीनोभिषिक्तार्यपुत्रामात्यपरिवृतायराज्ञेपारिप्लवमाचक्षीतहिरण्मयेकूर्चंऽध्वर्युरासीनःप्रतिगृणात्याख्यास्यन्न
 ध्वर्यवित्याह्वयीतहोहोतरितीतरः ॥ ६ ॥ प्रथमेहनिमनुर्वैवस्वतस्तस्यमनुष्याविशस्तइमंआसतइतिगृहमेधिनउपस
 मानीताःस्युस्तानुपदिशत्युचोवेदःसोयमितिमूक्तंनिगदेंद्वितीयेहनियमोवैवस्वतस्तस्यपितरोविशस्तइमंआसतइतिस्थ
 विराउपसमानीताःस्युस्तानुपदिशतियजुर्वेदोवेदःसोयमित्यनुवाकंनिगदेंतृत्तीयेहनिवरुणआदित्यस्तस्यगंधर्वाविशस्त

श्रौतसू.

॥१८॥

इम आसत इति युवानः शोभना उपसमानीताः स्युस्तानुपदिशत्यथर्वाणो वेदः सोयमिति यज्ञेषु जनिशान्तं स्यात्तन्निगदैश्चतुर्थे
हनिसोमो वैष्णवस्तस्याप्सरसो विशस्ता इमा आसत इति युवतयः शोभना उपसमानीताः स्युस्तानुपदिशत्यांगिरसो वेदः सो
यमिति यद्दोरं निशान्तं स्यात्तन्निगदैर्त्पंचमेहन्यर्बुदः काद्रवेयस्तस्य सर्पा विशस्ता इम आसत इति सर्पाः सर्पविद इत्युपसमानी
ताः स्युस्तानुपदिशति विषविद्यावेदः सोयमिति विषविद्यां निगदैर्त्पष्टे हनिकुबेरो वैश्रवणस्तस्य रक्षांसि विशस्तानीमान्यास
त इति सेलगाः पापकृत इत्युपसमानीताः स्युस्तानुपदिशति पिशाचविद्यावेदः सोयमिति यत्किंचिदपि शाचसंयुक्तं निशान्तं
स्यात्तन्निगदैर्त्सप्तमेहन्यसितो धान्वस्तस्यासुरा विशस्ता इम आसत इति कुसीदिन उपसमानीताः स्युस्तानुपदिशत्यसुरविद्या
वेदः सोयमिति मायां कांचित्कुर्यादष्टमे हनिमत्स्यः सामदस्तस्योदके चरा विशस्ता इम आसत इति मत्स्याः पुंजिष्ठा इत्युपसमा
नीताः स्युस्तानुपदिशति पुराणविद्यावेदः सोयमिति पुराणमाचक्षीत नवमे हनिताक्ष्यो वैपश्चितस्तस्य वयांसि विशस्तानीमा
न्यासत इति वयांसि ब्रह्मचारिण इत्युपसमानीताः स्युस्तानुपदिशतीति हासो वेदः सोयमिति हासमाचक्षीत दशमे हनिध
र्म इन्द्रस्तस्य देवा विशस्ता इम आसत इति युवानः श्रोत्रिया अप्रतिग्राहका इत्युपसमानीताः स्युस्तानुपदिशति सामवेदो वेदः
सोयमिति सामगाया देवमेतत्पर्यायशः संवत्सरमाचक्षीत दशमीन्दशमीन्त्समापयत्संवत्सरांते दीक्षेत ॥ ७ ॥ त्रीणि सु
त्यानि भवंति गोतमस्तोमः प्रथमं द्वितीयं स्याहः पशोरुपाकरणकालेश्चमानीय बहिर्वेद्यास्तावेवास्थापयेयुः स चेदवघ्रायादु

उत्तरप.

अ. ४

॥१८॥

पवर्तेतवायज्ञसमृद्धिं विद्यां चेत्सुगव्यं नोवाजीस्वश्वमिति यजमानं वाचयेत्तमवस्थितमुपाकरणार्थं यदक्रंदइत्येकादश
 भिःस्तौत्यप्रणुवन्ननुस्वाध्यायमित्येकैध्रिगोशमीध्वमिति शिष्टापाङ्गं शतिरस्य वंक्रयइति वामानो मित्रइत्यावपेतोपप्रागा
 च्छसनं वाज्यवेति च द्वे संज्ञसमश्वं पश्यो धून्वंति दक्षिणान्केशपक्षानुद्धृत्येतरान्प्रचृत्य सव्यानूरूनाग्नानां अथास्यैमहिषी
 मुपनिपातयंति तां होताभिमेथति माता च ते पिता च तैर्ग्रेवृक्षस्य क्रीळतः ॥ प्रतिष्ठानीति ते पिता गभेमुष्टिमंतं स यदि तिसा
 होतारं प्रत्यभिमेथत्यनुचर्यश्च शतराजपुत्र्यो माता च ते पिता च तैर्ग्रेवृक्षस्य क्रीळतः ॥ यीयप्यत इव ते मुखं होतर्मा त्वं वदो
 वह्निं तिवा वातां ब्रह्मोर्ध्वा मेनामुच्छ्रयतां द्विरौभारं हरन्निव ॥ अथास्यैमध्यमे जतुं शीते वा ते पुनर्निवेति सां ब्रह्माणं प्रत्यभि
 मेथत्यनुचर्यश्च शतराजपुत्र्य ऊर्ध्वमेनामुच्छ्रयतां गिरौभारं हरन्निव ॥ अथास्यैमध्यमे जतुं शीते वा ते पुनर्निवेति सदः प्रसृ
 प्य स्वाहा कृतिभिश्चरित्वा ॥ ८ ॥ ब्रह्मोद्यं वदंति कः स्वदेकाकी चरति क उस्वि जायते पुनः ॥ किं स्विद्धिमस्य भेषजं किं
 स्विदावपनं महदि ति होता ध्वर्युपृच्छति सूर्ये एकाकी चरति चंद्रमा जायते पुनः ॥ अग्निर्हिमस्य भेषजं भूमिरावपनं महदि
 ति प्रत्याह किं स्वि त्सूर्यसमं ज्योतिः किं समुद्रसमं सरः ॥ कः स्वि त्पृथिव्यै वर्षीयां न्कस्य मात्रान विद्यत इत्य ध्वर्युर्होतारं पृ
 च्छति सत्यं सूर्यसमं ज्योतिर्द्यौः समुद्रसमं सरः ॥ इंद्रः पृथिव्यै वर्षीयां न्गोस्तु मात्रान विद्यत इति प्रत्याह पृच्छामित्वा चि
 तये देवसंख्यदित्वमत्र मनसा जगंथ ॥ केषु विष्णुस्त्रिपुपदे प्वस्थः केषु विश्वं भुवनमाविवेशेति ब्रह्मोद्गातारं पृच्छत्यपि ते शु

श्रौतसू.

॥१९॥

त्रिषुपदेष्वस्मिन्नेषुविश्वंभुवनमाविवेश ॥ सद्यःपर्येमिपृथिवीमुतद्यामेकेनांगेनदिवोअस्यपृष्ठमितिप्रत्याहकेष्वंतःपुरुष
आविवेशकान्यंतःपुरुषआर्पितानि ॥ एतद्ब्रह्मन्नुपवहामसित्वाकिंस्विन्नःप्रतिवोचास्यत्रेत्युद्गाताब्रह्माणंपृच्छतिपंचस्वं
तःपुरुषआविवेशतान्यंतःपुरुषआर्पितानि ॥ एतच्चात्रप्रतिवन्वानोअस्मिन्माययाभवस्युत्तरोमदितिप्रत्याहप्रांचमु
पनिष्क्रम्यंकैकशोयजमानंपृच्छंति पृच्छामित्वापरमंतंपृथिव्याइतीयंवेदिःपरोअंतःपृथिव्याइतिप्रत्याहमहिम्नापुरस्ता
दुपरिष्टाच्चवपानांचरंति सुभूःस्वयंभूःप्रथममंतर्महत्यर्णवे ॥ दधेहगर्भमृत्विष्यंयतोजातःप्रजापतिः ॥ होतायक्ष
त्प्रजापतिमहिम्नोजुपतांवेतुपिवतुसोमंहोतर्यजेतिप्रैषस्तवेमेलोकाःप्रदिशोदिशश्चेतियाज्याश्वोजस्तूपरोगोमृगइतिप्रा
जापत्यावैश्वदेवीकृत्स्निरितरेषांपशूनांप्रचरंतिपंचमेनपृष्ठ्याहाशस्यंव्यूहस्य ॥ ९ ॥ तस्यविशेषान्वक्ष्यामोऽग्नितंमन्य
इत्याज्यंतस्यैकाहिकमुपरिष्टात्प्रउगतृचेष्वैकाहिकास्तृचास्त्रिकद्रुकेषुमहिषोयवाशिरमितिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदेकातृच
स्थानंएकाहिकोनुचरःसूक्तेषुचांत्यमुद्धृत्यैकाहिकमुपसंशस्यंतस्मिन्निविदंदध्यादेवंनिष्केवल्यैभित्यंदेवैसवितारमोण्यो
रिति वैश्वदेवस्यप्रतिपदेकातृचस्थानंएकाहिकोनुचरःसूक्तेषुचैकाहिकान्युपसंशस्यंतेषुनिविदोदध्यादेवमेवाग्निमारुतैच
तुर्थपृष्ठ्याहरुत्तमंज्योतिगौरायुरभिजिद्विश्वजिन्महाव्रतंसर्वस्तोमोसौर्यामोवाभूमिपुरुषवर्जमब्राह्मणानांवित्तानिप्र

उत्तरप.

अ. ४

॥१९॥

तिदिशमृत्विग्भ्योदक्षिणाददार्तिप्राचीदिग्घोतुर्दक्षिणाब्रह्मणःप्रतीच्यध्वर्योरुदीच्युद्गातुरेताएवहोत्रकाअन्वायत्ताअ
 न्वायत्ताः ॥ १० ॥ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेउत्तरपट्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥
 हरिःॐ ॥ अथैतेषामह्नायोगविशेषान्वक्ष्यामोयथायुक्तानियस्मैयस्मैकामायभवत्ययमेवैकाहोतिरात्रादौप्राय
 णीयण्येषोत्यउदयनीयोव्यक्तोमध्येहीनेषुवैश्वानरण्यएवंतावन्तरेणव्यहोदशरात्रेणप्रकृतिःसत्राणांतीत्रावापस्थानमू
 र्ध्वदशरात्रादेकाहार्थेमहाव्रतंप्राग्दशरात्रादितरेषामह्नाह्यहार्थेगोआयुषीत्यहार्थेत्रिकद्रुकाभिप्लवच्यहंपूर्वत्रिकद्रुका
 इत्याचक्षतेचतुरहार्थेत्रिकद्रुकामहाव्रतंचपंचाहार्थेभिप्लवच्यहंउत्तमस्यतुपष्टात्तृतीयसवनंपठहार्थेभिप्लवःपठहंप्रवृ
 न्यायाआवापाःपठहांताःपुनःपुनःपूर्णःपूर्णश्चपठहंस्तंत्रतामेवगच्छति ॥ १ ॥ द्वौत्रयोदशरात्रावृद्धिकामानांप्रथमंपृ
 ष्ठंछंदोमांश्चांतरासर्वस्तोमोतिरात्रोऽन्यायकृतसंत्रतवंतंप्रतिष्ठाकामाद्वितीयंत्रीणिचतुर्दशरात्राणिसार्वकामिकंप्रथमंद्वौ
 पृष्ठ्यावावृत्तउत्तरस्तल्पेवोदकेवाविवाहेवामीमांस्यमानाद्वितीयंपृष्ठ्यमभितस्त्रिकद्रुकाऽन्यायकृतसंध्यहोपजनंप्रतिष्ठाका
 मास्तृतीयंचत्वारिपंचदशरात्राणिदेवत्वमीप्सतांप्रथमंप्रथमस्यचतुर्दशरात्रस्यपृष्ठ्यमध्येमहाव्रतंब्रह्मवर्चसकामाद्विती
 यंद्वितीयस्यचतुर्दशरात्रस्याग्निष्टुत्प्रायणीयादनंतरःमात्राहीनिकाउभौलोकावाप्स्यतांतृतीयंतृतीयस्यचतुर्दशरात्रस्या
 ग्निष्टुत्प्रायणीयस्थानेन्यायकृतसंध्यहोपजनःशेषोन्यायकृतसंध्यहोपजनंप्रतिष्ठाकामाश्चतुर्थोऽष्टशरात्रंचतूरात्रोपजन

श्रीतसु.

॥२०॥

मन्नाद्यकामाः सप्तदशरात्रं पंचरात्रोपजनं पशुकामा अष्टादशरात्रमायुष्कामाः षळहश्चात्र पूर्यते सतंत्रस्योपजनं वक्ष्याम ए
कान्नविंशतिरात्रं मेकरात्रोपजनं ग्राम्या नारण्या न्पशूनवरुत्स्यमाना विंशतिरात्रं प्रतिष्ठाकामा अभिजिद्विष्वजितावभि
प्लवादूर्ध्वं ॥ २ ॥ द्वावेकविंशतिरात्रौ प्रतिष्ठाकामानां प्रथमं त्रयाणामभिप्लवानां प्रथमावंतरातिरात्रौ ब्रह्मवर्चसकामा द्वि
तीयं नवरात्रस्याभिजिद्विष्वजितोः स्थाने द्वौ पृथ्यावावृत्त उत्तरः सवत्सरसंमिता इत्याचक्षते द्वाविंशतिरात्रं चतुरात्रोपज
नमन्नाद्यकामास्त्रयोविंशतिरात्रं पंचरात्रोपजनं पशुकामा द्वौ चतुर्विंशतिरात्रौ प्रजातिकामाः पशुकामावा प्रथमं षळहश्चा
त्र पूर्यते सतंत्रस्योपजनं वक्ष्यामः स्वर्गलोके सत्स्यंतो ब्रध्नस्य विष्टपरोक्ष्यंतो द्वितीयं पृथ्यस्तोमस्त्रयस्त्रिंशो निरुक्तो विशालः
पृथ्यस्तोमा एकविंशत्रिणवस्त्रयस्त्रिंशाः प्रतिलोमाः पूर्वस्मिं रुयहेनुलोमा उत्तरस्मिन्त्सविशालोपिवोत्तर एव त्र्यहः प्रतिलो
मोनुलोमश्चानिरुक्तमहरावृत्तः पृथ्यस्तोमस्त्रिवृदनिरुक्तो ज्योतिरुभयसामा संसदामयनमित्येतदाचक्षते पंचविंशतिरात्र
मेकरात्रोपजनमन्नाद्यकामाः षड्विंशतिरात्रं द्विरात्रोपजनं प्रतिष्ठाकामाः सप्तविंशतिरात्रं त्रिरात्रोपजनमृद्धिकामा अष्टाविं
शतिरात्रं चतुरात्रोपजनं ब्रह्मवर्चसकामा एकात्रिंशद्रात्रं पंचरात्रोपजनं परमां विजितिं विजिगीषमाणास्त्रिंशद्रात्रमन्ना
द्यकामाः षळहश्चात्र पूर्यते सतंत्रस्योपजनं वक्ष्याम एकत्रिंशद्रात्रमेकरात्रोपजनमन्नाद्यकामा द्वौ त्रिंशद्रात्रं द्विरात्रोपजनं प्र
तिष्ठाकामाः ॥ ३ ॥ त्रीणि त्रयस्त्रिंशद्रात्राणि प्रतिष्ठाकामानां प्रथमं त्रयाणामभिप्लवानां मुपरिष्ठादुपरिष्ठादतिरात्रौ ब्रह्म

उत्तरपं.
अ. ५

॥२०॥

वर्चसंकामाद्वितीयं चतुर्णां पंचरात्राणां मावृत्त उत्तम उत्तमौ चांतरा सर्वस्तोमोतिरात्रं उभौ लोकावाप्स्यतां तृतीयं षण्णां पंच
 रात्राणां मध्ये विश्वजिदतिरात्रं आवृत्तास्तूत्तरे त्रयंश्चतुर्ल्लिंशद्रात्रं चतूरात्रोपजनमन्नाद्यकामाः पशुकामानामुत्तराणि च
 त्वारिं पंचत्रिंशद्रात्रः पंचरात्रोपजनः षड्विंशद्रात्रेष्वह उपजायते सतंत्रस्योपजनं वक्ष्यामः सप्तत्रिंशद्रात्र एकरात्रोपजनोऽ
 षात्रिंशद्रात्रोद्विरात्रोपजनं एकान्नचत्वारिंशद्रात्रं त्रिरात्रोपजनं मनंतां श्रियमिच्छंतंश्चत्वारिंशद्रात्रं चतूरात्रोपजनं परमा
 यां विराजिप्रतितिष्ठंतं एकचत्वारिंशद्रात्रप्रभृतीन्युत्तराणि न्यायेनाष्टाचत्वारिंशद्रात्रात्पंचाशद्रात्रप्रभृतीनि चाषष्टिरा
 त्राद्विषष्टिरात्रप्रभृतीनि चैकोनशतरात्रात्तत्रैकरात्रचतूरात्रोपजनानि ब्रतवन्ति ॥ ४ ॥ सप्तैकान्नपंचाशद्रात्राणि त्रिपा
 प्मनावत्स्यंतः प्रथममतिरात्रं स्त्रीणि त्रिवृत्त्यहान्यतिरात्रोदशपंचदशान्यतिरात्रोद्वादशसप्तदशान्यतिरात्रः पृष्ठ्योतिरा
 त्रोद्वादशैकविंशान्यतिरात्रं स्त्रिवृत्तां प्रथमोऽग्निष्टोमः षोडश्युत्तमः पंचदशानामुक्थ्या इतरे विधृतय इत्याचक्षते यमातिरा.
 त्रयमां द्विगुणामिव श्रियमिच्छंतोद्वावभिप्लवांगो आयुषीं अतिरात्रोद्वावभिप्लवावभिजिद्विश्वजितावतिरात्रावेकोभिप्ल
 वः सर्वस्तोमनवसप्तदशावतिरात्रौ महाव्रतं स्वानां श्रेष्ठ्यकामास्तृतीयं चतुर्णां पृष्ठ्याहामेकैकं नवकृत्वो नववर्गाणां प्रथमषष्ठ
 सप्तमोत्तमान्यहान्यग्निष्टोमा उक्थ्या इतरे महाव्रतं सवितुः ककुभइत्याचक्षते ॥ ५ ॥ त्रयाणामुत्तरेषां न्यायकृता अभि
 प्लवाः प्रथमस्य तूर्ध्वं चतुर्थी त्सर्वस्तोमोतिरात्रं उपसत्सुगार्हपत्ये गुग्गुलुसुगंधिते जनपैतुदारुभिः पृथक्सर्पीषिविपच्यानुस

श्रौतसू.

॥२१॥

वज्रं संनेषु नाराशंसेष्वां जीरन्नभ्यंजीरंश्च येवर्चसानभायुर्येवात्मानं नैव जानीरंस्त एता उपेयुरां जनाभ्यंजनीया इत्याचक्षत
एवा एव प्रतिष्ठाकामानां मां जनाभ्यंजनवर्जमेतासामेव सर्वस्तोमस्थाने महाव्रतं मैद्रमत्यन्याः प्रजाबुभूषंत एतासामेव सर्व
स्तोममुद्धृत्य यथास्थानं महाव्रतं संवत्सरकामानाप्स्यंत उत्तममतिरात्रंश्चतुर्विंशत्रयोभिप्लवानवरात्रोभिप्लवौ गोआयुषीद
शरात्रोव्रतमतिरात्रः संवत्सरसंमिता इत्याचक्षत एकषष्टिरात्रं प्रतिष्ठाकामा एतासामेव पृष्ट्यावंभितो नवरात्रं तयोरावृत्त उ
त्तरः शतरात्रमायुष्कामाश्चतुर्दशाभिप्लवाश्चतुरहोपजना इति रात्रिसत्राणि ॥ ६ ॥ अथ गवामयनं सर्वकामाः प्रायणीय
चतुर्विंशेऽउपेत्य चतुरभिप्लवान्पृष्ठ्यपंचमान्पंचमासानुपयंत्यथ षष्ठं संभरंति त्रीनभिप्लवान्पृष्ठ्यमभिजितं स्वरसाम्न इत्या
द्याभ्यां पूर्यते होभ्यामिति नुपूर्वपक्षोऽथ विषुवानेकविंशो न पूर्वस्य पक्षसो नोत्तरस्यावृत्ताः स्वरसामानः षळहाश्चोत्तरस्य पक्ष
सः स्वरसाम्नो विश्वजितं पृष्ठ्य त्रीनभिप्लवानिति सप्तमैद्विरात्रो न कृत्वाथ पृष्ठ्यमुखांश्चतुरभिप्लवांश्चतुरो मासानुपयंत्यथोत्त
मं संभरंति त्रीनभिप्लवान्गोआयुषीदशरात्रं व्रतोदयनीयाभ्यां सप्तमः पूर्यत इति न्वेकसंभार्यमुत्तरं पक्षोऽथ द्विसंभार्यं व्रतोदय
नीये एवोत्तमस्य गोआयुषीसप्तमस्य गोआयुषीवाविहरेयुर्गां विश्वजितो नंतरमायुषं पूर्वदशरात्रादपिवोर्ध्वं विश्वजितः सप्त
मं सवनमासं कृत्वोद्धरेयुर्गोआयुषीदशरात्रं चापिवोत्तरस्य पक्षसो हान्येवावर्तेरन्ननुलोमाः षळहाः स्युः षळहावावर्तेरन्ननु
लोमान्यहानीति गवामयनं सर्वेवा षळहां अभिप्लवाः स्युरभिप्लवाः स्युः ॥ ७ ॥ इति श्रौतसूत्रे उत्तरषट्के पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

उत्तरष.
अ. ५

॥२१॥

हरिः३०म् ॥ गवामयनेनादित्यानामयनं व्याख्यातं सर्वेत्कभिप्लवास्त्रिवृतं च दशमासाश्च पृष्ठमध्यमानवषष्ठसप्त
 मोत्तमान्वर्जयित्वा बृहस्पतिसर्वेद्रस्तुतौ चाभिजिद्विष्वजितोः स्थाने सप्तमस्य च मासस्योत्तमयोरभिप्लवयोः स्थाने त्रिवृद्भ्यु
 षोदशरात्रं उद्भिद्वलभिदौ चोत्तमस्य च मासस्यादौ येभिप्लवास्त्रयऽउद्भृत्य तेषां मध्यममथस्युः पृष्ठमध्यमाः समूहोदशरा
 त्रः ॥ १ ॥ आदित्यानामयनेनागिरसामयनं व्याख्यातं त्रिवृतस्त्वभिप्लवाः सर्वे पृष्ठयादयश्चाद्यामासाः पंचपूर्वस्य पक्षसंश्च
 त्वारस्तूत्तरस्य पृष्ठ्यां ता अष्टमादय उत्तमस्य च मासस्यादौ ये षष्ठ्यास्त्रयः पृष्ठ्यां ता एव तेपि स्युः पूर्वोऽस्यातां मभिप्लवौ ॥ २ ॥
 इति वातवतो रयनं प्रायणीयोतिरात्रं त्रिवृता मासं पंचदशेन मासैः सप्तदशेन मासमेकविंशेन मासैः त्रिणवेन मासं त्रयस्त्रिंशेन
 मासैः त्रतं विषुवत्स्थान एतैरेव मासैः प्रतिलोमैः पक्ष उत्तरमुदयनीयोऽतिरात्र एतेषामेवाह्वामतिरात्रावित्यपरं मन्यत्राप्यादि
 तैः कालपूरणेन चेत्संस्थानियमः ॥ ३ ॥ कुंडपायिनामयनं मासं दीक्षिता भवन्ति तैमासिसोमं क्रीणंति तैषां द्वादशोपसदो
 भवन्ति सोममुपनह्य प्रवर्ग्य पात्राण्युत्साद्योपनह्य वा मासमग्निहोत्रं जुह्वति मासं दर्शपूर्णमासाभ्यां यजन्तैर्मासं वैश्वदेवेन मा
 संवरुणप्रघासैर्मासं साकमेधैर्मासं शुनासीरीयेण यदहर्मासः पूर्यते तदहरिष्टिं समाप्याग्निप्रणयनादि घर्मोत्सादनादिवौष
 पस्यिकं कर्म कृत्वा श्वोभूते प्रसुनयुस्तद्वैक उपसन्ध्य एवानंतरं कुर्वन्ति तथा दृष्टत्वात्सौत्यान्मासान् अग्निहोत्रादीन्वदंतस्तदनुप
 पन्नैपश्वर्थं ह्यग्निप्रणयनं तस्य च श्वः सुत्यानिमित्तं मतिप्रणीतचर्यायां च वैगुण्यं दर्शपूर्णमासयोस्तथाग्निहोत्रस्य सदोहविर्धा

श्रौतसू.

॥२२॥

नान्याग्नीध्रीयाग्नीषोमप्रणयनैवसतीवरीग्रहणानिपश्वर्थानिभवंतिसुत्यार्थान्येकेतत्कालाश्चैवतद्गुणाःसिद्धस्वभावाना
नव्यवधानादन्यत्वेयथापृष्ठयाभिप्लवयोःसगुणानां ह्येवकर्मणांमुद्धारउपजनोवांसुब्रह्मण्यात्वंत्यंतमनवधृतेहकालसंश
यत्वादुत्सर्गमेकैसुत्योपसद्गुणत्वात्क्रियात्वेवंप्रवृत्तेह्यंतमगत्वावस्थानेदोषस्त्रिवृतामासंपंचदशेनमासैसप्तदशेनमासमे
कविंशेनमासैत्रिणवेनमासमष्टादशत्रयस्त्रिंशानिद्वादशाहस्यदशाहानिमहाव्रतंचातिरात्रश्चसर्वेणयज्ञेयजंतैयएतदुप
यंति ॥ ४ ॥ सर्पाणामयनंगोआयुषीदशीस्तोमैःअनुलोमेषणमासान्प्रतिलोमेषट्ज्योतिर्द्वादशीस्तोमोविषुवत्स्थानैः
कांशकामाउपेयुस्त्रैवर्षिकंप्रजाकामागवामयनंप्रथमःसंवत्सरोऽथादित्यानामथांगिरसांचत्वारितापश्चितानिधुलकताप
श्चितंप्रथमंसंवत्सरंसदीक्षोपसत्कैतस्यचत्वारःसौत्यामासागवामयनस्यप्रथमषष्ठसप्तमोत्तमास्त्रैवर्षिकंतापश्चितंतस्यसौ
त्यःसंवत्सरउक्तोगवामयनेनज्योतिर्गांरायुरभिजिद्विष्वजिन्महाव्रतंचतुर्विंशानांवैकैकैद्वादशवर्षिकंतापश्चितंतस्यच
त्वारःसौत्याःसंवत्सरागवामयनशस्याःपूर्वेणैवन्यायेनापिवोत्तरस्यपक्षसोद्भाविंशतिःसवनमासाभवेयुस्त्रयोविंशतिःपू
र्वस्यषट्त्रिंशद्वर्षिकंमहातापश्चितंतस्यद्वादशसौत्याःसंवत्सरागवामयनशस्याःपूर्वेणैवन्यायेनप्रजापतेर्द्वादशसंवत्सरत्रय
स्त्रिवृतःसंवत्सरास्त्रयःपंचदशास्त्रयःसप्तदशास्त्रयएकविंशाएतैरेवस्तोमैःशाक्त्यानांषट्त्रिंशद्वर्षिकमेकैकेननवनववर्षा
ण्येतैरेवस्तोमैःसाध्यानांशतसंवत्सरमेकैकेनपंचविंशतिःपंचविंशतिर्वर्षाण्येतैरेवस्तोमैर्विश्वसृजांसहस्रसंवत्सरमेकैके

उत्तरष.

अ. ६

॥ २२

नार्धतृतीयान्यर्धतृतीयानि वर्षशतान्यग्रेरग्निष्टोमसहस्रं सहस्रसाव्यमित्येतदाचक्षते ॥ ५ ॥ अथसारस्वतानिसर
 स्वत्याः पश्चिमउदकांते दीक्षेरंस्ते तत्रैव दीक्षोपसदः कृत्वा प्रायणीयं च सरस्वतीं दक्षिणेन तीरेण शम्याप्रासे शम्याप्रासे हरहय
 जमाना अनुव्रजेयुः संहार्य उलूखलबुध्नो यूपश्च क्रीवंति स दोहविधानान्याग्नीध्रीयं पत्नीशालं च दक्षिणपुरस्तादा हवनीयस्या
 वस्थार्य ब्रह्माशम्यां प्रहरंत्सायत्र निपतेत्तद्गार्हपत्यस्यायतनं ततो धिविहारो विषमे चेन्निपतेदुद्धृत्य समे विहरेयुरप्सु चेद्धारु
 णं पुरोळाशं निर्वपेयुरपान्नप्ले चरुमपान्नपादाह्यस्थादुपस्थं समन्यायं त्युपयंत्यन्या इत्यातस्समानं सर्वेषां मित्रावरुणयोरय
 नैकुंडपायिनामयनस्याद्यान् षण्मासानावर्तयंतो ब्रजेयुर्मासिमासि च गोआयुषी उपेयुरायुरयुग्मेषु गौर्युग्मेष्विति नुप्रथमः
 कल्पोऽथ द्वितीयो यथामावास्यायामतिरात्रः स्यात्तथा दीक्षेरंस्ते मावास्यायामतिरात्रं संस्थाप्य तदहरेवामावास्यस्य सान्ना
 य्यवत्सानपाकुर्युस्तं पक्षमामावास्येन ब्रजित्वा पौर्णमास्यां गामुपेयुः पौर्णमासे नोत्तरं ब्रजित्वा मावास्यायामायुषमुपेयुरेव
 वमावर्तयंतो ब्रजेयुरिंद्राग्योरयनं गोआयुषीभ्यामर्यमणोयनं त्रिकद्रुकैः सरस्वतीपरिसर्पणस्य शस्यमुक्तं गत्रामयनेनैकपा
 तीनित्वहान्यतिरात्राः पृष्ठ्याहश्चतुर्थमिति नुगतयोथोत्थानानि प्लाक्षं प्रस्रवणं प्राप्योत्थानं ते यमुनायां कारपचवैव भृथम
 भ्युपेयुरुदेत्याग्नये कामायेष्टिर्वैराजतं त्रास्तस्यामश्वांच पुरुषींच धेनुके दद्युरेतद्वोत्थानं मृषभैकशतानां वा गवांसहस्रभावं
 सर्वस्वज्या न्यां गृहपतिमरणे वा ज्यान्यां तूत्तिष्ठंतो विश्वजितातिरात्रेणोत्तिष्ठेयुर्गृहपतिमरणं आयुषा गवांसहस्रभाव

श्रौतसू.

॥२३॥

इतिशस्यं ॥ ६ ॥ अथसवनीयाःऋतुपशवोवात्यंतमाग्नेयोर्वैद्राग्नोवाग्नेयंवारथंतरपृष्ठेवैद्रं बृहत्पृष्ठेवैकादशिनान्वाप्रा-
यणीयोदयनीययोरतिरात्रयोःसमस्तानालभेरन्नैद्राग्नमंतधौवान्वहंवैकैकशऐकादशिनान्वेवैकादशिनीन्यूनामालभे-
रन्नेतेनचेत्पश्वयनेनेयुस्तृतीयेहनिदशरात्रस्यद्वात्रिंशतमेकादशिन्यःसंतिष्ठंतैतएतस्मिन्नवरात्रेतिरिक्तपशूनालभेरन्वै-
ष्णवंवामनमेकविंशऐद्राग्नत्रिणवेवैश्वदेवंत्रयस्त्रिंशैद्यावापृथिवीयांधेनुंचतुर्विंशेतस्याएववत्संवायव्यंचतुश्चत्वारिंशआ-
दित्यांषशामष्टाचत्वारिंशैमैत्रावरुणीमविवाक्येवैश्वकर्मणमृषभंमहाव्रतआग्नेयमुदयनीयेतिरात्रेपिवैकादशिनीमेवत्र-
यस्त्रिंशींपूरयेयुरभिजिद्विश्वजिद्विषुवंतिद्विपशूनिस्त्युः ॥ ७ ॥ अथसत्रिधर्मादीक्षणादिपित्र्याणांदैवानांचधर्माणां
प्राकृतानांनिवृत्तिःसर्वशश्ववर्जयेयुर्ग्रामचर्यासरणंविवृतस्मयनंस्त्र्यभिहासमनार्याभिभाषणमनृतक्रोधमपांप्रगाहणम
भिवर्षणमारोहणंचवृक्षस्यंनावोवारथस्यवादीक्षिताभिवादनंदीक्षितस्त्वौपसदमुभौसुन्वंतौसमसिद्धांताःपूर्वारंभिणम
भितस्ततरंवासर्वसाम्येयथावयोनृत्यगीतवादितान्यन्यांश्चाब्रत्योपाचारान्नचैनान्वहिवैदिषदोभ्याश्चावयेयुर्नोदक्या
न्नोएवाभ्युदियान्नाभ्यस्तमियात्तेषांचेत्किंचिदापदोपनमेत्त्वमग्नेव्रतपाअसीतिजपेदाम्ख्यायवेतरेषूपहवलीप्सेतावकी-
र्णिनंतैरेवंदीक्षितद्रव्यैरंपर्युप्यपुनर्दीक्षयेयुराग्नयणकालेनवानांसवनीयांनिर्वपेयुर्दीक्षोपसत्सुव्रतदुघआदयेयुस्तेषांब्रत्या-
निपयोदीक्षासुव्यतिनीयकालमुपसदांचतुर्थमेकस्यादुग्धेनतावदेवत्रिभिःस्तनैस्तावद्वाभ्यामेकेनतावदेवसुत्यासुहविरु-

उत्तरप-
अ. ६

॥२३॥

छिष्टभक्षाएवस्युर्धानाःकरंभःपरिवापःपुरोळाशःपयस्येतितेषांयद्यत्कामयीरंस्तत्तदुपविगुल्फयेयुराशिरदुघोदध्यर्थं
 सौम्यंवाविगुल्फंनिर्वपेयुरितिशौनकोयावच्छरावंमन्येरन्वैश्वदेवमेकैवार्हस्पत्यमेकैसर्वान्वानुसवनमपिवान्यत्रसिद्धं
 गार्हपत्येपुनरधिश्चित्योपव्रतयेरन्नन्यान्वापथ्यान्भक्षानामूलफलेभ्यएतेनवर्तयेयुःपशुनाच ॥ ८ ॥ तस्यविभागंव
 क्ष्यामोहनूसजिह्वेप्रस्तोतुःश्येनंवक्षउद्गातुःकंठःकाकुद्रःप्रतिहर्तुर्दक्षिणाश्रोणिर्होतुःसव्याब्रह्मणोर्दक्षिणंसक्थिमैत्राव
 रुणस्यंसव्यंब्राह्मणाच्छंसिनोर्दक्षिणंपार्श्वसांसमध्वर्योःसव्यमुपगातृणांसव्योसःप्रतिप्रस्थातुर्दक्षिणंदोनेष्टुःसव्यंपोतुर्द
 क्षिणऊरुरच्छावाकस्यंसव्यआग्नीध्रस्यंदक्षिणोवाहुरात्रेयस्यंसव्यःसदस्यस्यंसदंचानूकंचगृहपतेर्दक्षिणौपादौगृहपतेर्ब्र
 तप्रदस्यंसव्यौपादौगृहपतेर्भार्यायैव्रतप्रदस्यौष्ठएनयोःसाधारणोभव्रतितंगृहपतिरेवप्रशिष्याज्जाघनीपत्नीभ्योहरंतितां
 ब्राह्मणांयदद्युःस्कंध्याश्चमणिकास्तिस्रश्चकीकसाग्रावस्तुतस्तिस्रश्चैवकीकसाअर्धंचवैकंतस्योन्नेतुरर्धंचैववैकंतस्यक्लोमा
 चशमितुस्तद्ब्राह्मणायदद्याद्यद्यब्राह्मणःस्याच्छिरःसुब्रह्मण्यायैयःश्वःसुत्यांप्राहतस्याजिनमिळासर्वेषांहेतुर्वीतावाए
 ताःषट्त्रिंशतमेकपदायज्ञंवहंतिषट्त्रिंशदक्षरायैवृहतीवार्हताःस्वर्गालोकास्तत्प्राणेषुचस्वर्गेषुचलोकेषुप्रतितिष्ठंतोयंतिस
 एषःस्वर्ग्यःपशुर्यएनमेवंविभजंत्यथेतोन्यथातद्यथासेलगावापापकृतोवापशुंविमभीरस्तादृक्तत्तांवाएतांपशोर्विभक्तिं
 श्रौतऋषिर्देवभागोविदांचकारतामुहाप्रोच्यैवास्माह्लोकादुच्चक्रामत्तामुहगिरिजायंवाभ्रव्यायामनुप्यःप्रोवाचततोहै

श्रौतसू.

॥२४॥

नामेतदर्वाङ्मनुष्याअधीयते ॥ ९ ॥ सर्वेसमानगोत्राःस्युरितिगाणगारिःकथंह्याप्रीसूक्तानिभवेयुःकथंप्रयाजाइत्यपि
नानागोत्राःस्युरितिशौनकेस्तंत्राणांव्यापित्वाद्गृहपतिगोत्रान्वयाविशेषास्तस्यराद्धिमनुराद्धिःसर्वेषांप्रवरास्त्वावर्तेर
न्नावाएधर्मित्वाजामदइयावत्सास्तेषांपंचार्षेयोभार्गवच्यावनाप्रवानौर्वजामदइयेत्यथहजामदइयानांभार्गवच्यावनाप्र
वानेत्याष्टिषेणानांभार्गवच्यावनाप्रवानाष्टिषेणानूपेतिविदानांभार्गवच्यावनाप्रवामौवबैदेतियस्कवाधौलमौनमौक
शार्कराक्षिसाष्टिसावर्णिशालंकायनजैमिनिदैवंत्यायनानांभार्गववैतहव्यसावेतसेतिइयैतानांभार्गववैन्यपार्थेतिमित्रयु
वांवाध्यश्वेतित्रिप्रवरंवाभार्गवदैवोदासवाध्यश्वेतिशुनकानांगृत्समदेतित्रिप्रवरंवाभार्गवशौनहोत्रगार्त्समदेति ॥१०॥
गोतमानामांगिरसायास्यगौतमेत्युचथ्यानामांगिरसौचथ्यगौतमेतिरहूगणानामांगिरसराहूगण्यगौतमेतिसोमराज
कीनामांगिरससोमराज्यगौतमेतिवामदेवानामांगिरसवामदेव्यगौतमेतिबृहदुक्थानामांगिरसबार्हदुक्थ्यगौतमेतिपृ
षदश्वानामांगिरसपार्षदश्ववैरूपेत्यष्टादंष्ट्रहैकेब्रुवतेतीत्यांगिरसमष्टादंष्ट्रपार्षदश्ववैरूपेत्यृक्षाणामांगिरसबार्हस्पत्यभार
द्वाजवांदनमातवचसेतिकक्षीवतामांगिरसौचथ्यगौतमौशिजकाक्षीवतेतिदीर्घतमसामांगिरसौचथ्यदैर्घतमसेतिभर
द्वाजान्निवेश्यानामांगिरसबार्हस्पत्यभारद्वाजेति ॥ ११ ॥ मुद्गलानामांगिरसभामर्याश्वमौद्गल्येतिताक्ष्यहैके
ब्रुवतेतीत्यांगिरसताक्ष्यभामर्याश्वमौद्गल्येतिविष्णुवृद्धानामांगिरसपौरुकुत्स्यत्रासदस्यवेतिगर्गाणामांगिरसबार्हस्पत्य

उत्तरष.

अ. ६

॥२४॥

भारद्वाजगार्ग्यशैन्येत्यांगिरसशैन्यगार्ग्येतिवाहरितकुत्सपिंगशंखदर्भभैमगवानामांगिरसांबरीषयौवनाश्वेतिमंधाता
 रंहैकेब्रुवतेतीत्यांगिरसमांधात्रांबरीषयौवनाश्वेतिसंकृतिपूतिमाषतंडिशंबुशैवगवानामांगिरसगौरिखीतसांकृत्येतिशा
 क्त्योवामूलैशाक्त्यगौरिवीतसांकृत्येति ॥ १२ ॥ कण्वानामांगिरसाजमीढकाण्वेतिघोरमुहैकेब्रुवन्तैवकृष्याजमीढ
 मांगिरसघौरकाण्वेतिकपीनामांगिरसामहीयवोरुक्षयसेत्यथयएतेद्विप्रवाचनायथैतच्छौंगशैशिरयौभरद्वाजाहशुंगाः
 कताःशैशिरयस्तेषामुभयतःप्रवृणीतैकमितरतोद्वावितरतोद्वावेतरतस्त्रीनितरतो नहिचतुर्णांप्रवरोस्तिनपंचानामति
 प्रवरणमांगिरसबार्हस्पत्यभारद्वाजकात्यात्कीलेति ॥ १३ ॥ अत्रीणामात्रेयार्चनानसद्यावाश्वेतिगविष्टिराण्मा
 त्रेयगाविष्टिरपौर्वातिथेतिचिकित्तालवकालववमनुतंतुकुशिकानांवैश्वामित्रदेवरातौदलेतिश्रौमतकामकायनानांवै
 श्वामित्रदेवश्रवसदैवतरसेतिधनंजयानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसधानंजय्येत्यजानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसाज्योतिरोहि
 णानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसरौहिणेत्यष्टकानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसाष्टकेतिपूरणवारिधापयंतानांवैश्वामित्रदेवरातपौ
 रणेतिक्तानांवैश्वामित्रकात्यात्कीलेत्यधमर्षणानांवैश्वामित्राधमर्षणकौशिकेतिरेणूनांवैश्वामित्रगाथिनरैरणवेतिवैणू
 नांवैश्वामित्रगाथिनवैणवेतिशालंकायनशालाक्षलोहिताक्षलोहितजङ्घनांवैश्वामित्रशालंकायनकौशिकेतिक्वपानां
 काश्यपावत्सारासितेतिनिध्रुवाणांकाश्यपावत्सारनैध्रुवेतिरेभाणांकाश्यपावत्साररैभ्येतिशंडिलानांशंडिलासितदैव

श्रौतसू.

॥२५॥

लेतिकाश्यपासितदैवलेतिवा ॥ १४ ॥ वांसिष्ठेतिवसिष्ठानांयेन्यउपमन्युपराशरकुंडिनेभ्यउपमन्यूनांवासिष्ठाभर
 द्वस्विद्रप्रमदेतिपराशराणांवासिष्ठशाक्त्यपाराशर्येतिकुंडिनानांवासिष्ठमैत्रावरुणकौंडिन्येत्यगस्तीनामागस्त्यदार्ढच्यु
 तेधमवाहेतिसोमवाहोवोत्तमंआगस्त्यदार्ढच्युतसोमवाहेतिपुरोहितप्रवरोराज्ञामथयदिसार्ष्टप्रवृणीरन्मानवैलपौरुरव
 सेतीतिसत्राणिनितान्यदक्षिणानितेषामंतेज्योतिष्टोमःपृष्ठ्यशमनीयःसंहस्रदक्षिणोन्योवाप्रज्ञातदक्षिणोदक्षिणावतापृष्ठ्या
 निशमयेरन्निति विज्ञायतेसएवहेतुःप्रकृतिभावेप्रकृतिभावेनमोब्रह्मणेनमोब्रह्मणेनमआचार्येभ्योनमआचार्येभ्योनमः
 शौनकायनमःशौनकाय ॥ १५ ॥ अथपरिशिष्टखंडं ॥ भृगूणांविवाहोस्तिचतुर्णामादितोमिथः ॥ इयै
 तादयस्त्रयस्तेषांविवाहोमिथइष्यते ॥ षण्णांवैगोतमादीनांविवाहोनेष्यतेमिथः ॥ दीर्घतमाऔचथ्यःकक्षीवांश्चैक
 गोत्रजाः ॥ भरद्वाजाग्निवेश्यृक्षाःशुंगःशैशिरयःकताः ॥ एतेसमानगोत्राःस्युर्गर्गानेकेवदंतिवै ॥ पृषदश्चामुद्गला
 विष्णुवृद्धाःकण्वोगस्त्योहरितःसंकृतिःकपिः ॥ यस्कश्चैषामिथइष्टोविवाहःसर्वैरन्यैर्जामदश्यादिभिश्च ॥ यावत्स
 मानगोत्राःस्युर्विश्वामित्रोनुवर्तते ॥ तावद्वसिष्ठश्चात्रिश्चकश्यपश्चपृथक्पृथक् ॥ व्यार्षेयाणांत्र्यार्षेयसन्निपातेअवि
 वाहः ॥ त्र्यार्षेयाणांपंचार्षेयसन्निपातेअविवाहः ॥ विश्वामित्रोजमदग्निर्भरद्वाजोथगौतमः ॥ अत्रिर्वसिष्ठःकश्यपइ
 त्येतेसप्तऋषयः ॥ सप्तानामृषीणामगस्त्याष्टमानांयदपत्यंतद्गोत्रमित्याचक्षते ॥ एकएवऋषिर्वावत्प्रवरेष्वनुवर्तते ॥

उत्तरष.
अ. ६

॥२५॥

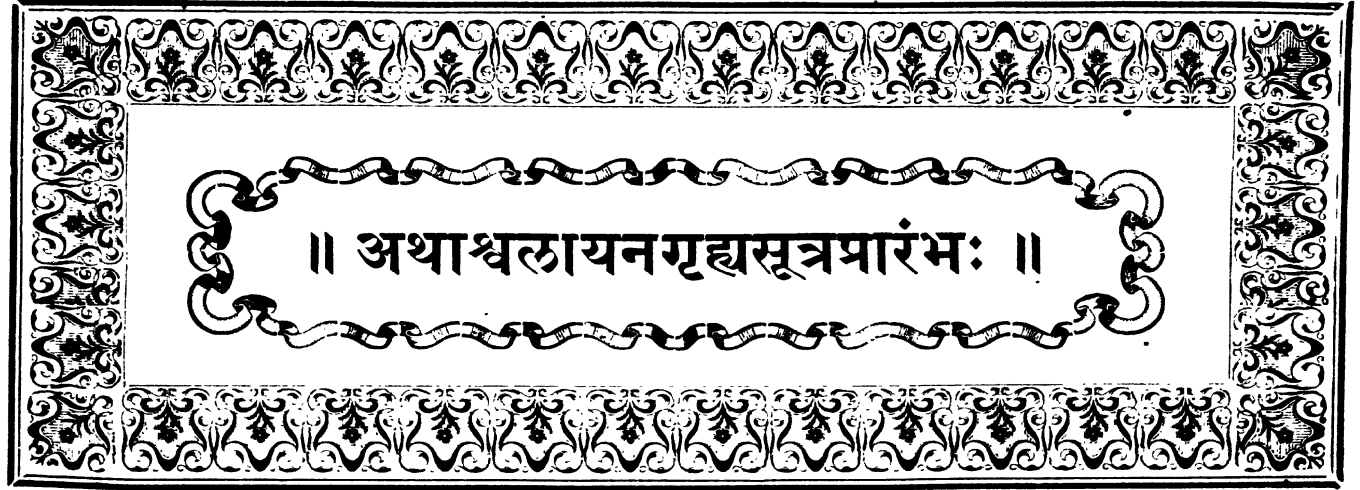
तावत्समानगोत्रत्वंमन्यत्रभृग्वेग्निसांगणादित्यसमानप्रवरैर्विवाहः ॥ १६ ॥ इतिपरिशिष्टखंडं ॥ इत्याश्वलायन
श्रौतसूत्रेउत्तरषट्केषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेउत्तरषट्कःसंपूर्णः ॥

इदं पुस्तकं पणशीकरोपाह्वलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा गोरेइत्युपनामक-
कृष्णभट्टसाहाय्येन संस्कृतं तच्च मुंबय्यां तुकाराम जावजी इत्येतैः
स्त्रीये निर्णयसागराख्येऽकनयंत्रालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ।

शाकः १८३७ सन १९१५.

॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रंसमाप्तं ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ३म् ॥ उक्तानि वैतानि कानि गृह्याणि वक्ष्यामस्त्रयः पाकयज्ञाहुताग्नीहूयमाना अनग्नीप्र
हुता ब्राह्मणभोजने ब्रह्मणि हुता अथाप्यृच उदाहरंति यः समिधाय आहुती यो वेदेनेति समिधमेवापिश्रद्धधानं आदधन्मन्ये
तयज इदमिति नमस्तस्मै य आहुत्या यो वेदेनेति विद्ययै वाप्यस्ति प्रीतिस्तदेतत्पश्य नृपिरुवाच ॥ अगोरुधाय गविषेद्युक्षाय
दस्म्यं वचः ॥ घृतात्स्वादीयो मधुनश्च वोचतेति वच एवमइदं घृताच्च मधुनश्च स्वादीयोस्ति प्रीतिः स्वादीयोस्त्वित्येव तदा
ह ॥ आते अग्नक्रुचाहविर्हृदा तष्टं भरामसि ॥ तत्ते भवन्तूक्ष्णं ऋषभा सो वशा उतेत्येत एवमउक्षाणश्च ऋषभाश्च वशाश्च भवं
तिय इमं स्वाध्यायमधीयत इति यो नमसा स्वध्वर इति नमस्कारेण वैखल्वपि न वै देवानमस्कारमर्तिय ज्ञो वै नम इति हि ब्राह्म
णं भवति ॥ १ ॥ अथ सायं प्रार्तः सिद्धस्य हविष्यस्य जुहुयादग्निहोत्रदेवताभ्यः सोमाय वनस्पतये ग्रीषोमाभ्या मिन्द्राग्नि
भ्यां चावापृथिवीभ्यां धन्वंतरय इन्द्राय विश्वेभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मणे स्वाहेत्यथ बलिहरणमेताभ्यश्चैव देवताभ्योऽन्य ओषधिवन
स्पतिभ्यो गृहाय गृहदेवताभ्यो वास्तुदेवताभ्य इन्द्रायेंद्रपुरुषेभ्यो यमाय यमपुरुषेभ्यो वरुणाय वरुणपुरुषेभ्यः सोमाय सो
मपुरुषेभ्य इति प्रतिदिशं ब्रह्मणे ब्रह्मपुरुषेभ्य इति मध्ये विश्वेभ्यो देवेभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो दिवाचारिभ्य इति दिवा नक्तं चा

१ सौत्रमंत्राणां त्रैस्वर्ये न संप्रदायस्येमा बहुलं विपर्यासोपलंभान् । अतस्त एकश्रुत्यैव पठितुं युक्ताः । अथापि त्रिस्वरीरसिका यथात्रानुक्व-
न्ति तथा दर्शितम् ।

गृह्य

॥ २ ॥

रिभ्यइतिनक्तैरक्षोभ्यइत्युत्तरतः स्वधापितृभ्यइतिप्राचीनावीतींशेषंदक्षिणानिनयेत् ॥ २ ॥ [अथगृहबलिदेवता
नांकीर्तयिष्यामोयत्रयत्रवसंतिते ॥ द्वारेपितामहंविद्यात्प्रक्रीलेचउमापतिं ॥ आग्नेय्यांवल्भद्रंचयमंविष्णुंचदक्षिणे ॥
नैर्ऋत्यांस्कंदवरुणंचसोमंसूर्यंचपश्चिमे ॥ वायव्यामश्विनौवसवंःसोमोरुद्रउत्तरस्यांदिशि ॥ ईशान्यांनक्षत्राणींद्रगृहाः
पूर्वस्यांदिशि ॥ गृहमध्येब्रह्माणंप्रतिष्ठाप्यऋद्धिर्वृद्धिःश्रियाकीर्तिरिति ॥ (प्रदक्षिणंनिष्क्रम्यगृहनिवेशनांतस्यंप्रा
गुदङ्प्रोक्ष्यवलिंनिवेदयेत् ॥) ततःस्मार्तवलित्रयंगृहांगणेदेयंविहितं ॥ येभूताःप्रचरंतिदिवानक्तंबलिमिच्छंतोविभुं
दस्यप्रेष्ठाः ॥ तेभ्योवलिंपुष्टिकामोददामिमयिपुष्टिंपुष्टिपतिर्ददातुस्वाहा ॥ ऐंद्रवारुणवायव्यायाम्यांनैर्ऋतिकाश्च
ये ॥ तेकाकाःप्रतिगृहंतुभूम्यांपिंडमयार्पितं ॥ वैवस्वतकुलेजातौद्वौश्यामशवलौशुनौ ॥ ताभ्यांपिंडोमयादत्तैरक्षे
तांपथिमांसदा ॥ श्वचांडालभूतपतितवायसेभ्योन्नभूमौनिक्षिपेत् ॥ यमोसियमदूतोसिवायसोसिनमोस्तुते ॥ सप्त
जन्मकृतंपापंवलिंभक्षंतुवायसाः ॥ गोदोहनमात्रंतत्रस्थित्वाऽतिथिमाकांक्षेत् ॥ हस्तौपादौप्रक्षाल्यांचम्यगृहंप्रविशे
त् ॥ शांतापृथिवीशिवमंतरिक्षंद्यौर्नोदेव्यभयंनोऽस्तु ॥ शिवादिशःप्रदिशऽउद्दिशोर्नऽआपोविद्युतःपरिपांतुसर्व
तःशांतिःशांतिःशांतिः ॥ इतिपरिशिष्टं ॥] अथखलुयत्रकचहोष्यन्त्स्यादिषुमात्रावरंसर्वतःस्थंडिलमुपलिप्योलि

१ इदंपरिशिष्टंनप्राचीनकोशेषूपलभ्यते भिन्नभिन्नपाठांतरयुक्तंचयथालब्धनिवेशितमितिज्ञेयम् । २ विदुरस्यप्रेष्ठाः ।

सूत्रं.
अ. १

॥ २ ॥

ख्यषड्देखा उदगायतां पश्चात्प्रागायतेनानांतयोस्तिस्त्रोमध्येतदभ्युक्ष्याग्निप्रतिष्ठाप्यान्वाधायपरिस्तीर्यपुरस्तादक्षिणतः
 पश्चादुत्तरत इत्युदक्संस्थं तूष्णीं पर्युक्षणं पवित्राभ्यामाज्यस्योत्पवनं मप्रच्छिन्नाग्रावनंतर्गभौ प्रादेशमात्रौ कुशौ नानांतयो
 र्गृहीत्वा गुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामुत्तानाभ्यां पाणिभ्यां सवितुष्ट्वा प्रसवउत्पुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिरिति
 प्रागुत्पुनातिसकृन्मंत्रेण द्विस्तूष्णीं कृताकृतमाज्यहोमे पुपरिस्तरणं तथाज्यभागौ पाकयज्ञेषु ब्रह्माचधन्वंतरियज्ञशूलगव
 वर्जममुष्मै स्वाहेति जुहुयादग्निरिन्द्रः प्रजापतिर्विश्वे देवा ब्रह्मेत्यनादेश एकवर्हिं रिधमाज्यस्विष्टकृतः स्युस्तुल्यकालास्तदे
 पाभियज्ञगाथागीयते ॥ पाकयज्ञान्तसमासाद्यैकाज्यानेकवर्हिषः ॥ एकः स्विष्टकृतः कुर्यान्नानापिसतिदैवत इति ॥ ३ ॥
 उदगयन आपूर्यमाणपक्षे कल्याणेन क्षत्रे चौलकर्मोपनयनगोदानविवाहाः सार्वकालमेके विवाहैतेषां पुरस्ताच्चतस्रं आज्या
 हुतीर्जुहुयादग्न आयूंषि पवस इति तिसृभिः प्रजापतेन त्वदेतान्यन्य इति च व्याहृतिभिर्वासमुच्चयमेकेनैकेकांचनत्वमर्थ
 माभवसियत्कनीनामिति विवाहे चतुर्थी ॥ ४ ॥ कुलमग्रे परीक्षेत ये मातृतः पितृतश्चेति यथोक्तं पुरस्ताद्धुद्धिमते कन्यां प्र
 यच्छेद्धुद्धिरूपशीललक्षणसंपन्नामरोगामुपयच्छेत दुर्विज्ञेयानिलक्षणान्यष्टौ पिंडान्कृत्वा ऽऋतमग्रे प्रथमं जज्ञं ऽऋते सत्यं
 प्रतिष्ठितं ॥ यदियं कुमार्यभिजातां तदियमिह प्रतिपद्यतां यत्सत्यं तद्दृश्यतामिति पिंडानभिमंत्र्य कुमारीं ब्रूयादेपामेकं गृहा
 णेति क्षेत्राच्चेदुभयतः सस्यादृहीयादन्नवत्यस्याः प्रजाभविष्यतीति विद्याद्गोष्ठात्पशुमतीं वेदिपुरीषाद्ब्रह्मवर्चस्विन्यविदा

गृह्य

॥ ३ ॥

सिनोहृदात्सर्वसंपन्नादेवनात्कितं वीचतुष्पथाद्विप्रव्राजिनीरिणादधन्याश्मशानात्पतिघ्नी ॥ ५ ॥ अलंकृत्यकन्यामु
दकपूर्वादद्यादेशब्राह्मोविवाहस्तस्यांजातोद्वादशावरान्द्वादशपरान्पुनात्युभयतः ऋत्विजेविततेकर्मणिदद्यादलंकृत्यसदै
वोदशावरान्दशपरान्पुनात्युभयतः सहधर्मं चरतइतिप्राजापत्योऽष्टावरानष्टपरान्पुनात्युभयतोगोमिथुनंदत्त्वोपयच्छे
तसार्धः सप्तावरान्तसप्तपरान्पुनात्युभयतोमिथः समयंकृत्वोपयच्छेतसगांधर्वो धनेनोपतोप्योपयच्छेतसआसुरः सुप्ता
नांप्रमत्तानांवापहरेत्सपैशाचोहत्वाभिच्चाचशीर्षाणि रुदतींरुदज्योहरेत्सराक्षसः ॥ ६ ॥ अथखलूच्चावचाजनपदध
र्माग्रामधर्माश्चतान्विवाहेप्रतीयाद्यत्तुसमानंतद्वक्ष्यामः पश्चादग्नेर्द्वेदमश्मानंप्रतिष्ठाप्योत्तरपुरस्तादुदकुंभंसमन्वार
ब्धायांहुत्वातिष्ठन्प्रत्यङ्मुखः प्राङ्मुख्याआसीनायागृभ्णामितेसौभगत्वायहस्तमित्यंगुष्ठमेवगृहीयाद्यदिकामयीतपुमां
सएवमेपुत्राजायेरन्नित्यंगुलीरेवस्त्रीकामोरोमांतेहस्तसंगुष्ठमुभयकामः प्रदक्षिणमग्निमुदकुंभंचत्रिःपरिणयन्जपत्यमो
हमस्मिंसात्वंसात्वमस्यमोहंघौरहंपृथिवीत्वंसामाहमृक्त्वंतावेहविवहावहै ॥ प्रजांप्रजनयावहैसंप्रियौरोचिष्णूसुमन
स्यमानौजीवेवशरदःशतमितिपरिणीयपरिणीयाश्मानमारोहयतीममश्मानमारोहाश्मेवत्वंस्थिराभव ॥ सहस्वपृतना
यतोभितिष्ठपृतन्यतइतिवध्वंजलावुपस्तीर्यभ्राताभ्रातृस्थानोवाद्विर्लाजानावपतित्रिर्जामदश्यानांप्रत्यभिघार्यहविर
वत्तंचैषोवदानधर्मोऽर्यमणनुदेवैकन्याअग्निमयक्षत ॥ सइमांदेवोअर्यमांप्रेतोमुंचातुनामुतस्वाहा ॥ वरुणनुदेवैकन्या

सूत्रं.
अ. १

॥ ३ ॥

अग्निमयक्षत ॥ सइमादेवोवरुणःप्रेतोमुंचातुनामुतस्वाहा ॥ पूषणंनुदेवैकन्याऽअग्निमयक्षत ॥ सइमादेवःपूषाप्रेतो
 मुंचातुनामुतस्वाहेत्यविच्छिदत्यंजलिं स्रुचेव जुहुयादपरिणीयशूर्पपुटेनाभ्यात्मंतूष्णींचतुर्थमोप्योप्यहैकैलाजान्परिण
 यन्त्यथोत्तमेआहुतीनसंनिपततोधास्यैशिखेविमुंचति यदिकृतेभवतऊर्णास्तुकेकेशपक्षयोर्वद्धेभवतःप्रत्वामुंचामिवरु
 णस्यपाशादित्युत्तरामुत्तरयाथैनामपराजितायांदिशि सप्तपदान्यभ्युत्क्रामयतीषएकपद्यूर्जेद्विपदीरांयस्योषायत्रिपदी
 मायोभव्यायचतुष्पदीप्रजाभ्यःपंचपद्युतुभ्यःप्रद्वपदीसखासप्तपदीभवसामामनुव्रताभव ॥ पुत्रान्विंदावहैबहूंस्तेसंतु
 जरदष्टयइत्युभयोःसन्निधायशिरसीउदकुंभेनावसिच्यब्राह्मण्याश्चवृद्धायाजीवपत्याजीवप्रजायाअगारएतांरात्रिंनसे
 द्रुवमरुंधतींसप्तऋषीनितिदृष्ट्वावाचंविस्मृजेतजीवपत्नीप्रजांविंदेयेति ॥ ७ ॥ प्रयाणउपपद्यमानैपूषात्वेतोन्नयतुहस्तगृह्ये
 तियानमारोहयेदश्मन्वतीरीयतेसंरभध्वमित्यर्धचैननावमारोहयेदुत्तरेणोत्क्रमयेज्जीवरुदंतीतिरुदत्यांविवाहाग्निमग्र
 तोजस्रंनयंतिकल्याणेषुदेशवृक्षचतुष्पथेषुमाविदन्परिपंथिनइति जपेद्वासेवासेसुमंगलीरियंवधूरितीक्षकानीक्षेतैहप्रियं
 प्रजयातेसमृद्धयतामितिगृहंप्रवेशयेद्विवाहाग्निमुपसमाधायपश्चादस्यानडुहंचमास्तीर्यप्राग्ग्रीवमुत्तरलोमंतस्मिन्नुपवि
 ष्ठायांसमन्वारब्धायामानःप्रजांजनयतुप्रजापतिरितिचतसृभिःप्रत्यृचंहुत्वांसमंजंतुविश्वेदेवाऽइतिदधःप्राश्यप्रतिप्र
 यच्छेदाज्यशेषेणवानक्तिहृदयेत ऊर्ध्वमक्षारालवणाशिनांब्रह्मचारिणावलंकुर्वाणवधःशायिनौस्यातांत्रिरात्रंद्वादशरा

गृह्य
॥ ४ ॥

त्रंसंवत्सरं वै कऋषिर्जायत इति चरितव्रतः सूर्याविदेव धूवस्त्रंदद्यादन्नं ब्राह्मणेभ्योऽथ स्वस्त्ययनं वाचयति ॥८॥ पाणिग्रह
णादिगृह्यं परिचरेत्स्वयंपह्यपि वा पुत्रः कुमार्यं ते वासीवानित्यानुगृहीतः स्याद्यदितूपशाम्येत्पह्युपवसेदित्येकैतस्याग्निहो
त्रेण प्रादुष्करणहोमकालौ व्याख्यातौ हौम्यं च मांमवर्जकामंतु व्रीहियवति लैरग्नये स्वाहेतिसायं जुहुयात्सूर्याय स्वाहेति प्रा
तस्तूष्णीं द्वितीये उभयत्र ॥९॥ अथ पार्वणस्थालीपाकस्तस्य दर्शपूर्णमासाभ्यामुपवासं इध्मा बर्हिषोश्च संनहनं देवताश्चोपां
शुयाजेंद्रमाहेंद्रवर्जकाम्या इतरास्तस्यैतस्यै देवतायै चतुरश्वतुरोमुष्टीन्निर्वपति पवित्रे अंतर्धायां मुष्मैत्वा जुष्टं निर्वपामीत्यथै
नान्प्रोक्षति यथानिरुप्तममुष्मैत्वा जुष्टं प्रोक्षामीत्यवहतां स्त्रिः फलीकृतान्नानाश्रपयेत्समोप्यवाय दिनानाश्रपयेद्विभज्यतं
डुलानभि मृशेदिदममुष्मा इदममुष्मा इति यद्युवैसमोप्यव्युद्धारं जुहुयाच्छ्रुतानि हवींष्यभिघार्योदगुद्वास्व बर्हिष्यासां द्य
प्रत्यभिघार्येध्ममभिघार्यायंत इध्म आत्मा जातवेदस्तेनेध्मस्ववर्धस्वचेद्धवर्धय चास्मान्प्रजयापशुभिर्ब्रह्मवर्चसेनां ब्राह्मेन
समेधय स्वाहेति तूष्णीमाधारावाधार्याज्यभागौ जुहुयादग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेत्युत्तरमाग्नेयं दक्षिणं सौम्यं विज्ञायते चक्षु
षीवा एतैर्यज्ञस्य यदाज्यभागौ तस्मात्पुरुषस्य प्रत्यङ्मुखस्यासीनस्य दक्षिणमक्ष्युत्तरं भवत्युत्तरं दक्षिणं मध्ये हवींषिप्रत्यक्तरं
वा प्राक्संस्थान्युदक्संस्थानि वोत्तरपुरस्तात्सौविष्टकृतं मध्यात्पूर्वार्धाच्च हविषो वद्यति मध्यात्पूर्वार्धात्पश्चार्धादिति पंचाव
त्तिनामुत्तरार्धात्सौविष्टकृतं नात्र हवींषिप्रत्यभिघारयति स्विष्टकृतं द्विरभिघारयति यदस्य कर्मणो त्यरीरिचंयद्वा न्यूनमि

सूत्रं.
अ. १

॥ ४ ॥

हाकारं ॥ अग्निष्टत्स्विष्टकृद्विद्वान्त्सर्वस्विष्टंसुहुतंकरोतुमे ॥ अग्नयेस्विष्टकृतेसुहुतहुतैसर्वप्रायश्चित्ताहुतीनांकामानांसम
 र्धयित्रैसर्वान्नःकामान्समर्धयस्वाहेतिवर्हिषिपूर्णपात्रंनिनयेदपोवभृथःपाकयज्ञानामेतत्तत्रंहविरुच्छिष्टंदक्षिणा ॥१०॥
 अथपशुकल्पउत्तरतोम्रःशामित्रस्यायतनंकृत्वापाययित्वापशुमाप्लाव्यपुरस्तात्प्रत्यङ्मुखमवस्थाप्याग्निदूतमितिद्वाभ्यां
 हुत्वासपलाशयार्द्रशाखयापश्चादुपस्पृशेदमुष्मैत्वाजुष्टमुपाकरोमीतित्रीहियवमतीभिरद्भिःपुरस्तात्प्रोक्षत्यमुष्मैत्वाजुष्टं
 प्रोक्षामीतितासांपाययित्वादक्षिणमनुवाहुंशेषंनिनयेदावृतैवपर्यग्निकृत्वोदंचनयंति तस्यपुरस्तादुल्मुकंहरंतिशामित्रए
 षभवतिवपाश्रपणीभ्यांकर्तापशुमन्वारभतेकर्तारंयजमानःपश्चाच्छामित्रस्यप्राक्किशरसंप्रत्यकिशरसंबोदकपादंसंज्ञप्य
 पुरानाभेस्तृणमंतर्धार्यवपामुत्खिद्यवपामवदायवपाश्रपणीभ्यांपरिगृह्याद्भिरभिपिच्यंशामित्रेप्रताप्याग्नेनमग्निहत्वा
 दक्षिणतआसीनःश्रपयित्वापरीत्यजुहुयादेतस्मिन्नेवाग्नौस्थालीपाकंश्रपयंत्येकादशपशोरवदानानिसवांगेभ्योवदायंश
 मित्रेश्रपयित्वाहृदयंशूलेप्रताप्यस्थालीपाकस्याग्रतोजुहुयादवदानैर्वासहैकस्यावदानस्यद्विर्द्विरवद्यत्यावृतैवहृदयशू
 लेनचरंति ॥ ११ ॥ चैत्ययज्ञेप्राक्स्विष्टकृतंश्चैत्यायवलंहरेद्यद्युवैविदेशस्थंपलाशदूतेनयत्रवेत्थवनस्पतइत्येतयर्चाद्वौ
 पिंडौकृत्वावीवधेभ्याधायदूतायप्रयच्छेदिमंतस्मैवलंहरेतिचैनंब्रूयादयंतुभ्यमितिगोदूतायप्रतिभयंचंदंतराशस्त्रमपि
 किंचिन्नाव्याचेन्नद्यंतराप्लवरूपमपि किंचिदनेनतरितव्यमितिधन्वंतरियज्ञेब्रह्माणमग्निंचांतरापुरोहितायाग्नेवलंहरेत्

गृह्य

॥ ५ ॥

॥ १२ ॥ उपनिषदिगर्भलंभनं पुंसवनमनवलोभनं च यदिनाधीयात्तृतीयेगर्भमासेति प्येणोपोषितायाः सरूपवत्सायागो
र्दधनिद्वौद्वौतुमाषौयवं च दधिप्रसृतेन प्राशयेत्किंपिवसि किंपिवसीति पृष्ट्वा पुंसवनं पुंसवनमिति त्रिः प्रतिजानीयादेव त्री
न्प्रसृतानथास्यैमंडलांगारच्छायायां दक्षिणस्यां नासिकायां मजीतामोषधीं नस्तः करोति प्रजावज्जीवपुत्राभ्यां हैके ॥ आ
तेगर्भो योनिमैतु पुमान्बाणइवेषुधिं ॥ आवीरो जायतां पुत्रस्ते दशमास्यः ॥ अग्निरेतुप्रथमो देवतानां सौस्यै प्रजां मुंचतु मृ
त्युपाशात् ॥ तदयं राजावरुणो नुमन्यतां यथेयं स्त्रीपौत्रमघं नरोदादिति प्राजापत्यस्य स्थालीपाकस्य हुत्वा हृदयदेशमस्या
आलभेत यत्ते सुशीमे हृदये हितमंतः प्रजापतौ ॥ मन्येहं मांतद्विद्वान्समाहं पौत्रमघं नियामिति ॥ १३ ॥ चतुर्थे गर्भमासे
सीमन्तोन्नयनं मापूर्यमाणपक्षेयदापुंसानक्षत्रेण चंद्रमा युक्तः स्यादथाग्निमुपसमाधाय पश्चादस्यानडुहं चर्मास्तीर्य प्राग्ग्री
वमुत्तरलोमं तस्मिन्नुपविष्टायां समन्वारब्धायां धाता ददातु दाशुष इति द्वाभ्यां राकामहमिति द्वाभ्यां नेजमेष प्रजापतेन त्व
देतान्यन्य इति चाथास्यै युग्मेन शलादुगल्प्सेन त्र्येण्या च शलल्या त्रिभिश्च कुशपिंजूलै रूर्ध्वं सीमंतं व्यूहति भूर्भुवः स्वरो ३
मिति त्रिश्चतुर्वाबीणागाथिनौ संशास्ति सोमं राजानं संगायेतामिति सोमो नो राजावतु मानुषीः प्रजानि विष्टचक्रासाविति
यां नदीमुपवसिता भवंति ब्राह्मण्यश्च वृद्धा जीवपत्यो जीवप्रजायद्यदुपदिशेयुस्तत्तत्कुर्युर्ऋगभोदक्षिणा ॥ १४ ॥ कुमारं
जातं पुरान्यैरालंभांस्सर्पिर्मधुनी हिरण्यनिकाषं हिरण्येन प्राशयेत्प्रतैददामि मधुनो घृतस्य वेदं सवित्रा प्रसूतं मघोनां ॥ आ

सूत्रं.
अ. १

॥ ५

युष्मान्गुप्तोदेवताभिः शतं जीवशरदो लोके अस्मिन्निति कर्णयोरुपनिधाय मेधाजननं जपति मेधांते देवः स त्रितामेधां देवी
 सरस्वती ॥ मेधांतेऽअश्विनौ देवा वाधं तां पुष्करस्रजावित्यंसावभिमृशत्यश्माभवपरशुर्भवहिरण्यमस्तृतं भव ॥ वेदो
 वैपुत्रनामासि स जीवशरदः शतमिति (दक्षिणं स्तनं प्रक्षाल्य हिरण्योदकेनेमां कुमारो जरांधयतु दीर्घमायुः प्रजीवसे ॥ अस्यै
 स्तनौ प्रयुंजाना आयुर्वचो यशो बलमिति दक्षिणं स्तनं प्रदायें) द्रश्रेष्ठानि द्रविणानि धेह्यस्मे प्रयं धिमघवन्नृजौषिन्निति च नाम
 चास्मै दद्युर्धो षवदाद्यंतरं तस्थमभिनिष्ठानां तं द्व्यक्षरं चतुरक्षरं वा द्व्यक्षरं प्रतिष्ठाकामं श्वतुरक्षरं ब्रह्मवर्चसकामो युग्मानित्वेव
 पुंसां मयुग्मानि स्त्रीणां मभिवादनीयं च समीक्षेत तन्मातापितरौ विद्यातामोपनयनात् प्रवासादेत्यपुत्रस्य शिरः परिगृह्य जपं
 त्यंगादंगात्संभवसिंहदयादधिजायसे ॥ आत्मा वैपुत्रनामासि स जीवशरदः शतमिति मूर्धनि त्रिरवप्रायावृतैव कुमार्यै
 ॥ १५ ॥ षष्ठे मास्यन्नप्राशनं माजमन्नाद्यकामस्तैत्तिरं ब्रह्मवर्चसकामो धृतौ दनं ते जस्कामो (दध्यो दनमिन्द्रियकामः क्षीरो
 दनं पशुकामो) दधिमधुघृतमिश्रमन्नं प्राशयेदन्नपतेन्नस्य नो देह्यनमीवस्य शुष्मिणः ॥ प्रप्रदातारं तारिषऽऊजं नो धेहि
 द्विपदे चतुष्पद इत्यावृतैव कुमार्यै ॥ १६ ॥ तृतीये वर्षे चौलं यथा कुलधर्मवोत्तरतो मेघ्रीं हियवमापतिलानां पृथक् पूर्णश
 रावाणि निदधाति पश्चात्कारयिष्यमाणो मातुरुपस्थानान् दुहं गोमयं नवेशरावेशमीपर्णानि चोपनिहितानि भवन्ति मातुः पि

१ धनुश्चिह्नगतो भागः कचिन्नास्ति ।

गृह्य

॥ ६ ॥

तादक्षिणतएकविंशतिकुशपिंजूलान्यादायब्रह्मावैतानिधारयेत्पश्चात्कारयिष्यमाणस्यावस्थायशीतोष्णाअपःसमानी
योष्णेनवायुदकेनेहीतितासांगृहीत्वानवनीतंदधिद्रप्सान्वाप्रदक्षिणंशिरस्त्रिरुदत्यदितिःकेशान्वपत्वापउदंतुवर्चसइ
तिदक्षिणेकेशपक्षेत्रीणित्रीणिकुशपिंजूलान्यभ्यात्माग्राणिनिदधात्योषधेत्रायस्वैनैस्वधितेमैनंहिंसीरितिनिष्पीड्यलौहे
नक्षुरेणप्रच्छिनत्तियेनावपत्सविताक्षुरेणसोमस्यराज्ञोवरुणस्यविद्वान् ॥ तेनब्रह्माणोवपत्तैदमस्यायुष्मान्जरदष्टिर्यथा
सदितिप्रच्छिद्यप्रच्छिद्यप्रागग्रान्छमीपर्णैःसहमात्रेप्रयच्छतितानानडुहेगोमयेनिदधाति ॥ येनधाताबृहस्पतैरग्नेरिंद्रस्यं
चायुषेवपत् ॥ तेनतआयुषेवपामिसुश्लोक्यायस्वस्तयऽइतिद्वितीयंयेनभूयश्चरात्र्यांज्योक्कयथातिसूर्यं ॥ तेनतऽआ
युषेवपामिसुश्लोक्यायस्वस्तयइतितृतीयंसर्वैर्मत्रैश्चतुर्थमेवमुत्तरतस्त्रिःक्षुरतेजोनिमृजेंद्यक्षुरेणमर्चयतासुपेशसांवसाव
पसिकेशान् ॥ शुंघिशिरोमास्यायुःप्रमोषीरितिनापितंशिष्याच्छीतोष्णाभिरद्भिरवर्यकुर्वाणोक्षण्वन्कुशलीकुर्वितिय
थाकुलधर्मकेशवेशान्कारयेदावृतैवकुमार्यै ॥ १७ ॥ एतेनगोदानंपोडशेवर्षेकेशशब्देतुश्मश्रुशब्दान्कारयेच्छमश्रूणीहो
दतिशुंघिशिरोमुखंमास्यायुःप्रमोषीरितिकेशश्मश्रुलोमनखान्युदकसंस्थानिकुर्वितिसंप्रेष्यत्याप्नुत्यवाग्यतःस्थित्वाहः
शेषमाचार्यसकाशैवाचंविमृजेतवरंददामीतिगोमिथुनंदक्षिणासंवत्सरमादिशेत् ॥ १८ ॥ अष्टमेवर्षेब्राह्मणमुपनये

१ प्राशयेदित्युत्तरं 'सार्वकामोभवतीतिविज्ञायते' इतिक्वचिदधिकम् ।

सूत्रं.
अ. १

॥ ६ ॥

द्वर्भाष्टमेवैकादशेक्षत्रियंद्वादशेवैश्यमाषोडशाद्ब्राह्मणस्यानतीतःकाल आद्वाविंशत्क्षत्रियस्याचतुर्विंशद्वैश्यस्यातऊ
 ध्वंपतितसावित्रीकाभवंतिनैनानुपनयेन्नाध्यापयेन्नयाजयेन्नैभिर्व्यवहरेयुरलंकृतंकुमारंकुशलीकृतशिरसमहतेनवास
 सासंवीतमैणेयेनवाजिनेनब्राह्मणंरौरवेणक्षत्रियंमाजेनवैश्यंयदिवासांसिवसीरत्रक्तानिवसीरन्काषायंब्राह्मणोमांजिष्ठं
 क्षत्रियोहारिद्रंवैश्यस्तेषांमेखलामौजीब्राह्मणस्यधनुर्ज्याक्षत्रियस्यावीवैश्यस्यतेषांदंडाःपालाशोब्राह्मणस्यौदुंबरःक्षत्रिय
 स्यबैल्वोवैश्यस्यकेशसंमितोब्राह्मणस्यललाटसंमितःक्षत्रियस्यप्राणसंमितोवैश्यस्य ॥ १९ ॥ सर्वेवासर्वेषांसमन्वा
 रब्धेहुत्वोत्तरतोम्रेःप्राङ्मुखआचार्योपतिष्ठतेपुरस्तात्प्रत्यङ्मुखइतरोपामंजलीपूरयित्वातत्सवितुर्वृणीमहइतिपूर्णेनास्य
 पूर्णमवक्षारयत्यासिच्यदेवस्यत्वासवितुःप्रसर्वेश्विनोर्बाहुभ्यांपृष्णोहस्ताभ्यांहस्तंगृह्णाम्यसावितितस्यपाणिनापाणिंसां
 गुष्ठंगृह्णीयात्सवितातेहस्तमग्रभींदसावितिद्वितीयमग्निराचार्यस्तवासावितितृतीयमादित्यमीक्षयेद्देवसवितरेषतेब्रह्म
 चारीतंगोपायंसमामृतेत्याचार्यःकस्यब्रह्मचार्यसिंप्राणस्यब्रह्मचार्यसिकस्त्वाकमुपनयतेकायत्वापरिदंदाभीतियुवासु
 वासाःपरिवीतऽआगादित्यर्धर्चनैनंप्रदक्षिणमावर्तयेत्तस्याध्यंसौपाणीकृत्वाहृदयदेशमालभेतोत्तरेणाग्निंपरिसमुह्यब्रह्म
 चारीतूष्णींसमिधमादध्यात्तूष्णींवैप्राजापत्यंप्राजापत्योब्रह्मचारीभवतीतिविज्ञायते ॥ २० ॥ मंत्रेणहैकेग्नयेसमिध

गृह्य
॥ ७ ॥

माहाष्वबृहतेजातवेदसे ॥ तयात्वमग्नेवर्धस्वसमिधाब्रह्मणावयंस्वाहेतिसमिधमांधायाग्निमुपस्पृश्यंमुखंनिमार्ष्टिन्नि
स्तेजसामासमनज्मीर्तितेजसाह्येवात्मानंसमनक्तीतिविज्ञायते ॥ मयिमेधांमयिप्रजांमय्यग्निस्तेजोदधातु ॥ मयिमे
धांमयिप्रजांमयींद्रिंद्रियंदधातु ॥ मयिमेधांमयिप्रजांमयिसूर्योभ्राजोदधातु ॥ यत्तेअग्नेतेजस्तेनाहंतेजस्वीभूयासं ॥
यत्तेअग्नेवर्चस्तेनाहंवर्चस्वीभूयासं ॥ यत्तेअग्नेहरस्तेनाहंहरस्वीभूयासमित्युपस्थायजान्वाच्योपसंगृह्यब्रूयादधीहिभोः
सावित्रींभो३अनुब्रूहीतितस्यवाससापाणिभ्यांचपाणीसंगृह्यसावित्रीमन्वाहपच्छोर्ध्वर्चशःसर्वीयथाशक्तिंवाचयीतहृद
यदेशेस्योर्ध्वांगुलिंपाणिमुपदधातिममव्रतेहृदयंतेदधामिममचित्तमनुचित्तंतेअस्तु ॥ ममवाचमेकव्रतोजुषस्वबृहस्पति
द्वानियुनक्तुमह्यमिति ॥ २१ ॥ अथपरिशिष्टं ॥ इयंदुरुक्तात्परिबाधमानांशर्मवरूथंपुनतीनआगात् ॥ प्राणापाना
भ्यांबलमाभरंतींप्रियादेवानांसुभगामेखलेयं ॥ ऋतस्यगोह्मोतपसःपस्वपींघ्नीतीरक्षःसहमानाअरातीः ॥ सानःसमंत
मनुपरेहिभद्रयाभर्तारस्तेमेखलेमारिषाम ॥ मेखलामावध्यदंडंप्रदायद्वह्यचर्यमादिशेद्वह्यचार्यस्यपोशानकर्मकुरु
दिवामास्वाप्सीराचार्याधीनोवेदमधीष्वेतिद्वादशवर्षाणिवेदब्रह्मचर्यग्रहणांतंवासायंप्रातर्भिक्षेतसायंप्रातःसमिधमाद
ध्यादप्रत्याख्यायिनमग्नेभिक्षेतांप्रत्याख्यायिनींवाभवान्भिक्षांददात्वित्यनुप्रवचनीयमितिवातदाचार्यायवेदयीततिष्ठे

१ ससमिधमित्यत्रयःसकारोवैदिकपाठेयद्यपिलुप्रप्रायोदृश्यतेतथापिवृत्तिकाराहतोस्ति ।

सूत्र.
अ. १

॥ ७ ॥

दहःशेषमस्तमितेब्रह्मौदनमनुप्रवचनीयंश्रपयित्वाचार्यायवेदयीताचार्यःसमन्वारब्धेजुहुयात्सदसस्पतिमद्भुतमिति
 सावित्र्याद्वितीयंयद्यत्किंचातऊर्ध्वमनूक्तंस्यादृषिभ्यस्तृतीयंसौविष्टकृतंचतुर्थंब्राह्मणान्भोजयित्वावेदसमाप्तिंवाचयी
 तातऊर्ध्वमक्षारालवणाशीब्रह्मचार्यधःशायीत्रिरात्रंद्वादशरात्रंसंवत्सरंवाचरितव्रतायमेधाजननंकरौत्यनिदितायांदि
 श्येकमूलंपलाशंकुशस्तंबवापलाशापचारेप्रदक्षिणमुदकुंभेनत्रिःपरिषिंचंतंवाचयति सुश्रवःसुश्रवाअस्येयथात्वंसुश्रवः
 सुश्रवाअस्येवंमांसुश्रवःसौश्रवसंकुरु ॥ यथात्वंदेवानांयज्ञस्यनिधिपोस्येवमहंमनुष्याणांवेदस्यनिधिपोभूयासमित्येते
 नवापनादिपरिदानांतंव्रतादेशनंब्याख्यातमित्यनुपेतपूर्वस्याथोपेतपूर्वस्यकृताकृतंकेशवपनमेधाजननंचानिरुक्तंपरि
 दानंकालश्चतत्सवितुर्वृणीमहइतिसावित्री ॥ २२ ॥ ऋत्विजोवृणीतेन्यूनानतिरिक्तांगान्येमातृतःपितृतश्चेतियथोक्तं
 पुरस्ताद्यूनऋत्विजोवृणीतइत्येकंब्रह्माणमेवप्रथमंवृणीतेथहोतारमथाध्वर्युमथोद्गातारंसर्वान्वायेहीनैकाहैर्याजयंतिसद
 स्यंसप्तदशंकौषीतकिनःसमामनंतिसकर्मणामुपद्रष्टाभवंतीतितदुक्तमृग्भ्यांयमृत्विजोबहुधाकल्पयंतइतिहोतारमेवप्र
 थमंवृणीतेग्निर्मेहोतासमेहोताहोतारंत्वामुंवृणइतिहोतारंचंद्रमामेब्रह्मासमेब्रह्माब्रह्माणंत्वामुंवृणइतिब्रह्माणमादित्यो
 मेध्वर्युरित्यध्वर्युपर्जन्योमउद्गातेत्युद्गातारंमापोमेहोत्रांशंसिन्यइतिहोत्रकांअशमयोमेचमसाध्वर्यवइतिचमसाध्वर्यूना
 काशोमेसदस्यइतिसदस्यंसवृतोजपेन्महन्मेवोचोभर्गोमेवोचोभर्गोमेवोचोयशोमेवोचस्तोममेवोचःऋषिमेवोचोभुक्तिं

गृह्य

॥ ८ ॥

मेवोचस्तृप्तिमेवोचः सर्वमेवोचइतिजपित्वाग्निष्टेहोतासतेहोताहोताहंतेमानुषइतिहोताप्रतिजानीतैचंद्रमास्तेब्रह्मासते
ब्रह्माब्रह्मैवमितरेयथादेशैतन्मामवतुतन्माविशतुतन्माजिन्वतुतेनभुक्षिषीयेतिचयाजयिष्यन्नयस्तमात्विज्यमकार्यमही
नस्यनीचदक्षिणस्यव्याधितस्यातुरस्ययक्ष्मगृहीतस्यानुदेश्यभिशस्तस्यक्षिसयोनेरितिचैतेषांसोमःप्रवाकंपरिपृच्छैत्कोय
ज्ञःकऋत्विजःकादक्षिणेतिक्ल्याणैःसहसंप्रयोगोनमांसमश्रीयुर्नस्त्रियमुपेयुराक्रतोरपवर्गादेतेनाग्नेब्रह्मणावावृधस्वेति
दक्षिणाग्नावाज्याहुतिंहुत्वायथार्थंप्रव्रजेदेवमनाहिताग्निर्गृह्यइमामग्नेशरणिमीमृषोनइत्येतयर्चा ॥२३॥ऋत्विजोवृत्वाम
धुपर्कमाहरेत्स्नातकायोपस्थितार्यराज्ञेचाचार्यंश्वशुरपितृव्यमातुलानांचदधनिमध्वानीयसर्पिर्वामध्वलाभैविष्टरःपाद्य
मर्ध्यमाचमनीयमधुपर्कोगौरित्येतेषांत्रिस्त्रिरेकैकंवेदयंतै ॥ अहंवर्ष्मसजातानांविद्युतामिवसूर्यः ॥ इदंतमधितिष्ठामि
योमाकश्चाभिदासतीत्युदगग्रेविष्टरउपविशेदाक्रम्यवापादौप्रक्षालापयीतदक्षिणमग्नेब्राह्मणायप्रयच्छैत्सव्यंशूद्रायप्रक्षा
लितपादौर्ध्वमंजलिनाप्रतिगृह्याथाचमनीयेनाचामत्यमृतोपस्तरणमसीतिमधुपर्कमाह्रियमाणमीक्षतेमित्रस्यत्वाचधुषा
प्रतीक्षइतिदेवस्यत्वासवितुःप्रसवैश्विनोर्बाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यांप्रतिगृह्णामीतितदंजलिनाप्रतिगृह्यसंव्येषाणौकृत्वाम
धुवाताऋतायतइतितृचेनावेक्ष्यानामिकयाचांगुष्ठेनचत्रिःप्रदक्षिणमालोढ्यंवसवस्त्वागायत्रेणच्छंदसाभक्षयंत्वितिपु
रस्ताग्निमार्ष्टिरुद्रास्त्वात्रैष्टुभेनछंदसाभक्षयंत्वितिदक्षिणतआदित्यास्त्वाजागतेनच्छंदसाभक्षयंत्वितिपश्चाद्विश्वेत्वादे

सूत्रं.
अ. १.

॥ ८ ॥

वाऽआनुष्टुभेनच्छंदसाभक्षयंत्वित्युत्तरतोभूतेभ्यस्त्वेतिमध्यात्रिरुद्रह्यविराजोदोहोसीतिप्रथमंप्राश्नीयाद्विराजोदोहम
 शीयेतिद्वितीयंमयिदोहःपद्यायैविराजइतितृतीयंसर्वनतृसिगच्छेद्वाह्यणायोदङ्कुच्छिष्टंप्रयच्छेदलाभेप्सुसर्ववाथाचम
 नीयेनान्वाचामत्यमृतापिधानमसीतिसत्यंयशःश्रीर्मयिश्रीःश्रयतामितिद्वितीयमाचांतोदकायगांवेदयंतैहतोमेपाप्मा
 पाप्मामेहतइतिजपित्वोंकुरुतेतिकारयिष्यन्मातारुद्राणांदुहितावसूनामितिजपित्वोमुत्सृजतेत्युत्सक्ष्यन्नामांसोमधुप
 कोभवतिभवति ॥ २४ ॥ ॥ इत्याश्वलायनेगृह्यसूत्रेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥
 हरिः ॐ ३म् ॥ श्रावण्यांपौर्णमास्यांश्रवणाकर्माक्षतसक्तूनानंवंकलशंपूरयित्वादर्वीचबलिहरणींनवेशिक्येनिदधात्यक्ष
 तधानाःकृत्वासर्पिषार्धांनकत्यस्तमितेस्थालीपाकंश्रपयित्वैककपालंचपुरोळाशमग्नेनयसुपथारायेअस्मानितिचतसृ
 भिःप्रत्यृचंहुत्वापाणिनैककपालमच्युतायभौमायस्वाहेत्यविष्टुतःस्यादाविःपृष्ठोवांमानोअग्नेवसृजोअघायेत्येनमाशयेना
 भिजुहोतिशंनोभवंतुवाजिनोहवेष्वित्यक्ताधानाअंजलिनामात्येभ्यइतरादद्यात्कलशात्सक्तूनोदर्वीपूरयित्वाप्रागुपनि
 ष्क्रम्यशुचौदेशेपोवनिनीयंसर्पदेवजनेभ्यःस्वाहेतिहुत्वानमस्करोतिथेसर्पाःपार्थिवायआंतरिक्ष्यायेदिव्यायेदिश्यास्ते
 भ्यइमंबलिमाहर्षितेभ्यइमंबलिमुपाकरोमीतिप्रदक्षिणंपरीत्यपश्चाद्बलेरुपविश्यंसर्पोसिसर्पतांसर्पाणामधिपतिरस्यन्नेन

१ अविष्टुतइतिपाठः प्रचुरप्रचारोप्यबद्धोहेयएव ।

गृह्य
॥ ९॥

मनुष्यांस्त्रायसे पूषेन सर्पान्यज्ञेन देवांस्त्वयि मासं तं त्वयि संतः सर्पामाहिंसि ध्रुवांते परिददामीति ध्रुवामुंते ध्रुवामुंते इत्यमा
त्याननुपूर्वध्रुवमांते परिददामीत्यात्मानमंततोनैनमंतराव्यवेयुरापरिदानात्सर्पदेवजनेभ्यः स्वाहेति सायंप्रातर्वलिं हरेदा
प्रत्यवरोहणात्प्रसंख्याय हैकेतावतोवलींस्तदहरेवोपहरंति ॥ १ ॥ आश्वयुज्यामाश्वयुजीकर्मनिवेशनमलंकृत्यस्नाताः
शुचिवाससः पशुपतये स्थालीपाकं निरुप्य जुहुयुः पशुपतये शिवाय शंकराय पृषातकाय स्वाहेति पृषातकमंजलिना जुहुयाद्
नं मे पूर्यतां पूर्णं मे मोपसदत्पृषातकाय स्वाहेति सजूर्कृतुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्निद्राग्निभ्यां स्वाहा ॥ सजूर्कृतुभिः सजूर्वि
धाभिः सजूर्विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा ॥ सजूर्कृतुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्द्यावापृथिवीभ्यां स्वाहेत्याहिताग्नेराग्रयणस्थाली
पाकोनाहिताग्नेरपिशालाग्नौ ॥ २ ॥ मार्गशीर्ष्या प्रत्यवरोहणं चतुर्दश्यां पौर्णमास्यां वा निवेशनं पुनर्नवीकृत्य लेपनास्तर
णोपस्तरणैरस्तमिते पायसस्य जुहुयुरपश्चेत्पदाजहिं पूर्वेण चापरेण च ॥ सप्तचवारुणीरिमाः सर्वाश्च राजवांधवीः स्वाहा ॥
न वै श्वेतश्चाभ्यागारैर्हिर्जघान किंचन ॥ श्वेताय वै दारवाय नमः स्वाहेति नात्र सौविष्टकृदभयं नः प्राजापत्येभ्यो भूयादित्य
ग्निमीक्षमाणो जपति शिवो नः सुमना भवेति हे मंतं मनसा ध्यायात्पश्चादग्नेः स्वस्तरः स्वास्तीर्णस्तस्मिन्नुपविश्य स्योनापृथिवि
भवेति जपित्वा संविशेत्सामात्यः प्राक्शिरा उदङ्मुखो यथावकाशमिदं रज्यायान्ज्यायान्वानंतरो मंत्रविदो मंत्रान्जपेयुः
संहायातो देवा अवंतु न इति त्रिरेतां दक्षिणामुखाः प्रत्यङ्मुखा उदङ्मुखाश्चतुर्थं संहाय सौर्याणि स्वस्त्ययनानि च जपित्वा न्नं सं

सूत्रं.
अ. २

॥ ९ ॥

स्कृत्यब्राह्मणान्भोजयित्वास्वस्त्ययनंवाचयीत ॥ ३ ॥ हेमंतशिशिरयोश्चतुर्णामपरपक्षाणामष्टमीष्वष्टकाऽएक
 स्यात्पूर्वेद्युःपितृभ्योदद्यादोदनंकुसरंपायसंचतुःशरावस्यवापूषानुदीरतामवरउत्परासइत्यष्टाभिर्हुत्वायावतीभिर्वा
 कामयीताथश्वोभूतेष्टकाःपशुनास्थालीपाकेनचाप्यनडुहोयवसमाहरेदग्निनावाकक्षमुपोषेदेपामेष्टकेतिनत्वेवानष्टकः
 स्यात्ताहैकेवैश्वदेवीब्रुवतआग्नेयीमेकेसौर्यामेकेप्राजापत्यामेकेरात्रिदेवतामेकेनक्षत्रदेवतामेकऋतुदेवतामेकेपितृदेवता
 मेकेपशुदेवतामेकेपशुकल्पेनपशुंसंज्ञप्यप्रोक्षणोपाकरणत्रैवपामुत्विद्य जुहुयाद्वहवपांजातवेदःपितृभ्योयत्रैनान्वेत्थ
 निहितान्पराकेमेदसःकुल्याउपैनान्स्त्रवंतुसत्याऽएताआशिषःसंतुसर्वाःस्वाहेत्यथावदानानांस्थालीपाकस्यचाग्नेनमसुप
 धारायेअस्मानितिद्वेग्नीप्सोहेमंतऽऋतवःशिवानोवर्षाःशिवाअभयाःशरन्नः ॥ संवत्सरोधिपतिःप्राणदोनोहोरात्रेकृणु
 तांदीर्घमायुःस्वाहा ॥ शांतापृथिवीशिवमंतरिक्षंद्यौनोदेव्यभयंनोअस्तु ॥ शिवादिशःप्रदिशउद्दिशोनआपोविद्युतःप
 रिपांतुसर्वतःस्वाहा ॥ आपोमरीचीःप्रवहंतुनोधियोधातासमुद्रोवहंतुपापं ॥ भूतंभविष्यदभयंविश्वमस्तुमेब्रह्माधिगुप्तः
 स्वाराक्षराणिस्वाहा ॥ विश्वआदित्यावसवश्चदेवारुद्रागोप्तारोमरुतःसदंतु ॥ ऊर्जंप्रजाममृतंपिन्वमानःप्रजापतिर्मयिप
 रमेष्टीदधातुस्वाहा ॥ प्रजापतेनत्वंदेतान्यन्यःसौविष्टकृत्यष्टमीब्राह्मणान्भोजयेदित्युक्तं ॥४॥ अपरेद्युरन्वष्टक्यंतस्यै
 वमांसस्यप्रकल्प्यदक्षिणाप्रवणेग्निमुपसमाधायपरिश्रित्योत्तरतःपरिश्रितस्यद्वारंकृत्वासमूलंवर्हिस्त्रिरपसलैरविधून्व

नपरिस्तीर्यैहवीं व्यासादयेदोदनं कृसरं पायसं दधिमं धान्मधुमं धाश्च पिंडपितृयज्ञकल्पेन हुत्वा मधुमं थवर्जं पितृभ्यो दद्यात्
 त्स्त्रीभ्यश्च तुराचाचाममित्यधिकं कर्षूष्वेके द्वयोः पदसु वा पूर्वासु पितृभ्यो दद्यात् परासु स्त्रीभ्य एतेन माध्यावर्षं प्रोष्ठपद्या अ
 परपक्षे मासि मासि चैवं पितृभ्यो युधु प्रतिष्ठापयेन्न वावरान्भोजयेदयुजो वा युग्मान्वृद्धिपूर्तेष्वयुग्मानितरेषु प्रदक्षिणमुपचा
 रोय वै स्तिलार्थः ॥ ५ ॥ रथमारोक्ष्य नानापाणिभ्यां चक्रे अभिमृशेदहंते पूर्वपादावारभे बृहद्रथं तरेते चक्रे वामदेव्यमक्ष
 इत्यक्षाधिष्ठाने दक्षिणपूर्वाभ्यामारोहे द्वायोष्ठावीर्येणारोहामीन्द्रस्यौजसाधिपत्येनेति रश्मीन्त्संमृशेदरश्मिकान्वा दंडेन
 ब्रह्मणो वस्ते जसा संगृह्णामि सत्येन वः संगृह्णामीत्यभिप्रवर्तमानेषु जपेत्सहस्रसन्निवाजमभिवर्तस्वरथदेवप्रवहं वनस्पते वी
 ङ्गो हि भूया इत्येतयान्यान्यपि वानस्पत्यानि स्थिरौगावौ भवतां वीळुरक्षऽइति रथांगमभिमृशेत्सुत्रामाणं पृथिवीं घामनेह
 समितिनावं नवरथेन यशस्विनं वृक्षं हृदं वा विदासि नैप्रदक्षिणं कृत्वा फलवतीः शाखा आहरेद न्यद्वा कौटुंबं संसदमुपयायाद
 स्माकमुत्तमं कृधीत्यादित्यमीक्षमाणो जपित्वा वरोहे हृषभं मासमानानामित्यभिक्रामं न्वयमद्येन्द्रस्य प्रेष्ठा इत्यस्तं यात्यादि
 त्येतद्बोदिवो दुहितरो विभाती रिति व्युष्टायां ॥ ६ ॥ अथातो वास्तुपरीक्षां नूखरमविवदिष्णुं भूमौ षधिवनस्पतिवद्यस्मि
 न्कुशवीरिणं प्रभूतं कंटकिक्षीरिणस्तु समूलान्परिखायोद्वासयेदं पामार्गः शाकः स्तिल्वकः परिव्याध इति चैतानि यत्र सर्वत
 आपो मध्यं समेत्य प्रदक्षिणं शयनीयं परीत्य प्राच्यः स्यंदेरन्नं प्रवदत्यस्तत्सर्वं समृद्धं समवस्रवे भक्तशरणं कारयेद्ब्रह्मं ह भव

सूत्रं.
अ. २

॥१०॥

तिदक्षिणाप्रवणेसभांमापयेत्साद्युताहभवार्तियुवानस्तस्याकितवाःकलहिनःप्रमायुकाभवंतियत्रसर्वतआपःप्रस्यंदेर
 न्त्सास्वस्त्यन्यद्युताच ॥ ७ ॥ अथैतैर्वास्तुपरीक्षेतजानुमात्रंगतंखात्वातैरेवपांसुभिःप्रतिपूरयेदधिकेप्रशस्तंसमेवा
 तंन्यूनेगर्हितमस्तमितेपांपूर्णंपरिवासयेत्सोदकेप्रशस्तमार्द्रैर्वार्तिशुष्केगर्हितंश्वेतंमधुरास्वादंसिकतोत्तरंब्राह्मणस्यलोहितं
 क्षत्रियस्यपीतंवैश्यस्यतत्सहस्रसीतंकृत्वायथादिक्समचतुरस्रमापयेदायतचतुरस्रंवातच्छमीशाखयोदुंबरशाखयावांशं
 तातीयेनत्रिःप्रदक्षिणंपरिव्रजन्प्रोक्षत्यविच्छिन्नयाचोदकधारयापोहिष्ठामयोभुवइतितृचेनवंशांतरेषुशरणानिकारयेद्भ
 तेष्ववकांशीपालमित्यवधापयेन्नास्यदाहुकोभवतीतिविज्ञायतेमध्यमस्थूणायागर्तंवधायप्रागग्रोदगग्रान्कुशानास्तीर्थं
 ब्रीहियवमतीरपआसेचयेदच्युतायभौमायस्वाहेत्यथैनामुच्छ्रीयमाणामनुमंत्रयेतेहैवतिष्ठनिमितातिल्विलास्तामिराव
 तींमध्येपोषस्यतिष्ठंती॥आत्वाप्रापन्नघायवंआत्वाकुमारस्तरुणंआवत्सोजायतांसह॥ आत्वापरिश्रितःकुंभंआदध्नःकल
 शैरयन्निति ॥८॥ वंशमाधीयमानमृतेनस्थूणामधिरोहवंशंद्राधीयआयुःप्रतरंदधानाऽइतिसदूर्वासुचतसृषुशिलासुम
 णिकंप्रतिष्ठापयेत्पृथिव्याअधिसंभवेत्यरंगरोवावदीतित्रेधावद्भोवरत्रया ॥ इरामुहप्रशंसंत्यनिरामपबाधतामितिवा
 थास्मिन्नपआसेचयेदैतुराजावरुणोरेवतीभिरस्मिंस्थानेतिष्ठतुमोदमानः ॥ इरांवहतोघृतमुक्षमाणामित्रेणसाकंसहसंवि
 शंतित्वत्यथैनच्छमयतिब्रीहियवमतीभिरद्भिर्हिरण्यमवधायशंतातीयेनत्रिःप्रदक्षिणंपरिव्रजन्प्रोक्षत्यविच्छिन्नयाचोदक

गृह्य

॥११॥

धारयापोहिष्ठामयोभुवइतितृचेनमध्येगारस्यस्थालीपाकंश्रपयित्वावास्तोष्पतेप्रतिजानीह्यस्मानितिचतसृभिःप्रत्यृचंहु
त्वाभ्रंसंस्कृत्यब्राह्मणान्भोजयित्वाशिवंवास्तुशिवंवास्त्वितिवाचयीत ॥ ९ ॥ उक्तं गृहप्रपदनं वीजवतोगृहान्प्रपद्येतक्षे
त्रंप्रकर्षयेदुत्तरैः प्रोष्ठपदैः फल्गुनीभीरोहिण्यावाक्षेत्रस्यानुवातंक्षेत्रस्यपतिनावयमितिप्रत्यृचंजुहुयाज्जपेद्वागाःप्रतिष्ठमा
नाअनुमंत्रयेत्तमयोभूर्वातोऽअभिवातूस्वाइतिद्वाभ्यामायतीर्यासामूधश्चतुर्विलैमधोःपूर्णघृतस्यच ॥ तानःसंतुपयस्व
तीर्वह्नीर्गोष्ठेघृताच्यः ॥ उपमैतुमयोभुर्वऊर्जचौजश्चविभ्रतीः ॥ दुहानाअक्षितंपयोमयिगोष्ठेनिविशध्वंयथाभवाम्यु
त्तमोयादेवेषुतन्वमैरयंतेतिचसूक्तशेषमागावीयमेकैगणानासामुपतिष्ठेतां गुरुगवीनांभूतास्थप्रशस्तास्थशोभनाःप्रियाः
प्रियोवोभूयासंशंमयिजानीध्वंशंमयिजानीध्वं ॥ १० ॥ ॥ इतिगृह्यसूत्रेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

हरिः ॥ ॐ ३म् ॥ अथातःपंचयज्ञादेवयज्ञोभूतयज्ञःपितृयज्ञोब्रह्मयज्ञोमनुष्ययज्ञइतितद्यदग्नौजुहोतिसदेवयज्ञो
यद्वलिकरोतिसभूतयज्ञोयत्पितृभ्योददातिसपितृयज्ञोयत्स्वाध्यायमधीतेसब्रह्मयज्ञोयन्मनुष्येभ्योददातिसमनुष्ययज्ञ
इतितानेतान्यज्ञानहरहःकुर्वीत ॥ १ ॥ अथस्वाध्यायविधिःप्राग्वोदग्वाग्रामान्निष्क्रम्यापआप्लुत्यशुचौदेशेयज्ञोप
वीत्याचम्याक्लिन्नवासादर्भाणांमहदुपस्तीर्यप्राकूलानांतेषुप्राङ्मुखउपविश्योपस्थंकृत्वादक्षिणोत्तरौपाणीसंधायपवित्रवं
तौविज्ञायतेपांवाएषोपधीनांसोयद्दर्भाःसरसमेवतद्ब्रह्मकरोतिद्यावापृथिव्योःसंधिमीक्षमाणःसंमील्यवायथावा

सूत्रं.
अ. ३

॥११॥

युक्तमात्मानं मन्येत तथा युक्तो धीयीत स्वाध्यायं मों पूर्वा व्याहृतयः सावित्री मन्वाह पच्छोर्ध्वर्चशः सर्वा मिति तृतीयं ॥ २ ॥ अथ
 स्वाध्यायमधीयीत ऋचो यजूंषि सामान्यं थर्वा गिर सो ब्राह्मणानि कल्पाङ्गाथानां राशं सीरिति हासपुराणानीति यद्वचो धी
 तेपय आहुतिभिरेव तद्देवतास्तर्पयति यद्यजुंषि घृताहुतिभिर्यसामानि मध्वाहुतिभिर्यदथर्वा गिरसः सोमाहुतिभिर्यद्ब्राह्म
 णानि कल्पाङ्गाथानां राशं सीरिति हासपुराणानीत्यमृताहुतिभिर्यद्वचो धी तेपयसः कुल्या अस्य पितृन्त्स्वधा उपक्षरंति यद्य
 जूँषि घृतस्य कुल्यायत्सामानि मध्वः कुल्यायदथर्वा गिरसः सोमस्य कुल्यायद्ब्राह्मणानि कल्पाङ्गाथानां राशं सीरिति हासपु
 राणानीत्यमृतस्य कुल्याः सयावन्मन्येत तावदधीत्येतया परिदधाति नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नमो ओषधी
 भ्यः ॥ नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे महते करोमीति ॥ ३ ॥ देवतास्तर्पयति प्रजापतिर्ब्रह्मा वेदा देवा ऋषयः सर्वाणि
 च्छंदोऽस्योकारो वषट्कारो व्याहृतयः सावित्री यज्ञाद्यावापृथिवीऽअंतरिक्षमहोरात्राणि सांख्याः सिद्धाः समुद्रानद्योगिरयः
 क्षेत्रौषधिवनस्पतिगंधर्वाप्सरसो नागा वयांसि गावः साध्या विप्रा यक्षारक्षांसि भूतान्येव मन्तान्यथऽऽप्यः शतर्चिनो म
 ध्यमा गृत्समदो विश्वामित्रो वामदेवो त्रिभरद्वाजो वसिष्ठः प्रगाथाः पावमान्यः क्षुद्रसूक्ता महासूक्ता इति प्राचीना वीती सुमं
 तु जैमिनि वैशंपायन पैलसूत्रभाष्यभारत महाभारत धर्माचार्यो जानंति बाह्विगार्ग्यगौतमशाकल्यवाभ्रव्यमांडव्यमांडू
 केयागर्गी वाचकृवी वडवा प्रातीथेयी सुलभामैत्रेयी कह्लोकौपीतकं महाकौपीतकं पेंग्यं महापेंग्यं सुयज्ञं सांख्यायनमैतरेयं

गृह्य
॥१२॥

महैतरेयंशाकलंवाष्कलंसुजातवक्रमौदवाहिमहौदवाहिंसौजामिंशौनकमाश्वलायनंयेचान्येऽआचार्यास्तेसर्वेतृप्यन्ति
तिप्रतिपुरुषंपितृंस्तर्पयित्वागृहानेत्यहदातिसादक्षिणाथापिविज्ञायतेसयदितिष्ठन्नजन्नासीनःशयानोवायंयंक्रतुमधी
तेतेनतेनहास्यंक्रतुनेष्टंभवतीतिविज्ञायतेतस्यद्वावनध्यायौयदात्माशुचिर्यद्देशः ॥४॥ अथातोध्यायोपाकरणमोषधीनां
प्रादुर्भावेश्रवणेनश्रावणस्यपंचम्यांहस्तेनवाज्यभागौहुत्वाज्याहुतीर्जुहुयात्सावित्र्यैब्रह्मणेश्रद्धायैमेधायैप्रज्ञायैधारणायै
सदसस्पतयेनुमतयेछंदोभ्यऽऋषिभ्यश्चैत्यथदधिसक्तूजुहोत्यग्निमीळेपुरोहितमित्येकाकुषुंभकस्तदब्रवीदावदंस्त्वंशकुने
भद्रमावदंगृणानाजमदग्निनाधामंतेविश्वंभुवनमधिश्रितंगंतानोयज्ञंयज्ञियाःसुशर्मियोनस्वोऽअरणःप्रतिचक्ष्वविच
क्ष्वग्नेयाहिमरुत्सखायत्तेराजन्मृतंहविरितिदृचाःसमानीवऽआकूतिरित्येकातच्छंयोरावृणीमहइत्येकाध्येष्यमाणोभ्या
प्यैरन्वारब्धएताभ्योदेवताभ्योहुत्वांसौविष्टकृतंहुत्वादधिसक्तून्प्राश्यंततोमार्जनंमपरेणाग्निंप्राक्कूलेषुदभेषूपविश्यौद
पात्रेदभर्नकृत्वाब्रह्मांजलिकृतोजपेदौपूर्वाव्याहृतयःसावित्रींचत्रिरभ्यस्यवेदादिमारभेत्तथोत्सर्गेषणमासानधीयीत्स
मावृत्तोब्रह्मचारिकल्पेनयथान्यायमितरेजायोपेयेत्येकंप्राजापत्यंतद्वार्षिकमित्येतदाचक्षतेमध्यमाष्टकायामेताभ्योदे
वताभ्योभेनहुत्वापोभ्यवयंत्येताएवतद्देवतास्तर्पयंत्याचार्यान्पिपीनपितृंश्चैतदुत्सर्जनं॥५॥अथकाम्यानांस्थानेकाम्याश्चर
वस्तानेवकामानामोत्यथव्याधितस्यातुरस्ययक्ष्मगृहीतस्यवाषळाहुतिश्चरुमुंचामित्वाहविषाजीवनायकमित्येतेनस्वप्नम

सूत्रं.
अ. ३

॥१२॥

मनोज्ञं हृद्वाधानो देवसवितरिति द्वाभ्यां यच्च गोषु दुःस्वम्यमिति पंचभिरादित्यमुपतिष्ठेत्तयो मेराजन्युज्योवासखावेति वा
क्षुत्वा जृम्भित्वा मनोज्ञं हृद्वापापकं गंधमाघ्रायाक्षिस्पर्दने कर्णध्वने च सुचक्षा अहमक्षीभ्यां भूयासं सुवर्चा मुखेन सुश्रुत्कर्णा
भ्यां मयि दक्ष क्रतू इति जपे दगमनीयां गत्वा याज्यं याजयित्वा भोज्यं भुक्त्वा प्रतिग्राह्यं प्रतिगृह्यं चैत्यं यूपं वोपहत्य पुनर्मा मे
त्विन्द्रियं पुनरायुः पुनर्भगः ॥ पुनर्द्रविणमैतु मां पुनर्ब्राह्मणमैतु मां स्वाहा ॥ इमे ये धिष्ण्या सो अग्नयो यथास्थानमिह कल्पतां ॥
वैश्वानरो वा वृधानो न्तर्यच्छतु मे मनो हृद्यं तरममृतस्य केतुः स्वाहेत्याज्याहुतीर्जुहुयात्समिधौ वाजपेद्वा ॥ ६ ॥ अव्याधितं
चेत्स्वपंतं मादित्योभ्यस्तमियाद्वाग्यतो नुपविशन्नात्रिशेषं भूत्वा येन सूर्यज्योतिषा वाधसे तम इति पंचभिरादित्यमुपतिष्ठेत्
भ्युदियाच्चेदकर्मश्रांतमनभिरूपेण कर्मणा वाग्यत इति समानमुत्तराभिश्च तस्यैरुपस्थानं यज्ञोपवीतीनित्योदकः संध्यामु
पासीत वाग्यतः सायमुत्तरापराभिमुखो न्वष्टमदेशं सावित्रीं जपेदधास्तमिते मंडले आनक्षत्रदर्शनादेव प्रातः प्राङ्मुखस्तिष्ठ
न्नामंडलदर्शनात्कपोतश्चेदगारमुपहन्यादनुपतेद्वा देवाः कपोत इति प्रत्यूचं जुहुयाजपेद्वा वयमुत्वापथस्पत इत्यर्थं च यांच
रिष्यन्संपूषन्विदुष इति नष्टमधिजिगमिषन्मूढो वा संपूषन्नध्वन इति महान्तमध्वानमेप्यन्प्रतिभयं वा ॥ ७ ॥ अथैतान्युप
कल्पयतीत समावर्तमानो मणिं कुंडलं वस्त्रयुगलं त्रमुपानद्युगदंडं स्रजमुन्मर्दनमनुलेपनं मां जनमुष्णीषमिति यात्मनेचाचार्या
यचं यद्युभयोर्न विदेताचार्या यैव समिधं त्वाहरेदपराजितायां दिशि यज्ञियस्य वृक्षस्याद्रां मन्नाद्यकामः पुष्टिकामस्तेजस्कामो

गृह्य
॥ १३ ॥

वाब्रह्मवर्चसकाम उपवाता मुभयी मुभयकाम उपरिसमिधं कृत्वा गामन्नं च ब्राह्मणेभ्यः प्रदाय गौ दानिकं कर्म कुर्वीतात्मनि
मंत्रान्सन्नमये देक क्लीतकेन शीतोष्णाभिरद्भिः स्नात्वा युवं वस्त्राणि पीवसावसाथे इत्यहतेन वाससी आच्छाद्याश्मनस्तेजो
सिचक्षुर्मेपाहीति चक्षुषी आंजयीताश्मनस्तेजोसि श्रोत्रं मेपाहीति कुंडले आवधीता नुलेपनेन पाणी प्रलिप्य मुखमग्रे ब्राह्मणो
नुलिपेद्वाहूराजन्य उदरं वैश्य उपस्थं रुयूरुसरण जीविनो नार्तास्य नातो हं भूया समिति स्रजमपि बधीत नमालोक्तं मालेति चे
द्ब्रूयुः स्रगित्यभिधापयीत देवानां प्रतिष्ठे स्थः सर्वतो मापातमित्युपानहा वास्थार्यदिवश्छद्मासीति छत्रमादत्ते वेणुरसि वान
स्पत्योसि सर्वतो मापाहीति वैणवं दंडं मायुष्यमिति सूकेन मणिकंठे प्रतिमुच्योष्णीषं कृत्वा तिष्ठन्त्समिधमादध्यात् ॥ ८ ॥
स्मृतं निंदा च विद्या च श्रद्धा प्रज्ञा च पंचमी ॥ इष्टं दत्तमधीतं च कृतं सत्यं श्रुतं व्रतं ॥ यदग्नेर्सेद्रस्य सप्रजापतिकस्य सऋषिक
स्य सऋषिराजन्यस्य सपितृकस्य सपितृराजन्यस्य समनुष्यस्य समनुष्यराजन्यस्य साकाशस्य सातीकाशस्य सानूकाशस्य स
प्रतीकाशस्य सदेवमनुष्यस्य सगंधर्वाप्सरस्कस्य सहारण्यैश्च पशुभिर्ग्राम्यैश्च यन्मआत्मन आत्मनि व्रतं तन्मे सर्वव्रतमिदम
हमग्ने सर्वव्रतो भवामि स्वाहेति ममाग्ने वर्च इति प्रत्यृचं समिधोभ्या दध्याद्यत्रैनं पूजयिष्यंतो भवंति तत्रैतां रात्रीं वसेद्विद्यां त
गुरुमर्थे न निमंत्र्य कृतानुज्ञातस्य वा स्नानं तस्यैतानि व्रतानि भवंति ननक्तं स्नायान्ननग्नः स्नायान्ननग्नः शयीत ननग्नां स्त्रियमी
क्षेतान्यत्र मैथुनाद्वर्षति न धावैन्न वृक्षमारोहैन्न कूपमवरोहैन्न बाहुभ्यां नदीं तरेन्न संशयमभ्यापद्येत्तमहद्वैभूतं स्नातको भवती

सूत्र.
अ. ३

॥ १३ ॥

तिविज्ञायते ॥ ९ ॥ गुरवे प्रसूक्ष्यमाणो नाम प्रब्रवीते दं वत्स्यामो भो ३ इत्युच्चैरूर्ध्वनाम्नः प्राणापानयोरुपांश्वामंद्रैरिंद्रहरि
 भिरिति चातो वृद्धो जपति प्राणापानयोरुव्यचास्तया प्रपद्ये देवाय स वित्रे परिदामीत्युच्चं च समाप्यो प्राक् स्वस्तीति जपि
 त्वा महित्रीणामित्यनुमंत्र्यैव मति सृष्टस्य न कुतश्चिद्भयं भवतीति विज्ञायते वयसाममनो ज्ञावाचः श्रुत्वा कनिक्रदज्जनुषं प्रब्रु
 वाण इति सूक्ते जपे देवीं वाचमजनयंत देवा इति च स्तुहि श्रुतं गर्तसदं युवानमिति मृगस्य यस्यादिशो विभीयाद्यस्माद्वातां दि
 शमुल्मुकं मुभयतः प्रदीप्तं प्रत्यस्येन्मंथं वा प्रसव्यमालो ज्योभयं मित्रावरुणामह्यमस्त्वर्चिपाशत्रून् दहंतं प्रतीत्य माज्ञातारं
 माप्रतिष्ठां विदंतु मिथो भिंदाना उभयं तु मृत्युमिति संसृष्टं धनमुभयं समाकृतमिति मंथं न्यंचं करोति ॥ १० ॥ सर्वतोभया
 दनाज्ञाता दष्टा वा ज्याहुतीर्जुहुयात्पृथिवीवृता साग्निना वृता तया वृतया वर्य्यायस्माद्भयाद्विभेमि तद्वारये स्वाहा ॥ अंत
 रिक्षं वृतं तद्वायुना वृतं तेन वृतेन वर्रेण यस्माद्भयाद्विभेमि तद्वारये स्वाहा ॥ द्यौर्वृता सादित्येन वृता तया वृतया वर्य्यायस्मा
 द्भयाद्विभेमि तद्वारये स्वाहा ॥ दिशो वृता स्ताश्चंद्रमसा वृता स्ताभिर्वृता भिर्वर्त्रीभिर्यस्माद्भयाद्विभेमि तद्वारये स्वाहा ॥
 आपो वृता स्तावरुणेन वृता स्ताभिर्वृता भिर्वर्त्रीभिर्यस्माद्भयाद्विभेमि तद्वारये स्वाहा ॥ प्रजावृता स्ताः प्राणेन वृता स्ताभि
 र्वृता भिर्वर्त्रीभिर्यस्माद्भयाद्विभेमि तद्वारये स्वाहा ॥ वेदावृता स्ते छंदोभिर्वृता स्तैर्वृतेर्वर्त्रैर्यस्माद्भयाद्विभेमि तद्वारये स्वा
 हा ॥ सर्ववृतं तद्ब्रह्मणा वृतं तेन वृतेन वर्रेण यस्माद्भयाद्विभेमि तद्वारये स्वाहेत्यथापराजितायां दिश्यवस्थाय स्वस्त्यात्रेयं

गृह्य

॥१४॥

जपति यत इन्द्रभयामह इति सूक्तशेषं ॥ ११ ॥ संग्रामे समुपोद्धैराजानं संनाहयेदात्वाहार्पमंतरेधीति पश्चाद्रथस्यावस्थाय
जीमूतस्येव भवति प्रतीकमिति क्वचं प्रयच्छेदुत्तरयाधनुरुत्तरांवाचयेत्स्वयंचतुर्थी जपेत्पंचम्येषुधिं प्रयच्छेदभिप्रवर्तमा
नेषष्टीं सप्तम्याश्चानष्टमीं मिषूनवेक्षमाणं वाचयेत्त्यहिरिव भोगैः पर्येति बाहुमिति तलं ह्यमानं मथैनं सारयमाणमुपारुह्या
भीवर्तं वाचयति प्रयोवां मित्रावरुणेति च द्वे अथैनवो मन्वीक्षेतां प्रतिरथशाससौ पणैः प्रधारयंतु मधुनो घृतस्येत्येतत्सौ पर्णस
र्वादिशोनुपर्यायां दादित्यमौशनसं वावस्थाय प्रबोधयेदुपश्वासय पृथिवीमुत द्यामिति तृचेन दुंदुभि मभिमृशेदवसृष्टा पर
पतेतीषून् विसर्जयेद्यत्र बाणाः संपतंतीति च युध्यमानेषु जपेत्संशिष्याद्वासंशिष्याद्वा ॥ १२ ॥ ॥ इति गृ. तृ. ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थः पादः ॥ हरिः ॐ ३म् ॥ ॥ आहिताग्निश्चेदुपतपेत्प्राच्यामुदीच्यां मपराजितायां वादिश्युदवस्येद्वा
मकामा अग्नय इत्युदाहरत्याशंसंत एनं ग्राममाजिगमिषंतोऽगदं कुर्युरिति हविज्ञायतेऽगदः सोमेन पशुनेष्ट्येष्ट्वावस्येदनिष्ट्वा
वांसं स्थिते भूमिभागे खानयेद्दक्षिणपूर्वस्यां दिशि दक्षिणा परस्यां वा दक्षिणा प्रवर्णं प्राग् दक्षिणा प्रवर्णं वा प्रत्यग् दक्षिणा प्रवर्ण
मित्येकैयावानूर्ध्वबाहुकः पुरुषस्तावदायामव्याममात्रंतिर्यग्वितस्त्यर्वांगभित आकाशं शमशानैर्बहुलौषधिकैकं कंठकिक्षी
रिणस्तिवति यथोक्तं पुरस्ताद्यत्र सर्वत आपः प्रस्यंदेरन्नेतदा दहनस्य लक्षणं शमशानस्य केशश्मश्रुलोमनखानीत्युक्तं पुरस्ता
द्विगुल्फं बर्हिं राज्यं च दधन्यत्र सर्पिरानयंत्येतत्पित्र्यं पृषदाज्यम् ॥ १ ॥ अथैतां दिशमग्नीन्नयंति यज्ञपात्राणि चा

सूत्रं.
अ. ४

॥१४॥

न्वंचंप्रेतमयुजोमिथुनाप्रवयसःपीठचक्रेणगोयुक्तेनेत्येकैनुस्तरणीगामजावैकवर्णाकृष्णामेकैसव्यबाहूवध्वानुसंकालयं
 त्यन्वंचोमात्याअधोनिवीताःप्रवृत्तशिखाज्येष्ठप्रथमाःकनिष्ठजघन्याःप्राप्यैवंभूमिभागंगतोदकेनशमीशाखयात्रिःप्रस
 व्यमायतनंपरिव्रजन्प्रोक्षत्यपेतवीतविचसर्पतातइतिदक्षिणपूर्वउद्धृतांतआहवनीयंनिदधात्युत्तरपश्चिमैगार्हपत्यंदक्षि
 णपश्चिमैदक्षिणमथैनमंतर्वेदीधमचित्तिचिनोतियोजानातितस्मिन्वर्हिंरास्तीर्यकृष्णाजिनंचोत्तरलोमंतस्मिन्प्रेतंसंवेश
 यंत्युत्तरेणगार्हपत्यंहत्वाहवनीयमभिशिरसमुत्तरतःपर्वीधनुश्चक्षत्रियायतामुत्थापयेद्देवरःपतिस्थानोयंतैवासीजरद्वा
 सोवोदीर्घ्वनार्यभिजीवलोकमितिकर्तावृषलेजपेद्धनुर्हस्तादाददानोमृतस्येतिधनुरुक्तंवृषलेऽधिज्यंकृत्वासंचितिसचि
 त्वासंशीर्यानुप्रहरेत् ॥ २ ॥ अथतानिपात्राणियोजयेद्दक्षिणेहस्तेजुहंसव्यऽउपभृतंदक्षिणेपार्श्वेस्फ्यंसव्येऽग्नि
 होत्रहवणीमुरसिध्रुवांशिरसिकपालानिदत्सुग्राव्णोनासिकयोःस्रुवांभित्त्वाचैकैकर्णयोःप्राशिन्नहरणेभित्त्वाचैकमुदरे
 पात्रीसमवत्तधानंचचमसमुपस्थेशम्यामरणीऊर्वोरुलूखलमुसलेजंघयोःपादयोःशूर्पेच्छित्त्वाचैकमासेचनवंतिपृषदाज्यं
 पूरयंत्यमापुत्रोदृषदुपलेकुर्वीतलौहायसंचकौलालमनुस्तरण्यावपामुत्खिद्यंशिरोमुखंप्रच्छादयेदग्नेर्वर्मपरिगोभिर्व्य
 यस्वेतिवृक्षाउद्धृत्यपाण्योरादध्यादतिद्रवसारमेयांश्वानावितिदक्षिणेदक्षिणंसव्येसव्यंहृदयेहृदयंपिंड्याचैकैवृक्षापचा
 रइत्येकैसवांयथांगंविनिक्षिप्यचर्मणाप्रच्छाद्येममग्नेचमसंमाविजिह्वरइतिप्रणीताप्रणयनमनुमंत्रयतैसव्यंजान्वाच्यद

गृह्य
॥१५॥

क्षिणान्नावाज्याहुतीर्जुहुयादग्रये स्वाहा कामाय स्वाहा लोकाय स्वाहा नुमतये स्वाहेति पंचमी मुरसि प्रेतस्यास्माद्वै त्वमजाय
था अयं त्वदधिजायतामसौ स्वर्गाय लोकाय स्वाहेति ॥ ३ ॥ प्रेष्यति युगपदग्नीन् प्रज्वालयते त्याहवनीयश्चेत्पूर्वप्राप्नुया
त्स्वर्गलोक एनं प्रापदिति विद्याद्रात्स्यत्यसावमुत्रैव मयमस्मिन्निति पुत्रो गार्हपत्यश्चेत्पूर्वप्राप्नुयादंतरिक्षलोक एनं प्रापदिति
विद्याद्रात्स्यत्यसावमुत्रैव मयमस्मिन्निति पुत्रो दक्षिणाग्निश्चेत्पूर्वप्राप्नुयान्मनुष्यलोक एनं प्रापदिति विद्याद्रात्स्यत्यसावमु
त्रैव मयमस्मिन्निति पुत्रो युगपत्प्राप्तौ परामृद्धिं वदंति तं दह्यमानमनुमंत्रयते प्रेहि प्रेहि पथिभिः पूर्व्येभिरितिसमानैः स एव
विदादह्यमानः सहैव धूमेन स्वर्गलोकमेतीति विज्ञायत उत्तरपुरस्तादाहवनीयस्य जानुमात्रं गतं स्वात्वावकांशीपालमित्यव
धापयेत्ततो हवा एष निष्क्रम्य सहैव धूमेन स्वर्गलोकमेतीति विज्ञायत इमे जीवा विमृतैराववृत्रन्नितिसंव्यावृतो ब्रजंत्यनवेक्ष
माणाय त्रोदकमवहद्भवति तत्प्राप्य सकृदुन्मृज्यैकांजलिमुत्सृज्य तस्य गोत्रं नाम च गृहीत्वोत्तीर्या न्यानि वासांसि परिधाय
सकृदेनान्पीड्योदग्दशानि विसृज्या स तं आनक्षत्रदर्शनादादित्यस्य वा दर्शने प्रविशेयुः कनिष्ठप्रथमाज्येष्ठजघन्याः प्राप्या
गारमश्मानमग्निं गोमयमक्षतांस्तैलमपउपस्पृशंति नैतस्यां रात्र्या मन्त्रं पचेरन्क्रीतोत्पन्नेन वावर्तेरन्त्रिरात्रमक्षारालवणा
शिनः स्युर्द्वादशरात्रं वामहागुरुषु दानाध्ययने वर्जयेरन्दशाहं सपिंडेषु गुरौ चासपिंडे प्रत्तासु च स्त्रीषु रात्रमितरेष्वचाचार्येषु
ज्ञातौ चासपिंडे प्रत्तासु च स्त्रीष्वदंतजाते परिजाते चैकाहं स ब्रह्मचारिणिसमानग्राभीये च श्रोत्रिये ॥ ४ ॥ संचयनमूर्ध्वद

सूत्र.
अ. ४

॥१५॥

शम्याः कृष्णपक्षस्यायुजास्वेकनक्षत्रैलक्षणेकुंभेषुमांसमलक्षणायांस्त्रियमयुजोमिथुनाः प्रवयसः क्षीरोदकेनशमीशाखया
 त्रिः प्रसव्यमायतनंपरिव्रजन्प्रोक्षतिशीतिकेशीतिकावतीत्यंगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामेकैकमस्थ्यसंहादयंतोवदध्युः पादौपू
 र्वशिरउत्तरैसुसंचितंसंचित्यपवनेनसंपूर्ययत्रसर्वत आपोनाभिस्पंदेरन्नन्यावर्षाभ्यस्तत्रगतेवदध्युरुपसर्पमातरंभूमिमे
 तामित्युत्तरयापांसूनवकिरेदवकीर्योत्तरामुत्तेस्तभ्रामीतिकपालेनापिधायाथानवेक्षन्प्रत्याव्रज्यापउपस्पृश्यश्राद्धमस्मै
 दद्युः ॥ ५ ॥ गुरुणाभिमृता अन्यतोवापक्षीयमाणा अमावास्यायांशांतिकर्मकुर्वीरन्पुरोदयादग्निमहभस्मानंसहायतनं
 दक्षिणाहरेयुः क्रव्यादमग्निं प्रहिणोमिदूरमित्यर्धर्चेनतंचतुष्पथेन्युप्ययत्रवात्रिः प्रसव्यंपरियंतिसव्यैः पाणिभिः सव्यानू
 रूनाघ्नानां अथानवेक्षन्प्रत्याव्रज्यापउपस्पृश्यकेशश्मश्रूलोमनखानिवापयित्वोपकल्पयीरन्नवान्मणिकान्कुंभानाचम
 नीयांश्चशमीसुमनोमलिनः शमीमयमिधर्मशमीमय्यावरणीपरिधींश्चानडुहंगोमयंचर्मचनवनीतमश्मानंयावत्योयुवत्य
 स्तावंतिकुशपिंजूलान्यग्निवेलायामग्निंजनयेदिहैवायमितरोजातवेदाऽइत्यर्धर्चेनतंदीपयमाना आमलंआशांतरात्रादा
 युष्मतांकथाः कीर्तयंतोमांगल्यानीतिहासपुराणानीत्याख्यापयमाना उपरतेषुशब्देषुसंप्रविष्टेषुवागृहंनिवेशनंवादक्षि
 णाद्वारपक्षात्प्रक्रम्याविच्छिन्नामुदकधारांहरेंतनुंतन्वव्रजसोभानुमन्विहीत्योत्तरस्मादथाग्निमुपसमाधायपश्चादस्यान
 डुहंचर्मास्तीर्यप्राग्ग्रीवमुत्तरलोमं तस्मिन्नमात्यानारोहयेदारोहतायुर्जरसंवृणानाऽइतीमंजीवेभ्यः परिधिंदधामीतिपरि

गृह्य
॥१६॥

धिंपरिदध्यादंतर्मृत्युंदधतापर्वतेनेत्यश्मानमुत्तरतोम्रेःकृत्वापरंमृत्योअनुपरेहिपंधामितिचतसृभिःप्रत्यृचंहुत्वायथाहान्यनुपूर्वभवंतीत्यमात्यानीक्षेतयुवतयःपृथक्पाणिभ्यांदर्भतरुणकैर्नवनीतेनचांगुष्ठोपकनिष्ठाभ्यामक्षिणीऽआंज्यपरांच्योविसृजेयुरिमानारीरविधवाःसुपत्नीरित्यंजनाईक्षेताश्मन्वतीरीयतेसंरभध्वमित्यश्मानंकर्ताप्रथमोभिमृशेदथापराजितायांदिश्यवस्थायाम्निनानडुहेनगोमयेनचाविच्छिन्नयाचोदकधारयापोहिष्ठामयोभुवइतितृचेनपरीमेगामनेषतेतिपरिक्रामत्सुजपोत्पिंगलोन्डुनपरिणेतःस्यादित्युदाहरंत्यथोपविशंत्यत्राभिरंस्यमानाभवंत्यहतेनवाससाप्रच्छाद्यासतेस्वपंतओदयादुदितआदित्येसौर्याणिस्वस्त्ययनानिचजपित्वात्रंसंस्कृत्यापनःशोशुचदधमितिप्रत्यृचंहुत्वाब्राह्मणान्भोजयित्वास्वस्त्ययनंवाचयित्वाःकंसोहतंवासश्चदक्षिणा ॥६॥ अथातःपार्वणेश्राद्धेकाम्यआभ्युदयिकएकोद्दिष्टेवाब्राह्मणान्छुतशीलवृत्तसंपन्नानि केनवाकालेज्ञापितान्स्नातान्कृतपच्छाचानाचांतानुदङ्मुखान्पितृवदुपवेश्यैकैकमेकैकस्यद्वौद्वौत्रीस्त्रीन्वावृद्धौफलभूयस्त्वनत्वेवैकंसर्वेषांकाममनाद्योपिडैर्व्याख्यातमपःप्रदायदर्भान्द्विगुणभुग्मानासनप्रदायापःप्रदायतैजसाश्ममयमृन्मयेषुत्रिषुपात्रेष्वेकद्रव्येषुवादर्भान्तिर्हितेष्वपआसिच्यशंनोदेवीरभिष्टयइत्यनुमंत्रितासुतिला नावपतितिलोसिसोमदेवत्योगोसवेदेवनिर्मितः ॥ प्रक्षवद्भिःप्रक्षःस्वधयापितृनिमाल्लोकान्प्रीणयाहिनःस्वधानमऽइतिप्रसव्येनेतरपाण्यंगुष्ठांतरेणोपवीतित्वाद्दक्षिणेनवासव्योपगृहीतेनपितरिदंतेअर्घ्यपितामहेदंतेअर्घ्यप्रपितामहेदंते

सूत्रं.
अ. ४

॥१६॥

अर्घ्यमित्यपूर्वताःप्रतिग्राहयिष्यन्त्सकृत्सकृत्स्वधाअर्घ्याइतिप्रसृष्टाअनुमंत्रयेत यादिव्याआपःपृथिविसंभवभूर्बुध्या
 अंतरिक्ष्याउतपार्थिवीर्याः ॥ हिरण्यवर्णायज्ञियास्तानआपःशंस्योनाभवंत्वितिसंभवान्समवनीयताभिरद्भिःपुत्रका
 मोमुखमनक्ति ॥ नोद्धरेत्प्रथमंपात्रंपितृणामर्घ्यपातितं ॥ आवृतास्तत्रतिष्ठंतिपितरःशौनकोब्रवीत् ॥ उद्धरेद्यदि
 चेत्पात्रंविवृतंवायदाभवेत् ॥ तदासुरंभवेच्छाद्धंक्रुद्धंःपितृगणंर्गतरिति ॥ ७ ॥ एतस्मिन्कालेर्गधमाल्यधूपदीपा
 च्छादनानांप्रदानंमुद्गत्यघृताक्तमन्नमनुज्ञापयत्यग्नौकरिष्येकरवैकरवाणीतिवाप्रत्यभ्यनुज्ञाक्रियतांकुरुष्वकुर्वित्यथा
 ग्नौजुहोतियथोक्तंपुरस्तादभ्यनुज्ञायांपाणिष्वेववाग्निमुखावैदेवाःपाणिमुखाःपितरइतिहिब्राह्मणंयदिपाणिष्वाचांतेष्व
 न्यदन्नमनुदिशत्यन्नमन्नेसृष्टंदत्तमृधुकमितितृप्तान्ज्ञात्वामधुमतीःश्रावयेदक्षन्मीमदंतेतिचसंपन्नमितिपृष्ट्वायद्यदन्नमु
 पभुक्तंतत्तत्स्थालीपाकेनसहपिंडार्थमुद्गत्यशेषंनिवेदयेदभिमतेनुमतेवाभुक्तवत्स्वनाचांतेषुपिंडान्निदध्यादाचांतेष्वेकं
 प्रकीर्यान्नमुपवीर्योस्वधोच्यतामितिविसृजेदस्तुस्वधेतिवा ॥ ८ ॥ अथशूलगवःशरदिवसंतेवार्द्रयाश्रेष्ठंस्वस्ययूथस्या
 कुष्ठिपृषत्कल्माषमित्येकैकामंकृष्णमालोहवांश्चैर्द्राहियवमतीभिरद्भिरभिषिच्यशिरस्तऽआभसतोरुद्रायमहादेवायजु
 ष्ठोवर्धस्वेतितंवर्धयेत्संपन्नदंतमृषभंवायज्ञियायांदिश्यसंदर्शनेग्रामादूर्ध्वमर्धरात्रादुदितइत्येकंवैद्यंचरित्रवंतंब्राह्मणमु
 पवेश्यसपलाशामार्द्रशाखांयूपंनिखायव्रतत्यौकुशरज्ज्वाशनेअन्यतरयायूपंपरिवीयान्यतरयार्धशिरसिपशुंवध्वायूपे

गृह्य
॥१७॥

रशनायांवानियुनक्तिंयस्मैनमस्तस्मैत्वाजुष्टंनियुनज्मीतिप्रोक्षणादिसमानंपशुनाविशेषान्वक्ष्यामःपात्र्यापलाशेनवाव
पांजुहुयादितिहविज्ञायतेहरायमृडायशर्वायशिवायभवायमहादेवायोग्रायभीमायपशुपतयेरुद्रायशंकरायेशानाय
स्वाहेतिपङ्क्तिर्वोत्तरैरुद्रायस्वाहेतिवाचतसृषुचतसृषुकुशसूनासुचतसृषुदिक्षुवल्लिहरैर्द्यास्तेरुद्रपूर्वस्यादिशिसेनास्ताभ्य
एनैनमस्तेअस्तुमामाहिंसीरित्येवंप्रतिदिशंत्वादेशनंचतुर्भिःसूक्तैश्चतस्रोदिशउपतिष्ठेतकद्रुद्रायेमारुद्रांयतेपितरिमारु
द्रायस्थिरधन्वनइतिसर्वरुद्रयज्ञेषुदिशामुपस्थानंतुषान्फलीकरणांश्चपुच्छंचर्मशिरःपादानित्यग्नावनुप्रहरेद्भोगंचर्मणा
कुर्वीतेतिशांवत्युत्तरतोग्नेर्दर्भवीतासुकुशसूनासुवाशोणितंनिनयेच्छ्वासिनीघोषिणीर्विचिन्वतीःसमश्रुतीःसर्पायपूत
द्वोनेनवःप्रीणात्यथोदङ्गावृत्यश्वासिनीघोषिणीर्विचिन्वतीःसमश्रुतीःसर्पायद्धोत्रतद्धरध्वमितिसर्पेभ्योयत्तत्रासृगूवध्यं
वावस्रुतंभवंतितद्धरंतिसर्पाःसर्वाणिहवाअस्यनामधेयानिसर्वाःसेनाःसर्वाण्युच्छ्रयणानीत्येवंविद्यजमानंप्रीणातिना
स्यब्रुवाणंचनहिनस्तीतिविज्ञायतेनास्यप्राश्नीयात्नास्यग्राममाहरेयुरभिमारुकोहैषदेवःप्रजाभवतीत्यंमात्यानंततःप्रति
पेधयेन्नियोगात्तुप्राश्नीयात्स्वस्त्ययनइतिसएषशूलगवोधन्योलोक्यःपुण्यःपुत्र्यःपशव्यआयुष्योयशस्यइष्टान्यमुत्सृजे
न्नानुत्सृष्टस्यान्महापशुर्भवतीतिविज्ञायतेशंतातीयंजपन्गृहानियात्पशूनामुपतापएतमेवदेवंमध्येगोष्ठस्ययजेतस्थाली

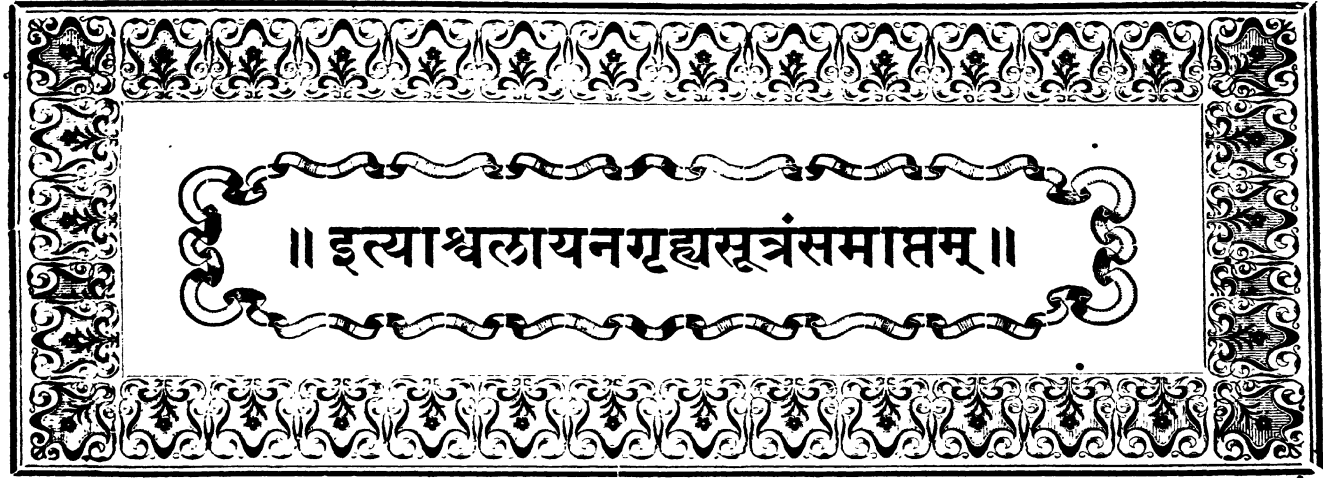
सूत्रं.
अ. ४

॥१७॥

पाकंसर्वहुतैर्वहिराज्यंचानुप्रहृत्यधूमतोगाआनयेच्छतातीयंजपन्पशूनामध्यमियान्मध्यमियान्नमःशौनकायनमःशौम
कार्य ॥ ९ ॥ ॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रेचतुर्थोऽध्यायःसमाप्तः ॥ ४ ॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रंसमाप्तम् ॥ ॥

इदं पुस्तकं पणशीकरोपाह्वलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा गोरेइत्युपनामक-
कृष्णभट्टसाहाय्येन संस्कृतं तच्च मुंवर्यां तुकाराम जावजी इत्येतैः
स्वीये निर्णयसागराख्येऽकनयंत्रालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ।

शकः १८३७ सन १९१५.

॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रंसमाप्तम् ॥

॥ अष्टाध्यायीसूत्रपाठप्रारम्भः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ हरिः ॐम् ॥ येनाक्षरसमाम्नायमधिगम्यमहेश्वरात् । कृत्स्नं व्याकरणं प्रोक्तं तस्मै पाणिनयेनमः ॥ १ ॥ येन धौतागिरः पुंसाविमलैः शब्दवारिभिः । तमश्चाज्ञानजं भिन्नं तस्मै पाणिनयेनमः ॥ २ ॥ वाक्यकारं करु
 चिंभाष्यकारं पतंजलिम् । पाणिनिं सूत्रकारं च प्रणतोऽस्मि मुनित्रयम् ॥ ३ ॥ अइउण् । ऋलृक् । एओङ् । ऐऔच् ।
 ह्यवरद् । लण् । अमङ्गणनम् । झभञ् । घडधष् । जवगडदश् । खफछठथचटतव् । कपय् । शषसर् । हल् ।
 इति प्रत्याहारसूत्राणि ॥ वृद्धिरादैच् । अदेङ्गुणः । इको गुणवृद्धी । नधातुलोपार्धधातुके । कृतिच । दीधीवेवीटा
 म् । हलोऽनन्तराः संयोगः । मुखनासिकावचनोऽनुनासिकः । तुल्यास्यप्रयत्नसंवर्णम् । नाज्झलौ । ईदूदेद्विवचनं
 प्रगृह्यम् । अदसोमात् । शे । निपातएकाजनाङ् । ओत् । संबुद्धौ शाकल्यस्येतावनापे । उजः । ऊं । ईदूतौ च स
 सम्यर्थे । दाधाध्वदाप् ॥ १ ॥ आद्यन्तवदेकस्मिन् । तरसमपौघः । बहुगणवतुडतिसंख्या । णान्तापट् । डतिच ।
 कक्तवतूनिष्ठा । सर्वादीनि सर्वनामानि । विभाषादिक्समासे बहुव्रीहौ । न बहुव्रीहौ । तृतीयासमसे । द्वन्द्वे च ।
 विभाषाजसि । प्रथमचरमतयाल्पाधकतिपयनेमाश्च । पूर्वपरावरदक्षिणोत्तरापराधराण्यवस्थायामसंज्ञायाम् ।
 स्वमज्ञातिधनाख्यायाम् । अन्तरंबहिर्योगोपसंव्यानयोः । स्वरादिनिपातमव्ययम् । तद्धितश्चासर्वविभक्तिः । कृन्मे
 जन्तः । क्त्वातोऽनुक्तसुनः ॥ २ ॥ अव्ययीभावश्च । शिसर्वनामस्थानम् । सुडनपुंसकस्य । नवेति विभाषा ।

अष्टा.

॥ २ ॥

इग्यणःसंप्रसारणम् । आद्यन्तौटकितौ । मिदचोऽन्त्यात्परः । एचइग्रस्वादेशे । षष्ठीस्थानेयोगा । स्थानेऽन्तर
तमः । उरण्परः । अलोऽन्त्यस्य । डिच्च । आदेःपरस्य । अनेकालिशत्सर्वस्य । स्थानिवदादेशोऽनल्विधौ । अचःप
रस्मिन्पूर्वविधौ । नपदान्तद्विर्वचनवरेयलोपस्वरसवर्णानुस्वारदीर्घजश्चर्विधिषु । द्विर्वचनेऽचि । अदर्शनलोपः
॥ ३ ॥ प्रत्ययस्यलुक्दलुपः । प्रत्ययलोपेप्रत्ययलक्षणम् । नलुमताङ्गस्य । अचोऽन्त्यादिटि । अलोऽन्त्यात्पूर्वउप
धा । तस्मिन्नितिनिर्दिष्टेपूर्वस्य । तस्मादित्युत्तरस्य । स्वरूपंशब्दस्याशब्दसंज्ञा । अणुदित्सवर्णस्यचाप्रत्ययः । तपर
स्तत्कालस्य । आदिरन्त्येनसहेता । येनविधिस्तदन्तस्य । वृद्धिर्यस्याचामादिस्तद्वृद्धम् । त्यदादीनिच । एङ्प्रा
चादेशे ॥ ४ ॥ वृद्धिराद्यन्तवदव्ययीभावःप्रत्ययस्यलुक्पञ्चदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ ४ ॥
गाङ्गुटादिभ्योऽज्जिण्डित् । विजइट् । विभाषोणोः । सार्वधातुकमपित् । असंयोगाल्लिट् । इन्धिभवतिभ्यां
च । मृडमृदगुधकुपक्लिशवदवसःक्त्वा । रुदविदमुपग्रहिस्वपिप्रच्छःसंश्च । इकोझल् । हलन्ताच्च । लिङ्सिचावा
त्मनेपदेषु । उश्च । वागमः । हनःसिच् । यमोगन्धने । विभाषोपयमने । स्थाघ्वोरिच्च । नक्त्वासेट् । निष्ठाशी
ङ्स्विदिमिदिक्ष्विदिधृषः । मृपस्तितिक्षायाम् ॥ १ ॥ उदुपधाद्भावादिकर्मणोरन्यतरस्याम् । पूङ्क्त्वाच । नोप
धात्थफान्ताद्वा । वंचिलुंच्युतश्च । तृषिमृषिकृषेःकाश्यपस्य । रलोव्युपधाद्भलादेःसंश्च । ऊकालोऽज्झस्वदीर्घ

सूत्रपा.
१ । २

॥ २ ॥

पुतः । अचश्च । उच्चैरुदात्तः । नीचैरनुदात्तः । समाहारःस्वरितः । तस्यादितउदात्तमर्धह्रस्वम् । एकश्रुतिदूरा
 त्संबुद्धौ । यज्ञकर्मण्यजपन्यूंखसामसु । उच्चैस्तरांवावपङ्क्तारः । विभाषाछन्दसि । नसुब्रह्मण्यायांस्वरितस्यतूदात्तः ।
 देवब्रह्मणोरनुदात्तः । स्वरितात्संहितायामनुदात्तानाम् । उदात्तस्वरितपरस्यसन्नतरः ॥ २ ॥ अपृक्तएकाल्प्रत्ययः ।
 तत्पुरुषःसमानाधिकरणःकर्मधारयः । प्रथमानिर्दिष्टंसमासउपसर्जनम् । एकविभक्तिंचापूर्वनिपाते । अर्थवदधातु
 रप्रत्ययःप्रातिपदिकम् । कृत्तद्धितसमासाश्च । ह्रस्वोनपुंसकेप्रातिपदिकस्य । गोस्त्रियोरुपसर्जनस्य । लुक्तद्धितलु
 कि । इद्गोण्याः । लुपियुक्तवद्व्यक्तिवचने । विशेषणानां चाजातेः । तदशिष्यंसंज्ञाप्रमाणत्वात् । लुब्धोगाप्रख्याना
 त् । योगप्रमाणेचतदभावेऽदर्शनंस्यात् । प्रधानप्रत्ययार्थवचनमर्थस्यान्यप्रमाणत्वात् । कालोपसर्जनेचतुल्यम् ।
 जात्याख्यायामेकस्मिन्बहुवचनमन्यतरस्याम् । अस्मदोद्वयोश्च । फल्गुनीप्रोष्ठपदानांचनक्षत्रे ॥ ३ ॥ छन्दसिपुन
 र्वस्वोरेकवचनम् । विशाखयोश्च । सिष्यपुनर्वस्वोर्नक्षत्रद्वन्द्वेबहुवचनस्यद्विवचनंनित्यम् । सरूपाणामेकशेषएकवि
 भक्तौ । वृद्धोयूनातलक्षणश्चेदेवविशेषः । स्त्रीपुंवच्च । पुमान्स्त्रिया । भ्रातृपुत्रौस्वसृदुहितृभ्याम् । नपुंसकमनपुंस
 केनैकवच्चास्यान्यतरस्याम् । पितामात्रा । श्वशुरःश्वश्रवा । त्यदादीनिसर्वैर्नित्यम् । ग्राम्यपशुसंघेष्वतरुणेषुस्त्री
 ॥ ४ ॥ गाङ्गुटाद्युदुपधादपृक्तश्छन्दसिपुनर्वस्वोस्त्रयोदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ १ ॥ ७ ॥ भूवादयो

अष्टा.

॥ ३ ॥

धातवः । उपदेशेऽजनुनासिक इत् । हलन्त्यम् । न विभक्तौ तुस्माः । आदिर्जिडुडवः । षः प्रत्ययस्य । चुट् ।
लशक्तद्धिते । तस्य लोपः । यथासंख्यमनुदेशः समानाम् । स्वरितेनाधिकारः । अनुदात्तङित आत्मनेपदम् । भा
वकर्मणोः । कर्तरि कर्मव्यतिहारे । न गतिर्हि सार्थेभ्यः । इतरेतरान्योन्योपपदाच्च । नेर्विशः । परिव्यवेभ्यः क्रियः ।
विपराभ्यां जेः । आङोदोऽनास्यविहरणे ॥ १ ॥ क्रीडोऽनुसंपरिभ्यश्च । समवप्रविभ्यः स्थः । प्रकृशनस्थेयाख्ययो
श्च । उदोऽनूर्ध्वकर्मणि । उपान्मन्त्रकरणे । अकर्मकाच्च । उद्विभ्यां तपः । आङोयमहनः । संमोगम्युच्छिप्रच्छि
स्वरत्यर्तिश्रुविदिभ्यः । निसमुपविभ्योहः । स्पर्धाया माङः । गन्धनावक्षेपणसेवनसाहसिक्यप्रतियत्नप्रकथनोपयो
गेषुकृजः । अधेः प्रसहने । वेः शब्दकर्मणः । अकर्मकाच्च । संमाननोत्संजनाचार्यकरणज्ञानभृतिविगणनव्ययेषु नि
यः । कर्तृस्थे चाशरीरे कर्मणि । वृत्तिसर्गतायनेषु क्रमः । उपपराभ्याम् । आङोऽङ्गमने ॥ २ ॥ वेः पादविहरणे । प्रो
पाभ्यां समर्थाभ्याम् । अनुपसर्गाद्वा । अपह्वेज्ञः । अकर्मकाच्च । संप्रतिभ्यामनाध्याने । भासनोपसंभाषाज्ञानय
त्नविमत्युपमन्त्रणेषु वंदः । व्यक्तवाचां समुच्चारणे । अनोरकर्मकात् । विभाषाविप्रलापे । अवाङ्मः । समः प्रतिज्ञा
ने । उदश्चरः सकर्मकात् । समस्तृतीयायुक्तात् । दाणश्च साचेच्चतुर्थ्यर्थे । उपाद्यमः स्वकरणे । ज्ञाश्रुस्मृदृशांसनः ।
नानोर्ज्ञः । प्रत्याङ्भ्यां श्रुवः । शदेः शितः ॥ ३ ॥ ध्रियतेर्लुङ्लिङोश्च । पूर्ववत्सनः । आम्प्रत्ययवत्कृजोऽनुप्रयोगस्य ।

सूत्रपा.

१ । ३

॥ ३ ॥

प्रोपाभ्यांयुजेरयज्ञपात्रेषु । समःक्षणवः । भुजोऽनवने । णेरणौयत्कर्मणौचेत्सकर्तानाध्याने । भीस्म्योर्हेतुभये ।
 गृधिवंच्योःप्रलम्भने । लियःसंमाननशालीनीकरणयोश्च । मिथ्योपपदात्कृजोऽभ्यासे । स्वरितजितःकर्त्रभिप्राये
 क्रियाफले । अपाद्ददः । णिचश्च । समुदाङ्भ्योयमोऽग्रन्थे । अनुपसर्गाञ्जः । विभाषोपपदेनप्रतीयमाने । शेषा
 त्कर्तरिपरस्मैपदम् । अनुपराभ्यांकृजः । अभिप्रत्यतिभ्यःक्षिपः ॥ ४ ॥ प्राद्बहः । परेर्मृषः । व्याङ्परिभ्योरमः ।
 उपाच्च । विभाषाकर्मकात् । बुधयुधनशजनेङ्प्रुद्रुक्षुभ्योणेः । निगरणचलनार्थेभ्यश्च । अणावकर्मकाच्चित्तवत्कर्तृ
 कात् । नपादम्याङ्यमाङ्यसपरिमुहरुचिनृतिवदवसः । वाक्यपः । द्युभ्योलुङि । वृद्ध्यःस्यसतोः । लुटिचकृपः
 ॥ ५ ॥ भूवादयःक्रीडोऽनुवेःपादस्त्रियतेःप्राद्बहस्त्रयोदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ आकडा
 रादेकासंज्ञा । विप्रतिषेधेपरंकार्यम् । यूख्यारूयानदी । नेयङ्बुवङ्स्थानावस्त्री । वामि । ङितिह्रस्वश्च । शेषोध्य
 सखि । पतिःसमासएव । षष्ठीयुक्तश्छन्दसिवा । ह्रस्वलघु । संयोगेगुरु । दीर्घच । यस्मात्प्रत्ययविधिस्तदादिप्रत्य
 येऽङ्गम् । सुप्तिङन्तंपदम् । नःकये । सितिच । स्वादिष्वसर्वनामस्थाने । यचिभम् । तसौमत्वर्थे । अयस्मयादी
 निच्छन्दसि ॥ १ ॥ बहुषुबहुवचनम् । द्व्येकयोर्द्विवचनैकवचने । कारके । ध्रुवमपायेऽपादानम् । भीत्रार्थानांभय
 हेतुः । पराजेरसोढः । वारणार्थानामीप्सितः । अन्तर्धौयेनादर्शनमिच्छति । आख्यातोपयोगे । जनिकर्तुःप्रकृ

अष्टा.

॥ ४ ॥

तिः । भुवःप्रभवः । कर्मणांयमभिप्रैतिसंप्रदानम् । रुच्यर्थानांप्रीयमाणः । श्लाघहुङ्स्थाशपांशीप्स्यमानः । धारे
रुत्तमर्णः । स्पृहेरीप्सितः । क्रुधद्रुहेर्प्यासूयार्थानांयंप्रतिकोपः । क्रुधद्रुहोरुपसृष्टयोःकर्म । राधीक्ष्योर्यस्यविप्रश्रः ।
प्रत्याङ्भ्यांश्रुवःपूर्वस्यकर्ता ॥ २ ॥ अनुप्रतिगृणश्च । साधकतमंकरणम् । दिवःकर्मच । परिक्रयणेसंप्रदानमन्य
तरस्याम् । आधारोऽधिकरणम् । अधिशीङ्स्थासांकर्म । अभिनिविशश्च । उपान्वध्याङ्वसः । कर्तुरीप्सिततमंकर्म ।
तथायुक्तंचानीप्सितम् । अकथितंच । गतिबुद्धिप्रत्यवसानार्थशब्दकर्माकर्मकाणामणिकर्तासणौ । हृक्रोरन्यतरस्य
म् । स्वतन्त्रःकर्ता । तत्प्रयोजकोहेतुश्च । प्राग्ग्रीश्वरान्निपाताः । चादयोऽसत्त्वे । प्रादयः । उपसर्गाःक्रियायोगे ।
गतिश्च ॥ ३ ॥ ऊर्यादिच्चिडाचश्च । अनुकरणंचानितिपरम् । आदरानादरयोःसदसती । भूषणेऽलम् । अन्तर
परिग्रहे । कणेमनसीश्रद्धाप्रतीघाते । पुरोऽव्ययम् । अस्तंच । अच्छगत्यर्थवदेषु । अदोऽनुपदेशे । तिरोऽन्तर्धौ ।
विभाषाकृजि । उपाजेऽन्वाजे । साक्षात्प्रभृतीनिच । अनत्याधानउरसिमनसी । मध्येपदेनिवचनेच । नित्यंहस्ते
पाणावुपयमने । प्राङ्म्वन्धने । जीविकोपनिषदावौपम्ये । तेप्राग्धातोः ॥ ४ ॥ छन्दसिपरेऽपि । व्यवहिताश्च ।
कर्मप्रवचनीयाः । अनुर्लक्षणे । तृतीयार्थे । हीने । उपोऽधिकेच । अपपरीवर्जने । आङ्गार्यादावचने । लक्षणेत्थंभू
ताख्यानभागवीप्सासुप्रतिपर्यनवः । अभिरभागे । प्रतिःप्रतिनिधिप्रतिदानयोः । अधिपरीअनर्थकौ । सुःपूजायाम् ।

सूत्रपा.

१ । ४

॥ ४ ॥

अतिरतिक्रमणेच । अपिःपदार्थसंभावनान्ववसर्गगर्हासमुच्चयेषु । अधिरीश्वरे । विभाषाकृञि । लःपरस्मैपदम् ।
तङानावात्मनेपदम् ॥ ५ ॥ तिङ्स्त्रीणित्रीणिप्रथममध्यमोत्तमाः । तान्येकवचनद्विवचनबहुवचनान्येकशः । सुपः ।
विभक्तिश्च । युष्मद्युपपदेसमानाधिकरणेस्थानिन्यपिमध्यमः । प्रहासेचमन्योपपदेमन्यतेरुत्तमएकवच्च । अस्मद्यु
त्तमः । शेषेप्रथमः । परःसंनिकर्षःसंहिता । विरामोऽवसानम् ॥ ६ ॥ आकडाराद्बहुष्वनुप्रतिगृणऊर्यादिच्छन्दसि
तिङोदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ ॥ इतिसूत्रपाठेप्रथमोऽध्यायः ॥ १-॥ ॥ ॥

ॐ ॥ समर्थःपदविधिः । सुवामन्त्रितेपराङ्मुवत्स्वरे । प्राक्कडारात्समासः । सहसुपा । अव्ययीभावः । अव्ययंवि
भक्तिसमीपसमृद्धिवृद्ध्यर्थाभावात्ययासंप्रतिशब्दप्रादुर्भावपश्चाद्यथानुपूर्व्ययौगपद्यसादृश्यसंपत्तिसाकल्यान्तवच
नेषु । यथासादृश्ये । यावदवधारणे । सुप्रतिनामात्रार्थे । अक्षशलाकासंख्याःपरिणा । विभाषा । अपपरिवहिरं
चवःपंचम्या । आङ्मर्यादाभिविध्योः । लक्षणेनाभिप्रतीतिआभिमुख्ये । अनुर्यत्समया । यस्यचायामः । तिष्ठद्गुप्रभृ
तीनिच । पारेमध्येषष्ट्यावा । संख्यावंश्येन । नदीभिश्च ॥ १ ॥ अन्यपदार्थेचसंज्ञायाम् । तत्पुरुषः । द्विगुश्च ।
द्वितीयाश्रितातीतपतितगतात्यस्तप्राप्तापन्नैः । स्वयंक्तेन । खटाक्षेपे । सामि । कालाः । अत्यन्तसंयोगेच । तृतीया
तत्कृतार्थेनगुणवचनेन । पूर्वसदृशसमोनार्थकलहनिपुणमिश्रच्छङ्खैः । कर्तृकरणेकृताबहुलम् । कृत्यैरधिकार्थवचने ।

अष्टा.

॥ ५ ॥

अग्नेनव्यंजनम् । भक्ष्येणमिश्रीकरणम् । चतुर्थीतदर्थार्थबलिहितसुखरक्षितैः । पंचमीभयेन । अपेतापोढमुक्तप
तितापत्रस्तैरल्पशः । स्तोकान्तिकदूरार्थकृच्छ्राणिकेन । सप्तमीशौण्डैः ॥ २ ॥ सिद्धशुष्कपक्कबन्धैश्च । ध्वाङ्गेण
क्षेपे । कृत्यैर्ऋणे । संज्ञायाम् । केनाहोरात्रावयवाः । तत्र । क्षेपे । पात्रेसमितादयश्च । पूर्वकालैकसर्वजरत्पुराण
नवकेवलाःसमानाधिकरणेन । दिक्संख्येसंज्ञायाम् । तद्धितार्थोत्तरपदसमाहारेच । संख्यापूर्वोद्विगुः । कुत्सिता
निकुत्सनैः । पापाणकेकुत्सितैः । उपमानानिसामान्यवचनैः । उपमितंव्याघ्रादिभिःसामान्याप्रयोगे । विशेषणंवि
शेष्येणबहुलम् । पूर्वापरप्रथमचरमजघन्यसमानमध्यमध्यमवीराश्च । श्रेण्यादयःकृतादिभिः । केननञ्विशिष्टेनान
ञ् ॥ ३ ॥ सन्महत्परमोत्तमोत्कृष्टाःपूज्यमानैः । वृन्दारकनागकुंजरैःपूज्यमानम् । कतरकतमौजातिपरिप्रश्ने । किं
क्षेपे । पोढायुवंतिस्तोककतिपयगृष्टिधेनुवशावेहद्व्यक्यणीप्रवृत्तंश्रोत्रियाध्यापकधूर्तैर्जातिः । प्रशंसावचनैश्च । युवा
खलतिपलितवलिनजरतीभिः । कृत्यतुल्याख्याअजात्या । वर्णोवर्णेन । कुमारःश्रमणादिभिः । चतुष्पादोगर्भिण्या ।
मयूरव्यंसकादयश्च ॥४॥ समर्थोऽन्यपदार्थेसिद्धशुष्कसन्महद्वादश ॥ इतिद्वितीयाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥५॥
पूर्वापराधरोत्तरमेकदेशिनैकाधिकरणे । अर्धनपुंसकम् । द्वितीयतृतीयचतुर्थतुर्याण्यन्यतरस्याम् । प्राप्तापन्नेचद्वि
तीयया । कालाःपरिमाणिना । नञ् । ईषदकृता । षष्ठी । याजकादिभिश्च । ननिर्धारणे । पूरणगुणसुहितार्थसदव्यय

सूत्रपा.
२ । २

॥ ५ ॥

तव्यसमानाधिकरणेन । केनचपूजायाम् । अधिकरणवाचिनाच । कर्मणिच । तृजकाभ्यांकर्तरि । कर्तरिच । नित्यं
 क्रीडाजीविकयोः । कुगतिप्रादयः । उपपदमतिङ् । अमैवाव्ययेन ॥ १ ॥ तृतीयाप्रभृतीन्यन्यतरस्याम् । क्त्वाच ।
 शेषोबहुव्रीहिः । अनैकमन्यपदार्थे । संख्ययाव्ययासन्नादूराधिकसंख्याःसंख्येये । दिङ्गामान्यन्तराले । तत्रतेनेद
 मितिसरूपे । तेनसहेतितुल्ययोगे । चार्थेद्वन्द्वः । उपसर्जनपूर्वम् । राजदन्तादिषुपरम् । द्वन्द्वेधि । अजाद्यदन्तम् ।
 अल्पात्तरम् । सप्तमीविशेषणेबहुव्रीहौ । निष्ठा । बाहिताभ्यादिषु । कडाराःकर्मधारये ॥ २ ॥ पूर्वापराधरोत्तरंतृ
 तीयाप्रभृतीन्यष्टादश ॥ इतिद्वितीयाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ अनभिहितैः । कर्मणिद्वितीया । तृतीया
 चहोश्छन्दसि । अन्तरान्तरेणयुक्ते । कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे । अपवर्गेतृतीया । सप्तमीपंचम्यौकारकमध्ये । कर्म
 प्रवचनीययुक्तेद्वितीया । यस्मादधिकंयस्यचेश्वरवचनंतत्रसप्तमी । पंचम्यपाङ्गुरिभिः । प्रतिनिधिप्रतिदानेचयस्मा
 त् । गत्यर्थकर्मणिद्वितीयाचतुर्थ्यांचेष्टायामनध्वनि । चतुर्थीसंप्रदाने । क्रियार्थोपपदस्यचकर्मणिस्थानिनः । तुम
 र्थाच्चभाववचनात् । नमःस्वस्तिस्वाहास्वधालं वषड्योगाच्च । मन्यकर्मण्यनादरेविभाषाप्राणिषु । कर्तृकरणयोस्तृती
 या । सहयुक्तेऽप्रधाने । येनाङ्गविकारः ॥ १ ॥ इत्थंभूतलक्षणे । संज्ञोऽन्यतरस्यांकर्मणि । हेतौ । अकर्तर्युक्तेपंचमी ।
 विभाषागुणेऽस्त्रियाम् । षष्ठीहेतुप्रयोगे । सर्वनाम्नस्तृतीयाच । अपादानेपंचमी । अन्यारादितरतैर्दिक्छन्दांचूत्तरप

अष्टा.

॥ ६ ॥

दाजाहियुक्ते । षष्ठ्यतसर्थप्रत्ययेन । एनपाद्वितीया । पृथग्विनानानाभिस्तृतीयान्यतरस्याम् । करणेचस्तोकाल्पकृच्छ्र
कतिपयस्यासत्त्ववचनस्य । दूरान्तिकार्थैः षष्ठ्यन्यतरस्याम् । दूरान्तिकार्थेभ्योद्वितीयाच । सप्तम्यधिकरणेच ।
यस्यचभावेनभावलक्षणम् । षष्ठीचानादरे । स्वामीश्वराधिपतिदायादसाक्षिप्रतिभूप्रसूतैश्च । आयुक्तकुशलाभ्यां
चासेवायाम् ॥ २ ॥ यतश्चनिर्धारणम् । पंचमीविभक्ते । साधुनिपुणाभ्यामर्चायांसप्तम्यप्रतेः । प्रसितोत्सुकाभ्यांतृ
तीयाच । नक्षत्रेचलुपि । प्रातिपदिकार्थलिङ्गपरिमाणवचनमात्रेप्रथमा । संवोधनेच । सामन्त्रितम् । एकवचनंसं
बुद्धिः । षष्ठीशेषे । ज्ञोऽविदर्थस्यकरणे । अधीगर्थदयेशांकर्मणि । कृजःप्रतियत्ने । रुजार्थानांभाववचनानामज्वरेः ।
आशिषिनाथः । जासिनिप्रहणनाटकाथपिषांहिसायाम् । व्यवहृपणोःसमर्थयोः । दिवस्तदर्थस्य । विभाषोपसर्गो ।
द्वितीयाब्राह्मणे । प्रेष्यब्रुवोर्हविषोदेवतासंप्रदाने ॥ ३ ॥ चतुर्थ्यर्थेबहुलंछन्दसि । यजेश्चकरणे । कृत्योर्थप्रयोगेकालेऽ
धिकरणे । कर्तृकर्मणोःकृति । उभयप्राप्तौकर्मणि । क्तस्यचवर्तमाने । अधिकरणवाचिनश्च । नलोकाव्ययनिष्ठाख
लर्थतृनाम् । अकेनोर्भविष्यदाधमर्ण्ययोः । कृत्यानांकर्तरिवा । तुल्यार्थैरतुलोपमाभ्यांतृतीयान्यतरस्याम् । चतुर्थी
चांशिष्यायुष्यमद्रभद्रकुशलसुखार्थहितैः ॥ ४ ॥ अनभिहितइत्थंभूतयतश्चप्रेष्यब्रुवोस्त्रयोदश ॥ इतिद्वितीयाध्या
येतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ६ ॥ द्विगुरेकवचनम् । द्वन्द्वश्चप्राणितूर्यसेनाङ्गानाम् । अनुवादेचरणानाम् । अन्वयुक्त

सूत्रपा.

२ । ४

॥ ६ ॥

तुरनपुंसकम् । अध्ययनतोऽविप्रकृष्टाख्यानाम् । जातिरप्राणिनाम् । विशिष्टलिङ्गोनदीदेशोऽग्रामाः । क्षुद्रजन्त
 वः । येषांचविरोधःशाश्वतिकः । शूद्राणामनिरवसितानाम् । गवाश्वप्रभृतीनिच । विभाषावृक्षमृगतृणधान्यव्यं
 जनपशुशकुन्यश्ववडवपूर्वापराधरोत्तराणाम् । विप्रतिपिद्धं चानधिकरणवाचि । नदधिपयआदीनि । अधिकरणै
 तावत्त्वेच । विभाषासमीपे । सनपुंसकम् । अव्ययीभावश्च । तत्पुरुषोऽनञ्कर्मधारयः । संज्ञायांकन्थोशीनरेषु
 ॥ १ ॥ उपज्ञोपक्रमंतदाद्याचिख्यासायाम् । छायाबाहुल्ये । सभाराजामनुष्यपूर्वा । अशालाच । विभाषासेनासु
 राच्छायाशालानिशानाम् । परवलिङ्गं द्वन्द्वतत्पुरुषयोः । पूर्ववदश्वंवडवौ । हेमन्तशिशिरावहोरात्रेचच्छन्दसि ।
 रात्राह्वाहाःपुंसि । अपथंनपुंसकम् । अर्धर्चाःपुंसिच । इदमोऽन्वादेशोऽशनुदात्तस्तृतीयादौ । एतदस्त्रतसोस्त्रतसौ
 चानुदात्तौ । द्वितीयादौस्वेनः । आर्धधातुके । अदोजग्धिल्यसिकिति । लुङ्सनोर्घस्त् । घञपोश्च । बहुलंछन्दसि ।
 लिथ्यन्यतरस्याम् ॥ २ ॥ वेजोवयिः । हनोवधलिङि । लुङिच । आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् । इणोगालुङि । णौ
 गमिरबोधने । सनिच । इङश्च । गाङ्ङिटि । विभाषालुङ्ङोः । णौचसंश्चङोः । अस्तेर्भूः । ब्रुवोवचिः । चक्षिङः
 ख्याञ् । वालिटि । अजेर्व्यघञपोः । वायौ । ण्यक्षत्रियार्थजितोयूनिलुगणिजोः । पैलादिभ्यश्च । इजःप्राचाम्
 ॥ ३ ॥ नतौत्वलिभ्यः । तद्राजस्यबहुपुतेनैवास्त्रियाम् । यस्कादिभ्योगोत्रे । यजजोश्च । अत्रिभृगुकुत्सवसिष्ठगोत

अष्टा.

॥ ७ ॥

माङ्गिरोभ्यश्च । वह्चइजःप्राच्यभरतेषु । नगोपवनादिभ्यः । तिककितवादिभ्योद्वन्द्वे । उपकादिभ्योऽन्तरस्या
मद्वन्द्वे । आगस्त्यकौण्डिन्ययोरगस्तिकुण्डिनच् । सुपोधातुप्रातिपदिकयोः । अदिप्रभृतिभ्यःशपः । बहुलंछन्दसि ।
यङोऽचिच । जुहोत्यादिभ्यःश्लुः । बहुलंछन्दसि । गातिस्थाघुपाभूभ्यःसिचःपरस्मैपदेषु । विभाषाघ्राधेद्रशाच्छासः ।
तनादिभ्यस्तथासोः । मन्त्रेघसह्रणशवृहदहाद्वृचकृगमिजनिभ्योलेः ॥ ४ ॥ आमः । अव्ययादाप्सुफः । नाव्ययीभा
वादतोऽम्त्वपंचम्याः । तृतीयासप्तम्योर्वहुलम् । लुटःप्रथमस्यडारौरसः ॥ ५ ॥ द्विगुरुपञ्चोपक्रमंवेजोवजिर्नतौत्व
लिभ्यआमःपञ्च ॥ इतिद्वितीयाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥

ॐ ॥ प्रत्ययः । परश्च । आद्युदात्तश्च । अनुदात्तौसुप्पितौ । गुप्तिज्किञ्च्यःसन् । मान्वधदान्शान्भ्योदीर्घश्चाभ्या
सस्य । धातोःकर्मणःसमानकर्तृकादिच्छायांवा । सुपआत्मनःक्यच् । काम्यच्च । उपमानादाचारे । कर्तुःक्यङ्सलो
पश्च । भृशादिभ्योभुव्यच्चेर्लोपश्चहलः । लोहितादिडाज्भ्यःक्यप् । कष्टायक्रमणे । कर्मणोरोमन्थतपोभ्यांवर्तिच
रोः । वाष्पोष्मभ्यामुद्वमने । शब्दवैरकलहाभ्रकण्वमेघेभ्यःकरणे । सुखादिभ्यःकर्तृवेदनायाम् । नमोवरिवश्चित्रङः
क्यच् । पुच्छभाण्डचीवराणिङ् ॥ १ ॥ मुण्डमिश्रश्लक्ष्णलवणव्रतवस्त्रहलकलकृततूस्तेभ्योणिच् । धातोरेकाचो
हलादेःक्रियासमभिहारेयङ् । नित्यंकौटिल्येगतौ । लुपसदचरजपजभदहदशगृभ्योभावगर्हायाम् । सत्यपपाशरूप

सूत्रपा-

३ । १

॥ ७ ॥

वीणातूलश्लोकसेनालोमत्वचवर्मवर्णचूर्णचुरादिभ्योणिच् । हेतुमतिच् । कण्ड्वादिभ्योयक् । गुपूधूपविच्छिपणिपनि
 भ्यआयः । ऋतेरीयङ् । कमेणिङ् । आयादयआर्धधातुकेवा । सनाद्यन्ताधातवः । स्यतासीलृलुटोः । सिब्वहुलं
 लेटि । कास्प्रत्ययादाममन्त्रेलिटि । इजादेश्चगुरुमतोऽनृच्छः । दयायासश्च । उपविदजागृभ्योऽन्यतरस्याम् ।
 भीहीभृहुवांश्चुवच्च । कृञ्चानुप्रयुज्यतेलिटि ॥ २ ॥ विदांकुर्वन्तिवत्यन्यतरस्याम् । अभ्युत्सादयांप्रजनयांचिकयांर
 मयामकःपावयांक्रियाद्विदामकन्नितिच्छन्दसि । चिल्लुङि । च्लेःसिच् । शलङ्गुपधादनिटःक्सः । स्लिषआलिङ्ग
 ने । नदृशः । णिश्रिद्रुस्रुभ्यःकर्तरिचङ् । विभाषाधेद्भ्योः । गुपेदछन्दसि । नोनयतिध्वनयत्येलयत्यर्दयतिभ्यः ।
 अस्यतिवक्तिख्यातिभ्योऽङ् । लिपिसिचिह्रश्च । आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् । पुषादिद्युताद्युदितःपरस्मैपदेषु । स
 र्तिशास्त्यर्तिभ्यश्च । इरितोवा । जृस्तम्भुस्रुचुम्लुचुमुचुगलुचुगुलुं चुश्चिभ्यश्च । कृमृदृरुहिभ्यश्छन्दसि । चिण्तेपदः
 ॥ ३ ॥ दीपजनबुधपूरितायिप्यार्यिभ्योऽन्यतरस्याम् । अचःकर्मकर्तरि । दुहश्च । नरुधः । तपोऽनुतापेच । चि
 णभावकर्मणोः । सार्वधातुकेयक् । कर्तरिशप् । दिवादिभ्यःश्यन् । वाभ्राशभ्लाशभ्रमुक्कमुक्कमुक्त्रसिन्नुटिलषः ।
 यसोऽनुपसर्गात् । संयसश्च । स्वादिभ्यःश्रुः । श्रुवःशृच । अक्षोऽन्यतरस्याम् । तनूकरणेतक्षः । तुदादिभ्यःशः ।
 रुधादिभ्यःश्रम् । तनादिकृञ्भ्यउः । धिन्विकृण्व्योरच ॥ ४ ॥ ऋयादिभ्यःश्ना । स्तंभुस्तुंभुस्कंभुस्कुंभुस्कु

अष्टा.

॥ ८ ॥

ज्भ्यःश्रुश्च । हलःश्रःशानज्झौ । छन्दसिशायजपि । व्यत्ययोबहुलम् । लिङ्याशिष्यङ् । कर्मवत्कर्मणातुल्यक्रि
यः । तपस्तपःकर्मकस्यैव । नदुहस्तुनमांयक्चिणौ । कुषिरजोःप्राचांश्यन्परस्मैपदं च । धातोः । तत्रोपपदंसप्तमी
स्थम् । कृदतिङ् । वासरूपोस्त्रियाम् । कृत्याःप्राङ्ण्वुलः । तव्यत्तव्यानीयरः । अचोयत् । पोरदुपधात् । शकि
सहोश्च । गदमदचरयमश्चानुपसर्गे ॥ ५ ॥ अवद्यपण्यवर्यागर्ह्यपणितव्यानिरोधेषु । वह्यंकरणम् । अर्यःस्वामिवै
श्ययोः । उपसर्याकाल्याप्रजने । अजर्यसंगतम् । वदःसुपिक्यञ्च । भुवोभावे । हनस्तच । एतिस्तुशास्वृदजुषःक्य
प् । ऋदुपधाच्चाकृपिचृतेः । ईचखनः । भृजोऽसंज्ञायाम् । मृजेर्विभाषा । राजसूयसूर्यमृषोद्यरुच्यकुप्यकृष्टपच्या
व्यध्याः । भिद्योऽनदे । पुष्यसिद्धौनक्षत्रे । विषूयविनीयजित्यामुंजकल्कहलिषु । प्रत्यपिभ्यांग्रहेश्छन्दसि ।
पदास्वैरिवाह्यापक्ष्येषु च । विभाषाकृवृषोः ॥ ६ ॥ युग्यंचपत्रे । अमावस्यदन्यतरस्याम् । छन्दसिनिष्टक्यदेवहूयप्र
णीयोऽनीयोऽच्छिष्यमर्यस्तर्थाध्वर्यखन्यखान्यदेवयज्यापृच्छयप्रतिषीव्यब्रह्मवाद्यभाव्यस्ताव्योपचाय्यपृडानि । ऋह
लोर्ण्यत् । ओरावश्यके । आसुयुवपिरपिलपित्रपिचमश्च । आनाय्योऽनित्ये । प्रणाय्योऽसंमतौ । पाय्यसांनाय्य
निकाय्यधाय्यामानहविर्निवाससामिधेनीषु । क्रतौकुण्डपाय्यसंचाय्यौ । अग्नौपरिचाय्योपचाय्यसमूह्याः । चित्या
ग्निचित्ये च । ण्वुल्तृचौ । नन्दिग्रहिपचादिभ्योऽल्युणिन्यचः । इगुपधज्ञाग्रीकिरःकः । आतश्चोपसर्गे । पाघ्राध्माधेइ

सूत्रपा.
३ । १

॥ ८ ॥

दशःशः । अनुपसर्गालिम्पविन्दधारिपारिवेद्युदेजिचेतिसातिसाहिभ्यश्च । ददातिदधात्योर्विभाषा । ज्वलितिकसन्ते
भ्योणः ॥ ७ ॥ श्याद्वधासुसंरुवतीणवसावहलिहश्लिषश्वसश्च । दुन्योरनुपसर्गे । विभाषाग्रहः । गेहेकः । शिल्पि
निष्बुन् । गस्थकन् । ण्युद्ध । हश्चब्रीहिकालयोः । प्रुसृत्वःसमभिहारेबुन् । आशिषिच । प्रत्ययोमुण्डविदांदीपज
नत्रयादिभ्योऽर्वद्युग्यंचश्याद्वधादश ॥ इतितृतीयाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ७ ॥ कर्मण्यण् । ह्वावामश्च । आ
तोऽनुपसर्गेकः । सुपिस्थः । तुन्दशोकयोःपरिमृजापनुदोः । प्रेदाज्ञः । समिख्यः । गापोष्टक् । हरतेरनुद्यमनेऽच् ।
वयसिच । आङिन्ताच्छील्ये । अर्हः । स्तम्बकर्णयोरमिजपोः । शमिधातोःसंज्ञायाम् । अधिकरणेशेतेः । चरेष्टः ।
भिक्षासेनादायेषुच । पुरोऽग्रतोऽग्रेषुसर्तैः । पूर्वकर्तरि । कृजोहेतुताच्छील्यानुलोम्येषु ॥ १ ॥ दिवाविभानिशाप्र
भाभास्कारान्तानन्तादिवहुनान्दीकिलिपिलिविबलिभक्तिकर्तृचित्रक्षेत्रसंख्याजङ्गावाह्वह्यत्तद्धनुररुःषु । कर्मणिभृ
तौ । नशब्दश्लोककलहगाथावैरचाटुसूत्रमन्त्रपदेषु । स्तम्बशकृतोरिन् । हरतेर्दतिनाथयोःपशौ । फलेग्रहिरात्मंभ
रिश्च । छन्दसिवनसनरक्षिमधाम् । एजेःखश । नासिकास्तनयोर्ध्माधेटोः । नाडीमुष्ट्योश्च । उदिकूलेरुजिवहोः ।
वहाभ्रेलिहः । परिमाणेपचः । मितनखेच । विध्वरुपोस्तुदः । असूर्यललाटटोर्दशितपोः । उग्रंपश्येरंमदपाणिंध
माश्च । प्रियवशेवदःखच् । द्विपत्परयोस्तापेः । वाचियमोव्रते ॥ २ ॥ पूःसर्वयोर्दारिसहोः । सर्वकूलाभ्रकरीषेषुक

अष्टा.

॥ ९ ॥

पः । मेघार्तिभयेषुकृजः । क्षेमप्रियमद्रेऽण्व । आशितेभुवःकरणभावयोः । संज्ञायांभृत्वृजिधारिसहितपिदमः ।
गमश्च । अन्तात्यन्ताध्वदूरपारसर्वानन्तेषुडः । आशिपिहनः । अपेक्केशतमसोः । कुमारशीर्षयोर्णिनिः । लक्षणेजा
यापत्योष्टक् । अमनुष्यकर्तृकेच । शक्तौहस्तिकपाटयोः । पाणिघताडघौशिल्पिनि । आढ्यसुभगस्थूलपलितनग्ना
न्धप्रियेषुच्यर्थेष्वच्वौकृजःकरणेख्युन् । कर्तरिभुवःखिण्णुच्युकर्जौ । स्पृशोऽनुदकेक्किन् । ऋत्विग्दधृक्स्त्रग्दिगु
ष्णिगंचुयुजिकृश्चाश्च । त्यदादिषुदृशोनालोचनेकश्च ॥ ३ ॥ सत्सूद्विषद्रुहदुहयुजविदभिदच्छिदजिनीराजामुपसर्गेऽपि
क्किप् । भजोणिवः । छन्दसिसहः । वहश्च । कव्यपुरीषपुरीष्येषुज्युद् । हव्येऽनन्तःपादम् । जनसनखनक्रमगमोवि
द् । अदोऽनन्ने । ऋव्येच । दुहःकव्यश्च । मन्त्रेश्वेतवहोक्थशस्पुरोडाशोणिवन् । अवेयजः । विजुपेच्छन्दसि । आ
तोमनिन्कनिव्वनिपश्च । अन्येभ्योऽपिदृश्यन्ते । क्विप्च । स्थःकच । सुप्यजातौणिनिस्ताच्छील्ये । कर्तर्युपमाने ।
व्रते ॥ ४ ॥ बहुलमाभीक्ष्ये । मनः । आत्ममानेखश्च । भूते । करणेयजः । कर्मणिहनः । ब्रह्मभ्रूणवृत्रेषुक्किप् ।
बहुलंछन्दसि । सुकर्मपापमन्त्रपुण्येषुकृजः । सोमेसुजः । अग्नौचेः । कर्मण्यद्व्याख्यायाम् । कर्मणीनिविक्रियः ।
दृशेःक्किन् । राजनियुधिकृजः । सहेच । सप्तम्यांजनेर्ङः । पंचम्यामजातौ । उपसर्गेचसंज्ञायाम् । अनौकर्मणि
॥ ५ ॥ अन्येष्वपिदृश्यते । निष्ठा । सुयजोर्ङ्निप् । जीर्यतेरवृत् । छन्दसिलिद् । लिटःकानज्वा । क्सुश्च । भाषा

सूत्रपा.

३ । २

॥ ९ ॥

यांसदवसश्रुवः । उपेयिवाननाश्वाननूचानश्च । लुङ् । अनद्यतनेलङ् । अभिज्ञावचनेलृट् । नयदि । विभाषा
साकाङ्क्षे । परोक्षेलिट् । हशश्वतोलङ् । प्रश्नेचासन्नकाले । लट्स्मे । अपरोक्षेच । ननौपृष्टप्रतिवचने ॥ ६ ॥ नन्वो
विभाषा । पुरिलुङ्गास्मे । वर्तमानेलट् । लटःशतृशानचावप्रथमासमानाधिकरणे । संबोधनेच । लक्षणहेत्वोः
क्रियायाः । तौसत् । पूङ्ग्यजोःशानन् । ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषुचानश् । इङ्धार्योःशत्रुकृच्छिणि । द्विषोऽमि
त्रे । सुजोयज्ञसंयोगे । अर्हःप्रशंसायाम् । आक्तेस्तच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिषु । तृन् । अलंकृञ्जिराकृञ्प्रजनोत्पचो
त्पतोन्मदरुच्यपत्रपवृतुवृधुसहचरइण्यच् । णेइलन्दसि । भुवश्च । ग्लजिस्थश्चग्लुः । त्रसिगृधिधृपिक्षिपेःकृः ॥ ७ ॥
शमित्यष्टाभ्योघिनुण् । संपृचानुरुधाङ्ग्यमाङ्ग्यसपरिसृसंसृजपरिदेविसंज्वरपरिक्षिपपरिरटपरिवदपरिदहपरिमुह
दुषद्विषद्रुहदुहयुजाक्रीडविविचत्यजरजभजातिचरापचरामुपाभ्याहनश्च । वाकपलसकत्थस्त्रम्भः । अपेचलपः ।
प्रेलपसृद्रुमथवदवसः । निन्दहिंसक्लिशखादविनाशपरिक्षिपपरिरटपरिवादिव्याभाषासूजोबुज् । द्रेविकुशोश्चोपस
र्गै । चलनशब्दार्थादिकर्मकाद्युच् । अनुदात्तेतश्चहलादेः । जुचङ्गम्यदन्द्रम्यसृगृधिज्वलशुचलपपतपदः । क्रुधम
ण्डार्थेभ्यश्च । नयः । सूददीपदीक्षश्च । लपपतपदस्थाभूवृषहनकमगमशृभ्यउकञ् । जल्पभिक्षकुट्टलुण्टवृडःपाक
न् । प्रजोरिनिः । जिहृक्षिविश्रीण्वमाव्यथाभ्यमपरिभूप्रसूभ्यश्च । स्पृहिगृहिपतिदयिनिद्रातन्द्राश्रद्धाभ्यआलुच् ।

अष्टा.

॥१०॥

दाधेद्विशदसदोरुः । सृघस्यदःकमरच् ॥ ८ ॥ भंजभासमिदोघुरच् । विदिभिदिच्छिदेःकुरच् । इण्णशजिसति
भ्यःकरप् । गत्वरश्च । जागरूकः । यजजपदशांयङः । नमिकम्पिस्म्यजसकमहिंसदीपोरः । सनाशंसभिक्षउः ।
विंदुरिच्छुः । क्याच्छन्दसि । आट्टगमहनजनःकिकिनौलिङ् । स्वपितृषोर्नजिङ् । शृवन्द्योरारुः । भियःकुक्कु
नौ । स्थेशभांसपिसकसोवरच् । यश्चयङः । भ्राजभासधुर्विद्युतोर्जिपृजुग्रावस्तुवःक्लिप् । अन्येभ्योऽपिट्श्यते ।
भुवःसंज्ञान्तरयोः । विप्रसंभ्योङ्संज्ञायाम् ॥ ९ ॥ धःकर्मणिष्टृन् । दाम्नीशसयुयुजस्तुतुदसिसिचमिहपतदशनहः
करणे । हलसूकरयोःपुवः । अर्तिल्लधूसूखनसहचरइत्रः । पुवःसंज्ञायाम् । कर्तरिचर्षिदेवतयोः । जीतःक्तः । म
तिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च । कर्मणिदिवापूःसर्वसत्सूबहुलमन्येष्वपिनन्वोःशमितिभंजभासधःकर्मण्यष्टौ ॥ इतितृतीया
ध्यायेद्वितीयपादः ॥ २ ॥ ७ ॥ उणादयोबहुलम् । भूतेऽपिट्श्यन्ते । भविष्यतिगम्यादयः । यावत्पुरानिपात
योर्लट् । विभाषाकदाकह्योः । किंवृत्तेलिप्सायाम् । लिप्स्यमानसिद्धौच । लोट्थलक्षणेच । लिङ्चोर्ध्वमौहूर्तिके ।
तुमुन्ण्वुलौक्रियायांक्रियार्थायाम् । भाववचनाश्च । अण्कर्मणिच । लृट्शेषेच । लृटःसद्वा । अनद्यतनेलुट् । पदरु
जविशस्पृशोघञ् । सृस्थिरे । भावे । अकर्तरिचकारकेसंज्ञायाम् । परिमाणाख्यायांसर्वेभ्यः ॥ १ ॥ इङश्च ।
उपसर्गेरुवः । समियुद्बुदुवः । श्रिणीभुवोऽनुपसर्गे । वौक्षुश्रुवः । अवोदोर्नियः । प्रेद्रुस्तुस्रुवः । निरभ्योःपूर्वोः ।

सूत्रपा.
३।३

॥१०॥

उद्गयोर्ग्रः । कृधान्ये । यज्ञेसमिस्तुवः । प्रेस्त्रोऽयज्ञे । प्रथनेवावशब्दे । छन्दोनाम्निच । उदिग्रहः । समिसुष्टौ ।
परिन्योर्नीणोर्घृताभ्रेषयोः । परावनुपात्ययङ्णः । व्युपयोःशेतेःपर्याये । हस्तादानेचेरस्तेये ॥ ८ ॥ निवासचिति
शरीरोपसमाधानेष्वादेश्वकः । संघेचानौत्तराधये । कर्मव्यतिहारेणच्छ्रियाम् । अभिविधौभावइनुण् । आक्रोशेऽ
वन्योर्ग्रहः । प्रेलिप्सायाम् । परौयज्ञे । नौवृधान्ये । उदिश्रयतियौतिपृद्वुवः । विभापाङ्किरुपुवोः । अवेग्रहोवर्ष
प्रतिबन्धे । प्रेवणिजाम् । रश्मौच । वृणोतेराच्छादने । परौभुवोऽवज्ञाने । एरच् । ऋदोरपू । ग्रहवृदणिश्चिगम
श्च । उपसर्गेऽदः । नौणच ॥ ३ ॥ व्यधजपोरनुपसर्गे । स्वनहसोर्वा । यमःसमुपनिविषुच । नौगदनदपठस्वजः ।
क्वणोवीणायांच । नित्यंपणःपरिमाणे । मदोऽनुपसर्गे । प्रमदसंमदौहर्षे । समुदोरजःपशुषु । अक्षेष्टुलहः । प्रजने
सर्तेः । ह्रःसंप्रसारणंचन्यभ्युपविषु । आङ्ग्युद्धे । निपानमाहावः । भावेऽनुपसर्गस्य । हनश्चवधः । मूर्तौघनः ।
अन्तर्घनोदेशे । अगारैकदेशेप्रघणःप्रघाणश्च । उद्धनोऽत्याधानम् ॥ ४ ॥ अपघनोऽङ्गम् । कर्णेऽयोविद्वुषु ।
स्तम्बेकच । परौघः । उपघ्नआश्रये । संघोद्धौगणप्रशंसयोः । निघोनिमितम् । द्वितःकिन्नः । द्वितोऽथुच् । यज
याचयतविच्छप्रच्छरक्षोनङ् । स्वंपोनन् । उपसर्गेघोःकिः । कर्मण्यधिकरणेच । स्त्रियांक्तिन् । स्थागापापचोभावे ।
मन्त्रेवृषेपचमनविदभूवीराउदात्तः । ऊतियूतिजूतिसातिहेतिकीर्तयश्च । व्रजयजोर्भावेक्यप् । संज्ञायांसमजनिष

अष्टा.

॥११॥

दनिपतमनविदषुञ्शीङ्भृजिणः । कृजःशच ॥ ९ ॥ इच्छा । अप्रत्ययात् । गुरोश्चहलः । पिद्भिदादिभ्योऽङ् ।
चिन्तिपूजिकथिकुम्बिचर्चश्च । आतश्चोपसर्गे । ण्यासश्चन्धोयुच् । रोगाख्यायाण्वुल्बहुलम् । संज्ञायाम् । विभाषा
ख्यानपरिपश्रयोरिच्च । पर्यायार्हणोत्पत्तिषुण्वुच् । आक्रोशेनञ्यनिः । कृत्यल्युटोबहुलम् । नपुंसकेभावेक्तः ।
ल्युङ् । कर्मणिचयेनसंस्पर्शात्कर्तुःशरीरसुखम् । करणाधिकरणयोश्च । पुंसिसंज्ञायांघःप्रायेण । मोचरसंचरवहत्र
जव्यजांपणनिगमाश्च । अवेतृस्त्रोर्घञ् ॥ ६ ॥ हलश्च । अध्यायन्यायोद्यावसंहाराधारावायाश्च । उदङ्कोऽनुदके ।
जालमानायः । खनोघच । ईषहुःसुषुकृच्छाकृच्छार्थेषुखल् । कर्तृकर्मणोश्चभूकृजोः । आतोयुच् । छन्दसिगत्यर्थे
भ्यः । अन्येभ्योऽपिट्श्यते । वर्तमानसामीप्येवर्तमानवद्वा । आशंसायांभूतवच्च । क्षिप्रवचनेलृट् । आशंसावचने
लिङ् । नानद्यतनवत्क्रियाप्रबन्धसामीप्ययोः । भविष्यतिमर्यादावचनेऽवरस्मिन् । कालविभागेचानहोरात्राणाम् ।
परस्मिन्विभाषा । लिङ्गिमित्तेलृङ्गियातिपत्तौ । भूतेच ॥ ७ ॥ वोताप्योः । गर्हायांलडपिजात्वोः । विभाषाकथ
मिलिङ्च । किंवृत्तेलिङ्लटौ । अनवक्लृप्त्यमर्षयोरकिंवृत्तेऽपि । किंकिलास्त्यर्थेषुलृट् । जातुयदोर्लिङ् । यच्चयत्रयोः ।
गर्हायांच । चित्रीकरणेच । शेषेलृडयदौ । उताप्योःसमर्थयोर्लिङ् । कामप्रवेदनेकच्चिति । संभावनेऽलमितिचें
त्सिद्धाप्रयोगे । विभाषाधातौसंभावनवचनेऽयदि । हेतुहेतुमतोर्लिङ् । इच्छार्थेषुलिङ्गोदौ । समानकर्तृकेषुतुमुन् ।

सूत्रपा.
३ । ३

॥११॥

लिङ् । इच्छार्थेभ्योविभाषावर्तमाने ॥ ८ ॥ विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाधीष्टसंप्रश्नप्रार्थनेषुलिङ् । लोट् । प्रैषातिसर्ग
प्राप्तकालेषुकृत्याश्च । लिङ्गोर्ध्वमौहूर्तिके । स्मेलोट् । अधीष्टेच । कालसमयवेलासुतुमुन् । लिङ्यदि । अर्हेकृत्यतृ
चश्च । आवश्यकाधमर्ण्ययोर्णिनिः । कृत्याश्च । शकिलिङ् । आशिषिलिङ्गोटौ । क्तिच्क्कौचसंज्ञायाम् । माङिलुङ् ।
स्मोत्तरेलङ्च ॥ उणादयइङोनिवासव्यधजपोरपघनइच्छाहलश्चवोताप्योर्विधिषोडश ॥ इतितृतीयाध्यायेतृतीयः
पादः ॥ ३ ॥ ४३ ॥ धातुसंबन्धेप्रत्ययाः । क्रियासमभिहारेलोटोढोहिस्वौवाचतध्वमोः । समुच्चयेऽन्यतरस्याम् ।
यथाविध्यनुप्रयोगःपूर्वस्मिन् । समुच्चयेसामान्यवचनस्य । छन्दसिलुङ्गुङ्गिटः । लिङर्थेलेट् । उपसंवादाशङ्कयोश्च ।
तुमर्थेसेसेनसेअसेन्क्सेकसेनध्यैअध्यैन्कध्यैकध्यैन्शध्यैशध्यैन्तवैतवेङ्वेनः । प्रयैरोहिष्यैअव्यथिष्यै । दृशेविष्येच ।
शकिणमुल्कमुलौ । ईश्वरेतोसुन्कसुनौ । कृत्यार्थेतवैकेन्केन्यत्वनः । अवचक्षेच । भावलक्षणेस्थेण्कृञ्चदिचरिहुत
मिजनिभ्यस्तोसुन् । सृपितृदोःकसुन् । अलंखल्वोःप्रतिषेधयोःप्राचांक्त्वा । उदीचांमाङोव्यतीहारे । परावरयोगेच
॥ १ ॥ समानकर्तृकयोःपूर्वकाले । आभीक्ष्येणमुल्च । नयद्यनाकाङ्क्षे । विभाषाग्रेप्रथमपूर्वेषु । कर्मण्याक्रोशेकृञः
खमुञ् । स्वादुमिणमुल् । अन्यथैवंकधमित्थंसुसिद्धाप्रयोगश्चेत् । यथातथयोरसूयाप्रतिवचने । कर्मणिदृशिबिदोः
साकल्ये । यावतिविन्दजीवोः । चर्मोदरयोःपूरेः । वर्षप्रमाणऊलोपश्चास्यान्यतरस्याम् । चेलेक्रोपेः । निमूलसम्

अष्टा.

॥१२॥

लयोःकषः । शुष्कचूर्णरूक्षेषुपिषः । समूलाकृतजीवेषुहन्कृम्यहः । करणेहनः । स्नेहनेपिषः । हस्तेवर्तिग्रहोः ।
स्वेपुषः ॥ २ ॥ अधिकरणेवन्धः । संज्ञायाम् । कर्त्रोर्जीवपुरुषयोर्नशिवहोः । ऊर्ध्वेशुषिपूरोः । उपमानेकर्मणिच ।
कषादिषुयथाविध्यनुप्रयोगः । उपदंशस्तृतीयायाम् । हिंसार्थानांचसमानकर्मकाणाम् । सप्तम्यांचोपपीडरुधकर्षः ।
समासत्तौ । प्रमाणेच । अपादानेपरीप्सायाम् । द्वितीयायांच । स्वाङ्गेऽध्रुवे । परिक्लिश्यमानेच । विशिपतिपदि
स्कन्दांव्याप्यमानासेव्यमानयोः । अस्यतितृषोःक्रियान्तरेकालेषु । नाङ्ग्यादिशिग्रहोः । अव्ययेऽयथाभिप्रेताख्या
नेकृजःक्त्वाणमुलौ । तिर्यच्यपवर्गे ॥ ३ ॥ स्वाङ्गेतस्पत्ययेकृभ्वोः । नाधार्थप्रत्ययेच्यर्थे । तूष्णीमिभुवः । अन्व
च्यानुलोम्ये । शकधृषज्ञाग्लाघटरभलभक्रमसहार्हास्त्यर्थेषुतुमुन् । पर्याप्तिवचनेष्वलमर्थेषु । कर्तरिकृत् । भव्यगेय
प्रवचनीयोपस्थानीयजन्याप्लाव्यापात्यावा । लःकर्मणिचभावेचाकर्मकेभ्यः । तयोरेवकृत्यक्तखलर्थाः । आदिकर्म
णिक्तःकर्तरिच । गत्यर्थाकर्मकश्लिषशीङ्स्थासवसजनरुहजीर्यतिभ्यश्च । दाशगोघ्नौसंप्रदाने । भीमादयोऽपादा
ने । ताभ्यामन्यत्रोणादयः । क्तोऽधिकरणेचध्रौव्यगतिप्रत्यवसानार्थेभ्यः । लस्य । तिस्रस्त्रिसिंध्यस्थमिब्वस्मस्ता
तांज्ञथासाथांध्वमिड्वहिमहिङ् । टितआत्मनेपदानांटेरे । धासःसे ॥ ४ ॥ लिटस्तज्ञयोरेशिशेच् । परस्मैपदानांणल
तुसुस्थलथुसणल्वमाः । विदोलटोवा । ब्रुवःपञ्चानामादितआहोब्रुवः । लोटोलङ्ङत् । एरुः । सेह्यपिच्च । वाञ्छन्दसि

सूत्रपा.
३ । ४

॥१२॥

मेनिः । आमेतः । संवाभ्यावामौ । आडुत्तमस्यपिच्च । एतए । लेटोऽडाटौ । आतए । वैतोऽन्यत्र । इतश्चलोपः
परस्मैपदेषु । संउत्तमस्य । नित्यंडितः । इतंश्च ॥ ५ ॥ तस्थस्थमिपांतांततामः । लिङःसीयुट् । यासुट्परस्मैपदेषूदा
त्तोडिच्च । किदाशिषि । झस्यरन् । इटोऽत् । सुट्तिथोः । झेर्जुस् । सिजभ्यस्तविदिभ्यश्च । आतः । लङःशाक
टायनस्यैव । द्विषश्च । तिङ्ङित्सार्वाधातुकम् । आर्धधातुकंशेषः । लिङ् । लिङाशिषि । छन्दस्युभयथा । धातुसं
बन्धेसमानाधिकरणेस्वाङ्गेलिटस्तस्थस्थमिपांसप्तदश ॥ इति तृतीयाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ इत्यष्टा
ध्यायीसूत्रपाठे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

ॐ ॥ ड्याप्प्रातिपदिकात् । खौजसमौट्टुष्टाभ्याम्भिस्ङेभ्याम्भ्यस्ङसिभ्याम्भ्यस्ङसोसाम्ङ्योस्सुप् । ख्रियाम् ।
अजाद्यतष्टाप् । ऋन्नेभ्योङीप् । उगितश्च । वनोरच । पादोऽन्यतरस्याम् । टावृचि । नषट्स्वन्नादिभ्यः । मनः ।
अनोबहुव्रीहेः । डाबुभाभ्यामन्यतरस्याम् । अनुपसर्जनात् । टिड्ढाणञ्व्यसञ्दघ्नञ्मात्रत्तयण्ठक्ठञ्क्करप्ल्युनां ।
यञश्च । प्राचांष्फतद्धितः । सर्वत्रलोहितादिकतन्तेभ्यः । कौरव्यमांडूकाभ्यांच । वयसिप्रथमे ॥ १ ॥ द्विगोः ।
अपरिमाणबिस्ताचितकम्बल्येभ्योनतद्धितलुकि । काण्डान्तात्क्षेत्रे । पुरुषात्प्रमाणेऽन्यतरस्याम् । बहुव्रीहेरुधसो
ङीप् । संख्याव्ययादेर्ङीप् । दामहायनान्ताच्च । अनउपधालोपिनोऽन्यतरस्याम् । नित्यंसंज्ञाछन्दसोः । केवल

अष्टाः

॥१३॥

मामकभागधेयपापापरसमानार्थकृतसुमङ्गलभेषजाच्च । रात्रेश्चाजसौ । अन्तर्वत्पतिवतोर्नुक् । पत्युर्नोयज्ञसंयोगे ।
विभाषासपूर्वस्य । नित्यंसपह्यादिषु । पूतकतोरैच । वृषाकप्यग्निकुसितकुंसिदानामुदात्तः । मनोरौवा । वर्णाद
मुदात्तात्तोपधात्तोः । अन्यतोऽङीप् ॥ २ ॥ षिद्गौरादिभ्यश्च । जानपदकुण्डगोणस्थलभाजनागकालनीलकुशका
मुककबरादृत्यमत्रावपनाकृत्रिमाश्राणास्थौल्यवर्णानाच्छादनायोविकारमैथुनेच्छाकेशवेशेषु । शोणात्प्राचाम्
वोतोऽङीप् । वहादिभ्यश्च । नित्यंछन्दसि । भुवश्च । पुंयोगादाख्यायाम् । इन्द्रवरुणभवशर्वरुद्रमृडहिमार
प्ययवयवनमातुलाचार्याणामानुक् । क्रीतात्करणपूर्वात् । कादल्पाख्यायाम् । बहुव्रीहेश्चान्तोदात्तात् । अस्वाङ्ग
पूर्वपदाद्वा । स्वाङ्गाच्चोपसर्जनादसंयोगोपधात् । नासिकोदरौष्ठजङ्घादन्तर्कर्णशृङ्गाच्च । नक्रोडादिबह्वचः । सहन
ज्विद्यमानंपूर्वाच्च । नखमुखात्संज्ञायाम् । दीर्घजिह्वाचच्छन्दसि । दिक्पूर्वपदान्डीप् ॥ ३ ॥ वाहः । सख्यशिश्नी
तिभाषायाम् । जातेरस्त्रीविषयादयोपधात् । पाककर्णपूर्णपुष्पफलमूलवालोत्तरपदाच्च । इतोऽङीप् । ऊङ्
तः । बाह्वन्तात्संज्ञायाम् । पङ्गोश्च । ऊरुत्तरपदादौपम्ये । संहितशफलक्षणवामादेश्च । कद्रुकमण्डल्वोदछन्दसि ।
संज्ञायाम् । शार्ङ्गरवाद्यजोऽङीन् । यङश्चाप् । आवद्याच्च । तद्धिताः । यूनस्तिः । अणिजोरनार्षयोर्गुरुपोत्तमयोः
पञ्जोत्रे । गोत्रावयवात् । कौड्यादिभ्यश्च ॥ ४ ॥ दैवयज्ञिशौचिवृक्षिसाल्यमुग्निकाण्ठेविद्धिभ्योऽन्यतरस्याम् ।

सूत्रपा.
४।१

॥१३॥

समर्थानांप्रथमाद्वा । प्राग्दीव्यतोऽण् । अश्वपत्यादिभ्यश्च । दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्यः । उत्सादिभ्योऽ
ञ् । स्त्रीपुंसाभ्यांनञ्स्त्रजौभवेनात् । द्विगोर्लुगनपत्ये । गोत्रेऽलुगचि । यूनिलुक् । फक्फजोरन्यतरस्याम् । तस्या
पत्यम् । एकोगोत्रे । गोत्राद्यून्यस्त्रियाम् । अतश्च । बाह्यादिभ्यश्च । सुधातुरंकङ् । गोत्रेकुंजादिभ्यश्चफज् ।
नडादिभ्यःफक् । हरितादिभ्योऽजः ॥ ५ ॥ यजिजोश्च । शरद्वच्छुनकदर्भाद्गुवत्साम्रायणेषु । द्रोणपर्वतजीव
न्तादन्यतरस्याम् । अनृष्यानन्तर्येविदादिभ्योऽञ् । गर्गादिभ्योयञ् । मधुबभ्रवोर्बाह्वणकौशिकयोः । कपिबोधादा
ङ्गिरसे । वतण्डाच्च । लुक्स्त्रियाम् । अश्वादिभ्यःफज् । भर्गात्रैगर्ते । शिवादिभ्योऽण् । अवृद्धाभ्योनदीमानुषी
भ्यस्तन्नामिकाभ्यः । ऋष्यन्धकवृष्णिङ्कुरुभ्यश्च । मातुरुत्संख्यासंभद्रपूर्वायाः । कन्यायाःकनीनच । विकर्णशुक्ल
च्छगलाद्वत्सभरद्वाजात्रिषु । पीलायावा । ढक्चमण्डूकात् । स्त्रीभ्योढक् ॥ ६ ॥ व्यचः । इतश्चानिजः । शुभ्रा
दिभ्यश्च । विकर्णकुशीतकात्काश्यपे । भुवोवुक्च । कल्याण्यादीनामिनङ् । कुलटायावा । चटकायाऐरक् ।
गोधायाढक् । आरगुदीचाम् । क्षुद्राभ्योवा । पितृष्वसुश्छण् । ढकिलोपः । मातृष्वसुश्च । चतुष्पाभ्योढञ् ।
गृष्ट्यादिभ्यश्च । राजश्वशुराद्यत् । क्षत्राद्भः । कुलात्स्वः । अपूर्वपदादन्यतरस्यांयङ्कजौ ॥ ७ ॥ महाकुलादञ्च
जौ । दुष्कुलाढक् । स्वसुश्छः । भ्रातुर्व्यच्च । व्यन्तसपत्ने । रेवत्यादिभ्यश्छक् । गोत्रस्त्रियाःकुत्सनेणच । वृद्धा

अष्टा.

॥१४॥

द्वक्सौवीरेषु बहुलम् । फेच्छच । फाण्टाहृतिमिमताभ्यांणफिजौ । कुर्वादिभ्योण्यः । सेनान्तलक्षणकारिभ्यश्च ।
उदीचामिञ् । तिकादिभ्यःफिञ् । कौशल्यकार्मार्याभ्यांच । अणोद्व्यचः । उदीचांवृद्धादगोत्रात् । वाकिनादीनां
कुक्च । पुत्रान्तादन्यतरस्याम् । प्राचामवृद्धात्फिन्वहुलम् ॥ ८ ॥ मनोर्जातावज्यतौषुकच । अपत्यंपौत्रप्रभृतिगो
त्रम् । जीवतितुवंश्येयुवा । भ्रातरिचज्यायसि । वान्यस्मिन्सपिण्डेस्थविरतरेजीवति । वृद्धस्यचपूजायाम् । यून
श्चकुत्सायाम् । जनपदशब्दात्क्षत्रियादञ् । साल्वेयगान्धारिभ्यांच । द्व्यञ्मगधकलिङ्गसूरमसादण् । वृद्धेत्कोस
लाजादाञ्ज्यङ् । कुरुनादिभ्योण्यः । साल्वावयवप्रत्यग्रन्थकलकूटाश्मकादिञ् । तेतद्राजाः । कम्बोजालुक् ।
स्त्रियामवन्तिकुन्तिकुरुभ्यश्च । अतश्च । नप्राच्यभर्गादियौधेयादिभ्यः । ड्याब्दिगोःषिद्धौरादिवाहोदैवयज्ञियजि
जोर्द्व्यचोमहाकुलान्मनोर्जातावष्टादश ॥ इतिचतुर्थाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ४३ ॥ तेनरक्तंरागात् । लाक्षारोच
नाशकलकर्दमादृक् । नक्षत्रेणयुक्तःकालः । लुवविशेषे । संज्ञायांश्रवणाश्वत्थाभ्याम् । द्वन्द्वाच्छः । दृष्टंसाम ।
कलेर्दृक् । वामदेवाङ्गुयङ्गुयौ । परिवृतोरथः । पाण्डुकम्बलादिनिः । द्वैपवैयाघ्रादृञ् । कौमारापूर्ववचने । तत्रोद्ध
तममन्त्रेभ्यः । स्थण्डिलाच्छयितरित्रते । संस्कृतंभक्षाः । शूलोखाद्यत् । दध्नष्टक् । उदश्वितोऽन्यतरस्याम् । क्षीरां
हृञ् ॥ १ ॥ सास्मिन्पौर्णमासीतिसंज्ञायाम् । आग्रहायणश्वत्थादृक् । विभाषाफाल्गुनीश्रवणाकार्तिर्कीचैत्रीभ्यः ।

सूत्रपा.

४१२

॥१४॥

सास्यदेवता । कस्येत् । शुक्राद्धन् । अपोनप्त्रपांनसृभ्यांघः । छच । महेन्द्राद्धाणौच । सोमाद्दृयण् । वाय्वृतुपित्रु
 षसोयत् । द्यावापृथिवीशुनासीरमरुत्वदग्नीषोमवास्तोष्पतिगृहमेधाच्छच । अग्नेर्देक् । कालेभ्योभववत् । महाराज
 प्रोष्ठपदाद्धञ् । पितृव्यमातुलमातामहपितामहाः । तस्वसमूहः । भिक्षादिभ्योऽण् । गोत्रोक्षोष्ट्रोरभ्रराजराजन्यराज
 पुत्रवत्समनुष्याजाद्धञ् । केदांराद्यञ्च ॥ २ ॥ ठञ्कवचिनश्च । ब्राह्मणमाणववाडवाद्यत् । ग्रामजनबन्धुसहायेभ्यस्त
 ल् । अनुदात्तादेरञ् । खण्डिकादिभ्यश्च । चरणेभ्योर्धर्मवत् । अचित्तहस्तिधेनोष्ठक् । केशाश्वाभ्यांयञ्छावन्यतर
 स्याम् । पाशादिभ्योयः । खलगोरधात् । इनित्रकथ्यचश्च । विषयोदेशे । राजन्यादिभ्योबुञ् । भौरिक्याद्यैषुका
 र्यादिभ्योविधल्भक्तलौ । सोऽस्यादिरितिच्छन्दसःप्रगाथेषु । संग्रामेप्रयोजनयोद्धृभ्यः । तदस्यांप्रहरणमितिक्नीडा
 यांणः । घञःसास्यांक्रियेतिजः । तदधीतेतद्वेद । ऋतूक्थादिसूत्रान्ताट्ठक् ॥ ३ ॥ क्रमादिभ्योबुन् । अनुब्राह्मणा
 दिनिः । वसन्तादिभ्यष्ठक् । प्रोक्तालुक् । सूत्राच्चकोपधात् । छन्दोब्राह्मणानिचतद्विंशयाणि । तदस्मिन्नस्तीतिदेशेत
 न्नाग्नि । तेननिर्वृत्तम् । तस्यनिवासः । अदूरभवश्च । ओरञ् । मतोश्चवह्वजङ्गात् । वह्वचःकूपेषु । उदक्चविपाशः ।
 संकलादिभ्यश्च । स्त्रीषुसौवीरसाल्वप्राक्षु । सुवास्त्वादिभ्योऽण् । रोणी । कोपधाच्च । बुञ्छणकठजिलसेनिरढञ्ज्यय
 फक्फिजिञ्ज्यककठकोऽरीहणकृशाश्वर्ष्यकुमुदकाशतृणप्रेक्षाश्मसखिसंकाशंवलपक्षकर्णसुतंगमप्रगदिन्वराहकुमुदा

अष्टा.
॥१५॥

दिभ्यः ॥ ४ ॥ जनपदेलुप् । वरणादिभ्यश्च । शर्करायावा । ठक्छौच । नद्यांमनुप् । मध्वादिभ्यश्च । कुमुदनडवेत
सेभ्योऽङ्मनुप् । नडशादाड्डुलच् । शिखांयावलच् । उत्करादिभ्यश्छः । नडादीनांकुक्च । शेषे । राष्ट्रावारप्रारा
द्धसौ । ग्रामाद्यस्वजौ । कत्र्यादिभ्योढक् । कुलकुक्षिग्रीवाभ्यःश्वास्यलंकारेषु । नद्यादिभ्योढक् । दक्षिणापश्चा
त्पुरसस्त्यक् । कापिइयाःष्फक् । रङ्गोरमनुष्येऽण्च ॥ ५ ॥ द्युप्रागपागुदक्प्रतीचोयत् । कन्थायाष्ठक् । वर्णौबुक् ।
अव्ययात्त्यप् । ऐप्रमोह्यःश्चसोऽन्यतरस्याम् । तीररूप्योत्तरपदादञ्जौ । दिक्पूर्वपदादसंज्ञायांजः । मद्रेभ्योज् ।
उदीच्यग्रामाच्चबह्वचोऽन्तोदात्तात् । प्रस्थोत्तरपदपलद्यादिकोपधादण् । कण्वादिभ्योगोत्रे । इजश्च । नद्यत्रः
प्राच्यभरतेषु । वृद्धाच्छः । भवतष्ठक्छसौ । काश्यादिभ्यश्छञ्जिठौ । वाहीकग्रामेभ्यश्च । विभाषोशीनरेषु । ओर्दे
शेठज् । वृद्धात्प्राचाम् ॥ ६ ॥ धन्वयोपधाहुज् । प्रस्थपुरवहान्ताच्च । रोपधेतोःप्राचाम् । जनपदतदवध्योश्च ।
अवृद्धादपिबहुवचनविषयात् । कच्छाग्निवक्वर्तोत्तरपदात् । धूमादिभ्यश्च । नगरात्कुत्सनप्रावीण्ययोः । अरण्या
न्मनुष्ये । विभाषाकुरुयुगंधराभ्याम् । मद्रवृज्योःकन् । कोपधादण् । कच्छादिभ्यश्च । मनुष्यतत्स्थयोर्बुज् । अप
दातौसाल्वात् । गीयवाग्वोश्च । गर्तोत्तरपदाच्छः । गहादिभ्यश्च । प्राचांकटादेः । राज्ञःक्च ॥ ७ ॥ वृद्धादकेका
न्तस्त्रोपधात् । कन्थापलदनगरग्रामहृदोत्तरपदात् । पर्वताच्च । विभाषामनुष्ये । कृकणपणर्द्धारद्वाजे । तेनसप्तसि

सूत्रपा.
४ । २.

॥१५॥

न्ठञ्क्रमादिभ्योजनपदेद्युप्रागप्राग्धन्ववृद्धात्पञ्च ॥ इतिचतुर्थाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ॐ ॥ युष्मदस्मदोरन्यत
 रस्यांस्वञ्च । तस्मिन्नणिच्चयुष्माकास्माकौ । तवकममकावेकवचने । अर्धाद्यत् । परावराधमोत्तमपूर्वाच्च । दिक्पूर्व
 पदाद्वञ्च । ग्रामजनपदैकदेशादञ्ठञौ । मध्यान्मः । असांप्रतिके । द्वीपादनुसमुद्रंयञ् । कालाद्वञ् । श्राद्धेशरदः ।
 विभाषारोगात्तपयोः । निशाप्रदोषाभ्यांच । श्वसस्तुट् । संधिर्वेलाद्यृतुनक्षत्रेभ्योऽण् । प्रावृषण्यः । वर्षाभ्यष्टक् ।
 छन्दसिठञ् । वसन्ताच्च ॥ १ ॥ हेमन्ताच्च । सर्वत्राणंचतलोपश्च । सायंचिरंप्राह्णेप्रगेऽव्ययेभ्यश्च्युत्युलौतुइ ।
 विभाषापूर्वाह्णापराह्णाभ्याम् । तत्रजातः । प्रावृषष्टप् । संज्ञायांशरदोवुञ् । पूर्वाह्णापराह्णाद्रामूलप्रदोषावस्करा
 हुन् । पथःपन्थच । अमावास्यायावां । अच । सिन्ध्वपकराभ्यांकन् । अणञौच । श्रविष्ठाफल्गुन्यनुराधास्वा
 तितिष्यपुनर्वसुहस्तविशाखाषाढाबहुलालुक् । स्थानान्तगोशालखरशालाच्च । वत्सशालाभिजिदश्वयुक्शतभिषजो
 वा । नक्षत्रेभ्योबहुलम् । कृतलब्धक्रीतकुशलाः । प्रायभवः । उपजानूपकर्णोपनीवेष्टक् ॥ २ ॥ संभूते । कोशा
 द्वञ् । कालात्साधुपुण्यत्पच्यमानेषु । उप्तेच । आश्वयुज्यावुञ् । ग्रीष्मवसन्तादन्यतरस्याम् । देयमृणे । कला
 प्यश्वत्थयबबुसाहुन् । ग्रीष्मावरसमाहुञ् । संवत्सराग्रहायणीभ्यांठञ् । व्याहरतिमृगः । तदस्यसोढम् । तत्र
 भवः । दिगादिभ्योयत् । शरीरावयवाच्च । दतिकुक्षिकलशिवस्त्यस्त्यहेर्ढञ् । ग्रीवाभ्योऽणच । गम्भीराञ्ज्यः ।

अष्टा.

॥१६॥

अव्ययीभावाच्च । अन्तःपूर्वपदादृज् ॥ ३ ॥ ग्रामात्पर्यनुपूर्वात् । जिह्वामूलाङ्गुलेश्छः । वर्गान्ताच्च । अशब्देय
त्स्वावन्यतरस्याम् । कर्णललाटात्कनलंकारे । तस्यव्याख्यानइतिचव्याख्यातव्यनाम्नः । बह्वचोऽन्तोदात्तादृज् ।
क्रतुयज्ञेभ्यश्च । अध्यायेष्वेवर्षेः । पौरोडाशपुरोडाशात्छन् । छन्दसोयदणौ । ह्यजृद्धाह्वणकर्प्रथमाध्वरपुरश्चरणना
माख्यातादृक् । अणुगयनादिभ्यः । ततआगतः । ठगायस्थानेभ्यः । शुण्डिकादिभ्योऽण् । विद्यायोनिसंबन्धे
भ्योवुज् । ऋतष्टज् । पितुर्यच्च । गोत्रादङ्कवत् ॥ ४ ॥ हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यांरूप्यः । मयट् । प्रभवति ।
विदूराज्यः । तद्गच्छतिपथिदूतयोः । अभिनिष्क्रामतिद्वारम् । अधिकृत्यकृतेग्रन्थे । शिशुकन्दयमसभद्वन्द्वेन्द्र
जननादिभ्यश्छः । सोऽस्यनिवासः । अभिजनश्च । आयुधजीविभ्यश्छःपर्वते । शण्डिकादिभ्योज्यः । सिन्धुतक्ष
शिलादिभ्योऽणजौ । तूदीशलातुरवर्मतीकूचवारादृक्छण्डव्यकः । भक्तिः । अचित्ताददेशकालादृक् । महाराजा
दृज् । वासुदेवार्जुनाभ्यांवुन् । गोत्रक्षत्रियाख्येभ्योबहुलंवुज् । जनपदिनांजनपदवत्सर्वजनपदेनंसमानशब्दानांब
हुवचने ॥ ५ ॥ तेनप्रोक्तम् । तित्तिरिवरतन्तुखण्डिकोखाच्छण् । काश्यपकौशिकाभ्यामृषिभ्यांणिनिः । कलापि
वैशम्पायनान्तेवासिभ्यश्च । पुराणप्रोक्तेषुब्राह्मणकल्पेषु । शौनकादिभ्यश्छन्दसि । कठचरकालुक् । कलापिनो
ऽण् । छगलिनोढिनुक् । पाराशर्यशिलालिभ्यांभिधुनट्सूत्रयोः । कर्मभ्दकृशाश्वादिनिः । तेनैकदिक् । तसिश्च ।

सूत्रपां.

४ । ३

॥१६॥

उरसोयच्च । उपज्ञाते । कृतेग्रन्थे । संज्ञायाम् । कुलालादिभ्योबुञ् । क्षुद्राभ्रमरवटरपादपादञ् । तस्येदम् ॥ ६ ॥ रथाद्यत् । पत्रपूर्वादञ् । पत्राध्वर्युपरिषदश्च । हलसीराठक् । द्वन्द्वाद्बुन्वैरमैथुनिकयोः । गोत्रचरणाहु
ञ् । सङ्गाङ्गलक्षणेष्वाजिजामण् । शाकलाद्वा । छन्दोगौक्थिकयाज्ञिकवह्वृचनटाञ्च्यः । नृदण्डमाणवान्तेवा
सिषु । रैवतिकादिभ्यश्छः । कौर्पिजलहास्तिपदादण् । आथर्वणिकस्येकलोपश्च । तस्यविकारः । अवयवेचप्राण्यौ
षधिवृक्षेभ्यः । बिल्वादिभ्योऽण् । कोपधाच्च । त्रपुजतुनोःषुक् । ओरञ् । अनुदात्तादेश्च ॥ ७ ॥ पलाशादिभ्यो
वा । शम्याःप्लञ् । मयड्वैतयोर्भाषायामभक्ष्याच्छादनयोः । नित्यंवृद्धशरादिभ्यः । गोश्चपुरीषे । पिष्टाच्च । संज्ञा
यांकन् । व्रीहेःपुरोडाशे । असंज्ञायांतिलयवाभ्याम् । व्यचश्छन्दसि । नोत्वद्वर्धबिल्वात् । तालादिभ्योऽण् ।
जातरूपेभ्यःपरिमाणे । प्राणिरजतादिभ्योऽञ् । जितश्चतत्प्रत्ययात् । क्रीतवत्परिमाणात् । उष्ट्राहुञ् । उर्मोर्ण
योर्वा । एण्याढञ् । गोपयसोर्यत् ॥ ८ ॥ द्रोश्च । मानेवयः । फलेलुक् । प्लक्षादिभ्योऽण् । जम्बवावा । लुप्च ।
हरीतक्यादिभ्यश्च । कंसीयपरशव्ययोर्यञ्जौलुक्च ॥ ९ ॥ युष्मद्धेमन्तात्संभूतेग्रामाद्धेतुतेनरथात्पलाशादिभ्यो
द्रोश्चाष्टौ ॥ इतिचतुर्थाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्राग्वहतेष्टक् । तेनदीव्यतिखनतिजयतिजितम् । संस्कृ
तम् । कुलत्थकोपधादण् । तरति । गोपुच्छाठञ् । नौद्व्यचष्टन् । चरति । आकर्षात्छल् । पर्पादिभ्यःष्टन् । श्वग

अष्टा.

॥१७॥

णाट्टञ्च । वेतनादिभ्योजीवति । वस्त्रक्रयविक्रयाट्टन् । आयुधाच्छच । हरंत्युत्सङ्गादिभ्यः । भस्त्रादिभ्यष्टन् ।
विभाषाविवधबीवधात् । अण्कुटिलिकायाः । निर्वृत्तेऽक्षद्युतादिभ्यः । क्त्रेर्मन्त्रित्यम् ॥ १ ॥ अपमित्ययाचिता
भ्यांकक्कनौ । संसृष्टे । चूर्णादिनिः । लवणालुक् । मुद्गादण् । व्यञ्जनैरुपसिक्ते । ओजःसहोऽम्भसावर्तते । तत्प्र
त्यनुपूर्वमीपलोमकूलम् । परिमुखं च । प्रयच्छतिगर्ह्यम् । कुसीददशैकादशात्छन्ष्टचौ । उञ्छति । रक्षति । शब्द
दर्दुरं करोति । पक्षिमत्स्यमृगान्हन्ति । परिपन्थंचतिष्ठति । माथोत्तरपदपदव्यनुपदंधावति । आक्रन्दाट्टञ्च । पदोत्त
रपदंगृह्णाति । प्रतिकण्ठार्थललामंच ॥ २ ॥ धर्मंचरति । प्रतिपथंमेतिठंश्च । समवायान्त्समवैति । परिषदोण्यः ।
सेनायावा । संज्ञायांललाटकुक्कुट्यौपदयति । तंस्यधर्म्यम् । अण्महिष्यादिभ्यः । ऋतोऽञ् । अवक्रयः । तदस्यप
ण्यम् । लवणाट्टञ् । किसरादिभ्यष्टन् । शलालुनोऽन्यतरस्याम् । शिल्पम् । मङ्गुकङ्कशरादणन्यतरस्याम् ।
प्रहरणम् । परश्वधाट्टञ्च । शक्तियष्टोरीकक् । अस्तिनास्तिदिष्टंमतिः ॥ ३ ॥ शीलम् । छत्रादिभ्योणः । कर्माध्यय
नेवृत्तम् । बह्वृत्पूर्वपदाट्टञ् । हितंभक्षाः । तदस्मैदीयतेनियुक्तम् । श्राणामांसौदनाट्टिठन् । भंकादणन्यंतरस्या
म् । तत्रनियुक्तः । अगारान्ताट्टन् । अध्यायिन्यदेशकालात् । कठिनान्तप्रस्तारसंस्थानेषुव्यवहरति । निकटेवस
ति । आवसथात्छल् । प्राग्घिताद्यत् । तद्वहतिरथयुगप्रासङ्गम् । धुरोयद्भुको । स्वःसर्वधुरात् । एकधुरालुक् ।

सूत्रपा.
४ । ४

॥१७॥

शकटादण् ॥ ४ ॥ हलसीराठ्ठक् । संज्ञायांजम्या । विध्यत्यधनुषा । धनगणंलब्धा । अन्नाणः । वशंगतः । पदम
स्सिन्दश्यम् । मूलमस्याबर्हि । संज्ञायांधेनुष्या । गृहपतिनासंयुक्तेज्यः । नौवयोधर्मविषमूलमूलसीतांतुलाभ्यस्ता
र्यतुल्यप्राप्यवध्यानाभ्यसमसमितसमितेषु । धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेते । छन्दसोनिर्मिते । उरसोऽण्च । हृदयस्य
प्रियः । बन्धनेचर्षी । मतजनहलात्करणजल्पकर्षेयुं । तत्रसाधुः । प्रतिजनादिभ्यःखञ् । भक्ताणः ॥ ५ ॥ परि
षदोण्यः । कथादिभ्यष्ठक् । गुडादिभ्यष्ठञ् । पथ्यतिथिवसतिस्वप्रतेर्ढञ् । सभायायः । ढश्छन्दसि । समानती
र्थेवासी । समानोदरेशयितओचोदात्तः । सोदराद्यः । भवेछन्दसि । पाथोनद्रीभ्याञ्चण् । वेशन्तहिमवंज्या
मण् । स्रोतसोविभाषाञ्चडुयौ । सगर्भसयूथसनुताद्यत् । तुग्राद्धन् । अग्राद्यत् । घञ्छौच । समुद्राभ्राद्धः ।
बर्हिषिदत्तम् । दूतस्यभागकर्मणी ॥ ६ ॥ रक्षोयातूनांहननी । रेवतीजगतीहविष्याभ्यःप्रशस्ये । असुरस्यस्वम् ।
मायायामण् । तद्धानासामुपधानोमन्त्रइतीष्टकासुलुक्कमतोः । अश्विमानण् । वयस्यासुमूर्धोमतुप् । मत्वर्थेमासत
न्वोः । मधोर्जञ् । ओजसोऽहनियत्खौ । वेशोयशआदेर्भंगाद्यल् । खच । पूर्वैःकृतमिनञौच । अद्भिःसंस्कृतम् ।
सहस्रेणसंमितौघः । मतौच । सोममर्हतियः । मयेच । मधोः । वसोःसमूहेच ॥ ७ ॥ नक्षत्राद्धः । सर्वदेवात्ता

अष्टा.

॥१८॥

तिल् । शिवशमरिष्टस्यकरे । भावेच । प्राग्वहतेरपमित्यधर्मशीलं हलपरिषदोरक्षेत्राच्चत्वारि ॥ इतिचतुर्थाध्या-
येचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इतिअष्टाध्यायीसूत्रपाठेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

ॐ ॥ प्राक्क्रीताच्छः । उगवादिभ्योयत् । कम्बलाच्चसंज्ञायाम् । विभाषाहविरपूपादिभ्यः । तस्मैहितम् ।
शरीरावयवाद्यत् । खलयवभाषतिलवृषन्नह्मणश्च । अजाविभ्यांथ्यन् । आत्मन्विश्वजनभोगोत्तरमदात्स्वः । सर्वपु-
रुषाभ्यांणढञौ । माणवचरकाभ्यांखञ् । तदर्धविकृतेःप्रकृतौ । छदिरुपधिवलेढञ् । ऋषभोपानहोर्न्यः । चर्म-
णोऽञ् । तदस्यतदस्मिन्त्स्यादिति । परिखायाढञ् । प्राग्वतेष्टञ् । आर्हादगोपुच्छसंख्यापरिमाणाढक् । असमा-
सेनिष्कादिभ्यः ॥ १ ॥ शताच्चठन्यतावशते । संख्यायाअतिशदन्तायाःकन् । वतोरिङ् । विंशतित्रिंशद्भ्यांङुन्नसं-
ज्ञायाम् । कंसाट्टिठन् । शूर्पादजन्यतरस्याम् । शतमानविंशतिकसहस्रवसनादण् । अर्धपूर्वद्विगोर्लुगसंज्ञाया-
म् । विभाषाकार्षापणसहस्राभ्याम् । द्वित्रिपूर्वाङ्निष्कात् । विस्ताच्च । विंशतिकात्स्वः । खार्याईकन् । पणपादमा-
षशताद्यद् । शाणाद्वा । द्वित्रिपूर्वादण्च । तेनक्रीतम् । तस्यनिमित्तसंयोगोत्पातौ । गोद्व्यचोऽसंख्यापरिमाणाश्वा-
देर्यत् । पुत्राच्छच ॥ २ ॥ सर्वभूमिपृथिवीभ्यामणञौ । तस्येश्वरः । तत्रविदितइतिच । लोकसर्वलोकाढञ् ।
तस्यवापः । पात्रात्छन् । तदस्मिन्वृद्धायलभशुल्कोपदादीयते । पूरणार्धाढन् । भागाद्यच्च । तद्धरतिवहत्यावह

सूत्रपा.
५।१

॥१८॥

तिभाराद्वंशादिभ्यः । वस्त्रद्रव्याभ्यांठन्कनौ । संभवत्यवहरतिपचति । आढकाचितपात्रात्खोऽन्यतरस्याम् ।
 द्विगोष्ठं । कुलिजालुक्खौच । सोऽस्यांशवस्त्रभृतयः । तदस्यपरिमाणम् । संख्यायाःसंज्ञासंघसूत्राध्ययनेषु ।
 पङ्क्तिर्विंशतिर्त्रिंशच्चत्वारिंशत्पंचाशत्षष्टिसप्तत्यशीतिनवतिशतम् । पंचदशतौवर्मेवा ॥ ३ ॥ सप्तनोऽच्छन्दसि ।
 त्रिंशच्चत्वारिंशतोर्ब्राह्मणेसंज्ञायांडण् । तदर्हति । छेदादिभ्योनित्यम् । शीर्षच्छेदाद्यच्च । दण्डादिभ्योयः । छन्द-
 सिच् । पात्राद्वंश्च । कडंकरदक्षिणाच्छच । स्थालीबिलात् । यज्ञर्त्विग्भ्यांघखजौ । पारायणतुरायणचान्द्रायणंवर्त-
 यति । संशयमापन्नः । योजनंगच्छति । पथःष्कन् । पन्थोणनित्यम् । उत्तरपथेनाहतंच । कालात् । तेननिर्वृ-
 त्तम् । तमधीष्टोभृतोभृतोभावी ॥ ४ ॥ मासाद्वयसियत्खजौ । द्विगोर्यप् । षण्मासाण्यच्च । अवयसिठंश्च । समायाः-
 खः । द्विगोर्वा । राज्यहःसंवत्सराच्च । वर्षालुक्च । चित्तवतिनित्यम् । षष्टिकाःषष्टिरात्रेणपच्यन्ते । वत्सरान्ता-
 च्छन्दसि । संपरिपूर्वात्खच । तेनपरिजय्यलभ्यकार्यसुकरम् । तदस्यब्रह्मचर्यम् । तस्यचदक्षिणायज्ञाख्येभ्यः ।
 तत्रचदीयतेकार्यंभववत् । व्युष्टादिभ्योऽण् । तेनयथाकथाचहस्ताभ्यांणयतौ । संपादिनि । कर्मवेषाद्यत् ॥ ५ ॥
 तस्मैप्रभवतिसंतापादिभ्यः । योगाद्यच्च । कर्मणउकञ् । समयस्तदस्यप्राप्तम् । ऋतोरण् । छन्दसिघसु । काला-
 द्यत् । प्रकृष्टेठञ् । ग्रयोजनम् । विशाखाषाढादण्मन्थदण्डयोः । अनुप्रवनचादिभ्यश्छः । समापनात्सपूर्वपदात् ।

अष्टा.

॥१९॥

ऐकागारिकदृचैरे । आकालिकडाद्यन्तवचने । तेनतुल्यंक्रियाचेद्वतिः । तत्रतस्येव । तदर्हम् । उपसर्गाच्छन्दसि
धात्वर्थे । तस्यभावस्त्वतलौ । आचत्वात् ॥ ६ ॥ ननञ्पूर्वात्तत्पुरुषादचतुरसंगतलवणवटबुधकतरसलसेभ्यः ।
पृथ्वादिभ्यश्मनिज्वा । वर्णहृदादिभ्यःप्यञ्च । गुणवचनब्राह्मणादिभ्यःकर्मणिच । स्तेनाद्यन्नलोपश्च । सख्युर्यः ।
कपिज्ञाल्योर्ढक् । पत्यन्तपुरोहितादिभ्योयक् । प्राणभृज्जातिवयोवचनोद्गात्रादिभ्योऽञ् । हायनान्तयुवादिभ्यो
ऽण् । इगन्ताच्चलघुपूर्वात् । योपधाद्गुरुपोत्तमाद्गुञ् । द्वन्द्वमनोज्ञादिभ्यश्च । गोत्रचरणाच्छाघात्याकारतद्वेतेषु ।
होत्राभ्यश्छः । ब्रह्मणस्त्वः । प्राक्क्रीताच्छताच्चसर्वभूमिसप्तनोऽस्मासांत्तस्मैप्रभवतिननञ्पूर्वात्षोडश । इतिपञ्चमा
ध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ७ ॥ धान्यानांभवनेक्षेत्रेखञ् । व्रीहिशाल्योर्ढक् । यवयवकषष्टिकाद्यत् । विभाषातिलमा
षोमांभङ्गाणुभ्यः । सर्वचर्मणःकृतःखखजौ । यथामुखसंमुखस्यदर्शनःखः । तत्सर्वादेःपथ्यङ्गकर्मपत्रपात्रंन्याप्नोति ।
आप्रपदंप्राप्नोति । अनुपदसर्वाज्ञायानयंबद्धाभक्षयतिनेषु । परोवरपरंपरपुत्रपौत्रमनुभवति । अवारपारात्यन्तानु
कामंगामी । समांसमांविजायते । अद्यश्वीनावष्टब्धे । आगव्रीनः । अनुग्वलंगामी । अध्वनोयत्त्वौ । अभ्यमित्राच्छच ।
गोष्ठात्खञ्भूतपूर्वे । अश्वस्यैकांहगमः । शालीनकौपीनेअधृष्टाकार्ययोः ॥ १ ॥ ब्रातेनजीवति । साप्तपदीनंसख्यम् ।
द्वैयङ्गवीनंसंज्ञायाम् । तस्यपाकमूलेपील्वादिकर्णादिभ्यःकुणञ्जाहचौ । पक्षात्तिः । तेनवित्तश्चुंचुप्चणपौ । विन

सूत्रपा.
५।२

॥१९॥

ङ्भ्यांनानाजौनसह । वेशालच्छङ्कटचौ । संप्रोदश्चकटच् । अवात्कुटारच्च । नतेनासिकायाःसंज्ञायाटीटज्माटज्भ्र
 टचः । नेर्बिडज्विरीसचौ । इनप्पिटच्चिकचिच । उपाधिभ्यांत्यकन्नासन्नारूढयोः । कर्मणिघटोऽठच् । तदस्यसंज्ञा
 तंतारकादिभ्यइतच् । प्रमाणेद्वयसज्दघ्नज्मात्रचः । पुरुषहस्तिभ्यामण्च । यत्तदेतेभ्यःपरिमाणेवबुप् । किमिदंभ्यां
 वोघः ॥ २ ॥ किमःसंख्यापरिमाणेडतिच । संख्यायाअवयवेतयप् । द्वित्रिभ्यांतयस्यायज्वा । उभादुदात्तोनि
 त्यम् । तदस्मिन्नधिकमितिदशान्ताडुः । शदन्तविंशतेश्च । संख्यायागुणस्यनिमानेमयट् । तस्यपूरणेडट् । नान्ता
 दसंख्यादेर्मट् । थट्छन्दसि । षट्कृतिकतिपयचतुरांथुक् । बहुपूगणसंघस्यतिथुक् । वतोरिथुक् । द्वेस्तीयः । त्रेः
 संप्रसारणंच । विंशत्यादिभ्यस्तमडन्यतरस्याम् । नित्यंशतादिमासार्धमाससंवत्सराच्च । षष्ठ्यादेश्चासंख्यादेः ।
 मतौछःसूक्तसाम्नोः । अध्यायानुवाकयोर्लुक् ॥ ३ ॥ विमुक्तादिभ्योऽण् । गोषदादिभ्योबुन् । तत्रकुशलंःपथः ।
 आकर्षादिभ्यःकन् । धनहिरण्यात्कामे । स्वाङ्गेभ्यःप्रसिते । उदराद्वगाद्यूने । सस्येनपरिजातः । अंशंहारी । तन्त्रा
 दचिरापहृते । ब्राह्मणकोष्णिकेसंज्ञायाम् । शीतोष्णाभ्यांकारिणि । अधिकम् । अनुकाभिकाभीकःकमिता । पार्श्वे
 नान्विच्छति । अयःशूलदण्डाजिनाभ्यांठक्ठञौ । तावतिथंग्रहणमितिलुग्वा । सएपांग्रामणीः । शृङ्खलमस्यबन्धनं
 करभे । उत्कउन्मनाः ॥ ४ ॥ कालप्रयोजनाद्रोगे । तदस्मिन्नन्नंप्रायेसंज्ञायाम् । कुल्मापादज् । श्रोत्रियंश्छन्दो

अष्टा.

॥१९॥

ऐकागारिकद्वचौरे । आकालिकडाद्यन्तवचने । तेनतुल्यंक्रियाचेद्वतिः । तत्रतस्येव । तदर्हम् । उपसर्गाच्छन्दसि
धात्वर्थे । तस्यभावस्त्वतलौ । आचत्वात् ॥ ६ ॥ ननञ्पूर्वात्तत्पुरुषादचतुरसंगतलवणवटबुधकतरसलसेभ्यः ।
पृथ्वादिभ्यश्मनिज्वा । वर्णदृढादिभ्यःप्यञ्च । गुणवचनब्राह्मणादिभ्यःकर्मणिच । स्तेनाद्यन्नलोपश्च । सख्युर्यः ।
कपिज्ञाल्योर्दक् । पत्यन्तपुरोहितादिभ्योयक् । प्राणभृज्जातिवयोवचनोद्गात्रादिभ्योऽञ् । हायनान्तयुवादिभ्यो
ऽण् । इगन्ताच्चलघुपूर्वात् । योपधाद्गुरुपोत्तमाद्गुञ् । द्वन्द्वमनोज्ञादिभ्यश्च । गोत्रचरणाच्छ्लाघात्याकारतदवेतेषु ।
होत्राभ्यश्छः । ब्रह्मणस्त्वः । प्राक्क्रीताच्छताच्चसर्वभूमिसप्तनोऽस्मासांत्तस्मैप्रभवतिननञ्पूर्वात्षोडश । इतिपञ्चमा
ध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ७ ॥ धान्यानांभवनेक्षेत्रेखञ् । व्रीहिशाल्योर्दक् । यवयवकषष्टिकाद्यत् । विभाषातिलमा
षोमांभङ्गाणुभ्यः । सर्वचर्मणःकृतःखखजौ । यथामुखसंमुखस्यदर्शनःखः । तत्सर्वादेःपथ्यङ्गकर्मपत्रपात्रंन्यामोति ।
आप्रपदंप्राप्नोति । अनुपदसर्वाज्ञायानयंवद्धाभक्षयतिनेयेषु । परोवरपरंपरपुत्रपौत्रमनुभवति । अवारपारात्यन्तानु
कामंगामी । समांसमांविजायते । अद्यश्चीनावष्टब्धे । आगवीनः । अनुग्वलंगामी । अध्वनोयत्खौ । अभ्यमित्राच्छच ।
गोष्ठात्खड्भूतपूर्वे । अश्वस्यैकांहगमः । शालीनकौपीनेअधृष्टाकार्ययोः ॥ १ ॥ व्रातेनजीवति । साप्तपदीनंसख्यम् ।
हैयङ्गवीनंसंज्ञायाम् । तस्यपाकमूलेपील्वादिकर्णादिभ्यःकुणब्जाहचौ । पक्षात्तिः । तेनवित्तश्रुंचुचणपौ । विन

सूत्रपा.
५।२

॥१९॥

ङ्भ्यांनानाजौनसह । वेशलच्छङ्कटचौ । संप्रोदश्चकटच् । अवात्कुटारच्च । नतेनासिकायाःसंज्ञायाटीटञ्माटञ्भ्र
 टचः । नेर्विडज्विरीसचौ । इनचिपटच्चिकचिच । उपाधिभ्यांत्यकन्नासन्नारुढयोः । कर्मणिघटोऽठच् । तदस्यसंजा
 तंतारकादिभ्यइतच् । प्रमाणेद्वयसज्दघ्नञ्मात्रचः । पुरुषहस्तिभ्यामण्च । यत्तदेतेभ्यःपरिमाणेवबुप् । किमिदंभ्यां
 वोघः ॥ २ ॥ किमःसंख्यापरिमाणेडतिच । संख्यायाअवयवेतयप् । द्वित्रिभ्यांतयस्यायज्वा । उभादुदात्तोनि
 त्यम् । तदस्मिन्नधिकमितिदशान्ताङुः । शदन्तविंशतेश्च । संख्यायागुणस्यनिमानेमयट् । तस्यपूरणेडट् । नान्ता
 दसंख्यादेर्मट् । थट्छन्दसि । षट्कृतिकतिपयचतुरांधुक् । बहुपूगगणसंघस्यतिथुक् । वतोरिथुक् । द्वेस्तीयः । त्रेः
 संप्रसारणंच । विंशत्यादिभ्यस्तमडन्यतरस्याम् । नित्यंशतादिमासार्धमाससंवत्सराच्च । षष्ठ्यादेश्वासंख्यादेः ।
 मतौछःसूक्तसान्नोः । अध्यायानुवाकयोर्लुक् ॥ ३ ॥ विमुक्तादिभ्योऽण् । गोपदादिभ्योबुन् । तत्रकुशलंःपथः ।
 आकर्षादिभ्यःकन् । धनहिरण्यात्कामे । स्वाङ्गेभ्यःप्रसिते । उदराट्टगाद्यूने । सस्येनपरिजातः । अंशंहारी । तन्त्रा
 दचिरापहृते । ब्राह्मणकोष्णिकेसंज्ञायाम् । शीतोष्णाभ्यांकारिणि । अधिकम् । अनुकाभिकाभीकःकमिता । पार्श्वे
 नान्विच्छति । अयःशूलदण्डाजिनाभ्यांठक्ठञौ । तावतिथंग्रहणमितिलुग्वा । सएषांग्रामणीः । शृङ्खलमस्यवन्धनं
 करभे । उत्कउन्मनाः ॥ ४ ॥ कालप्रयोजनाद्रोगे । तदस्मिन्नन्नंप्रायेसंज्ञायाम् । कुल्माषादञ् । श्रोत्रियश्छन्दो

अष्टा.

॥२०॥

ऽधीते । श्राद्धमनेनभुक्तमिनिठनौ । पूर्वादिनिः । सपूर्वाच्च । इष्टादिभ्यश्च । छन्दसिपरिपन्थिपरिपरिणौपर्यवस्था
तरि । अनुपद्यन्वेष्टा । साक्षाद्दृष्टरिसंज्ञायाम् । क्षेत्रियच्परक्षेत्रेचिकित्स्यः । इन्द्रियमिन्द्रलिङ्गमिन्द्रदृष्टमिन्द्रसृष्ट
मिन्द्रजुष्टमिन्द्रदत्तमितिवा । तदस्यास्त्यस्मिन्नितिमतुप् । रसादिभ्यश्च । प्राणिस्थादातोलजन्यतरस्याम् । सिष्मा
दिभ्यश्च । वत्सांसाभ्यांकामवले । फेनादिलच्च । लोमादिपामादिपिच्छादिभ्यःशनेलचः ॥ ५ ॥ प्रज्ञाश्चङ्गार्चावृत्ति
भ्योणः । तपःसहस्राभ्यांविनीनी । अण्च । सिकताशर्कराभ्यांच । देशेलुविलचौच । दन्तउन्नतउरच् । ऊषशु
षिमुष्कमधोरः । द्युद्भ्यामः । केशाद्वोऽन्यतरस्याम् । गाण्ड्यजगात्संज्ञायाम् । काण्डाण्डादीरन्नीरचौ । रजःकृ
ष्यासुतिपरिषदोवलच् । दन्तशिखात्संज्ञायाम् । ज्योत्स्नातमिस्राशृङ्गिणोर्जस्विन्नूर्जस्वलगोमिन्मलिनमलीमसाः ।
अतइनिठनौ । ग्रीह्यादिभ्यश्च । तुन्दादिभ्यइलच्च । एकगोपूर्वाठ्ठिनित्यम् । शतसहस्रान्ताच्चनिष्कात् । रूपादा
हतप्रशंसयोर्यप् ॥ ६ ॥ अस्मायामेधास्रजोविनिः । बहुलंछन्दसि । ऊर्णायायुस् । वांचोग्मिनिः । आलजाटचौब
हुभाषिणि । स्वामिन्नैश्वर्ये । अर्शआदिभ्योऽच् । द्वन्द्वोपतापगर्ह्यात्प्राणिस्थादिनिः । वातातीसाराभ्यांकुक्च ।
वयसिपूरणात् । सुखादिभ्यश्च । धर्मशीलवर्णान्ताच्च । हस्ताज्जातौ । वर्णाद्ब्रह्मचारिणि । पुष्करादिभ्योदेशे ।
बलादिभ्योमतुबन्यतरस्याम् । संज्ञायांमन्माभ्याम् । कंशंभ्यांबभयुस्तिस्तुतयसः । तुन्दिबलिवटेर्भः । अहंशुभमो

सूत्रपा.
५।२

॥२०॥

युस् ॥ ७ ॥ धान्यानां प्रातेन किमो विमुक्तादिभ्यः कालप्रयोजनात् प्रज्ञाश्रद्धास्मायामेधाविंशतिः ॥ इति पञ्चमाध्याये
 द्वितीयः पादः ॥ २ ॥ ४४ ॥ प्राग्दिशो विभक्तिः । किं सर्वनामब्रह्मभ्योऽध्यादिभ्यः । इदमइश् । एतेतौ रथोः । एत
 दोऽन् । सर्वस्य सोऽन्यतरस्यादि । पञ्चम्यास्तसिल् । तसेश्च । पर्यभिभ्यांच । सप्तम्यास्त्रल् । इदमोहः । किमोऽ
 त् । बाहचच्छन्दसि । इतराभ्योऽपि दृश्यन्ते । सर्वेकान्यकिं यत्तदः कालेदा । इदमोर्हिल् । अधुना । दानीच ।
 तदोदांच । तयोर्दाहिलौचच्छन्दसि ॥ १ ॥ अनद्यतनेर्हिलन्यतरस्याम् । सद्यः परुत्परार्येषमः परेद्यव्यद्यपूर्वेद्युरन्ये
 द्युरन्यतरेद्युरितरेद्युरपरेद्युरधरेद्युरुभयेद्युरुत्तरेद्युः । प्रकारवचनेथाल् । इदमस्थमुः । किमश्च । धाहेतौ चच्छन्दसि ।
 दिक्छन्देभ्यः सप्तमीपञ्चमीप्रथमाभ्योदिग्देशकालेष्वस्तातिः । दक्षिणोत्तराभ्यामतमुच् । विभाषापरावराभ्याम् ।
 अञ्चेलुक् । उपर्युपरिष्ठात् । पश्चात् । पश्चपश्चाचच्छन्दसि । उत्तराधरदक्षिणादातिः । एनवन्यतरस्यामदूरेऽपञ्च
 म्याः । दक्षिणादाच् । आहिचदूरे । उत्तराच्च । पूर्वाधरावराणामसिपुरधवश्चैषाम् । अस्तातिच ॥ २ ॥ विभाषा
 वरस्य । संख्यायाविधार्थेधा । अधिकरणविचालेच । एकाद्धोध्यमुजन्यतरस्याम् । द्वित्रयोश्चधमुज् । एधाच्च ।
 याप्येपाशप् । पूरणाद्भागेतीयादन् । प्रागेकादशभ्योऽछन्दसि । षष्ठाष्टमाभ्यांजच । मानपश्वङ्गयोः कन्लुक्कौच ।
 एकादाकिनिच्चासहाये । भूतपूर्वेचरद् । षष्ठ्यारूप्यच । अतिशयनेतमविष्ठनौ । तिङश्च । द्विवचनविभज्योपपदे

अष्टा.

॥२१॥

तरबीयसुनौ । अजादीगुणवचनादेव । तुइछन्दसि । प्रशस्यस्यश्रः ॥ ३ ॥ ज्यच । वृद्धस्यच । अन्तिकबाढयो
नेदसाधौ । युवाल्पयोःकनन्यतरस्याम् । विन्मतोर्लुक् । प्रशंसायांरूपप् । ईषदसमासौकल्पब्देइयदेशीयरः । वि
भाषासुपोबहुचुरस्तात् । प्रकारवचनेजातीयर् । प्रागिवात्कः । अव्ययसर्वनाम्नामकच्प्राक्टेः । कस्यचदः ।
अज्ञाते । कुत्सिते । संज्ञायांकन् । अनुकम्पायाम् । नीतौचतद्युक्तात् । बह्वचोमनुष्यनाम्नष्टज्वा । घनिलचौच ।
प्राचामुपादेरडज्बुचौच ॥ ४ ॥ जातिनाम्नःकन् । अजिनान्तस्योत्तरपदलोपश्च । ठाजादावूर्ध्वद्वितीयादचः । शेव
लसुपरिविशालवरुणार्थमादीनांतृतीयात् । अल्पे । ह्रस्वे । संज्ञायांकन् । कुटीशमीशुण्डाभ्योरः । कुत्वाडुपच् ।
कासूगोणीभ्यांष्टरच् । वत्सोक्षाश्वर्षभेभ्यश्चतनुत्वे । किंयत्तदोर्निर्धारणेद्वयोरेकस्यडतरच् । वाबहूनांजातिपरिप्रश्ने
डतमच् । एकाच्चप्राचाम् । अवक्षेपणेकन् । इवेप्रतिकृतौ । संज्ञायांच । लुम्मनुष्ये । जीविकार्थेचापण्ये । देवप
थादिभ्यश्च ॥ ५ ॥ वस्तेर्ढञ् । शिलायाढः । शाखादिभ्योयः । द्रव्यंचभव्ये । कुशाग्राच्छः । समासाच्चतद्विष
यात् । शर्करादिभ्योऽण् । अङ्गुल्यादिभ्यष्टक् । एकशालायाष्टजन्यतरस्याम् । कर्कलोहितादीकक् । प्रक्षपूर्वविश्वे
मात्थाल्छन्दसि । पूगाभ्योऽग्रामणीपूर्वात् । व्रातच्छजोरस्त्रियाम् । आयुधजीविसंधाञ्ज्यड्वाहीकेष्वब्राह्मणराज
न्यात् । वृकाट्टेण्यण् । दामन्यादित्रिगर्तषष्ठाच्छः । पश्वादिद्यौधेयादिभ्योऽणजौ । अभिजिद्विदभृच्छालावच्छि

सूत्रपा.

५ । ३

॥२१॥

स्वावच्छमवदूर्णविच्छमदणोयञ् । ज्यादयस्तद्राजाः ॥ ६ ॥ प्राग्दिशोऽनद्यतनेर्विभाषाज्यचजातिनाम्नोवस्तरेको
 नविंशतिः ॥ इतिपञ्चमाध्यायेतृतीयपादः ॥ ३ ॥ ७ ॥ पादशतस्यसंख्यादेर्वीप्सायांबुन्लोपश्च । दण्डव्यवसर्ग
 योश्च । स्थूलादिभ्यःप्रकारवचनेकन् । अनत्यन्तगतौक्तात् । नसामिवचने । बृहत्याआच्छादने । अषडक्षाशितं
 ग्वलंकर्मालंपुरुषाध्युत्तरपदात्स्वः । विभाषाश्चेरदिविस्त्रियाम् । जात्यन्ताच्छवन्धुनि । स्थानान्ताद्विभाषासस्यांनेने
 तिचेत् । किमेत्तिङव्ययघादाम्वद्रव्यप्रकर्षे । अमुचच्छन्दसि । अनुगादिनष्टक् । णचःस्त्रियामञ् । अणिनुणः ।
 विसारिणोमत्स्ये । संख्यायाःक्रियाभ्यावृत्तिगणनेकृत्वसुच् । द्वित्रिचतुर्भ्यःसुच् । एकस्यसकृच्च । विभाषांबहो
 र्धाविप्रकृष्टकाले ॥ १ ॥ तत्प्रकृतवचनेमयद् । समूहवच्चबहुषु । अनन्तावसथेतिहभेषजाज्यः । देवतान्तात्ताद
 र्थ्येयत् । पादार्धाभ्यांच । अतिथेर्ज्यः । देवात्तल् । अवेःकः । यावादिभ्यःकन् । लोहितान्मणौ । वर्णेचानित्ये ।
 रक्ते । कालाच्च । विनयादिभ्यष्टक् । वाचोव्याहृतार्थायाम् । तद्युक्तात्कर्मणोऽण् । ओपधेरजातौ । प्रज्ञादिभ्यश्च ।
 मृदस्तिकन् । सस्त्रौप्रशंसायाम् ॥ २ ॥ वृक्ज्येष्ठाभ्यांतिल्तातिलौचच्छन्दसि । बह्वल्पार्थाच्छस्कारकादन्यतरस्या
 म् । संख्यैकवचनाच्चवीप्सायाम् । प्रतियोगेपञ्चम्यास्तसिः । अपादानेचाहीयरुहोः । अतिग्रहाव्यथनक्षेपेप्वकर्तरि
 तृतीयायाः । हीयमानपापयोगाच्च । पष्ठ्याव्याश्रये । रोगाच्चापनयने । अभूततद्भावेकृभ्वस्तियोगेसंपद्यकर्तरिच्चिः ।

अष्टा.

॥२२॥

अरुर्मनश्चक्षुश्चेतोरहोरजसांलोपश्च । विभाषासातिकात्स्न्ये । अभिविधौसंपदाच । तदधीनवचने । देयेत्राच । देवम
नुष्यपुरुषपुरुमर्त्येभ्योद्वितीयासप्तम्योर्वहुलम् । अव्यक्तानुकरणाद्व्यजवरार्धादनिताडाच् । कृजोद्वितीयतृतीयशम्ब
वीजात्कृषौ । संख्यायाश्चगुणान्तायाः । समयाच्चयापनायाम् ॥ ३ ॥ सपत्रनिष्पत्रादतिव्यथने । निष्कुलान्निष्को
षणे । सुखप्रियादानुलोम्ये । दुःखात्प्रातिलोम्ये । शूलात्पाके । सत्यादशपथे । मद्रात्परिवापणे । समासांन्ताः ।
नपूजनात् । किमःक्षेपे । नञस्तत्पुरुषात् । पथोविभाषा । बहुव्रीहौसंख्येयेडजबहुगणात् । ऋक्पूरब्धूःपथामान
क्षे । अचप्रत्यन्ववपूर्वात्सामलोमः । अक्ष्णोऽदर्शनात् । अचतुरविचतुरसुचतुरस्त्रीपुंसधेन्वनडुहक्सांमवाङ्मनसा
क्षिभ्रुवदारगवोर्वष्टीवपदष्टीवनक्तंदिवरात्रिदिवाहर्दिवसरजसनिःश्रेयसपुरुषायुषध्यायुषग्यजुषजातोक्षमहोक्ष
वृद्धोक्षोपशुनगोष्ठश्वाः । ब्रह्महस्तिभ्यांवर्चसः । अवसमन्धेभ्यस्तमसः । श्वसोवसीयःश्रेयसः ॥ ४ ॥ अन्ववत
सांद्रहसः । प्रतेरुरसःसप्तमीस्थात् । अनुगवमायामे । द्विस्तात्रात्रिस्तावावेदिः । उपसर्गादध्वनः । तत्पुरुषस्या
हुलेःसंख्याव्ययादेः । अहःसर्वैकदेशसंख्यातपुण्याच्चरात्रेः । अहोऽहएतेभ्यः । नसंख्यादेःसमाहारे । उत्तमैका
भ्यांच । राजाहःसखिभ्यष्टच् । गोरतद्धितलुकि । अग्राख्यायामुरसः । अनोश्मायःसरसांजातिसंज्ञयोः । ग्राम
कौटाभ्यांचतक्षणः । अतेःशुनः । उपमानादप्राणिषु । उत्तरमृगपूर्वाच्चसकशः । नावोद्विगोः । अर्धाच्च ॥५॥ स्वार्थाः

सूत्रपा.

५ । ४

॥२२॥

प्राचाम् । द्वित्रिभ्यामञ्जलेः । अनसन्तान्नपुंसकाच्छन्दसि । ब्रह्मणोजानपदाख्यायाम् । कुमहन्त्यामन्यतरस्याम् ।
द्वन्द्वान्चुदषहान्तात्समाहारे । अव्ययीभावेशरत्प्रभृतिभ्यः । अनश्च । नपुंसकादन्यतरस्याम् । नदीपौर्णमास्या
प्रहायणीभ्यः । झयः । गिरेश्चसेनकस्य । बहुव्रीहौसक्थ्यक्ष्णोःस्वाङ्गात्पृच् । अङ्गुलेर्दारुणि । द्वित्रिभ्यांषमूर्धः ।
अप्पूरणीप्रमाण्योः । अन्तर्बहिभ्यांचलोन्नः । अज्नासिकायाःसंज्ञायानसंचास्थूलात् । उपसर्गाच्च । सुप्रातसुश्वसुदि
वशारिकुक्षचतुरश्रैणीपदाजपदप्रोष्ठपदाः ॥ ६ ॥ नञ्दुःसुभ्योहलिसक्थ्योरन्यतरस्याम् । नित्यमसिच्यजामेधयोः ।
बहुप्रजाश्छन्दसि । धर्मादनिच्चेवलात् । जम्भासुहरिततृणसोमेभ्यः । दक्षिणेर्मा लुब्धयोगे । इचकर्मव्यतिहारे ।
द्विदण्ड्यादिभ्यश्च । प्रसंभ्यांजानुनोर्जुः । ऊर्ध्वाद्विभाषा । ऊधसोऽनङ् । धनुषश्च । वासंज्ञायाम् । जायायानिङ् ।
गन्धस्येदुत्पूतिसुसुरभिभ्यः । अल्पाख्यायाम् । उपमानाच्च । पादस्यलोपोऽहस्त्यादिभ्यः । कुम्भपदीषुच । संख्या
सुपूर्वस्य ॥ ७ ॥ वयसिदन्तस्यदत् । छन्दसिच । स्त्रियांसंज्ञायाम् । विभाषाद्यावारोकाभ्याम् । अग्रान्तशुद्ध
शुभ्रवृषवराहेभ्यश्च । ककुदस्यावस्थायांलोपः । त्रिककुत्पर्वते । उद्विभ्यांकाकुदस्य । पूर्णाद्विभाषा । सुहृदुर्हदौ
मित्रामित्रयोः । उरःप्रभृतिभ्यःकप् । इनःस्त्रियाम् । नटृतश्च । शेषाद्विभाषा । नसंज्ञायाम् । ईयसश्च । वन्दिते

अष्टा.

॥२३॥

भ्रातुः । कृतश्छन्दसि । नाडीतन्त्रयोः स्वाङ्गे । निष्प्रवाणिश्च ॥ ८ ॥ पादशतस्य तत्प्रकृतवृक्ज्येष्ठाभ्यांसपत्रान्वव
तसार्त्वार्यान्नुःसुभ्योवयसिर्विंशतिः ॥ इति पञ्चमाध्याये चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥ इति पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥
ॐ ॥ एकाचो द्वे प्रथमस्य । अजादे द्वितीयस्य । नन्द्राः संयोगादयः । पूर्वोऽभ्यासः । उभे अभ्यस्तम् । जक्षित्या
दयः षट् । तुजादीनां दीर्घोऽभ्यासस्य । लिटि धातोर्नभ्यासस्य । सन्यङोः । श्लौ । चङि । दाश्वान्साहान्मीढ्वां
श्च । व्यङः संप्रसारणं पुत्रपत्योस्तत्पुरुषे । बन्धुनि बहुव्रीहौ । वचिस्वपियजादीनां किति । ग्रहिज्यावयिव्यधिवष्टि
विचतिवृश्चतिपृच्छतिभृज्जतीनांङिति च । लिट्यभ्यासस्योभयेषाम् । स्वापेश्चङि । स्वपिस्यमिव्येजांयङि । नवशः
॥ १ ॥ चायः की । स्फायः स्फीनिष्ठायाम् । सत्यः प्रपूर्वस्य । द्रवमूर्तिस्पर्शयोः दयः । प्रतेश्च । विभाषाभ्यवपूर्वस्य ।
शृतं पाके । प्यायः पी । लिङ्यङोश्च । विभाषाभ्येः । णौ च संश्चङोः । ह्रः संप्रसारणम् । अभ्यस्तस्य च । बहुलं छन्द
सि । चायः की । अपस्पृधे धामानृचुरानृहुश्चिच्युषेतित्याजश्राताः श्रितमाशीराशीर्तः । न संप्रसारणे संप्रसारणम् ।
लिटिवयोयः । वश्चास्यान्यतरस्यां किति । वेजः ॥ २ ॥ ल्यपि च । ज्यश्च । व्यश्च । विभाषापरैः । आदेच उपदेशे
ऽशिति । नव्योलिटि । स्फुरति स्फुलत्योर्घञि । क्रीड्जीनां णौ । सिध्यते रपारलौकिके । मीनातिमिनोति दीङल्य
पिच । विभाषालीबतेः । खिदेश्छन्दसि । अपगुरोणमुलि । चिस्फुरोणौ । प्रजने वीयते । विभेतेर्हेतुभये । नित्यं

सूत्रपा.
६।१

॥२३॥

समयतेः । सृजिह्वोर्ज्ञल्यमकिति । अनुदात्तस्यचर्दुपधस्यान्यतरस्याम् । शीर्षश्छन्दसि ॥ ३ ॥ येषतद्धिते । अ-
 चिशीर्षः । पद्मोमासृन्निशसन्पूषन्दोषन्यकञ्छकन्नुदन्नासञ्छस्प्रभृतिषु । धात्वादेःषःसः । णोनः । लोपोव्योर्व-
 लि । वेरपृक्तस्य । हल्ङ्याभ्योदीर्घात्सुतिस्पर्कहल् । एङ्हस्वात्संबुद्धेः । शेषछन्दसिबहुलम् । इस्वस्यपितिकृ-
 तितुक् । संहितायाम् । छेच । आङ्माडोश्च । दीर्घात् । पदान्ताद्वा । इकोयणचि । एचोऽयवायावः । वान्तो-
 यिप्रत्यये । धातोस्तन्निमित्तस्यैव ॥ ४ ॥ क्षय्यजय्यौशक्यार्थे । क्रय्यस्तदर्धे । भय्यप्रवय्येचच्छन्दसि । एकःपूर्वप-
 रयोः । अन्तादिवच्च । षत्वतुकोरसिद्धः । आद्गुणः । वृद्धिरेचि । एत्येधत्यूठ्सु । आटश्च । उपसर्गादितिधातौ ।
 वासुप्प्रापिशलेः । औतोम्शसोः । एङिपररूपम् । ओमाडोश्च । उस्यपदान्तात् । अतोगुणे । अव्यक्तानुकरणस्या-
 तइतौ । नाम्नेडितस्यान्त्यस्यतुवा । नित्यमात्मेडितेडाचि ॥ ५ ॥ अकःसवर्णेदीर्घः । प्रथमयोःपूर्वसवर्णः । तस्मा-
 च्छसोनःपुंसि । नादिचि । दीर्घाज्जसिच । वाछन्दसि । अमिपूर्वः । संप्रसारणाच्च । एङःपदान्तादति । ङसिङ-
 सोश्च । ऋतउत् । ख्यत्यात्परस्य । अतोरोरपुतादफुते । हशिच । प्रकृत्यान्तःपादमव्यपरे । अव्यादवद्यादवक्र-
 मुरव्रतायमवन्त्ववस्युषुच । यजुष्युरः । आपोजुषाणोवृष्णोवर्षिष्ठेम्ब्रेऽम्बालेऽम्बिकेपूर्वे । अङ्गइत्यादौच । अनुदा-
 त्तेचकुधपरे ॥ ६ ॥ अवपथासिच । सर्वत्रविभाषागोः । अवङ्स्फोटायनस्य । इन्द्रेन्व । पुतप्रगृह्याअचिनित्यम् ।

अष्टा.

॥२४॥

आङोऽनुनासिकश्छन्दसि । इकोऽसवर्णेशाकल्यस्यह्रस्वश्च । ऋत्यकः । अप्रुतवदुपस्थिते । ईचाक्रवर्मणस्य । दिव
उत् । एतत्तदोःसुलोपोऽकोरनञ्समासेहलि । स्यश्छन्दसिबहुलम् । सोऽचिलोपेचेत्पादपूरणम् । सुक्तात्पूर्वः ।
अङ्भ्यासव्यवायेऽपि । संपर्युपेभ्यःकरोतौभूषणे । समवायेच । उपात्प्रतियत्नवैकृतवाक्याध्याहारेषु । किरतौल
वने ॥ ७ ॥ हिंसायांप्रतेश्च । अपाच्चतुष्पाच्छकुनिष्वालेखने । कुस्तुम्बुरुणिजातिः । अपरस्पराःक्रियासातत्ये ।
गोष्पदंसेवितासेवितप्रमाणेषु । आस्पदंप्रतिष्ठायाम् । आश्चर्यमनित्ये । वर्चस्केऽवस्करः । अपस्करोरथाङ्गम् ।
विष्किरःशकुनिर्विकिरोवा । ह्रस्वाच्चन्द्रोत्तरपदेमन्त्रे । प्रतिष्कशश्चकशेः । प्रस्कण्वहरिश्चन्द्रावृषी । मस्करमस्करि
णौवेणुपरिव्राजकयोः । कास्तीराजस्तुन्देनगरे । कारस्करोवृक्षः । पारस्करप्रभृतीनिचसंज्ञायाम् । अनुदात्तंपदमेक
वर्जम् । कर्षात्त्रतोघञोऽन्तउदात्तः । उञ्छादीनांच ॥ ८ ॥ अनुदात्तस्यचयत्रोदात्तलोपः । धातोः । चितः ।
तंद्धितस्य । कितः । तिसृभ्योजसः । चतुरःशसि । सावेकांचस्ततीयादिर्विभक्तिः । अन्तोदात्तादुत्तरपदादन्यतर
स्यामनित्यसमासे । अञ्चेश्छन्दस्यसर्वनामस्थानम् । ऊडिदंपदाद्यप्पुवैद्युभ्यः । अष्टनोदीर्घात् । शतुरनुमोनघजा
दी । उदात्तयणोहल्पूर्वात् । नोङ्गत्वोः । ह्रस्वनुङ्भ्यामनुप् । नामन्यतरस्याम् । ङयाश्छन्दसिबहुलम् । षट्त्रिच
तुभ्योहलादिः । झल्युपोत्तमम् ॥ ९ ॥ विभाषाभाषायाम् । नगोश्वन्साववर्णराडङ्कुङ्कुम्भ्यः । दिवोऽल्ल ।

सूत्रपा.

६ । १

॥२४॥

नृचान्यतरस्याम् । तित्स्वरितम् । तास्यनुदात्तेन्डिदुपदेशाल्लसार्वधातुकमनुदात्तमन्डिङोः । आदिःसिचोऽन्यत
रस्याम् । स्वपादिर्हिसामच्यनिटि । अभ्यस्तानामादिः । अनुदात्तेच । सर्वस्यसुपि । भीहीभृहुमदजनधनदरिद्रा
जागरांप्रत्ययात्पूर्वपिति । लिति । आदिर्णमुल्यन्यतरस्याम् । अचःकर्ण्यकि । थलिचसेटीडन्तोवा । जिनत्यादि
नित्यम् । आमन्त्रितस्यच । पथिमथोःसर्वनामस्थाने । अन्तश्चतवैयुगपत् ॥ १० ॥ क्षयोनिवासे । जयःकरणम् ।
वृषादीनांच । संज्ञायामुपमानम् । निष्ठाचद्व्यजनात् । शुष्कधृष्टौ । आशितःकर्ता । रिक्तेविभाषा । जुष्टार्पितेचच्छ
न्दसि । नित्यमन्त्रे । युष्मदस्मदोर्ङसि । ङयिच । यतोऽनावः । ईडवन्दवृशंसदुहाण्यतः । विभाषावेण्विन्धान
योः । त्यागरागहासकुहृश्वठक्रथानाम् । उपोत्तमंरिति । चङ्यन्यतरस्याम् । मतोःपूर्वमात्संज्ञायांस्त्रियाम् ।
अन्तोऽवत्याः ॥ ११ ॥ ईवत्याः । चौ । समासस्य ॥ १२ ॥ एकाचश्चायोल्यपिचयेचक्षय्यजय्यावकःसवर्णेऽवप
थाहिसायामनुदात्तस्यविभाषाक्षयईवत्यास्त्रीणि ॥ इतिषष्ठाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ६३ ॥ बहुव्रीहौप्रकृत्यापूर्वप
दम् । तत्पुरुषेतुल्यार्थतृतीयासप्तम्युपमानाव्ययद्वितीयाकृत्याः । वर्णोवर्णेण्वनेते । गाधलवणयोःप्रमाणे । दाया
छंदायादे । प्रतिबन्धिचिरकृच्छ्रयोः । पदेऽपदेशे । निवातेवातत्राणे । शारदेऽनार्तवे । अध्वर्युकषाययोर्जातौ ।
सदृशप्रतिरूपयोःसादृश्ये । द्विगौप्रमाणे । गन्तव्यपण्यंवाणिजे । मात्रोपज्ञोपक्रमच्छायेनपुंसके । सुखप्रिययोर्हिते ।

अष्टा.

॥२५॥

प्रीतौच । स्वस्वामिनि । पत्यावैश्वर्ये । नभूवाक्चिद्दिधिषु । वाभुवनम् ॥ १ ॥ आशङ्काबाधनेदीयःसुसंभावे ।
पूर्वेभूतपूर्वे । सविधसनीडसमर्यादसवेशसदेशेषुसामीप्ये । विस्पृष्टादीनिगुणवचनेषु । श्रज्यावमकन्यापवत्सुभावे
कर्मधारये । कुमारश्च । आदिःप्रत्येनसि । पूगेष्वन्यतरस्याम् । इगन्तकालकपालभगालशरावेषुद्विगौ । बहून्यत
रस्याम् । दिष्टिवितस्त्योश्च । सप्तमीसिद्धशुष्कपक्वबन्धेष्वकालात् । परिप्रत्युपापावर्ज्यमानाहोरात्रावयवेषु । राज
न्यबहुवचनद्वन्द्वेऽन्धकवृष्णिषु । संख्या । आचार्योपसर्जनश्चान्तेवासी । कार्तकौजपादयश्च । महान्ग्रीह्यपराह
गृष्टीष्वासजाबालभारतहैलिहिलरौरवप्रवृद्धेषु । ध्रुलकश्चवैश्वदेवे । उष्ट्रःसादिवाभ्योः ॥ २ ॥ गौःसादसादिसार
थिषु । कुरुगार्हपतरिक्तगुर्वसूतजरत्यश्रीलहृढरूपापारेवडवातैतिलकद्रूःपण्यकम्बलोदासीभाराणांच । चतुर्थीतद
र्थे । अर्थे । केच । कर्मधारयेऽनिष्ठा । अहीनेद्वितीया । तृतीयाकर्मणि । गतिरनन्तरः । तादौचनितिकृत्यतौ ।
तवैचान्तश्चयुगपत् । अनिगन्तोऽश्चतौवप्रत्यये । न्यधीच । ईषदन्यतरस्याम् । हिरण्यपरिमाणंधने । प्रथमोऽचि
रोपसंपत्तौ । कतरकतमौकर्मधारये । आर्योब्राह्मणकुमारयोः । राजाच । षष्ठीप्रत्येनसि ॥ ३ ॥ केनित्यार्थे ।
ग्रामःशिल्पिनि । राजाचप्रशंसायाम् । आदिरुदात्तः । सप्तमीहारिणौधर्म्येऽहरणे । युक्तेच । विभाषाध्यक्षे ।
पापंचशिल्पिनि । गोत्रान्तेवासिमाणवब्राह्मणेषुक्षेपे । अङ्गानिमैरेये । भक्ताख्यास्तदर्थेषु । गोविडालसिंहसैन्धवेषु

सूत्रपा.
६ । २

॥२५॥

पमाने । अकेजीविकार्थे । प्राचांक्नीडायाम् । अणिनियुक्ते । शिल्पिनिचाकृजः । संज्ञायांच । गोतन्तियवंपाले ।
णिनि । उपमानंशब्दार्थप्रकृतावेव ॥ ४ ॥ युक्तारोह्यादयश्च । दीर्घकाशतुषभ्राष्ट्रवटंजे । अन्त्यात्पूर्वबह्वचः ।
ग्रामेऽनिवसन्तः । घोषादिषुच । छात्र्यादयःशालायाम् । प्रस्थेऽवृद्धमकक्यादीनाम् । मालादीनांच । अमहन्नव
न्नगरेऽनुदीचाम् । अर्मेचावर्णंध्यच्छयच् । नभूताधिकसंजीवमद्राश्मकज्जलम् । अन्तः । सर्वगुणकात्न्ये । संज्ञायां
गिरिनिकाययोः । कुमार्यांवयसि । उदकेऽकेवले । द्विगौक्रतौ । सभायांनपुंसके । पुरेप्राचाम् । अरिष्टगौडपूर्वेच
॥ ५ ॥ नहास्तिनफलकमार्देयाः । कुसूलकूपकुम्भशालंविले । दिक्छब्दाग्रामजनपदाख्यानचानराटेषु । आचार्यो
पसर्जनश्चान्तेवासिनि । उत्तरपदवृद्धौसर्वच । बहुव्रीहौविश्वंसंज्ञायाम् । उदराश्वेषुषु । क्षेपे । नदीवन्धुनि । निष्ठोपसर्ग
पूर्वमन्यतरस्याम् । उत्तरपदादिः । कर्णोवर्णलक्षणात् । संज्ञौपम्ययोश्च । कण्ठपृष्ठग्रीवाजङ्घं च । शृङ्गमवस्थायांच ।
नजोजरमरमित्रमृताः । सोर्मनसीअलोमोपसी । क्रत्वादयश्च । आद्युदात्तंध्यच्छन्दसि । वीरवीर्यौच ॥ ६ ॥ कूल
तीरतूलमूलशालाक्षसममव्ययीभावे । कंसमन्थशूर्पपाय्यकाण्डंद्विगौ । तत्पुरुषेशालायांनपुंसके । कन्थाच । आ
दिश्चिह्णादीनाम् । चेलखेटकटुककाण्डंगर्हायाम् । चीरमुपमानम् । पललसूपशाकंमिश्रे । कुलसूदस्थलकर्षाःसंज्ञा
याम् । अकर्मधारयेराज्यम् । वर्ग्यादयश्च । पुत्रःपुंभ्यः । नाचार्यराजर्त्विक्संयुक्तज्ञात्याख्येभ्यः । चूर्णादीन्यप्रा

अष्टा.

॥२६॥

णिपष्ठ्याः । पट्टचकाण्डादीनि । कुण्डंवनम् । प्रकृत्याभगालम् । शितेर्नित्याबहुज्वह्व्रीहावभसत् । गतिकारको
पपदात्कृत् । उभेवनस्पत्यादिषुयुगपत् ॥७॥ देवताद्वन्द्वेच । नोत्तरपदेऽनुदात्तादावपृथिवीरुद्रपूषमन्थिषु । अन्तः ।
थाथघञ्क्ताजवित्रकाणाम् । सूपमानात्कः । संज्ञायामनाचितादीनाम् । प्रवृद्धादीनांच । कारकाहत्तश्रुतयोरेवा
शिषि । इत्थंभूतेनकृतमितिच । अनोभावकर्मवचनः । मन्क्तिन्व्याख्यानशयनासनस्थानयाजकादिक्रीताः । सप्त
म्याःपुण्यम् । ऊनार्थकलहंतृतीयायाः । मिश्रंचानुपसर्गमसंधौ । नजोगुणप्रतिषेधेसंपाद्यर्हहितालमर्थास्तद्धिताः ।
ययतोश्चातदर्थे । अच्कावशक्तौ । आक्रोशेच । संज्ञायाम् । कृत्योकेणुच्चार्यादयश्च ॥ ८ ॥ विभाषातृन्नतीक्ष्णशु
चिषु । बहुव्रीहाविदमेतत्तद्भ्यःप्रथमपूरणयोःक्रियागणने । संख्यायाःस्तनः । विभाषाछन्दसि । संज्ञायांमित्राजि
नयोः । व्यवायिनोऽन्तरम् । मुखंस्वाङ्गम् । नाव्ययदिक्छन्दगोमहत्स्थूलमुष्टिपृथुवत्सेभ्यः । निष्ठोपमानादन्यतर
स्याम् । जातिकालसुखादिभ्योऽनाच्छादनाक्तोऽकृतमितप्रतिपन्नाः । वाजाते । नञ्सुभ्याम् । कपिपूर्वम् । ह्रस्वा
न्तेऽन्त्यात्पूर्वम् । बहोर्नञ्वदुत्तरपदभूम्नि । नगुणादयोऽवयवाः । उपसर्गात्स्वाङ्गंध्रुवमपर्शु । वनंसमासे । अन्तः ।
अन्तश्च ॥ ९ ॥ ननिविभ्याम् । परेरभितोभाविमण्डलम् । प्रादस्वाङ्गंसंज्ञायाम् । निरुदकादीनिच । अभेर्मुखम् ।
अपाञ्च । स्फिगपूतबीणाञ्जोध्वकुक्षिसीरनामनामच । अधेरुपरिस्थम् । अनोरप्रधानकनीयसी । पुरुषश्चान्वादिष्टः ।

सूत्रपा.
६ । २

॥२६॥

अतेरकृत्पदे । नेरनिधाने । प्रतेरंश्वादयस्तत्पुरुषे । उपाध्यजजिनमगोरादयः । सारवक्षेपणे । विभाषोत्पुच्छे ।
द्वित्रिभ्यांपाहन्मूर्धसुबहुव्रीहौ । सक्थंचाक्रान्तात् । परादिश्छन्दसिवहुलम् ॥ १० ॥ बहुव्रीहावाशङ्कागौःसादक्ते
नित्यार्थेयुक्तानहास्तिनकुलतीरदेवताविभाषाननिव्येकोनविंशतिः ॥ इतिषष्ठाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥

अलुगुत्तरपदे । पंचम्याःस्तोकादिभ्यः । ओजःसहोऽम्भस्तमसस्तृतीयायाः । मनसःसंज्ञायाम् । आज्ञायिनिच ।
आत्मनश्चपूरणे । वैयाकरणाख्यायांचतुर्थ्याः । परस्यच । हलदन्तात्सप्तम्याःसंज्ञायाम् । कारनाम्निचप्राचांहला
दौ । मध्याद्गुरौ । अमूर्धमस्तकात्स्वाङ्गादकामे । बन्धेचविभाषा । तत्पुरुषेकृतिबहुलम् । प्रावृट्शरत्कालदिवांजे ।
विभाषावर्षक्षरशरवरात् । घकालतनेषुकालनाम्नः । शयवासवासिष्वकालात् । नेन्त्सिद्धवधातिषुच । स्थेचभाषा
याम् ॥ १ ॥ षष्ठ्याआक्रोशे । पुत्रेऽन्यतरस्याम् । ऋतोविद्यायोनिबंधेभ्यः । विभाषास्वसृपत्योः । आनङृतो
द्वन्द्वे । देवताद्वन्द्वेच । ईदग्रेःसोमवरुणयोः । इद्गुञ्जौ । दिवोद्यावा । दिवसश्चपृथिव्याम् । उपासीपसः । मातर
पितराबुदीचाम् । पितरामातराचच्छन्दसि । स्त्रियाःपुंवद्भाषितपुंस्कादनूङ्समानाधिकरणेस्त्रियामपूरणीप्रिया
दिषु । तसिलादिष्वाकृत्वसुचः । क्यङ्गानिनोश्च । नकोपधायाः । संज्ञापरण्योश्च । वृद्धिनिमित्तस्यचतद्धितस्यार
क्कविकारे । स्वाङ्गाच्चेतोऽमानिनि ॥ २ ॥ जातेश्च । पुंवत्कर्मधारयजातीयदेशीयेषु । घरूपकल्पचेलङ्ब्रुवगोत्रमत

अष्टा.

॥२७॥

हतेषुङ्योऽनेकाचोह्रस्वः । नद्याःशेषस्यान्यतरस्याम् । उगितच्च । आन्महतःसमानाधिकरणजातीययोः । द्व्यष्टनः
संख्यायामबहुव्रीह्यशीत्योः । त्रेस्त्रयः । विभाषाचत्वारिंशत्प्रभृतौसर्वेषाम् । हृदयस्यह्रस्वयदण्लासेषु । वाशोक
प्यञ्जरोगेषु । पादस्यपदाज्यातिगोपहतेषु । पद्यत्यतदर्थे । हिमकाषिहतिषुच । ऋचःशे । वाघोषमिश्रशब्देषु । उद
कस्योदःसंज्ञायाम् । पेषंवासवाहनधिषुच । एकहलादौपूरयितव्येऽन्यतरस्याम् । मन्थौदनसक्तुबिन्दुवज्रभारहार
वीवधगाहेषुच ॥ ३ ॥ इकोह्रस्वोऽङ्योगालवस्य । एकतद्धितेच । ङ्यापोःसंज्ञाछन्दसोर्बहुलम् । त्वेच । इष्टकेषी
कामालानांचिततूलभारिषु । खित्यनव्ययस्य । अरुर्द्विषदजन्तस्यमुम् । इचएकाचोऽम्प्रत्ययवच्च । वाचंयमपुरंद
रौच । कारेसत्यागदस्य । इयेनतिलस्यपातेजे । रात्रेःकृतिविभाषा । नलोपोनञः । तस्मान्नुडचि । नभ्राण्नपान्न
वेदानासत्यानमुचिनकुलनखनपुंसकनक्षत्रनक्रनाकेषुप्रकृत्या । एकादिश्चैकस्यचादुक् । नगोऽप्राणिष्वन्यतरस्याम् ।
सहस्यसःसंज्ञायाम् । ग्रन्थान्ताधिकेच । द्वितीयेचानुपाख्ये ॥ ४ ॥ अव्ययीभावेचाकाले । वोपसर्जनस्य । प्रकृ
त्याशिष्यगोवत्सहलेषु । समानस्यच्छन्दस्यमूर्धप्रभृत्युदकैषु । ज्योतिर्जनपदरात्रिनाभिनामगोत्ररूपस्थानवर्णवयो
वचनबन्धुषु । चरणेब्रह्मचारिणि । तीर्थेये । विभाषोदरे । दृग्दृशवतुषु । इदंकिमोरीशकी । आसर्वनाम्नः । वि
ष्वग्देवयोश्चटेरद्व्यञ्चतौवप्रत्यये । समःसमि । तिरसस्तिर्यलोपे । सहस्यसग्निः । सधमादस्ययोश्छन्दसि । व्यन्तरूप

सूत्रपा.
६।३

॥२७॥

सर्गेभ्योऽपईत् । ऊदनोर्देशे । अपष्ठ्यतृतीयास्थस्यान्यस्यदुगाशीराशास्थास्थितोत्सुकोतिकारकरागच्छेषु । अर्थेवि
 भाषा ॥ ५ ॥ कोःकत्तत्पुरुषेऽचि । रथवदयोश्च । तृणेचजातौ । कापथ्यक्षयोः । ईषदर्थे । विभाषापुरुषे । कवंचो
 ण्णे । पथिचच्छन्दसि । पृषोदरादीनियथोपदिष्टम् । संख्याविसायपूर्वस्याहस्याहनन्यतरस्यांडौ । दूलोपेपूर्वस्यदी
 र्घोऽणः । सहिवहोरोदवर्णस्य । साढ्यैसाढ्वासाढेतिनिगमे । संहितायाम् । कर्णेऽलक्षणस्याविष्टाष्टपंचमणिभिन्नच्छि
 न्नाच्छिद्रसुवस्वस्तिकस्य । नहिवृतिवृत्तिव्यधिरुचिसहितनिषुक्ता । वनगिर्योःसंज्ञायांकोटरकिंशुलुकादीनाम् । वले ।
 मतौबह्वचोऽनजिरादीनाम् । शरादीनांच ॥ ६ ॥ इकोवहेऽपीलोः । उपसर्गस्यघञ्यमनुष्येबहुलम् । इकःकांशे ।
 दस्ति । अष्टनःसंज्ञायाम् । छन्दसिच । चितेःकपि । विश्वस्यवसुराटोः । नरेसंज्ञायाम् । मित्रेचर्षौ । मन्त्रेसोमा
 श्वेन्द्रियविश्वदेव्यस्यमतौ । ओषधेश्चविभक्तावप्रथमायाम् । ऋचितुनुघमक्षुतङ्कुत्रोरुप्याणाम् । इकःसुजि । द्व्यचो
 ऽतस्तिङः । निपातस्यच । अन्येषामपिदृश्यते । चौ । संप्रसारणस्य ॥७॥ अलुक्पष्ठ्याजातेरिकोऽव्ययीभावेकोः
 कत्तदिकोवहएकोनविंशतिः ॥ इतिषष्ठाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अङ्गस्य । हलः । नामि । नतिसृचतसृ ।
 छन्दस्युभया । नृच । नोपधायाः । सर्वनामस्थानेचासंबुद्धौ । वापपूर्वस्यनिगमे । सान्तमहतःसंयोगस्य । असृ
 न्तृचस्वसृनसृनेष्टृत्वष्टृक्षत्तृहोतृपोतृप्रशास्तृणाम् । इन्हन्पृषार्यम्णांशौ । सौच । अत्वसन्तस्यचाधातोः । अनुनासि

अष्टा.

॥२८॥

कस्यक्किङ्गलोःकिति । अङ्गनगमांसनि । तनोतेर्विभाषा । क्रमश्चक्त्व । च्छ्रोःशूडनुनासिकेच । ज्वरत्वरस्त्रिव्यवि
मवामुपधायाश्च ॥ १ ॥ राल्लोपः । असिद्धवदत्राभात् । श्रान्नलोपः । अनिदितांहलउपधायाःकिति । दंशसञ्जस्व
ञ्जांशपि । रङ्गेश्च । घञिचभावकरणयोः । स्यदोजवे । अवोदैधोङ्गप्रथमहिमश्रथाः । नाञ्चेःपूजायाम् । क्त्वस्क्
न्दिस्स्यन्दोः । जान्तनशांविभाषा । भञ्जेश्चचिणि । शासइदङ्हलोः । शाहौ । हन्तेर्जः । अनुदात्तोपदेशवनतित
नोत्यादीनामनुनासिकलोपोङ्गलिङ्गिति । वाल्यपि । नक्तिचिदीर्घश्च । गमःकौ ॥ २ ॥ विङ्गनोरनुनासिकःस्यात् ।
जनसनखनांसञ्जलोः । येविभाषा । तनोतेर्यकि । सनःक्तिचिलोपश्चास्यान्यतरस्याम् । आर्धधातुके । भ्रस्जोरोप
घयोरमन्यतरस्याम् । अतोलोपः । यस्यहलः । क्यस्यविभाषा । णेरनिटि । निष्ठायांसेटि । जनितामन्त्रे । शङ्गिता
यज्ञे । अयामन्ताल्वाय्येद्विवण्णुषु । ल्यपिलघुपूर्वात् । विभाषापः । युष्मवोर्दीर्घश्छन्दसि । क्षियः । निष्ठायामण्य
दर्थे ॥ ३ ॥ वाक्रोशदैर्न्ययोः । स्यसिच्सीयुट्तासिषुभावकर्मणोरुपदेशेऽङ्गनग्रहृशांवाचिण्वदिट्च । दीङोयुडचि
किति । आतोलोपइटिच । ईद्यति । घुमास्थागापाजहातिसांहलि । एलिङि । वान्यस्यसंयोगादेः । नल्यपि । मय
तेरिदन्यतरस्याम् । लुङ्ङुङ्क्ष्वडुदात्तः । आडजादीनाम् । छन्दस्यपिदृश्यते । नमाङयोगे । बहुलंछन्दस्यमा
ङयोगेऽपि । इरयोरे । अचिश्रुधातुभ्रुवांयोरियङुवडौ । अभ्यासस्यासवर्णे । स्त्रियाः । वाम्शसोः ॥ ४ ॥ इणो

सूत्रपा.
६ । ४

॥२८॥

यण् । परनेकाचोऽसंयोगपूर्वस्य । ओःसुपि । वर्षाभ्वश्च । नभूसुधियोः । छन्दस्युभयथा । हुश्रुवोःसार्वधातुके ।
 भुवोषुगलुङिटोः । ऊदुपधायागोहः । दोषोणौ । वाचित्तविरागे । मितांस्वः । चिण्णमुलोदीर्घोऽन्यतरस्याम् ।
 खचिह्रस्वः । ह्रादोनिष्ठायाम् । छादेर्घेऽद्व्युपसर्गस्य । इस्मन्त्रन्किषुच । गमहनजनखनघसांलोपः कृत्यनङि । तनि-
 पत्योश्छन्दसि । घसिभसोर्हलिच ॥ ५ ॥ हुझल्भ्योहेर्धिः । श्रुशृणुपृकृवृभ्यश्छन्दसि । अङितश्च । चिणोलुक् ।
 अतोहेः । उतश्चप्रत्ययादसंयोगपूर्वात् । लोपश्चास्यान्यतरस्यांभ्वोः । नित्यं करोतेः । येच । अतउत्सार्वधातुके ।
 श्रसोरलोपः । श्राभ्यस्तयोरातः । ईहल्यघोः । इद्दिरिद्रस्य । भियोऽन्यतरस्याम् । जहातेश्च । आचहौ । लोपोयि ।
 घ्वसोरेद्धावभ्यासलोपश्च । अतएकहल्मध्येऽनादेशादेर्लिटि ॥ ६ ॥ थलिचसेटि । तृफलभजत्रपश्च । राधोर्हिसायाम् ।
 वाजृभ्रमुत्रसाम् । फणांचसप्तानाम् । नशसददवादिगुणानाम् । अर्वणस्त्रसावनजः । मघवावहुलम् । भस्य ।
 पादःपत् । वसोःसंप्रसारणम् । वाहऊट् । श्वयुवमघोनामतद्धिते । अलोपोऽनः । पपूर्वहन्धृतरांशामणि । विभा-
 षाङिश्योः । नसंयोगाद्वमन्तात् । अचः । उदईत् । आतोधातोः ॥ ७ ॥ मन्त्रेण्वाङ्थादेरात्मनः । तिर्विंशतेर्ङि-
 ति । टेः । नस्तद्धिते । अहृष्टस्वोरेव । ओर्गुणः । ढेलोपोऽकट्वाः । यस्येतिच । सूर्यतिप्यागस्त्यमत्स्यानांयउपधायाः ।
 हलस्तद्धितस्य । आपत्यस्यचतद्धितेऽनाति । क्यच्न्योश्च । विल्वकादिभ्यश्छस्यलुक् । तुरिष्ठेमेयःसुः । टेः । स्थूल

अष्टा.

॥२९॥

दूरयुवहस्वक्षिप्रक्षुद्राणायणादिपरंपूर्वस्यचगुणः । प्रियस्थिरस्फिरोरुवहुलगुरुवृद्धतृप्रदीर्घवृन्दारकाणाप्रस्थस्फवबं
हिगर्वर्षित्रब्द्राधिवृन्दाः । बहोर्लोपोभूचवहोः । इष्टस्ययिट्च । ज्यादादीयसः ॥ ८ ॥ रक्ततोहलादेर्लघोः । विभा
षजोश्छन्दसि । प्रकृत्यैकाच् । इनण्यनपत्ये । गाधिविदधिकेशिगणिपणिनश्च । संयोगादिश्च । अन् । येचाभाव
कर्मणोः । आत्माध्वानौस्त्रे । नमपूर्वोऽपत्येऽवर्मणः । ब्राह्मोऽजातौ । कर्मस्ताच्छील्ये । औक्षमनपत्ये । दाण्डिना
यनहास्तिनायनाथर्वणिकजैह्वाशिनेयवाशिनायनिभ्रौणहत्यधैत्रत्यसारवैश्वाकमैत्रेयहिरण्मयानि । ऋत्त्यवास्तव्यवा
स्तव्यमाध्वीहिरण्ययानिच्छन्दसि ॥ ९ ॥ अङ्गस्यरालोपोविडुनोर्वाक्रोशेणोयण्डुलभ्यस्थलिचमन्त्रेषुरक्तःपंचदश ॥
इतिषष्ठाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इत्यष्टाध्यायीसूत्रपाठेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

ॐ ॥ युवोरनाकौ । आयनेयीनीयियःफडखलघांप्रत्ययादीनाम् । झोऽन्तः । अदभ्यस्तात् । आत्मनेपदेष्वन
तः । शीङोरुट् । वेत्तेर्विभाषा । बहुलंछन्दसि । अतोभिसऐस् । बहुलंछन्दसि । नेदमदसोरकोः । टाडसिङ्सा
मिनात्स्याः । डेर्यः । सर्वनाम्नःस्मै । डसिङ्योःस्मात्स्मिनौ । पूर्वादिभ्योनवभ्योवा । जसःशी । औङआपः ।
नपुंसकाच्च । जःशसोःशिः ॥ १ ॥ अष्टाभ्यऔश् । षड्भ्योलुक् । स्वमोर्नपुंसकात् । अतोऽम् । अद्भुतरादिभ्यः
पञ्चभ्यः । नेतराछन्दसि । युष्मदस्मद्वाङसोऽश् । डेप्रथमयोरम् । शसोन । भ्यसोभ्यम् । पञ्चम्याअत् । एकव

सूत्रपा.

७ । १

॥२९॥

चनस्यच । सामअफिम् । आतऔणलः । तुह्योस्तातडाशिष्यन्यतरस्याम् । विदेःशतुर्वसुः । समासेऽनञ्पूर्वेक्त्वो
 ल्यप् । क्त्वापिच्छन्दसि । सुपांसुलुक्पूर्वसवर्णाच्चेयाडाड्यायाजालः । अमोमश् ॥ २ ॥ लोपस्तआत्मनेपदेषु ।
 ध्वमोध्वात् । यजध्वैनमितिच । तस्यतात् । तप्तनप्तनथनाश्च । इदन्तोमसि । क्त्वोयक् । इष्टीनमितिच । स्ना
 त्व्यादयश्च । आञ्जसेरसुक् । अश्वक्षीरवृषलवणानामात्मग्रीतौक्यचि । आमिसर्वनाम्नःसुद् । त्रेखयः । ह्रस्वनद्या
 पोनुद् । षट्चतुर्भ्यश्च । श्रीग्रामण्योश्छन्दसि । गोःपादान्ते । इदितोनुम्धातोः । शेमुचादीनाम् । मस्तिजनशोर्झ
 लि ॥ ३ ॥ रधिजभोरचि । नेत्यलिटिरधेः । रभेरशब्लिटोः । लभेश्च । आडोयि । उपात्प्रशंसायाम् । उपसर्गा
 त्स्वल्घञोः । नमुदुर्भ्यांकेवलाभ्याम् । विभाषाचिण्णमुलोः । उगिदचांसर्वनामस्थानेऽधातोः । युजेरसमासे । नपुं
 सकस्यझलचः । इकोऽचिविभक्तौ । तृतीयादिषुभाषितपुंस्कंपुंवद्भालवस्य । अस्थिदधिसक्थ्यक्ष्णामनडुन्दात्तः ।
 छन्दस्यपिदृश्यते । ईचद्विवचने । नाभ्यस्ताच्छतुः । वानपुंसकस्य । आच्छीनद्योर्नुम् ॥ ४ ॥ शपंद्यनोर्नित्यम् ।
 सावनडुहः । ढक्स्ववःस्वतवसांछन्दसि । दिवऔत् । पथिमथ्यृभुक्षामात् । इतोऽत्सर्वनामस्थाने । धोन्तः । भस्य
 टेर्लोपः । पुंसोऽमुङ् । गोतोणित् । णलुत्तमोवा । सरूयुरसंबुद्धौ । अनङ्सौ । ऋदुशनस्पुरुदंसोऽनेहसांच । तृज्व
 त्कोष्टुः । स्त्रियांच । विभाषातृतीयादिष्वचि । चतुरनडुहोरामुदात्तः । अम्संबुद्धौ । ऋतइद्धातोः ॥ ५ ॥

अष्टा.

॥३०॥

उपधायाश्च । उदोऽद्यपूर्वस्य । बहुलंछन्दसि ॥ ६ ॥ युवोरष्टाभ्योलोपोरधिशब्दयनोरुपधायास्त्रीणि ॥ इतिसप्तमा
ध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ७ ॥ सिचिवृद्धिःपरस्मैपदेषु । अतोऽन्तस्य । वदव्रजहलन्तस्याचः । नेटि । ह्य
न्तक्षणश्वसजागृणिश्च्येदिताम् । ऊर्णोतेर्विभाषा । अतोहलादेर्लघोः । नेड्शिकृति । तितुत्रतथसिसुसरकसेषुच ।
एकाचऽपदेशेऽनुदात्तात् । श्र्युकःकिति । सनिग्रहगुहोश्च । कृस्मृवृस्तुद्रुसुश्रुवोलिटि । श्रीदितोनिष्ठायाम् ।
यस्यविभाषा । आदितश्च । विभाषाभावादिकर्मणोः । ध्रुब्धस्वान्तध्वान्तलग्नम्लिष्टविरिब्धफाण्टबाढानिमन्थमन
स्तमःसक्ताविस्पष्टस्वरानायासभृशेषु । धृपिशसीवैयात्ये । दृढःस्थूलयोः ॥ १ ॥ प्रभौपरिवृढः । कृच्छ्रगहनयोः
कषः । घुषिरविशब्दने । अर्देःसंनिविभ्यः । अभेश्चाविदूर्ये । णेरध्ययनेवृत्तम् । वादान्तशान्तपूर्णदस्तस्पष्टच्छन्न
ज्ञप्ताः । रुप्यमत्वरसंघुषास्वनात् । हृषेलोमसु । अपचितश्च । हुहरेदछन्दसि । अपरिहृताश्च । सोमेह्वरितः ।
ग्रसितस्कभितस्तभितोत्तभितचत्तविकस्ताविशस्तृशंस्तृशास्तृतरुतृवरुतृवरुत्रीरुज्ज्वलितिक्षरितिवमित्यमि
तीतिच । आर्धधातुकस्येड्गुलादेः । स्नुक्रमोरनात्मनेपदनिमित्ते । ग्रहोऽलिटिदीर्घः । वृतोवा । नलिङि । सिचि
चपरस्मैपदेषु ॥ २ ॥ इड्सनिवा । लिङ्सिचोरात्मनेपदेषु । ऋतश्चसंयोगादेः । स्वरतिसूतिसूयतिधूजूदितोवा ।
रधादिभ्यश्च । निरःकुषः । इणिष्ठायाम् । तीषसहलुभरुषरिषः । सनीवन्तर्धभ्रस्जदम्भुश्रिस्व्यूर्णुभरज्ञपिसनाम् ।

सूत्रपा.

७।२.

॥३०॥

क्लिशः क्त्वानिष्ठयोः* । पूङश्च । वसतिक्षुधोरिट् । अञ्जेः पूजायाम् । लुभोविमोहने । जृवश्चयोः क्त्व । उदितोवा ।
 सेऽसिचिकृतचृतच्छृदतृदनृतः । गमेरिट्परस्मैपदेषु । नवृज्यश्चतुर्भ्यः । तासिचकृपः ॥ ३ ॥ अचस्तास्वत्थल्यनि
 टोनित्यम् । उपदेशेऽत्वतः । ऋतोभारद्वाजस्य । वभूथाततन्धजगृभ्मववर्धेतिनिगमे । विभाषसृजिहशोः । इङ
 त्त्यर्तिव्ययतीनाम् । वस्वेकाजाङ्गसाम् । विभाषागमहनविदविशाम् । सनिंससनिवांसम् । ऋद्धनोःस्ये । अञ्जेःसि
 चि । स्तुसुधूञ्भ्यःपरस्मैपदेषु । यमरमनमातांसकच । स्मिपूङ्ङ्रड्वशांसनि । किरश्चपञ्चभ्यः । रुदादिभ्यःसार्व
 धातुके । ईशःसे । ईङजनोर्ध्वेच । लिङःसलोपोऽनन्त्यस्य । अतोयेयः ॥ ४ ॥ आतोङित्तः । आनेमुक् । ईदासः ।
 अष्टनआविभक्तौ । रायोहलि । युष्मदस्मदोरनादेशे । द्वितीयायांच । प्रथमायाश्चद्विवचनेभाषायाम् । योऽचि ।
 शेषेलोपः । मपर्यन्तस्य । युवावौद्विवचने । यूयवयौजसि । त्वाहौसौ । तुभ्यमहौङयि । तवममौङसि । त्वमावे
 कवचने । प्रत्ययोत्तरपदयोश्च । त्रिचतुरोःस्त्रियांतिसृचतस् । अचिरऋतः ॥ ५ ॥ जरायाजरसन्यतरस्याम् । त्यदा
 दीनामः । किमःकः । कुतिहोः । क्राति । तदोःसःसावनन्त्ययोः । अदसऔसुलोपश्च । इदमोमः । दश्च । यः
 सौ । इदोऽयुंसि । अनाप्यकः । हलिलोपः । मृजेर्वृद्धिः । अचोऽङ्गिति । अतउपधायाः । तद्धितेष्वचामादेः । कि
 तिच ॥ ७ ॥ सिचिप्रभाविट्सन्यचआतोजरायाअष्टादश ॥ इतिसप्तमाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ६ ॥

अष्टा.

॥३१॥

देविकाशिंशपादित्यवाहृदीर्घसत्रश्रेयसामात् । केकयमित्रयुप्रलयानांयादेरियः । नय्वाभ्यांपदान्ताभ्यःपूर्वौतुता
भ्यामैच् । द्वारादीनांच । न्यग्रोधस्यचकेवलस्य । नकर्मव्यतिहारे । स्वागतादीनांच । श्वादेरिजि । पदान्तस्या
न्यतरस्याम् । उत्तरपदस्यच । अवयवाहतोः । सुसर्वाधाजनपदस्य । दिशोऽमद्राणाम् । प्राचांग्रामनराणाम् ।
संख्यायाःसंवत्सरसंख्यस्यच । वर्षस्याभविष्यति । परिमाणान्तस्यासंज्ञाशाणयोः । जेप्रोष्ठपदानाम् । हङ्गसि
न्ध्वन्तेपूर्वपदस्यच । अनुशतिकादीनांच ॥ १ ॥ देवताद्वन्द्वेच । नेन्द्रस्यपरस्य । दीर्घाच्चवरुणस्य । प्राचांगरा
न्ते । जङ्गलधेनुवलजान्तस्यविभाषितमुत्तरम् । अर्धात्परिमाणस्यपूर्वस्यतुवा । नातःपरस्य । प्रवाहणस्यढे । तत्प्र
त्ययस्यच । नजःशुचीश्वरक्षेत्रज्ञकुशलनिपुणानाम् । यथातथयथापुरयोःपर्यायेण । हनस्तोऽचिण्णलोः । आतोयु
क्विचण्कृतोः । नोदात्तोपदेशस्यमान्तस्यानाचमेः । जनिवध्योश्च । अर्तिहीन्लीरीक्यूक्ष्माय्यातापुङ्णौ । शाच्छा
साह्याव्यावेपांयुक् । वोविधूननेजुक् । लीलोर्नुग्लुकावन्यतरस्यांस्तेहविपातने । भियोहेतुभयेषुक् ॥ २ ॥ स्फायो
वः । शदेरगतौतः । रुहःपोऽन्यतरस्याम् । प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्यातइदाप्यसुपः । नयासयोः । उंदीचामातःस्थाने
यकपूर्वायाः । भस्त्रैषाजाज्ञाद्वास्वान्पूर्वाणामपि । अभाषितपुंस्काच्च । आदाचार्याणाम् । ठस्येकः । इसुसुक्कान्ता
त्कः । चजोःकुघिण्यतोः । न्यङ्कादीनांच । होहन्तेर्जिन्नेषु । अभ्यासाच्च । हेरचङि । सन्लिटोर्जेः । विभाषा

सूत्रपा.
७।३

॥३१॥

चेः । नकादेः । अजिग्रज्योश्च ॥ ३ ॥ भुजन्युब्जौपाण्युपतापयोः । प्रयाजानुयाजौयज्ञाङ्गे । वञ्चेर्गतौ । ओकड
 चःके । ण्यआवश्यके । यजयाचरुचप्रवचर्चश्च । वचोऽशब्दसंज्ञायाम् । प्रयोज्यनियोज्यौशक्यार्थे । भोज्यंभक्ष्ये ।
 घोर्लोपोलेटिवा । ओतःश्यनि । क्सस्याचि । लुग्वादुहदिहलिहगुहामात्मनेपदेदन्त्ये । शमामष्टानां दीर्घःश्यनि ।
 ष्टिबुक्कुमुचमांशिति । क्रमःपरस्मैपदेषु । इषुगमियमांछः । पाघ्राध्मास्थान्नादाण्डश्यर्तिसर्तिसदसदांपिबजिघ्रधमति
 छमनयच्छपश्यर्छधौशीयसीदाः । ज्ञाजनोर्जा । प्वादीनांह्रस्वः ॥ ४ ॥ मीनातेर्निगमे । मिदेर्गुणः । जुसिच । सार्व
 धातुकार्धधातुकयोः । जाग्रोऽविचिण्णलङित्सु । पुगन्तलघूपधस्यच । नाभ्यस्तस्याचिपितिसार्वधातुके । भूसुंवो
 स्तिङि । उतोवृद्धिर्लुकिहलि । ऊर्णोतेर्विभाषा । गुणोऽपृक्ते । तृणह्रस्वम् । ब्रुवईद् । यङोवा । तुरुस्तुशम्यमःसार्व
 धातुके । अस्तिसिचोऽपृक्ते । बहुलंछन्दसि । रुदश्चपञ्चभ्यः । अङ्गार्यगालवयोः । अदःसर्वेषाम् ॥ ५ ॥ अतोदी
 र्घोयजि । सुपिच । बहुवचनेऽल्येत् । ओसिच । आङिचापः । संबुद्धौच । अम्बार्थनद्योर्ह्रस्वः । ह्रस्वस्यगुणः ।
 जसिच । ऋतोडिसर्वनामस्थानयोः । घेडिंति । आणनद्याः । यांडापः । सर्वनाम्नःस्याङ्द्वस्वश्च । विभाषाद्वितीया
 तृतीयाभ्याम् । डेन्नाद्यान्नीभ्यः । इदुभ्याम् । औत् । अच्घेः । आङोनास्त्रियाम् ॥ ६ ॥ देविकादेवतास्फायो
 भुजमीनातेरतोदीर्घोर्विंशतिः ॥ इतिसप्तमाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ७ ॥ गौचङ्युपधायाह्रस्वः । नागलोपिशा

अष्टा.

॥३२॥

स्वृदिताम् । भ्राजभासभापदीपजीवमीलपीडामन्यतरस्याम् । लोपःपिवतेरीच्चाभ्यासस्य । तिष्ठतेरित् । जिघ्रते
र्वा । उर्कत् । नित्यंछन्दसि । दयतेदिंगिलिटि । ऋतश्चसंयोगादेर्गुणः । ऋच्छत्यृताम् । शृदृप्रांस्वोवा । केऽणः ।
नकपि । आपोऽन्यतरस्याम् । ऋहशोऽङिगुणः । अस्यतेस्थुक् । श्वयतेरः । पतःपुम् । वचउम् ॥ १ ॥ शीङः
सार्वधातुकेगुणः । अयङिच्यकिति । उपसर्गाद्भ्रस्वऊहते । एतेर्लिङि । अकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घः । च्वौच । रीङ्
तः । रिङ्शयंग्लिङ्क्षु । गुणोऽर्तिसंयोगाद्योः । यङिच । ईमाध्मोः । अस्यच्चौ । क्यचिच । अशनायोदन्यधना
यावुभुक्षापिपासागर्धेषु । नच्छन्दस्यपुत्रस्य । दुरस्युर्द्रविणस्युर्वृषण्यतिरिपण्यति । अश्वाघस्यात् । देवसुन्नयोर्य
जुषिकाठके । कव्यध्वरपृतनस्यर्चिलोपः । द्यतिस्यतिमास्थामित्तिकिति ॥ २ ॥ शाच्छोरन्यतरस्याम् । दधाते
हिं । जहातेश्चक्त्व । विभाषाछन्दसि । सुधितवसुधितनेमधितधिष्वधिषीयच । दोदद्धोः । अचउपसर्गात्तः ।
अपोभि । सःस्यार्धधातुके । तासस्त्योर्लोपः । रिच । हएति । यीवर्णयोर्दीधीवेव्योः । सनिमीमाघुरभलभशकपत
पदामचइस् । आप्ज्ञप्यृधामीत् । दम्भइच्च । मुचोऽकर्मकस्यगुणोवा । अत्रलोपोऽभ्यासस्य । ह्रस्वः । हलादिःशेषः
॥ ३ ॥ शर्पूर्वाःखयः । कुहोश्चुः । नकवतेर्यङि । कृषेछन्दसि । दाधर्तिर्दर्धर्तिर्दर्धर्षिबोभूतुतेतिकेऽलर्ष्यापनीफण
त्संसनिष्यदत्करिक्रक्कनिक्रदद्भरिभ्रह्रविध्वतोदविद्युतत्तरीत्रतःसरीसृपतंवरीवृजन्मर्मृज्यागनीगन्तीतिच । उरत् ।

सूत्रपा.
७।४

॥३२॥

द्युतिस्वाप्योःसंप्रसारणम् । व्यथोलिटि । दीर्घइणःकिति । अतआदेः । तस्मान्नुङ्द्विहलः । अश्रोतेश्च । भवतेरः ।
ससूवेतिनिगमे । निजांत्रयाणांगुणःश्लौ । भृजामित् । अर्तिपिपत्योश्च । बहुलंछन्दसि । सन्यतः । ओःपुयण्यपरे
॥ ४ ॥ स्रवतिशृणोतिद्रवतिप्रवतिप्लवतिच्यवतीनांवा । गुणोयङ्लुकोः । दीर्घोऽकितः । नीग्वञ्चुसं सुध्वंसुभ्रंसुक
सपतपदस्कन्दाम् । नुगतोऽनुनासिकान्तस्य । जपजभदहदशभञ्जपशांच । चरफलोश्च । उत्परस्यातः । तिच ।
रीगृदुपधस्यच । रुद्रिकौचलुकि । ऋतश्च । सन्वलघुनिचङ्परेऽनगलोपे । दीर्घोलघोः । अत्स्मृहृत्वरप्रथमदस्त्
स्पशाम् । विभाषावेष्टिचेष्ट्योः । ईचगणः ॥ ५ ॥ णौचडिशीङःशाछोःशर्पूर्वाःस्रवतिसप्तदश ॥ इतिसप्तमाध्यायेच
तुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इत्यष्टाध्यायीसूत्रपाठेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

ॐ ॥ सर्वस्यद्वे । तस्यपरमाच्चेडितम् । अनुदात्तंच । नित्यवीप्सयोः । परेर्वर्जने । प्रसमुपोदःपादपूरणे । उप
र्यध्यधसःसामीप्ये । वाक्यादेरामन्त्रितस्यासूयासंमतिकोपकुत्सनभर्त्सनेषु । एकंवहुव्रीहिवत् । आंवाधेच । कर्म
धारयवदुत्तरेषु । प्रकारेगुणवचनस्य । अकृच्छ्रेप्रियसुखयोरन्यतरस्याम् । यथास्वेयथायथम् । द्वंद्वंरहस्यमर्यादाव
चनव्युत्क्रमणयज्ञपात्रप्रयोगाभिव्यक्तिषु । पदस्य । पदात् । अनुदात्तंमर्वमपादादौ । आमन्त्रितस्यच । युष्मद
स्मदोःषष्ठीचतुर्थीद्वितीयास्थयोर्वानावौ ॥ १ ॥ बहुवचनस्यवस्त्वसौ । तेमयावेकवचनस्य । त्वामौद्वितीयायाः ।

अष्टा.
॥३३॥

नचवाहाहैवयुक्ते । पश्यार्थैश्चानालोचने । सपूर्वायाःप्रथमायाविभाषा । तिङो गोत्रादीनिकुत्सनाभीक्ष्ण्ययोः । तिङ्
तिङः । नलुट् । निपातैर्यद्यदिहन्तकुविन्नेच्चेच्चणकच्चिद्यत्रयुक्तम् । नहप्रत्यारम्भे । सत्यंप्रश्ने । अङ्गात्प्रातिलोम्ये ।
हिच । छन्दस्यनेकमपिसाकाङ्क्षम् । यावद्यथाभ्याम् । पूजायांनानन्तरम् । उपसर्गव्यपेतंच । तुपश्यपश्यताहैःपूजा
याम् । अहोच ॥ २ ॥ शेषेविभाषा । पुराचपरीप्सायाम् । नन्वित्यनुज्ञायाम् । किंक्रियाप्रश्नेऽनुपसर्गमप्रतिषि
द्धम् । लोपेविभाषा । एहिमन्येप्रहासेलृट् । जात्वपूर्वम् । किंवृत्तंचचिदुत्तरम् । आहोउताहोचानन्तरम् । शेषेविभा
षा । गत्यर्थलोटा लृणचेत्कारकंसर्वान्यत् । लोट्च । विभाषितंसोपसर्गमनुत्तमम् । हन्तच । आमएकान्तरमामन्त्रि
तमनन्तिके । यद्धितुपरंछन्दसि । चनचिदिवगोत्रादितद्धिताम्नेडितेप्वगतेः । चादिषुच । चवायोगेप्रथमा । हेति
क्षियायाम् ॥ ३ ॥ अहेतिविनियोगेच । चाहलोपएवेत्यवधारणम् । चादिलोपेविभाषा । वैवावेतिचच्छन्दसि ।
एकान्याभ्यांसमर्थाभ्याम् । यद्वृत्तान्नित्यम् । पूजनात्पूजितमनुदात्तंकाष्ठादिभ्यः । सगतिरपितिङ् । कुत्सनेचसु
प्यगोत्रादौ । गतिर्गतौ । तिङिचोदात्तवति । आमन्त्रितंपूर्वमविद्यमानवत् । नामन्त्रितेसमानाधिकरणेसामान्यव
चनम् । विभाषितंविशेषवचनेबहुवचनम् ॥ ४ ॥ सर्वस्यबहुवचनस्यशेषेऽहेतिचतुर्दश ॥ इत्यष्टमाध्यायेप्रथमःपादः
॥ १ ॥ ७ ॥ पूर्वत्रासिद्धम् । नलोपःसुप्स्वरसंज्ञातुग्विधिषुकृति । नमुने । उदात्तस्वरितयोर्यणःस्वरितोऽनुदात्त

सूत्रपा.
८।२

॥३३॥

स्य । एकादेशउदात्तैर्नोदात्तः । स्वरितोवानुदात्तेपदादौ । नलोपःप्रातिपदिकान्तस्य । नडिसंबुद्धोः । मादुपधाया
 श्रमतोर्वोऽयवादिभ्यः । झयः । संज्ञायाम् । आसन्दीवदष्टीवच्चक्रीवत्क्षीवद्रुमण्वच्चर्मण्वती । उदन्वानुदधौच ।
 राजन्वान्सौराज्ये । छन्दसीरः । अनोनुट् । नाद्धस्य । कृपोरोलः । उपसर्गस्यायतौ । ग्रोयङि ॥ १॥ अचिविभा
 षा । परेश्चघाङ्गयोः । संयोगान्तस्यलोपः । रात्सस्य । धिच । झलोझलि । ह्रस्वादङ्गात् । इट्ईटि । स्कोःसंयोगा
 योरन्तेच । चोःकुः । होढः । दादेर्धातोर्घः । वाद्रुहमुहण्णहण्हाम् । नहोधः । आहस्थः । ब्रश्चभ्रस्जसृजमृजय
 जराजभ्राजच्छशांषः । एकाचोवशोभष्जपन्तस्यस्वोः । दधस्तथोश्च । झलांजशोऽन्ते । झषस्तथोर्धोऽधः ॥ २ ॥
 षढोःकःसि । रदाभ्यानिष्ठातोःपूर्वस्यचदः । संयोगादेरातोधातोर्ध्वतः । ल्वादिभ्यः । ओदितश्च । क्षियोदीर्घा
 त् । इयोऽस्पर्शे । अञ्चोऽनपादाने । दिवोऽविजिगीषायाम् । निर्वाणोऽवाते । शुषःकः । पचोवः । क्षायोमः ।
 प्रस्त्योऽन्यतरस्याम् । अनुपसर्गात्फुलक्षीवकृशोल्लाघाः । नुदविदोन्दत्राघ्राहीभ्योऽन्यतरस्याम् । नंध्याख्यापृमूर्च्छि
 मदाम् । वित्तोभोगप्रत्यययोः । भित्तंशकलम् । ऋणमाधमर्ण्ये ॥ ३ ॥ नसत्तनिषत्तानुत्तप्रतूर्तसूर्तगूर्तानिच्छन्दसि ।
 किन्प्रत्ययस्यकुः । नशेर्वा । मोनोधातोः । म्वोश्च । ससजुपोरुः । अवयाःश्वेतवाःपुरोडाश्च । अहन् । रोऽसुपि ।
 अन्नरूधरवरित्युभयथाछन्दसि । भुवश्चमहाव्याहतेः । वसुसंमुखंस्वनडुहांदः । तिप्यनस्तेः । सिपिधातोरुर्वा ।

अष्टा.

॥३४॥

दश्च । वोरुपधायादीर्घश्चकः । हलिच । उपधायांच । नभकुर्छुराम् । अदसोऽसेर्दादुदोमः ॥४॥ एतईद्वहुवचने ।
वाक्यस्यटेऽनुतउदात्तः । प्रत्यभिवादेऽशूद्रे । दूराद्धूतेच । हँहेप्रयोगेहँहयोः । गुरोरनृतोऽनन्त्यस्याप्येकैकस्यप्राचाम् ।
ओमभ्यादाने । येयज्ञकर्मणि । प्रणवष्टेः । याज्यान्तः । ब्रूहिप्रेष्यश्रौपड्वापडावहानामादेः । अग्नीत्प्रेषणेपरस्यच ।
विभाषापृष्टप्रतिवचनेहेः । निगृह्यानुयोगेच । आम्नेडितंभर्त्सने । अङ्गयुक्तंतिङाकाङ्गम् । विचार्यमाणानाम् । पूर्वतु
भाषायाम् । प्रतिश्रवणेच । अनुदात्तंप्रश्नान्ताभिपूजितयोः ॥ ५ ॥ चिदितिचोपमार्थंप्रयुज्यमाने । उपरिस्विदासी
दितिचं । स्वरितमाम्नेडितेऽसूयासंमतिकोपकुत्सनेषु । क्षियाशीःप्रेषेषुतिङाकाङ्गम् । अनन्त्यस्यापिप्रश्नाख्यानयोः ।
पुतावैचइदुतौ । एचोऽप्रगृह्यस्यादूराद्धूतेपूर्वस्यार्धस्यादुत्तरस्येदुतौ । तयोर्व्यावचिसंहितायाम् ॥ ६ ॥ पूर्वत्राचि
षढोर्नसत्तैर्इच्चिदित्यष्टौ ॥ इत्यष्टमाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ७ ॥ मनुवसोरुसंबुद्धौछन्दसि । अत्रानुनासिकः
पूर्वस्यतुवा । आतोऽटिनित्यम् । अनुनासिकात्परोऽनुस्वारः । समःसुटि । पुमःखय्यम्परे । नश्छव्यप्रशान् । उभ
यथर्धु । दीर्घादटिसमानपादे । नन्पे । स्वतवान्पायौ । कानाम्नेडिते । ढोढेलोपः । रोरि । स्वरवसानयोर्विसर्ज
नीयः । रोःसुपि । भोभगोअघोअपूर्वस्ययोऽशि । व्योर्लघुप्रयत्नतरःशाकटायनस्य । लोपःशाकल्यस्य । ओतोगार्ग्य
स्य ॥ १ ॥ उञ्चिचपदे । हलिसर्वेषाम् । मोऽनुस्वारः । नश्चापदान्तस्यझलि । मोराजिसमःकौ । हेमपरेवा । नप

सूत्रपा.

८ । ३

॥३४॥

रेनः । ड्णोःकुक्कुटशरि । डःसिधुट् । नश्च । शितुक् । डमोह्रस्वादचिङ्मुणित्यम् । मयउजोवोवा । विसर्ज
 नीयस्यसः । शर्परेविसर्जनीयः । वाशरि । कुप्वोःकःपौच । सोऽपदादौ । इणःपः । नमस्पुरसोर्गत्योः ॥ २ ॥
 इदुदुपधस्यचाप्रत्ययस्य । तिरसोऽन्यतरस्याम् । द्विस्त्रिश्चतुरितिकृत्वोऽर्थे । इसुसोःसामर्थ्ये । नित्यंसमासेऽनुत्त
 रपदस्थस्य । अतःकृकमिकंसकुम्भपात्रकुशाकर्णोष्णव्ययस्य । अधःशिरसीपदे । कस्कादिषुच । छन्दसिवाप्राचे
 डितयोः । कःकरत्करतिकृधिकृतेष्वनदितेः । पञ्चम्याःपरावध्यर्थे । पातौचत्रहुलम् । पष्ठ्याःपतिपुत्रपृष्ठपारपदप
 यस्पोषेषु । इडायावा । अपदान्तस्यमूर्धन्यः । सहेःसाडःसः । इण्कोः । नुम्विसर्जनीयशर्व्यवायेऽपि । आदेशप्र
 त्यययोः । शासिवसिघसीनांच ॥ ३ ॥ स्तौतिण्योरेवपण्यभ्यासात् । सःस्विदिस्वदिसहीनांच । प्राक्सितादङ्व्यवा
 येऽपि । स्थादिष्वभ्यासेनचाभ्यासस्य । उपसर्गात्सुनोतिसुवतिस्यतिस्तौतिस्तोभतिस्थासेनयसेधसिचसञ्जस्वञ्जाम् ।
 सदिरप्रतेः । स्तन्भेः । अवाञ्चालम्बनाविदूर्ययोः । वेश्वस्वनोभोजने । परिनिविभ्यःसेवसितसयसिबुसहसुट्स्तुस्व
 ञ्जाम् । सिवादीनांवाङ्व्यवायेऽपि । अनुविपर्यभिनिभ्यःस्यन्दतेरप्राणिषु । वेःस्कन्देरनिष्ठायाम् । परेश्व । परि
 स्कन्दःप्राच्यभरतेषु । स्फुरतिस्फुलत्योर्निर्विभ्यः । वेःस्कन्नातेर्नित्यम् । इणःपीध्वंलुङ्ङिटांधोऽङ्गात् । विभाषे
 टः । समासेऽङ्गुलेःसङ्गः ॥ ४ ॥ भीरोःस्थानम् । अग्नेःस्तुत्स्तोमसोमाः । ज्योतिरायुपःस्तोमः । मातृपितृभ्यांस्व

अष्टा.

॥३५॥

सा । मातुःपितुर्भ्यामन्यतरस्याम् । अभिनिसःस्तनःशब्दसंज्ञायाम् । उपसर्गप्रादुर्भ्यामस्तिर्यच्परः । सुविनिर्दुर्भ्यः
सुपिसूतिसमाः । निनदीभ्यांस्त्रातेःकौशले । सूत्रंप्रतिष्ठातम् । कपिष्ठलोगोत्रे । प्रष्ठोऽग्रगामिनि । वृक्षासनयोर्वि
ष्टरः । छन्दोनाम्निच । गवियुधिभ्यांस्थिरः । विकुशमिपरिभ्यःस्थलम् । अम्बाम्बगोभूमिसव्यापद्वित्रिकुशेकुशङ्
कङ्कुमङ्गिपुङ्गिपरमेवर्हिर्दिव्यग्निभ्यःस्थः । सुषामादिषुच । एतिसंज्ञायामगात् । नक्षत्राद्वा ॥ ५ ॥ ह्रस्वात्तादौत
द्धिते । निसस्तपतावनासेवने । युष्मत्तत्ततक्षुष्वन्तःपादम् । यजुष्येकेषाम् । स्तुतस्तोमयोश्छन्दसि । पूर्वपदात् ।
सुजः । सनोतेरनः । सहेःपृतनर्ताभ्यांच । नरपरसृजिस्पृशिस्पृहिसवनादीनाम् । सात्पदाद्योः । सिचोयङि ।
सेधतेर्गतौ । प्रतिस्तब्धनिस्तब्धौच । सोढः । स्तम्भुसिबुसहांचङि । सुनोतेःस्यसनोः । सदेःपरस्यलिटि । निव्यभि
भ्योऽङ्व्यवायेवाछन्दसि ॥ ६ ॥ मतुवसोरुजिचेदुदुपधस्यस्तौतिण्योर्भौरोर्ह्रस्वात्तादेकोनविंशतिः ॥ इत्यष्टमाध्या
येतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ रषाभ्यांनोणःसमानपदे । अट्कुप्वाङ्नुम्व्यवायेऽपि । पूर्वपदात्संज्ञायामगः । वनंपु
रगामिश्रकासिध्रकासारिकाकोरटाग्रेभ्यः । प्रनिरन्तःशरेक्षुप्लक्षाम्नाकार्यस्वदिरपीयूक्षाभ्योऽसंज्ञायामपि । विभाषौ
षधिवनस्पतिभ्यः । अहोऽदन्तात् । वाहनमाहितात् । पानंदेसे । वाभावकरणयोः । प्रातिपदिकान्तनुम्बिभक्ति
षुच । एकाजुत्तरपदेणः । कुमतिच । उपसर्गादसमासेऽपिणोपदेशस्य । हिनुमीना । आनिलोद् । नेर्गदनदपतप

सूत्रपा.
८ । ४

॥३५॥

दधुमास्यतिहन्तिवातिद्रातिप्सातिवपतिवहतिशाम्यतिचिनोतिदेग्धिषुच । शेषेविंभाषाकस्वादावषान्तउपदेशे ।
 अनितेः । अन्तः ॥ १ ॥ उभौसाभ्यासस्य । हन्तेरत्पूर्वस्य । वमोर्वा । अन्तरदेशे । अयनंच । छन्दस्यृदवग्रहात् ।
 नश्चधातुस्थोरुषुभ्यः । उपसर्गाद्धुलम् । कृत्यचः । णेर्विंभाषा । हलश्चेजुपधात् । इजादेःसनुमः । वार्निसनिक्षनि
 न्दाम् । नभाभूपूकमिगमिप्यायीवेपाम् । षात्पदान्तात् । नशेषान्तस्य । पदान्तस्य । पदव्यवायेऽपि । क्षुभ्ना
 दिषुच । स्तोश्चुनाश्चुः ॥ २ ॥ घुनाघुः । नपदान्ताट्टोरनाम् । तोःषि । शात् । यरोऽनुनासिकेऽनुनासिकोवा ।
 अचोरहाभ्यांङ् । अनचिच । नादिन्याक्रोशेषुत्रस्य । शरोऽचि । त्रिप्रभृतिषुशाकटायनस्य । सर्वत्रशाकल्यस्य ।
 दीर्घादाचार्याणाम् । झलांजइझशि । अभ्यासेचर्च । खरिच । वावसाने । अणोऽप्रगृह्यस्यानुनासिकः । अनुस्वार
 स्यययिपरसवर्णः । वापदान्तस्य । तोर्लि ॥ ३ ॥ उदःस्थास्तम्भोःपूर्वस्य । झयोहोऽन्यतरस्याम् । शइछोऽटि ।
 हलोयमांयमिलोपः । झरोझरिसवर्णे । उदात्तादनुदात्तस्यस्वरितः । नोदात्तस्वरितोदयमगार्थकाश्यपगालवानाम् ।
 अअइति । रषाभ्यामुभौघुनोदःस्थाटौ ॥ इत्यष्टमाध्यायेचतुर्थपादः ॥ ४ ॥ इत्यष्टाध्यायीसूत्रपाठेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीपाणिनिमुनिप्रणीतोऽष्टाध्यायीसूत्रपाठःसमाप्तः ॥

इदं पुस्तकं पणशीकरोपाह्वलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वामुदेवशर्मणा गोरेइत्युपनामक-
कृष्णभट्टसाहाय्येन संस्कृतं तच्च मुंवय्यां तुकाराम जावजी इत्येतैः
स्वीये निर्णयसागराख्येऽकनयंत्रालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ।
शाकः १८३७ सन १९१५.

Publisher:—Tukaram Javaji.
Printer:—Ramchandra Yesu Shedge. } the Nirnaya-sagar Press,
23 Kolbhat Lane, Bombay.

CHI
1915

